

සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි

26 වන ග්‍රන්ථය

කුදුගත්සභියේ දෙළොස්වැනි වූ

ජාතකපාලී

තෘතීය භාගය

එක්සත් අමරපුර නිකායික මහාසංඝසභාවේ සභාපති

මඩිගේ සිරි පඤ්ඤාසීභාණිධාන

මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ විසින් කළ

සිංහල අනුවාදය

සතර කෝරළ මහදිසාවේ ප්‍රධාන සංඝනායක ධුරන්ධර

මාකඩවර ශ්‍රී රෙවත පරිචේණාධිපති රාජනීය පණ්ඩිත

ශ්‍රී ධර්මසකති රෙවත

කරහම්පිටිගොඩ ශ්‍රී සුමනසාර

නායක සථවිරයන් වහන්සේ විසින්

පාඨශොධන පුඵක වූ කළ විශේෂ සංස්කරණයෙන් යුක්ත යි.

ශ්‍රී බු: ව: 2557

රාජ්‍ය වර්ෂ: 2013

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 34

The Twenty-sixth Book in the
Suttanta-Pitaka
Khuddaka-Nikāya (9)

26

JĀTAKA PĀLI (III)

With the Sinhala translation by

Venerable Siri Madihe Paññāsīha
Mahānāyaka Thera

The President of United Amarapura Nikāyika Mahā Sanghasabhā

&

The Special Edition by

Venerable Pandit Sri Dharmaskandha Rewata
Karahampitigoda Sumanasāra
Nāyaka Thera

The Principal of Sri Rewata Pirivena Makadawara &

The Chief High Priest of The Province of Four Korals

Published by

Dharma Chakra Child Foundation

Rerukana Road, Veedagama, Bandaragama -12530, Sri Lanka

Tel: +94 38 2291771, Fax: +94 38 2291253, website: [http:// www.samadhi-buddha.org/](http://www.samadhi-buddha.org/)

Co-published, printed and donated by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F, 55 Hang Chow South Rd. Section 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: +886 2 23951198, Fax: +886 2 23913415

Email: overseas@budaedu.org; Website: [http:// www.budaedu.org/](http://www.budaedu.org/)

B.E. 2557

C.E. 2013

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණය කිරීම.

බුදු රජාණන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම හැදින්වීම සඳහා අනාදිමත් කාලයක සිට විවිධ යෙදුම් යොදා ගෙන ඇත. ධම්ම, ධම්ම-චිනය, බුද්ධ වචන, පාවචන බුද්ධානුසාසන ආදිය මින් සමහරකි. දුම්ම - චිනය වැනි යෙදුම් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින්ම යොදාගෙන ඇත. මේ ධම්ම චිනය අඩංගු වී ඇත්තේ ත්‍රිපිටකයෙහිය. පිටක යන්ත කුඩය, භාජනය යන අරුත්වල පාලි හා සංස්කෘත යන භාෂාවන් හි යෙදේ. සංස්කෘත භාෂාවෙන් ත්‍රිපිටක නැතහොත් පාලි භාෂාවෙන් තෙපිටක යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ එවන් පිටක තුනකින් සමන්විත එකතුවකි. පාලි ත්‍රිපිටකය බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ඉගැන්වීම් අඩංගු පැරණිතම මූලාශ්‍රය වශයෙන් ථේරවාද සම්ප්‍රදාය මගින් පිළිගනු ලැබේ.

විරාගත ථේරවාද සම්ප්‍රදාය වන්නේ ත්‍රිපිටකය බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් තෙමසක් ගතවුණු පසුව මහා කස්සප මහා රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අජාතකුඤ්ඤ මහරජතුමන්ගේ ප්‍රධාන දායකත්වයෙන් රජගහ නුවර වේහාර පර්වත අසබඩ සප්තපර්ණී ගුහාවෙහි පන්සියයක් මහරහතන් වහන්සේගේ සහභාගිත්වයෙන් පැවැත්වුණු ප්‍රථම ධර්ම සංගායනාවේ දී සජ්ඣායනය කොට අනුමත කෙරුණු බවය. මෙම ත්‍රිපිටකය සමන්විත වන්නේ චිනය පිටකය, සුත්ත පිටකය හා අභිධම්ම පිටකය යන පිටකතුයෙහි.

මෙසේ ප්‍රථම සංගායනාවේදී ඊට සහභාගී වුණු මහා රහතන් පන්සියයක් දෙනා වහන්සේලා විසින්ම ඒකමතිකව පිළිගනු ලැබුණු ත්‍රිපිටකය එතැන් පටන් රහතන් වහන්සේලා කණ්ඩායම් මගින් මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු අතර, ඉන් වසර සියයකට පසු කාලාශෝක රජු දවස විශාලා මහනුවර පැවැත්වුණු දෙවන ධර්ම සංගායනාවේ දී හා ඉන් අනතුරුව ධර්මාශෝක රජු සමයේ දී පාටලී පුත්‍ර නගරයේ දී පැවැත්වුණු තුන්වන සංගායනාවේ දී ද සජ්ඣායනය කොට අනුමත කරනු ලැබිණි.

මිහිදු මහා රහතන් වහන්සේ ප්‍රමුඛව ධර්ම දූතයන් වහන්සේලා විසින් ශ්‍රී ලංකාවට ගෙන එනු ලැබුනේ මෙලෙස සංගීති තුනකදී සජ්ඣායනය කරනු ලැබ, අනුමත කෙරුණු ත්‍රිපිටකයය. ශ්‍රී ලංකාවේ දී ද අඛණ්ඩව මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු සම්මා සම්බුද්ධ දේශනාව අඩංගු ත්‍රිපිටකය ක්‍රි.පූ. පළමුවන සියවසේ අගභාගයේ දී පමණ වළගම්බා රජු දවස මාතලේ අළුවිහාරයේ දී ග්‍රන්ථාරූඪ කෙරුණු බව වංස කථාවල දැක්වේ. ඥාත භාවිතයේ පවතින පාලි ත්‍රිපිටකයට පාදක වී ඇත්තේ මෙලෙස මහා සංඝරත්නය විසින් ජීවිත පූජාවෙන් ඇප කැපවී නිර්මලව සුරක්ෂිත කොට ගෙන ආ මේ ත්‍රිපිටකයය.

ත්‍රිපිටකයේ චිනය පිටකයට මහා විභංග හා නික්ෂුණී විභංග යන දෙකොටස අඩංගු සුත්ත විභංගය ද, මහා වග්ග හා චුල්ලවග්ග යන දෙකොටස අඩංගු ඛන්දකයන් ද පරිවාර නම් කොටස ද ඇතුළත් ය. චිනය පිටකයේ ගොනු කොට ඇත්තේ නික්ෂු-නික්ෂුණී වර්ගාව සකසා ගැනීමට අදාල නීති මාලාවන්ය.

ධර්මය අතින් ඉතා වැදගත් වන්නේ සූත්‍ර පිටකයය. මෙයට දීඝනිකාය, මජ්ඣිමනිකාය, අංගුත්තර නිකාය සහ බුද්දක නිකාය අයත් ය.

සුත්ත පිටකයේ අඩංගු ධර්මයේ සාරය ඉතා ක්‍රමවත්ව ඉදිරිපත් කරමින්, විශ්ලේෂණය කොට අර්ථකථන ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ අභිධර්ම පිටකයෙහි. ඊට ධම්මසංගීති, විභංග, ධාතු කථා, පුන්ගලපඤ්ඤත්ති, කථාවත්ථු, යමක, පට්ඨාන යන ග්‍රන්ථ හත ඇතුළත් ය.

මෙම සම්පූර්ණ ත්‍රිපිටකය අද අපට ඉතිරිව ඇත්තේ පුරාණයේ වැඩි වීසූ මහා සංඝරත්නය අප්‍රතිහත ධේර්යයෙන් හා ඉමහත් කැපවීමෙන් එය සුරක්ෂිත කොටගෙන, ඉමහත් වෙහෙස දරා පුස්තකාල පොත්වල

ලේඛන ගතකොට පුවලිත කිරීමේ හේතුවෙනි. විනයධර - ධර්මධර පුරාණ මහා සංඝයා වහන්සේලා අනුව යමින් වත්මන් මහා සංඝපීතෘචර්යන් වහන්සේලා ද ත්‍රිපිටකය ආරක්ෂා කොට පුවලිත කිරීමේ කාර්යභාරයට උරුදුන් හේතුවෙන් ත්‍රිපිටකයෙහි පාලි පෙළ හා එහි සිංහල අනුවාද සකස් කොට පළ කිරීමට අවස්ථාව උදාවීම ධර්මලැදි සැමගේම භාග්‍යයක් බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නැත. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා නම් ශීර්ෂය යටතේ ශ්‍රී ලංකා රජය මගින් මුද්‍රණය කොට පළ කරන්නට යෙදුණු සිංහල අනුවාදය සහිත මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව පිටපත් අවසන් වී දැන් බොහෝ කලක් ගත වී ඇත.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ලබා ගැනීමට ඉමහත් ආශාවෙන් විශාල පිරිසක් සිටින බව අපට දැනගන්නට ලැබුණි. ත්‍රිපිටකය වරාන් කාලයක් පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු යෙදීමත්, දහම් ලැදි සැඟහැවත් ගිහි පැවිදි දෙපිරිසගේම ධර්මාවබෝධය සහ ධර්මසංවේගය සඳහා ත්‍රිපිටකය පුවලිත කොට සුලභ කිරීමත් වර්තමාන මහා සංඝයාවහන්සේ මත අනිවාර්යයෙන් ම පැවරෙන භාරදුර වගකීමකි. වත්මන් සමාජය දෙස බලන විට මෙවන් කර්තව්‍යයක අවශ්‍යතාව වඩා ඉස්මතු වී පෙනෙන බව කානටත් පැහැදිලි වනු ඇත.

නොයෙකුත් විද්වත් බෞද්ධ පිරිස් සමඟ කතා බහ කිරීමේදී අපට ඒත්තු ගියේ මෙම අවශ්‍යතාව සපුරාලීමට ගතයුතු ඉතා ඵලදායී ක්‍රියාමාර්ගය නම්, දැනට ලබා ගැනීමට නොහැකි බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණද්වාරයෙන් පළ කිරීම බවයි. මෙම අති විශාල කර්තව්‍යය සඳහා මාගේ කාරුණික ඉල්ලීම අනුව තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම ඉදිරිපත් වීම සැඟහැවත් සිංහල පාඨකයින්ගේ මහත් භාග්‍යයක් බව අපේ හැඟීමයි.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ උනන්දුවෙන් පරිශීලනය කිරීම මගින් ධර්මඥානය වර්ධනය කර ගැනීමට මෙන්ම ධර්මික ජීවිත සකසා ගැනීමට ද සැඟහැවත් ඔබ සැම උත්සුක වනු ඇතැයි සිතමි.

නෙරැවන් සභණ්ඩ.

බෝදාගම වන්දිම නායක ස්ථවිර

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක තායිපේ ශ්‍රී රතනපෝති ථේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානාධිපති
බණ්ඩාරගම ශ්‍රී ලංකා ධර්මවතු ළමා පදනමේ නිර්මාතෘ රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම විහාර වාසී

ශ්‍රී ලංකා ධර්මවතු ළමා පදනම,
විදාගම,
බණ්ඩාරගම.

2557
2013

**බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලේ
බෙදා හැරීමේ මහා පුණ්‍ය කර්මය**

**ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුවේ කථානායක
වී.ජ.මු ලොකුබණ්ඩාර මැතිතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි
තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක**

**ආචාර්ය බෝදාගම චන්දිම නාහිමියන්ගේ අනුශාසනා පරිදි
තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම**

මගින් බුද්ධ වර්ෂ 2549 (ක්‍රි. ව. 2005) දී ආරම්භ කරන ලදී.

මෙම මහා පුණ්‍ය කර්මයේ දී ඉහ සිතින් කටයුතු කළ පහත සඳහන් මහා සංඝරත්නය හා
ලපකාරක පිංචතුන් විශේෂයෙන් සිහිපත් කරමු.

- * පූජ්‍ය අත්තුඩාවේ ඤාණානන්ද නාහිමි
- * පූජ්‍ය කන්ඩක්කුලමේ ධම්මබ්බන්ති නාහිමි
- * ආචාර්ය පූජ්‍ය පල්ලේවෙල සාරද හිමි
- * ශාස්ත්‍රවේදී පූජ්‍ය කුමුක්වැවේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි
- * දර්ශනපති පූජ්‍ය කරගහඋල්පත සුගතනන්ද හිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය නාගොඩ අමරවංශ නාහිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය මධ්‍යම ධම්මසාර නාහිමි
- * පූජ්‍ය බබරැන්දේ ධම්මසිරි හිමි
- * පූජ්‍ය පානදුරේ පසන්න හිමි
- * මිලිනා සුමතිපාල මැතිණිය
- * ජගත් සුමතිපාල මැතිතුමා
- * ආචාර්ය ප්‍රණීත් අබේසුන්දර මහත්මා
- * දොස්තර අරුණ රබෙල් මහත්මා
- * සුපිත් මොහොට්ටි මහත්මා
- * රංජිත් අමරසිංහ මහත්මා
- * ගාමිණී කාරියවසම් මහත්මා
- * අධිනීතිඥ චන්ද්‍රදාස සුරියාරච්චි මහත්මා
- * ආචාර්ය සෙනරත් විජේසුන්දර මහත්මා
- * මහාචාර්ය චන්ද්‍ර වික්‍රමගමගේ මහතා
- * සිරිසේන හේරත් මැතිතුමා
- * විල්ප්‍රසාදි අබේවර්ධන මැතිතුමා

ධ්‍යාන දෙණාව හන්තනුයේ ආශීර්වාදයෙන් ධර්මානුකූලව ප්‍රවර්ධනය කරමු.

සුභානුකපිටකෙ මුද්දකනිකායෙ

ජාතකපාලි

තඤ්ඤා භාෂා

සුත්‍රානුකපිටකයෙහි කුදුගන්ඝගීයේ

ජාතකපාලි

තෘතීය භාගය

**“තරාගතපපවෙදිකො හිකබවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිච්ඡන්තො.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි, වැසුණේ නො මැ බබළයි.”**

(අධ්‍යක්ෂකරනිකාය, තිකනිපාත - භරණචූටගග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xv
ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය	xvii
සංකීර්ණ නිරූපණය	xix
සංඥාපනය	xxi-xxvii
පාළි භෝධිය	xxix
විසය සූචි	xxxi-xxxii
පෙළ හා පරිවර්තනය	2-487
ආරාදිපාදනුකකමණිකා	489-535
සංඥානාමානුකකමණිකා	537-541
විසෙසපදනුකකමණිකා	543-557
ශෝධනසථාන දැක්වීම	559
බුද්ධිජයනතී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා	561

සංස්කාරක නිවේදනය

තිලෝගුරු සම්මාසම්බුදුන් බුද්ධිකයට පැමිණ දම්සක් පවත්වා ආරම්භ කළ පයඨාපති ශාසනය පරිනිව්ඤාණමඤ්චකය දක්වා දිව්‍යමනුෂ්‍යාදි අනන්ත අපරිමාණ සන්ධිතියාට ලොවීලොවුතුරු හිතසුව සාධමින් ආකාශ-ගඛනාප්‍රවාහයක් සෙයින් අවිච්ඡික වැ පැවැත්තේ යැ. මලස්නෙකු හුයෙන් නො ගොතා ලූ මල්දසක් සෙයින් සමමුඛ වැ තුබූ වතුරාසිති-සහසුසංඛ්‍යාත ධර්මසාක්‍යය මහාකාශ්‍යප සථවිරාදි සංගීතිකාරක මහතෙර-වරුන් විසින් ග්‍රහණධාරණාදියෙහි සෞකයඨය පිණිස ධර්මිතය විසින් නිකායාදි විසින් සංග්‍රහ කොට සංගීත විය. (සංගීතිකථා මහාවග්‍ය-ප්‍රකාශනායෙන් දන්නේ යැ.)

තවද ත්‍රිපිටකධර්මයෙහි අංගවශයෙන් කළ බෙදීමක් ද ඇත. ඒ වූකලී “ඉධ පන භික්ඛවෙ එකච්ච කුලපුතතා ධම්මං පරියාපුණතති: සුතතං ගෙය්‍යං වෙය්‍යාකරණං භාථං උදනං ඉතිවුක්කං ජාතකං අබ්භුත-ධම්මං වෙදලං” යි බුදුරදුන් විසින් මැ අලගද්දුපමසුත්‍රාදියෙහි වදළ ධර්ම අංගවශයෙන් නවවැදූරුම් වන පරිදි බුදුන් විසින් මැ වදරනලද්දේය. සංගීතිකාරක තෙරවරුන් විසින් මේ නවංගයෙහි උදන ඉතිවුක්ක ජාතක යන අංගය වෙන වෙන ග්‍රන්ථවශයෙන් කුදුගත්සම්-යෙහි ලා සංගීත වුව ද ඉතිරි අංග සය ත්‍රිපිටකයෙහි ඒ ඒ තැනින් ලක්ෂණවශයෙන් නභාගතයුතු වෙයි. ජාතක වූකලී බුදුරජාණන්වහන්සේ ජීවමාන ව වැඩහුන් පන්සාළිස් හවුරුද්ද මුළුල්ලෙහි ඒ ඒ කාරණයට පැමිණ වදරනලද අපණණක ජාතකාදි පන්සියපනසක් පමණ වූ බොධිසක්‍යාපදනායෝ යැ. එහෙයින් ජාතකකථා බුද්ධවර්තයෙහි ලා සංග්‍රහ වෙති. එහි ජාතකභාථා හා අතීත කථාව ද බුදුරදුන් විසින් මැ වදරනලද්දේය. සිංහල ජනතාවගේ බෞද්ධසංස්කෘතිය ගොඩනඟා-ලීමෙහි ලා ජාතකකථායෙන් ලැබුණු පිටිවහල ද අසීමිත වෙයි. ජාතක-දෙශනාව පිළිබඳ වැ අන්‍යත් කියැයුතු දෑ මෙහි සංඥාපනායෙන් දන්නේ යැ.

දෙදහස්පන්සියවැනි බුද්ධජයන්ති පූජෙන්සවය අනුසමරණය කරනු සඳහා ලංකාබෞද්ධමණ්ඩලය මගින් ආරම්භ කළ සත්කායඨයන් කෙරෙහි අතිශයින් අර්ථාවහ වූයේ ත්‍රිපිටකධර්මය සියබසට නභා මුද්‍රණය කරවාලීම යැ. එහි ජාතකපාළි සිංහල පරිවර්තනය සඳහා ආරාධිත වූවාහු අමරපුර මහාසංඝභාගාවේ වතීමාන සභාපතිධුරුඤ්චර මඩිහේ සිරි පඤ්ඤාසීහාභිධාන මහානායකසථවිරයන් වහන්සේ යි. උන්වහන්සේ විසින් යථාකාලයෙහි කරනලද සිංහල පරිවර්තනය පාඨශොධනපුච්චක වැ ත්‍රිපිටක සමපාදක-මණ්ඩලය මගින් සංස්කාරණය කළයුතු විය. විශෙෂයෙන් ජාතකපරිවර්තන සංස්කාරණය ත්‍රිපිටකයෙහි විසාරද බුද්ධිප්‍රභා ඇති හිඟුලේ මාකඩවර ශ්‍රී රෙවත පරිවෙණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත කරභම්පිටිගොඩ ශ්‍රී සුමන-

සාරානිධාන සකරකෝරළ මහදිශායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක සථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිදුකරන ලද්දේ ය. වෙස්සන්තර ජාතක අනුවාදය උන්වහන්සේ විසින් අමුතු වැ ලියන ලද්දේ ය.

බුද්ධජයන්තී ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථාලායෙහි මෙම ජාතකපාළී තෘතීයභාගය 32වැනි ග්‍රන්ථය වශයෙන් සලකනලද්දේ ය. සුත්‍රාන්තපිටකයෙහි සවිසිවන ග්‍රන්ථය යි. මෙහි ද ධර්මවෙණිනට එලවත් වූ ගාථාදීපාද, සංඥානාම හා විශේෂපදයනුදු සුවිගත කොට ඇත. තවද කවිශ්‍රේෂ්ඨ වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් පද්‍යාබන්ධවශයෙන් දෙගුණ කළ ජාතකගාථා සදහස්තවසියපහක් (6905) පමණ වෙති. එයින් ගාථා දෙදහස්දෙසියඅටලොසක් (2218) ප්‍රථම භාගයෙහි ද, දෙදහස්එක්සියඑකක් ද්විතීයභාගයෙහි ද, මේ තෘතීයභාගයෙහි දෙදහස්පන්සියසයාසුවක් (2586) ද ඇතුළත් වෙත්.

ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය මගින් ආරබ්ධ වූ, ත්‍රිපිටකග්‍රන්ථ ප්‍රකාශනය වනිමාන ශ්‍රීලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිගරු ජනාධිපති-තන් පත් සේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් සිදුවන බව ආශීර්වාදවූබයෙන් පවසමහ. ග්‍රඤා පුච්ඡක වැ ධර්මප්‍රකාශනය මෙහෙයවන සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු අමාත්‍ය තන් පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද මෙහි ලා විෂේෂයෙන් ප්‍රයුක්ත වැ ක්‍රියා කරන සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලෙකම් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් ද ප්‍රශංසා පෙරවූ කොට සඳහන් කරමහ. එසේ ම සඤ්චී ප්‍රවනීනයට උපසාමහක වන නිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීතුමා ඇතුළු සේවක මණ්ඩලය ද, ත්‍රිපිටකසමපාදක මණ්ඩලයට උපකාරී වැ ක්‍රියා කරන කොළඹ මහානායක වාරිකාරාමයේ නියුක්ත වූ ඇම්. ඒ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද කෘතඥතා-යෙන් සඳහන් කරමහ. ශාසනායුච්චනයට කාරණ වැ පවත්නා මේ සත්කාය්‍යයට අනුබල දෙන හැම සුධිහු සුබහාගී වෙන්වා'යි ආශංසනය කරමහ.

මේ වගට ශාසනෝදයකාරී:

ලබුගම ලඩකානඤ්ඤ
 මහානායකසථවීර
 ත්‍රිපිටක සමපාදකමණ්ඩලයේ
 ප්‍රධාන සංස්කාරක.

2529
 1986 දෙසැම්බර් මස 20 වැනි දින
 ප්‍රච්චනෝදය පිරිවෙන්හි දී යැ.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක:

අග්ගමහාපණ්ඩිත, බ්‍රහ්මචාරීන්ගේ ආනන්දමෙත්‍රය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති:

අභංගම විද්‍යාවනුපරිච්ඡේදනාධිපති, ත්‍රිපිටකවාග්ගිච්චාරාචාර්ය, සාහිත්‍ය චක්‍රවර්ති, රාජකීය පණ්ඩිත, කෝදගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණ-ලක්ෂණයෙහි ප්‍රධාන සඛකනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක:

මොල්ලිගොඩ ප්‍රචචනෝදය පරිච්ඡේදනාධිපති ශ්‍රී මහාවිහාරවංශාලඤ්ඤාර විමල කීර්ති ශ්‍රී ත්‍රිපිටකවාග්ගිච්චාර, සාහිත්‍යචක්‍රවර්ති රාජකීය පණ්ඩිත ලබුගම ශ්‍රී ලක්ෂ්‍යනානන්දානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණ සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක:

කීරුළපන පූර්වාරාමයෙහි හා නාරාහේන්පිට අභයාරාමයෙහි අධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දුල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලෝක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණ සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත, වෙඩරුවේ ශ්‍රී අනාවමදර්ශී—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණ සාමග්‍රීධම් මහාසඛකසභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ, මාකඩවර ශ්‍රී රෙවත පරිච්ඡේදනාධිපති, සතරකෝරළ මහ-දිසාවේ ප්‍රධාන සංඝනායකධුරුඤ්ඤ රාජකීය පණ්ඩිත කරහම්පිටිගොඩ ශ්‍රී සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ නිඛිරිගස්සායේ අශ්‍රේණාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්කාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමික ධර්මපීඨයෙහි ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාසත්‍රාචාර්ය රාජකීය පණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාචාර්ය, රඬිගම කෝරළයේ ප්‍රධාන සංඝනායකධුරුඤ්ඤ ලබුවේ ශ්‍රී ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම්:

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත දෙරගමුවේ සිරි ධම්මපාල - කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සංඝ-නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සී.මු. - සිහලකබරමුද්දිත ජාතකපාළි
- අට්ඨකථා - සිහලකබර මුද්දිත ජාතකට්ඨකථා
- ම.ජ.සං - මරණචර්යාසංගීතියා සොධිත ජාතකපාළි
- සඟා. - තායගකබරමුද්දිත ජාතකපාළි
- වි. - විදුරුපොල විහාර තාලපණන පොසුකං

සංඥාපන

සුභන්තරාපිටකාගත ආභවච්ඡාසිතයෙහි නොයෙක් තැනැ වැදූ සිටුනා “සො ධම්මං පරියාපුණාති සුතං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදනං ඉතිවුත්තකං ජාතකං අබ්‍යුත ධම්මං වෙදලලං” යන නවාංග ශාසනා ශාසනයෙහි සත්වැනි අඩගය. “ජාතක” නම් වෙයි.

අප මහ බෝසත් සුමෙධ නවුස් වැ දිවකුරු බුදුන් වෙතැ බුදුබවට නියත විවරණ ලැබැගෙනැ සාරාසැකි කප්පුවහසක් මුළුල්-ලෙහි දස පැරැමිදම් පුරනුව නොයෙක් කෙළසුවහස් ජාතියෙහි පුරුදු කළ බෝසත් සිරිත් පවසන කථා අතුරෙන් ධරමාන බුදුන් දවස් දඹදිවහි ඒ ඒ තන්හි පහළ වූ ඒ ඒ කරුණට පැමිණැ අභිධම්මාපසංහිත කොට වදළ පාරමිධම් ප්‍රකාශක වූ ‘අපණ්ණක’ ජාතක පටන් ‘වෙස්සන්තර’ ජාතක හිමි කොට ඇති කථා පන්සිය පනසක් පමණ වූ ආභවච්ඡාසිතය ජාතක නමින් වෙසෙසා හඳුන්-වනු ලැබේ.

බුදුදකනිකායාගත අවශේෂ ග්‍රන්ථයන් සෙයින් මැ ‘ජාතකපාළි’ ද ධරමාන බුදුන් දවස්හි මැ සඛයාහිත වැ ‘ජාතකභාණක’ ගණයෙහි පඨන පාඨන විසින් පැවැත්තේ යැ. ඒ පිළිබඳ නිදනකථා අතීතකථා සහිත අට්ඨකතා ද එහි මැ පවත්වාගෙනැ එනලද යැ. බුදුන් දවසැ වාස කළ ‘ජාතකභාණක’ තෙර කෙනකුන් ගැනැ පපඤ්ඤදතී මජ්ඣිමනිකාය අට්ඨකථායෙහි සඳහන් කරති. මහාකාශ්‍යප මහරහතුන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ පන්සියක් කම්ණාසුවයන් විසින් ග්‍රහණධාරණ පහසුව තකා ඒකක දුකාදි විසින් සංග්‍රහ කොට සංගීතියට නභන ලදී.

එහි එකෙකි ගාථායෙන් යුත් කථා සංග්‍රහය ඒකක නිපාත යැ ගාථා දෙක බැවින් ඇති කථාසංග්‍රහය දුකනිපාත යැ ආදී විසින් සංඛ්‍යා පිළිවෙළින් තෙරසකය (13) තෙක් නිපාත සංග්‍රහ වෙයි. ඉක්බිති අසමාන සංඛ්‍යා සහිත ගාථා සංග්‍රහය ‘පකිණ්ණකනිපාත’යි නම් කරන ලද්දේ යැ. එතන් සිට විස්සන් විසිනවයක් අතර වූ සංඛ්‍යා සහිත ගාථාසංග්‍රහ ‘විසති නිපාත’ යැ තිසන් තිස්නවයක් අතර වූ ගාථාසංග්‍රහ ‘තිස්සතිනිපාත’ යැ ආදී විසින් ‘අසිතිනිපාත’ යැ තෙක් දසකයෙන් වැඩිහිය නිපාත ද නම් කොට අවසන්හි එන ජාතක දසය ‘මහානිපාත’ නමින් සංග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. ජාතකපාළියෙහි සියලු ගාථා 6905 කි.

ජාතක සංඛ්‍යා: ‘පන්සිය පනස් ජාතක’යි ව්‍යවහාරයෙහි ජාතක සංඛ්‍යාව 550 කි. මෙරට පළ වැ ඇති ජාතක ගණන 547 කි. ජාතකපාළියෙහි නො දක්නා තවද ජාතක ග්‍රන්ථාන්තරයෙහි දක්නා ලැබෙයි. ‘ධම්මසොණඛ ජාතක’ ද නිකායාන්තර ‘ජාතක-මාලායෙහි දක්නා ‘ව්‍යාඪි ජාතක’ ද ජාතක පාළියෙහි නැත.

වුළුනිදෙස 'පොසාල' සුභනිදෙසයෙහි "භගවා පඤ්චජාතකසතානි භාසනො ආතනො ච පරෙසං ච අතීතං ආදීසති" යන තන්හි ජාතක පන්සියක් සඳහන් වෙයි. සුමංගල විලාසිනී දීඝනිකායධාකථායෙහි "අපණ්ණක ජාතකාදීනි පඤ්ඤාසාධිකානි පඤ්ඤා ජාතක සතානි ජාතකන්තී වෙදිතබ්බං" යි පන්සිය පනස් ජාතක ගැහැ සඳහන් කරති.

සුභනනනපිටකයෙහි 'වරියාපිටක' ද පාරමීධර්ම සැකෙවින් දැක්වෙන ජාතක සංග්‍රහයෙකි. එහි දුත, සීල, නෙකබ්බම, අධිධාන සම්ම, මෙත්තා, උපෙකඛා යන පාරමීවයභාවන් දක්වනු පිණිස ජාතක පන්සියක් (35) සංග්‍රහ කරන ලද්දේ යැ. බෞද්ධ සංස්කෘත ග්‍රන්ථ අතුරෙහි 'ආයඤ්ඤා' යන්ගේ 'ජාතකමාලා' නම් ග්‍රන්ථය වරියාපිටක ඇසුරින් රචිත වෙයි. ග්‍රන්ථ දෙකේ මඟ වශයෙන් අසමානතා ද ඇත. එහි ජාතක සංඛ්‍යාව සූතිසෙකි.

එකක දුක ආදී නිපාතයන්හි සඳහන් වනුයේ ජාතකකථායෙහි වස්තුවිෂය පමණි. මතු මතු නිපාතයන්හි අනුක්‍රමයෙන් කථා පුවත වර්ධනය වෙමින් අනාවරණ වෙයි. එහි කථාව අටුවා බලා මැ දකියුතු වෙයි. අටුවා කථා ද බුදුන් හමියෙහි මැ වාචනාවට නැගී ඇදුරොල්හි පැවැතූ ආයේ යැ. එ 'බුදු කැලි අටුවා'යි පස්වැනි කසුප් භෙරප් ධම්පියා අටුවා සන්තයෙහි ලා කියයි. දම්පෙනෙවි සැරියුත් මහරහත්තෙරණුවෝ වුළුනිදෙසයෙහි ලා "භගවා පඤ්ඤා ජාතකසතානි භාසනො ආතනො ච පරෙසං ච අතීතං ආදීසති" බුදුහු පන්සියක් ජාතක වදරමින් තමන් වහන්සේගේ ද මෙරලාගේ ද අතීතය වදරති යි දක්වති.

මහානිපාතපාලියෙහි කථාපුවත සපුරා දැක්වෙයි. අසීනි නිපාතයෙහි එන කුණාල ජාතකය ගඳා පදා මිශ්‍ර වෙයි. පදාබණ්ඩ මැඩැගෙනැ ගඳාබණ්ඩ නැගීසිටීම එහි දක්නා විශේෂයෙකි. කචිතායෙන් අනුන වූ උත්කලිකාප්‍රාය රමණීය රචනාවක් වූ එහි ගඳාබණ්ඩයන්හි දෙසනා පාලියෙහි දක්නා සරල සුගමතාව නො පැනෙයි. සුධින්ගේ විමර්ශනය යොමු වියැයුතු තැනෙකි. කුණාල ජාතක වනවර්ණනායෙහි හා වෙස්සන්තර ජාතක හිමවත් වැනුමෙහි දක්නා විවිධ වෘක්ෂලතා හා පශුපකෂිත්‍ර ත්‍රිපිටකයෙහි අන්තැනෙකැ හමු නො වෙති. සුධාහොජන කුණාල වැනි ජාතක කිහිපයක මිස සෙසු ජාතකයන්හි කථා සමොධානයක් ජාතකපාලියෙහි නැත.

කථාසාහිත්‍යය: පුද්ගල චරිත විවරණය මානවසමාජ සංස්කරණයට අත්‍යන්තොපකාරී වන බැවින් කථාසාහිත්‍යයට විශ්වසාහිත්‍යයෙහි උස් තැනෙක් හිමි වෙයි. මහර්ෂී වාල්මීකීන්ගේ 'රාමායණ' මහර්ෂී ව්‍යාසයන්ගේ 'මහාභාරත' ශුණාභ්‍යාසයන්ගේ 'වෘහත්කථා' ඇසුරින් කළ ක්ෂෙමන්ද්‍රයන්ගේ 'කථාසරිත්සාගර' විෂ්ණුශරීන්ගේ 'පඤ්ඤානන්ත්‍ර' 'රීෂොප්ගේ උපමා කථා' 'අරාබිනිසොල්ලාස' ආදී විශ්වකීර්තියට පත් කථාසංග්‍රහ ජාතකකථා

හමුයෙහි පසුබා සිටී. පුරුෂාරී සමාදන සාමථියෙන් ආචාරවූ ජාතක කථා එහැම පසුබා සනාතන ස්වරූපයෙන් ඉදිරියෙහි සිටී. වස්තු සංඛ්‍යා අතින් ජාතක සංග්‍රහ පෙරට එයි. ජාතක සංඛ්‍යාව පන්සිය පනස්ක් වුව ද එකෙකි කථාවක් පිළිබඳ වචනා නිදන කථාවකුදු ඇති බැවින් කථා සංඛ්‍යාව අවිශේෂ වෙයි. උච්ඡ්‍ය-ජාතක, කුණාලජාතක ආදී අතුරු කථායෙන් සෑදුණු ජාතක ද ඇති බැවින් අන්‍යාන්ත කථා සංඛ්‍යාව තවද වැඩියයි. හැම කථාවක් මැ සමකාලීන සමාජයෙන් පැනැනැගුණු කරුණක් මුල් කොට දෙසන ලද වන බැවින් ජාතකකථා බුද්ධකාලීන භාරත සමාජයෙහි සැබෑ තතු පිළිබිඹු වන කැටපතක් බඳු වෙයි. එයින් තත්කාලීන භාරත සමාජයෙහි සාමාජික, ආර්ථික, සාමයික, ආධ්‍යාත්මික හා දේශපාලන තතු මැනැවින් අනාවරණ වෙයි.

සිංහල සංස්කෘතිය හා ජාතක: සිංහල සංස්කෘතිය ජාතක කථායෙන් පෝෂණය වූවකි. දඹදිව බෞද්ධයනට වඩා හෙළදිව බෞද්ධයෝ ජාතක කථා කෙරෙහි ඉමහත් හක්තෘදරයක් දැක්වූහ. සිංහල උවසු උවැසියන් වර්තවර්ධනයට ආදර්ශ කොට ගත්තේ ජාතක කථායෙහි එන බෝසත් සිරිත යැ, ඔහු කෙතෙහි කම්-හලෙහි දවසේ කටයුතු නිමවා ගෙට පැමිණූ විවේක කාලයෙහි ජාතක කථාවක් ගීතවත් වැ කියවා හෝ කියවනු අසා ආස්වාද විඳි වෙහෙස නිවාගෙනැ සිතකය සතපාගත්හ. 'පොතේ බණ පිරිම'යි ජනවහරෙහි පළට වූ විහාරස්ථානයෙහි දවඳයැ අබණ්ඩ වැ පවත්වා ලන මායික ඓතිහාසික ජාතක දේශනාවට ලද අවසරයෙහි සවන් දෙමින් ආස්වාද විඳිමින් බෝසත් සිරිත් උගනිති. තුමු ද එය අනුකරණය කෙරෙමින් සුවර්තයට නැමෙති. ඉල්ලිය සුධාහොජන ආදී ජාතක අසා මසුරුමල හැරැපියති. දිසිති කොසල වැනි ජාතක අසා වෛරය දුරු කෙරෙති. ඝණන්තිවාද ආදී ජාතක අසා ඉවසීම පුරුදු කෙරෙති. මහාධම්මපාල ආදී ජාතක අසා ප්‍රාණසාතයෙන් වළකිති. වෙසතුරුද අසා පරිත්‍යාගයට නැමෙති. දෙවධම්ම ජාතක අසා හිරිමතස් වඩති. ලොහකුමිහි වැනි ජාතක අසා පරදර සමාගමයෙන් දුරු වෙති. සඳකිදුරු ද අසා පතිවත රකිති. වෙතිය කකකාර වැනි ජාතක අසා මුසවායෙන් වෙන් වෙති. හදුසට ආදී ජාතක අසා රහමෙරින් දුරු වෙති. නඤ්චිශාල ජාතක අසා පරුෂවචන හැරැපියති. තිත්තර ජාතක අසා සම්ඵප්පලා-පයෙන් වළකිති. මාතඩග ජාතක අසා කුලමාන දුරුකි. මහිලාමුඛ ජාතක අසා අසත්සමාගමයෙන් දුරු වෙති. මාතුපොසක සාලිකෙදර ආදී ජාතක ශ්‍රවණයෙන් මාපිය උවටැනට නැමෙති. කුණාල නලිනී ආදී ජාතක අසා ස්ත්‍රී ලෝලය හැරැපියති. චුල්ලසෙට්ඨි ජාතක අසා ධනොපායන ක්‍රමොපක්‍රම උගනිති. භූරිදත්ත ජාතක අසා සිල්පුරති. මුවදෙව්ද අසා පස්කම්හි ගිජුව ව හැරැපියති. අපණ්ණික ජාතක අසා විමසුම් නුවණ වඩති. වණ්ණුපථ ජාතක අසා විපතෙහි නො පසුබැස දිරිවඩා ඉන් මිදෙන සැටි උගනිති. වට්ටක ජාතක අසා සමගිබලය වටහති. දෙදහස් වසරකට අධික

කාලයක් සිංහල ජාතිය අපරාධීන වූ පැවත්මට හේතු වූයේ ජාතක කථායෙන් නැඟුණු සිංහල සංස්කෘතියෙහි මහිමය මැ යි.

හෙළකලා: ජාතක කථායෙහි අගය වටහාගත් හෙළදීව් වැසියෝ ඒවා නොයෙක් අයුරින් ජනවහරට පත් කළහ. විත්‍රයෙහි කැටය-
මෙහි බෝසත් සිරිත් පිළිබිඹු කොට දැක්වූහ. එමඟින් අකුරු නො
දන්නෝ ද බෝසත් සිරිත් උගත්හ. දුටුගැවුණු මහරජු රුවන්මැලියා
ධාතුගර්භය ජාතක කථා විත්‍රයෙන් සැරසූ සැටි මහාවංශයෙහි
සඳහන් වෙයි. 5 වැනි සියවස්හි අනුරපුර දළදා පෙරහැර ගමන්
මඟ දෙපසැ සැරසූ ජාතක කථා පන්සියයකැ පමණ විත්‍ර තමා
දුටු බව චීන දේශාටක පාභියන් තම දේශාටන වාතීයෙහි සඳහන්
කරයි. පොළොන්නරු ත්‍රිවංක පිළිමගෙයි අදිනා ලද ජාතක විත්‍ර
දැනුණු දැකියැහෙයි. පිළිමගේ බිත්ති ජාතක විත්‍රයෙන් සැරසීමේ
සිරිත අද දක්වා අඛණ්ඩ වූ පවතී. වන්දනාවට එන වැඩිහිටියෝ
බිතුසිතුවම් බලා කුහුලින් ප්‍රශ්න නඟන කුඩා දරුවනට ජාතක
කථා හඳුන්වා දෙති. බහතෝරන අවධියෙහි පටන් ඔහු ජාතක
කථා උගනිති.

සිංහල සාහිත්‍ය පෝෂණය වූයේ ද ජාතක කථායෙනි.
සංදේශ කාව්‍ය හැර සෙසු සිංහල පද්‍යකාව්‍යයට වස්තු වූයේ
ජාතක කථායෙකි. “පෙදෙන් බුදුසිරිතැ”යි සේන මහරජ පද්‍යයෙන්
බුදුසිරිත කියන්නට සියබස් ලකරෙහිලා උවදෙස් දෙයි. එ මතු
නො වූ සිංහල පඩිවරුන් ගද්‍යකාව්‍යය සැරසීමට යොදගත්තෙ ද
ජාතක කථා යි. විද්‍යා වක්‍රවර්තීන්ගේ ‘දහම්සරණ’ ගුරුඵගෝචීන්ගේ
‘අමාවතුර’ බුද්ධපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ ‘පුජාවලී’ ජාතක කථායෙන්
සරසන ලද ගද්‍යකාව්‍යයෝ යි. ප්‍රෞඪ ඉතිහාසයක් හිමි වූ අභිමානවත්
සිංහල ජාතියක් බිහි වූයේ ජාතක කථායෙන් පරිපෝෂිත වූ
සිංහල සංස්කෘතියෙනි.

පරිවාර ග්‍රන්ථ:

බුදුකැලි අටුවා: පාළි ගාථායෙහි අරුත් වටහාගැනීම පිණිස එයට
නිදන වූ වඩ්ඵාන කථාවක් සවිස්තර ජාතක කථාවක් ගාථායෙහි
ගැබ් වූ ධර්මාර්ථත් බුදුරදුන් වෙතින් මැ අසා ධරාගත් ජාතක
භාණකයෝ ‘ජාතකටය කථා’ නමින් වාචනාවට නඟා ඇදුරු
පරපුරෙහි පවත්වා ගෙනැ ආහ. ඒ යැ ‘බුදුකැලි අටුවා’ නම්.
ලක්බුදු සඳුන් පිහිටුවීමෙන් පසු අනුබුදු මිහිඳු මහරහතුන්
වහන්සේ විසින් ඇදුරොල්ලි ආ පාළි අටයකථා සිංහල භික්ෂූන්
ලවා හෙළබසට අරවන ලදු වූ ‘මහ අටුවා’ නමින් පළට වූ
හෙළටුවායෙහි ඇතුළු වූ මහාවිහාරවංශයෙහි පවත්වන ලද්දේ යැ.
වළගම් අබා මහරජු දවසැ ආලෝක විහාරයේදී එතෙක් වාචනා-
මාර්ගයෙහි පැවැති අටුවා ග්‍රන්ථාරූඪ කරන ලද්දේ යැ. යළි

මහානාම රජු දවසැ දඹදිවැ මහාබෝධි විහාරයෙන් පැමිණි මද්දුගොස් තෙරණුවන් විසින් සිංහල නො දත් විදේශීය බෞද්ධයන්ගේ ප්‍රයෝජනය සඳහා මගධභාෂාවට නඟන ලදී.

ගැටපද: ජාතකපාළියෙහි ගණධීපද ලිහිල් කෙරෙමින් පෙළබසිනුයු හෙළ බසිනුයු ගැටපද ලියන ලදී. පාළි ගණධීපද හුදෙක් 'ගණධීපද' නමින් මැ ව්‍යවහාර කරන ලදී. සිංහල ගණධීපද තුනෙන් විය. 'චූළගණධීපද' 'මජ්ඣිම ගණධීපද' 'මහාගණධීපද කියා යි. දෙමළ බසින් ලියන ලද ජාතක ගැට පදයෙක් ද තුබූ බව පෙනෙන යි. 'දෙමළ ජාතක ගැටපදයෙහි 'දෙණ්ඩිමා' 'පටහම්' යි කීහු යනු වෙන් සිරිහල් මාහිමියෝ පඤ්චිකාප්‍රදීපයෙහි කියති.

ජාතක අටුවා ගැටපද: හෙළටුවා නැසීමෙන් පසු ජාතක කථා බලාගතයුතු වූයේ පාළි ජාතකටයකථායෙනි. එහි අරුත් වටහා ගැනීමට ද උපකාරයක් අවශ්‍ය විය. එය සඳහා පොළොන්නරු අවධියෙහි විසූ කිසියම් පඬිවරයකු විසින් ලියන ලද ජාතක අටුවා ගැටපදයක් පළ වූ ඇත.

සත්‍ය: ගැටපද ලියන ලද්දේ පාළියෙහි අතුරතුරෙහි එන දුර්බෝධ වචන විවරණ කිරීම සඳහා පමණි. පසු කල්හි අරුත් වටහා ගැනීමේ පහසුව සඳහා ජාතක පෙළට සන්න ලියන ලදී. පොළොන්නරු අවධියෙහි විසූ කිසියම් පඬිවරයකු විසින් වෙස්සන්තර ජාතකය ගෙනැ 'වෙසතුරුද සන්න' ලියන ලදී. දඹදෙනි අවධියේ දී 'රාජමුරාරි' නම් පඬිවරයකු විසින් මුල පටන් දසක නිපාතය අවසනට සන්නයක් ලියන ලදී. එ මෙකල 'රාජමුරාරි සන්න' නමින් පළ වූ ඇත. තවද කිසිවකු විසින් මහානිපාතයෙහි පළමු ජාතක අට සඳහා ලියන ලද සන්නයක් 'අටදසන්න' නමින් පළ වූ ඇත.

සිංහල අනුවාද: ජාතක කථා ශ්‍රවණයට සිංහල බෞද්ධයා මහත් අභිරුචියක් දැක්වීය. හෙළටුවා නැසී යෑම නිසා මගධ භාෂාව නොදත් සිංහල බෞද්ධයාට ජාතක කථා දැනගැනීමට පහසු මහක් අවශ්‍ය විය. මේ සඳහා ජාතක කථා අනුක්‍රමයෙන් සියබසට නඟන ලද බව පෙනෙයි. එහි ලා උවසු උවැසියන් ඉමහත් බැනියෙන් කඳුළු සලමින් කන් දෙන වෙස්සන්තර ජාතකය විද්‍යා චක්‍රවර්තීන් අතින් සියබසට නැඟී ධුක්සරණට එක් විය. අනතුරු වූ භාසයෙන් ඔපලා ප්‍රඤ්ඤාමනිය හෙළි කොට වීර රසය කුළුගැන්වී ඇති උමංගජාතකය 'උමංද' නමින් කිසියම් පඬිවරයකු විසින් සියබසට නඟන ලද්දේ යැ. ඉක්බිති අනුක්‍රමයෙන් සියබසට නැගුණු ජාතක වෙන්කොට දැක්වීම අපහසු වුවද ජාතක අනුවාද කරණය සම්පූර්ණ කළ කුරුනාගල සතරවන පැරැකුම්බා අවධිය වන විට තවද ජාතක බොහෝ ගණනක් සියබසට නැඟී තිබූ බවනම් සිතියැහැකියැ. පැරැකුම්බා රජු දවසැ වොළිය තෙරණුවන්ගේ පුරොගාමිත්වයෙන් සම්පූර්ණ වූ 'පන්සිය

පනස් ජාතක පොත' විමසා බලත් මැ ඒ ඒ කථාවන්හි භාෂා විෂමතාව කුරුනාගල අවධියට පළමු ජාතක කථා සැලැකියැයුතු සංඛ්‍යාවක් සියබසට නැඟී තුබූ බව පළ කරයි. අප රට විහාර පුස්තකාලයන්හි ඇති පුස්තකොළ පොත් අතුරෙහි ඉතා වැඩි පිටපත් සංඛ්‍යාව ලැබෙනුයේ ජාතක පොතකිනි. එයින් ජාතක කථා ඇසීමට සිංහල බෞද්ධයා දැක්වූ අභිරුචිය මැනැවින් හෙළිවේ.

විශේෂ ශබ්ද ප්‍රයෝග: ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ අතුරෙහි ජේරගාථා, ජේරිගාථා, සුඤ්ඤානිපාත වැනි ග්‍රන්ථ කිහිපයක මිස සෙසු ග්‍රන්ථයන්හි දක්නට නොලැබෙන විශේෂ ශබ්ද ප්‍රයෝග ජාතක පොතෙහි දක්නා ලැබේ. මාගධ ව්‍යාකරණ ශාස්ත්‍රයෙහි නෛරුක්තික විධියෙහි ඇතුළුවන ප්‍රාකෘත ලක්ෂණයෙන් යුත් ශබ්ද ප්‍රයෝග ජාතක භාෂායෙහි බහුල වැ හමු වෙයි. ඔවුනතුරෙහි ප්‍රයෝග කිහිපයක් පහත දක්වනු ලැබෙයි.

වියඟා: පාළියෙහි සුලභ වූ 'ව්‍යඟ්‍ය' ශබ්දයෙහි 'වියඟ්‍ය' යන රූපාන්තරය ජාතකපාළියෙහි ඇත. විසුක්ත වර්ණ මධ්‍යයෙහි 'ය' කාර පර නිමිත්තෙන් 'ඉ' කාරාගම වූ තැනි 'වියඟ්‍යරාජස්ස' 'වියනො' 'වියාකරොති' යනු එබඳු ප්‍රයෝග යි.

සුවාමි: සංස්කෘත 'සුවාමි' ශබ්දය පාළියෙහි 'සාමි'යි සිටියි. ජාතකපාළියෙහි යථොක්ත ශබ්දයෙහි 'සුවාමි' යන රූපාන්තරයක් ලැබේ. විසුක්ත වර්ණ මැද 'ව' කාර නිමිත්තෙන් 'උ' කාරාගම වැ සිද්ධයි. 'සුවාමිනි' 'සුවාමිනො' යනු එහි ප්‍රයෝග යි.

අයිර: සංස්කෘත 'ආයඨි' ශබ්දය පාළියෙහි අරිය' යි සිටී. එය ජාතකපාළියෙහි වර්ණ විපයභාසයෙන් 'අයිර' කියා සිටී එසේ මැ 'අරියො' යනු 'අයිරො'යි දක්නා ලබේ.

ව්‍යමිනිනො: සංස්කෘත 'විමින' යනු පාළියෙහි 'විමිනින යනු-වෙන්' යි. ජාතකයෙහි යථොක්ත ශබ්දයාගේ 'ව' කාරයට 'ඉ' කාරයට 'ය' කාරාදෙශ වැ 'ව්‍යමිනිනො' යි සිටී. 'ව්‍යමිනින මානසො' 'ව්‍යමින' යනු එබඳු තවත් ප්‍රයෝග යි.

මිනිත: සංස්කෘතයෙහි 'මිනිත'යි තුබූ තැනැ වර්ණ විපයභාස වැ 'ස' කාරයට 'මි' කාරාදෙශ වැ විසුක්ත වර්ණ මැද 'ඉ' කාරාගම වැ 'මිනිත'යි සිද්ධ යැ. 'මිනිතපුබ්බ' 'මිනිතපුබ්බො' යනු එහි ප්‍රයෝග යි.

සුවිමිනිතා: සංස්කෘතයෙහි 'සුවිමිනිතා'යි සිටුනා තැනැ වර්ණ විපයභාස වැ 'ස' කාරයට 'හ' කාරාදෙශයෙන් 'සුවිමිනිතා' කියා වෙයි. 'කාවමිනමියා' යනුද එබඳු ප්‍රයෝගයෙකි.

අක්‍රමය: සංස්කෘතයෙහි 'ආනමජ' යනු මාගධී භාෂායෙහි විෂමාසාර සම වැ 'අක්‍රම' කියා සිටී. එහි 'ක්‍ර' හට 'ක්‍ර' කාරා දෙස වැ 'අක්‍රම' කියා සිටී. 'අක්‍රමය' යනු ද මෙසේ මැ සිඳු සි.

ලාපුනි: 'අලාපුනි' යි තුබු නැතැ ජනෙහිතෙයෙන් ආදිලොප වැ 'ලාපුනි' යි සිදු වූ සේ වියරණ ඇදුරෝ කියති. එසේ වතුද 'අපිධාන' යනු 'පිධාන' යි ද 'අපිලක්‍ෂිත' යනු 'පිලක්‍ෂිත' යි ද සිටුනා සේ ජනෙහිතෙ රහිත වැ ද ආදිලොප වියැහැකි බව පෙනේ. 'නක් වරද' ආදීන් සිංහලයෙහි මේ ලක්‍ෂණය සුලභ වැ දක්නා ලැබේ.

විහරෙමු: ප්‍රාකෘත භාෂා විෂයෙහි උත්තම පුරුෂ 'මි,ම' දෙකට 'මු' කාර වෙයි. 'විහරාමි' විහරාම' යනු 'විහරෙමු' කියා වේ. ජාතක පාළියෙහි මේ ප්‍රයෝග බහුල වැ දක්නා ලැබෙයි. පසෙසමු, වසෙසමු, උපාසෙසමු දකෙබමු, දදෙමු, දජෙපමු, ජඤ්ඤමු, අනුසාසෙසමු යනු එබඳු ප්‍රයෝග යි.

කුමමි: 'කර' ධාතුවෙහි වකිමාන උත්තමපුරුෂ එකවචන ආබ්‍යාතය කරොමි, කියා පාළියෙහි සිටී. ජාතකපාළියෙහි 'කුමමි' යන රූපාන්තරයක් ද ඇත. එ වූකලී සංස්කෘත 'කුරමි' යනු විෂමාසාර සම වැ ප්‍රාකෘතයට නැඟීගිය සැටි යි.

මෙහි දක්වන ලද්දේ ජාතකපාළියෙහි සුලභ වූ විශේෂ ශබ්ද ප්‍රයෝග අතුරින් කිහිප නැතෙකි. සෙස්ස ධිමතුන්ගේ විමර්ශනයට යොමු වේවා!

වීරං තිඨාතු සාසනං

රේවත පිරිවෙන,
මාකඩවර,
හිඟුල.
86. 12. 26

කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර
හිඟුල, මාකඩවර, රේවත පරිවෙණාධිපති,
සතර කෝරළ මහදිසාවේ
ප්‍රධාන සංඝනායක සථවීර

**THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS**

අ ා   ආ ා   ඉ ා   ඊ ා   උ ා   ඌ ා   එ ා   ඔ ා

CONSONANTS

	කka	ඛkha	ගga	ඝgha	චච්ඤa		
	චca	ඡcha	ජja	ඤjha	ඤ්ඤa		
	ට්ṭa	ඨṭha	ඳḍa	ඨḍha	ඤ්ඤa		
	තta	ඵtha	දda	ධdha	නna		
	ඵpa	ඵpha	ඛba	භbha	මma		
යya	රra	ලla	චva	ඝsa	භha	ළla	ආආ
කka	කාකඤ්ඤ	කීki	කීච්ච	කුku	කුච්ච	කෙකේ	කොකච්ච
ඛkha	ඛාඛඤ්ඤ	ඛීkhi	ඛීච්ච	ඛුkhu	ඛුච්ච	ඛෙඛේ	ඛොඛච්ච
ගga	ගාගඤ්ඤ	ගීgi	ගීච්ච	ගුgu	ගුච්ච	ගෙගේ	ගොගච්ච

CONJUNCT-CONSONANTS

කකka	ඤ්ඤචචa	ත්‍රtra	මෙමpha
ඛඛkha	ඤ්ඤභha	දදdda	ඔ, ඔ mba
කාkya	ඤ්ඤචca	දධddha	මෙමbha
ඡීkri	ඤ්ඤඡcha	ද්‍රdra	මෙමmma
කචkva	ඤ්ඤච්චja	ච, චdva	මෙමmha
චාkhya	ඤ්ඤච්චjha	ධධdhva	යය, යාyya
චචkha	මේtṭa	නනnta	ඤ්ඤya
ගාggā	ච, චtṭha	චචntha	ලලla
ගාgggha	ධධḍḍa	ඤ්ඤnda	ලාlyā
චචචka	චචḍḍha	චචndha	ලාlha
ගුgra	ඤ්ඤඤ්ඤa	නනnna	ච්චwha
චචචkha	ඤ්ඤච්චa	නනnha	ඤ්ඤssa
චචචga	ඤ්ඤච්චṭha	චචppa	ඤ්ඤsma
චචචgha	ඤ්ඤ, චචnda	චචppha	චචsva
චචcca	නනnta	චචbba	චචhma
චචccha	චචtṭha	චචbbha	ච්චvha
චචjja	චචtva	ච්චbra	ළළlha
චචjjha		මෙමmpa	

ආ ා   ආ ා   ආ ා   උ ා   උ ා   ට ා

ජාතක පාලි

තනියො භාගො

විසයසූචි

මහනිපාකො

පිට්ඨකා

1. මූලපකඛ ජාතකං	2-23
2. මහාජනක ජාතකං	24-55
3. සාම ජාතකං	56-79
4. නිමි ජාතකං	78-115
1. නිරයකණේවා	99
2. විමානකණේවා	111
5. බණ්ඩහාල ජාතකං	116-147
6. භූරිදහන ජාතකං	148-189
1. නගරකණේවා	151
2. වනයපච්චේසකණේවා	155
3. කීළිනකණේවා	159
4. නගරපච්චේසනකණේවා	167
5. සුභගකණේවා	171
6. යඤ්ඤභෙදවාදකණේවා	187
7. මහානාරදකසෂප ජාතකං	188-225
8. විදුර ජාතකං	226-293
1. දෙහළකකණේවා	241
2. මණ්කණේවා	247
3. අකඛකණේවා	251
4. රාජවසතීකණේවා	263
5. අනාරපෙය්‍යාලො.. ..	269
6. සාධුනරධම්මකණේවා	275
7. කාලාගිරිකණේවා.. ..	277

විසය සූචි

		පිටුවකො
9. උච්ඡය ජාතකං		294-353
1. සත්තදරකපඤ්ඤා		295
2. ගුණපඤ්ඤා		31
3. කකණටකපඤ්ඤා		32
4. සිරිකාලකණ්ණිපඤ්ඤා		2,
5. මෙණ්ඩකපඤ්ඤා		99,
6. සිරිමන්දපඤ්ඤා		305
7. ජනනපථපඤ්ඤා		305
8. ඛජජාතකපඤ්ඤා		307
9. භූරිපඤ්ඤා		309
10. දෙවතාපුත්තිතපඤ්ඤා		31
11. පඤ්ඤිපණ්ඩිතපඤ්ඤා		315
12. මහාඋච්ඡ ගුණකණ්ණිකා		347
13. දකරකබ්බපඤ්ඤා		353
10. මහාවෙස්ස නතර ජාතකං		354-487
1. දසවරගාථා		357
2. භීෂ්මනවණ්ණනා		369
3. දනකණ්ණිකා		391
4. ජූජකපබ්බං		409
5. වූළුවනවණ්ණනා		415
6. මහාවනවණ්ණනා		427
7. කුමාරපබ්බං		443
8. මද්දීපබ්බං		457
9. සත්තපබ්බං		463
10. මහාරාජපබ්බං		475
11. ජකඛතනියපබ්බං		479

සුභතනපිටකේ-වූදදකනිකායෙ

ජාතකපාලි

තනියොභාගො

ජාතකපාලි

(තකියො භාගො)

නාමො තසස භගාමො අරහතො සමමා සමබුද්ධසස.

මහානිපාතො

1. මුගපක්ඛජාතකං

- 4320. මා පණ්ඩිතියං¹ විභාවය බාලමතො භව සබ්බපාණිනං,
සබ්බො ජනො² තං ඔච්චනායතු එවං තව අජො භවිසසනි.
- 4321. කරොමී තෙ තං වචනං යං මං භණ්ඨි දෙවතෙ,
අඤ්ඤාමාසි මෙ අමම භිතකාමාසි දෙවතෙ.
- 4322. කීනත්‍රසනාරමානොව කාසුං ඛණ්ඨි සාරථී,
පුට්ඨො මෙ සමම අකඛාභී කිං කාසුයා කරිසසයි.
- 4323. රඤ්ඤා මුගො ව පකෙඛා ව පුඤ්ඤා ජාතො අවෙනසො,
සොමඤ්ඤා සමජ්ඣ්ඨො³ පුඤ්ඤා මෙ නිබ්ඤ්ඤා⁴ වනෙ.
- 4324. න බධිරො න මුගොසමී න පකෙඛා නපි පඩ්ගලො,⁵
අධමමං සාරථී කඨිරා මඤ්ඤා තං නිබ්ඤ්ඤා වනෙ.
- 4325. උරු බාහු ව මෙ පසස භාසිතඤ්ඤා සුඤ්ඤා මෙ,
අධමමං සාරථී කඨිරා මඤ්ඤා තං නිබ්ඤ්ඤා වනෙ.
- 4326. දෙවතාත්‍රයි ගඤ්ඤො ආදු⁶ සකෙකා පුරිඤ්ඤා,
කො වා තං කසස වා පුඤ්ඤා කරං ජානෙමු තං මයං.
- 4327. නමඤ්ඤා දෙවො න ගඤ්ඤො නපි⁷ සකෙකා පුරිඤ්ඤා,
කාසිරඤ්ඤා අභං පුඤ්ඤා යං කාසුයා නිසඤ්ඤායි.

- 1. පණ්ඩිතියං-මජ්ඣං, සායා, වී.
- 2. තඤ්ඤා-මජ්ඣං, සායා.
- 3. සමජ්ඣ්ඨො-මජ්ඣං, සායා.
- 4. නිබ්ඤ්ඤා-මජ්ඣං, සායා.
- 5. විකලො-සායා. පිඤ්ඤා-මජ්ඣං.
- 6. අදු-මජ්ඣං,
- 7. නාපි නාමි-මජ්ඣං, සායා.

ජාතකපාලී

(කෘතිය භාගය)

ඒ හඟවත් අභිත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට
නමසකාර වේවා.

මහානිපානය

1. මූලපකඛ ජාතකය

4320. පුත, තේමිය කුමාරය, නුවණැති බව පහළ නො
කළ මැනවැ. හැම සතුනට අඤ්ඤායෙකැ යි සම්මතවනු මැනවැ.
සියලු මහජන තෙමේ තොප කාලකණ්ණියෙකැ යි අවඤා කෙරේවා.
මෙසේ ඇති කල තොපගේ අභිමතාඤ්ඤා සිදුවන්නේ යැ යි ජයසතථ
අරක්ගත් දෙවිදු කීවා ය.

4321. එමබා දේවතාවනි, මට යමක් කියහි ද ඔබගේ ඒ
වචනය කෙරෙමි. මැණියෙනි, ඔබ මට වැඩ කැමැත්තාහු ය.
දේවතාවනි, ඔබ මට හිත කැමැත්තාහු යි කුමාර තෙමේ කී ය.

4322. එමබා සාරථිය, යුහුසුලු වැ කුමකට වළක් භාරන්නෙහි ද?
යහළුව, පුළුචුස්නාලද්දෙහි මෙ කරුණ මට කියව. මේ වළින් කවර
නම් වැඩක් කරන්නෙහි දැ යි කුමරු විචාළේ.

4323. අපගේ රජුට ගොළු වූ පිළු වූ සිතිවිලි නැති පුතෙක්
උපත. ඒ මම රජු විසින් 'මාගේ පුතු වනයෙහි වළලව්' යි
අණ ලද්දෙමි කී.

4324. සාරථිය, මම ගොළු නො වෙමි, බිහිරි නො වෙමි,
කොර නො වෙමි, පිළු ද නො වෙමි ඉදින් තෝ මා වනයෙහි
වළලන්නෙහි නම් අධර්මයක් කෙරෙහි.

4325. මාගේ දැන දෙකලවා බලව. මාගේ වචන ද අසව.
ඉදින් තෝ මා වනයෙහි වළලන්නෙහි නම් අධර්මයක් කෙරෙහි.

4326. ඔබ දෙවියෙක් ද? ගන්ධර්වයෙක් ද? නොහොත් පුරිඤ්ඤ
නම් සක්දෙව් රජ ද? ඔබ කවර නම් කෙනෙක් ද? කවර නම්
කෙනෙකුන්ගේ පුතෙක් ද? යි සාරථි ඇසී.

4327. මම දෙවියෙක් ද නො වෙමි, ගන්ධර්වයෙක් ද නො වෙමි,
පුරිඤ්ඤ නම් සක්දෙව් රජ ද නො වෙමි. තෝ යමකු වළ ලන්නෙහි
නම් ඒ කසි රජුගේ පුත් ම වෙමි කී.

4 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

4328. තස්ස රඤ්ඤා අභං පුතො යං කං සමුප්පිවසි,¹
අධම්මං සාරථී කසිරා මං වෙ කං නිබ්භං වනො.
4329. යස්ස රුකඛස්ස ජායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
න තස්ස සාධං භඤ්ඤාය මිත්තදුභො² හි පාපකො.
4330. යථා රුකෙඛා තථා රාජා යථා සාධා තථා අභං,
යථා ඡායුපගො පොසො එවං කම්මසි සාරථී;
අධම්මං සාරථී කසිරා මඤ්ඤා කං නිබ්භං³ වනො.
4331. පඤ්ඤාභවෙතො⁴ භවති විපවුජ්ඣො⁵ සකාසරා,⁶
බහු නං උප්පිවනති යො මිත්තානං න දුභති⁷
4332. යං යං ජනපදං යාති නිගමො රාජධානියො,⁸
සබ්බස්මි පුජිතො භොති යො මිත්තානං න දුභති.
4333. නාස්ස වොරා පසහනති නාතිමඤ්ඤති⁹ බත්තියො,
සබ්බෙ අමිත්තෙ තරති යො මිත්තානං න දුභති.
4334. අකුඤ්ඤො¹⁰ සසරං එති සභාය¹¹ පටිනැදිතො,
කුඤ්ඤානං උත්තමො භොති යො මිත්තානං න දුභති.
4335. සකකතා සකතො භොති ගරු භොති සගාරවො,¹²
වණණකිත්තිභතො භොති යො මිත්තානං න දුභති.
4336. පුජකො උභතෙ පුජං වැදකො පටිවැදනං,
යසො කිත්තිඤ්ඤා පපෙසාති යො මිත්තානං න දුභති.
4337. අඤ්ඤා යථා පජ්ජන්ති දෙවතාව විරොචති,
සිරියා අජනිතො භොති යො මිත්තානං න දුභති.

---

1. සමුප්පිවසි-මජ්ඣං.
2. මිත්තදුභො-මජ්ඣං. ථී.
3. නිබ්භං-මජ්ඣං.
4. පඤ්ඤා - මජ්ඣං.
5. විපවුජ්ඣො
6. සකසිරා - මජ්ඣං. සා.
7. න දුභති - මජ්ඣං.
8. රාජධානියො - මජ්ඣං.
9. නාතිමඤ්ඤති - මජ්ඣං.
10. අකුඤ්ඤා - මජ්ඣං.
11. සභායං - මජ්ඣං.
12. ගරුකො භොති ගාරවො - මජ්ඣං.

1. මූලපක්‍ෂ ජාතිකය 5

4328. සාරථිය, තෝ යම් රජතු නිසා ජීවත් වෙහි ද මම ඒ රජුගේ පුතා වෙමි. ඉදින් තෝ මා වනයෙහි වළ ලන්තෙහි නම් අධර්මයක් කෙරෙහි.

4329. යමෙක් යම් රුක් සෙවණකැ හිඳුනේ හෝ සයනය කරන්නේ හෝ වේ ද ඔහු ඒ රුකෙහි අතු නො බිදියයුතු ය. කවර හෙයින් ද යත්, මිත්‍රයෝහි තැනැත්තේ වනාහි පව්වු අසත්-පුරුෂයෙකි.

4330. සාරථිය, වාක්‍ෂය යම්සේ නම් රජ තෙමේ ද එසේ වෙයි. එ රුකෙහි අත්තක් යම්සේ ද මම එසේ වෙමි. රුක් සෙවනට පැමිණි පුරුෂ තෙමේ යම්සේ ද තෝ එසේ වෙහි. සාරථිය, ඉදින් තෝ මා වනයෙහි වළ ලන්තෙහි නම් අධර්මයක් කරන්නෙහි යැ යි කී ය.

4331. යමෙක් මිත්‍රයෝහි නො වේ ද හේ සිය නිවෙසින් නික්මු බැහැර ගියේ බොහෝ ආහාර පාන ලබන්නෙක් වේ. ඔහු අනුව ජීවත් වන්නෝ ද බොහෝ වෙති.

4332. යමෙක් මිත්‍රයෝහ නො කෙරේ ද හේ යම් යම් ජනපදයකට නියමිතමකට රාජධානියකට හෝ යේ ද සියලු තත්හි දී මැ පුදන ලද්දෙක් වේ.

4333. යමෙක් මිත්‍රයනට යෝහ නො කෙරේ ද සොරකම් කිරීම වශයෙන් ඔහුට සොරු බලහත්කාරකම් නො කරති. රජ තෙමේ ඔහු ඉක්මවා නො සිතයි. හේ සියලු සතුරන් ජයගැනීමෙන් මැඩ පවත්වයි.

4334. යමෙක් මිත්‍රයනට යෝහ නො කෙරේ ද බැහැර ගිය හේ නො කිපියේ සිය නිවෙසට පැමිණෙයි. සභාවෙහි සතුටු වූයේ නැයනට උතුමෙක් ද වෙයි.

4335. යමෙක් මිතුරනට යෝහ නො කෙරේ ද අනුනට සත්කාර කිරීමෙන් හේ ද සත්කාර ලද්දෙක් වෙයි. අනුනට ගරු ඇත්තේ තෙමේ ද ගරු කළ යුත්තෙක් වෙයි. උසස් කොට වර්ණනා කරනලද ගුණැත්තේ පතළ කීර්තියෙන් ද යුත් වේ.

4336. යමෙක් මිතුරනට යෝහ නො කෙරේ ද මිතුරන් පුදන හෙ පුද ලබන්නෙක් ද වෙයි. වැදියයුත්තන් වදින හෙ වැඳුම් ලබන්නෙක් ද වෙයි. කීර්තියෙන් හා පිරිවරින් ද යුතු වේ.

4337. යමෙක් මිතුරනට යෝහ නො කෙරේ ද හේ ගිනි මෙන් දිලියෙයි. දෙවියතු මෙන් බබළයි. ශ්‍රීය වීසින් නො භරනා ලද්දේ ද වේ.

6 ජාත්‍යන්තර-මහානිපාතො

- 4338. ගාවො තසුස පජායතති බෙතෙහ වුතං විරුහති,
වුතානං ඵලමයනාති¹ යො මිත්තානං න දුහති.
- 4339. දරිතො පබ්බතාතො² වා රුක්ඛාතො³ පතීනො නරො,
වුතො පතිට්ඨං ලහති යො මිත්තානං න දුහති.
- 4340. විරුලහමුලසන්තානං නිග්‍රොධමිච මාලුතො,
අමිත්තා නප්පසහනති යො මිත්තානං න දුහති.
- 4341. එහි තං පටිනෙසසාමි රාජපුත්ත සකං සරං,
රජ්ජං කාරෙහි හදුනෙත කිං අරඤ්ඤි කරිසසසි.
- 4342. අලං මෙ තෙන රජෙජන ඤාතකෙහි⁴ ධනෙන වා,
යං මෙ අධම්මචරියාය රජ්ජං ලබ්‍හෙථ⁵ සාරථී.
- 4343. පුණ්ණපත්තං පලබ්‍හෙහි⁶ රාජපුත්ත ඉතො ගතො,
පිතා මාතා ච මෙ දජ්ජං රාජපුත්ත තඨී ගතෙ.
- 4344. ඔරොධා ච කුමාරා ච වෙසියානා ච බ්‍රාහ්මණා,
තෙපි අත්තමනා දජ්ජං රාජපුත්ත තඨී ගතෙ.
- 4345. හස්ථාරුහා⁷ අභිකට්ඨා රටිකා පත්තිකාරකා,
තෙපි දජ්ජං පතීනා මෙ රාජපුත්ත තඨී ගතෙ.
- 4346. බහු⁸ ජානපද වඤ්ඤා නෙගමා ච සමාගතා,
ලපායනානි මෙ දජ්ජං රාජපුත්ත තඨී ගතෙ.
- 4347. පිකුමාකු වහං වනො රට්ඨසස නිගමසස ච,
අථො සකායකුමාරානං නස්ථි මඤ්ඤං සකං සරං.
- 4348. අනුඤ්ඤාතො අහං මත්තා සඤ්ඤාතො පිතරා අහං,
එතො අරඤ්ඤා පබ්බජිතො න කාමෙ අභිපසුභෙ.
- 4349. අපි අතරමානානං ඵලාසාව සමිජ්ඣති,
විපකාබ්‍රහ්මචරියොසුච්චං ජානාහි සාරථී.

- 1. වුතාන ඵල - මජ්ඣ.
- 2. පබ්බතො - මජ්ඣ.
- 3. රුක්ඛතො - මජ්ඣ.
- 4. ඤාතකෙහ - මජ්ඣ., සා.
- 5. ලබ්‍හෙ - මජ්ඣ.
- 6. මං පලාහෙහි - සා., මං ලාහෙහි
- 7. රොහා - මජ්ඣ., වී.
- 8. බහු - මජ්ඣ., සා.

4338. යමෙක් මිත්‍රයෝහි නො වේ ද ඔහුට ගෙරි සරක් බොහෝ වෙති. හෙවත් බෙහෙවින් උපදිති. කෙතෙහි වසුළු බිඳුට මනා වැ වැඩේ. ඒ ධාන්‍ය ඵල හෙවත් අස්වැන්න මැනවින් අනුභව කෙරේ.

4339. යමෙක් මිතුරනට ද්‍රෝහ නො කෙරේ ද පර්වතයෙන් හෝ පර්වත විවරයෙන් හෝ රුකින් හෝ වැටුණු ඒ මිනිස් තෙමේ චුත වූයේ ද පිහිට ලබයි.

4340. යමෙක් මිත්‍රයනට ද්‍රෝහ නො කෙරේ ද හටගත් මුල් ඇටුවම් ඇති නුගරුක සැඩ සුළඟකින් නො සෙල්විය හැක්කා සේ සතුරෝ ඔහු මැඩ නො පවත්වති. හෙවත් නො සෙල්විය හැක්කාහු වෙති.

4341. රාජපුත්‍රයෙහි, එහු මැනවි, සවකීය ගෘහයට නැවත ගෙන යමි. රජය කරවනු මැනවි. මේ වනයෙහි හුදෙකලා ව කුමක් කරන්නෙහි ද?

4342. සාරථිය, අධර්මවයභීයෙන් මට යම් රාජ්‍යයක් ලැබේ ද ඒ රාජ්‍යයෙන් ද නැයන්ගෙන් ද ධනයෙන් ද වැඩෙක් නැති.

4343. රාජපුත්‍රයෙහි, මේ වනයෙන් බරණැස් නුවරට ගියහු නම් කුටුපඬුරු ලබන්නහු ය. ඔබ සිය නිවෙසට පැමිණි කල මවු පියෝ බොහෝ කුටු පඬුරු මට ද දෙන්නාහ.

4344. රාජපුත්‍රය, ඔබ ගිය කලා සතුටු සිත් ඇති ඇතුළු නුවර වැසියෝ ද කුමරුවෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද යන ඔවුහු මට බොහෝ කුටු පඬුරු දෙන්නාහ.

4345. රාජපුත්‍රය ඔබ ගිය කලා ඇතරුවෝ ද අසරුවෝ ද රියෙහි නියුත්තෝ ද පාබල සෙනග ද යන සතුටු සිතැති ඔවුහු මට බොහෝ කුටු පඬුරු දෙන්නාහ.

4346. රාජපුත්‍රය, ඔබ නුවරට ගිය කලා රැස්වූ සෙසු බොහෝ දෙනු වැසියෝ ද නියමිගම් වැසියෝ ද මට කුටු පඬුරු දෙන්නාහ.

4347. මම මව්පියන් විසින් ද රටවැසියන් විසින් ද නියමි ගම් වැසියන් විසින් ද සියලු කුමරුවන් විසින් ද හැරදමන ලද්දෙක්මි. එ හෙයින් මට සිය නිවෙසක් නැත්තේ ය.

4348. මව විසින් අනුදන්නා ලද මම පියා විසින් හැර දමන ලද්දෙමි වෙමි. රජ සැප නො පතන්නෙමි. එකලා වැ පැවිදි වන්නෙමි.

4349. සාරථිය, යුහුසුලු නො වන්නවුන්ගේ හිත අදහස් හෙවත් අභිමතාභීය සමාද්ධ වෙයි. නිස්වාප්‍රාප්ත බබසර (මනොරථ), ඇත්තෙමි. මෙසේ අභිමතාභීය සිදුවන අයුරු දැනගනු.

8 ජාත්‍යන්තර-මහානිපාතො

4350. අපි අතරමානානං සමච්ඡදා වීජනිති,
වීජකක්ඛුභවරියොසම් නිකඛිනොනා අකුතොභයො.
4351. එවං වගභකථො¹ සනොනා වීසසඤ්චිවනො වසී,²
කසමා³ පිතුච්ච මාතුච්ච සනතිකෙ න භණ්ඨි කද.
4352. නාහං අසඤ්ඤා⁴ පකොඛා න ඛධිරො අසොනනා,
නාහං අජීවිතා⁵ මුගො මා චං මුගමධාරයි.
4353. පුරිමං සරාමහං ජාතිං යඤ්ඤා රජ්ජමකාරයිං,
කාරයිඤ්ඤා තභිං රජ්ජං පාපඤ්ඤා නිරයං භුසං.
4354. වීසනිකොච්ච වසසානි තභිං රජ්ජමකාරයිං,
අසීතිවසසසහසසානි නිරයමභි අපච්චිසං.⁶
4355. කසස රජ්ජසසහං භීතො මා මං රජ්ජාභිසෙවසුං,
කසමා පිතුච්ච⁷ මාතුච්ච සනතිකෙ න භණ්ඨි කද.
4356. උච්චඤ්ඤා මං නිසීදොඤ්ඤා පිතා අඤ්ඤාසාසනි,
අකං භනථ ඛඤ්ඤා එකං ඛාරාපනච්චිකං⁸
අකං සුච්චිසම් අපෙථ⁹ ඉච්චසසමඤ්ඤාසාසනි.
4357. කසසාහං¹⁰ එරුසං සුඤ්ඤා වාචායො සමුදිරිතා,
අමුගො මුගච්චෙණ්ණොන අපකොඛා¹¹ පකඛිසමච්චනො
සකෙ මුතනකරිසසම් අච්චාහං සමපරිපුඤ්ඤො.
4358. කසිරසො පරිතනසො තසො දුකෙඛන සංයුතං,
කො තං ජීවිතමාගමම වෙරං කසිරාථ කෙනවී.
4359. පඤ්ඤාස ව අලාභෙන ධම්මසස ව අදසසනා,
කො තං ජීවිතමාගමම වෙරං කසිරාථ කෙනවී.
4360. අපි අතරමානානං එලාසාව සමීජ්ඤිති,
වීජකක්ඛුභවරියොසම් එවං ජානාභි සාරථී.

---

1. වගභකතො - මජ්ඣං.
2. වචනොච සො - මජ්ඣං, සා.
3. කසමා - වී.
4. අසඤ්ඤා - මජ්ඣං, සා.
5. අජීවිතා - මජ්ඣං.
6. අසච්චිසම් - සා., අපච්චිසම් - වී.
7. පිතුච්ච මාතුච්ච - මජ්ඣං, සා.
8. ඛාරා - මජ්ඣං, සා.
9. උපෙථ - මජ්ඣං, උපෙථ - සා.
10. කසසාහං - මජ්ඣං, කසසාහං - සා., අච්චිසම් - වී.
11. අපකොඛා - මජ්ඣං.

4350. යුහුසුලු නො වන්නවුන්ගේ යහපත් වූ අභිමතාන්ති මුදුන්පත් වෙයි. මස්තකප්‍රාප්ත අදහස් ඇති කොයිකුත් බිය නැති මම නික්මු වනයට පැමිණියෙමි.

4351. මෙසේ මනහර කථා ඇත්තහු නො පැකිලෙන තෙපුල් ඇත්තහු කවර හෙයින් මවපියන් හමුයෙහි කථා නො කළහු දැයි ඇසී.

4352. මම කලවා නැති බැවින් පිළි වූයෙමි ද නො වෙමි. කන් නැති බැවින් බිහිරි වූයෙමි ද නො වෙමි. දිව නැති බැවින් ගොළු වූයෙමි ද නො වෙමි. මා (පිළි බිහිරි) ගොළුවෙකු යි නොසලකනු යි පැවැසී.

4353. යම් ජාතියකු රජය කැඳවීම ද ඒ පූර්ව ජාතිය සිහි කරමි. එහි රජය කරවා දරුණු නරකයට පැමිණියෙමි.

4354. විසි වසක් මුළුල්ලෙහි එහි රජය කැඳවීමි. පසු වූ අසුදහසක් අවුරුදු නරකයෙහි පැසුණෙමි.

4355. ඒ රජයට බිය වූ මම මවපියෝ මා රජයෙහි අභි-සේක නො කෙරෙත්වා යි එද මවපියන් සමීපයෙහි දී නො බිණිමි.

4356. දවසක් පියරජ තෙමේ මා ඇකයෙහි හිඳුවාගෙන අතියෙන් අනුශාසනා කෙරේ. එකකු මරවූ, එකකු දහගෙහි ලවූ, එකකුට බාරාපතවිඳික නම් (ශරීරය පළා ලුණු ඇඹුල් ගැල්වීම) වධ දෙවූ, එකකු උලෑ තබව යි මෙසේ අනුශාසනා කරයි.

4357. ඒ මවපියන්ගේ කුර බස් අසා බියෙන් වෙවුළු මම නොගොළු වූයෙමි ගොළු වෙසින් නො පිළි වූයෙමි පිළි වෙසින් යුත් වූ සිය මලමුයෙහි ගැලී හුන්මි.

4358. සාරථිය, මේ මනුෂ්‍ය ජීවිතය ඉතා දුක් ය, සාලප ය. එ ද සියලු සසරදුකින් යුතු වූයේ වෙයි. එ බඳු ජීවිත ලැබූ කවර නම් පුද්ගලයෙක් ප්‍රාණසාතාදී පස්පව කරන්නේ ද නො කරන්නේ මැ යි.

4359. විදර්ශනා ප්‍රඥාව නො ලැබීමෙන් ද සෝවන් මහ නො දැක්මෙන් ද එබඳු ජීවිතයට පැමිණ කවර නම් පුද්ගලයෙක් ප්‍රාණ-සාතාදී පව කවර කාරණයෙකින් කරන්නේ ද.

4360. යුහුසුලු නො වන්නවුන්ගේ අභිමතාන්තිය සිදු වෙයි. මම මුදුන්පත් අදහස් ඇත්තෙමි. සාරථිය එය මෙසේ දනු.

10 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

- 4361. අපි අතරමානානං සමුද්දෙයො විපව්ඤ්ඤි,
විපකකඛ්ඛමචරියොසම් නිකඛනොඤා අකුතොභයො.
- 4362. අහමපි පබ්බජිසාමී රාජපුත්ත තවභුතීනෙ,
අව්ඤ්ඤා මං භද්දනොත පබ්බජ්ජා මම රුවච්ඤි.
- 4363. රථං නියාදාදුක්ඛාන අනඤො එහි සාරථී,
අනඤසස හි පබ්බජ්ජා එතං ඉසිහි වණ්ණිතං.
- 4364. යදෙව ත්‍යාහං වචනං අකරං භද්දමඤ්ඤී තෙ,
තදෙව මෙ කං වචනං යාවිනො කතතුමරහස්සි.
- 4365. ඉධෙව තාව අව්ඤ්ඤා යාව රාජානමානසෙ,
අපෙච තෙ පිතා දිසවා පතීනො සුමනො සියා.
- 4366. කරොමී තෙ තං වචනං යං මං භණ්ණසි සාරථී,
අහමපි දච්ඡුකාමොසම් පිතරං මෙ ඉධාගතං.
- 4367. එහි සමම නිවත්තසසු කුසලං වජ්ජාසි ඤ්ඤිතං,
මාතරං පිතරං මඤ්ඤාං වුත්තො වජ්ජාසි වජ්ජනං.
- 4368. තස්ස පාදෙ ගහෙඤාන කඤ්ඤා ව නං පදකඤ්ඤාං,
සාරථී රථමාරුඤ්ඤා රාජඤ්ඤාරං උපාගමී.
- 4369. සුඤ්ඤං මාතා රථං දිසවා එකං සාරථීමාගතං,
අසසුපුඤ්ඤාහි නෙත්තෙහි රොදනහි නං උදිකඤ්ඤි.
- 4370. අයං සො සාරථී එති නිහන්ඤාන මමත්‍රජං,
නිහතො නුත මෙ පුත්තො පථව්‍යා භුමිවඤ්ඤානො.
- 4371. අමිත්තා නුත නඤ්ඤානි පතීතා නුත වෙරිනො,
ආගතං සාරථීං දිසවා නිහන්ඤාන¹ මමත්‍රජං.
- 4372. සුඤ්ඤං මාතා රථං දිසවා එකං සාරථීමාගතං,
අසසුපුඤ්ඤාහි නෙත්තෙහි රොදනහි පරිපුච්ඤි.²

---

1. නිහන්ඤා මම අත්‍රජං - මජ්ඣ. 2. රොදනහි නං පරිපුච්ඤි - මජ්ඣ.

4361. යුහුසුලු නො වන්තවුන්ගේ අදහස් සඵල වෙයි. එහෙයින් නිෂ්ඨාවට පත් අභිමතාඤ්ඤා ඇති මම ගිහිගෙන් නික්ම ගියෙමි කවර අයුරකිනුදු බිය නැත්තෙමි යි කී ය.

4362. රාජ පුත්‍රය, තොපට වැඩක් වේවා! තොප සමීපයෙහි මම ද පැවිදි වෙමි. මහණ වෙව යි මා කැඳවනු මැනැවැ. පැවිද්ද මට රුචි යැ යි කී ය.

4363. සාරථිය, රථය පාවා දී ණය නැත්තෙක් වැ එව. පැවිද්ද වනාහි ණය නැත්තහුට ය. මෙසේ පැවිදිවීම බුධාදි සෘෂි-වරුන් විසින් වර්ණනා කරන ලද්දකි.

4364. සාරථිය, තොපට අභිවාද්ධියක් වේවා! යම් හෙයකින් තොපගේ වචනය මම කෙළෙමි ද එහෙයින් මා විසින් ඉල්ලන වචනය ද කරන්නට තෙපි නිසියව.

4365. යම් පමණ කලෙකින් පිය රජුන් ගෙන එමි ද එතෙක් කල් මෙහි වසනු මැනැවැ. තොපගේ පිය රජ දක සතුටු සොම්නස් වන්නේ නම් ඉතා මැනැවි.

4366. සාරථිය, යමක් මට කියහි නම් නුඹගේ ඒ වචනය මම කරමි. මෙහි පැමිණි මා පිය රජුන් දක්නට මම ද කැමැත්තෙමි කීහ.

4367. සබඳ, බරණැසට ගොස් නැවත මෙහි එව. එ තැන් සිට මා සමීපයෙහි නවතිනු. මා සුව දුක් විවාළ බව නැයනට කියව. මා කියන ලද වැදීම මාගේ මව්පියනට කියව යි ද කීහ.

4368. සුනාඤ්ඤා නම් සාරථි තෙමේ තේමිය කුමරුන්ගේ දෙපා වැඳ පැදකුණු කොට රථයට නැඟ රජ ගෙදරට පැමිණියේ ය.

4369. (තේමිය කුමරුවන්ගේ වන්ද්‍රාදේවී නැමැති) මැණියෝ හිස් රථය, එකලා වැ පැමිණි රියදුරු දක කඳුළු පිරුණු නෙතින් යුතුවැ හඬ හඬා රියදුරා දෙස බලති.

4370. ඒ මේ රියදුරු තෙමේ මාගේ පුතු මරා දමා එයි. භූමි වර්ධනය කරන මාගේ පුත්‍ර තෙමේ පොළොවෙහි වළ දමන ලද්දේ මැ යැ යි සිතමි.

4371. මාගේ පුතු මරා දමා ආ රියදුරු දකැ සතුරෝ එකාන්තයෙන් සතුටු වෙති. වෛර කරන්නෝ එකාන්තයෙන් ප්‍රීත වෙති.

4372. හුදෙකලා වැ පැමිණි රියදුරු හිස් රථය දැකිමින් හඬන මැණියෝ කඳුළු පිරුණු නෙතින් යුතුව, හඬමින් (මෙසේ) විවාරති:

- 4373. කිනඤ්ඤා මුග්ගො කිනඤ්ඤා පකෙඤ්ඤා කිනඤ්ඤා සො චිලපි තද,
නිහඤ්ඤාමානො භුමියා තං මෙ අකඛාහි සාරථි.
- 4374. කථං භජෙත්ති පාදෙහි මුග්ගො පකෙඤ්ඤා විචජ්ඤි,
නිහඤ්ඤාමානො භුමියා තං මෙ අකඛාහි පුච්ඡිතො.
- 4375. අකඛිසසං තෙ¹ අභං අයොග දජ්ජාසි අභයං මම,
යං මෙ සුතං වා දිට්ඨං වා රාජපුත්තසස සනතිකෙ.
- 4376. අභයං සමම තෙ දමම් අභිතො භණ්ණ සාරථි,
යං තෙ සුතං වා දිට්ඨං වා රාජපුත්තසස සනතිකෙ.
- 4377. න සො මුග්ගො න සො පකෙඤ්ඤා විසසට්ඨවනොව සො
රජ්ජාස කීර සො භිතො අකරි² ආලයෙ ඛහු.
- 4378. පුරිමං සරති සො ජාතිං යත් රජ්ජමකාරසි,
කාරසිතො තභිං රජ්ජං පාපත් නිරයං භුසං.
- 4379. විසතිකෙඤ්ඤා ච වසසානි තභිං රජ්ජමකාරසි,
අසිති වසස සහසසානි නිරයමති අපච්චි සො.³
- 4380. තසස රජ්ජසස සො භිතො මා මං රජ්ජාහිසෙවසුං,⁴
තසමා පිතුච්ච මාතුච්ච⁵ සනතිකෙ න භණ්ණි⁶ තද.
- 4381. අඛපච්චිඛප සමපනො ආරොහපරිණාහවා,
විසසට්ඨවනො පඤ්ඤා මනෙහ සභ්භසස නිට්ඨති.
- 4382. සචෙ කං දට්ඨකාමාසි⁷ රාජපුත්ත⁸ තච්ඡුඡං,
ඵහි තං පාපසිසසාමී යත් සමමති තෙමීයො.
- 4383. යොජයනඤ්ඤා රථෙ අසෙස කච්ඡං නාගාන¹⁰ ඛකිඨං,
උදිරයනඤ්ඤා සඛිපණවා වදනඤ්ඤා¹¹ ඵකපොකඛරා.
- 4384. නදනඤ්ඤා භෙරි සනකඤ්ඤා විගුං වදනඤ්ඤා දුසුභි,
නෙගමා ච මං අනෙවනඤ්ඤා ගච්ඡං පුත්තනිවෙදකො.¹²

- 1. අකඛිසසනො - මජ්ඣ. සං.
- 2. විසට්ඨ - මජ්ඣ.
- 3. අකරා - මජ්ඣ. සං.
- 4. අපච්චිස - මජ්ඣ.
- 5. රජෙහිසෙවසුං - මජ්ඣ.
- 6. පිතුච්ච මාතුච්ච.
- 7. නහණ - මජ්ඣ.
- 8. කාමොසි - මජ්ඣ.
- 9. රාජපුත්තං - මජ්ඣ. සං.
- 10. නාගානි - මජ්ඣ. සං.
- 11. විගුවාදනඤ්ඤා - මජ්ඣ.
- 12. නිවාදකො - මජ්ඣ.

4373. මාගේ පුත් කීම ගොළුවෙක් ද පිළෙක් ද භූමියෙහි වළලනු ලබන්නේ වැලැපුණේ ද සාරථිය එය මට කියව.

4374. ගොළු පිළ වූ හේ බීමැ වළ දමන ලද්දේ කෙසේ නම් අත් පාවලින් දුරු කෙළේ දැ යි අසනලද මට කියව යි මැණියෝ කීහ.

4375. ආයතාවෙනි, ඔබ මට අභය දෙන්නාහු නම් රාජපුත්‍රයා සමීපයෙහි දී මා ඇසූ දුටු යමක් ඇද්ද එය මම ඔබට කියමි යි කී ය.

4376. සබඳ සාරථිය, තට අභය දෙමි. රාජපුත්‍රයාගේ සමීප-යෙහි දී ඇසූ දුටු යමක් ඇද්ද එය මට නිර්භය වැ කියව යි කීහ.

4377. ආයතාවෙනි, ඒ තේමිය කුමාරයා ගොළුවෙක් හෝ පිළෙක් නො වේ. මනෝඥ වූ කථා ඇත්තෙක් ද වේ. රාජ්‍යාභි-ෂේකයට බිය වූ හේ ඔබගේ වචන නො කෙළේ ල.

4378. හේ යම් නගරයකැ රජය කැඳවී ද ඒ පූර්වජාතිය සිහි කරයි. එහි රජය කරවා දරුණු නිරයට පැමිණියේ ය.

4379. ඒ නුවර වීසි වසක් රජය කරවූ හේ ඉන්පසු අසූ දහසක් අවුරුදු මුළුල්ලෙහි නිරයෙහි පැසුණේ ය.

4380. ඒ රජයට බිය වූ හේ මා අභිෂේක නො කෙරෙත්වා යි මවුපියන් වෙතැ එකලැ කථා නො කෙළේ ය.

4381. අභ්‍යසනින් සමාද්ධ වූ උස මහත ඇති මනෝඥ කථා ඇති ප්‍රඥසම්පන්න වූ හේ දෙවිලොවට යන මහැ සිටී.

4382. රාජපුත්‍රිය, ඉදින් තෙපි පුතු දකිනු කැමැත්තහු නම් එනු මැනවි. යම් තැනකැ තේමිය කුමර වෙසේ ද එතැනට පමුණුවන්නෙමි යි කීය.

4383. රජයෙහි අශ්වයන් යොදත්වා. ඇතුනට පොරොදු හෙවත් හස්තාභරණ පළදවත්වා. ජයසක් පනාබෙර නාද කෙරෙත්වා. එකැස් බෙර වයත්වා.

4384. දෙඇස් බෙර වයත්වා. මිහිඟු බෙර මනාසේ වයත්වා. නියමිගම් වැසියෝ ද මා අනුව එත්වා. පුතුට කරුණු පවසන මම ඔහු අභිෂේක කොටැ රැගෙන එන්නට යමි.

4385. ඔරොධා ව කුමාරා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
 විප්‍රං යානානි යොජෙනතු ගව්ජං පුඤ්ඤනිවෙදකො.
4386. හස්ඨාරොහා අභිකට්ඨා රථිකා පතතිකාරකා,
 විප්‍රං යානානි යොජෙනතු ගව්ජං පුඤ්ඤනිවෙදකො.
4387. සමාගතා ජානපද නෙගමා ව සමාගතා,
 විප්‍රං යානානි යොජෙනතු ගව්ජං පුඤ්ඤනිවෙදකො.
4388. අසෙස ව සාරථී යුක්තෙ සිඤ්චෙ සීසවාහනෙ,
 රාජද්වාරං උපාගඤ්ජුං යුක්තා දෙව ඉමෙ හයා.
4389. දුලා ජවෙන භායනති කිසා භායනති ථාමුනා,¹
 කිසෙ දුලෙ විචජ්ජෙසා සංසට්ඨා යොජිතා හයා.
4390. තතො රාජා තරමානො යුක්තමාරුඤ්ඤ සංජුනං,
 ඉස්ඨාගාරං අජ්ඣකිභාසී² සබ්බාව අනුයාථ මං.
4391. වාළච්ඡතිමුණ්ඨිසං ඛග්ගං ජනනං ව පණ්ඨරං,
 උපාදිරථමාරුඤ්ඤ සුවඤ්ඤනී³ අලඬකතො.⁴
4392. තතො ව රාජා පායාසී පුරකඛ්ඤාන⁵ සාරථී,
 විප්‍රමෙව උපාගඤ්ජු යසා සමුච්ඡි තෙමීයො.
4393. තඤ්ඤ දිසවාන ආයනනං ජලනනමිච තෙජසා,
 ඛත්තසඛ්ඤපරිබ්බුලහං⁶ තෙමීයො එතදබ්බවි.
4394. කච්චිනනු⁷ තාත කුසලං කච්චි තාත අනාමයං,
 කච්චිනනු රාජකඤ්ඤයො අරොගා මඤ්ඤ මාතරො.
4395. කුසලඤ්ඤව මෙ පුඤ්ඤ අථො පුඤ්ඤ අනාමයං,
 සබ්බාව⁸ රාජකඤ්ඤයො අරොගා තුඤ්ඤ මාතරො.
4396. කච්චිසස මජ්ජපො⁹ තාත කච්චි තෙ සුරමජ්ජියං,
 කච්චි සචෙව ව ධම්මෙව ව දනෙ තෙ රමති මනො.

---

1. ථාමසා - සයා. කාමුනා - මජ්ජයං.
 2. අභාසට් - මජ්ජයං. අජ්ඣකිභාසීසු - ඩී.
 3. සුවඤ්ඤනී - මජ්ජයං.
 4. අලඬකතා - මජ්ජයං. සයා.
 5. පුරකඛ්ඤාන - මජ්ජයං. සයා.
 6. පරිබ්බුලහං - මජ්ජයං.
 7. කච්චිනු - මජ්ජයං.
 8. සබ්බා ව - මජ්ජයං.
 9. කච්චි අමජ්ජපො - මජ්ජයං, සයා.

4385. ඇතුළු නුවර වැස්සෝ ද කුමරුවෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බ්‍රහ්මණෝ ද වහා යානාවන් යොදන්වා. පුතුව කරුණු පවසන මම (ඔහු අභිෂේක කොටු රැගෙන එන්නට) යමි.

4386. ඇතරුවෝ ද අසරුවෝ ද රිය නැහෙන්තෝ ද පාබළ සෙනහ ද වහා යානාවන් යොදන්වා.

4387. රැස් වූ දනව වැසියෝ ද නියමිගම් වැසියෝ ද ඉක්මනින් යානාවන් යොදන්වා.

4388. රියැදුරෝ ඉක්මන් ගමන් ඇති සෛක්‍ෂව නමැති අසුන් යෙදූ රථ ගෙන රජගෙදරට පැමිණියාහ. දේවයන් වහන්ස, අශ්වයෝ රථවල යොදනලදහ යි පැවැසූහ.

4389. දේවයන් වහන්ස, තර අශ්වයෝ වේගයෙන් පිරිහෙති. කෙටවු අශ්වයෝ කාය ශක්තියෙන් පිරිහෙති. මෙ වැනි අසුන් නො ගනිත්ව යි තර කෙටවු අශ්වයන් හැරදමා ජවබල සම අශ්වයන් යොදන ලදහ යි දන්වූහ.

4390. ඉන්පසු රජ තෙමේ සුදුසු වාහනයක නැහ සියල්ලෝ මා අනුව එත්ව යි අන්ත:පුරයට කී ය.

4391. වල්විදුනාව, නළල්පට, කඩුව, සේසත සහ රන්මිරිවැඩි සහළ ද රියට නාව යි කියා සවිඊණාභරණයෙන් සැරසුණේ.

4392. රජ තෙමේ ඉන්පසු රියදුරා අභිමුඛ කොටු තේමිය කුමරු යමි තැනෙකැ ද එතැනට වහාම පැමිණියේ ය.

4393. තේජසින් දිලියෙමින් මෙන් එන ඝෞන්‍රිය සමුහයා විසින් පිරිවැරූ ඒ පියරජුන් දැක තේමිය කුමර මෙය පැවැසී ය.

4394. පියාණෙනි, ඔබ සුවයේ ද කිම රෝග පීඩා නැත්නාහු ද මාගේ මැණිවරු රාජකන්‍යාවෝ අරොග වූවාහු ද යි ඇසී ය.

4395. පුත මට දුකෙක් නැත. පුත්‍රය එහෙයින් නිරෝග ද වෙමි. ඔබගේ සියලු මව්වරු නිරෝග ද වෙති.

4396. පියාණෙනි, කිම මත්පැන් නො බොන්නහු ද? කිම ඔබට මත්පැන් අප්‍රිය ද? කිම වාක්සන්‍යයෙහි ද දඹරාජධිර්මයෙහි ද දීෂමහි ද ඔබගේ සිත ඇලේ ද යි ඇසී.

4397. අමුජ්ජපො අභං පුක්ඛ අරො මෙ සුරමප්පිය,¹
 අරො සච්ච ව ධජ්ච ව දනෙ මෙ රමතී මනො.
4398. කච්චි අරොගං යොග්ගං තෙ කච්චි චහති¹ වාහනං,
 කච්චි තෙ ව්‍යාධියො නත්ථි සරීරසසුපතාපනා.
4399. අරො අරොගං යොග්ගං මෙ අරො චහති වාහනං,
 අරො මෙ ව්‍යාධියො නත්ථි සරීරසසුපතාපනා.²
4400. කච්චි අනතා ව තෙ ඒතා මජ්ඣෙකං ව බහලා කච,
 කොට්ඨාගාරඤ්ඤි කොසඤ්ඤි කච්චි තෙ පටිසඤ්ඤං.³
4401. අරො අනතා ව මෙ ඒතා මජ්ඣෙකං ව බහලා මම,
 කොට්ඨාගාරඤ්ඤි කොසඤ්ඤි සඛං මෙ පටිසඤ්ඤං.
4402. ස්වාගතං තෙ මහාරාජ අරො තෙ අදුරාගතං,
 පතිට්ඨාපෙනතු පලලඛං යඤ්ඤ රාජා නිසකකති.
4403. ඉධෙව තෙ නිසීක්ඛස්ස නියතෙ පණණ්ණසඤ්ඤං,⁴
 එකො උදකමාදය පාදෙ ජක්ඛාලයනතු තෙ.
4404. ඉදම්චි පණණ්ණං මඤ්ඤං රඤ්ඤං රාජ අලොඤ්ඤං,
 පරිභුඤ්ඤ මහාරාජ පාහුනො මෙසි ආගතො.
4405. න වාහං⁵ පණණ්ණං භුඤ්ඤාමි න භෙතං මඤ්ඤං භොජනං,
 සාලීනං ඔදනං භුඤ්ඤ පුට්ඨං⁶ මංසුපසෙවනං.
4406. අච්චරකං මං පටිභාති එකකම්චි රහොගතං,
 එදියං භුඤ්ඤමානානං කෙන වණණ්ණං පසීදති.
4407. එකො රාජ නිපජ්ජාමි නියතෙ පණණ්ණසඤ්ඤං,
 තාය මෙ එකසෙය්‍යාය රාජ වණණ්ණං පසීදති.
4408. න චේ⁷ නෙත්තිංසඛද්ධා මෙ රාජරක්ඛා උපට්ඨිතා,
 තාය මෙ සුඛසෙය්‍යාය රාජ වණණ්ණං පසීදති.

---

1. වාහනී - මජ්ඣ. සා. චී.
 2. තාපියා - මජ්ඣ. සා.
 3. සන්ධනං - මජ්ඣ.
 4. සන්ධරෙ - මජ්ඣ. චී.
 5. නවාහං - මජ්ඣ.
 6. පුට්ඨි - මජ්ඣ. සා.
 7. නච - මජ්ඣ.

4397. පුත, මම මත්පැන් නො බොන්නෙමි. එහෙයින් මට මත්පැන් අප්‍රිය ය. තවද සත්‍යයෙහි ද දඟරාජධර්මයෙහි ද දීමෙහි ද මා සිත් ඇලෙයි.

4398. ඔබගේ හස්තයාදි වාහන නිරෝග ද? හස්තයාදි වාහන ඔබ උසුලයි ද? කිම ඔබට ගරීර තවන රෝගයෝ නැද්ද?

4399. තවද පුත්‍රය, මාගේ සියලු වාහන නිරෝගය. වාහන මා උසුලයි. ගරීර පෙළන රොගපීඩා මට නැත.

4400. පියාණෙනි, ඔබගේ ප්‍රත්‍යන්ත ජනපදවාසීහු සමෘද්ධ වුවෝ ද? ඔබගේ ගමනියම්ගම් වැසියෝ බොහෝ වූහු ද? කිම ඔබගේ කොටුගුළු භාණ්ඩාගාර පිරී තිබේ ද?

4401. පුත, මාගේ ප්‍රත්‍යන්ත ජනපද සමෘද්ධ ය. ගමනියම්ගම් බොහෝ වූ ජනාවාස ඇත්තාහ. මාගේ සියලු කොටුගුළු ධාන්‍යයෙන් ද සියලු කොන්දාගාර ධනයෙන් ද පිරුණේ ය.

4402. මහරජ, ඔබගේ යහපත් පැමිණීමෙකි. අයහපත් පැමිණීමෙක් නො වේ. රජ තෙමේ යම් තැනක හිදී ද, එ බඳු රාජාසනයක් පනවත්වා යි තේමිය කුමාර තෙමේ පැවැසී ය.

4403. මොනවට පැනැවුණු මේ කොළ ඇතිරියෙහි හුන් ඔබ මෙයින් දිය ගෙන පා සේදුව මැනැවැ යි තේමිය කුමාර තෙමේ කී ය.

4404. මහරජ, ලුණු නැති වූ තැම්බූ මේ කරකොළ මාගේ ආහාර වෙයි. මහරජ, අනුභව කළ මැනැවි. මෙහි පැමිණි තැනැත්තේ වනාහි මාගේ සත්කාරයට නිසි වෙයි.

4405. පුත, මම කොළ අනුභව කරන්නෙක් නො වෙමි. මේ මාගේ භෝජනය නො වේ ම ය. මම පවිත්‍ර වූ මාංසයෙන් යුක්ත වූ ඇල් සහලේ බත් අනුභව කරන්නෙක් වෙමි.

4406. පුත, එකලා වූ රහසිගත වූ මෙබඳු ආහාර අනුභව කරන්නන් ගරීරවර්ණය කවර කරුණෙකින් ප්‍රසන්න වේ දැ යි මට ආශ්චය්‍යයක් සේ වැටහේ.

4407. මහරජ, මනා වූ අතුරන ලද ඇතිරියෙහි එකලා වූ වැදහෙමි. මහරජ, ඒ එකලා වූ වැදහෙවීමෙන් මාගේ වර්ණය ප්‍රසන්න වේ.

4408. මහරජ, කඩු බැඳැගෙන වටකැර ගත් රාජාරක්ෂකයෝ මට නැත. ඒ සුබසයනය නිසා මාගේ වර්ණය ප්‍රසන්න වේ.

- 4409. අතීතං නානුයොවාමී නප්පජ්ජමනාගතං,
පච්චුට්ඨනොන යාපෙමී තෙන චණ්ණො පසීදති.
- 4410. අනාගතප්පජ්ජපාය අතීතස්සානුයොවනා,
එතෙන බාලා සුස්සනති නලොච හරිතො ලුතො.
- 4411. හස්ඨාණිකං රථාණිකං අසෙස පතී ච වමථිතො,
නිවෙසනානි රමමානි අහං පුත්ත දදමී තෙ.
- 4412. ඉස්ඨාගාරමු පෙ දමමි සධ්ධාලඛකරා භුසිතං,
තා පුත්ත පටිපජ්ජස්ස කං නො රාජා හවිස්සසි.
- 4413. කුසලා නවවගීතස්ස සිකඛිතා චතුරිකීයො,
කාමෙ නං රමයිස්සනති කිං අරඤ්ඤ කරිස්සසි.
- 4414. පටීරාජුභි තෙ කඤ්ඤ ආනයිස්සං අලඛකතා,
තාසු පුත්ත ජනෙකවාන අථ පච්ඡා පබ්බජිස්සසි,
- 4415. යුචා ච දහරො වාසි පඨමුප්පතනිතො සුසු,
රජ්ජං කාමරහි හදදනොන කිං අරඤ්ඤ කරිස්සසි.
- 4416. යුචා චරෙ බුහමචරියං බුහමචාරී යුචා සියා,
දහරස්ස හි පබ්බජ්ජා එතං ඉසිහි වණ්ණිතං.
- 4417. යුචා චරෙ බුහමචරියං බුහමචාරී යුචා සියා,
බුහමචරියං චරිස්සාමී නාහං රජෙජනමකීකො.
- 4418. පස්සාමී වොහං දහරං අමම තාත වදං නරං,¹
කිච්ඡා ලඤ්ඤං පියං පුත්තං අප්පකවාච ජරං මතං.
- 4419. පස්සාමී වොහං දහරිං කුමාරිං වාරු දස්සනං,
නලවංසකජීරංච පලුග්ගං ජීවිතකඛයෙ.

1. වදනරං - මජ්ඣං, සා. චී.

4409. ඉකුත් දෑ ගැන ශෝක නො කෙරෙමි. නොලත් දෑ නො පතමි. මෙකලා ලැබුණු දැයින් යැපෙමි. එයින් වර්ණය ප්‍රසන්න වෙ.

4410. නො ලත් දෑ පැතිම යැ ඉකුත් දෑ ගැන ශෝක කිරීම යැ යන මෙයින් බාලයෝ සිදින ලද නිල්වන් වූ බටදඩක් සෙයින් වියලෙත්.

4411. පුත, මම නොපට ඇත් ඇණියක් ද රිය ඇණියක් ද අසුන් ද සන්නද්ධ වූ පාබල සෙනහක් ද රමය වූ වාසාගාර ද දෙමි.

4412. පුත, සර්වාලංකාරයෙන් සැරසුණු අන්ත:පුරයක් ද නොපට දෙමි. ඔවුන් පිළිපදුව (පරිභොග කරව). තෙපි අපගේ රජ වෙව.

4413. පුත, නෘත්‍යගීතයෙහි දක්ෂ වූ හික්මුණා වූ චතුර වූ (දක්ෂ වූ) ස්ත්‍රීහු නොප කාමයෙහි සිත් අලවන්නාහු ය. මේ අරණයෙහි කුමක් කරන්නහු ය.

4414. අන් රජුන්ගෙන් අලංකෘත කන්‍යාවන් නොපට ගෙන එන්නෙමි. ඔවුන් සමඟ වාසය කොට පුත්‍රයන් උපදවා පසුව පැවිදි වන්නහු ය.

4415. පුත, තෙපි යොවුන් වව, තුරුණු වව, උපතීන් පළමු වියෙහි සිටින තරුණයෙක, පින්වත රාජ්‍යය කරව. අරණයෙහි කුමක් කරන්නහු දැ යි පියරජ ඇසී ය.

4416. මහරජ, තරුණ වූයේ බ්‍රහ්මවයභාවෙහි හැසිරෙන්නේ ය. (යෙදෙන්නේ ය) බ්‍රහ්මවයභා ඇත්තේ ම තරුණ වන්නේ ය. තරුණ වූවහුට ම පැවිද්ද සුදුසු වෙ. මෙය බ්‍රහ්මදි සෘෂින් විසින් වර්ණනා කරන ලද්දෙකි.

4417. තරුණ වූයේ බ්‍රහ්මවයභාවෙහි හැසිරෙන්නේ ය. බ්‍රහ්ම-වයභා ඇත්තේ ම තරුණ වන්නේ ය. මම බ්‍රහ්මවයභාවෙහි හැසිරෙන්නෙමි. මම රාජ්‍යයෙන් අර්ථ ඇත්තෙමි නො වෙමි.

4418. මෑණියෙනි, පියාණෙනි යි ප්‍රිය තෙපුල් කියන්නා වූ දුකසේ ලබා ගත්තා වූ දහර වූ ප්‍රිය වූ පුතුන් ජරාවට නො පැමිණූ මෑ මැරෙහු දක ඇත්තෙමි.

4419. තරුණ වූ මනොඥ දර්ශන ඇත්තා වූ කුමරියන් කඩා දමන ලද උණකිළිල් සේ මාරයා විසින් ජීවිතයෙහි සිදලන ලදුවන් දකිමි.

20 ජාතිකපාලි-මහානිපාතො

4420. දහරාපි හි මියනති නරා ච අථ නාරියො,
තස් කො විසසසෙ පොසො දහරොමහීති ජීවිතො.
4421. යසස රත්තා විවසනෙ ආයුං අපපතරං සියා,
අපොදකෙච් මච්ඡානං කිත්තනු කොමාරකං තනිං.
4422. නිච්චමඛ්ඛාහතො ලොකො නිච්චඤ්ඤා පරිචාරිතො,
අමොසාසු චජනතිසු කිං මං රජෙජන සිඤ්ඤිසි.
4423. කෙනමඛ්ඛාහතො ලොකො කෙන ච පරිචාරිතො,
කායො අමොසා ගච්ඡනති තං මෙ අකඛාහි පුච්ඡිතො.
4424. මච්චුනාඛ්ඛාහතො ලොකො ජරාය පරිචාරිතො,
රත්තො අමොසා ගච්ඡනති එවං ජානාහි ඛක්ඛය.
4425. යථාපි තනෙන චිතතෙ¹ යං යදෙච්චපචියති,
අපපකං හොති චේතඛං එවං මච්චාන ජීවිතං.
4426. යථා චාරිචහො පුරො ගච්ඡනනුපනිචක්ඛති,²
එවමායු මනුසසානං ගච්ඡනනුපනිචක්ඛති.
4427. යථා චාරිචහො පුරො චහෙ රුක්ඛපකුලපේ,³
එවං ජරාය මරණෙන දුස්සානෙන චත පාණිනො.⁴
4428. හඤ්ඤානං රථාණිකං අසෙස පනති ච චජීවිතො,
නිච්චසනාති රමොති අහං පුත්ත දදමි තෙ.
4429. ඉඤ්ඤාගාරමිති තෙ දමමි සබ්බාලොකාරහුසිතං,
නා පුත්ත පටිපජ්ජස්සු කිං නො රාජා හවිසසසි.
4430. කුසලා නච්චගීතසස සිකඛිතා චතුරිත්ථියො,
කාමෙ තං රමයිසසනති කිං අරකෙඤ්ඤ කරිසසසි.

---

1. චිතතෙත - මජ්ඣිම. සං. 2. ගච්ඡං නුපරිචක්ඛති - මජ්ඣිම. ගච්ඡං න පරිචක්ඛති - සං. 3. රුක්ඛපකුලපේ. 4. සබ්බාලොකො - මජ්ඣිම. සං.

4420. තරුණ වූ ස්ත්‍රීහු ද පුරුෂයෝ ද මරණයට පැමිණෙන්නාහු ම ය. එබඳු ජීවිතයෙහි කවර නම් (නුවණැති) පුරුෂයෙක් මම තරුණ වෙමියි විශ්වාස කරන්නේ ද?

4421. වළ දිය සිඳි යෑමෙන් ඔත්සායන්ගේ විනාශය මෙන් රාත්‍රී (හා දවල්) ඉක්ම යෑමෙන් යමෙකුගේ ආයුෂ අල්පතර (අඩු) වන්නේ නම් එහි කවර නම් කුමාරභාවයක් ද?

4422. ලෝවැසි තෙමේ නිරන්තරයෙන් පහරන ලද්දේ වෙයි. නිරන්තරයෙන් පිරිවරන ලද්දේ වෙයි. ආයුෂ දිවා රෑ නොසිස් වැ (අතරක් නැති වැ) අත්හරින කල්හි මා රාජ්‍යාභිෂෙක කරන්නේ කුමට ද?

4423. ලෝවැසි තෙමේ කවරකු විසින් පහරන ලද්දේ වේ ද කවරකු විසින් පිරිවරන ලද්දේ වේ ද කවරහු නොසිස් වැ යෙද්ද, පුත්‍රය, මා විසින් විවාරන ලද්දේ එය මට කියව.

4424. ලෝවැසි තෙමේ මරහු විසින් පහරන ලද්දේ ය. ජරාව විසින් පිරිවරන ලද්දේ ය. රාත්‍රීහු නොසිස් වැ (නො නැවතී) යෙත්. මහරජ මෙසේ දනුව.

4425. යම්සේ (රෙදි විසන යන්ත්‍රයෙහි) නූල් බැඳි කල්හි යම් යම් කොටස් වියනු ලැබේ ද ඉතිරිය ස්වල්ප වන්නේ ද මෙසේ සත්කයන්ගේ ජීවිත ද (දවසින් දවස) ස්වල්ප වන්නේ ය.

4426. යම්සේ පිරුණා වූ දියපහර බැස යන්නේ ආපසු නො හැරේ ද මෙසේ මනුෂ්‍යයන්ගේ ආයුෂ ද ගෙවී යන්නේ ආපසු නො හැරේ.

4427. යම්සේ පිරුණු දියපහර බැස යනුයේ දෙගං ඉවුරෙහි වූ වාක්‍යයන් මුල් සෝද හෙළාගෙන යන්නේ ද එසේ සත්කයෝ ද ජරාවෙන් හා මරණයෙන් ඒකාන්තයෙන් ගසාගෙන යනු ලැබෙත් යයි පැවසී ය.

4428. පුත, හස්තිසේනාවක් ද රථ සේනාවක් ද සරසන ලද අශ්ව සේනාවක් ද පාබල සේනාවක් ද මතරම් නිවෙසක් ද මම තොපට දෙමි.

4429. පුත, සර්වාලංකාරයෙන් සැරහුණු අන්ත:පුරයක් ද තොපට දෙමි. ඔවුන් පිළිපදුව, (පරිභෝග කරව.) තෙපි අපගේ රජ වෙව.

4430. නෘත්‍යාභිතයෙහි දක්‍ෂ වූ හික්වුණා වූ චතුර වූ (දක්‍ෂ වූ) ස්ත්‍රීහු තොප කාමයෙහි සිත් අලවන්නාහු ය. මේ අරණ්‍යයෙහි කුමක් කරන්නහු ද?.

22 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

- 4431. පච්චරාජ්ඣති නෙ කඤ්ඤා ආනාසිංසං අලඛිතනා,
කාසු පුනෙන ජනෙනාන අථ පච්චා පබ්බජිසාසි.
- 4432. යුචා ච දහරො වාසි පඨමුප්පත්තො සුසු,
රජ්ජං කාරෙහි භද්දනෙන කිං අරඤ්ඤා කරිසාසි.
- 4433. කොට්ඨාගාරඤ්ඤා කොපඤ්ඤා වාහනානි බලානි ච,
නිවෙසනානි රමමානි අභං පුත්ත දදමි නෙ.
- 4434. ගොමණ්ඤ්ඤපරිබ්බලෙහා දුසිසඛසපුරකකිනො,
රජ්ජං කාරෙහි භද්දනෙන කිං අරඤ්ඤා කරිසාසි.
- 4435. කිං ධනෙන යං ජියෙථ කිං භරියාය මරිසාසනි,
කිං යොබ්බනෙන විණෙණෙන යං ජරා අභිගෙසාසනි.¹
- 4436. කඤ්ඤා කා නඤ්ඤා කා බිඬ්ඬා කා රතී කා ධනෙසනා,²
කිං මෙ පුනෙහි දරෙහි රාජ මුනෙහාසමි බන්ධනා.
- 4437. ඉසාභං එවං පජානාමි මච්ච මෙ නප්පමජ්ජනි,
අත්තකෙනාධිපත්තසාස කා රතී කා ධනෙසනා.
- 4438. එලානමිච පකකානං නිච්චං පත්තනො භයං,
එවං ජාතානමච්චානං නිච්චං මරණතො භයං.
- 4439. සායමෙකෙ න දිසාසනති³ පානො දිට්ඨා බහුජ්ජනා,
පානො එකෙ න දිසාසනති සායං දිට්ඨා බහුජ්ජනා.
- 4440. අජෙජච කිච්චං ආතපං⁴ කො ජඤ්ඤා මරණං සුචෙ,
නහි නො සබ්බරං තෙන මහාසෙතෙන මච්චනා.
- 4441. චොරා ධනසාස පඤ්ඤානති රාජ මුනෙහාසමි බන්ධනා,
එහි රාජ නිවත්තසාස නාභං රජෙජනමජීකොනි.

මුග්ගපකඛජාතකං පඨමං.

- 1. යං ජරායාභිභවයාති - මජ්ඣං, ස.ව.
- 2. ධනෙසනා - මජ්ඣං, සා.ව.
- 3. පසාසනති - චි.
- 4. ආතප - මජ්ඣං.

4431. අන් රජුන්ගේ අලංකාර (සරසන ලද) කන්‍යාවන් ඔබට ගෙන දෙන්නෙමි. ඔවුන් සමඟ වාසය කොට පුත්‍රයන් උපදවා පසුව පැවිදි වන්නෙහි ය.

4432. පුත, ඔබ යොවුන් ය, තුරුණු වියෙහි ය, උපතින් පළමු වියෙහි සිටින තරුණයෙක, පින්වත රාජ්‍යය කරව. අරණ්‍යයෙහි කුමක් කරන්නෙහි දැයි පියරජ ඇසී ය.

4433. පුත, (ධාන්‍යයෙන් පිරුණු) කොටුගුළු ද (මුතු මැණික් ආදියෙන් පිරුණු) ගබඩා ද වාහන ද බලකාය ද මනරම් නිවෙස් ද යන සියල්ල මම ඔබට දෙමි.

4434. පින්වත, මිහිරි කතා ඇති රාජකන්‍යා සමූහයා විසින් වට කරන ලද්දේ දැයි සමූහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ රාජ්‍යය කරව. මේ අරණ්‍යයෙහි කුමක් කරන්නෙහි දැයි පියරජ ඇසී ය.

4435. මහරජ, යම් ධනයක් විනාශ වෙයි ද එබඳු ධනයෙන් මට කවර ප්‍රයෝජනයක් ද, යම් භාය්‍යාවක් මරණයට පත්වෙයි ද එබඳු භාය්‍යාවකගෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් ද, වරිත පුහුණුවෙන් ඇති කැර ගත් යම් තුරුණුවකට ජරාව විඳින පහර දෙනු ලැබේ ද එබඳු යොවනයෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් ද?

4436. ඒ ලෝකයෙහි කවර නම් සතුටෙක් ද කවර නම් ක්‍රීඩාවක් ද කවර නම් පස්කම්ගුණ ඇල්මෙක් ද කවර නම් ධන සෙවීමෙක් ද මට දැවැන්ගෙන් හා අඹුවන්ගෙන් කවර ප්‍රයෝජනයක් ද මහරජ, මම කාමබන්ධනයෙන් හා තෘෂ්ණාබන්ධනයෙන් මිදුණේ වෙමි.

4437. මට මාරයා (මරණය) ප්‍රමාද නොවෙති යි මම මෙසේ දනිමි. ඒ මරහු විසින් මධ්‍යා ලද්ද වූ මට රාජ්‍යසම්පන්නියෙහි කවර ඇල්මෙක් ද කවර නම් ධන සෙවීමෙක් ද?

4438. පැසුණු එළයන් (ගෙඩි) වැටීම හේතුකොට ගෙන ඇති වන නිරන්තර භය යමසේ ද එසේ ම උපන්නා වූ මනුෂ්‍යයාට මරණය හේතුකොට ගෙන නිතර බිය ඇති වේ.

4439. උදේ දුටු බොහෝ දෙනා සවස නොදක්නා ලැබෙත්. සවස දුටු බොහෝ දෙනා උදේ නොදක්නා ලැබෙත්.

4440. අද අද ම වියඹි කටයුතු ය. හෙට මරණය වන්නේ යයි කවරෙක් දන්නේ ද? ඒ මහාසේනා ඇති මාරයා සමඟ අපේ පොරොන්දුවක් නැත්තේ මැ යි.

4441. සොරු ධනය ප්‍රාර්ථනා කෙරෙති. මහරජ, මම ඒ ධනබන්ධනයෙන් මිදුණෙමි. මෑරජ, මෙහි එනු මැනවි. මාගේ වචනයෙහි මනාකොට පවතිනු මැනැවි. මම රාජ්‍යයන් ප්‍රයෝජන ලබන්නෙක් නො වෙමි.

2. මහාජනකපාතකං

- 4442. කොයං මජ්ඣෙකං සමුද්දසමිං අපසසං තීරමායුතෙ,
කං¹ කං අත්ථසං ඤාතො ඵලං වායමසෙ භුසං.
- 4443. නිසමම චතතං ලොකස්ස වායාමස්ස ච දෙවතෙ,
තස්මා මජ්ඣෙකං සමුද්දසමිං අපසසං තීරමායුතෙ.
- 4444. ගමභීරෙ අපපමෙයාසමිං තීරං යසස්ස න දිස්සති,
මොසො නෙ පුරිස වායාමො අප්පකාච මරිස්සසි.
- 4445. අනාණො ඤාතීනං හොති දෙවානං පිතුනො² ච සො,
කරං පුරිසකිච්චානි න ච පච්ඡානුතප්පති.
- 4446. අපාරනෙයාං යං කමමිං අඵලං කීලමථුද්දයං,
තත්ථ කො වායමෙනකො ලෙඤ්ඤ යස්සාභිනිප්පතං.³
- 4447. අපාරනෙයාං අච්චනතං යො විදිකාන දෙවතෙ,
න රකෙඛි අඤ්ඤානො පාණං ජඤ්ඤා සො යදි⁴ භාපයෙ.
- 4448. අධිප්පාය ඵලං ඵතෙ අසමිං ලොකස්මි දෙවතෙ,
පයොජ්ජනති කමමානි තානි ඉජ්ඣනති වා න වා.
- 4449. සන්දිට්ඨිකං කමමඵලං නනු පසස්සි දෙවතෙ,
සන්තා අමඤ්ඤා තරාමහං තඤ්ඤ පසස්සාමි සන්තිකෙ.
- 4450. සො අහං වායමිස්සාමි යථාසත්තං යථාබලං,
ගච්ඡං පාරං සමුද්දසස්ස කාසං⁵ පුරිසකාරියං.
- 4451. යො කං ඵලං ගතෙ ඔසෙ අප්පමෙයො මහණණ්ණචෙ,
ධම්මවායාමෙසමිපනෙතො කමමනා⁶ නාවසීදසි,
සො කං තත්ථච ගච්ඡාහි යත්තෙ⁷ තීරතො මනො.

- 1. කිං - මජ්ඣ. සා.
- 2. පිතුනඤ්ඤා - මජ්ඣ. සා.
- 3. නිපඵතං - සා.
- 4. යති - උජ්ජ.
- 5. කසාං - උජ්ජ., සා.
- 6. කමමනා - මජ්ඣ. සා.,
- 7. කෙ - මජ්ඣ.,

2. මහාජනක ජාතකය

4442. පරතෙර නොපැනෙන මේ මුහුදු මැද කවරෙක් නම් පීනමින් වියඹ කරන්නේ ද? තෙපි කවර ප්‍රයෝජනයක් දැනු මෙසේ මහත් සේ වැර වඩන්නහු දැයි මණිමෙබෙලා නම් දෙවියු ඇසූ ය.

4443. එම්බා දෙවියුව, මම ලෝවැසියා පිළිබඳ පවත්නා උත්සාහය ද කටයුතු ද එහි අනුසස් ද දැනු වසමි. එහෙයින් මේ මුහුදු මැද පරතෙර නො දක්නෙම් උත්සාහ කරමි යි මහාජනක කුමාර තෙමේ කී ය.

4444. ගැඹුරු පමණ නො කළහැකි මේ සාගරයෙහි පරතෙර යමකුට නො පෙනේ ද එම්බා පුරුෂය නොපගේ උත්සාහය හිස් යැ පරතෙරට නො පැමිණ මැ මැරෙන්නෙහි යි දෙවියු පැවැසූ.

4445. එම්බා දෙවියුව, වියඹ කරන යම් පුරුෂයෙක් වේ නම් හේ නැයනට ද දෙව්බිඹුනට ද ණය නැත්තෙකි නොහොත් ඔවු- නතර නො ගැරහිය යුත්තෙකි. නො පසු තැවෙන්නකැ යි ද කුමාර තෙමේ කී ය.

4446. යම් කටයුත්තක් උත්සාහයෙන් මුදුන් පත් කළ නො හැකි ද එල නැත්තේද වෙහෙසම මැ උපදවා ද මරණය මැ එහි ලා වේ ද එ බඳු උත්සාහයෙන් කවර නම් වැඩෙක් දැයි දෙවියු ඇසූ.

4447. එම්බා දෙවියුව, යමෙක් අත්‍යන්තයෙන් මුදුන්පත් නො කළ හැකි බව ද දැනු උත්සාහය අත්හරී නම් හේ වනාහි තමන්ගේ ජීවිතය නො රකී යැ යි දනු මැනැවි.

4448. එම්බා දෙවියුව, මෙ ලෝවැ සමහරු තම අදහස් පරිදි ප්‍රයෝජන පතා වෙළෙඹෙළදාම් ආදී කටයුතු කෙරෙති. ඒ කටයුතු ඔවුන්ගේ අදහස් සිඹ කරන්නේ ද නො කරන්නේ ද වෙයි. කායික වෛතසික වියඹ ඇත්තන්ට සමාද්ධි වේ මැ යි.

4449. එම්බා දෙවියුව, මා සමඟ ආ සෙසු වෙළෙන්දෝ වියඹ නො කොටැ මුහුදෙහි ගිලුණාහ. මම වනාහි උත්සාහයෙන් මේතාක් පීනමි. සම්පයෙහි සිටින කොප ද දකිමි. මේ ජාතියෙහි ගන්නා ලද උත්සාහය පිළිබඳ විපාක නො වේ දැ යි බලව.

4450. සමුද්‍රයාගේ පරතෙරට යන ඒ මම වනාහි උත්සාහ ගනිමි. ශක්ති පරිදි බල පරිදි පුරුෂයකුට අයත් ක්‍රියාව කරමි යි කුමාර තෙමේ කී ය.

4451. යම් බඳු තෙපි මෙවැනි ගැඹුරු පළල් සැබ පහර ඇති පමණ නො කළැකි මහසයුරෙහි දැහැමි වූ උත්සාහයෙන් යුත් වූයෙහි පුරුෂ වියඹයෙන් නො ගිලෙහු. යම් තැනෙකැ නොපගේ සිත ඇලුණේ ද එ නැනට යන්නැ යි දෙවියු පැවැසූ.

26 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

4452. සුරියුග්ගමනෙ නිධි අපො ඕනමනෙ නිධි,
අනො නිධි බහි නිධි න අනො න බහි නිධි.

4453. ආරොහනෙ මහානිධි අපො ඕරොහනෙ නිධි,
චතුරො ච මහාසාලා සමනො යොජනෙ නිධි.

4454. දතාගෙහසු මහානිධි වාලගෙහසු ච කෙබ්බකෙ,
රුක්ඛගෙහසු මහානිධි සොළසෙනෙ මහානිධි
සහසසසාමො පලලබ්බො සිවලාරාධනෙන ච.

4455. ආසිංසෙපෙච පුරියො¹ න නිබ්බිදෙය්‍ය පණ්ඩිතො,
පසසාමී වොහං අනානං යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.

4456. ආසිංසෙපෙච පුරියො න නිබ්බිදෙය්‍ය පණ්ඩිතො,
පසසාමී වොහං අනානං උදකා ඵලමුඛතං.

4457. වායමෙපෙච පුරියො න නිබ්බිදෙය්‍ය පණ්ඩිතො,
පසසාමී වොහං අනානං යථා ඉච්ඡිං තථා අහු.

4458. වායමෙපෙච පුරියො න නිබ්බිදෙය්‍ය පණ්ඩිතො,
පසසාමී වොහං අනානං උදකා ඵලමුඛතං.

4459. දුක්ඛුපනීතොපි නරො සපදෙය්‍ය
ආසං න ඡිදෙය්‍ය සුඛාගමාය,
බහු හි ඵසසා අහිතා හිතා ච
අවිතකතිතා මච්චුමුඛඛප්පනී.²

4460. අවිතතිතමපි හටති විතතිතමපි විනසසති,
න හි විතතාමයා හොගා ඉජ්ජියා පුරිසසස වා.

4461. අපුරාණං³ චත හො රාජා සබ්බභුතෙවො දිසමපති,
නාජජ නචෙචි නිසාමෙති න ගීතෙ කුරුතෙ මනො.

4462. න මීගෙ නපි උය්‍යාතෙ නපි හංසෙ උදික්ඛති,
මුගොච කුණ්ඛිමාසිතො න අසඵනුසාසති.

1. ආසිංසෙපො පුරියො - මජ්ඣ. 2.
2. මච්චුමුඛඛප්පනී - මජ්ඣ. 3.
3. අපොරාණං - මජ්ඣ. සූ. 1.

4452. ඉර උදවන තැන නිධාන යැ බස්නා තැන නිධාන යැ ඇතුළත නිධාන යැ පිටත නිධාන යැ ඇතුළතැ ද පිටතැ ද නො වූ නිධාන යැ.

4453. නභින තැන නිධාන යැ බභින තැන නිධාන යැ මහ සල්ගස් සතර තිබෙන තැන නිධාන සතර යැ භාත්පසින් යොදනක් තැන නිධාන ය.

4454. දළ කෙළවර මහා නිධාන යැ වලග කෙළවර නිධාන යැ දිය ඇති තැන නිධාන යැ ගස් මුදුන නිධාන යැ යි යන මේ සොළොස් නිධානයෝ වෙති. සිවලී දේවිය සතුටු කිරීමෙන් යමෙක් සහසුස්ථාම දුන්නෙහි දුනුදිය නභාලියගේ ද සිවුරැස් පයඝිකයෙහි හිස් දෙර දතගේ ද ඔහුට රජය දියයුතු යැ යි පෝලජනක රජු විසින් මරණ මඤ්චකයේ දී පැවැසිණ.

4455. නුවණැති පුරුෂ තෙම ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ මැ ය. උත්සාහ වැඩීමෙහි දී නො කලකිරෙන්නේ ය. යම්යේ කැමතිවීම ද එසේ විය. මම (එබඳු) තමා දකිමි.

4456. නුවණැති පුරුෂ තෙමේ ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ මැ ය. උත්සාහ වැඩීමෙහි දී නො කලකිරෙන්නේ ය. මම දියෙන් ගොඩ ආ ඒ තමන් දකිමි.

4457. නුවණැති පුරුෂ තෙම වෑයම් කරන්නේ මැ ය. නො කලකිරෙන්නේ ය. යම්යේ කැමතිවීම ද එසේ විය. මම (එබඳු) තමා දකිමි.

4458. නුවණැති පුරුෂ තෙම වෑයම් කරන්නේ මැ ය. නො කලකිරෙන්නේ ය. මම දියෙන් ගොඩ නගනලද (ඒ) තමා දකිමි.

4459. නුවණැති මිනිස් තෙමේ දුකට පත් වූයේ ද සුවපත් වීමට ඇති කැමැත්ත සුන් නො කරන්නේ ය. පහස්හු හිත ද අභිත ද වෙති. එය නොසිතන්නෝ මරණයට පත් වෙති.

4460. නොසිතූ දේ වෙයි. සිතූ දේ වැනැපෙයි. ස්ත්‍රියකට හෝ පුරුෂයකුට සිතීමෙන් මැ සිදුවන සම්පත් නැතැ යි (මහාජනක රජතෙමේ උදන් ඇණි ය.)

4461. පින්වත්නි, සියලු පොළොවට හිමි දියාවනට අධිපති රජ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් මැ පෙර පරිදි නො වේ. අද නැටුම් නො බලයි. හි ගැයිමෙහි සිත් ඇලුම් නො කෙරේ.

4462. මාගයුද්ධ නො බලයි, උයන්කෙළී නො කෙරෙයි, හංසයන් ද නො බලයි, ගොළුවකු මෙන් නිහඬ වූ හුන්නේ අන්ධයන් ධර්මයෙන් අනුශාසනා නො කෙරේ යයි ද මහාජන තෙමේ කී ය.

4463. සුඛකාමා රහොසීලා වධබන්ධා උපාරතා,¹
කෙසනනු² අජ්ඣ ආරාමෙ දහරා වුඤ්ඤා ව අව්ච්ඡරෙ.
4464. අතිසංකප්පවනරා ධිරා නමො තෙසං මහෙසීනං,
යෙ උසස්සකමි ලොකමි විහරන්ති අනුසස්සකා.
4465. තෙ ජෙඤ්ඤා මඤ්ඤා ජාලං තං තං මායාවීනො දුලහං,
ඡිත්තකාලයකා³ ගව්චන්ති නො තෙසං ගතිමාපයෙ.
4466. කදහං මිටීලං චීනං විසාලං සබ්බතොපහං,⁴
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු⁵ හවීස්සති.
4467. කදහං මිටීලං චීනං විහත්තං භාගයො මිතං,
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.
4468. කදහං මිටීලං චීනං බහුපාකාරතොරණං,*
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.
4469. කදහං මිටීලං චීනං දුලහමච්චාලකොධධකං,
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.
4470. කදහං මිටීලං චීනං සුචිහත්තං මහාපථං,
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.
4471. කදහං මිටීලං චීනං සුචිහත්තංගාරාපණං,
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.
4472. කදහං මිටීලං චීනං ගවාස්සරථපිලිකං,
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.
4473. කදහං මිටීලං චීනං ආරාමවනමාලිනී,
පහාය පබ්බජීස්සාමි තං කදස්සු හවීස්සති.

---

1. දපාරුතා - මජ්ඣ. සං. උපාරුතා - සී. පු.
2. කසානු - මජ්ඣ. සං.
3. සංකල්පනතා - මජ්ඣ. සං.
4. පබ්බතො පහං - මජ්ඣ.
5. කුදස්සු - මජ්ඣ.
* බහුපාකාරතොරණං - සීහළ අට්ඨකථා (මේ. වී. 43 පිට 7 කාණ්ඩය)

4463. නිවන්සුව කැමැති වැසුණු සීලාදී ගුණ ඇති වධ-
බන්ධන නැති කරුණ මහලු පසේබුදුවරු කවර කෙනෙකුන්ගේ
අරමෙහි අද වෙසෙත් ද?

4464. තෘෂ්ණා නැති ක්‍රවණැති යම් කෙනෙක් රාගාදී
කෙලෙසුන්ගෙන් උත්සන්න බවට පත් ලෝකයෙහි උත්සාහ
නැත්තෝ වූ වෙසෙද්ද ඒ මහර්ෂී උතුමන්ට නමස්කාර වේවා.

4465. උන්වහන්සේ ඉතා මායාකාරී වූ මරුවාගේ ඒ දැඩි
දූල සිද සුන් කළ කෙලෙස් ඇති බැවින් (සසරින් නික්ම) යෙහි.
ඒ උතුමන් වසන තැනට මා පමුණුවන්නේ කවරෙක් ද යි (මහාජනක
රජ තෙමේ සතුට ප්‍රකාශ කෙළේ යැ.)

4466. කවර කලෙක මම සමාද්ධ වූ විශාල වූ භාත්පසින්
බබළන්නා වූ මියුලු නම් ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද?
එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4467. කවර කලෙක මම බෙද කොටස් වශයෙන් ප්‍රමාණ
කළ සමාද්ධ වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? ඒ පැවිද්ද
කවරද සිදු වන්නේ ද?

4468. කවර කලෙක මම මහත් පවුරු* දෙරටු තොරණින්
යුත් සමාද්ධ වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? කවරද එය
සිදු වන්නේ ද?

4469. කවර කලෙක මම දැඩි අටලු දෙරකොටු යුත් සමාද්ධ
වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4470. කවර කලෙක මම මැනැවින් කොටස් කළ මහවිදි
ඇති සමාද්ධ වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය
කවරද සිදු වන්නේ ද?

4471. කවර කලෙක මම මැනැවින් විභාග කළ සල්පිල්
ඇති සමාද්ධ වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද
සිදු වන්නේ ද?

4472. කවර කලෙක මම ගවයන් අසුන් යෙදූ රථ ගැවසී
ගත් සමාද්ධ වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද
සිදු වන්නේ ද?

4473. කවර කලෙක මම පුෂ්පාරාම ඵලාරාම හා උයන්පෙළ
ඇති සමාද්ධ වූ මියුලු ක්‍රවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද
සිදු වන්නේ ද?

* "බහල පාකාර" (ගේ. ඩී.) අට්ඨකථා 4380.

4474. කදහං මිථිලං චීනං උය්‍යානවනමාලිනිං,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු¹ හවිසසති.
4475. කදහං මිථිලං චීනං පාසාදවනමාලිනිං,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4476. කදහං මිථිලං චීනං තිපුරං² රාජබ්‍රහ්මිනිං,
මාපිතං සොමනසෙසන වෙදෙහෙන යසසසිනා
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4477. කදහං වෙදෙහෙ³ චීනෙ නිවිනෙ ධම්මරකඛිනෙ,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4478. කදහං වෙදෙහෙ චීනෙ අපේයො ධම්මරකඛිනෙ,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4479. කදහං අනොනපුරං රමමං විහතං භාගයො මිතං,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4480. කදහං අනොනපුරං රමමං සුධාමනිකලෙපනං,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4481. කදහං අනොනපුරං රමමං සුචිගණි මනොරමං,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4482. කදහං කුටාගාතරෙ විහතෙ භාගයො මිතෙ,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4483. කදහං කුටාගාතරෙ ව සුධාමනිකලෙපනෙ,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4484. කදහං කුටාගාතරෙ ව සුචිගණි මනොරමෙ,
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.
4485. කදහං කුටාගාතරෙ ව ලිතෙ චූෂනචොසිතෙ,⁴
පහාය පබ්බජිසසාමි තං කදසසු හවිසසති.

1. තං කදසසු - මජ්ඣ. තං කදසු - සා.
 2. තං පුරං - මජ්ඣ.
 3. වෙදෙහෙ - මජ්ඣ.
 4. භූමිතෙ - මජ්ඣ.

4474. කවර කලෙක මම උයන් වතු ද වන පඩිකක් ද ඇති සමාද්ධ වූ මියුලු නුවර හැර පියා පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4475. කවර කලෙක මම ප්‍රාසාද හා වන පඩිකක් ඇති සමාද්ධ වූ මියුලු නුවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4476. කවර කලෙක මම රජුගේ නැයන්ගෙන් යුත් තුන්-පවුරකින් පිරිවර වූ සොමනසස නම් වේදේහ රජු විසින් මවන ලද සමාද්ධ වූ මියුලු නුවර හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4477. කවර කලෙක මම දැහැමින් රැකුණු රැස් කළ ධන ධාන්‍ය ඇති සමාද්ධ වූ වීදේහ වැසියන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4478. කවර කලෙක දැහැමින් රැකුණු සතුරන් විසින් නො දිනිය හැකි සමාද්ධ වූ වීදේහ වැසියන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4479. කවර කලෙක විභාග කළ, කොටස් වශයෙන් ප්‍රමාණ කළ සිත්කලු අන්ත:පුරය හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4480. කවර කලෙක සුණු පිරියම් ද මැටි ආලේප ද කළ සිත්කලු අන්ත:පුරය හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4481. කවර කලෙක පිටිතුරු සුවදින් යුත් මනරම් වූ අන්ත: පුරය හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4482. කවර කලෙක මම විභාග කළ, කොටස් වශයෙන් ප්‍රමාණ කළ, කුටාගාරයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4483. කවර කලෙක මම සුණු පිරියමින් ද මැටි ආලේප-යෙන් ද යුත් කුටාගාරයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4484. කවර කලෙක මම පිටිතුරු සුවද ඇති සිත් අලවන කුටාගාරයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4485. කවර කලෙක මම ආලේප කළ, රත්සලුන් ඉස්නාලද කුටාගාරයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද? එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

- 4486. කදහං සුවණ්ණපලලබ්බො ගොණකෙ විත්තසජ්ජතෙ,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4487. කදහං මණිපලලබ්බො ගොණකෙ විත්තසජ්ජතෙ,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4488. කදහං කප්පාසකොපෙය්‍යං ඛොමමකාටුඛොරානි ව,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4489. කදහං පොකඛරණියො රමමා චකකවාකුපකුජිතා,¹
මඤ්ජලකෙහි සඤ්ජනනා පදුමුපසලකෙහි ව
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු² භවීසසති.
- 4490. කදහං හත්ථිගුමෙඛ සබ්බාලඛිකාරහුසිතෙ,
සුවණ්ණකට්ඨෙජ මාතඛෙඛ හෙමකපපනවාසසෙ.³
- 4491. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි තොමරඛකුසපාණිහි,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4492. කදහං අසුසගුමෙඛ සබ්බාලඛිකාරහුසිතෙ,
ආජානියො ච ජාතියා සිඤ්චෙව සීසවාහනො.
- 4493. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි ඉලලියාවාපධාරිහි,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4494. කදහං රථසෙණියො සන්තඤ්ඤො උසස්සිතඤ්ඤොපේ,
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛිකාරහුසිතෙ.
- 4495. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහසෙඤ්ඤි වමමිහි,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4496. කදහං සොවණ්ණරථෙ සන්තඤ්ඤො උසස්සිතඤ්ඤොපේ,
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛිකාරහුසිතෙ.
- 4497. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහසෙඤ්ඤි වමමිහි,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.
- 4498. කදහං සජ්ඣුරථෙ සන්තඤ්ඤො උසස්සිතඤ්ඤොපේ,
දීපෙ අථොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛිකාරහුසිතෙ.
- 4499. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහසෙඤ්ඤි වමමිහි,
පහාය පබ්බජ්ඣසාමී තං කදසුසු භවීසසති.

---

1. චකකවාකුපකුජිතා - මජ්ඣං.
2. තං කදසුසු - මජ්ඣං. කදසු - ස්‍යා.
3. හෙමකපපනවාසසෙ - මජ්ඣං.

4486. කවර කලෙක මම සතරඟුල් පමණ එළු ලොමින්කළ විසිතුරු පලස් අතුළ රන්මුවා පයඹිකයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4487. කවර කලෙක මම සතරඟුල් පමණ එළු ලොමින් කළ විසිතුරු පලස් අතුළ මිණිමුවා පයඹිකයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4488. කවර කලෙක මම කපුපිළි හා කොසෙයා වස්ත්‍ර ද කොමුපිළි ද කොටුම්බර දේශයෙහි නිපන් වස්ත්‍ර ද හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදුවන්නේ ද?

4489. කවර කලෙක මම සක්වාලිහිණියන් විසින් පැවැත්වෙන නාද ඇති මන්දලකයන්ගෙන් හා පියුම් උපුල් ආදී පස්පියුමින් ගැවසී ගත් රමණීය පොකුණු හැර පියා පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4490-4491. කවර කලෙක සවිබරණින් සැරඟුණු රන් පොරොදු හා රන් ශීර්ෂාහරණයෙන් හා රන් දෑලින් ද යුත් තෝමර හා අකුසු ගත් අත් ඇති ඇතරුවන් නැගුණු ඇත්රජුන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4492-4493. කවර කලෙක උපතින් ම ආජාතීය වූ සවිබරණින් සැරසුණු සෙසන්ධව නම් ශීඝ්‍රවාහන වූ කරවාල දුනු දරන අසරුවන් නැගුණු අශ්ව සමූහයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4494-4495. කවර කලෙක මැනැවින් සැදුණු එසවුණු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් ද ව්‍යාඝ්‍රසම් ද ඇති සියලු අලංකාරයෙන් සැරසූ දුනු ගත් අත් ඇති යුද්ධ සැට්ටයෙන් සැරසුණු රියැදුරන් නැගුණු රථ පඩිකි ද හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4496-4497. කවර කලෙක මම සකාඛ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාඝ්‍රසම් ඇති සියලු අලංකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු සවර්ණමය රථයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4498-4499. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාඝ්‍රසම් ඇති සියලු අලංකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු රිදී රථයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

- 4500. කදහං අසුරටෙ සන්නද්ධෙ උසසිතද්ධපෙ,
දීපෙ අටොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ.
- 4501. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වමමිහි,
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.
- 4502. කදහං ඔට්ඨරටෙ සන්නද්ධෙ උසසිතද්ධපෙ,
දීපෙ අටෙ පි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ.
- 4503. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වමමිහි,
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.
- 4504. කදහං ගොණුරටෙ සන්නද්ධෙ උසසිතද්ධපෙ,
දීපෙ අටොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ.
- 4505. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වමමිහි,
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.
- 4506. කදහං අජරටෙ සන්නද්ධෙ උසසිතද්ධපෙ,
දීපෙ අටොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ.
- 4507. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වමමිහි,
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.
- 4508. කදහං මෙණ්ඩරටෙ සන්නද්ධෙ උසසිතද්ධපෙ,
දීපෙ අටොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ.
- 4509. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වමමිහි,
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.
- 4510. කදහං මීගරටෙ¹ සන්නද්ධෙ උසසිතද්ධපෙ,
දීපෙ අටොපි වෙය්‍යගෙස සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ.
- 4511. ආරුලෙහ ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වමමිහි,
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.
- 4512. කදහං හජාරුතෙ² සබ්බාලඛකාරහුසිතෙ,
නීලවම්බරෙ³ සුරෙ තොමරඛකුස පාණිනෙ;
පහාය පබ්බජිසුසාමී තං කදසුහු හවිසුසති.

---

1. මීගරටෙව - මජ්ඣ.
2. හජාරුතෙව - මජ්ඣ.
3. නීලවම්බරෙව - මජ්ඣ.

4500-4501. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු අශ්වයන් යෙදූ රථ හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4502-4503. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු ඔටුවන් යෙදූ රථ හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4504-4505. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු ගවයන් යෙදූ රථ හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4506-4507. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු එළුවන් යෙදූ රථ හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4508-4509. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනුගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු තිරෙළුවන් යෙදූ රථ හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4510-4511. කවර කලෙක මම සන්තද්ධ වූ එසවූ ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසූ යුද සැට්ටයෙන් සැරසුණු දුනුගත් අත් ඇති රියැදුරන් නැගුණු මුවන් යෙදූ රථ හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4512. කවර කලෙක මම සියලු අලඛිකාරයෙන් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන කෝමර හා අකුසු ගත් අත් ඇති ශූර ඇතරුවන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

- 4513. කදහං අසාරුහේ¹ සබ්බාලකාරහුසිනෙ,
නීලවමමධරෙ සුරෙ ඉලලියාවාපධාරිනෙ
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4514. කදහං රථාරුහේ² සබ්බාලකාරහුසිනෙ.
නීලවමමධරෙ සුරෙ වාපහඤ්ඤ කලාපිනෝ³
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4515. කදහං ධනුග්ගහෙ සබ්බාලකාරහුසිනෙ,
නීලවමමධරෙ සුරෙ වාපහඤ්ඤ⁴ කලාපිනෙ
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4516. කදහං රාජසුඤ්ඤෝ⁵ සබ්බාලකාරහුසිනෙ,
චිත්තවමමධරෙ සුරෙ කඤ්ඤානාවෙළධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4517. කදහං අරියගණෙ වස්වනෝ⁶ අලකකතෙ,
හරිවඤ්ඤාලිත්තබ්බෙ කාසිකුත්තමධාරිනෙ;
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4518. කදහං අමච්චගණෙ සබ්බාලකාරහුසිනෙ,
පීතවමමධරෙ සුරෙ පුරතො ගච්ඡමාලිනෙ;
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4519. කද සත්තසතා හරියා සබ්බාලකාරහුසිනා,
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4520. කද සත්තසතා හරියා සුසඤ්ඤා නනුමජ්ඣමා,
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4521. කද සත්තසතා හරියා අසසවා පියභාණිනී,
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.
- 4522. කද සතඵලා කංසං සොවණණං සතරාජිකං,
පහාය පබ්බජිසසාමී නං කදසුඤ්ඤ හවිසසති.

- 1. අසාරුහෙව - මජ්ඣ. සනා.
- 2. රථාරුහෙව - මජ්ඣ. සනා.
- 3. කලාපිනො - සනා.
- 4. වාපහඤ්ඤ - මජ්ඣ.
- 5. රාජසුඤ්ඤො - මජ්ඣ.
- 6. වස්වනො - මජ්ඣ.

4513. කවර කලෙක මම සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන කරවාල හා දුනු දරන ශූර අසරුවන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4514. කවර කලෙක මම සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන දුනුගත් අත් ඇති හියවුරු දරන රියදුරන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4515. කවර කලෙක මම සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට ඇති හියවුරු දරන දුනු ගත් අත් ඇති ශූර ධනුර්ධරයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4516. කවර කලෙක මම සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු විසිතුරු සැට්ට හා ස්වර්ණමය හිස් වෙළුම් ඇති ශූර වූ රාජ කුමාරයන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4517. කවර කලෙක මම වස්ත්‍ර යුත් සැරසුණු රන්වන් සඳුන් ගැල් වූ ශරීර ඇති උතුම් කසිසළු දරන බ්‍රාහ්මණ සමූහය හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4518. කවර කලෙක මම සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු කහපැහැ දරන ශූර වූ පෙරටුව යන ඇමති ගණයා හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4519. කවර කලෙක මම සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු සත්සියයක් භායභාවන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4520. කවර කලෙක මම මැනැවින් හික්වුණු කෘග වූ මැද පෙදෙස් ඇති සත්සියයක් භායභාවන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4521. කවර කලෙක මම කීකරු පියවදන් ඇති සත්සියයක් භායභාවන් හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

4522. කවර කලෙක මම සියක් පලමකින් කළ සිය ගණන් ඉරි ඇති රන්මුඛා තලිය හැර පැවිදි වන්නෙමි ද, එය කවරද සිදු වන්නේ ද?

- 4523. කදසු මං හස්සිගුලො සබ්බාලඛිතාරහුසිතා,
සුවණ්ණකච්ඡා මාතඛිතා හෙමකප්පනවාසසා.
- 4524. ආරුළහා ගාමණියෙහි තොමරංකුසපාණිහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.
- 4525. කදසු මං අසසගුලො සබ්බාලඛිතාරහුසිතා,
ආජාතීයා ච ජාතීයා සිඤ්චා සීඝවාහනා.
- 4526. ආරුළහා ගාමණියෙහි ඉලලියාවාපධාරිහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.
- 4527. කදසු මං රථසෙණියො සනතඤ්ඤා උසස්සිතඤ්ඤා,
දීපා අලොපි වෙය්‍යග්ගා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4528. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහසෙහි වමෙහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.
- 4529. කදසු මං සොණ්ණරථා සනතඤ්ඤා උසස්සිතඤ්ඤා,
දීපා අලොපි වෙය්‍යග්ගා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා
- 4530. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහසෙහි වමෙහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.
- 4531. කදසු මං සජ්ඣුරථා සනතඤ්ඤා උසස්සිතඤ්ඤා,
දීපා අලොපි වෙය්‍යග්ගා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4532. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහසෙහි වමෙහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.
- 4533. කදසු මං අසසරථා සනතඤ්ඤා උසස්සිතඤ්ඤා,
දීපා අලොපි වෙය්‍යග්ගා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4534. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහසෙහි වමෙහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.
- 4535. කදසු මං ඔච්චරථා සනතඤ්ඤා උසස්සිතඤ්ඤා,
දීපා අලොපි වෙය්‍යග්ගා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4536. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහසෙහි වමෙහි,
යනතං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.

4523-4524. කවර කලෙක සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු රන් පොරොදු ඇති රන්මුඛා ශීර්ෂාභරණ ද සැරසුණු වස්ත්‍ර ද ඇති තෝමර හා අකුසු ගත් අත් ඇති ඇතරුවන් නැගුණු හස්ති-රාජයන්ගෙන් යුත් ඇත් සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4525-4526. කවර කලෙක සවිබරණින් සැරසුණු උපතීන් ම ශීඝ්‍ර ගමන් ඇති සෙත්ධව නම් වන කරවාලායුධ හා දුනු දරන අසරුවන් නැගුණු අශ්ව සමූහයෝ වනයට යන හුදෙකලා මා අනුව නො යන්නාහු ද, එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4527-4528. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සවිබරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුද සැටට දරන රියැදුරන් නැගුණු රථ පව්‍යානීහු හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4529-4530. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සවිබරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුද සැටට දරන රියැදුරන් නැගුණු රන්මුඛා රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4531-4532. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සවිබරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුද සැටට දරන රියැදුරන් නැගුණු රිදියෙන් කළ රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4533-4534. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සවිබරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුද සැටට දරන රියැදුරන් නැගුණු අසුන් යෙදූ රථයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4535-4536. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාභ්‍රසම් ඇති සවිබරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුද සැටට දරන රියැදුරන් නැගුණු ඔටුවන් යෙදූ රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එ බඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

- 4537. කදසු මං ගොණරථා සන්නද්ධා උසස්තද්ධජා,
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්‍යා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4538. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වම්භි,
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.
- 4539. කදසු මං අජරථා සන්නද්ධා උසස්තද්ධජා,
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්‍යා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4540. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වම්භි,
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති,
- 4541. කදසු මං මෙණ්ඛරථා සන්නද්ධා උසස්තද්ධජා,
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්‍යා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4542. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වම්භි,
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.
- 4543. කදසු මං මීගරථා සන්නද්ධා උසස්තද්ධජා,
දීපා අථොපි වෙය්‍යග්‍යා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා.
- 4544. ආරුළහා ගාමණියෙහි වාපහජෙහි වම්භි,
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.
- 4545. කදසු මං හජාරුහා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා,
නීලවම්බරා සුරා තොමරඛඛපපාණිනො;
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.
- 4546. කදසු මං අස්සාරුහා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා,
නීලවම්බරා සුරා ඉලලියා¹වාපධාටිනො;
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.
- 4547. කදසු මං රථාරුහා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා,
නීලවම්බරා සුරා වාපහජා කලාපිනො;
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.
- 4548. කදසු මං ධනුග්‍රහා සබ්බාලඛිතාරහුසිතා,
නීලවම්බරා සුරා වාපහජා කලාපිනො;
යනතං මං නානුයිස්සනති තං කදසු හවිස්සති.

1. ඉඤ්ජා - සා.

4537-4538. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාඝ්‍රසම් ඇති සව්බරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුදසැට්ට දරන රියැදුරන් නැගුණු ගවයන් යෙදූ රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4539-4540. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාඝ්‍රසම් ඇති සව්බරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුදසැට්ට දරන රියැදුරන් නැගුණු එඵවන් යෙදූ රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4541-4542. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාඝ්‍රසම් ඇති සව්බරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුදසැට්ට දරන රියැදුරන් නැගුණු කිරෙඵවන් යෙදූ රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4543-4544. කවර කලෙක යුදයට සැරසුණු එසවු ධජ ඇති අතුළ දිවිසම් හා ව්‍යාඝ්‍රසම් ඇති සව්බරණින් සැරසුණු දුනු ගත් අත් ඇති යුද සැට්ට දරන රියැදුරන් නැගුණු මුවන් යෙදූ රථ සමූහයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4545. කවර කලෙක සව්බරණින් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන තෝමර හා අකුසු ගත් අත් ඇති ශූර ඇතරුවෝ වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4546. කවර කලෙක සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු නිල් සැට්ට දරන කරවාලායුධ හා දුනු දරන ශූර අසරුවෝ වනයට හුදෙකලා යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4547. කවර කලෙක සව්බරණින් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන දුනු ගත් අත් ඇති ශූර රථ සේනාවෝ වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද වන්නේ ද?

4548. කවර කලෙක සව්බරණින් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන දුනු හියවුරු ගත් අත් ඇති ශූර ධනුර්ධරයෝ වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

42 ජාතිකපාලි-මහානිපාතො

4549. කදසු මං රාජපුත්තා සබ්බාලොඛාරහුසිතා,
වික්ඛවමෙධිරා සුරා කඤ්චනාවෙඨධාරිනො;
යනාං මං නානුයිසසනති තං කදසු¹ හවිසසති.

4550. කදසු මං අරියගණා චක්ඛනා අලොකානා,
හරිවඤ්ඤාලික්ඛතඛනා කාසිකඤ්චමධාරිනො;
යනාං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.

4551. කදසු මං අමච්චගණා සබ්බාලොඛාරහුසිතා,
පීතවමෙධිරා සුරා පුරතො ගච්ඡමාලිනී;
යනාං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.

4552. කදසු මං සඤ්ඤා හරියා සබ්බාලොඛාරහුසිතා,
යනාං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.

4553. කදසු මං සත්තසතා හරියා සුසඤ්ඤා තනුමඡ්ඤ්ඤිමා,
යනාං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.

4554. කදසු මං සත්තසතා හරියා අසසවා පියභාණිනී,
යනාං මං නානුයිසසනති තං කදසු හවිසසති.

4555. කදහං පනං ගහෙකාන මුණ්ණො සබ්බාට්ඨාරුතො,
පිණ්ඩිකාය වරිසසාමි² තං කදසු හවිසසති.

4556. කදහං පංසුකුලානං උඡ්ඤ්ඤිතානං මහාපට්ඨං,
සබ්බාට්ඨං ධාරයිසසාමි³ තං කදසු හවිසසති.

4557. කද සත්තාහං මෙසෙ⁴ ඔවට්ඨො⁵ අලලවීවරො,
පිණ්ඩිකාය වරිසසාමි⁶ තං කදසු හවිසසති.

4558. කදහං සබ්බහං⁴ ධානං රුක්ඛා රුක්ඛං චනා චනං,
අනපෙකඛා විහරිසසාමි⁶ තං කදසු හවිසසති.

4559. කදහං ගිරිදුගෙසු පභීනභයගෙරවො,
අදුනියො විහරිසසාමි⁶ තං කදසු හවිසසති.

---

1. තං කදසු - මඡ්ඤ. කදසු - සා.
2. සමමෙස - වී. මඡ්ඤ.
3. ඔවට්ඨො - මඡ්ඤ. ඔවට්ඨ - සා.
4. සබ්බධානං ගතො - මඡ්ඤ. සබ්බහං - සා.
5. ගමිසාමි - මඡ්ඤ.
6. ගමිසාමි - මඡ්ඤ. සා.

4549. කවර කලෙක සවබරණින් සැරසුණු නිල්වන් සැට්ට දරන රන් සැරයටී ගත් අත් ඇති ශූර රාජ පුත්‍රයෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4550. කවර කලෙක අලංකාර වස්ත්‍රයෙන් සැරසුණු රත්සඳුන් ගැල්වුණු ශරීරාවයව ඇති උතුම් කසීසඵ දරන බ්‍රාහ්මණ සමූහයෝ වනයට හුදෙකලා යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4551. කවර කලෙක සවබරණින් සැරසුණු කහපැහැ ඇති පෙරටුව යන ශූර ඇමැතිගණයා හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යද්ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4552. කවර කලෙක සර්වලක්ෂ්‍යාරයෙන් සැරසුණු සන්සියයක් ස්ත්‍රීහු හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4553. කවර කලෙක මනාකොට හික්වුණු කෘශ වූ සිරුරු මැද පෙදෙස් ඇති සන්සියයක් භාය්‍යාවෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4554. කවර කලෙක ප්‍රිය තෙපුල් ඇති සන්සියයක් භාය්‍යාවෝ හුදෙකලා වනයට යන මා අනුව නො යන්නාහු ද, එබඳු පැවිද්ද කවරද සිදු වන්නේ ද?

4555. කවර කලෙක හිස මුඩු කළ සහළ සිවුරක් පෙර වූ මම පාත්‍රයක් රැගෙන පිඩු සිභා හැසිරෙන්නෙමි ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4556. කවර කලෙක මහ මග හැර දැමූ පාංශුකූල වස්ත්‍රයෙන් සහළ සිවුරක් දරන්නෙමි ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4557. කවර කලෙක (බැඳගෙන වස්නා) සන්ද වැස්සෙන් තෙත් සිවුරු ඇති මම පිඩු පිණිස හැසිරෙමි ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4558. කවර කලෙක ගසින් ගසට වනයෙන් වනයට පැමිණ ඇලුම් නොකොට මුළු දවස ම වසන්නෙමි ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4559. කවර කලෙක ගිරි දුර්ගමස්ථානයන්හි පහ වූ බිය ඇති වැ හුදෙකලා ව හැසිරෙන්නෙමි ද එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

44 ජාත්‍යන්තර-මහානිපාතො

- 4560. කද වීණංව රුජකො සත්තනනනී. මනොරමං,
විතං උජුං කරිසොමි නං කදසුභ්‍ය භවිසොති.
- 4561. කදහං රථකාරොව පරිකනනං උපාහනං,
කාමසංයොජනෙ ජෙවජං¹ යෙ දිඛෙඛෙ යෙ ව මානුසෙ.
- 4562. තා ව සත්තසතා හරියා සබ්බාලොකාරහුසිතා,
බාහා පගගග්ගා පකකඤ්ඤං කසමා නො විජහිසොසි.
- 4563. තා ව සත්තසතා හරියා සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා,
බාහා පගගග්ගා පකකඤ්ඤං කසමා නො විජහිසොසි.
- 4564. තා ව සත්තසතා හරියා අසොවා පියභාණිනී,
බාහා පගගග්ගා පකකඤ්ඤං කසමා නො විජහිසොසි.
- 4565. තා ව සත්තසතා හරියා සබ්බාලොකාරහුසිතා,
භික්ඛා සමපද්දධී² රාජා පබ්බජ්ජාය පුරකඛතො.
- 4566. තා ව සත්තසතා හරියා සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා,
භික්ඛා සමපද්දධී රාජා පබ්බජ්ජාය පුරකඛතො.
- 4567. තා ව සත්තසතා හරියා අසොවා පියභාණිනී,
භික්ඛා සමපද්දධී රාජා පබ්බජ්ජාය පුරකඛතො.
- 4568. භික්ඛා සතප්පං³ කංසං යොවණණං සතරාජීකං,
අගගහි මනනිකාපනං⁴ නං දුතියාභිසෙවනං.
- 4569. වෙසමා අග්ගසමා ජාලා කොසා⁵ ඩය්‍යනනි භාගසො,
රජනං ජාතරුපඤ්ච මුත්තා වෙචරියා බහුං.
- 4570. මණයො සබ්බමුත්තා ව වජ්ඣකං⁶ හරිවඤ්ඤං,
අජිනං දනනභණ්ඩකච්ච ලොභං කාලායසං බහු;
එහි රාජ නිවනසංඝ මා තෙ නං විනසා⁷ ධනං

- 1. ජෙවං - මජ්ඣ.
- 2. සමපද්දධී - මජ්ඣ. සමපද්දධී - සා.
- 3. සතප්පං - මජ්ඣ. සා.
- 4. මනනිකං - මජ්ඣ.
- 5. කොවයා - චී.
- 6. වජ්ඣකං - මජ්ඣ. සා.
- 7. විනසා - මජ්ඣ. සා.

4560. කවර කලෙක විණා වාදකයෙකු සත් නතක් ඇති සිත්කලු විණාව මෙන් සිත සෘජු කරන්නෙමි ද, එබඳු පැවිද්ද කවර කලෙක සිදු වන්නේ ද?

4561. කවර කලෙක මම පාවහන් සිඳුනා සොම්වරකු මෙන් දිව්‍ය වූ ද මානුසික වූ ද කාමසංකෘත්‍යයන් සිදින්නෙමි ද යි (මහාජනක රජ කී ය.)

4562. සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු ඒ සත්සියයක් භාය්‍යාවෝ කවර හෙයින් අප අත්හරින්නෙහි ද යි අත් ඔසවාගෙන හැඳුහ.

4563. මනාව හික්වුණු කෘශ වූ මධ්‍යභාග ඇති ඒ සත්සියයක් භාය්‍යාවෝ කවර හෙයින් අප හරනෙහි ද යි අත් ඔසවාගෙන හැඳුහ.

4564. කීකරු වූ ප්‍රිය තෙපුල් ඇති ඒ සත්සියයක් භාය්‍යාවෝ කවරහෙයින් අප හරනෙහි ද යි අත් ඔසවාගෙන හැඳුහ.

4565. සියලු අලංකාරයෙන් සැරසුණු ඒ සත්සියයක් භාය්‍යාවන් ද හැර පැවිද්ද විසින් පෙරටු කළ රජ තෙම නික්මා ගියේ ය.

4566. මනාකොට හික්වුණු කෘශ වූ ශරීර මධ්‍ය ප්‍රදේශ ඇති ඒ සත්සියයක් භාය්‍යාවන් හැර පැවිද්ද විසින් පෙරටු කළ රජ තෙම නික්මා ගියේ ය.

4567. කීකරුවූ ප්‍රිය තෙපුල් ඇති ඒ සත්සියයක් භාය්‍යාවන් හැර පැවිද්ද විසින් පෙරටු කළ රජ නික්මා ගියේ ය.

4568. එ රජ තෙම සියක් පළමකින් කළ සියගණන් රේඛා ඇති රන්තලිය හැර දෙවැනි අභිෂෙකයක් මෙන් ඒ මැටි පාත්‍රය ගත්තේ ය.

4569. (මහරජ ඔබගේ නුවර පෙරමග) ගෙවල් ගින්නෙන් ඇවිල ගියේ ය. ගිනිදැලින් සම වැ දිලියේ. බඩු ගබඩා කොටස් වශයෙන් දූවෙයි. එහි රිදී, රන්, මුතු, වෙරළමිණි ද බොහෝ ය.

4570. මැණික් ද, සක්වුතු ද, පිළි කොඩි ද, රසඳුන් ද, අඳුන් දිවිසම් ද, දළමුවා බඩු ද, තඹ ආදී ලොහ භාණ්ඩ ද, කාළ ලොහ භාණ්ඩ ද බොහෝ වෙයි. මහරජ එනු මැනව. නවතිනු මැනව. ඔබ සතු ධනය නො නසනු මැනවැ යි (සීවලී බිසව කීවා ය.)

46 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

4571. සුසුඛං වත ජීවාම යෙසං නො නඤ්ඤිතං,
මිට්ඨොයා¹ ධග්ගමානාය න මෙ කිඤ්චි අධග්ගථ.
4572. අටචියො සමුසානා රට්ඨං විඤ්ඤාසානති තං,
එහි රාජ නිවහනස්ස මා රට්ඨං විනසා ඉදං.
4573. සුසුඛං වත ජීවාම යෙසං නො නඤ්ඤිතං,
රට්ඨං විලුච්චමානමිති න මෙ කිඤ්චි අථීරථ.²
4574. සුසුඛං වත ජීවාම යෙසං නො නඤ්ඤිතං,
පිතිහකඛා හවිසසාම දෙවා ආහස්සරා යථා.
4575. කිමෙහසො මහතො සොසො කා නු ගාමෙ කිලීලියා,
සමණංඤ්ඤච³ පුච්ඡාම කඤ්ඤො අභිසට්ඨො⁴ ජනො.
4576. මමං ඔහාය ගච්ඡන්තං එඤ්ඤො අභිසට්ඨො ජනො,
සීමාතිකකමනං යන්තං මුනිමොනස්ස පකභියා;
මිසසං නන්දීහි ගච්ඡන්තං කිං ජානමනුපුච්ඡයි.
4577. මාස්ස තිණ්ණො අමඤ්ඤාදිජො⁵ සරිරං ධාරයං ඉමං,
අතීරණෙයායමීදං⁶ කමමං බහු හි පරිපඤ්ඤො.
4578. කො නු මෙ පරිපඤ්ඤං මම එවං විහාරිනො,
යො නෙවදිට්ඨො නාදිට්ඨො කාමානමභිපඤ්ඤො.
4579. නිඤ්ඤා තන්දි විජලිකා අරතී හත්තසමමදො,
ආවසනාති සරිරට්ඨා බහුහි පරිපඤ්ඤො⁷.
4580. කල්යාණං වත මං හවං බ්‍රාහ්මණමනුසාසයි,
බ්‍රාහ්මණං යෙව් පුච්ඡාමි කොනු ඤාමයි මාරිස.

---

1. මිට්ඨො - මජ්ඣං.
 2. අභීරථ - මජ්ඣං. අධග්ගථ මාමෙ කිච්චි අභාරථ - සා.
 3. ගාමෙව කිලියා - මජ්ඣං. කිලියා - සා.
 4. සමණං තෙව - මජ්ඣං, සා.
 5. අභිසට්ඨො - මජ්ඣං.
 6. අමඤ්ඤාදිජා - මජ්ඣං.
 7. අතීරණෙයා යමීදං බහුහි පරිපඤ්ඤො - මජ්ඣං.
 8. පරිපඤ්ඤො - මජ්ඣං.
 9. තෙව - වී. මජ්ඣං.

4571. යම්බඳු අපට කිසිවක් නැත්තේ ද ඒ අපි ඒකාන්ත-
යෙන් ඉතා සුවසේ ජීවත් වමිහ. මියුලු නුවර දූවෙන කල්හි මා
සතු කිසිවක් නො දූවෙන්නේ යයි (රජ තෙම කීය.)

4572. මහරජ, වනගත සොරු පැමිණියහ. ඔබ සතු ඒ රට
වනසතී. මහරජ, එනු මැනව. නවතිනු මැනව. මේ රට නො-
නසනු මැනවැ යි (සිවලි බිසව කීවා ය.)

4573. යම්බඳු අපට කිසිවක් නැත්තේ ද ඒ අපි ඒකාන්ත-
යෙන් ඉතා සුවසේ ජීවත් වමිහ. රට පහරන කලා මාගේ කිසිවක්
නො නැසේ.

4574. යම්බඳු අපට අයත් කිසිවක් නැද්ද අපි ඒකාන්ත-
යෙන් සුවසේ ජීවත් වමිහ. ආභස්සර නම් බඹලෝ වැසි දෙවියන්
මෙන් ප්‍රීතිය ආහාර කොට ඇත්තෝ වන්නෙමු යි (රජ තෙම
කී ය.)

4575. මේ මහාජන සෝභය කවර හෙයින් ද? ගමෙහි මෙන්
මේ කිලිකිලි යන ශබ්දය කුමක් ද? ශ්‍රමණ වූ ඔබ මැ විවාරමු.
කවර හෙයින් මේ මහජනයා රැස්වේ දැ යි (නාරද නම් තාපස
තෙම ඇසී ය.)

4576. ඔවුන් හැර යන මා නිසා මේ මහාජනයා මෙහි රැස්
වූයේ ය. කෙලෙස් සීමාව ඉක්මවා යන අනගාරිය මුනි සංඛ්‍යාත
තපසට පැමිණීම පිණිස සතුටින් යන මා දැන ගෙන කුමට විවාර-
රන්නෙහි දැ යි (රජ තෙම ඇසී ය.)

4577. මේ පැවිදි සිරුර දරන්නේ කෙලෙස් නැසුවේ යැ යි
නො සිතව. මේ කෙලෙස් සමූහය මෙපමණකින් තරණය කළහැකි
ද නො වේ. උපද්‍රවයෝ බොහෝ යැ යි (තාපස තෙම කී ය.)

4578. යමෙක් මෙ ලොවහි ද පරලොවහි ද කාමසම්පත් නො
පතන්නේ නම් එසේ වෙසෙන මට කවර උවදුරෙක් වන්නේ දැ යි
(බෝසත් ගෙම කී ය.)

4579. නින්ද ය අලසබව ය ඇනුම් ඇරීම ය නො ඇල්ම ය
බන්මත ය යන බොහෝ උවදුරු තොපගේ සිරුරෙහි පිහිටා
වෙසෙනැ යි (නාරද තාපස තෙම කී ය.)

4580. පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මට යහපත් අනුශාසනා කෙරෙහි.
නියුකාණෙනි, ඔබ කවරෙක් දැ යි බ්‍රාහ්මණ වූ ඔබ මැ විවාරම් යි
(බෝසත් තෙම කී ය.)

4581. නාරදෙ ඉති මෙ නාමං¹ කසසපො ඉති මං විදු,
භොතො සකාසෙ ආගඤ්ඪං සාධු සබ්භි සමාගමො.

4582. තසස තෙ සබ්බො ආනන්දෙ විහාරො උපවිත්තතු,
යදුනං තං පරිපුරෙහි බන්ධියා උපසමෙන ව.

4583. පසාරය සත්තත්තඤ්ඤි උත්තත්තඤ්ඤි පසාරය,
කමමං විජජඤ්ඤි ධම්මඤ්ඤි සකකඤ්ඤි පරිබ්බජ.

4584. බහුහත්ථි ව අයෙස ව නගරෙ ජනපදනී ව,
භික්ඛා ජනක පබ්බජිතො කපලෙලු රතීමජ්ඣග්ගා.

4585. කච්චිත්තු තෙ ජානපද්² මිත්තා මච්චා ව ඤාතකමා,
දුභිං අකංසු³ ජනක කසමා වෙතං⁴ අරුචචථ.

4586. න මිගාජින ජාතුච්ච අහං කඤ්චි කුදුවනං,
අධමෙමන ජිනෙ ඤාතිං න වාපි ඤාතයො මමං.

4587. දිසවාන ලොකවත්තන්තං බජ්ජන්තං කද්දමිකතං,
හඤ්ඤෙරෙ බජ්ඣෙරෙ වෙසු යසු සතො පුටුජ්ජන්තො;
එතාහං උපමං කඤ්චා භික්ඛකොසම් මිගාජින.

4588. කොත්ථු තෙ හගවා සඤ්චා කසෙසතං වචනං සුචි
නභි කපං වා විජ්ජං වා පච්චකම්බාය රථෙසහ:
සමණං ආහු වත්තන්තං යථා දුක්ඛසසිතිකකමො.

4589. න මිගාජින ජාතුච්ච අහං කඤ්චි කුදුවනං,
සමණං බ්‍රාහ්මණං වාපි සකකඤ්ඤා අනුපාවිසිං.

1. නාමෙන - මජ්ඣ. සා.
2. ජනපද - මජ්ඣ.
3. දුබ්බිකංසු - මජ්ඣ.
4. තෙ තං.
5. ජාතුච්ච - මජ්ඣ.

4581. නාරද යනු මාගේ නම යි, ගොත්‍ර වශයෙන් කාශ්‍යප යැ යි මා දනිති. පින්වත් තොප සමීපයට පැමිණියෙමි. සත්පුරුෂයන් හා සමාගමය යහපති.

4582. ඒ තොපට සියලු සතුටු විභරණ වේවා, සිටු බලවිභරණය පවතීවා, යමක් අඩු වෙයි නම් එය ඉවසීමෙන් හා සන්හිඳීමෙන් සම්පූර්ණ කළ මැනවි.

4583. අවමානය ද දුරු කළ මැනවි. අතිමානය ද දුරු කළ මැනවි. දශ කුසලකර්ම ද පඤ්ඤාභිඤ්ඤ අෂ්ටසමාපත්ති ද මහණදම් ද සකස් කොට පවතිනු මැනවැ යි (නාරද තාපස තෙම අවවාද කොට ගියේ ය.)

4584. එම්බා මහාජනක රජකුමනි, බොහෝ ඇතුන් ද අසුන් ද නගරයන් හා ජනපදයන් ද හැර පැවිදි වූ ඔබ මැටි පාත්‍රයෙහි ඇලුණහු ය.

4585. එම්බා මහාජනක රජකුමනි, කීම එ දනව් වැස්සෝ ද මිත්‍රාමාත්‍රයෝ ද, නෑයෝ ද ඔබට කිසි අපරාධයක් කළාහු ද කවර හෙයින් මේ මැටි පාත්‍රය කැමති වූහු දැ යි (මිගාජින නම් තාපස තෙම ඇසී ය.)

4586. එම්බා මිගාජින තවුසනි, ඒකාන්තයෙන් ම මම කවර කලෙකවත් අධර්මයෙන් කිසි නෑයකු නො දිනුවෙමි. නෑයෝ ද මා නො දිනුහ යි බෝසත් තෙමේ කී ය.

4587. එම්බා මිගාජින තවුසනි, යම් ක්ලේශවස්තුවක ඇලුණු පාඨග්ජනයෙක් නෑසේ ද බැදේ ද මෙහි කෙලෙසුන් විසින් අනුභව කරන කෙලෙසුන් විසින් ම මඩ ගොහුරුවක් කරන ලද ලෝකයාගේ පැවැත් ම දුටු මම මේ කාරණය ම උපමා කොට පිටු සිහන්තෙක් වීම් යි බෝසත් තෙමේ කීය.

4588. මහරජ, ඔබගේ පින්වත් අනුශාසක තෙමේ කවරෙක් ද? ඔබ කියන පිරිසුදු බස කවරකුගේ වචනයක් ද? ශ්‍රමණ වේශය හෝ ශ්‍රමණ විද්‍යාව හෝ හැර යමියේ දුක් ඉක්මවා ද එසේ පවත්නා ශ්‍රමණයකු නො ම කියද්ද එහෙයින්දැ යි මිගාජින තෙමේ කී ය.

4589. පින්වත් මිගාජින තවුසනි, ඒකාන්තයෙන් මම කිසි කලෙක කිසියම් ශ්‍රමණයකුට හෝ කිසියම් බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ සත්කාර කොට ඇසීමට නො පැමිණියෙමි යි බෝසත් තෙමේ කී ය.

50 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

- 4590. මහතා වානුභාවෙන ගව්ඡනොනා සිරියාජලං,
 ගීයමානෙසු ගීතෙසු වජ්ජමානෙසු වගගුසු;
 තුරියතාලිතසංසුටෙධ සමමනාලසමාහිතෙ.
- 4591. සමීගාජින මදුකඛං ඵලං¹ අමබං තිරොව්ඡදං,
 තුජ්ජමානං² මනුසෙසහි ඵලකාමෙහි³ ජනතුහි.
- 4592. සො ඛො හනාං සිරිං හිකා ඔරොහිකා මීගාජින,
 මූලං අබ්බෙසුපාගඤ්ඤං ඵලිනො නිපඵලිතස්ස ව.
- 4593. ඵලං අමබං හතං දිසවා විඤ්ඤාං⁴ විනලිකතං,
 අපේතං ඉතරං අමබං නීලොභාසං මනොරමං.
- 4594. ඵවමෙව නුනමෙහපි ඉසසරෙ බහුකණ්ටකෙ,
 අමීතතා නො වධිසසනති යථා අමබො ඵලී හතො.
- 4595. අජිනමහි හඤ්ඤතෙ දීපි නාගො දනොනහි හඤ්ඤතෙ,
 ධනමහි ධනිනො හනති අනිකෙතමසඤ්ඤං;
 ඵලී අමබො අඵලො ව තෙ සඤ්ඤා රො උභො මම.
- 4596. සබ්බො ජනො පච්චාසිතො රාජා පබ්බජිතො ඉති,
 හඤ්ඤාභා අභිකට්ඨා රථිකා පන්කාරිකා.
- 4597. අසසාසධිකා ජනතං යපඤ්ඤා පටිච්ඡදං,
 පුත්තං රජේඡ යපෙඤ්ඤාන අඵ පච්ඡා පබ්බජිසසසි.
- 4598. වතො මයා ජානපද මිත්තාමච්චා ව ඤ්ඤකා,
 සනති පුත්තා විදෙහානං දිසාවු රට්ඨවඩ්ඤිතො;
 තෙ රජේඡ කාරධිසසනති මිථිලායං පජාපති.
- 4599. ඵහි තං අනුසිකධාමී යං වාකාං මම රුච්චති,
 රජේඡ තුවං කාරයනති පාපං දුචාරිතං බහුං;
 කායෙන වාචා මනසා යෙන ගඤ්ඤිසි දුග්ගතිං.

---

1. බලං අමභ - මජ්ඣං.
 2. හතමානං - මජ්ඣං. තුදමානං - ස්‍යා.
 3. බලකාමෙහි - මජ්ඣං.
 4. විදසා - මජ්ඣං.

4590-4591. පින්වත් මිඟුණින කවුසනි, මනහර ගී ගයන කල මිහිරි නද ඇති වාද්‍ය වයන කල වයන තුය් සෝභ ඇති කල කුලුකාලම් ශබ්ද ඇති කල මහත් රාජානුභාවයෙන් ද ශෝභාවෙන් ද දිලියෙමින් යන ඒ මම එල කැමැති මිනිසුන් විසින් විනාශ කළ එම එල දරන අඹ රුකක් ප්‍රාකාරයෙන් වටකළ උයනෙහි දිටිමි.

4592. මිඟුණින නම් කවුසාණෙනි, ඒ මම ද වනාහි උයන් සිරි බලා ඇතු පිටින් බැස එල දරන වැනැසුණු අඹරුක මුලට පැමිණියෙමි.

4593. විනාශ කළ කොළ අතු පවා වැනැසූ එල විනාශ කළ අඹරුක දැක ඉක්බිති සිත්කලු නීලවර්ණයෙන් බබළන මේ අනික් එල නැති අඹරුක දිටිමි.

4594. යම්සේ එල ඇති අඹරුක වනසන ලද ද එසේ ම බොහෝ කරදර ඇති ඉසුරුමක් අපට ද සතුරෝ හිංසා නො කරන්නාහු ද?

4595. සම හේතු කොටගෙන අලුත් දිවියා නසනු ලැබේ. දළ හේතු කොටගෙන ඇතා නසනු ලැබේ. ධනය හේතු කොට ගෙන ධනවතා නසනු ලැබේ. වාසස්ථානයක් නැති බැඳුමක් නැති පැවිද්දහු කවරෙක් නසා ද ගෙඩි ඇති අඹරුක ද ගෙඩි නැති අඹරුක ද යන ඒ දෙරුක මාගේ ශාස්තෘවරයෝ වූවහ සි බෝසත් තෙමේ කී ය.

4596. මහරජ, ඔබ පැවිදි වූහ සි ඇතරුවෝ ද සේනාවන්හි නතු වූවෝ ද රථ සේනාවෝ ද පාබල සේනාවෝ ද යන සියලු මහජන තෙමේ බියෙන් තැති ගති.

4597. මහජනයා අස්වසා නුවරට ආරක්‍ෂා සලසා දීසාවුකුමාර නමැති පුතා රජයෙහි පිහිටුවා ඉන්පසු පැවිදි වන්නහු නම් මැනවැ සි සිවලී දේවි පැවැසූ.

4598. එම්බා දේවිය, මවිසින් දනවූවැස්සෝ හරන ලදහ. මිත්‍රයෝ ද නෑයෝ ද හැරදමන ලදහ. විදෙහවාසින්ගේ රට වර්ධනය කරන දීසාවු නම් පුත්‍රයෝ ඇත, ඔව්හු මියුලු නුවර රජය කරවන්නාහ සි රජ තෙමේ කීය.

4599. එම්බා දේවිය, මාගේ යම් වචනයකට කැමැති ද එසේ නම් එව, එයින් කිට අනුශාසනා කරමි. රජය කරවන කී කය, වචන, සිත යන යමකින් දුගතියට යන්නෙහි ද එබඳු දුසිරිත් බොහෝ පව කරන්නෙහි ය.

4600. පරදිනනකෙන පරනිවසිතෙන,
පිණේඛන යාපෙහි සධිරධමෙවො.
4601. යොපි චතුසෝ භතතකාලෙ න භුඤ්ජ
අජ්ඣුමාරිච්ච¹ චුදය මීයෙ,
න තෙච්ච පිණේඛං ලුලිතං අනරියං.
කුලපුතකරූපො සප්පුරියො න සෙවෙ
තයිදං න සාධු තයිදං න සුච්ඡු
සුනචුච්ඡිට්ඨකං භුඤ්ජසෙ කං.
4602. න වා පි මෙ සිවලී සො අභකෙඛා
යං හොති චතං ගිහිනො සුනඛස්ස වා,
යෙ කෙච්චි හොගා ඉධ ධම්මලඤ්ඤා
සබ්බො සො භකෙඛා අනචජ්ජාති² චුතො.
4603. කුමාරිකෝ උපසෙතියෙ නිච්චං නිගළ³ මඤ්ඤිතෙ,
කසමා තෙ එකො භුජො ජනති එකො තෙ න ජනති භුජො,
4604. ඉමසමිං මෙ සමණ හතෝ පටිමුක්කා දුනිධුරා,⁴
සධකාතා ජායතෙ සද්දෙ දුතියසෙසව සා ගති.
4605. ඉමසමිං මෙ සමණ හතෝ පටිමුක්කො එකනිධුරො,⁴
සො අදුතියො න ජනති මුනිභුතොච තිට්ඨති.
4606. විවාදපපතො දුතියො කෙනෙකො විචදිස්සති,
තස්ස තෙ සග්ගකාමස්ස එකතනමුපරොචතං.
4607. සුණසි⁵ සිවලී ගාථා කුමාරියා පවෙදිතා,
පෙසස්සියා මං ගරහිත්වා දුතියසෙසව සා ගති.
4608. අයං දෙවධා පථො භද්දෙ අනුච්ඡෙණ්ණො පථාවිහි,
තෙසං කුං එකං ගණනාහි අභමෙකං පුනාපරං.
4609. නෙච මං කුං “පති මෙ” ති මාහං “භරියා” ති වා පුන,
ඉමමෙච කථං කථයන්තා චුණං නගරූපාගමුං.

1. අපුතකමාරිච්ච - මජ්ඣ. අජ්ජකඤ්ඤමාරිච්ච - ස්‍යා. අකිපුට්ඨමාරිච්ච - ටී.
2. අනචජ්ජෙ - මජ්ඣ.
3. කුමාරියෙ - මජ්ඣ. ටී.
4. නිකල - මජ්ඣ.
5. දුනිධුරා - මජ්ඣ. ස්‍යා.
6. එකනිච්චරො - මජ්ඣ.
7. සුණාසු - මජ්ඣ.

4600. අනුන් විසින් නිමැවුණු දෙන ලද ආහාරයකින් යැපෙව, මේ පිටු සිභා යැපීම නම් නුවණැත්තන්ගේ ස්වභාව ධර්මයකැ යි බීසොවට අවවාද කෙළේ ය.

4601. ඉදින් යමක සතරවැනි බත් අනුභව කරන කලා අනුභව නො කරන්නේ ද අනාථ මරණ ඇත්තේ ම ඤාධාවෙන් මීය යන්නේ ද, වැලි තැවරුණු අයහපත් අහර අනුභව කරන්නේ ද කුලපුත්‍ර ස්වභාව ඇති සත්පුරුෂ තෙමේ මෙ බඳු අහර අනුභව නො කරන්නේ ය. මහරජ, යම් බල්ලකු ඉඳුල් කළ අහරක් ඔබ වළඳන්නහු නම් ඒ වැළඳීම යහපත් නො වේ. ශොභන නො වේ ය යි බීසොව කීවා.

4602. එමබා සිවලී දේවිය, ගිහියකු විසින් ද සුනඛයකු විසින් ද හැර දැමූ යමක් වේ නම් ඒ පිණිසජාතය මා නො කැ යුත්තක් නො වේ. මෙ ලෙව්හි දූහැමින් ලද යම්කිසි හෝගයෝ වෙන් නම් ඒ සියල්ල අනුභව කටයුතු ය. නිවැරදි ය යි පැවැසුණු බව රජ තෙමේ කීය.

4603. නිතර මව ළඟ සයනය කරන ස්වභාව ඇති එම්බල දූරිය කවර හෙයින් තීගේ එක් අතක් ශබ්ද කෙරේ ද එක් අතක් ශබ්ද නො කෙරේ දැ යි රජ තෙමේ ළදූරිය ගෙන් ඇසී ය.

4604. ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මාගේ මේ අතහි පැළඳි වළලු දෙකකි. ශබ්දය හටගන්නේ එකට හැපීමෙන් ය. දෙවැන්නක් ඇත්තහුගේ ම මේ ස්වභාවය වෙයි.

4605. ශ්‍රමණයන් වහන්ස, මාගේ මේ අතෙහි එක් වළල්ලක් දමන ලදී. දෙවැන්නක් නැති බැවින් එය නිශ්ශබ්ද ය. කෙලෙස් පහ කළ මුනිවරයකු මෙන් එය නිහඬ වැ සිටී.

4606. දෙවැන්නක ඇත්තේ විවාදයට පත් වූයේ වෙයි. හුදෙකලා වූයේ කවුරුන් සමග විවාද කරන්නේ ද? එහෙයින් සග සැප කැමැති ඒ ඔබට හුදෙකලා බව කැමති වේව යි ළදූරිය කීවා ය.

4607. එමබා සිවලී දේවිය, ළදූරිය කියූ ගාථා ඇසුවෙහි ය. වැඩකාරියක් වන ඕ තොමෝ දෙවැන්නක් ඇත්තහුගේ මැ මේ ස්වභාවය වේය යි මට නිඤ කළා ය.

4608-4609. සොළුර, මහින් යන එන මෙ දෙම. සන්ධියෙකි. මෙයින් තී කැමති මහක් ගනුව. නැවත මම අනික් මග ගනිමි. සිවලී දේවිය, මාගේ ස්වාමියා ය යි තී නො කියව. මම ද මාගේ භාග්‍යාව ය යි නො කියමි රජ තෙමේ කී ය. මෙ බස කියන්නෝ මැ පුණ නම් නුවරට පැමිණියහ.

4610. කොටසකෙ උසුකාරසස හභකකාලෙ උපට්ඨිතෙ,
තත්‍ර ව සො උසුකාරො (එකං දණ්ඩං උජුං කතං;)
එකඤ්ච වකඤ්ච නිග්ගහෙ පිමහමෙකෙන පෙකකති.

4611. එවං නො සාධු පසසසි උසුකාර සුභොභි මෙ,
යදෙකං වකඤ්ච නිග්ගහෙ පිමහමෙකෙන පෙකකසි.

4612. චිභි සමභ වකඤ්චි විසාලං විය බායති,
අසමපඤා පරම¹ ලිබ්බං නුපජ්ජභාවාය කපපති.

4613. එකඤ්ච වකඤ්ච නිග්ගහෙ පිමහමෙකෙන පෙකකිනො,
සමපඤා පරමං ලිබ්බං උජ්ජභාවාය කපපති.

4614. විවාදපසභො දුතියො කෙනෙකො විවදිසසති,
තසස තෙ සග්ගකාමසස එකතනමුපරොවතං.

4615. සුභසි සිවලී ගාථා උසුකාරෙභ පවෙදිතා,
පෙසසියා² මං ගරහිතො දුතියසෙසව සා ගති.

4616. අයං දොධා පථො හදෙ අනුචිණ්ණො පථාවිභි,
තෙසං තං එකං ගණහාභි අහමෙන පුනාපරං.

4617. නෙව මං තං “පති මෙ” ති මාහං “හරියා” ති වා පුත,
මුඤ්ඤවිසිකා³ පවාලනා එකා විහර සිවලී ති.

මහාජනකජාතකං දුතියං.

1. පරමං - මජ්ඣං.
2. පෙසියා - මජ්ඣං.
3. මුඤ්ඤවිසිකා - මජ්ඣං.

4610 එහි රජ තෙමේ තමන් අනුභව කරන වේලාව පැමිණි කල හී වඩුවාගේ කොටුව වෙත පැමිණ සිටියේ ය. එහි ද ඒ හී වඩුවා එක් ඇසක් වසා එක් ඇසින් ඇදය බලයි.

4611. යහළු හී වඩුව, මෙසේ මැනැවින් බලන්නෙහි නම් මාගේ බස් අසව. එක් ඇසක් පියා එක් ඇසකින් බලව යන යමක් ඇත්නම් එය යි.

4612. පින්වත් ශ්‍රමණයන් වහන්ස, දැසින් බලන කල විශාල වූවාක් මෙන් වැටහෙයි. ඇද තැනට නො පැමිණ ඇද නැති කරන්නට සුදුසු නො වේ.

4613. එක් ඇසක් පියාගෙන එක් ඇසකින් ඇද බලන්නහුට ඇද තැන බලා සෘජු කිරීම සුදුසු වේ.

4614. දෙවැන්නක ඇත්තේ විවාදයට පැමිණියේ වෙයි. හුදෙකලා වූයේ කවරකු සමග විවාද කරන්නේ ද? සවර්ගයට යනු කැමති ඒ ඔබට හුදෙකලා වීම කැමති වේව යි හී වඩු තෙමේ අවවාද කෙළේ ය.

4615. එමඟා සිවලි දේවිය, හී වඩුවා කියූ ගාරා ඇසුවෙහි ද? දෙවැන්නක ඇත්තහුගේ මේ සවභාවය යි කියා හී වඩුවා මට අපහාස කෙළේ ය.

4616-4617. සොළුර මහින් යන එන මේ දෙමං සන්ධියෙකි. මෙයින් තී කැමති මහක් ගනු. ඉක්බිති මේ අනික් මහ මම ගනිමි. මගේ සැමියා යැ යි තී මට නො කියව. මම ද මගේ භායභාව ය යි නැවත නො කියමි රජ තෙමේ කී ය. එමඟා සිවලි දේවිය, වෙන් කොට ගත් මුදු තණ ගොබය මෙන් තී හා නැවත එක් නොවී මම තනි වැ වසන්නෙමි. තී ද තනි වැ වසව යි ඇයට අවවාද කෙළේ යැ යි වදළහ.

3. සාමජාතකං

- 4618. කො නු මං උසුනා විජ්ඣා පමනං උද්භාරකං,¹
බ්‍රහ්මචරො බ්‍රාහ්මණො වෙසෙසා කො මං විද්ධා නිලියසී.²
- 4619. න මෙ මංසානි බජ්ජානි වමෙමනඤ්ඤා න විජ්ජති,
අථ කෙන නු වණේණන විද්දොයාං මං අමඤ්ඤථ.
- 4620. කො වා කං කසස වා පුතො කථං ජානෙමු තං මයං,
පුටො මෙ සමෙ අකඛාභි කිං මං විද්ධා නිලියසී.
- 4621. රාජාහමසමි කාසීනං පිලියකෙබ්බාති මං විදු,
ලොභා රධං පහසාන³ මිගමෙසං⁴ වරාමහං.
- 4622. ඉසසඤ්ඤාචරො කුසලො දළභධමෙමාති විසසුතො,
නාගොපි මෙ න මුඤ්ඤොයා ආගතො උසුපාතනං.
- 4623. කුසලා කසස වා පුතොසී කථං ජානෙමු තං මයං,
පිතුතො අතතො වාපි නාමගොතනං පවෙදය.
- 4624. නෙසාදපුතො හද්දනෙන සාමො ඉති මං ඤාතොයා,
ආමනාධිංසු ජීවනං සවාජේජවාහං⁵ ගතො සයෙ.
- 4625. විද්දොසමි පුටුසලෙලන සවිසෙන යථා මිගො,
සකමති ලොභිතෙ රාජ පසස සෙමි පරිපදුතො.
- 4626. පටිවමො⁶ගතං සලො පසස විහාමි⁷ ලොභිතං,
ආතුරො ත්‍යානු පුච්ඡාමි කිං මං විද්ධා නිලියසී.

- 1. උද්භාරකං - මජ්ඣ.
- 2. නිලියසී - මජ්ඣ.
- 3. පහසාන - මජ්ඣ. සා.
- 4. මිගමෙසං - මජ්ඣ.
- 5. සවාජේජවාහං - මජ්ඣ.
- 6. පටිවං - මජ්ඣ. සා.
- 7. විහාමි - මජ්ඣ. පීඨොමි - සා.

3. සාම ජාතකය

4618. දිය ගෙන යන්නට ප්‍රමාද වූ මට ඊයෙන් විද්දේ කවරෙක් ද? රජ, බමුණු, වෙළෙඳ යන ආදී සිටු පිරිසෙන් කවරෙක් මට විදූ සැඟවුණේ දූ යි සාම කුමාර තෙමේ ඇසී ය.

4619. මාගේ මස් කෑ යුතු නො වේ. සමින් ද වැඩෙක් නැත. එසේ ඇති කල මට කවර කරුණෙකින් විදියයුතු ය යි සිතූ දූ යි කී ය.

4620. නුඹ කවරෙක් හෝ වෙහි ද? කවරකුගේ පුතෙක් හෝ වෙහි දූ යි අපි කෙසේ නා දනිමු ද? යහළුව, මා විවාරන ලද්දේ කියව. කවර හෙයින් මා විදූ සැඟවුණෙහි දූ යි සාම කුමාර තෙමේ ඇසී ය.

4621. කසිරට රජ නම් මම වෙමි. පිළියක් නමින් මා දනිති. මස් ලොබින් රට හැර මුවන් සොයමින් හැසිරෙමි.

4622. දුනු සිප්හි ද දක්ෂ වෙමි. සහසසකාම නම් දුන්න නහන්නට පිළිවන් බැවින් දළ්ඟධම්ම ය යි ප්‍රකට ය. මාගේ ඊ පහරට පැමිණි ඇතා ද නො මිදේ ය යි පිළියක් රජ කී ය.

4623. තෙපි ද කවරකුගේ පුතෙක් දූ යි අපි තොප කෙසේ දනිමු ද? පියාණන්ගේ හෝ තමන්ගේ නාමගොත්‍ර කියන්නැ යි රජ තෙමේ කී ය.

4624. මහරජ, තොපට යහපතක් වේවා! මම වනාහි වැදී පුතෙක් වෙමි. ජීවත්වන මාගේ නැයෝ 'සාම' කියා මා ඇමැතුහ. අද ඒ මම මෙසේ මරුමුවට පැමිණියෙමි සයනය කරමි.

4625. මහරජ, විස සහිත මහත් ඊයකින් මුවකු මෙන් විදින ලද්දේම වෙමි. බලනු මැනවැ. තම ලේ විලෙහි ගැසුණේ හොවිමි.

4626. ඊතලය වම් පසින් ඇතුළු වී දකුණැලයෙන් නික්මිණි. ලේ වමාරමි. මා කවර හෙයින් විදූ සැඟවුණෙහි දූ යි තොප විවාරමි.

4627. අජිනමඤ්ඤිතෙ චන්ද්‍රිකා නාගො දුෂ්ඨානි භන්ද්‍රිකා,
අථ කෙන ඤු වණ්ණණන විදොධියාං මං අමඤ්ඤථ.

4628. මීගො උපට්ඨිතො ආසි ආගතො උසුපාතනං,
තං දිසවා උබ්බිජ්ඣ සාම¹ තෙන කොධො මමාවිසි.

4629. යථො සරාමි අත්තානං යතො පනෙතාසම් විඤ්ඤනං,
න මං මීගා උත්තසන්නි² අරඤ්ඤා සාපදනිපි.

4630. යතො නිධිං පරිහරිං යතො පනෙතාසම් යොධිඤ්ඤනං,
න මං මීගා උත්තසන්නි² අරඤ්ඤා සාපදනිපි.

4631. භීරු කිම්පුරිසා රාජ පබ්බතෙ ගජධමාදනෙ,
සමමොදමානා ගවජාම පබ්බතානි වනානි ව;
අථ කෙන ඤු වණ්ණණන උත්තසෙ සො මීගො මමං.

4632. න තදුසා³ මීගො සාම කිනතාහං අලිකං⁴ හණ,
කොධලොභාභිභූතොහං උසුං තෙ තං අවසසජිං.

4633. කුතො ඤු සමම ආගමම කසස වා පභිතො තුවං,
උදහාරො නදිං ගච්ඡ ආගතො මීගසමමනං.

4634. අක්ඛා මාතා පිතා මයහං තෙ හරාමී බ්‍රහාවනෙ,
තෙසාහං උදහාරකො¹ ආගතො මීගසමමනං.

4635. අජී නෙසං උසාමනනං අථ සාහසස ජීවිතං,
උදකසස ව අලාභෙන මඤ්ඤා අක්ඛා මරිසසරෙ.

1. උබ්බිජ්ඣසාමි - මජ්ඣං.
2. උත්තසන්නි - මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. න තං තස - මජ්ඣං, ස්‍යා.
4. අලිකො - මජ්ඣං,
5. උදකං භාණ - ජෙසං.

4627. සම නිමිති කොට අඳුන් දිවියා නසනු ලැබෙයි, දළ නිමිති කොට ඇතා නසනු ලැබෙයි. එසේ නම් මා විදියයුත්තකු මෙන් කවර හෙයින් සිති දැ යි සාම කුමාරයා ඇසී ය.

4628. පින්වත, ඊ පහරට පැමිණි මුවෙක් ඉදිරියෙහි සිටියේ ය. තොප දක්මෙන් මුවා හය වී ගියේ ය. එයින් මට තරඟ උපනැයි රජ තෙමේ කී ය.

4629. යම් කලෙක සිට තමන් සිහි කෙරෙමි ද යම් කලෙක සිට නුවණැති බවට පැමිණියෙමි ද, මේ තාක් වනයෙහි වණ්ඩ වූ වන මුවෝ ද මා දැක බිය නො වෙති.

4630. යම් කලෙක පටන් වැහැරී සිවුරු පරිහරණය කෙරෙමි ද යම් කලෙක පටන් තරුණ බවට පැමිණියෙමි ද මේතාක් වණ්ඩ මෘගයෝ ද මා දැක හය නො වෙති.

4631. මහරජ, ගනිමාධන පර්වතයෙහි හය ජනක කිම්පුරිසයෝ ද වෙති. පර්වතයන්හි ද වනාන්තරයන්හි ද ඔවුන් සමග සතුටින් ගමන් කරමු. එසේ ඇති කල කවර හෙයින් ඒ මුවා මා දැක බිය වන්නේ දැ යි සාම කුමර ඇසී ය.

4632. එමබා සාම කුමරුනි, මුවා තොප නො දක්කේ ය. මම ඔබට කවර හෙයින් බොරු කියමි ද? ක්‍රොධයෙන් ද ලොභයෙන් ද මධ්‍යා ලද සිත් ඇති මම ඒ ඊය තොපට විද්දෙමි රජ තෙමේ කී ය.

4633. යහළුව, කවර තැනෙකින් හෝ අවුත් දිය ගෙනෙන්නට ගහට යව යි කවරකු උසින් හෝ එවූ තෙපි මුවන්ගේ ය යි සම්මත මේ විලට ආවහු දැ යි ඇසී ය.

4634. මහරජ, මාගේ මව්පියෝ අන්ධයෝ ය. මේ මහා වනයෙහි සිට මම ඔවුන් පොෂණය කරමි. ඔවුන්ට දිය ගෙන යන මම මේ මිගසම්මත නම් විලට ආයෙමි යි සාම කුමාරයා කී ය.

4635. ඒ මාගේ මව්පියන්ට හොඳන පමණක් ඇත. එකල්හි සදවසක් දිවි පවත්තේ ය. ඒ අද මව්පියෝ දිය නො ලැබීමෙන් මැරෙන්නාහු යැ යි සිතමි.

4636. න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං ලබ්භාහි පුමුනා ඉදං,
යඤ්ච අමමි න පසසාමී තං මෙ දුක්ඛතරං ඉතො.

4637. න මෙ ඉදං තථා දුක්ඛං ලබ්භාහි පුමුනා ඉදං,
යඤ්ච තාතං න පසසාමී තං මෙ දුක්ඛතරං ඉතො.

4638. සා නුන කපණො අමමා විරරතොය රුච්ඡති,¹
අධිඡරතෙඤ ච රතෙඤ චා නදීච අචසුච්ඡති.

4639. සො නුන කපණො තාතො විරරතොය රුච්ඡති,
අධිඡරතෙඤ ච රතෙඤ චා නදීච අචසුච්ඡති.

4640. උට්ඨානපාරිවරියාය පාදො² සමබාහනසස ච,
“සාම තාතා” ති. විලපනතා හිණධිසසතන්³ බ්‍රහාවතො.

4641. ඉදමපි දුතියං සලලං කමෙපති හදයං මම,
යඤ්ච අපෙති න පසසාමී මඤ්ඤඤ හෙසසාමී⁴ ජිවිතං.

4642. මා බාලහං පරිදෙවෙසී සාම කලාණදසසන,
අහං කමමකරො හුඤ්චා හරිසසං තෙ බ්‍රහාවතො.

4643. ඉසසපෙඨ වසමී කුසලො දළහධමෙමාති විසසුතො,
අහං කමමකරො හුඤ්චා හරිසසං තෙ බ්‍රහාවතො.

4644. මීගානං විසාසමනෙචසං වනමුල ඵලානි ච,
අහං කමමකරො හුඤ්චා හරිසසං තෙ බ්‍රහාවතො.

1. රුච්ඡති - මජ්ඣ.නිකාය. 1.
2. පාද - මජ්ඣ.
3. හිණධිසසතන් - මජ්ඣ.
4. න මෙ හිසසාමී - මජ්ඣ.,

4636. මට මේ දුක එබඳු දුකක් නම් නො වේ. පුරුෂයකු විසින් මෙය ලැබියයුතු ය, මැණියන් නො දකිමි යන යම් දුකක් වේ ද එය මට මෙයට වැඩි දුකකි.

4637. මෙය මට එවැනි දුකක් නො වේ. පුරුෂයකු විසින් මෙය ලැබියයුතු ය. පියාණන් නො දකිමි යන මේ දුකක් වේ ද එය මට මෙයට වැඩි දුකකි.

4638. ඒ මාගේ බැඟූපත් මැණියෝ ඒකාන්තයෙන් මැදියම් රැයෙහි ද පැසුළු රැයෙහි ද බොහෝ කලක් හඬන්නාහ. කුඩා විලක් මෙන් වියැළෙන්නාහ.

4639. ඒ මාගේ බැඟූපත් පියාණෝ ඒකාන්තයෙන් මැදියම් රැයෙහි ද පැසුළු රැයෙහි ද බොහෝ කලක් හඬන්නාහ. කුඩා විලක් මෙන් වියැළෙන්නාහ.

4640. මහරජ, දිවා රෑ නැඟී සිටි වියඛයෙන් ඔවුන්ට මෙහෙ කිරීමෙන් ද අත් පා මිරිකීමෙන් ද උවටැන් කෙළෙමි. ඔහු පුත සාම යැ යි වැළැපෙමින් මේ වනයෙහි ඇවිදිනාහු ය.

4641. ජීවිතය හැර දමන්නොම් යන යමක් වේ ද අද මව්-පියන් නො දකිමි යි යන යමක් ඇද්ද මේ දෙවැනි ශෝක උල මා හද කම්පා කෙරේ යි සාම කුමාරයා කී ය.

4642. සාම නම් කලාණ දර්ශනය දැඩි කොට නො වැලැ-පෙව මම කටයුතු කරන්නෙක් වූ මේ මහවෙනෙහි තොප මව්-පියනට උපසාරාන කළාක් මෙන් නුඹගේ ඒ මව්පියන් පෝෂණය කොට රැක බලාගන්නෙමි.

4643. ධනුශ්ශිල්පයෙහි ද මම දක්ෂයෙක්මි. දළ්භධර්මය යි ප්‍රකට වූ මම කටයුතු කරන්නෙක් වූ මේ මහවන මැද නුඹ මෙන් නුඹගේ ඒ මව්පියන් පෝෂණය කිරීමෙන් රැක බලාගන්නෙමි.

4644. සිංහාදි වන මාගයන් කා ඉතිරි කළ මස් ද වනයෙහි අල මුල් ද පලවැල ද සොයා මම කටයුතු කිරීමෙන් මහවන මැද නුඹ මෙන් නුඹගේ මව්පියන් රැක බලා පෝෂණය කරන්නෙමි.

4645. කතමං තං වනං සාම යඤ්ච මාතා පිතා කච,
අභං තෙ තථා භරිස්සං යථා තෙ අභරී තුවං.

4646. අයං එකපදී රාජ යො යං උසසීයකෙ මම,
ඉතො ගණචා අධිඤ්චකොසං තඤ්ච¹ තෙසං අගාරකං;
තඤ්ච මාතා පිතා මඤ්ඤං තෙ භරස්ස ඉතො ගතො.

4647. නමො තෙ කාසිරාජස්සු නමො තෙ කාසිවධිඤ්ච,
අජධා මාතා පිතා මඤ්ඤං තෙ භරස්ස ඛුභාවතෙ.

4648. අඤ්ඤප්පිං තෙ පග්ගණ්ඤාමී කාසිරාජ නමස්සු තෙ,
මාතරං පිතරං මඤ්ඤං චුක්ඛො වජ්ජාසි වජ්ජනං.

4649. ඉදං වජ්ජාන සො සාමො යුචා කල්යාණදස්සනො,
මුච්ඡිතො වීසවෙගෙන වීසඤ්ඤී සමපජ්ජථ.

4650. ස රාජා පච්චෙදවෙසි ඛුං කාරුඤ්ඤසංභිතං,
අජරාමරො වහං ආසිං අජෙජතං² ඤ්ඤි තො පුරෙ;
සාමං කාලකතං දීඤ්චා “නඤ්ච මච්චුස්ස නාගමො”.

4651. යස්ස මං පනිමහොතති සවීසෙන සමපපිතො,
ඤ්ඤාජෙජවං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්ඤී මභිභාසති.

4652. නිරයං නුන ගච්ඤාමී එඤ්ච මෙ නඤ්ච සංසයො,
තද්දහී පකතං පාපං වීරරත්භාය කිඛබ්බිසං.

4653. භවන්ති තස්ස වත්භාරො ගාමෙ කිඛබ්බිසකාරකො,
අරඤ්ඤානි මමනුස්සමති කො මං වතඤ්චමරහති.

1. යඤ්ච - මජ්ඣං.
2. අජෙජතං ඤ්ඤාමී - මජ්ඣං, අජෙජතං ඤ්ඤාමී - සංඝා.

4645. පින්වත් සාමය, නුඹගේ ඒ මව්පියෝ කවර තැනෙක වෙසෙත් ද ඒ කවර වනයක් ද? නුඹ මව්පියන් පොෂණය කෙළේ යම්සේ ද මම ද ඔවුන් එසේ පෝෂණය කරන්නෙමි යි රජ තෙමේ කී ය.

4646. මහරජ, මගේ හිස පැත්තෙන් යම් ඒක පදික මගෙක් වේ ද මේ මගින් ගොස් ශබ්ද ඇසෙන දුර පමණින් බාගයක් හෙවත් අධි හබසනක් පමණ දුර යම් තැනක් වේ ද මව්පියන් වෙසෙන ගෙය එහි ය. මේ මගින් එහි ගොස් ඔවුන් පෝෂණය කරන්නැ යි සාම කුමාරයා කී ය.

4647. කසි රජතුමනි, ඔබට මාගේ නමස්කාරය වේවා! කසිරට වර්ධනය කරන පින්වතුනි, ඔබට නමස්කාර වේවා! මාගේ මව්පියෝ අන්ධයෝ ය. මහවනයෙහි ඔවුන් පෝෂණය කරව.

4648. කසිරජතුමනි, ඔබට ඇදිලි බදිමි. ඔබට නමස්කාර වේවා! මා කියන ලද්දේ මව්පියනට මා වැන්ද බව කියනු මැනැවැ යි සාම කුමාරයා කී ය.

4649. තරුණ කල්‍යාණ දර්ශන ඇති ඒ සාම කුමාර තෙමේ මේ බස කියා විෂවේගයෙන් සිහිමුළා වූයේ විසංඤ බවට පැමිණියේ ය.

4650. එ රජ තෙමේ මම මෙපමණ කල් ජරා මරණ නැත්තෙක් යැ යි සිතීමි. අද කලුරිය කළ සාම කුමරු දක කිසිවකුටත් මරුගේ නො පැමිණීමක් නැතැ යි දනගනීමි. මින් පෙර එසේ නො දැක්කෙමි. කරුණා සහගත වූ බෙහෙවින් වැලැ- පුණේ ය.

4651. විෂ සහිත ඊයෙන් විදිනු ලැබූ යමෙක් මා සමඟ දැන් කථා කෙළේ ද හේ තෙමේ මෙබඳු මරණයකට පැමිණි කල කිසිවකුදු කථා නො කෙරේ.

4652. එකල මා කළ පාපය බොහෝ කල් දුක් විඳීමට සමර්ථ දරුණු වූ කර්මයෙකි. ඒකාන්තයෙන් මම නරකයට යමි, මෙහි මට සැකයෙක් නැත.

4653. පව් කරන තැනැත්තාහට අපරාධ කරුවෙකු යි ගමෙහි නින්දා කරන්නෝ වෙති. මිනිසුන් නැති මේ වනයෙහි මට නින්දා කරන්නට කවරෙක් සුදුසු වේ ද?

64 ජාතකපාළි-මහානිපාතො

- 4654. සාරයනති හි කම්මානි ගාමෙ සංගච්ඡ මානවා,
අරථෙඤ්ඤ නිම්මනුසස්මිති කො නු මං සාරධිසස්සති.
- 4655. සා දෙවතා අනාරහිතා පබ්බතෙ ගන්ධිමාදනෙ,
රඤ්ඤෙව අනුකම්පාය ඉමා ගාථා අභාසථ.
- 4656. ආගුං කරි මහාරාජ අකරා¹ කම්මිදුකකටං,
අදුසකා පිතා පුත්තා තයො එකුසුතා හතා.
- 4657. එහි තං අනුසිකඛමී යථා තෙ සුගතී සියා,
ධම්මෙනෙකි² වනෙ පොස මඤ්ඤිහං සුගතී තයා.
- 4658. ස රාජා පරිදෙවීඤා බහුං කාරුඤ්ඤසංහිතං,
උදකකුම්භමාදය පකකාමී දකඛිණාමුඛො.
- 4659. කස්ස නු එසො පදසඤ්ඤ මනුසස්සෙසව ආගතො,
නොසො³ සාමස්ස නිගෙසාසො කො නු කම්මසි මාරිස.
- 4660. සත්තං හි සාමො වජනි සත්තං පාදනි ඤ්ඤනති,⁴
නොසො සාමස්ස නිගෙසාසො කො නු කම්මසි මාරිස.
- 4661. රාජාහමසමි කාසීනං පිළියකෙඛානි මං විදු,
ලොභා රධං පහඤ්ඤා⁵ මිගමෙසං⁶ වරාමහං.
- 4662. ඉ සස්සෙථ වසමි කුසලො දළහධම්මොති විසසුතො,
නාගොපි මෙ න මුඤ්ඤියා ආගතො උසුපාතනං.
- 4663. සවාගතතොන මහාරාජ අථො තෙ අදුරාගනං,
ඉ සස්සරොසි අනුපසන්නො යං ඉධස්සී පච්චෙදය.
- 4664. තිඤ්ඤානි පියාලානි මධුකෙ කාසුමාරියො,
එලානි බුද්ධකප්පානි භුඤ්ඤ රාජ වරං වරං.

- 1. අකරි - මජ්. සා. ච. අකාර - සිඉ.
- 2. ධම්මෙන තෙ - මජ්. සා.
- 3. නො - මජ්. සා.
- 4. නෙයති - මජ්. සා.
- 5. පහිඤ්ඤා - මජ්. සා.
- 6. මිගමෙසො - මජ්. සා.

4654. ගමහි මිනිස්සු එක් වැ කළ කම් සිහි කරවති නොහොත් වෝදනා කරති. මිනිසුන් නැති මේ වනයෙහි මට කවරෙක් වෝදනා කරන්නේ දැ යි පිළියක් රජ වැලැපුණේ ය.

4655. එකල 'බහුසෝදරී' නමැති දේවතා තොමෝ ගැබ්-මාදන පර්වතයෙහි අතුරුදහන් වූවා රජහට ම අනුකම්පාවෙන් මේ ගාථා කියූ.

4656. මහරජ, රජතෙම මහත් අපරාධයක් කෙළේ ය. කෙළේ ඉතා ලාමක-පහත් ක්‍රියාවකි. නිදෙස් මව්පිය දෙදෙනා ද පුතා ද යන මේ තිදෙන එක හි පහරින් නසන ලදහ.

4657. මහරජ, මෙහි එනු මැනැවි. යම්සේ ඔබට සුගතියක් වන්නේ නම් එසේ ඔබට අනුශාසනා කරමි. මහවනයෙහි ඒ අද මව්පියන් සාම කුමරු මෙන් දැහැමින් පෝෂණය කිරීමෙන් රැක බලාගනු. ඔබ මෙසේ කළ කල සුගතියට යන්නහු යයි මම සිතමි යි දෙවදු කියූ.

4658. ඒ පිළියක් රජ තෙමේ කරුණා සහගත වැ (සොවින්) බොහෝ වැලැපූ දිය කළය රැගෙන දකුණු දිග බලා නික්මැ ගියේ ය.

4659. මෙහි ආ මිනිසකුගේ වැනි මේ පියවර ශබ්දය කවරකුගේ ද මේ පා ශබ්දය සාම කුමාරයාගේ ද? ඒ ශබ්දය නම් නො වේ. පින්වත, මෙහි ආ තෙපි කවරහු ද?

4660. සාම කුමරු සන්හුන් ලෙස එයි. සන්හුන් වැ පා තබයි. මේ ශබ්දය නම් සාම කුමරුගේ නො වේ. පින්වත, මෙහි ආ තෙපි කවරහු දැ යි දුකුල පණ්ඩිත නම් වන සාම කුමරුගේ අක්‍රී පියා ඇයි ය.

4661. පින්වත, මම කසිරට වැසියන්ගේ රජ වෙමි. පිළියක් රජ නමින් මා දනිති. මස් ලොබින් රට හැර අවුත් මම මුවන් සොයමින් හැසිරෙමි.

4662. ධනුශ්ශිල්පයෙහි ද දක්‍ෂ වෙමි. දළ්භධර්ම ය යි ද ප්‍රසිද්ධ ය. මාගේ ඊ පහරට පැමිණි ඇතෙක් ද එයින් නො මිදේ ය යි රජ තෙමේ කී ය.

4663. මහරජ, ඔබට යහපත් පැමිණීමක් වේවා. තවද ඔබට අයහපත් පැමිණීමක් නො වේවා. මෙහි පැමිණියේ අපට අධිපති වෙහි ය. මෙහි කැමති යමක් ඇත් නම් එය පිළිගනු මැනැවි.

4664. විලිකුන් කිහිටි ද මොර ද මී ද මිහිරි එරමිණිය ද යන කුඩා එල වර්ග මෙහි බොහෝ ය. මහරජ, හොඳ හොඳ එල අනුභව කළ මැනැවි.

- 4665. ඉදමි පානීයං සීතං ආහතං ගිරිගඛරා,
තතො පිච මහාරාජ සචෙ ඤං අභිකඛසි.
- 4666. නාලං අක්ඛා චනෙ දඬුං කො නු මෝ ඵලමාහරී,
අනක්ඛසෙසවයං සමමා නිවාපො² මඟ්ඨ ඛායති.
- 4667. දහරො යුචා නාතිබ්භා සාමො කල්‍යාණදසසනො,
දීසසස කෙසා අසිතා අථො සුනග්ගචෙලලිතා.
- 4668. ටො හචෙ ඵලමාහජා ඉතො ආද කමණ්ඛලුං,
නදීං ගතො උදහාරො මඤ්ඤා න දුරමාගතො.
- 4669. අහං තං අචධිං සාමං යො තුඤ්ඤං පරිචාරකො,
යං කුමාරං පචෙදෙඨ සාමං කල්‍යාණදසසනං.
- 4670. දීසසස කෙසා අසිතා අථො සුනග්ගචෙලලිතා,
තෙසු ලොහිතලිකෙසු සෙති සාමො මයා හතො.
- 4671. කෙන දුකුලමනොසී “හතො සාමො”ති වාදිතා,
“හතො සාමො” ති සුඤ්ඤාන හදයං මෙ පචෙධති.
- 4672. අසසඤ්ඤච තරුණං පචාලං මාලුතෙරිතං,
“හතො සාමො” ති සුඤ්ඤාන හදයං මෙ පචෙධති.
- 4673. පාරිකෙ කාසිරාජායං සො සාමං මීගසම්මනෙ,
කොධසා උසුනා විජ්ඣති තසස මා පාපමිච්ඡමො.
- 4674. කිච්ඡා ලද්ධා පියො පුතො යො අක්ඛ අහරී චනෙ,
තං ඵකපුතං සාතිමඤ්ඤි කථං විතං න කොපයෙ.
- 4675. කිච්ඡා ලද්ධා පියො පුතො යො අක්ඛ අහරී චනෙ,
තං ඵකපුතං සාතිමඤ්ඤි අකොකාධං ආහු පණ්ඨිතා.

---

1. චො - මජ්ඣං, සූ. 2.
2. නිවාතො - මජ්ඣං.

4665. පර්වත ගුහාවෙන් ගෙනා මේ සිහිල් පැන් වෙයි. ඉදින් මහරජ, තෙපි කැමැත්තහු නම් බොහු මැනැවැ යි පිළිසඳර කථා වශයෙන් පැවසී ය.

4666. අඤ්ඤා වනයෙහි මේ එළවර්ග දක්නට නො හැක්කෝ වෙති. මෙය ගෙනාවේ කවරෙක් ද? මේ යහපත් පළතුරු රැස්-කිරීම අද නො වූවකුගේ කටයුත්තක් මෙන් මට වැටහේ ය යි රජ තෙමේ කී ය.

4667. තරුණ යෞවන ඉතා නො මහත් සාම කුමාරයා යහපත් දැකුම් ඇත්තෙකි. තවද ඔහුගේ දිගු කාලවර්ණ කෙස් මස් කොටන කැනී අඟ මෙන් නැවුණේ ය.

4668. ඒ සාම කුමාරයා පලවැල ගෙනවුත් තබා මෙයින් කමඬලාව රැගෙන දිය ගෙනෙන්නට මිගසමමත ගඟට ගියේ දන් ළඟ මැ ඇතැ යි හඟිමි යි පණ්ඩිත තෙමේ කී ය.

4669. තොප මෙහෙ කරන යමෙක් වේ ද යහපත් දැකුම් ඇති සාම යැ යි යම් කුමාරයකුහට කියන්නහු ද ඒ කුමරු මුඛවෙකැ යි සිතා මම විදූ මැරීමි.

4670. ඔහුගේ දික් වූ කෙශ කලාපය කාලවර්ණ ය. සුන නම් මස් කොටන කැනී අඟ මෙන් වක් වූ කෙසග ඇත. ලේ තැවරුණු ඒ දිගු නිල් කෙශකලාපයෙහි වැනිඳ මා විසින් මැරූ සාම කුමාර තෙමේ වැලිතලාවෙහි හොත්තේ ය යි පිළියක් රජ තෙමේ කී ය

4671. එමබා දුකුල පණ්ඩිතයෙනි, සාම කුමාරයා නැසුවේ ය යි කියන කවරකු හා කථා කරන්නහු ද? සාම කුමාරයා නසන ලදු යි අසා මාගේ හෘදය කම්පා වේ.

4672. සුළඟින් කම්පා වන ඇසකු ළපල්ලක් මෙන් සාම කුමාරයා නසන ලදු යි අසා මා හද වෙවුල යි පාරිකා නම් අඤ්ඤා මවු කී ය.

4673. එමබා පාරිකාවනි, ඒ මේ කසිරජ මිගසමමත නම් ගං ඉවුරෙහි දී මුවා මරමි යි ක්‍රොධ සිතින් සාම කුමාරයාට ඊයකින් විද්දේ ය. රජුට අපි පව් සිතිවිලි නො කැමැත්තෝ වෙමු යි පණ්ඩිත තෙමේ කී ය.

4674. දුකසේ ලැබූ යම් ප්‍රිය පුතෙක් අඤ්ඤා අප වනයෙහි දී රැක බලා පොෂණය කෙළේ ද ඒ එක මැ පිය පුතු මැරූ ඔහු කෙරෙහි කෙසේ නම් සිත කෝප නො කෙරෙමි දු යි මවු ඇසූ ය.

4675. දුකින් ලැබූ ප්‍රිය පුත්‍ර යම් කුමාරයෙක් මහවනයෙහි අද මවුපියන් පොෂණය කෙළේ නම් ඒ එක මැ පුතු නැසූ කලා ද ක්‍රොධ නො කිරීම මැනවැ යි දුකුල පණ්ඩිත තෙමේ කී ය.

4676. මා බාලහං පරිදෙවෙථ “හතො සාමා” ති වාදිනා,
අහං කම්මකරො භුක්වා හරිස්සාමි බුභාවනො.

4677. ඉසසංකෙඨ වසමි කුසලො දළහධම්මොති විසසුතො,
අහං කම්මකරො භුක්වා හරිස්සාමි බුභාවනො.

4678. මීගානං¹ විසාසමනෙවසං වනමුල ඵලානි ව,
අහං කම්මකරො භුක්වා හරිස්සාමි බුභාවනො.

4679. නෙස ධම්මො මහාරාජ නෙනං අමෙහසු කප්පති,
රාජා කම්මසි අමහාකං පාදෙ වජ්ජම තෙ මයං.

4680. ධම්මං නෙසාද හණථ කතා අපචිතී තයා,
පිතා කම්මසි අමහාකං මාතා කම්මසි පාරිකෙ.

4681. නමො තෙ කාසිරාජස්මි නමො තෙ කාසිවංචින,
අඤ්ඤිං තෙ පගණහාම යාව සාමානුපාපය.

4682. තස්ස පාදෙ පමජ්ජනතා² මුඛඤ්ඤි භුජදසස්සනං,
සංසුම්භමානා අත්තානං කාලමාගමයාමසෙ.

4683. බුභා වාලමීගාකිණ්ණං ආකාසනං පදිස්සති,
යඤ්ඤි සාමො හතො සෙති වජ්ජෙව පතීතො ජමා.

4684. බුභා වාලමීගාකිණ්ණං ආකාසනං පදිස්සති,
යඤ්ඤි සාමො හතො සෙති සුරියොව පතීතො ජමා.

4685. බුභා වාලමීගාකිණ්ණං ආකාසනං පදිස්සති,
යඤ්ඤි සාමො හතො සෙති පංසුනා පතිකුණධීතො.

4686. බුභා වාලමීගාකිණ්ණං ආකාසනං පදිස්සති,
යඤ්ඤි සාමො හතො සෙති ඉධෙව වසථ අසස්සමෙ.

4687. යදි තඤ්ඤි සහස්සානි සතානි නභුතානි ව,
නෙවමහකාං හයං කොච්චි වනො වාලෙසු විජ්ජති,

1. මගානං - මජ්ඣං.
2. පවට්ටනතා - වී. සමජ්ජනතා - මජ්ඣං. සතා.

4676. පින්වත්නි, සාම කුමරු නැසිනැ යි කීමෙන් දැඩි කොට නො වැලසුණ මැනැවි. මම උපසායකයෙක් වූ මේ මහවනයෙහි තොප පෝෂණය කරන්නෙමි.

4677. මම ධනුශ්ශිල්පයෙහි ද දඤ්ච වෙමි. දළභධර්ම ය යි ප්‍රසිද්ධ මම උවටැන් කරන්නෙක් වූ මේ මහවනයෙහි තොප පෝෂණය කොට රැක බලා ගන්නෙමි යි රජ තෙමේ කී ය.

4678. සිංහාදී වන මාගයන් කා දූමු මස් ද අල මුල් පල-වැල ද සොයමින් මම උපසායකයෙක් වූ මහවනයෙහි තොප දෙදෙනා පෝෂණය කොට රැක බලාගන්නෙමි යි රජ තෙමේ කී ය.

4679. මහරජ, මේ සභාව ධර්මයක් නො වේ. මෙය අපට නො හොබේ. ඔබ අප රජතුමා ය. අපි ඔබ පා වදිමු යි කීහ.

4680. පින්වත් වැදී පුතුනි, ඔබ දහම් දෙසන්නහු ය. සත්කාර ද කරන ලදී. දුකුල පණ්ඩිතයෙහි අද පටන් ඔබ මාගේ පියාණෝ ය. එමඟ පාරිකාවනි, ඔබ ද මාගේ මැණියෝ ය යි රජ තෙමේ කී ය.

4681. කසි රජතුමනි, ඔබට නමස්කාර වේවා! කසිරට වර්ධනය කරන පින්වතුනි, ඔබතුමන්ට නමස්කාර වේවා! ඔබට ඇදිලි බිඳිමි. සාම කුමාරයා යම් තැනෙක වේ ද එතැනට අප පමුණුවනු මැනැවි.

4682. ඔහුගේ පා පිරිමදිමින් දැකුම්කලු මුහුණු පිරිමැද බලා ළං කොට ඔහු සමඟ මරණයට පත්වන්නෙමු යි ඒ අද මච්චියෝ කීහ.

4683. නැසුණු සාම කුමාරයා යම් තැනෙක බිම වැටුණු වන්ද්‍රයා මෙන් සයනය කරයි ද එ පෙදෙස වණ්ඩමාගයන් ගැවැසී ගත් ඉතා උස් භූමියකි. එය අහසේ කෙළවර සේ පෙනෙයි.

4684. නැසුණු සාම කුමාරයා යම් තැනෙක බිම වැටුණු සුයඹ දිව්‍ය පුත්‍රයා මෙන් හොත්තේ ද එ පෙදෙස වණ්ඩ වනමාගයන් ගැවැසීගත් ඉතා උස් බිමකි. එ පෙදෙස අහසේ කෙළවර මෙන් පෙනේ.

4685. යම් තැනක නැසුණු සාම කුමාරයා පසින් වැකුණේ හො වී ද එ පෙදෙස වල් මාගයන්ගෙන් ගැවැසීගත් උස් භූමියකි. අහසේ කෙළවර මෙන් පෙනේ.

4686. සාම කුමාරයා යම් තැනක නැසුණේ ද එතැන වන මාගයන් ගැවැසීගත් ඉතා උස් ප්‍රදේශයකි. එය අහසේ කෙළවර මෙන් පෙනේ. එහෙයින් මේ අසපුවෙහි මැ වාසය කරන්නැ යි රජ තෙමේ කී ය.

4687. මහරජ, සියක්, දහක්, දසදහක් ද වනමාගයෝ ඇත්තාහු මේ වනයෙහි අපට මෙතෙක් සිදුවන භයක් ඔවුන්ගෙන් නැතැ යි ඔහු කීහ.

4688. තතො අක්ඛානමාදය කාසිරාජා බ්‍රහාවතෙන,
හතේ ගහෙතො පකකාමී යඤ්ච සාමො හතො අහු.

4689. දිසවාන පතිතං සාමං පුඤ්ඤකං පංසුකුණධීතං,
අපච්ඤං බ්‍රහාරඤ්ඤඤ චඤ්ච පතිතං ජමා.

4690. දිසවාන පතිතං සාමං පුඤ්ඤකං පංසුකුණධීතං,
අපච්ඤං බ්‍රහාරඤ්ඤඤ සුරියංච පතිතං ජමා.

4691. දිසවාන පතිතං සාමං පුඤ්ඤකං පංසුකුණධීතං,
අපච්ඤං බ්‍රහාරඤ්ඤඤ කරුණං පරිදෙවයුං.

4692. දිසවාන පතිතං සාමං පුඤ්ඤකං පංසුකුණධීතං,
බාහා පගගඤ්ඤ පකකඤ්ඤං “අධිචෙමා කිර හො” ඉති.

4693. බාළහං බොසි තුවං සුතො සාමකල්‍යාණදසසන,
යො අපේඡචං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්චි මභිභාසසි.

4694. බාළහං බොසි තුවං මනො සාමකල්‍යාණදසසන,
යො අපේඡචං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්චි මභිභාසසි.

4695. බාළහං බොසි තුවං පමනොසි¹ සාම කල්‍යාණදසසන,
යො අපේඡචං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්චි මභිභාසසි.

4696. බාළහං බොසි තුවං කුඤ්ඤා² සාමකල්‍යාණදසසන,
යො අපේඡචං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්චි මභිභාසසි.

4697. බාළහං බොසි තුවං දිනො³ සාමකල්‍යාණදසසන,
යො අපේඡචං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්චි මභිභාසසි.

4698. බාළහං බොසි තුවං විමනොසි සාමකල්‍යාණදසසන,
යො අපේඡචං ගතෙ කාලෙ න කිඤ්චි මභිභාසසි.

1. පසුතොසි - මජ්ඣං.
2. පකුඤ්ඤා - මජ්ඣං.
3. පදිනො - මජ්ඣං.

4688. ඉක්බිති කසිරජ තෙමේ මහවනයෙහි අක්ක වූ ඔවුන්ගේ අත් අල්වා ගෙන සාම කුමරු නැසුණේ යම් තැනෙක නම් එ තැනට ගියේ ය.

4689. මහවනයෙහි හැරදමු මිනීමත වැටුණු සඳමඬල මෙන් වීත් කා ඇඳවැටුණු පස් වැකුණු සාම නම් පුත්‍රයා දැකූ.

1001 4690. වනයෙහි හැරදමු බිම හුණු හිරුමඬල මෙන් පසින් ගැවසුණු සාම නම් තම ප්‍රිය පුතා දැකූ

1001. මහවනයෙහි හැරදමු බිම වැටුණු පස් වැකුණු සාම නම් තම ප්‍රිය පුත්‍රයා දැක හැඳින ගෙන දැඩි ශෝකයෙන් හැඩුහ.

4692. මහවනයෙහි වැටුණු පස් වැකුණු ශරීර ඇති තම ප්‍රිය සාම නම් පුතා දැකූ පින්වත, අධර්මය දැන් ලෝකයෙහි පවතී ය යි හිස අත් බැඳගෙන මවපියෝ හැඩුහ.

4693. අද යමෙක් මෙසේ මරණයට පැමිණි කල කිසි කලාවකුදු අප හා නො කෙරෙහි ද යහපත් දැකුම් ඇති පුත සාමය, බොහෝ කොටු නිදියෙහි ද?

4694. අද යමෙක් මෙසේ මරණයට පැමිණි කල කිසි කලාවකුදු අප හා නො කෙරෙහි ද යහපත් දැකුම් ඇති පුත සාමය, බලවත් වැ මත් වෙහි ද?

4695. අද යමෙක් මෙසේ මරණයට පැමිණි කල කිසි කලාවකුදු අප හා නො කෙරෙහි ද යහපත් දැකුම් ඇති පුත සාමය, විශේෂයෙන් ප්‍රමාද වෙහි ද?

4696. අද යමෙක් මෙසේ මරණයට පැමිණි කල කිසි කලාවකුදු අප හා නො කෙරෙහි ද යහපත් දැකුම් ඇති පුත සාමය, දැඩි වැ කිපුණෙහි ද?

4697. අද යමෙක් මෙසේ මරණයට පැමිණි කල්හි කිසි කලාවකුදු අප හා නො කෙරෙහි ද යහපත් දැකුම් ඇති පුත සාමය, දැඩි එඩි ඇති වෙහි ද?

4698. යහපත් දැකුම් ඇති සාම නම් පුත, නුඹ බෙහෙවින් අපගත සිත් ඇත්තෙහි ය. යමෙක් අද මෙසේ කලුරිය කල කල්හි කතාබස් නො කෙරෙයි ද එමෙනි.

4699. ජටං වලිතං පඛනාගතං කොදනී සණ්ඨපෙසසති,
සාමො අයං කාලකතො අනිනං පරිවාරකො.
4700. කො වෙ සමමජ්ජනාදය³ සමමජ්ජසති අසසමං,
සාමො අයං කාලකතො අනිනං පරිවාරකො.
4701. කොදනී නභාපයිසසති සිතෙත්ථුණ්හොදකෙන ව,
සාමො අයං කාලකතො අනිනං පරිවාරකො.
4702. කොදනී භොජයිසසති වනමුලඵලානී ව,
සාමො අයං කාලකතො අනිනං පරිවාරකො.
4703. දිසවාන පතීතං සාමං පුත්තකං පංසුකුණ්ඨිතං,
අට්ඨිතො පුත්තසොකෙන මාතා සච්චමහාසථ :
4704. යෙන සච්චනයං සාමො ධම්මචාරී පුරෙ අහු,
ඵතෙන සච්චවජෙජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4705. යෙන සච්චනයං සාමො බ්‍රහ්මචාරී පුරෙ අහු,
ඵතෙන සච්චවජෙජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4706. යෙන සච්චනයං සාමො සම්මචාරී පුරෙ අහු,
ඵතෙන සච්චවජෙජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4707. යෙන සච්චනයං සාමො මාතා පෙත්තිභරො අහු,
ඵතෙන සච්චවජෙජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4708. යෙන සච්චනයං සාමො කුලෙ ජෙට්ඨාපවාධිකො,
ඵතෙන සච්චවජෙජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4709. යෙන සච්චනයං සාමො පාණා පියතරො මම,
ඵතෙන සච්චවජෙජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4710. යං කීඤ්ඤිතී කතං පුඤ්ඤං මඤහං වෙච්ච පිතුච්චි තෙ,
සච්චෙන⁴ තෙන කුසලෙන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4711. දිසවාන පතීතං සාමං පුත්තකං පංසුකුණ්ඨිතං,
අට්ඨිතො පුත්තසොකෙන පිතා සච්චමහාසථ :

---

1. පංසු - මජ්ඣං.
2. කාලකතො - මජ්ඣං.
3. සමමජ්ජනාදය - මජ්ඣං,
4. පිතඤ්ඤිතී - මජ්ඣං.
5. සච්චෙන - මජ්ඣං.

4699. අද මව්පියන්ට අත් පා මෙහෙවර කරන මේ සාම කුමාරයා කලුරිය කෙළේ ය. දැන් ඉතින් කවරෙක් නම් අවුල් වූ මඩ තැවැරුණු දළමඩුලු සෝද පිළියෙල කරන්නේ ද?

4700. අද මව්පියන්ට අත් පා මෙහෙවර කරන මේ සාම කුමාරයා කලුරිය කෙළේ ය. අද කවරෙක් නම් හමදනා මුස්තරා ගෙන ආශ්‍රමය හමදී ද?

4701. අද මව්පියන්ට අත් පා මෙහෙවර කරන මේ සාම කුමාරයා කලුරිය කෙළේ ය. සිහිල් වූ උණු වූ ජලයෙන් දැන් කවරෙක් නම් නහවන්නේ ද?

4702. අද මව්පියන්ට අත් පා මෙහෙවර කරන මේ සාම කුමාරයා කලුරිය කෙළේ ය. දැන් ඉතින් කවරෙක් නම් වනමුල් පලවැළ අනුභව කරවන්නේ දැයි (අද මව්පියෝ වැළපුණහ.)

4703. මිහසමන් නම් ගං වෙරළෙහි වැටුණු මැටි තැවැරුණු ශරීර ඇති සාම නමැති ප්‍රිය පුත්‍රයා දැක පුත්‍ර ශෝකයෙන් බලවත් පීඩාවට පත් මව තොමෝ සත්‍යක්‍රියා කළා ය :

4704. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා පෙර ධර්මයෙහි හැසුරුණේ වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4705. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා පෙර බුන්මවාරි වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4706. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා සත්‍ය වචන ඇත්තෙක් වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4707. යම් සත්‍යයෙකින් සාම කුමාරයා මව්පියන්ට උපසාදන කෙළේ ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4708. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා කුලදෙටුවන් පිදී ද ඒ සත්‍යවචනයෙන් සාම කුමාරුගේ විෂ නැසේවා.

4709. යම් සත්‍යයෙකින් සාම කුමාරයා පණටත් වඩා මට ප්‍රිය වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරුගේ විෂ නැසේවා.

4710. මා විසින් ද තොපගේ පියාණන් විසින් ද යම්කිසි පිනක් කරන ලද ද ඒ කුශල නම් වූ සත්‍යය හේතු කොටගෙන සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4711. මිහසමන් ගං වෙරළෙහි වැටුණු පස් තැවැරුණු සාම නම් පුතු දැක පුත්‍ර ශෝකයෙන් අතිශයින් පෙළුණු පිය තෙමේ ද මෙසේ සත්‍යක්‍රියා කෙළේ ය :

4712. යෙන සචේතනසං සාමෝ ධම්මචාරී පුරෙ අහු,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4713. යෙන සචේතනසං සාමෝ බුහුමචාරී පුරෙ අහු,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4714. යෙන සචේතනසං සාමෝ සච්චවාදී පුරෙ අහු,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4715. යෙන සචේතනසං සාමෝ මාතෘපෙක්ඛිතරො අහු,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4716. යෙන සචේතනසං සාමෝ කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසීකො,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4717. යෙන සචේතනසං සාමෝ පාණා පියතරො මම,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4718. යං කිඤ්ඤිඤී කතං පුඤ්ඤං මයහං ච මාතුයා ච තෙ,
සචේතන තෙන කුසලෙන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4719. සා දෙවතා අනතරහිතා පබ්බතෙ ගඤ්ඤමාදනෙ,
සාමසස අනුකම්පාය ඉමං සච්චිමහාසථ.
4720. පබ්බතාහං ගඤ්ඤමාදනෙ විරරතතනිවාසිනී,
න මෙ පියතරො කොචී අඤ්ඤෙඤ්ඤ සාමා¹ න විජ්ජති.
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4721. සබ්බෙ වනා ගඤ්ඤමයා පබ්බතෙ ගඤ්ඤමාදනෙ,
එතෙන සච්චිච්චෙජ්ජන වීසං සාමසස හඤ්ඤතු.
4722. තෙසං ලාලපමානානං බහුං කාරුඤ්ඤසංහිතං,
බීජං සාමෝ සමුට්ඨාසී සුචා කල්‍යාණදක්ඛනො.
4723. සාමෝ හමසුඤ්ඤි හඤ්ඤං වො සොඤ්ඤිනාමහි සමුට්ඨිනො,
මා බාලාං පරිදෙවෙථ මඤ්ඤුනාහිවදෙථ මං.
4724. ස්වාගතතෙන මහාරාජ අථො තෙ අදුරාගතං,
ඉසසරොසී අනුපතතො යං ඉධං පවෙදය.

1. සාමෝ - මජ්ඣං, සාමෙන - සා.

4712. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා පෙර ධර්මයෙහි හැසුරුණේ වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4713. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා පෙර බුන්මවාරි වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4714. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා සත්‍ය වචන ඇත්තෙක් වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4715. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා මව්පියන්ට උපසාහ කෙළේ ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4716. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා කුලදෙටුවන් පිදී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4717. යම් සත්‍යයෙකින් මේ සාම කුමාරයා පණටත් වඩා මට ප්‍රිය වී ද ඒ සත්‍ය වචනයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4718. තොපගේ මව විසින් ද මා විසින් ද කළ යම් පිනක් ඇද්ද ඒ කුශල සත්‍ය බලයෙන් සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා යි සත්‍යක්‍රියා කෙළේ ය.

4719. ගන්ධමාදන පර්වතයෙහි අන්තර්ධාන වූ දේවතා තොමෝ සාම කුමාරයාට අනුකම්පාවෙන් මේ සත්‍යක්‍රියා කළා ය :

4720. ගන්ධමාදන පර්වතයෙහි මම බොහෝ කල් මුළුල්ලෙහි සිට වසන්තී වෙමි. සාම කුමාරුට වඩා අතිශයින් ප්‍රියවන අන් කිසිවෙක් මට නැත. මේ සත්‍ය වචනය හෙතු කොටගෙන සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4721. ගන්ධමාදන පර්වතයෙහි සියලු මැ වාෂ්ඨයෝ සුවදින් යුත් වෙති. ඒ සත්‍ය වචනය හෙතු කොටගෙන සාම කුමාරයාගේ විෂ නැසේවා.

4722. ඔවුන් දුකින් වැලැපෙමින් හඬද්දී යහපත් දැකුම් ඇති තරුණ සාම කුමාරයා වහා මැ නැගී සිටියේ ය.

4723. සාම නම් මම වෙමි. ඔබට යහපතක් වේවා! විෂ බැස ගියෙන් මම සුවසේ නැගී සිටිමි. බලවත් සේ නො වැළපෙනු මැනැව් මිහිරි බස් තෙපලනු මැනැවැ යි සාම කුමාරයා කී ය.

4724. මහරජ, ඔබට මෙහි යහපත් පැමිණීමක් වේවා! ඔබගේ අයහපත් පැමිණීමක් නො වේවා! මෙහි පැමිණි ඔබ අපට අධිපති ය. මෙහි ඔබ කැමති යමක් ඇත් නම් අනුභව කළ මැනැවි.

- 4725. තිඤ්ඤානි¹ පියාලානී මධුකෙ කාසුමාරියො,
ඵලානී බුද්ධකප්පානී භුඤ්ජ රාජ වරං වරං.
- 4726. අඤ්ඤි මෙ පාණියං සීතං ආහතං ගිරිගඤ්ඤරා,
තතො පිච මහාරාජ සචෙ ඤං අභිකඛබ්බි.
- 4727. සමමුඤ්ජාමි පමුඤ්ජාමි සබ්බා මුඤ්ජානති මෙ දිසා,
පෙතං තං සාම අද්දකඤ්ඤි² කොනු ඤං සාම ජීවසී.
- 4728. අපි ජීවං මහාරාජ පුරිසං ගාලුභවෙදනං,
උපනිතමනසඛතපං ජීවනං මඤ්ඤකෙ මතං.
- 4729. අපි ජීවං මහාරාජ පුරිසං ගාලුභවෙදනං,
තං නිරොධගතං සනං ජීවනං මඤ්ඤකෙ මතං.
- 4730. යො මාතරං වා පිතරං වා මච්චො ධම්මෙන පොසති,
දෙවොපි තං තිකිච්ඡන්ති මාතාපෙක්ඛි හරං ජනං³
- 4731. යො මාතරං වා පිතරං වා මච්චො ධම්මෙන පොසති,
ඉධ චෙච තං පසංසන්ති පෙචච සග්ගෙ ව මොදති.
- 4732. එස භියොගා පමුඤ්ජාමි සබ්බා මුඤ්ජානති මෙදිසා,
සරණං තං සාම ගච්ඡාමි ඤාඤ්ඤි මෙ සරණං භව.
- 4733. ධම්මං වර මහාරාජ මාතාපිතුසු ඛන්තිස,
ඉධ ධම්මං චරිඤ්ඤාන රාජ සග්ගං ගමීසසසී.
- 4734. ධම්මං වර මහාරාජ පුත්තදරෙසු ඛන්තිස,
ඉධ ධම්මං චරිඤ්ඤාන රාජ සග්ගං ගමීසසසී.
- 4735. ධම්මං වර මහාරාජ මිත්තාමච්චෙච්චසු ඛන්තිස,
ඉධ ධම්මං චරිඤ්ඤාන රාජ සග්ගං ගමීසසසී.
- 4736. ධම්මං වර මහාරාජ වාහනෙසු බලෙසු ව,
ඉධ ධම්මං චරිඤ්ඤාන රාජ සග්ගං ගමීසසසී.

---

1. තිඤ්ඤානිතීපි පායො
2. මමදකඤ්ඤි - මජ්ඣං.
3. තරං - මජ්ඣං, සාගා.

4725. විලිකුන් මිහිරි නිහිරි හා මොර ද මිහි ද එරම්ණිය ද යන එල බොහෝ ය. මහරජ, හොඳ හොඳ එල අනුභව කළ මැනැවි.

4726. කළුඳලියෙන් ගෙනා සිහිල් පැන් ඇත. ඉදින් මහරජ, ඔබ කැමැත්තහු නම් බොහු මැනැවි. බෝසත් තෙමේ රජු සමග පිළිසඳර කථා වශයෙන් පැවසී ය.

4727. සාම කුමාරයීනි, මම මුළා වෙමි. බෙහෙවින් මුළා වෙමි. මට සියලු දිශා මුළා වී වැටහෙති. පරලොව පත් ඔබ දිවිමි. දැන් ජීවත් වෙහි. කෙසේ දිවි ලද්දෙහි දැ යි රජ තෙමේ ඇසී ය.

4728. මහරජ, දිවි ඇති නමුදු දැඩි දුඃඛ වෙදනා ඇති භවාඛයට පැමිණ සිත් භසර ඇති පුරුෂයා ජීවත් වන්නාහු මළහ යි ලෝවැසි තෙමේ දනිති.

4729. මහරජ, දිවි ඇති නමුදු දැඩි දුඃඛ වෙදනා ඇති නිරුද්ධ වූ ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාස ඇති පුරුෂයා ජීවත් වන්නාහු මළහ යි ලෝවැසියා දනිති.

4730. යම් මනුෂ්‍යයෙක් මව්පියන් දැහැමින් පෝෂණය කෙරේ ද මව්පියන් පෝෂණය කරන ඒ ඒ ජනයාට දෙවියෝ ද පිළියම් කරති.

4731. යම් මනුෂ්‍යයෙක් මව්පියන් දැහැමින් පෝෂණය කෙරේ ද මෙලෙවිහි ද ඔහු පසසත් පරලෙවිහි සාර්ගයෙහි සතුටු වන්නේ ය යි සාම කුමාරයා කී ය.

4732. ඒ මම බොහෝ සෙයින් මුළාවෙමි. සියලු දිශා මට නො වැටහෙති. සාම කුමාරයීනි, නොප සරණ යෙමි තෙපි ද මට පිහිට වව.

4733. මහරජ, මව්පියන් පෝෂණය කිරීමෙහි ධර්මයෙහි හැසිරුණු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිරූ පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4734. මහරජ, අඹුදරුවන් කෙරේ ද දැහැමින් වසනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිරූ පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4735. මහරජ, මිත්‍රාමාත්‍යයන් කෙරෙහි දැහැමින් හැසිරෙනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිරූ පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4736. මහරජ, රථවාහන කෙරෙහි ද සේනා කෙරෙහි ද දැහැමින් හැසිරෙනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිරූ පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4737. ධම්මං චර මහාරාජ ගාමෙසු නිගමෙසු ච,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන රාජ සභං ගමිසසයි.

4738. ධම්මං චර මහාරාජ රටෙධෙසු ජනපදෙසු ච,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන රාජ සභං ගමිසසයි.

4739. ධම්මං චර මහාරාජ සමණධ්‍රාහමණෙසු ච,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන රාජ සභං ගමිසසයි.

4740. ධම්මං චර මහාරාජ මීගපකඛීසු බන්ධිය,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන රාජ සභං ගමිසසයි.

4741. ධම්මං චර මහාරාජ ධම්මො විචේණිණො සුඛාවහො,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන රාජ සභං ගමිසසයි.

4742. ධම්මං චර මහාරාජ ධම්මො විචේණිණො සුඛාවහො,
ඉධ ධම්මං චරිත්වාන ස ඉන්ද්‍ර දෙවා සමුග්ගිකා;
සුච්චේණිණන දිවං පතො මා ධම්මං රාජ පමාදෙති.

සාමජාතකං තතියං.

4. නිමිජාතකං

4743. අචෙජරං චත ලොකසමී උපපජ්ජනති විචකඛණා,
යද අහු නිමිරාජා පභවිතො කුසලජීකො.

4744. රාජා සබ්බවිදේහානං අද දනං අරිඤ්චො,
තස්ස තං දදතො දනං සබ්බකප්පා උදපජ්ජථ.
දනං වා බ්‍රහ්මචරියං වා කතමිංසු මහස්මිලං.

4745. තස්ස සබ්බකප්පමඤ්ඤය මසවා දෙවකුඤ්ඤරො,
සහස්සනෙතො පාතුරහු විචේණිණන නිහතං තමං.

4737. මහරජ, ගම් නියමිත කෙරෙහි දැනුමින් හැසිරෙනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිර පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4738. මහරජ, රටෙහි ද ජනපදයන්හි ද දැනුමින් හැසිරෙනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිර පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4739. මහරජ, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් කෙරෙහි දැනුමින් හැසිරෙනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිර පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4740. මහරජ, සිවුපාවුන් කෙරෙහි ද පක්ෂීන් කෙරෙහි ද දැනුමින් හැසිරෙනු මැනැවි. මහරජ, මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිර පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4741. මහරජ, ධර්මයෙහි හැසුරුණ මැනැවි. පුරුදු කළ ධර්මය සැප ගෙනදෙන්නේ වේ. මේ ලෝකයෙහි දී ගුණධර්මයෙහි හැසිර පරලොව දී සාර්ගයට යන්නේ මැනැවි.

4742. මහරජ, ධර්මයෙහි හැසුරුණ මැනැවි. පුරුදු පුහුණු කළ ධර්මය සැප ගෙනදෙන්නේ වේ. ශක්‍රයා සහිත වූ දෙවියෝ ද බ්‍රහ්මයා සහිත වූ බ්‍රහ්මයෝ ද මැනැවින් පුරුදු කළ ධර්මය හේතු කොටගෙන දෙවිලොවට පැමිණියහ. මහරජ, ධර්මයෙහි නො පමා වනු මැනැවැ යි සාම කුමාරයා පිළියක් රජුට දඟරාජ ධර්ම දේශනා කෙළේ ය.

තෙවන සාම ජාතක යි.

4. නීති ජාතකය

4743. යම් කලෙකැ නුවණැති කුසල් කැමැති හිමි නම් රජෙක් වී ද එ කලා මෙ බඳු දක්ෂ පණ්ඩිතයෝ ලොවැ උපදිද්ද යි කියා දෙවිමිනිස්සු අපට ඒකාන්තයෙන් ආශ්වයාචයෙකැ යි ගුණ කීහ.

4744. සතුරන් දමනය කරන සියලු විදෙහ රට වැසියන්ගේ රජ තෙමේ දන් දුනි. ඒ දන් දෙන රජහට මෙ බඳු අදහසක් පහළ විය. එනම් දනය හෝ බඹසර හෝ යන මෙයින් කවර නම් පිනක් මහත් විපාක ඇත්තේ ද යනු යි.

4745. දෙවියනට අධිපති වූ නුවණැස් දහසක් ඇති සක්දෙව රජ තෙමේ එ රජුගේ අදහස් දැනා තමන්ගේ ශරීරාලෝකයෙන් අඳුරු දුරු කරමින් ඔහු හමුවෙහි පහළ විය.

- 4746. ස ලොමහට්ඨො මනුජ්ඤෙ වාසවං අවවා නිමි,
දෙවතානුසි ගතධම්මො ආදු සකො පුරිඤ්ඤෙ.
- 4747. න ච මෙ තාදිසො විචේණිණො දිට්ඨො වා යදි වා සුතො,
ආවිකඛි මෙ කිං හද්දනො කපං ජානෙමු තං මයං.
- 4748. ස ලොමහට්ඨො ඤායාන වාසවො අවවා නිමි,
සකොහමසම් දෙවිඤ්ඤෙ ආගතොසම් තවතතිකෙ.
- 4749. අලොමහට්ඨො මනුජ්ඤෙ පුච්ඡ පඤ්ඤං යදිච්ඡයි.¹
සො ච තෙන කතොකාසො වාසවං අවවා නිමි.
- 4750. පුච්ඡාමි තං මහාබාහු සබ්බභූතානම්සාර,
දනං වා බුහමචරියං වා කතමංසු මහපථලං.
- 4751. සො පුට්ඨො නරදෙවෙන වාසවො අවවා නිමි,
විපාකං බුහමචරියසස ජානං අකබ්බසජානතො.
- 4752. භීතෙන බුහමචරියෙන බතතියෙ උපපජ්ජති,
මජ්ඣමෙන ච දෙවතං උත්තමෙන විසුජ්ජති.
- 4753. නහෙනෙ සුලභා කායා යාවයොගෙන කෙනවි,
යෙ කායෙ උපපජ්ජති අනාගාරා තපසීනො.
- 4754. දුදිපො සාගරො සෙලො මුචලිඤ්ඤෙ හගිරසො,
උසීනරො² අට්ඨකො ච අසසකො ච පුට්ඨජ්ජනො,
- 4755. එතෙ විඤ්ඤෙ ච රාජානො බතතියා බුහමණො බහු,
පුට්ඨ යඤ්ඤං යජ්ඣාන පෙතං තෙ නාතිවතතිසුං.
- 4756. යෙ වෙ අදුතියා න රමනති එකිකා
විවෙකජං යෙ න ලහනති පිතිං,
කිඤ්ඤාපි තෙ ඉඤ්ඤමානහොගා
තෙ වෙ පරාධීනසුඛා වරාකා.

---

1. යමිච්ඡයි - මජ්ඣං.
2. උසීනරො - මජ්ඣං. උසීනරො - වී.

4746. ලොමුදහගත් ඒ නීති රජ තෙමේ සක්දෙව් රජු දැකීමෙන් බිය පත් වූ මෙසේ කී ය: ඔබ දෙවියෙක් ද ගදඹෙක් ද එසේ නැතහොත් පුරිඤ්ඤ ද නම් වන සක්දෙවරජ දැයි.

4747. මෙ බඳු ගරිර වර්ණයෙක් මින් පෙර මා විසින් දක්නාලද හෝ අසනලද හෝ නො වෙයි. වහන්ස, තෙපි මට කියව. ඇපි තොප කෙසේ දනුමෝ ද?

4748. ඒ සක්දෙව් රජ තෙමේ ආලෝකයට බියෙන් ලොමුදහගත් නීති රජු දැනු මෙසේ කී. මම සක්දෙව් රජ වෙමි. ඔබ වෙත ආයෙමි.

4749. මිනිසුන්ට අධිපති මහරජ මාගෙන් යම් පැනයක් අසනු කැමැත්තෙහි නම් එය භය නැති වූ අසනු මැනවූ යි කී ය.

4750. (සක්දෙව් රජු විසින් කළ අවකාශ ඇති නීති රජ තෙමේ සක්දෙව් රජුට මෙසේ කී:) මහත් වූ බාහු ඇති සියලු දෙවියනට අධිපති එමබා සක්දෙව් රජ, ඔබ විචාරමි. දනය ද බ්‍රහ්මචර්යාව ද යන මේ දෙකින් කවර නම් ගුණ ධර්මයෙක් වෙසෙසින් මහත් විපාක ඇත්තේ ද?

4751. රජු විසින් ඇසූ බ්‍රහ්මචර්යාව විපාක දන්නා සක්දෙව් රජ තෙමේ නො දන්නා නීති රජුට මෙසේ කී ය.

4752. ලාමක බ්‍රහ්මචර්යාවෙන් රජකුලයෙහි උපදී, මධ්‍යම බ්‍රහ්මචර්යාවෙන් දෙවිබවට පැමිණෙයි, උතුම් බ්‍රහ්මචර්යාවෙන් පිරිසුදු වේ.

4753. ගෙවල් නැති තපස් රක්තා යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මසමුහයෙහි උපදීද්ද දන් දෙන කිසිවකු විසින් ඒ බ්‍රහ්මසමුහයෝ නො ලබන්නාහු වෙති.

4754. මහරජ පෙර බරණැස් නුවර, දුදීප ය සාගර ය සේල ය මුවලිඤ්ඤ ය භගිරස ය උසිර ය අටයක ය අසසක ය පුපුප්පන යැ යි යන,

4755. මේ රජවරු ද සෙසු බොහෝ ඝෞත්‍රියබ්‍රාහ්මණයෝ ද නොයෙක් අයුරින් දන් දී කාමාවචර භූමි සංඛ්‍යාත දෙවිලොව ඉක්මවා නො පැවැත්තාහ.

4756. හුදෙකලා වූ යම් කෙනෙක් නො ඇලෙද්ද යම් කෙනෙක් හුදෙකලා වූ විවේකයෙන් ඇති වූ සතුට නො ලබද්ද ඔහු ඉන්ද්‍රියා භට මෙන් සමාන සම්පත් ඇත්තාහු නමුදු ඒ පින්වත්හු අනුන් අයත් සුව ඇත්තාහු මැ වෙති.

4757. අඬා ඉමෙ¹ අවතතිංසු අනාගරා නපසසිනො,
සත්තසයො යාමහනු සොමයාගො² මනොඡවො,

4758. සමුද්දෙ මාසො භරතො ව³ ඉසිකාලිකරකඛියො,⁴
අංගීරසො කසපො ව කිසවච්ඡො අකිත්ති ව.⁵

4759. උත්තරෙන නදී සීදු ගමහීරා දුරතිකකමා,
නළඤ්චණ්ණො ජොතනතී සදු කණ්ණෙනපබ්බතා.

4760. පරුළුභකච්ඡා තගරා රුළුභකච්ඡා වනා නගා,
තත්තාසුං දසසහස්සානි පොරාණා ඉසයො පුරෙ.

4761. අභං සෙට්ඨාසම් දනෙන සංයමෙන දමෙන ව,
අනුත්තරං වතං කඤ්චා පකීරවාරී සමාහිතෙ.

4762. ජාතිමනතං අජචචං ව අභමුජ්ජුගතං නරං,
අතිවෙලං නමසසීසසං කමලබ්බා හි මාතියා.⁶

4763. සබ්බෙ වණ්ණා අධම්මට්ඨා පතනති නිරයං අධො,
සබ්බෙ වණ්ණා නිරුජ්ඣනති⁷ වරීඤා ධම්මමුක්ඛමං.

4764. ඉදං වඤ්ඤා මසවා දෙවරාජා සුජමඤ්චි,
වෙදෙභං අනුසාසිඤ්ඤා සඤ්ඤාකායං අපකකම්.

4765. ඉමං ගොනොනා නිසාමෙඨ යාවනොත්ථ සමාගතා,
ධම්මකානං මනුස්සානං වණ්ණං උච්චාවචං බද්ධං.

4766. යථා අයං නිමිතාජා පණ්ණිතො කුසලකීකො,
රාජා සබ්බවිදෙහානං අදු දනං අරිඤ්ඤො.

4767. තසසි තං දදතො දනං සංඛාලප්පා උදපජ්ඡඨ,
දනං වා බුහමචරියං වා කතමංසු මහජථලං.

---

1. අඬ ඉමෙ - මජ්ඣ. .
2. සොමයාගො - මජ්ඣ. .
3. භරදෙ ව. - මජ්ඣ. .
4. ඉසිකාලසුරකඛිනො - මජ්ඣ. .
5. අකත්ති ව. - මජ්ඣ. .
6. මාණවා - මජ්ඣ. .
7. විජුජ්ඣනති - වී. මජ්ඣ. .

4757-58. ගෙවල් නැති සීලයෙන් හා තපසින් ද සමාපත්තියෙන් ද යුත් යාමහනු ය සොමයාග ය මනෝජවය ය සමුද්ද ය මාස ය භරත ය ඉසිකාලිරකඛි ය යන මේ සත් සෘෂිහු ද අධිරීරස ය කසසප ය කිසවච්ඡ ය අනිත්ති ය යන මේ සෘෂිහු සතර දෙන ද සමග වූ එකොළොස් සෘෂිවරු එකාන්තයෙන් කාමාවචර දෙව්ලොව ඉක්මැවූහ හෙවත් බ්‍රහ්මලොකයෙහි උපන්හ.

4759. හිමවතට උතුරු දිගින් ගැඹුරු වූ ඉක්මැවිය නො හැකි සීදු නම් නදියක් විය. එහි දෙපස හැම කල්හි රන් පර්වතයෝ ඇවිළෙන ගීනි මෙන් දිලියෙති.

4760. ඒ ගගෙහි වංක ස්ථානයන්හි නොහොත් ගහ දෙපස තුවරලා ගස් ඇත. එහි දෙපස පර්වතයෝ මල්පල දරන වැඩුණු රුක්වලින් යුක්ත වූහ. ඒ මනහර දෙපසෙහි පෙර එක් කලෙක දස දහසක් පමණ පුරාණ සෘෂිවරයෝ වූහ.

4761. මම දනයෙන් උතුම් වීමි. සීලයෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද නිරුත්තර වූ උතුම් වූත සමාදනයෙන් හුදකලා වූ උපචාර අර්පණා සමාධි ඇති දහසක් සෘෂිවරුන්ට බොහෝ කාලයක් උපස්ථාන කෙළෙමි.

4762. ජාතියෙන් උසස් වූ ද උසස් නො වූ ද එක තාපසයකු කෙරෙහි වත් වෙනසන් නො කොට, ඒ සෘජු භාවයට පැමිණි සිත් ඇති තාපස සමූහයන් නිතර වැන්දෙමි. සතියෝ වනාහි කර්ම-බන්ධු වූවෝ වෙති.

4763. අධර්මයෙහි පිහිටි ඝෛත්‍රිය ය බ්‍රාහ්මණ ය චෛශ්‍යා ය ශුද්‍ර ය යන සිව්පිරිස නරකයෙහි හිස යට කොට, වැටෙති. සියලු සිවුපිරිස උතුම් ධර්මයෙහි හැසිරී පිරිසිඳු වෙති හෙවත් නිවන් දකිති.

4764. සුප්මපති නම් සක්දෙව රජ තෙමේ මේ (උඩ සඳහන් පරිදි) කියා සැක ඇති වේදේහ රජුට අනුශාසනා කොට, දෙව් ලොටට ගියේ ය.

4765. යම් පමණ දේවතාවෝ සුධර්මා නම් දෙවියනයෙහි රැස් වූහු ද පින්වත් දේවතාවෙහි දන සීලාදී පින් කරන මිනිසුන්ගේ උස් පහත් විපාකයෝ බොහෝ ය. මා කියන ගුණ වර්ණනාව අසනු මැනැවි.

4766. කුසල් කැමැති මේ නිමිරජ තෙමේ ඉතා නුවණැත්තේ වේ. සතුරන් හික්මවන සියලු විදේහ රට වැසියනට රජ වූ හෙ තෙමේ දන් දුන්නේ ය.

4767. ඒ දන් දෙන එරජුහට මෙ බඳු අදහසක් පහළ විය. එනම් දන් දීම ය බ්‍රහ්මවයභී ය යන මෙයින් කවර නම් ගුණ ධර්මයෙක් මහත් විපාක ඇත්තේ ද යනු සි. සක්දෙව රජ තෙමේ කී ය.

4768. අබ්භූතො චත ලොකසමිං උපපත්ථි ලොමහංසනො,
දිබ්බො රථො පාතුරහු වෙදෙහසස යසසස්සිනො.

4769. දෙවපුතො මහිඤ්ඤිකො මාතලී දෙවසාරථී,
නිමනනාධික රාජානං වෙදෙහං මිථිලග්ගහං.

4770. එහිමං රථමාරුඤ්ඤ රාජසෙට්ඨ දිසම්පති,
දෙවා දසසනකාමා තෙ තාවතිංසා සඉඤ්ඤා.
සරමානා හි තෙ දෙවා සුධම්මායං සමච්ඡරෙ.

4771. තතො ච රාජා තරමානො වෙදෙහො මිථිලග්ගහො,
ආසනා වුට්ඨභික්ඛාන පමුබ්බො රථමාරුහි.

4772. අභිරුළහං රථං දිබ්බං මාතලී එතදබ්බවි'
කෙත තං නෙමි මග්ගෙන රාජසෙට්ඨ දිසම්පති.
යෙන වා පාපකම්මනා පුඤ්ඤකම්මා ච යෙ නරා.

4773. උභයෙනෙව මං නෙහි මාතලී දෙවසාරථී,
යෙන වා පාපකම්මනා පුඤ්ඤකම්මා ච යෙ නරා.

4774. කෙත තං පයමං නෙමි රාජසෙට්ඨ දිසම්පති,
යෙන වා පාපකම්මනා පුඤ්ඤකම්මා ච යෙ නරා.

4775. නිරයෙ¹ තාව පසසාමි ආවාසෙ² පාපකම්මිනං,
යානානි ලුද්දකම්මානං දුස්සිලානං ච යා ගතී.

4776. දසෙසසි මාතලී රඤ්ඤෙද්දා දුග්ගං වෙතරණිං නදිං,
කුථ්ථනි³ බාරසංයුතං තතං අභිසිඬුපමං.

1. නිරයං - මජ්ඣං.
2. ආවාසං - මජ්ඣං.
3. කුථ්ථනං - මජ්ඣං.

4768. ලෝකයෙහි එකාන්තයෙන් ලොමුදහගන්නා වූ දෙයක් පහළ විය. එනම් පිරිවර ඇති වේදෙහ රජුට දිව්‍යරථයක් පහළ වී යයි මහාජනක තෙමේ කී ය.

4769. මහත් දෙවර්ධි ඇති දිව්‍ය රථාවාරී වූ මාතලී නම් දෙවිපුත් තෙමේ මියුලු නුවර වාසස්ථාන කොට ඇති වෙදෙහ රජුට දෙවියන් වහන්ස රථයට නැංග මැනැවැ යි ආරාධනා කෙළේ ය.

4770. දිසාවනට අධිපති දෙවියන් වහන්ස, මේ රියට නැග එනු මැනැවි. සක්දෙව රජ සහිත ඒ තවතිසා වැසි දෙවියෝ ඔබ දක්නට කැමැත්තාහු වෙති ඔබ සිහි කරමින් මැ ඒ දෙවියෝ සුධර්මා නම් දෙවසබයෙහි රැස් වැ සිටීති යි මාතලී දෙවිපුත් තෙමේ කී ය.

4771. ඉක්බිති මියුලු නුවර වාසස්ථාන කොට ඇති වෙදෙහ රජ තෙමේ ඉක්මනින් හුනස්නෙන් නැගිට අභිමුඛ වැ දෙවරියට නැංගේ ය.

4772. දෙවරියට නැංග නිමි රජුට මාතලී දෙවිපුත් තෙමේ මෙය කී ය : දිසාවනට අධිපති දෙවියන් වහන්ස, යම් මහකින් ගොස් පවකම් කළ සත්තියෝ වෙසෙද්ද ඒ ස්ථානය දුක්ක හැකි ය. යම් මහකින් ගොස් පින්කම් කළ සත්තියෝ වෙසෙද්ද ඒ ස්ථානය දුක්ක හැකි ය. ඒ දෙමහින් කවර මහෙකින් ඔබ ගෙනයම් ද යි මාතලී දෙවිපුත් තෙමේ ඇසී.

4773. මාතලී නමැති දිව්‍ය රථාවාය්‍යය, පවකම් කළ සත්තියෝ වෙත් නම් යම් මහෙකින් ගොස් ඒ ස්ථානය දුක්ක හැකි ද පින්කම් කළ සත්තියෝ වෙත් නම් යම් මහෙකින් ගොස් ඒ ස්ථානය දුක්ක හැකි ද ඒ දෙමහින් මැ මා ගෙන යව යි නිමි රජ තෙමේ කී ය.

4774. දිසාවනට අධිපති දෙවියන් වහන්ස, පවකම් කළ සත්තියෝ වෙත් නම් ඔවුන් යම් මහෙකින් ගොස් දුක්ක හැකි ද පින්කම් කළ සත්තියෝ වෙත් නම් ඔවුන් යම් මහෙකින් ගොස් දුක්ක හැකි ද මේ දෙමහින් කවර මහෙකින් ඔබ පළමු කොට ගෙන යන්නෙම් ද යි මාතලී දෙවිපුත් ඇසී.

4775. නිරයෙහි පවකම් කළ සත්තියන් වෙසෙන තැන් ද දරුණු පව කළ සතුන් උපදින තැන් ද දුස්සීලයන් අකුසල විපාකයෙන් උපන් තැන් ද ඇතහොත් ඒ නරකයන් පළමු කොට දක්නට කැමැත්තෙමි යි නිමි රජ තෙමේ කී ය.

4776. මාතලී දෙවිපුත් තෙමේ නිමි රජහට කැකැරෙමින් පෑසෙන රන් වූ ගිනිසිළු බඳු පැහැ ඇති යා නො හැකි ලෝ දියෙන් යුත් වෙතරණි නම් නදිය දුක් වී.

- 4777. නිමි භවෙ මාතලිං අජ්ඣාභාසථ
දිසවා ජනං පතමානං වීදුගෙන,
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී.
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා වෙතරණිං¹ පතනති.
- 4778. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලි දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.²
- 4779. යෙ දුබ්බලෙ බලවනොතා ජීවලොකෙ
හිංසෙතති රොසෙතති සුපාපධම්මා,
තෙ ලුඤ්ඤම්මා පසවෙඤා පාපං
තෙ වෙ ජනා වෙතරණිං පතනති.
- 4780. සාමා ච සොණා සබ්බා ච ගිජ්ඣා
කාකොළසඛකා ච අදෙනති හෙරවා;
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යයිමං ජනං³ කාකොළා අදෙනති.
- 4781. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලි දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.
- 4782. යෙ කෙවි මෙ මච්ඡරිතො කදරියා
පරිභාසකා සම්මාභ්‍රාහ්මණානං
හිංසෙතති රොසෙතති සුපාපධම්මා,
තෙ ලුඤ්ඤම්මා පසවෙඤා පාපං
තයිමං ජනං කාකොළා අදෙනති.
- 4783. සජොතිභූතා පඨවිං කමනති
තඤ්ඤති ඛන්ධනි ච පොථයනති
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා,
පුච්ඡාමි තං මාතලි දෙවසාරථී
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා ඛන්ධනා සයනති.
- 4784. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලි දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.

---

1. වෙතරණිං - මජ්ඣං.
2. අකඛාසි - මජ්ඣං. ස්‍යා.
3. යෙ මෙ ජනෙ - මජ්ඣං. ස්‍යා.

4777. නීති රජ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ඉතා යා නොහැකි නරකයෙහි වැටෙන ජනයා දැක මාතලී දෙවපුත්භට මෙසේ කී: එමබා මාතලී රථාවායභිය, මට මෙය දැක්මෙන් භය උපදී. එමබා මාතලීය තොප විවාරම්. යම් මේ මනුෂ්‍යයෝ වෙද්ද ඔහු කිනම් පවිකම් කළාහු වෙතරණී නරකයෙහි වැටෙද්ද යි ඇයි.

4778. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් තෙමේ ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම පිළිබඳ විපාක දත් හෙ තෙමේ නො දන්නා නීති රජුට මෙසේ කී:

4779. මිනිස් ලොව ඉතා පහත් ස්වභාව ඇති බලවත් යම් කෙනෙක් දුබලයනට පීඩා කෙරෙද්ද නන් අයුරින් ආක්‍රොෂ පරිභව කෙරෙද්ද දරුණු ක්‍රියා ඇති ඔහු පව රැස් කොට නිරතුරු ඒකාන්තයෙන් ඒ මිනිස්සු වෙතරණී නම් නරකයට වැටෙති යි මාතලී දෙවපුත් තෙමේ කී.

4780. රත් පැහැති බල්ලෝ ද කබර පැහැති බල්ලෝ ද ගිපු ලිහිණියෝ ද භයානක කපුටු සමූහයෝ ද මස් කඩ කඩා කති. මෙ දැක මට භය උපදී. එමබා සාරථිය ඔබ විවාරම්, කවුඩන් කතු ලබන යම් මේ නිරිසත්තු කිනම් පාපකර්මයක් කළාහු ද යි ඇයි.

4781. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් තෙමේ ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්නා හෙ තෙමේ නො දන්නා නීති රජුට මෙසේ කී:

4782. මසුරු බැවින් අනුන්ට නොදෙන, අනුන්ට දෙන දේත් වළකන හෙයින් මසුරු වූ ඉතා පහත් ස්වභාව ඇති යම් කිසි කෙනෙක් මහණ බමුණන්ට නින්දා පරිභව කෙරෙද්ද භීසා ආක්‍රොෂ කෙරෙද්ද දරුණු පාපකර්ම ඇති ඔහු පව රැස් කොට නිරයට යෙත්. ඒ මේ නිරිසත්තුන්ගේ මස් කවුඩෝ අනුභව කරති යි මාතලී දෙවපුත් කී.

4783. ගිනිදූල් සහිත වූ යපොළොව ආක්‍රමණය කෙරෙති, රත් වූ මුගුරුවලින් තැළෙති. සාරථිය, මට මෙය දැකීමෙන් භය උපදී. එමබා මාතලී නම් දේවසාරථිය, ඔබගෙන් අසමි: යමුගුරුවලින් තැළෙන නිරිසත්තු සයනය කෙරෙද්ද? මේ සත්ත්වයෝ කිනම් පාප කර්මයක් කළාහු ද යි නීති රජ ඇයි.

4784. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්නා හෙ තෙමේ නො දන්නා නීති රජුට මෙසේ කී:

4785. යෙ ජීවලොකසමිං සුපාපධම්මිනො
නරඤ්ච නාරිඤ්ච අපාපධම්මං;
භිංසෙතති රොසෙතති සුපාපධම්මො
තෙ ලුඤ්ඤකම්මො පසවෙඤා¹ පාපං
තෙමෙ ජනා ඛන්ධිහතා සයනති.

4786. අඛාරකාසුං අපරෙ චුන්නති
නරා රුදන්තා පරිද්ධස්භතතා;
භයං හි මං විඤ්ඤති සුත දිස්වා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමෙ නු චෙච්චා කිම්කංසු පාපං
යෙමෙ ජනා අඛාරකාසුං චුන්නති.²

4787. තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අඤ්ඤාසජානතො.

4788. යෙ තෙච්චි පුගායතනස්ස හෙතු
ස්කන්තිං කරිඤ්ඤා ඉණං ජාපයනති;
තෙ ජාපස්ඤ්ඤා ජනතං ජනිඤ්ඤ
තෙ ලුඤ්ඤකම්මො පසවෙඤා පාපං
තෙමෙ ජනා අඛාරකාසුං චුන්නති

4789. සජොතිභූතා ජලිතා පදිත්තා
පදිස්සති මහති ලොහකුම්භි;
භයං හි මං විඤ්ඤති සුත දිස්වා
ඉමෙ නු මච්චා කිම්කංසු පාපං
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී
යෙමෙ ජනා අචංසිරා ලොහකුම්භිං පතනති.

4790. තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අඤ්ඤාසජානතො.

4791. යෙ සීලවං සමණං බ්‍රාහ්මණං වා
භිංසෙතති රොසෙතති³ සුපාපධම්මිනො;
තෙ ලුඤ්ඤකම්මො පසවෙඤා පාපං
තෙමෙ ජනා (අචංසිරා) ලොහකුම්භිං පතනති.

1. පසවෙඤාන - මජ්ඣං.
2. පුන්නති - මජ්ඣං.
3. භිංසෙතති රොසෙතති - මජ්ඣං.

4785. මිනිස් ලොවු ඉතා පහත් ස්වභාව ඇති යම් කෙනෙක් නිවැරදි පුරුෂයකුට හෝ ස්ත්‍රියකට හිංසා ආක්‍රෝෂ පරිභව කෙරෙද්ද හයානක පවකම් ඇති ඔව්හු පව රැස් කොට නිරයට යෙති. යමුගුරුවලින් තැළෙන යපොළොවෙහි සයනය කරන්නෝ ඒ මේ නිරිසත්තු ය යි මාතලී නම් දේවසාරථී කී.

4786. භාත්පයින් දූවෙන ශරීර ඇති හඬන අනික් කෙනෙක් ගිනි අඟුරු වළට වැටෙති; (ඔවුන්ගේ ඇඟට ගිනි අඟුරු දමති). සාරථීය, මෙය දැක්මෙන් හය උපදී. සාරථීය, ඔබ විවාරමි: යම් මේ නිරිසත්තු මේ අඟුරු වළට වැටෙත් ද මේ සත්කයෝ කිනම් පාප කර්මයක් කළාහු ද යි ඇයි.

4787. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් තෙමේ ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්නා හෙ තෙමේ නො දන්නා නිමි රජුට මෙසේ කී:

4788. යම් කිසි කෙනෙක් සමූහයා සතු ධනය හේතු කොට ගෙන බොරු සාක්ෂි කියා ධනය පිළිබඳ ණය නසා ලද්ද, මහරජ ඔව්හු ජනසමූහය පිළිබඳ ණය මෙසේ බොරුවෙන් විනාශ කොට හයානක පවකම් කරන්නාහු පව රැස් කොට නිරයට යෙති. ඔව්හු අඟුරුවළට වැටීමෙන් කම්පා වෙති යි කී.

4789. ඇවිල ගත් දිලියෙන ගිනිදූල් සහිත මහත් ලෝ සැළිය පෙනේ. රථාවායථීය මෙය දැක්මෙන් හය උපදී. එමබා සාරථීය, ඔබ විවාරමි: යටිකුරු වූ හිස් ඇති යම් මේ නිරිසත්තු ලෝ සැළියට වැටෙද්ද, මේ සත්කයෝ කිනම් පව කළාහු ද යි ඇයි.

4790. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්නා හෙ තෙමේ නො දන්නා නිමි රජුට මෙසේ කී:

4791. මේ ලොව ඉතා අධම ස්වභාව ඇති යම් කෙනෙක් සිල්වත් මහණ බමුණන්ට හිංසා ආක්‍රෝෂ කෙරෙද්ද දරුණු පවකම් ඇති ඔව්හු පව රැස් කොට නරකයට යෙති. යටිකුරු හිස් ඇති මේ ජනයෝ ලෝකුඹු නිරයට වැටෙති යි දේවසාරථී තෙම කී.

4792. ලුණෙහිනති ගීවං අථ වෙය්යිකා¹
උණෙහාදකසමිං පකිලෙදයිකා;
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිස්වා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා ලුණෙහිරා² සයනති.

4793. තසස පුට්ඨො විශාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.

4794. යෙ ජීවලොකසමිං සුපාපධමුණො
පකඛි ගහෙකාන විහෙය්යිකානී
තෙ හෙය්යිකා³ සකුණං ජනිඤ්ඤ
තෙ ලුද්දකමමා පසවෙකා පාපං
තෙමෙ ජනා ලුණෙහිරා සයනති.

4795. පහුත⁴ තොයා අනිඛාතකුලා⁵
නදී අයං සඤ්ඤි සුපඤ්ඤා;
සමමාහිතතො මනුජා පිච්චනති
පිච්චකඤ්ඤා⁶ තෙසං භුසං හොති පානි.

4796. භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිස්වා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
පිච්චකඤ්ඤා⁶ තෙසං භුසං හොති පානි.

4797. තසස පුට්ඨො විශාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.

4798. යෙ සුද්ධධර්මඤ්ඤං පලාපෙන⁷ මිසසං
අසුද්ධකමමා කයිනො දදතති,
සමමාහිතතොනං පිපාසිතානං
පිච්චකඤ්ඤා⁶ තෙසං භුසං හොති පානි.

1. අවිහෙය්යිකා - මජ්ඣං.
2. ලුණෙහිරා - මජ්ඣං.
3. විහෙය්යිකා - මජ්ඣං.
4. පහුත - මජ්ඣං.
5. අනිඛාතකුලා - මජ්ඣං.
6. පිච්චකඤ්ඤා - මජ්ඣං.
7. පලාපෙන - මජ්ඣං ධර්. වී.

4792. තවද ගිනිගෙන දිලියෙන යොතින් ගෙළ වෙළා උණු ලෝදියෙහි දමා තෙමා ගෙළ සිඳිති. මෙය දැක්මෙන් මට භය උපදී. එමඟ දේව සාරථීය ඔබ විවාරම්: යම් මේ නිරිසත්තු සිඳින ලද හිස් ඇත්තෝ හොච්න් ද මොව්හු කිනම් පවකම් කළාහු ද යි ඇයි.

4793. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය: පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නීම් රජුට මෙසේ කී.

4794. සත්කලෝකයෙහි ඉතා අධමසභාව ඇති යම් කෙනෙක් පක්ෂීන් අල්වා ගෙන පිහාටු ගලවා ගෙළ සිඳි මරන් ද මහරජ, එසේ කිරීමෙන් දරුණු පවකම් කරන ඔව්හු පව රැස් කොට නරකයට පැමිණෙති. සුන් වූ හිස් ඇති ඒ මේ නිරිසත්තු සයනය කරති යි කී ය.

4795. දිය බහුල වූ නො ගැඹුරු ඉවුරු ඇති මනා තොට ඇති මේ නදිය ගලා බසී. ශ්‍රීෂ්මයෙන් තැවුණු සත්කයෝ පැන් බොති. ඔවුන් පානය කළ ජලය බොල් බවට පත් වේ.

4796. සාරථීය මෙය දැක්මෙන් මට භය උපදී. එමඟ දේව සාරථීය, ඔබ විවාරම්: ඔවුන් බොන ඒ පැන් බොල් බවට පැමිණේ. මේ නිරිසත්තු කිනම් පවකම් කළාහු ද යි ඇයි.

4797. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙළ නො දන්තා නීම් රජුට මෙසේ කී:

4798. මේ ලොව අපිරිසුදු කර්මාන්ත ඇති හෙවත් පව කරන යම් කෙනෙක් පිරිසුදු සජ්තවිධ ධාන්‍යයෙන් යම් ධාන්‍යයක් බොල් හා මුසු කොට මීලයට ගන්නා තැනැත්තාහට දෙද්ද ශ්‍රීෂ්මයෙන් තැවුණු පැන් බොනු කැමැති ඔවුන් බොන පැන් බොල් බවට පැමිණේ ය යි කී.

- 4799. උසුහි සත්තිහි ව තොමරෙහි
දුහයානි පසසානි තුදනති කඤ්ඤං,
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා සත්තිහතා සයනති.
- 4800. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අක්ඛාසජානතො.
- 4801. යෙ ජීවලොකස්මිං අසාධුකමුච්චනො,
අදිනනමාදය කරොන්ති ජීවිකං,
ධංඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං
අපේළකං වාපි පසුං මහීසං¹
තෙ ලුඤ්ඤමමා පසචෙඤ්ඤා පාපං
තෙමෙ ජනා සත්තිහතා සයනති.
- 4802. ගීවාය බද්ධා කිසස ඉමෙ පුනෙනෙ
අඤ්ඤා විකන්තා² බීලකතා පුනෙනෙ
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා බීලකතා සයනති.
- 4803. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙව සාරථී,
විපාකං පාපකමමානං ජානං අක්ඛාසජානතො.
- 4804. ඔරබ්භිකා සුකරිකා ව මච්ඡිකා
පසුං මහීසඤ්ඤා අපේළකඤ්ඤා
හන්ඤ්ඤාන සුතෙසු පසාරධිංසු
තෙ ලුඤ්ඤමමා පසචෙඤ්ඤා පාපං.
තෙමෙ ජනා බීලකතා සයනති.
- 4805. රහදෙ අයං මුත්තකරීසපුරො
දුක්ඛාරූපො අසුචී පුත්ති වායති
බුද්ධ³ පරෙතා මනුජා අදෙනති⁴
භයං හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී.
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා මුත්තකරීසහකා.

- 1. මහීසං - මජ්ඣං.
- 2. විකන්තා - මජ්ඣං.
- 3. බුද්ධ - මජ්ඣං.
- 4. පිට්ඨනි - අධිකරා

4799. ඊ අධයවි තෝමර යන මෙයින් අඩන නිරිසතුන්ගේ උභය පාර්ශ්වය විදිත්. සාරථිය, මට වනාහි මෙය දැක්මෙන් භය උපදී. එමඟා මාතලි නම් සාරථිය, ඔබ විවාරම්. යම් මේ නිරි සත්තු අධයවි ආදි ආවුදවලින් නැසුණෝ හොවිද්ද, මේ නිරිසත්තු කිනම් පව කළාහු ද යි ඇයි.

4800. මෙසේ ඇසූ මාතලි දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නීම් රජුට මෙසේ කී:

4801. පාපකර්ම ඇති යම් කෙනෙක් සත්ඵලොකයෙහි ධන ධාන්‍ය ය රන්විදී ය එළඹැටළුය ගවමහිය ය යන මෙයින් නිමියන් විසින් නුදුන් යම් දෙයක් සොර සිතීන් ගෙන දිවි පවත්වද්ද, දරුණු පවකම් ඇති ඔව්හු පව රැස් කොට නිරයට යෙති. ඒ මේ නිරි සත්තු ආවුදවලින් නැසුණාහු හොවිත්.

4802. යළි මේ නිරිසතුන්ගෙන් ඇතැමෙක් බෙල්ලෙන් බඳනා ලදහ; සමහරු කඩ කඩ කොටු කපා වෙන් කරන ලද; තවද සමහරු යපොළොවෙහි මස් ගොඩවල් බවට පත් කරන ලද. සාරථිය මෙය දැක්මෙන් මට භය උපදී. දේවසාරථිය, ඔබ විවාරම්: මේ නිරිසත්තු කිනම් පව කළාහු ද, යම් මේ සත්ඵයෝ මස් කරන ලද්දහු හොවිද්ද මොව්හු කිනම් පව කළාහු ද යි ඇයි ය.

4803. මෙසේ ඇසූ මාතලි දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නීම් රජුට මෙසේ කී:

4804. එළවත් මරා උගරන් මරා දිවි පවත්වන්නාවූ ද මසුන් මරා දිවි පවත්වන්නාවූ ද ඔවුහු ගව මහිය එළ බැටෙළවන් මරා මස් කොට මස්ලොඹුවල විකිණීමට කොටස් වශයෙන් තැබූහු ද ඒ දරුණු පවකම් ඇත්තෝ පව රැස් කොටු නරකයට යෙති. කොටස් කළ මස් බවට පත් ඒ මේ නිරිසත්තු හොවිති.

4805. මල මුත්‍ර පිරුණු දුර්ගන්ධ වූ මේ විල දුගඳ හමයි. සාදුකින් පෙළෙන සත්ඵයෝ එය අනුභව කරති. මාතලිය, මෙය දැක්මෙන් මට භය උපදී. එමඟා දේවසාරථිය, ඔබ විවාරම්: යම් මේ නිරිසත්තු මලමුත්‍ර අනුභව කෙරෙද්ද ඔවුහු කිනම් පවකම් කළාහු ද යි ඇයි.

4806. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4807. යෙ කෙවි මෙ කාරණිකා විරොසකා
පරෙසං භිංසාය සද නිව්ට්ඨා
තෙ ලුඤ්ඤකම්මා පසචෙත්වා පාපං
මිත්තදුග්ගො මිත්තමදෙනති ඛාලා
රහදෙ අයං ලොභිතපුබ්බසුරො
දුග්ගාඤ්ඤපො අසුචී පුත්ති වායති.

4808. සම්මාහිතඝ්ණා මනුජා පිවනති
භයං හි මං විඤ්ඤති සුත දිස්වා,
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා ලොභිතපුබ්බඝකඛා.

4809. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4810. යෙ මාතරං වා පිතරං වා පීචලොකෙ
පාරාජිකා අරහනොහ භතභතී,
තෙ ලුඤ්ඤකම්මා පසචෙත්වා පාපං
තෙමෙ ජනා ලොභිතපුබ්බඝකඛා.

4811. පීච්ඤ්ඤා පසස ඛලියෙන විද්ධං
විභතං යථා සඤ්ඤාසනෙන වම්මං;
එඤ්ඤති මච්ඡාව ඵලමහි ඛිත්තා
මුඤ්ඤති ඛෙළං රුද්ධානා කිමෙතෙ.

4812. භයං හි මං විඤ්ඤති සුත දිස්වා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙමෙ ජනා විඛිකසසතා සයනති.

4813. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4814. යෙ කෙවි සජානගතා මනුසසා
අග්ගසන අග්ගං කයං භාපයනති¹
කුට්ටෙන කුට්ටං ධනලොභහෙතු,
ජ්ඣනං යථා වාරිචරං වධාය.

1. කලං භාපයනති - මජ්ඣ.

4806. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නිමි රජුට මෙසේ කී.

4807. මේ යම්කිසි සත්කු කෙනෙක් අත් පා කැපීම් ආදී වශයෙන් මිනිසුන්හට දරුණු වද දෙද්ද යහළුවන් වෙහෙසන අනුන්හට භීසා පීඩා කිරීමෙහි නියුතු දරුණු පව් කරන්නාවූ මිතුරන්හට ද්‍රෝහ කරන අඥාන වූ ඔව්හු පව් රැස් කොට නරකයට පැමිණ අශුවී අනුභව කෙරෙහි කී.

4808. ලේ සැරව පිරුණු දුගඳ වූ මේ විල අපවිත්‍ර වූ දුර්ගන්ධය පතුරුවයි. ශ්‍රීෂ්මයෙන් තැවුණු සත්කයෝ එය බොහි. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට හය උපදී. එමිබා දෙවසාරථිය, ඔබ විවාරම්. යම් මේ නිරිසත්තු ලේ සැරව අහර කොට ඇත්තාහු ද ඔවුහු කිනම් පව් කළාහු ද යි ඇසී ය.

4809. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නිමි රජුට මෙසේ කී:

4810. යම් කෙනෙක් මේ සත්කලෝකයෙහි ගිහි වැ සිට මව හෝ පියා හෝ රහතන් හෝ මරන් ද දරුණු පව්කම් ඇති ඔව්හු නරකයට යෙහි. ඒ මේ නිරිසත්තු ලේ සැරව අනුභව කරන්නෝ වෙතියි කී ය.

4811. සිය ගණන් උල් ගැසූ සමක් මෙන් බිලියෙන් විදින ලද දිව බලනු මැනවි. ගොඩ දැමූ මසුන් මෙන් මේ සත්කයෝ කවර හෙයින් සැලෙන් ද, හඬමින් කෙළ වගුරුවද්ද?

4812. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට හය උපදී. එමිබා දෙවසාරථිය, ඔබ විවාරම්: යම් මේ නිරිසත්තු ගිලින ලද බිලි ඇත්තාහු හොචින් ද මේ සත්තු කිනම් පව් කළාහු ද යි ඇසී ය.

4813. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නිමි රජුට මෙසේ කී:

4814. බඩු මිල නියම කරන ස්ථානයෙහි නියුතු යම් කිසි මිනිස් කෙනෙක් ඒ ඒ දේ අගය කිරීම් වශයෙන් හෙවත් මිල ප්‍රමාණ කිරීම් වශයෙන් වෙළඳුන්ගේ ලාභයට හානි පමුණුවද්ද වස්තු ආශාවෙන් හොර කිරුම් මිනුම් ආදී කුට ක්‍රියායෙන් ඇමෙන් වැසූ බිලිය රැගෙන මසකු මරන්නට ළං වන්නා සේ තුලාකුට ආදිය කෙරෙද්ද,

4815. න හි කුටකාරිසස හවනති තාණා
 සකෙහි කළෙමහි පුරකඛිතසස,¹
 තෙ ලුද්දකමමා පසවෙචා පාපං
 තෙ මෙ ජනා විඩ්ඛසයනා සයනති.
4816. නරියො² ඉමා සමපරිභිනාගභතා
 පගගඤ්ඤ කඤ්ඤති භුජෙ දුජචවා,
 සමමකඛිතා ලොහිතපුබ්බලිභතා
 ගාවො යථා ආසාතනෙ විකනතා³
 තා භුමිභාගසමිං සද නිධාතා
 බන්ධාතිවභතනති සජොතිභුතා,
4817. භයං හි මං විඤ්ඤති සුත දිසවා
 පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
 ඉමා නු නරියො කිමකංසු පාපං
 යා භුමිභාගසමිං සද නිධාතා
 බන්ධාතිවභතනති සජොතිභුතා.
4818. තසස පුටෙධා වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
 විපාකං පාපකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.
4819. කොලිනියායො⁴ ඉධ ජීවලොකෙ
 අසුඤ්ඤකමමා අසනං අචාරුං⁵
 තා දිඤ්ඤරුපා⁶ පතිවිපභාය,
 අඤ්ඤං අචාරුං රතිබිඬ්ඬහෙතු
 තා ජීවලොකසමිං රමාපටිකා
 බන්ධාතිවභතනති සජොතිභුතා.
4820. පාදෙ ගහෙචා කිසස ඉමෙ පුනෙකෙ
 අචංසිරා නරකෙ පාතයනති.
 භයං හි මං විඤ්ඤති සුත දිසවා
 පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
 ඉමෙ නු මචවා කිමකංසු පාපං
 යෙ මෙ ජනා අචංසිරා නරකෙ පාතයනති.

---

1. පුරකඛිතසස - මජ්ඣං.
 2. නාරියො - මජ්ඣං.
 3. විකනතා - මජ්ඣං.
 4. කොලිනියායො - මජ්ඣං, සා.
 5. අචාරුං - මජ්ඣං.
 6. කිඤ්ඤරුපා - මජ්ඣං.

4815. තමන්ගේ කර්මබලයෙන් ඉදිරිපත් කළ එ වැනි කුටකම් කරන්නාහට රැකෙන තැනක් නම් නැත. ඒ දරුණු පවකම් ඇත්තාහු පව රැස් කොට නරකයට යෙති. ඒ මේ නිරිසත්තු ගිලි බිලි ඇත්තෝ හොච්චි යි කී.

4816. යමපල්ලන් විසින් කැපු ශරීර ඇති පිළිකුල් මේ ස්ත්‍රීහු හිස අත් බැඳ ගෙන හඬති. ලේ සැරව තැවරුණු ශරීර ඇති වදබිමෙහි ගෙරින් මෙන් කැපු ඔව්හු යපොළොවෙහි හැම කල්හි ඉගටිය පමණ ගැලුනාහු ගින්නෙන් දිලියෙන පර්වත වැනි යකඳන් ඉක්මවා පවතිත්.

4817. සාරථිය, මේ දැක්මෙන් මට හය උපදී. එමඟ දෙව සාරථිය, ඔබ විචාරමි. යපොළොවෙහි හැම කල්හි ඉහ තෙක් ගැලුණු ගිනිදැල් සහිත යම් ස්ත්‍රීහු යකඳන් ඉක්මවා පවත්නෝ ද මේ ස්ත්‍රීහු කිනම් පවකම් කළාහු ද යි ඇසී.

4818. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙව්පුත් ඔහුට (නිමිරජුට) ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්නා හෙ තෙම නො දන්නා නිමිරජුට මෙසේ කී.

4819. මේ මිනිස් ලොවැ අපිරිසුදු ක්‍රියා ඇති සමහර කුල ස්ත්‍රීහු අසංයත පරිදි ක්‍රියා කළහ. ධූර්ත ස්වරූප ඇති ඔව්හු සිය සැමියා හැර පඤ්ඤාම රතී හා සෙසු ක්‍රීඩා පිණිස ද අත් සැමියන් හා සිත් පරිදි හැසුරුණහ. ඔව්හු නිරයට පැමිණ ගිනිදැල් සහිත පර්වත වැනි යකඳන් ඉක්මවා පවතිත්.

4820. මේ සමහර කෙනකු පා අල්ලා හිස යටිකුරු කොට ගෙන නරකයෙහි හෙළන්නාහ. මාතලිය, මෙය දැක්මෙන් මට හය උපදී. එමඟ දේවසාරථිය, ඔබ විචාරමි. යම් මේ නිරිසත්තු හිස යටිකුරු කොට නරකයෙහි හෙළනු ලබද්ද ඒ මොව්හු මිනිස් වූවාහු කිනම් පාපකර්මයක් කළාහු ද යි ඇසී.

4821. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4822. යෙ ජීවලොකසමිං අසාධුකම්මිනො
පරස්ස දුරානි අනිසංකමනති,
තෙ තාදිසා උත්තමගණඛලෙථනා
තෙ මෙ ජනා අචිංසිරා නරකෙ පාතයනති.

4123. තෙ වස්සපුගානි බහුනි තස්
නිරයෙ දුක්ඛං වෙදනං වෙදයනති,
නභි පාපකාරිස්ස භවනති තාණා
සකෙභි කමෙමභි පුරකඛතස්ස
තෙ ලුද්දකම්මා පසවෙඤා පාපං.
තෙ මෙ ජනා අචිංසිරා නරකෙ පාතයනති.

4824. උච්චාවචාමෙ වීථිධා උපක්කමා
නිරයෙසු දිස්සන්ති සුසොරරූපා
භයං භී මං විඤ්ඤති සුත දිස්වා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී.
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු පාපං
යෙ මෙ ජනා අධිමත්තා දුක්ඛා තිබ්බා
බරා කටුකා වෙදනා වෙදයනති.

4825. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පාපකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4826. යෙ ජීවලොකසමිං සුපාපදිට්ඨිනො
විසසාසකම්මානි කරොතති මොහා;
පරඤ්ඤා දිට්ඨිසු සමාදපෙතති
තෙ පාපදිට්ඨි පසවෙඤා¹ පාපං
තෙ මෙ ජනා අධිමත්තා දුක්ඛා තිබ්බා
බරා කටුකා වෙදනා වෙදයනති.

4827. විදිතානි තෙ මහාරාජ ආවාසං පාපකම්මිනං,
ඨානානි ලුද්දකම්මානං දුස්සිලානඤ්ඤා යා ගති;
උය්‍යාභිදුනි රාජීසි දෙවරාජස්ස සනතිකෙ.

නිරයකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

1. පසවෙඤාන - වජ්‍යං.

4821. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නීතී රජුට මෙසේ කී:

4822. මිනිස් ලොවැ අයහපත් කර්ම ඇති යම් කෙනෙක් පරදරාවන් කෙරෙහි ඉක්මවා හැසිරෙද්ද එවැන්නෝ උතුම් බඩු සොරකම් කරන්නෝ ය. නරකයට පැමිණි ඒ මේ නිරිසත්තු යටිකුරු හිස් දැත්තෝ වැ නරකයෙහි හෙළනු ලබති.

4823. ඒ නිරිසත්තු බොහෝ වර්ෂ සමූහයන් මුළුල්ලෙහි නරකයෙහි දුක් විඳිති. තමන්ගේ කර්ම බලයෙන් ඉදිරිපත් කළ පවිකරුවාට ආරක්‍ෂාවීමට ස්ථාන නැත. දරුණු පවිකම් කළ ඔව්හු පවි රැස් කොට නරකයට යති. ඒ මේ පවි කළ නිරිසත්තු හිස් යටිකුරු කොට නරකයට හෙළනු ලබන් ය යි කී.

4824. දරුණු ස්වභාව ඇති කුඩා මහත් කම්කටුලු නරකයෙහි පෙනේ. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට හය උපදී. එමබා දේව සාරථිය, ඔබ විවාරම්. මේ නිරිසත්තු ඉතා නියුණු රළු කටුක වූ දුක් වේදනා විඳිත්. මේ සත්කයෝ කීනම් පවි කළාහු ද යි ඇසී.

4825. මෙසේ ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පාපකර්ම විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා නීතී රජුට මෙසේ කී:

4826. මේ මිනිස් ලොවැ ඉතා ලාමක දෘෂ්ටි ඇති මොහයෙන් විශ්වාසයට අනුව පවි කෙරෙද්ද අන්‍ය ජනයා ලවා ද මිලාදෘෂ්ටිය සමාදන් කරවද්ද අධම දෘෂ්ටි ඇති ඔව්හු පවි රැස් කොට නරකයට යෙති. මේ නිරිසත්තු නියුණු රළු කටුක දුක් වේදනා විඳිති යි කී.

4827. මහරජ, පවිකම් කළ සතුන් වසන තැන් ද දරුණු පවිකම් කළ සතුන්ගේ උප්පත්තිස්ථානයෝ ද දුස්සීල සත්කයන්ගේ උපදනා ස්ථානයෝ ද ඔබ විසින් දක්නා ලදහ. දේවයන් වහන්ස, දැන් (මේ නරකයෙහි දුක් දුටු ඉක්බිති) සක්දෙව රජුහු ගේ දිව්‍යසම්පත් දක්නා පිණිස යනු මැනවි යි මාතලී කී.

- 4828. පඤ්චුපං දිසසතිදං විමානං
මාලා පිළිකා සයනසස මජ්ඣේ,
තස්වජ්ඣති නාරි මහානුභාවා
උච්චාවචං ඉඤ්ඤිං විකුබ්බමානා.
- 4829. විතති හි මං විඤ්ඤති සුත දිසවා
පුච්ඡාමී තං මාතලී දෙවසාරථී,
අයං නු නාරි කිමකාසී සාධුං
යා මොදති සග්ගපතො විමානෙ.
- 4830. තසස පුට්ඨො වියාකාසී මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.
- 4831. යදි තෙ සුතා බීරණී ජීවලොකෙ
ආමාය දුසී අහු බ්‍රාහ්මණසස,
සා පතතකාලං අතිථී විදිකා
මාතාව පුතං සකිමාහිනඤ්ඤි.
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ච
සා විමානසමිං මොදති,
- 4832. දදුලලමානා ආභෙනති¹ විමානා සතන නිමමිතා,
තස්ව යකෙඛා මහිඤ්ඤිකො සබ්බාහරණභුසිතො
සමනතා අනුපරියාති නාරිගණපුරකඛතො.
- 4833. විතති හි මං විඤ්ඤති සුත දිසවා
පුච්ඡාමී තං මාතලී දෙවසාරථී,
අයං නු මච්චො කිමකාසී සාධුං
යො මොදති සග්ගපතො විමානෙ.
- 4834. තසස පුට්ඨො වියාකාසී මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.
- 4835. ජොණදිනොතො ගහපති එස දනපතී අහු,
එස පබ්බජිතුඤ්ඤිසස විහාරෙ සතන කාරසී.
- 4836. සකංචචං තෙ උපට්ඨාසී හිකඛවො තස්ව වාසිකෙ,
අච්ඡාදනඤ්ඤි හතනඤ්ඤි සෙනාසනපදිපියං;
අදසී උජ්ඣුතෙසු විපසසනොතන වෙතසා.
- 4837. වාතුඤ්ඤිං පඤ්ඤිදසීං යාව පකඛසස අට්ඨමිං,
පාටිභාරියපකඛඤ්ඤි අට්ඨබ්බසුසමාගතං²

---

1. ආභනති - මජ්ඣං.
2. අට්ඨබ්බං සුසමාහිතං - මජ්ඣං. සා.

4828. කැරැලි පහක් ඇති මේ විමානය පෙනේ. එහි යහන මැද මාලා පැළැඳ ගත් මහත් අනුභාසම්පන්න ස්ත්‍රියක් කුදුමහත් දිව්‍ය සාද්ධීන් දක්වමින් හිඳී.

4829. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට සතුට උපදී. එමඟ දේව සාරථිය, ඔබ විචාරමි. දෙවලොවට පැමිණිය යම් ස්ත්‍රියක් තුටු වෙයි ද මේ ස්ත්‍රී තොමෝ කිනම් යහපතක් කළා දැ යි ඇසී.

4830. නීති රජු විසින් ඇසූ මාතලී දෙවපුත් ඔහුට එය ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පුණ්‍යකර්ම විපාක දත් හෙ තෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී ය:

4831. ඉදින් මිනිස්ලොව බවුණකුගේ ගෘහදසියක කුස උපන් ඤීරණී නමින් දසියක් වූවා යැ යි ඔබ අසන ලද ද, ඕ ආගන්තුක සත්කාර දැන, දුර සිට ආ පුතු දැක්මෙන් එක්වර ම උපන් සතුටු ඇති මව මෙන් නිරතුරු සතුටින් උපස්ථාන කෙළේ ද සිල්වත් පරිත්‍යාග ගුණයෙන් යුත් ඕ තොමෝ මේ විමානයෙහි සතුටින් වෙසේ ය යි කී.

4832. මැවුණු දිලිසෙන විමාන සතක් බැබළෙහි. එහි මහත් දෙව සෘඪී ඇති සියලු දෙව අබරණින් සැරසුණු දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් දිව්‍ය ස්ත්‍රී සමුහයා විසින් පිරිවරන ලද්දේ භාත්පසින් ඇවිදීයි,

4833. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට සතුට උපදී. එමඟ දේවසාරථිය, ඔබ විචාරමි. දෙවලොවට පැමිණිය යමෙක් මේ විමානයෙහි සතුටු වේ ද මේ සත්ත්ව තෙම කිනම් යහපතක් කෙළේ දැ යි ඇසී.

4834. නීති රජු විසින් ඇසූ මාතලී දෙවපුත් තෙමේ ඔහුට එය ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පුණ්‍යකර්ම විපාක දත් හෙ තෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී ය:

4835. මේ තෙමේ පෙර දනපති බැවහි පිහිටා දන් දුන් සොණදින්න නම් ගහපති ය. මේ තෙම හික්ෂුන් ගේ ප්‍රයෝජනයට විහාර සතක් කැරැවී.

4836. එහි වැඩ වෙසෙන හික්ෂුන් වහන්සේට සකස් කොට උපස්ථාන කෙළේ ය. සෘජු වූ ගුණවත් හික්ෂුන් කෙරෙහි විශෙෂයෙන් පැහැදුණු සිතින් සිව්පස පිදුයේ ය.

4837. පක්ෂය සමබන්ධ තුදුස්වක් උසලොස්වක් දිනයන්හි ද අටවක් දිනයෙහි ද පාවිහාරිය පක්ෂයෙහි ද අඬග අටකින් යුත් සිල් සමාදන් වැ,

4838. උපොසථං ච උපවසි සද්ධි ලෙසු සංවුතො,
සංයමො සංවිභාගො ච සො විමානසමිං මොදති.

4839. පභාසති ඉදං ව්‍යමභං ඵළිකාසු සුනිමමිතං.
නාරිවරගණාකිණණං කුටාගාරවරොචිතං
උපෙනං අනතපානෙහි නච්චිතෙහි වුභසං.

4840. විතති හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමා නු නාරියො කිමකංසු සාධුං
යා මොදරෙ සග්ගපතතා විමානෙ.

4841. තස්ස පුටෙධා වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.

4842. යා කාවී නාරියො ඉධ ජීවලොකෙ
සීලවතියො¹ උපාසිකා,
දන්ත රතා නිච්චපසන්නාවිතතා
සචෙච ධීතා උපොසථෙ අප්පමතතා.
සංයමා සංවිභාගා ච තා විමානසමිං මොදරෙ.

4843. පභාසති ඉදං ව්‍යමභං වෙච්චියාසු නිමමිතං,
උපෙනං භුමිභාගෙහි විහතං භාගයො මීතං.

4844. ආලබ්ඛො මුතිඛයා ච නච්චිතා සුචාදිතා,
දිබ්බා සඤ්ඤා නිච්ඡරතති සචණ්ඤායා මනොරමා.

4845. නාභං ඵවං ගතං ජාතු ඵවං සුරුචිරං පුරෙ,
සඤ්ඤං සමභිජානාමි දිට්ඨං වා යදි වා සුතං.

4846. විතති හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං
යෙ මොදරෙ සග්ගපතතා විමානෙ.

4847. තස්ස පුටෙධා වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකමමානං ජානං අකඛාසජානතො.

4848. යෙ කෙචි මච්චා ඉධ ජීවලොකෙ සීලවනෙතා උපාසකා,
ආරාමෙ උද්දානෙ ච පපා සඛකමනානි ච.
අරභතො සිතිභුතෙ² සකකච්චං පටිපාදයුං.

1. සීලවතියො - මජ්ඣං.
2. භුතෙසු - මජ්ඣං.

4838. හැම කල්හි සිල සංවරයෙන් යුත් වූයේ පෙහෙවස් ද විසුයේ ය. සිල් රැකී දන් දුන් හෙ තෙම මේ විමානයෙහි තුටු වේ.

4839. පළිභුවලින් මැනවින් නිමැවුණු උතුම් ස්ත්‍රී සමූහයා ගැවසිගත් උතුම් කුච්ඟෙවලින් හෙබි ආහාරපානයෙන් ද නෘත්‍ය ගීතයෙන් ද යුත් මේ විමානය බබළයි.

4840. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට සතුට උපදී. එමඟ දේවසාරථිය, ඔබ විවාරම්. දෙවලොවට පැමිණි යම් කෙනෙක් මේ විමානයෙහි සතුටු වෙද්ද මේ ස්ත්‍රීහු කිනම් යහපතක් කළාහු දැයි ඇසී ය.

4841. නිමි රජු විසින් ඇසූ මාතලී දෙවපුත් තෙම ඔහුට එය ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පුණ්‍යකර්ම විපාක දත් හෙ තෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී ය:

4842. මේ මිනිස් ලොව යම්කිසි ස්ත්‍රී කෙනෙක් සිල්වත් උපාසිකාවෝ වූහු ද දීමෙහි ඇලුණු නිති පහන් සිතැති සත්‍යයෙහි පිහිටි පෙහෙවස් රැකීමෙහි නො පමා වූ ඔව්හු සිල් රැක්කාහු ද දන සංවිභාගයෙහි ද ඇලුණු ඒ ස්ත්‍රීහු මේ විමානයෙහි සතුටු වෙත් යි කී ය.

4843. වෙරළමිණි බිත්තිවලින් මනා කොට නිමැවුණු සිත්කලු භූමියෙන් යුත් ප්‍රමාණ වශයෙන් කොටස් කර බෙදූ මේ විමානය බබළයි.

4844. පණාබෙර ද (අළිඟු බෙර) මිනිඟු බෙර හා නෘත්‍යගීතයෝ ද මැනවින් වාදනය කැරුණු ඇසුමට සුදුසු සිත්කලු දිව්‍යශබ්ද නිකුත් කෙරෙති.

4845. මෙසේ ඉතා සිත්කලු බවට පැමිණි මනෝඥ වූ පෙනෙන ඇසෙන යම් රූපයක් හෝ ශබ්දයක් වේ නම් එබන්දක් මම කිසි කලෙක නුදුටු නැසූ විරිමි.

4846. සාරථිය, මෙය දැක මට සතුට උපදී. එමඟ දේව සාරථී වූ මාතලී, තොප විවාරම්. සවර්ගයට පැමිණි යම් කෙනෙක් මේ විමානයන්හි සතුටුවෙත් ද, මිනිස් වූ මොහු කවර නම් යහපතක් කළෝ ද?

4847. නිමි රජු විසින් ඇසූ මාතලී දේවසාරථී තෙම ඔහුට (මෙසේ) ප්‍රකාශ කෙළේ ය. පුණ්‍යකර්ම විපාක දත් හෙතෙම නොදන්නා රජුට මෙසේ කී ය.

4848. මේ මිනිස්ලොවැ යම් කිසි සිල්වත් උපාසක වූ මනුෂ්‍ය කෙනෙක් (කෙලෙස් ගිහි නිවීමෙන්) සිහිල් වූ රහතුන් උදෙසා අරම් ද ලීන්පොකුණු ද පැන්හල් ද (දුර්ගමස්ථානයෙහි) සෙතුවකු ද සකසා පිළියෙළ කොට දුන්නාහු ද,

- 4849. වීචරං පිණ්ඩපාතකඤ්ච පච්චයං සයනාසනං,
අදංසු උජ්ඣුතෙසු වීජසනෙනන චෙතසා.
- 4850. වාතුද්දසිං පකඤ්දසිං යාව පකඛසස අට්ඨමිං,
පාරිභාරියපකඛකඤ්ච අට්ඨබ්බසුසමාගතං,¹
- 4851. උපොසථං උපචසුං සද සීලෙසු සංවුතා,
සඤ්ඤමා සංවිභාගා ච තෙ විමානසමී මොදරෙ.
- 4852. පභාසනී ඉදං ව්‍යම්භං ඵලිකාසු සුනිම්භනං,
නාරිචරගණාකිණ්ණං කුටාගාරවිරොචිතං.
- 4853. උපෙතං අත්තපානෙහි නච්චගිතෙහි වුභයං,
නජේජා ච අනුපරියාති නානාපුප්ඵමායුතා.
- 4854. වික්ඛි භි මං විඤ්ඤති සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
අයං නු මචෙවා කිමකාසි සාධුං
යො මොදති සග්ගපනො විමානෙ.
- 4855. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.²
- 4856. කිම්බිලායං ගභපති ඵස දනපතී අහු,
ආරාමෙ උදපානෙ ච පපා සඛ්ඛමනානී ච.
- 4857. අරහනොත සිනිභුතෙ සකකච්චං පච්චපාදයි,
වීචරං පිණ්ඩපාතකඤ්ච පච්චයං සයනාසනං,
අද්දසි උජ්ඣුතෙසු වීජසනෙනන චෙතසා.
- 4858. වාතුද්දසිං පකඤ්දසිං යාව පකඛසස අට්ඨමිං,
පාරිභාරියපකඛකඤ්ච අට්ඨබ්බසුසමාගතං,
- 4859. උපොසථං උපචසි සද සීලෙසු සංවුතො,
සඤ්ඤමො සංවිභාගො ච සො විමානසමී මොදති.
- 4860. පභාසනී ඉදං ව්‍යම්භං ඵලිකාසු සුනිම්භනං,
නාරිචරගණාකිණ්ණං කුටාගාරවිරොචිතං.
- 4861. උපෙතං අත්තපානෙහි නච්චගිතෙහි වුභයං,
නජේජා ච අනුපරියාති නානාපුප්ඵමායුතා.

---

1. සුසමානිතං - මජ්ඣං.
2. අකඛාසි - මජ්ඣං.

4849. සාජුප්‍රතිපත්ති ඇති රහතුන් කෙරෙහි සිවුරු ද පිඬුවා ද ගිලන්පස ද සෙනසුන් ද පහන් සිතින් දුන්නාහු ද,

4850-51. පක්‍ෂය සමබන්ධී වූ තුදුස්වක් පසළොස්වක් අටවක් පොහෝ දිනයෙහි ද (එයට පෙරගමන් පසුගමන් විසින්) ප්‍රාතිභායඝී පක්‍ෂයෙහි ද අෂ්ටාඛන සමන්වාගත වූ පෙහෙවස් වුසුහු ද, හැම කල්හි සීලයෙහි සංවර වූ ද සංයත වූ ද බෙදා වැළඳුවා වූ ද ඔහු විමානයෙහි තුටු වෙත්.

4852. පිළිමිණියෙන් නිමවනලද කුළුගෙයින් බබළන වරහන සමූහයෙන් ගැවැසිගත් මේ විමන බබළයි.

4853. මේ විමන ආභාරපානයෙන් ද නෘත්‍යගීතයෙන් ද යුක්ත වූයේ යැ. නදියක් ද සිසාරා යෙයි, නොයෙක් මල්රුකින් යුක්ත යැ.

4854. සාරථිය, මෙය දෑක මට සතුටු උපදී. දේවසාරථී මාතලිය තොප විවාරම්. යමෙක් සචර්ගයට පැමිණියේ විමානයෙහි තුටු වේ ද මේ මනුෂ්‍ය තෙම මනුෂ්‍ය වැ කවර පිනක් කෙළේ ද?

4855. ඔහු විසින් පුළුවස්නාලද දේවසාරථී මාතලී දෙවපුත් ප්‍රකාශ කෙළේ යැ. පින්කමිහි විපාක දන්නා හෙතෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී යැ.

4856. තෙල ගෘහපති කිම්බිලායෙහි දනපතියෙක් වී. ආරාම ද ළින් පොකුණු ද පැන්හල් ද දුර්ගයෙහි සේතුබන්ධ ද (කෙලෙස් ගිනි නිවීමෙන්) සිහිල් වූ රහතුන් උදෙසා සකසා පිළියෙළ කොට දින.

4857. සිවුරු ද පිඬුවා ද ගිලන්පස ද සෙනසුන් ද පහන් සිතින් (කායවඛ්‍යාදී නැතිගෙන්) අවඛ්‍ය වූ රහතුන් කෙරෙහි දින.

4858-59. පක්‍ෂය සමබන්ධී වූ තුදුස්වක් පසළොස්වක් අටවක් පොහෝ දිනයෙහි ද ප්‍රාතිභායඝී පක්‍ෂයෙහි ද අෂ්ටාඛන සමන්වාගත වූ පෙහෙවස් වීසි. හැම කල්හි සීලයෙහි සංවර වූ සංයම වූ දත් දුන් හෙ තෙම විමන්හි තුටු වේ.

4860. පිළිමිණියෙන් නිමවනලද කුළුගෙයින් හෙබි උත්තම ස්ත්‍රී සමූහයා විසින් ගැවැසිගත් මේ විමන බබළයි.

4861. මේ විමන ආභාරපානයෙන් ද නෘත්‍යගීතයෙන් ද යුක්ත වූයේ යැ. නොයෙක් මල්රුකින් යුත් නදියක් ද සිසාරා යයි.

- 4862. රාජායතනා කපිඤ්ඤා අමබා සාලා ව ජමබ්බියො,
කිඤ්ඤා¹ ව පියාලා ව දුමා නිව්ච්චලා බහු.
- 4863. විතති හි මං විඤ්ඤා සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
අයං නු මච්චො කිමකාසී සාධුං
යො මොදති සග්ගපඤ්ඤා විමානො.
- 4864. තස්ස පුට්ඨො වියාකාසී මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤාකමානං ජාතං අකඛාසජාතනො.
- 4865. මීථිලායං ගහපති එස දනපතී අහු,
ආරාමෙ උදපානො ව පපා සබ්බමනානි ව.
අරහනො ඕතිභුතෙ² සසකච්චං පටිපාදයි.
- 4866. වීචරං පිණ්ඩපාතකඤ්ඤා පච්චයං සයනාසනං,
අද්ධි උජ්ඣුතෙසු විපසනෙතො වෙනසා.
- 4867. වාතුද්ධිං පඤ්ඤාද්ධිං යාව පකඛස්ස අට්ඨමීං,
පාටිභාරියපසාකඤ්ඤා අට්ඨබ්බසුසමාගතං,³
- 4868. උපොසථං ව උපවසී සද්ධි සීලෙසු සංවුතො,
සඤ්ඤාමො සංවිහාගො ව යො විමානසමීං මොදති.
- 4869. පහාසති ඉදං ව්‍යමහං චෙච්චියාසු නිමමිතං,
උපෙන භුමිභාගෙහි විහතං භාගසො මිතං.
- 4870. ආලබ්ඛො මුනිබ්බො ව නවචරීතා සුවාදීතා,
දිබ්බා⁴ සඤ්ඤා නිව්ච්චරතති සවණෙය්‍යා මනොරමා.
- 4871. නාහං එවං ගතං ජාතු⁵ එවං සුරුචිරං⁶ පුරෙ,
සඤ්ඤා සමභිජානාමි දිට්ඨං වා යදී වා සුතං.
- 4872. විතති හි මං විඤ්ඤා සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මාතලී දෙවසාරථී,
අයං නු මච්චො කිමකාසී සාධුං
යො මොදති සග්ගපඤ්ඤා විමානො.

- 1. කිඤ්ඤා ව - මජ්ඣ.
- 2. ඕතිභුතෙසු - මජ්ඣ.
- 3. සුසමාගිතං - මජ්ඣ.
- 4. දිබ්බා - මජ්ඣ.
- 5. ජාතං - මජ්ඣ.
- 6. සුරුචිරං - මජ්ඣ.

4862. කිරිපලු යැ ගිවුළු යැ අඹ යැ සල් යැ දඹ යැ නිශීරි යැ පියල් යැ යන නීතිපලකන් රුක් බොහෝ වෙති.

4863. සාරථිය මෙය දැකූ මට සතුටු උපදී. දේවසාරථී මාතලිය නොප විවාරම්. යමෙක් සවර්ගයට පැමිණියේ විමානයෙහි තුටු වේ ද මෙ තෙම මනුෂ්‍ය වූ කවර පිනක් කෙළේ ද?

4864. ඔහු විසින් පුළුවුස්නාලද දෙවසාරථී මාතලී දෙවිපුත් පැවැසී. පින්කම්හි විපාක දන්නා හෙ තෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී:

4865. කෙල ගැහැටි ජියුලුකුවර දනපති වී. අරම ද ළින් පොකුණු ද පැන්හල් ද දුර්ගයෙහි ඒදඩු පාලම ද සිහිල් වූ රහතුන් උදෙසා සකසා පිළියෙළ කොට දින.

4866. සිවුරු ද පිඩුවා ද ගිලන්පස ද සෙනසුන් ද පහන් සිකින් අවබය වූ රහතුන් කෙරෙහි දින.

4867-68. පක්‍ෂය සම්බන්ධ වූ තුදුස්වක් පසළොස්වක් අටවක් පොහෝ දිනයෙහි ද ප්‍රාතිභායාපක්‍ෂයෙහි ද අෂ්ටාබය සමන්වාගත වූ පෙහෙවස් වියි. හැම කල්හි සීලයෙහි සංවර වූ සංයම වූ දන් දුන් හෙ තෙම විමන්හි තුටු වේ.

4869. වෙරළමිණියෙන් නිමවනලද කොටස් විසින් පමණ කොට බෙදනලද භූමිභාගයෙන් යුත් මෙ විමන වෙසෙසින් බබළයි.

4870. මැනැවින් වයනලද අළිඟුබෙර ද (පණාබෙර) මිහිඟුබෙර ද නෘත්‍ය ගීතයෝ ද කන්කලු වූ මනරම් වූ දිව්‍යශබ්දයෝ නිකුත් කෙරෙහි.

4871. මම පෙර කිසිකලෙකන් මෙසේ මනහර ශබ්දයක් ප්‍රත්‍යාක්‍ෂයෙන් හෝ ශ්‍රැතියෙන් හෝ අසනලද යි නො දනිමි.

4872. සාරථිය මෙය දැකූ මට සතුටු උපදී. දේවසාරථී මාතලිය, නොප විවාරම්. යමෙක් දෙවිලොවට පැමිණියේ විමන්හි තුටු වේ ද මෙ තෙම මිනිස් වූ කවර පිනක් කෙළේ ද?

- 4873. තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.
- 4874. බාරාණසියං ගභපතී එස දනපතී අහු,
ආරාමෙ උදපානෙ ච පපා සඛකමනානී ච.
අරභනෙතා සීතිභුතෝ¹ සකකචචං පටිපාදයි.
- 4875. චීවරං පිණ්ඩපාතකඤ්ච පචචයං සයනාසනං,
අද්ධි උජ්ඣුතෙසු විපසසනෙතන චෙතසා.
- 4876. වාතුද්දසිං පඤ්ඤදසිං යාව පකඛසස අට්ඨමී,
පාටිභාරියපකඛකඤ්ච අට්ඨධගසුසමාගතං,
- 4877. උපොසථං උපචසි සද සීලෙසු සංචුතො,
සඤ්ඤමො සංවිභාගො ච සො විමානසමී මොදතී.
- 4878. යථා උදයමාදිච්චො හොති ලොභිතකො මහා,
තථුපමං ඉදං වාමහං ජාතරූපසස නිමමිතං.
- 4879. විතතී හි මං විඤ්ඤතී සුත දිසවා
පුච්ඡාමී තං මාතලී දෙවසාරථී,
අයං නු මච්චො කිමකාසි සාධුං
යො මොදතී සග්ගපනෙතා විමානො.
- 4880. තස්ස පුට්ඨො විශාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.
- 4881. සාවඤ්ඤියං ගභපතී එස දනපතී අහු,
ආරාමෙ උදපානෙ ච පපා සඛකමනානී ච.
අරභනෙතා සීතිභුතෙ සකකචචං පටිපාදයි,
- 4882. චීවරං පිණ්ඩපාතකඤ්ච පචචයං සයනාසනං,
අද්ධි උජ්ඣුතෙසු විපසසනෙතන චෙතසා.
- 4883. වාතුද්දසිං පඤ්ඤදසිං යාව පකඛසස අට්ඨමී,
පාටිභාරිය පකඛකඤ්ච අට්ඨධගසුසමාගතං.²
- 4884. උපොසථං උපචසි සද සීලෙසු සංචුතො,
සංයමො සංවිභාගො ච සො විමානසමී මොදතී.
- 4885. චෙතාසයාමෙ බහුකා ජාතරූපසස නිමමිතා,
දද්දලමානා ආහෙතති විජ්ජුචඛාසනනාතරෙ.

---

1. සීතිභුතෙසු - මජ්ඣං.
2. සුසමාභිතං - මජ්ඣං.

4873. ඔහු විසින් පුළුවස්නාලද දේවසාරථී මාතලී දෙවපුත් පැවැසී. පින්කම්හි විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා රජුට මෙසේ කී.

4874. (මහරජ) මෙ තෙම පෙර බරණැස දනපති වූ ගෘහ-පතියෙක් විය. හෙ තෙම ආරාම ද පැන් පොකුණු හා පැන්හල් ද දුර්ගයෙහි ඒදඬුපාලම් ද, සිහිල් වූ රහතුන් උදෙසා සකසා පිළියෙළ කොට දින.

4875. සිවුරු ද පිඬුවා ද ගිලන්පස ද සෙනසුන් ද පහන් සිතින් අවඩන වූ රහතුන් කෙරෙහි දින.

4876-77. පක්‍ෂය සම්බන්ධ වූ කුදුස්වක් පසළොස්වක් අටවක් පොහෝ දිනයෙහි ද ප්‍රාතිහායඬපක්‍ෂයෙහි ද අෂ්ටාඩ්ධ සමන්වාගත වූ පෙහෙවස් වියි. හැමකල්හි සීලයෙහි සංවර වූ සංයම වූ දන් දුන් හෙ තෙම විමන්හි තුටු වේ.

4878. ලේවන් වැ මහත් වැ උදවන හිරු යම්සේ ද රනින් නිම වුණු මේ විමානය ද එසේ ය.

4879. සාරථිය, මෙය දැක්මෙන් මට සතුටු උපදී. එම්බා මාතලී නම් වූ දේවසාරථිය, තොප විවාරම්. ස්වර්ගයට පැමිණියමෙක් මේ විමානයෙහි සතුටු වෙයි ද (මනුෂ්‍ය වූ) මේ සත්කු තෙම කිනම් යහපතක් කෙළේ ද?

4880. ඔහු විසින් පුළුවස්නාලද දේවසාරථී මාතලී දෙවපුත් පැවැසී. පින්කම්හි විපාක දන්තා හෙ තෙම නො දන්තා රජුට මෙසේ කී.

4881. තෙල ගැහැවි සැවැත්තුවර දනපති වී. අරම් ද ලීං පොකුණු ද පැන්හල් ද දුර්ගයෙහි ඒදඬුපාලම් ද සිහිල් වූ රහතුන් උදෙසා සකසා පිළියෙළ කොට දින.

4882. සිවුරු ද පිඬුවා ද ගිලන්පස ද සෙනසුන් ද පහන් සිතින් අවඩන වූ රහතුන් කෙරෙහි දින.

4883-84. පක්‍ෂය සම්බන්ධ වූ කුදුස්වක් පසළොස්වක් අටවක් පොහෝ දිනයන්හි ද ප්‍රාතිහායඬපක්‍ෂයෙහි ද අෂ්ටාඩ්ධ සමන්වාගත වූ පෙහෙවස් වියි. හැමකල්හි සීලයෙහි සංවර වූ සංයම වූ දන් දුන් හෙ තෙම විමන්හි තුටු වේ.

4885. රනින් නිමැවුණු අභයෙහි පිහිටි මේ බොහෝ විමානයෝ සන වලාකුළු අතුරෙහි විදුලිය සමූහයක් මෙන් දිලියෙමින් බබළති.

4886. විතනී හි මං විඤ්ඤි සුත දිස්වා
පුච්ඡාමී තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමෙ නු මච්චා කිමකංසු සාධුං
යෙ මොදරෙ සභ්භපතතා විමානෙ.

4887. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මාතලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකමොනං ජාතං අකඛාසජානතො.

4888. සඤ්ඤාය සුනිවිට්ඨාය සඤ්ඤාමෙව සුඤ්ඤාදිනෙ,
අකංසු සඤ්ඤාවචනං සමමාසමිඤ්ඤාසාසනං;¹
තෙසං එතානි යානානි යානී කිං රාජ පසසයි.

4889. විදිතානි තෙ මහාරාජ ආවාසං පාපකමිනි,
අපො කල්‍යාණකමොනං යානානි විදිතානි තෙ;
උය්‍යාහිදනී රාජීසි දෙවරාජසස සනතිකෙ.

විමානකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

4890. සහසසයුතං භයවාහිං දිඛං යානං අධිට්ඨිතො,
යායමානො මහාරාජා අඤ්ඤා සීදන්තරෙ නගෙ;
දිස්වානාමතතඨී සුතං ඉමෙ කෙ නාම පබ්බතා.

4891. සුදසසනො කරවිතො ඊසඛරො යුගන්ධරො,
නෙමීන්ධරො විනතකො අසසකණ්ණො ගිට්ඨිහා.

4892. එතෙ සීදන්තරෙ නගා අනුපුබ්බසමුග්ගතා,
මහාරාජානමාවාසා යානී කිං රාජ පසසයි.

4893. අනෙකරුපං රුචිරං නානාවිත්‍රං පකාසනී,
ආකිණ්ණං ඉඤ්ඤාදිසෙහි ව්‍යගෙසභෙව සුරකඛිතං.²

4894. විතනී හි මං විඤ්ඤි සුත දිස්වා
පුච්ඡාමී තං මාතලී දෙවසාරථී,
ඉමං නු ආරං කිමහිඤ්ඤාමාහු
(මනොරමං දිසසති දුරතොව.)³

1. සාසනෙ - මජ්ඣං.
2. සුරකඛිතං - මජ්ඣං.
3. (අයං පාටො සාමපොක්කෙ යෙව දිසසති).

4886. සාරථීය මෙය දැක්මෙන් මට සතුටු උපදී. එමඛා දේවසාරථීය ඔබ විවාරමී. දෙවලොවට පැමිණී යමි කෙනෙක් මේ විමන්හි සතුටු වෙද්ද මේ සත්තියෝ මිනිස් වූවාහු කිනම් යහපතක් කළාහු දැයි ඇසී.

4887. (ඔහු විසින්) පුළුවස්නාලද දේවසාරථී වූ මාතලී දෙව පුත් ඔහුට පැවැසී. පින්කම්හි විපාක දන්නා හෙ තෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී:

4888. මැනැණිත් අවබෝධ කළ සද්ධර්මයෙහි මාර්ගසම්ප්‍රයුක්ත ශ්‍රද්ධාවෙන් මනා කොට පිහිටි ඒ කුලපුත්‍රයෝ සම්බුදුන්ගේ අනු-ශාසනය බුද්ධාවචාදය එසේ මැ කළහ. මහරජ යම් විමානයන් දක්නෙහි නම් තෙල ඔවුන්ගේ විමානයෝ ය.

4889. මහරජ ඔබ විසින් පළමු කොට පවකම් කළවුන් වසන තැන් ද ඉන්පසු පින් කළවුන් වසන තැන් ද දක්නා ලදී. මහරජ දැන් සක්දෙව් රජු සමීපයට යනු මැනැවැයි (මාතලී දෙවිපුත් කී.)

විමාන කාණ්ඩය.

4890. දහසක් අසුන් විසින් උසුලන දිව්‍ය යානාරූප වැ ගමන් කරන නිමිරජ තෙම සිදත්ත සාගරයෙහි පර්වත දුටුයේ යැ. මොහු කිනම් පර්වතයෝ දැයි මාතලීහු ඇමැකී.

4891. සුදස්සන යැ කරවික යැ ඊසධර යැ යුගන්ධර යැ නෙමින්ධර යැ විනතක යැ අස්සකණ්ණ යැ යන මොහු සජ්තකුල පර්වතයෝ ය.

4892. මහරජ ඔබ යම් පර්වතයන් දක්නහු ද පිළිවෙළින් උස් වැ පිහිටි මෙය සතරවරම් දෙව මහරජදරුවන්ගේ වාසස්ථාන වන්නාහු සිදත්ත සමුද්‍ර පර්වතයෝ වෙත්.

4893. සිත්කලු නොයෙක් රත්නයෙන් විසිතුරු වූ සිංහ ව්‍යාභ්‍රයන් අරක් ගත් වනයක් මෙන් ශක්‍රයාට බදු ප්‍රතිමාවෙන් ගැවසෙන්නක් වැ මේ පෙනෙන්නෝ කිනම් කෙනෙක් ද?

4894. සාරථීය, මෙය දැක්මෙන් මට සතුටු උපදී. එමඛා දේවසාරථීය, ඔබ විවාරමී. මේ දෙරටුව කිනමැයි කියක් ද?

4895. තඤ්ඤ පුට්ඨො වියාකාසි මානලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4896. විනතකුටොති යං ආභු දෙවරාජපච්චෙසනං,
සුදසසනසස ගිරිතො දචාරං හෙතං පකාසති.

4897. අනෙකරූපං රූචිරං නානාවිත්‍රං පකාසති,
ආකිණ්ණං ඉඤ්ඤදිසෙහි ව්‍යග්ගෙහෙව සුරකඛිතං.
පච්චෙසතෙන රාජීසි අරජං භූමිකකම.

4898. සහසුසුකතං හයවාහිං දිබ්බං යානං අධිට්ඨිතො,
යායමානො මහාරාජා අඤ්ඤ දෙවසභං ඉදං.

4899. යථා සරදෙ ආකාසො නිලොච පතිදිසසති,
තද්දුපමං ඉදං ව්‍යමිතං චෙච්චරියාසු නිමිතං.

4900. විතී හි මං විඤ්ඤි සුත දිසවා
පුච්ඡාමි තං මානලී දෙවසාරථී;
ඉමං ණු ව්‍යමිතං කිමභිඤ්ඤමාභු.

4901. තසස පුට්ඨො වියාකාසි මානලී දෙවසාරථී,
විපාකං පුඤ්ඤකම්මානං ජානං අකඛාසජානතො.

4902. සුධම්මං ඉති යමාභු පසෙසසා දිසසතෙ සභා,
චෙච්චරියා රූචිරා විත්‍රා ධාරයනති සුනිමිතො.

4903. අට්ඨංසා සුකතා ඵමිභා සබ්බෙ චෙච්චරියාමයා,
යඤ්ඤ දෙවා තාවතිංසා සබ්බෙ ඉඤ්ඤපුරොභිතො.

4904. අඤ්ඤ දෙවමනුඤ්ඤානං විනතයතො සම්ච්චරෙර,
පච්චෙසතෙන රාජීසි දෙවානං අනුමොදනං.

4905. තං දෙවා පටිනඤ්ඤිසු දිසවා රාජානමාගතං,
සවාගතං තෙ මහාරාජ අථො තෙ අදුරාගතං.

4906. නිසිද්දති රාජීසි දෙවරාජසස සනතිකෙ,
සකෙකාපි පටිනඤ්ඤිසු චෙදෙහං මිටීලග්ගහං.

4895. ඔහු විසින් පුළුල්වන්නාලද දේවසාරථී වූ මාතලී දෙවපුත් ප්‍රකාශ කෙළේ යැ. පින්කම්හි විපාක දන්නා හෙතෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී යැ:

4896. සක්දෙවි රජුගේ ඇතුළුවීම පිටවීම ඇති යමක් චිත්‍රකූට ය යි කියද්ද, සුදස්සන නමැති පර්වතයා ගේ තෙල දෙරටුව පෙනෙයි.

4897. සින්කලු නොයෙක් රුවනින් විසිතුරු නොයෙක් දේව රූප ඇති, සිංහ ව්‍යාඝ්‍රයන් අරක් ගත් වනයක් මෙන් ශක්‍රයාට බඳු ප්‍රතිමාවෙන් ගැවසී ගත් මේ දෙවි කුවර දෙරටුව ය. මහරජ මේ දෙරටුවෙන් ඇතුළු කුවරට පිවිසෙන්නේ මැනවි. රජස් නැති (රන් ඊදි මැණික් යන මෙයින් හා මලින් ගැවැසී ගත්) භූමිය දිව්‍ය රජයෙන් ඉක්මවනු මැනවැ යි කීය.

4898. දහසක් අසුන් විසින් උසුලන දිව්‍ය රජාරූඪ වැ යන නීම් රජ තෙම සුධර්මා නම් දිව්‍ය සභාව දිවි.

4899. සරත් කාලයෙහි නිලවර්ණ අභස යම්සේ පෙනේ ද, එ මෙන් මේ විමන වෛද්‍යයී මාණිකායෙන් නිමවන ලද යැ.

4900. සාරථීය මෙය දැක්මෙන් මට සතුටු උපදී. එමඛා දේවසාරථීය, තොප විචාරම්. මේ විමානය කිනමැයි කියක් ද?

4901. ඔහු විසින් පුළුල්වන්නාලද දේවසාරථී මාතලී දෙවපුත් ප්‍රකාශ කෙළේ යැ. පින්කම්හි විපාක දන්නා හෙතෙම නො දන්නා රජුට මෙසේ කී යැ.

4902. සුධර්මා දිව්‍ය සභාව යයි යමක් පැවැසූ ද මෙය බලනු මැනවි. වෛද්‍යයීයෙන් කරනලද නොයෙක් රත්නයෙන් විසිතුරු වූ මනාව නිමැවුණු මේ සභාව පෙනේ.

4903. අටැස් වූ මැනැවින් කැරුණු සියල්ල වෙරළමිණිමුවා ස්තම්භයෝ එය උසුලති. යම් සභාවක සක්දෙවි රජ ප්‍රධාන කොට ඇති තවතිසා වැසි සියලු දෙවියෝ—

4904. දෙවිමිනිසුන්ගේ යහපත සිතන්නාහු එක් රැස් වැ හිඳිද්ද මහරජ මේ මගින් දෙවියන් ඔවුනොවුන් තුටුවන තැනට පිවිසෙනු මැනවැයි මාතලී දෙවපුත් කී.

4905. එහි පැමිණි ඒ නීම් රජු දැක දෙවියෝ සතුටු වූහ. මහරජ ඔබගේ පැමිණීම ඉතා යහපති. තවද අයහපත් පැමිණීමක් නම් නො වේ.

4906. මහරජ දැන් සක්දෙවි සමීපයෙහි හුන මැනවි. මියුලු කුවර වාසස්ථාන කොට ඇති වේදේහ රජු දැක සක්දෙවි රජ ද සතුටු විය.

- 4907. නිමනකයි ව¹ කාමෙහි ආසන්න ව වාසවො,
සාධු බොසි අනුපතො ආවාසං වසවන්තං.

- 4908. වස දෙවෙසු රාජිසි සබ්බකාමසම්ඤ්ඤි,
තාවතීංසෙසු දෙවෙසු භුඤ්ඤ කාමෙ අමානුසෙ.

- 4909. යථා යාවිතකං යානං යථා යාවිතකං ධනං,
එවං සම්පදමෙවෙනං යං පරතො දනපට්ඨයා.

- 4910. නවාහමෙනං ඉච්ඡාමි යං පරතො දනපට්ඨයා,
සයං කතානි පුඤ්ඤානි තං මෙ ආචෙණියං ධනං.

- 4911. සොභං ගන්ඤා මනුසෙසු කාභාමි කුසලං බහුං,
දනෙන සමචරියාය සංයමෙන දමෙන ව;
යං කතා පුබ්බතො හොති න ව පච්ඡානුභසති.

- 4912. බහුපකාරො නො හවිං මාතලී දෙවසාරජී,
යො මෙ කල්‍යාණකම්මානං පාපානි² පට්ඨසසයි.

- 4913. ඉදං වඤ්ඤා නිමිරාජා වෙදෙහො මීටීලගගහො,
පුට්ඨසඤ්ඤං යච්ඡාන සඤ්ඤමං අපඤ්ඤපාගමීති.

නිමිජාතකං චතුස්සං.

---

1. නිමනකයිස - මජ්ඣං.
2. පාපානං පට්ඨසසයි - මජ්ඣං.

4907. සක්දෙව රජ කම්සැපතින් හා අස්නෙන් ද නිමිරජභූ පැවැරී ය. දෙවියන් වෙසෙන තැනට ඔබගේ පැමිණීම ඉතා යහපත් ය.

4908. සියලු කම්සැපතින් සමෘද්ධ වූ දෙවලොවැ වාසය කළ මැනවි. තවත්සා වැසි දෙවියන් කෙරෙහි වූ මිනිසුන් පිළිබඳ නොවූ කාමසම්පත් අනුභව කළ මැනවැ යි කී.

4909. අනුන්ගෙන් ඉල්වා ගත් යානාවක් යම්සේ ද අනුන් ගෙන් ඉල්වා ගත් ධනයක් යම්සේ ද මෙරමාගේ දනප්‍රත්‍යයෙන් ලද යමක් ඇත් නම් එද එසේ ම ය, හෙවත් පිරුවට වශයෙන් ලැබූ දෙය වැනි ය.

4910. මෙරමාගේ දනප්‍රත්‍යයෙන් ලද යමක් ඇද්ද එය මම නො කැමැත්තෙමි. මා කළ යම් පුණ්‍යකර්මයෝ ඇද්ද ඒ මාගේ ආවේණික ධනය යි.

4911. ඒ මම ගොස් මිනිසුන් කෙරෙහි තුන්දෙවින් සම වැ හැසිරීමෙන් ද සිල් රැකීමෙන් ද ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් ද යමක් කොට සුවපත්වේ ද නො පසුතැවේ ද එබඳු බොහෝ කුසල් දහම් කරන්නෙමි.

4912. යමෙක් පින් කළ සත්කියන් වසන තැන් ද පව් කළ සත්කියන් වසන තැන් ද මට පෙන්වී ද ඒ පින්වත් මාතලී නමැති දේවසාරථී තෙම අපට බොහෝ උපකාර ඇත්තෙකැ යි නිමි රජ ඔහු පැසැසී ය.

4913. මියුලු නුවර වාසස්ථාන කොට ඇති විදේහ රටට අධිපති වූ නිමි රජ මෙය කියා (හෙවත් 'උත්තමඛණරුහාමය්‍යා' යන ආදී මේ ගාථාව කියා) බොහෝ දන් දී සීලසංයමයට පැමිණියේ ය යි වදළහ.

5. බණ්ඩභාලජාතක.

- 4914. රාජාසී ලුදුකමො¹ එකරාජාති පුප්ඵනියා,²
සො පුච්ඡි බුහුබන්ධුං බණ්ඩභාලං පුරොහිතං මුළුභං.
- 4915. සභානාමභවමාච්ඡකා කංසි බුහුමණ ධම්මචිතයකුසලො,
යථා ඉතො වජ්ජනී සුගතීං නරා පුඤ්ඤාති කඛානා.
- 4916. අතිදුතං දදිකානං³ අවජේකා දෙව සාතෙකා,
එවං වජ්ජනී සුගතීං නරා පුඤ්ඤාති කඛානා.
- 4917. කීං පන තං⁴ අතිදුතං කෙ ව අවජේකා ඉමස්මිං ලොකස්මිං,
එතස්මිං බො නො අකම්බාහී යජ්ජසාම දදම දුතාති.
- 4918. පුතෙතහී දෙව යජ්ජබ්බං මහෙසීහී නොගමෙහී ව උසහෙහී,
ආජාතීයෙහී චතුහී සබ්බචතුකෙතනා දෙව යජ්ජබ්බං.
- 4919. තං සුකා අතොපුරෙ කුමාරා ව මහෙසියො ව හඤ්ඤානතු,
එකො අහොසී නිගෙසාසො හෙකො⁵ අච්චුගගතො සද්දො.
- 4920. ගච්ඡථ වදෙථ කුමාරෙ චිත්ථං සුරියං ව හද්දසෙනස්මි,
සුරස්මි වාමගොතනං පසුරා⁶ කීර හොථ යඤ්ඤාජාය.
- 4921. කුමාරියොපි වදෙථ උපසෙනීං⁷ කොකිලස්මි මුදිතස්මි,
නාඤ්ඤාපි කුමාරිං පසුරා කීර හොථ යඤ්ඤාජාය.
- 4922. විජයමපි මඤ්ඤං මහෙසීං ඵරාවතීං කෙසීනීං සුනාඤ්ඤාස්මි,
ලකඤ්ඤාචරුපපතනා පසුරා කීර හොථ යඤ්ඤාජාය.
- 4923. ගහපතයොපි වදෙථ පුණ්ණමුඛං හද්දියං සිගාලස්මි,
වඩ්ඪස්මි ගහපතීං පසුරා කීර හොථ යඤ්ඤාජාය.

- 1. ලුදුකමොසොසී - මජ්ඣ.
- 2. පුප්ඵනියායං - මජ්ඣ., සා., චී.
- 3. දදිකාන - මජ්ඣ.
- 4. පනෙතං - මජ්ඣ., සා., චී.
- 5. හෙකො - මජ්ඣ.
- 6. පසුරා - මජ්ඣ.
- 7. උපසෙනං - මජ්ඣ.

5. බණ්ඩහාල ජාතකය

4914. පෙර පුෂ්පවතී නම් නුවර රුදුරු පාපකර්ම ඇති ඒකරාජ යයි ප්‍රසිද්ධ රජෙක් විය. හෙතෙම බණ්ඩහාල නම් මුස් වූ පෙරෙව් බමුණාගෙන් ඇසී ය.

4915. එමබා බ්‍රාහ්මණය, නුඹ සුවර්ත ධර්මයෙහි ද, ආචාර විනයෙහි ද දක්ෂ වෙහි. යම්සේ සත්කයෝ කුසල් කිරීමෙන් මෙ ලොවින් මුක්ත වූ සුගතියට පැමිණෙද්ද, එසේ යන සුගති මාර්ගය මට කියවයි රජ තෙම කීය.

4916. මහරජ, අතිදන නම් දන් දී නො නැසිය යුත්තන් නැසීමෙන් මෙසේ සත්කයෝ සුගතියට යෙහි යි පෙරෙව් බමුණා කීය.

4917. ඒ අතිදන නම් කීම? මෙ ලොවූ නො නැසිය යුත්තෝ කවුරු ද? මෙය ද අපට කියනු මැන. යාග කරම්භ දන් දෙමහ යි රජ පැවැසී.

4918. මහරජ, පුත්‍රයෝ යැ, බියෝවරු යැ, සිටුවරු යැ, වෘෂභයෝ යැ, ආජාතීය අශ්වයෝ යැ යන මොවුන්ගෙන් සතර දෙනකු බැගින් ගෙන යාග කළ මැනවි. මහරජ, සබ්බවකුක්ක නමැති යාගය කළයුතු යයි පෙරෙව් බමුණා කී ය.

4919. (රාජකුමාරවරු ද, බියෝවරු ද නසනු ලබන්වා යන) ඒ හඬ ඇසීමෙන් අන්ත:පුරයෙහි උස් වූ නැගුණු බිහිසුණු හඬින් යුත් එක ම සෝභාවක් විය.

4920. යව, වඤ්ඤ කුමාරයා ද, සුරිය කුමාරයා ද, හඳුසේන කුමාරයා ද, වාමගොතන කුමාරයා ද, සුර කුමාරයා ද යන රාජ කුමාරයන්ට යාගයට එක්තැන් වූ රැස් වන්නට කියවයි රජ අණ කෙළේ ය.

4921. උපසේනී යැ, කෝකිලා යැ, මුදිතා යැ, නඤ්ඤමාරී යැ යන රාජකුමාරිකාවන්ට ද යාගයට එක්තැන් වූ රැස්වන්නට කියවයි රජ අණ කෙළේ ය.

4922. මගේ විජයා නම් මෙහෙසිය ද, එරාවතී ද, කෙසිනී ද, සුනඤ්ඤ ද යන උතුම් ස්ත්‍රීලක්ෂණයෙන් යුත් වූ මෙහෙසිවරුන්ට ද යාගයට එක්තැන් වූ රැස්වන්නට කියවයි රජ අණ කෙළේ ය.

4923. පුණ්ණමුඛ යැ, හද්දිය යැ, සිගාල යැ, වදා නම් ගහපතී යැ යන සිටුවරුන්ට ද යාගයට එක්තැන් වූ රැස්වන්නට කියවයි රජ අණ කෙළේ ය.

4924. නෙ තඤ්ඤා ගහපතයො අවොචිංසු සමාගතා පුත්තදුර පරිකිණ්ණා,
සබ්බසිඛිනො දෙව කරොහි අථවා නො දුසෙ සාවෙහි.

4925. අභයඛතරමපි මෙ හතී. නාලාගිරි. අච්චුතං වරුණදනනා,
ආනෙඨ ඛො නෙ ඛිපං යඤ්ඤාකාය හවිසසනති.

4926. අසසරතනමපි කෙසිං සුරාමුඛං පුණ්ණකං විනතකඤ්ඤා,
ආනෙඨ ඛො නෙ ඛිපං යඤ්ඤාකාය හවිසසනති.

4927. උසහමපි යුථපතී. අනොථං නිසභං ගවමපතී.
තෙපි මඤ්ඤං ආනෙඨ,
සමුපාකරොනතු සබ්බං යච්චිසාම දදම දනානි.

4928. සබ්බං පටියාදෙඨ යඤ්ඤං පන උග්ගතමති සුරියමති,
ආණාපෙඨ ච කුමාරො අභිරමනතු ඉමං රතති.

4929. සබ්බං උපට්ඨපෙඨ යඤ්ඤං පන උග්ගතමති සුරියමති,
චදෙඨදනි කුමාරෙ අජ්ජ වො පච්ඡමා රතති.

4930. නං නං මානා අවවා රොදනති ආගතා¹ විමානතො,
යඤ්ඤා කීර තෙ පුත්ත හවිසසති චතුහි පුත්තෙහි.

4931. සබ්බෙපි මඤ්ඤං පුත්තා චත්තා චදුසමී. හඤ්ඤාමානසමී,
පුත්තෙහි යඤ්ඤං යච්චිතාන සුගතී. සග්ගං ගමිසසාමී.

4932. මා² පුත්ත සද්දහෙසි සුගතී කීර හොති පුත්තයඤ්ඤාන,
නිරයානෙසො මඤ්ඤා නෙසො මඤ්ඤා හි සග්ගානං.

4933. දනානි දෙහි කොණ්ඩඤ්ඤා අභිංසා සබ්බභූතභව්වානං,
ඵසමග්ගො සුගතියා න ච මඤ්ඤා පුත්තයඤ්ඤාන.

4934. ආචරියානං චචනා සාතෙසසං චදුසමී සුරියඤ්ඤා,
පුත්තෙහි යච්චිතාන දුච්චපෙහි සුගතී. සග්ගං ගමිසසාමී.

1. අණාපෙඨචතුකුමාරො - මජ්ඣං.
2. ආගතතා - මජ්ඣං.
3. මා නං - මජ්ඣං, සා.

4924. එහි රැස්වූ අභිදරුවන් පිරිවැරූ ගෘහපතියෝ රජුට මෙසේ කීහ: මහරජ, අප සියල්ලන් හිස්වුදුනෙහි සිඵ තබා දස-භාවයට පත් කළ මැනවි නොහොත් මහ පිරිස් මැද අප දසයන් කොට අස්වනු මැනවි.

4925. අභයබන්ධු යැ, නාලාගිරි යැ, අච්ඡන්ද යැ වරුණදන්ත යැ යන ඇතුන් වහා ගෙනෙවු. ඔහු යාගය පිණිස වන්නාහ.

4926. කේසි යැ, සුරාමුඛ යැ, පුණ්ණක යැ, විනාතක යැ යන අශ්වරත්නයන් ද වහා ගෙනෙවු. ඒ අශ්වයෝ යාගය පිණිස වන්නාහ.

4927. සුඵපති යැ, අනොජ යැ, නිසභ යැ, ගවමපති යැ යන මාගේ වෘෂභයන් ද ගෙනෙවු. මා කියූ මේ සියල්ල යාගයට රැස් කෙරෙත්වා. යාග කරන්නෙමු. දන් දෙන්නෙමු.

4928. සියල්ල පිළියෙළ කරවු. හිරු උද වූ කල යාග කරන්නෙමු. මේ රාත්‍රිය අභිරමණය කරත්වා සි ද කුමාරයන්ට අණ කරවු.

4929. සියල්ල සපයවු, යාගය වනාහි හිරු උද වූ කල උදයෙහි මැ කරන්නෙමි අද තොපගේ අවසන් රාත්‍රිය සි දන් රජ කුමරුවන්ට කියවයි රජ තෙම කී.

4930. තමන් හුන් විමනින් ආ රජුගේ මෑණියෝ හඬමින් ඒ රජුට මෙසේ පැවැසූහ. එමිඛා පුත, තොපගේ සිවුපුතුන් ගෙන කරන යාගයක් ඇද්ද සි ඇසූ.

4931. වන්ද්‍ර කුමාරයා නසනු ලබන කල මාගේ සියලු මැ පුත්තු යාගයට හරන ලද්දහු වෙති. පුතුන්ගෙන් යාග කොට සුගති නම් වන දෙවිලොවට යන්නෙමි සි රජ තෙම කීය.

4932. එමිඛා පුත, දරුවන් මරා යාග කිරීමෙන් සුගති ලාභයක් වේ යැ සි නො අදහව. සතර අපායට මේ මහ වේ. මේ සග මහ නො වේ.

4933. කොණඩඤ්ඤ නමැති ගෝත්‍ර සුන් පුත, දන් දෙව. ඉපැදුණා වූ ද, උපදින්නා වූ ද හැම සතුන්ට අභිංසා කරව. මෙය සග මහ වේ. දරුවන් මැරීමෙන් කරන යාගයෙන් සගට යන මගක් නැත.

4934. මෑණියනි, පෙරෙව් බවුණාගේ වචනයෙන් වන්ද්‍ර කුමාරයා සහ සූරිය කුමාරයා ද නසන්නෙමි. හැරිය නො හැකි පුතුන්ගෙන් යාග කොටැ සුගති නමැති දෙවිලොවට යන්නෙමි සි රජ තෙම කී ය.

- 4935. කං තං පිනාපි අවච්ච වසවතී ඔරසං සකං පුත්තං,
යඤ්ඤා කීර තෙ පුත්ත භවිස්සති චතුභි පුත්තෙහි.
- 4936. සබ්බෙපි මඤ්ඤා පුත්තා චත්තා චන්දසම්. භඤ්ඤාමානසම්,
පුත්තෙහි යඤ්ඤං යථිඤ්ඤාන සුගතිං සභ්භං ගමීස්සාමි.
- 4937. මා පුත්ත සද්දහෙසි සුගතිං කීර හොති පුත්තයඤ්ඤාන,
නිරයානෙසො මග්ගො නෙසො මග්ගො සග්ගානං.
- 4938. දනානි දෙහි කොණ්ඩඤ්ඤා අභිංසා සබ්බභුතභව්‍යානං,
එසමගො සුගතියා න ච මග්ගො පුත්තයඤ්ඤාන.
- 4939. ආචරියානං චචනා සාතෙස්සං චන්දං ච සුරියඤ්ඤා,
පුත්තෙහි යථිඤ්ඤා දුච්චජෙහි සුගතිං සභ්භං ගමීස්සාමි.
- 4940. දනානි දෙහි කොණ්ඩඤ්ඤා අභිංසා සබ්බභුතභව්‍යානං,
පුත්තපරිවුත්තො කුචං රට්ඨං ජනපදඤ්ඤා පාලෙහි.
- 4941. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩභාලස්ස,
අපි නිගළ්ඛකාපි හතී අසෙස ච පාලෙම.
- 4942. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩභාලස්ස,
අපි නිගළ්ඛකාපි හතීච්ඡකණානි උජෙකම්.
- 4943. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩභාලස්ස,
අපි නිගළ්ඛකාපි අසෙසච්ඡකණානි උජෙකම්.
- 4944. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩභාලස්ස,
යස්ස හොනතී තච කාමා අපි රට්ඨා පබ්බජිතා
භික්ඛාවරියං චරිස්සාම.
- 4945. දුක්ඛං ඛො මෙ ජනයථ ඵලපනතා ජීවිතස්ස කාමා හි,
මුඤ්ඤාච්ඡන්ති කුමාරෙ අලමපි මෙ හොතු පුත්තයඤ්ඤාන.

---

1. නිගළ - මජ්ඣං.
1. නිගළ - මජ්ඣං.

4935. ඉක්බිති රජුගේ වසවර්ති නම් පියරජ තෙමේ ද උරද පුත් ඒ මේ රජුට එමිබා පුත, දරුවන් සිව්දෙනා මරා කරන යාගයක් වේ දැ යි කී.

4936. වන්ද්‍ර කුමාරයා නසනු ලබන කල්හි මාගේ සියලු මැ පුත්තු හරන ලද්දහු වෙති. පුතුන්ගෙන් යාග කොට සුගතී සංඛ්‍යාත දෙවලොවට යන්නෙමී යි රජතෙම කී.

4937. එමිබා පුතණුවනි, දරුවන් මරා යාග කිරීමෙන් සුගතී ලාභයෙක් වේ යැ යි නො අදහව. සතර අපායට මේ මහ වෙයි. මේ යථ්‍රගයට මහ නො වෙයි.

4938. කොණ්ඩනාය, දන්දෙව. උපන්නා වූ ද මතු උපදනා වූ ද හැම සත්තට අභිංසා කරව. මේ සුගතීයට මාර්ග යැ. පුත්‍ර යාග-යෙන් සාර්ග මාර්ග නො වේ.

4939. ආවායඝීයන්ගේ වචනයෙන් වන්ද්‍ර කුමරු ද සුයඝීකුමරු ද සාතන කරවන්නෙමී. හරනට දුෂ්කර වූ පුතුන්ගෙන් යාග කොට සුඤුර ගති ඇති සාර්ගයට යන්නෙමී.

4940. කොණ්ඩකුඤ්ඤ ගෝත්‍ර ඇති පුත, දන්දෙව, හැම සතුන්-හට භිංසා නො කරනු. පුත්‍රයන් පිරිවැරු හුඹ සියලු කසිරට ද, ජනපද ද, රක්ෂා කරන්නැ යි වසවර්ති නමැති පියරජ තෙම කී.

4941. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනවි. බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණාහට අප දසභාවයට පත්කොටැ දුන මැනවි. හැකිල්ලෙන් බැලුණු අපි ඇතුන් ද, අසුන් ද රැක බලා ගනිමු.

4942. දේවයන් වහන්ස, අපි නො නැසුව මැනවි. බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණාහට අප දස භාවයට පත්කොටැ දුන මැනවි. හැකිල්ලෙන් බැලුණු අපි ඇත් වසුරු බැහැර එන්නෙමු.

4943. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනවි. බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණාහට අප දස භාවයට පත්කොටැ දුන මැනවි. හැකිල්ලෙන් බැලුණු අපි අස් වසුරු බැහැර දමන්නෙමු.

4944. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනව. යම්කුහට දෙන්නට ඔබ කැමැති වෙත් නම් ඔහුට අප දසභාවයට පත්කොට දොඹු මැනවි. ඉදින් අප දෙසක් වේ නම් රටින් පිටුවහල් කරන ලද අපි බැහැ වැ පිටු සිභා හැසිරීමෙන් ජීවත් වන්නෙමු.

4945. ජීවිතයට ආසාවෙන් වැලැපෙන්නාහු මට දුක් උපද-වන්නාහුය. දුන් කුමාරයන් මුදු හරිනු මැනවි. දරුවන් මරා කරන යාගයෙන් මට ප්‍රයෝජන නැතැ යි රජ කී.

4946. පුබ්බව බොසි මෙ වුනො පුකාරං දුරතියමිහවං වෙනං,
අථ නො උපකම්භස්ස යඤ්ඤස්ස කසමා කරොසි විකෙඛපං.

4947. සබ්බෙ වජ්ජනී සුගතී¹ යෙ යජ්ජනී යෙපි චෙව යාජෙනතී,
යෙවාපි අනුමොදනතී යජ්ජනානං එදිසං මහායඤ්ඤං.

4948. අථ කිස්ස ච නො පුබ්බෙ සොඤ්ඤානං බ්‍රාහ්මණො අවාචෙසි,²
අථ නො අකාරණකමා යඤ්ඤඤාය දෙව සාතෙසි.

4949. පුබ්බව නො දහරකෙ සමානෙ න හනෙසි න සාතයෙසි,
දහරමහා යොතිඛනං පත්තා අදුසකා තාත හඤ්ඤම.

4950. හජ්ඣගතෙ අස්සගතෙ සන්තදො පස්ස නො මහාරාජ,
සුදොව යුජ්ඣමානෙ නහි මාදිසා සුරා හොනතී යඤ්ඤඤාය.

4951. පච්චනෙත වාපි කුපිතෙ අට්ඨිසු වා මාදිසෙ නියොජෙනතී,
අථ නො අකාරණකමා අභුමියං තාත හඤ්ඤම.

4952. යාපි හි කා සකුණියො වසනතී තිණසරානී කඤ්ඤානං,
තාසමුපි පියා පුත්තා අථ නො කං දෙව සාතෙසි.

4953. මා තස්ස³ සඤ්ඤෙසි න මං බණ්ඩහාලො සාතයෙ,
මමං හි සො සාතෙඤ්ඤා අනන්තරං තමිපි දෙව සාතෙය්‍ය.

4954. ගාමවරං නිගමවරං දදන්තී හොගං පිස්ස මහාරාජ,
අථ අග්ගපිණ්ඩිකාපි කුලෙ කුලෙහෙනෙ භුඤ්ඤන්තී.

4955. තෙසමපි තාදිසානං ඉච්ඡන්තී දුබ්භිකුං මහාරාජ,
යෙභුයොන එතෙ අකතඤ්ඤානො බ්‍රාහ්මණා දෙව.

4956. මා නො දෙව අවධි දුසෙ නො දෙහි බණ්ඩහාලස්ස,
අපි නිගලබන්ධකාපි⁴ හජ්ඣ අසෙස ච පාලෙම.

1. සුගතී - මජ්ඣං.
2. අථවාචෙසි - මජ්ඣං.
3. බවස්ස - මජ්ඣං. ස්‍යා.
4. නිගලෙ - මජ්ඣං. ස්‍යා.

4946. මහරජ, මේ යාගය කළ නො හැකි යැ යි ද දුකසේ ලැබිය හැක්කැ යි ද පළමු කොට කියන ලද්දෙනි. දැන් අප පිළියෙළ කළ යාගයට හානි කෙරෙහි.

4947. යම් කෙනෙක් යාග කෙරෙද්ද, කරවද්ද යාග කරන්නවුන්ගේ එ වැනි මහා යාගය යම් කෙනෙක් අනුමෝදන් වෙද්ද ඒ සියලු දෙනා ම සුගතියට යෙති යි පෙරෙව් බමුණා කීය.

4948. පියාණෙනි, මෙසේ නම් පෙරෙව් බමුණු තම කවර හෙයින් අපගේ සුවපත් බව කීයේ ද, එසේ ඇති කල්හි කවර හෙයින් යාගයට නිකරුණේ අප මරවන්නෙහි ද?

4949. අප බාල කාලයෙහි නො නැසුවෙහි ය, නො මැර-වුවෙහි ය. අපි තරුණ වයසට පැමිණියෝ වෙමු. මේ දක්වා ද විරුද්ධ නො වුවෝ වෙමු. පියාණෙනි, එ වැනි අපි තොප විසින් කවර හෙයින් මරනු ලබන්නෝ වෙමු ද?

4950. මහරජ, ඇතුන් අසුන් පිට නැග කරන යුද්ධයක් පැමිණි කලා යුද්ධයට සැරසුණු අප සතර දෙන කරන යුද්ධ බලනු මැනවි. අප වැනි ශූරයෝ යාගයට නුසුදුස්සෝ ය.

4951. පියාණෙනි, ප්‍රත්‍යන්ත ජනපදය කිසුණු කල හෝ පල් හොරුන් ඇති කල හෝ සතුරන් නසනු පිණිස අප වැන්නන් යොදවත්. එසේ නම් නිකරුණේ නො තැන්හි කවර හෙයින් අපි නසනු ලබන්නෝ වෙමු ද?

4952. මහරජ, යම් ඒ පක්ෂීහු තණකැඳලි සාද එහි වෙසෙද්ද ඒ පක්ෂීන්ට පවා දරුපැටවු ප්‍රිය වෙති. දේවයන් වහන්ස, එසේ ඇති කල තෙපි අප මරවන්නහු ය.

4953. බණ්ඩාගල නමැති පෙරෙව් බමුණු මා නො මරවයි යන මේ බසක් ඇත් නම් ඔහුගේ ඒ වචනය විශ්වාස නො කළ මැනවි. දේවයන් වහන්ස, හෙතෙම මා මරවා ඉන්පසු ඔබ ද මරවන්නේ ය.

4954. මහරජ, ගම්වර නියම්ගම්වර හා උපහෝග පරිහෝග වස්තු ද රජවරු මේ බමුණන්ට දෙති. අග්‍ර වූ බත් පැන් ලබන මොහු ගෙයක් පාසා අනුභව කෙරෙති.

4955. මහරජ, එබඳු උපකාර ඇති රජවරුන්ටත් ද්‍රෝහ කරන්නට මොහු කැමති වෙති. දේවයන් වහන්ස, මේ බමුණෝ නම් බොහෝ සෙයින් කෙළෙහිගුණ නො දන්නෝ වෙති.

4956. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනවි. බණ්ඩාගල නම් පෙරෙව් බමුණාහට අප දසභාවයට පත් කොට දුන මැනවි. හැකිල්ලෙන් බැඳුණු අපි ඇතුන් ද, අසුන් ද රැක බලා ගනිමු.

- 4957. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩහාලසස,
අපි නිගලබන්ධකාපි හස්ථව්ජකණානි උජේකම්ම.
- 4958. මානො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩහාලසස,
අපි නිගලබන්ධකාපි අසසව්ජකණානි උජේකම්ම.
- 4959. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි බණ්ඩහාලසස,
යසස මොනනී තව කාමා අපි රච්චා පබ්බජිතා
භික්ඛාවරියං වරිසසාම.
- 4960. දුක්ඛං ඛො මෙ ජනයථ විලපනතා ජීවිතසස කාමා හි.
මුඤ්ඤිද්දනි කුමාරෙ අලම්භී මෙ භොතු පුත්තයකෙඤ්ඤා.
- 4961. පුබ්බෙව ඛොහි මෙ වුත්තො දුක්ඛරං දුරභිසම්භවං වේතං,
අථ නො උපකම්පසස යඤ්ඤසස කරොසි විකෙඛපං.
- 4962. සබ්බෙ වජනනී සුගතීං යෙ යජනනී යෙපි වෙව යාජේනනී,
යෙ වාපි අනුමොදනනී යජනනානං එදිසං මහායඤ්ඤං.
- 4963. යදි කිර යජ්ඣා පුත්තෙහි දෙවලොකං ඉතො වුතා යනනී,
බ්‍රාහ්මණො තාව යජතු පච්ඡාපි යජසි තුවං රාජ.
- 4964. යදි කිර යජ්ඣා පුත්තෙහි දෙවලොකං ඉතො වුතා යනනී,
එසො ව බණ්ඩහාලො යජතු සකෙහි පුත්තෙහි.
- 4965. එවං ජානං¹ වො බණ්ඩහාලො කීං පුත්තකෙ න සාතෙසි,
සබ්බඤ්ඤි ඤ්ඤිජනං අත්තානඤ්ඤි න සාතෙසි.
- 4966. සබ්බෙ වජනනී නිරයං යෙ යජනනී යෙපි වෙව යාජේනනී,
යෙ වාපි අනුමොදනනී යජනනානං එදිසං මහායඤ්ඤං.
- 4967. කථඤ්ඤි කිර පුත්තකාමායො ගහපතයො සරණියො ව,
නගරම්භි න උපරවනනී රාජානං මා සාතයි ඔරසං පුත්තං.

1. එවං ජාතනො - මජ්ඣං.

4957. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනවි. බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණාහට අප දසභාවයට පත් කොට දුන මැනවි. හැකිල්ලෙන් බැඳුණු අපි ඇත් වසුරු බැහැර දමන්නෙමු.

4958. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනවි. බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණාහට අප දසභාවයට පත්කොට දුන මැනවි. හැකිල්ලෙන් බැඳුණු අපි අස් වසුරු බැහැර දමන්නෙමු.

4959. දේවයන් වහන්ස, අප නො නැසුව මැනවි. යමකුහට දෙන්නට ඔබ කැමති වෙත් නම් ඔහුට අප දසභාවයට පත් කොට දෙනු මැනවි. ඉදින් අප දෙසක් වේ නම් රටින් පිටුවහල් කරන ලද අපි බැහැ වැ පිටු සිභා හැසිරීමෙන් ජීවත් වන්නෙමු.

4960. ජීවිතයට ආසාවෙන් වැලැපෙන මොවුහු මට දුක් ඉපිදු වූහ. දැන් කුමාරයන් මුදු හරිනු මැනවි. දරුවන් මරා කරන යාගයෙන් මට ප්‍රයෝජන නැතැ යි රජ තෙම කීය.

4961. මහරජ, මේ යාගය කළ නො හැකි යැ යි ද දුකසේ ලැබිය හැක්කැ යි ද පළමු කොට කියන ලද්දෙහි ය. දැන් අප පිළියෙළ කළ යාගයට හානි කෙරෙහි.

4962. යම් කෙනෙක් යාග කෙරෙද්ද, කරවද්ද යාග කරන්න-වුන්ගේ ඵ වැනි මහා යාගය යම් කෙනෙක් අනුමෝදන් වෙද්ද ඒ සියලු දෙනා ම සුගතියට යෙති යි පෙරෙව් බමුණා කීය.

4963. ඉදින් පුතුන් කරණ කොටගෙන යාග කොට මෙයින් වූත වූවාහු දෙවිලොවට පැමිණෙත් නම් බ්‍රාහ්මණ තෙම පළමුවෙන් එසේ යාග කෙරේවා. මහරජ, ඉන්පසු තෙපි ද යාග කරනු මැනවි.

4964. ඉදින් දරුවන් කරණ කොටගෙන යාග කොට මෙයින් වූත වූවාහු දෙවිලොවට පැමිණෙත් නම් මේ බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණු ද තමාගේ දරුවන් මරා ජයේ යාග කෙරේවා.

4965. මෙසේ දන්නා බණ්ඩාල නම් පෙරෙව් බමුණු කවර හෙයින් දරුවන් නො නැසුවේ ද? සියලු නැයන් ද, තමන් ද කවර හෙයින් නො නැසුවේ ද?

4966. යම් කෙනෙක් මෙබඳු මහායාග කෙරෙද් ද, කරවද් ද, අනුමෝදන් වෙද් ද ඒ සියල්ලෝ නරකයට යෙති යි වන්දු කුමාර තෙම කීය.

4967. කෙසේ නම් නුවර දරුවන් කැමැති ගෘහපතියෝ ද ඔවුන්ගේ භායනීවරු ද තමන්ගේ ඕරස පුත්‍රයා නො මරනු මැනවැ යි රජුට දෙස් නො පවරද් ද?

4968. කථකුච්ඡි කිර පුත්තකාමායො ගහපතයො සරණීයො ව,
නගරලීනී න උපරවනතී රාජානං මා සාතධි අත්තං පුත්තං.

4969. රසෙකුමභි අත්තකාමො තිතො ව සබ්බද ජනපදස්ස,
න කොච්ඡි අත්ත පටිසං මයා ජනපදෙ න පවෙදෙති.

4970. ගච්ඡට්ඨ වො සරණීයො තාතකුච්ඡි වදෙට්ඨ ඛණ්ඩභාලකුච්ඡි,
මා සාතෙට්ඨ කුමාරෙ අදුස්සකෙ සීහසධිකාසෙ.

4971. ගච්ඡට්ඨ වො සරණීයො තාතකුච්ඡි වදෙට්ඨ ඛණ්ඩභාලකුච්ඡි,
මා සාතෙට්ඨ කුමාරෙ අපෙකතීතෙ සබ්බලොකස්ස.

4972. යනතුනාහං ජායෙයාං රථකාරකුලෙ වා පුත්තකුසකුලෙ වා,
වෙණෙසු වා ජායෙයාං නහජජ මං රාජා
යකුසුඛාය සාතෙයාං.

4973. සබ්බා සීමනතීනියො ගච්ඡට්ඨ අයාස්ස ඛණ්ඩභාලස්ස,
පාදෙසු නිපතට්ඨ අපරාධාහං න පඤ්ඤාමි.

4974. සබ්බා සීමනතීනියො ගච්ඡට්ඨ අයාස්ස ඛණ්ඩභාලස්ස,
පාදෙසු නිපතට්ඨ කිං තෙ භනොත මයං අදුසෙම.

4975. කපණං විලපනී සෙලා දිස්වාන භාතරො උපනීතතෙත,
යකුසු කිර මෙ උකඛිපිතො තාතෙන සභ්භකාමෙන.

4976. ආවනතී ව පරිවනතී ව වාසුලො සමමුඛා රසෙකු,
මා නො පිතරං අවධි දහරමහා අයොබ්බනං පතතා.

4977. එසො තෙ වාසුල පිතා සමෙහි¹ පිතරං,
දුක්ඛං බො මෙ ජනයසී විලපනොතා අනතරපුරස්ථි.
මුක්ඛට්ඨ දනී කුමාරෙ අලමපී මෙ භොතු පුත්තයකෙකුච්ඡන.

4978. පුබ්බව බොසී වුත්තො දුක්ඛරං දුරභිසමභවං වෙතං,
අථ නො උපකම්භස්ස යකුසුස්ස කරොසී² විකෙඛපං.

---

1. සම - මජ්ඣ.
2. කසො කරොසී - මජ්ඣ.

4968. කෙසේ නම් නුවර දරුවන් කැමැති ගෘහපතියෝ ද ඔවුන්ගේ භාය්‍යාවෝ ද ආත්මප පුත්‍රයා නො මරව යි රජුට උප-
ක්‍රෝශ නො කරත් ද?

4969. (මම) රජහට වැඩ කැමැත්තෙමි. හැම කල්හි දනවු වැසියනට හිත වූයෙමි ද වෙමි. කිසිවෙක් මා හා සමග ප්‍රතිස කරන්නෙ නො වෙයි. (එසේ වතුද) දනවුවැසියා (තොපගේ පුත් ගුණවත යැ යි) රජහට නො දන්වයි.

4970. එමබා ගෘහණියනි, තෙපි යව, 'සිංහයන් බඳු නිවරද කුමරුන් නො මරව' යි පියරජුටත්, බණ්ඩාගල බමුණුටත් කියව.

4971. එමබා ගෘහණියනි, තෙපි යව, සියලු ලෝවැසියා විසින් අපේක්‍ෂා කරනලද කුමරුන් නො මරව යි පියරජුටත් බණ්ඩාගල-
බමුණුටත් කියව.

4972. මම සොම්මර හෝ පුජ්‍යයු කුලයක උපති නම් යෙහෙකි. කුලපොතු කුලයෙහි හෝ උපති නම් පියරජ තෙම අද මා යාගය පිණිස නො මරවයි.

4973. සියලු ස්ත්‍රීවරුනි, යව, ආයත වූ බණ්ඩාගල නමැති පෙරෙවි බමුණහුගේ පාමුල හඩා වැටෙන්න. මා කළ කිසි අපරාධයක් නො දකිමි.

4974. සියලු ස්ත්‍රීවරුනි, යන්න, ආවායත වූ බණ්ඩාගල නමැති පෙරෙවි බමුණහුගේ පාමුල හඩා වැටෙන්න. ස්වාමීනි, ඔබට අපි කවර නම් ද්‍රෝහයක් කෙළෙමු ද? (ඉදින් වන්ද කුමාරයා කළ වරදක් ඇතහොත් එය කමා කළ මැනවැ යි කියා හඩා වැටෙව කියා යැවු.)

4975. සේලා නම් සොහොයුරිය සොහොවුරන් වෙත පැමිණි ස්වාමාව දකැ දෙවලොව යනු කැමති මපියාණනි, මේ ඔබ විසින් නැවුණු යාගයක් දැ යි බැගෑපත් වැ වැලැපුණා ය.

4976. වන්ද කුමාරයාගේ වාසුල නමැති පුත්‍ර කුමාර තෙම අපි තරුණ බවට නො පැමිණි ළදරුවෝ වෙමු. අප පියා නො මැරුව මැනවැ යි රජුගේ පාමුල හඩා වැටුණි.

4977. වාසුල නම් කුමාරය, මේ තෙම තොපගේ පියාය. පියා සනසව. අන්තඃපුරයෙහි මේ කුමාර තෙම හඩමින් මට බොහෝ දුක් ඉපදූ විය. දැන් මේ කුමාරවරුන් මුදු හරිවූ. පුතුන් මරා කරන යාගයෙන් මට කම් නැති වේවා යි රජ කිය.

4978. (මහරජකුමනි), තෙල යාගය දුෂ්කර යැ, දුර්ලභ යැ යි කැලෑ මැ කියන ලද්දෙහි. එසේ ඇති කල්හිදු එළවන ලද අපගේ යාගයට ආකුල කෙරෙහි.

4979. සබ්බෙ වජ්ඣති සුගතිං යෙ යජනති යෙපි චෙව යාජනති,
යෙ වාපි අනුමොදනති යජනනානං ඵදීසං මහායඤ්ඤං.

4980. සබ්බරතනස්ස යඤ්ඤා¹ උපකම්චො එකරාජ
නව පටියනො.
අභිනිඤ්ඤාසු දෙව සභං ගතො කිං පමොදීසසයි.

4981. දහරා සත්තසකා එතා පන වජ්ජකස්ස හරියායො,
කෙසෙ පරිකිරිකාන² රොදනතියො මඟ්ඟමනුයනති.³

4982. අපරා පන සොකෙන නිකම්භතා නජ්ජෙන විය දෙව,
කෙසෙ පරිකිරිකාන රොදනතියො මඟ්ඟමනුයනති.

4983. කාසිකසුච්චසුධරා කුණ්ඩලිනො අගලුවජ්ජනවිලිනො,
නියනති වජ්ජසුරියා යඤ්ඤාකාය එකරාජස්ස.

4984. කාසිකසුච්චසුධරා කුණ්ඩලිනො අගලු⁴වජ්ජනවිලිනො,
නියනති වජ්ජසුරියා මාතු කකා හදයසොකං.

4985. කාසිකසුච්චසුධරා කුණ්ඩලිනො අගලුවජ්ජනවිලිනො,
නියනති වජ්ජසුරියා ජනස්ස කකා හදයසොකං.

4986. මංසරසභොජිනො නභාපකසුනභාපිනා,
කුණ්ඩලිනො අගලුවජ්ජනවිලිනො;
නියනති වජ්ජසුරියා යඤ්ඤාකාය එකරාජස්ස.

4987. මංසරසභොජිනො නභාපකසුනභාපිනා
කුණ්ඩලිනො අගලුවජ්ජනවිලිනො,
නියනති වජ්ජසුරියා මාතු කකා හදයසොකං.

4988. ම සරසභොජිනො නභාපකසුනභාපිනා
කුණ්ඩලිනො අගලුවජ්ජනවිලිනො,
නියනති වජ්ජසුරියා ජනස්ස කකා හදයසොකං.

4989. යසසු පුබ්බෙ හත්ථිවරධුරගතෙ හත්ථිති අනුවජනති,
තඤ්ඤ වජ්ජසුරියා උභොව පනතිකා යනති.

1. මහායඤ්ඤා - මජ්ඣං.
2. පකිරිකාන - සීඉ.
3. මඟ්ඟමනුයනති - මජ්ඣං.
4. අගලු - මජ්ඣං.

4979. යම් කෙනෙක් මෙවන් මහායාග කරත් ද යම් කෙනෙකුත් මෙවන් යාග කරවත් ද, යම් කෙනෙකුත් යාග කරන්නවුන්ගේ මෙවන් යාග අනුමෝදන් වෙත් ද, එ හැම දෙන සුභතියට යෙති.

4980. එකරාජය, සර්වරත්නයෙන් එළවන ලද නොපගේ යාගය පිළියෙල කරනලද යැ. දේවයිනි, යාගයට නික්මෙව. තෙපි සවර්ගයට ගියහු කුටු වන්නහු යැ.

4981. වන්දු කුමාරයාගේ තෙල සත්සියයක් පමණ වූ තරුණ භාය්ථාවෝ කෙහෙවලු මුදුගෙන හඬමින් මහමහ ඔහු අනුව යෙති.

4982. සොවිත් නික්මුණු අන්‍ය ස්ත්‍රීහු නලුනුයන්හි ව්‍යුතවන දෙවිපුතකු පිරිවරනලද දෙවහනත් මෙන් කෙහෙ මුදුගෙන හඬමින් මහමහ ඔහු අනුව යෙති.

4983. පිරිසුදු කසියළු ධරන කුණ්ඩලාභරණ පැළැඳි අභිල් සඳුන් තවර කළ වන්දු, සුයඹ කුමරුවෝ එකරාජ රජුගේ යාගයට යෙත්.

4984. පිරිසුදු කසියළු ධරන කුණ්ඩලාභරණ පැළැඳි අභිල් සඳුන් විලෙවුන් දුන් වන්දු, සුයඹ කුමරුවෝ මවගේ ලෙහි ශෝක ඇති කොට ගෙන යනු ලැබෙති.

4985. පිරිසුදු කසියළු ධරන කුණ්ඩලාභරණ පැළැඳි අභිල් සඳුන් තවර කළ වන්දු, සුයඹ කුමාරයෝ දෙදෙන ජනයාගේ ලෙහි ශෝක ඇති කොට ගෙන යනු ලැබෙති.

4986. මස්රස සහිත සුවඳ හැල් බත් බුදින, නැහැවියන් විසින් මොනොවට නහවන ලද, පළන් කුණ්ඩලාභරණ ඇති, අභිල් සඳුන් තවර කළ වන්දු, සුයඹ කුමරුවෝ දෙදෙන එකරාජ රජුගේ යාගයට ගෙන යනු ලැබෙති.

4987. මස්රස සහිත සුවඳ හැල් බත් බුදින, නැහැවියන් විසින් මොනොවට නහවන ලද, පළන් කුණ්ඩලාභරණ ඇති, අභිල් සඳුන් තවර කළ වන්දු, සුයඹ කුමාරයෝ දෙදෙන මවගේ ලෙහි ශෝක ඇති කොට ගෙන යනු ලැබෙති.

4988. මස්රස සහිත සුවඳ හැල් බත් බුදින, නැහැවියන් විසින් මනාකොට නහවන ලද, පළන් කොඩොල් ඇති අභිල් සඳුන් තවර කළ වන්දු, සුයඹ කුමාරයෝ දෙදෙන ජනයාගේ ලෙහි ශෝක ඇති කොට ගෙන යනු ලැබෙත්.

4989. පෙර, උතුම් ඇත්කදෙහි හුන් යම් කුමර කෙනෙකුන් ඇත් සෙනහින් යුතු වැ පිරිවර ජනයා පසුගමන් කෙරෙත් ද අද ඒ සඳ - හිරු කුමරහු දෙදෙන මැ පාගමනින් යෙති.

4990. යසස්ස පුබ්බෙ අසසවිරධුරගතෙ අසෙස හි අනුවචනති,
තාජජ වඤ්ඤුරියා උභොව පනතිකා යනති.
4991. යසස්ස පුබ්බෙ රථවිරධුරගතෙ රථෙහි අනුවචනති,
තාජජ වඤ්ඤුරියා උභොව පනතිකා යනති.
4992. යෙ හිසසු පුබ්බෙ නියාංසු¹ තපනියකපනෙනි² තුරබ්බෙහි,
තාජජ වඤ්ඤුරියා උභොව පනතිකා යනති.
4993. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු³ පුබ්බෙන පුපථවතියා,
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි පුනෙහති.
4994. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු පුබ්බෙන පුපථවතියා,⁴
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි කඤ්ඤති.
4995. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු පුබ්බෙන පුපථවතියා,
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි මහෙසිති,
4996. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු පුබ්බෙන පුපථවතියා,
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි ගහපතීහි.
4997. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු පුබ්බෙන පුපථවතියා,
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි හඤ්ඤිති.
4998. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු පුබ්බෙන පුපථවතියා,
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි අසෙසෙහි.
4999. යදි සකුණි මංසමිච්ඡසි දයාසසු පුබ්බෙන පුපථවතියා,
යජනෙඤ ඵකරාජා සමමුලෙහා චතුහි උසගෙහි.

---

1. නයිංසු - මජ්ඣං.
2. තපනියකපනෙනි - මජ්ඣං.
3. උයාසසු - මජ්ඣං. සා, දයාසසු - අයංකපා
4. පුපථවතියායං - මජ්ඣං. සා, ච.

4990. පෙර, උතුම් අස්වාහනයට ගිය යම් කුමර කෙනකුත් අස්සෙනහින් යුතු වැ පිරිවර ජනයා පසුගමන් කෙරෙත් ද, අද ඒ සඳහිරු කුමරහු දෙදෙන මැ පාගමනින් යෙති.

4991. පෙර, උතුම් රියට ගිය යම් කුමර කෙනකුත් රිය සෙනහින් යුතු වැ පිරිවර ජනයා පසුගමන් කෙරෙත් ද, අද ඒ සඳහිරු කුමරහු දෙදෙන මැ පාගමනින් යෙති.

4992. පෙර යම් කුමර කෙනෙක් රන් අබරණින් සරසනලද අස් සෙනහින් යුතු වැ නික්මැ ගියාහු ද, අද ඒ සඳහිරු කුමරහු දෙදෙන මැ පාගමනින් යෙත්.

4993. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව, පුෂ්පවතී නුවරට පූර්ව දිශාවෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ (පෙරෙව් බමුණුහට) මුළාවූයේ පුතුන් සතර දෙනාගෙන් යුතු වැ යාග කෙරෙයි.

4994. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව, පුෂ්පවතී නම් නුවරට පූර්ව දිශාවෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ දුහිතෘ කන්‍යාවන් සතර දෙනාගෙන් යුතු වැ යාග කෙරෙයි.

4995. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව පුෂ්පවතී නුවරට පූර්ව දිශායෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ පෙරෙව් බමුණු බසට මුළාවූයේ මෙහෙසියන් සතර දෙනාගෙන් යාග කෙරෙයි.

4996. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව. පුෂ්පවතී නුවරට පූර්ව දිශායෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ (පෙරෙව් බමුණු බසට) මුළාවූයේ ගැහැවියන් සතර දෙනකුන්ගෙන් යාග කෙරෙයි.

4997. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව. පුෂ්පවතී නුවරට පූර්වදිශායෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ පෙරෙව්බමුණු බසට මුළා වූයේ ඇතුන් සතර දෙනකුන්ගෙන් යාග කෙරෙයි.

4998. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව. පුෂ්පවතී නුවරට පූර්වදිශායෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ පෙරෙව්බමුණු බසට මුළා වැ අසුන් සතර දෙනකුන්ගෙන් යාග කෙරෙයි.

4999. කොස්ලිහිණියනි, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව. පුෂ්පවතී නුවරට පූර්වදිශායෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ පෙරෙව් බමුණු බසට මුළා වැ වෘෂභයන් සතර දෙනකුන්ගෙන් යාග කෙරෙයි.

132 ජාතිකපාලි - මහානීපාතො

5000. යදි සකුණි මංසම්ච්ඡයි දයාසු පුබ්බන පුප්ඵවතියා,
යජතෙසු එකරාජා සමුලුලොහා සබ්බවතුසෙසන.
5001. අයමසස පාසාදෙ ඉදං අනොතපුරං සුරමණියං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5002. ඉදමසස කුටාගාරං සොවණණං පුප්ඵමලාචිතිණණං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5003. ඉදමසස අසොකවනං¹ සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රමමං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5004. ඉදමසස උයානං සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රමමං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5005. ඉදමසස කණිකාරවනං සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රමමං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5006. ඉදමසස පාටලිවනං සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රමමං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5007. ඉදමසස අමබවනං සුපුප්ඵතං සබ්බකාලිකං රමමං,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5008. අයමසස පොකබරණි සඤ්ඤා පදුමපුණ්ඩරිකෙහි,
නාවා ව සොවණණචිකතා පුප්ඵවලියා විවිතො සුරමණියා.
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5009. ඉදමසස හජීරතනං එරාවණො ගජො වරුණදහනී,²
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.
5010. ඉදමසස අසසරතනං එකබුරො අසො,
තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනීතා.

1. අසොකවනියා - මජ්ඣ.
2. බලිදනනී - මජ්ඣ.

5000. කොස්ලිහිණියනී, ඉදින් මස් කැමැත්තෙහි නම් යව. පුෂ්පවතී නුවරට පූර්වදිශායෙහි (යාගාවාටයෙක් ඇත.) මෙහි ඒකරාජ නම් රජ පෙරෙව් බමුණු බසට මුළා වූ සර්වවතුෂකයෙන් යුතු වූ යාග කෙරෙයි.

5001. මේ වන්ද කුමරුගේ ප්‍රාසාදය යි. මෙ ඉතා සිත්කලු වූ අන්ත:පුරය යි. දැන් ඒ වන්ද ප්‍රමුඛ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5002. මෙ වන්ද කුමාරයාගේ කුටාගාරය රනින් කළ මල්දමින් ගැවැසිගත්තේ යැ. දැන් ඒ වන්දකුමාරාදී ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5003. මෙ ඔබගේ උයන හැම කල්හි මොනොවට පිපියේ සිත්කලු වූයේ යැ. දැන් ඒ සඳකුමරු ප්‍රමුඛ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5004. මෙ ඔබගේ හෝපලු උයන හැම කල්හි මොනොවට පිපියේ සිත්කලු වූයේ යැ. දැන් ඒ සඳකුමරු ප්‍රමුඛ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5005. මෙ ඔබගේ කිණිහිරි උයන හැම කල්හි මොනොවට පිපියේ සිත්කලු වූයේ යැ. දැන් ඒ සඳකුමරු ප්‍රමුඛ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5006. මෙ ඔබගේ පළොල් උයන හැම කල්හි මොනොවට පිපියේ සිත්කලු වූයේ යැ. දැන් ඒ සඳකුමරු ප්‍රමුඛ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5007. මෙ ඔබගේ අඹ උයන හැම කල්හි මොනොවට පිපියේ සිත්කලු වූයේ යැ. දැන් ඒ සඳකුමරු ප්‍රමුඛ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5008. මෙ ඔබගේ පොකුණ පියුම් පඩෙරින් ගැවැසිගත්තේ යැ. රන්කම් කළ නැව ද මල්දමින් විසිතුරු යැ, ඉතා සිත්කලු යැ. දැන් ඒ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5009. මෙ 'ඵෙරාවණ' නම් වූ වරුණදන්ත ඇති මහලු ඇත්තෙම ඔබගේ හස්තිරත්ත යැ. දැන් ඒ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5010. මෙ 'ඵකචුර' නම් මහලස් තෙම ඔබගේ අශ්වරත්ත යැ. දැන් ඒ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5011. අයමසස අසසරථො සාලියනිගෙසාසො සුභො රතනවිතො,
 යඤ්ඤ අයාපුතො සොභිඤ්ඤ නඤ්ඤෙ විය දෙවා;
 තෙදනි අයාපුතො වතොරො වධාය නිනනිතා.
5012. කථං නාම සාමසමසුඤ්ඤරෙහි වඤ්ඤමරකතගතොහි,¹
 රාජා යජ්ඣසනෙ යඤ්ඤං සමමුලෙහා වතුහි පුතොහි.
5013. කථං නාම සාමසමසුඤ්ඤරාහි වඤ්ඤමරකතගතොහි,²
 රාජා යජ්ඣසනෙ යඤ්ඤං සමමුලෙහා වතුහි කඤ්ඤහි.
5014. කථං නාම සාමසමසුඤ්ඤරාහි වඤ්ඤමරකතගතොහි,
 රාජා යජ්ඣසනෙ යඤ්ඤං සමමුලෙහා වතුහි මහෙසිහි.
5015. කථං නාම සාමසමසුඤ්ඤරෙහි වඤ්ඤමරකතගතොහි,
 රාජා යජ්ඣසනෙ යඤ්ඤං සමමුලෙහා වතුහි ගහපතීහි.
5016. යථා භොතනි භාමනිගමා සුඤ්ඤ අමනුසසකා බුහාරඤ්ඤ,
 තථා භෙසසනි පුපථවතියා ධිට්ඨෙසු වඤ්ඤුරියෙසු.
5017. උමමනනිකා හවිසසාමි භුතභතා පංසුනා ව පරිකිණ්ණො,
 යථෙ වඤ්ඤවරං භතනි පාණා මෙ දෙව නිරුජ්ඣතනි.³
5018. උමමනනිකා හවිසසාමි භුතභතා පංසුනා ව පරිකිණ්ණො,
 යථෙ සුරියවරං භතනි පාණා මෙ දෙව නිරුජ්ඣතනි.
5019. කිනතුමා න රමයෙයප්පං⁴ අඤ්ඤමඤ්ඤං පියංවද,
 සට්ඨියා⁵ ඔපරකඛි ව පොකඛරකඛි ව නාධිකා;⁶
 වඤ්ඤුරියෙසු නච්චනනියො සමො තාසං න විජ්ජති.
5020. ඉමං මඤ්ඤං හදයසොකං පටිමුච්චතු බණ්ඩහාල තච මාතා
 යො මඤ්ඤා හදයසොකො වඤ්ඤමිං වධාය නිනනිතො.
5021. ඉමං මඤ්ඤං හදයසොකං පටිමුච්චතු බණ්ඩහාල තච මාතා,
 යො මඤ්ඤා හදයසොකො සුරියමිං වධාය නිනනිතො.

---

1. මුද්දක - මජ්ඣං.
 2. මුද්දක - මජ්ඣං, සඤා.
 3. රුජ්ඣකනි - මජ්ඣං.
 4. පෙයප්පං - මජ්ඣං.
 5. සට්ඨිකා උපරකඛි - මජ්ඣං, සඤා.
 6. පොකඛරකඛි භාරිකා - මජ්ඣං, පොකඛරකඛි ව ගාධිකා - සඤා.

5011. මෙ ඔබගේ අශ්වරථය සැලලිහිණියකට බඳු හඬ ඇත්තෙ සුන්දර වූයේ යැ. රුවනින් විසිතුරු වූයේ යැ. යම් රථයෙකු ආයතීපුත්‍රයෝ නඳුනුයන්හි දෙවියන් මෙන් ශෝභමාන දිහුද ඒ රථය යි. දැන් ඒ ආයතීපුත්‍රයෝ සතර දෙන වධයට ගෙනයන ලදහ.

5012. මූලා වූ රජතෙම කෙසේ නම් රන්වන් වූ ජාතියෙන් සම වූ සුන්දර වූ රත්සඳුන් අලෙවි දුන් සිරුරු ඇති පුතුන් සතර දෙනාගෙන් යාග කරන්නේ ද?

5013. මූලා වූ රජ තෙම කෙසේ නම් රන්වන් වූ ජාතියෙන් සම වූ සුන්දර වූ රත්සඳුන් අලෙවි දුන් සිරුරු ඇති කන්‍යාවන් සතර දෙනාගෙන් යාග කරන්නේ ද?

5014. මූලා වූ රජ තෙම කෙසේ නම් රන්වන් වූ ජාතියෙන් සම වූ සුන්දර වූ රත්සඳුන් අලෙවි දුන් සිරුරු ඇති මෙහෙසියන් සතර දෙනාගෙන් යාග කරන්නේ ද?

5015. මූලා වූ රජ තෙම කෙසේ නම් රන්වන් වූ ජාතියෙන් සම වූ සුන්දර වූ රත්සඳුන් අලෙවි දුන් සිරුරු ඇති ගැහැවියන් සතර දෙනකුන්ගෙන් යාග කරන්නේ ද?

5016. යම්සේ ග්‍රාමනිගමයෝ ශුන්‍ය වුවාහු මිනිසුන් නැත්තාහු මහවනයෝ වෙත් ද, වන්දු සුයතී කුමරුවන් යාග කළ කල්හි පූෂ්පවතී නගරය එසේ වන්නේ යි.

5017. දේවයිනි, ඉදින් උතුම් වූ සඳකුමරු නසා නම් වැඩ නැත්තී වූ මම පසින් ගැවැසුණු සිරුරු ඇත්තී උමතු වන්නවු. මාගේ ප්‍රාණයෝ නිරුද්ධ වෙති.

5018. දේවයිනි, ඉදින් උතුම් වූ හිරු කුමරු නසා නම් වැඩ නැත්තී වූ මම පසින් ගැවැසුණු සිරුරු ඇත්තී උමතු වන්නවු. මාගේ ප්‍රාණයෝ නිරුද්ධ වෙති.

5019. සට්ඨියා යැ ඔපරක්ඛී යැ පොක්ඛරක්ඛී යැ නාසිකා යැ යන මොහු ඔවුනොවුන් ප්‍රිය තෙපුල් බණන්තාහු වන්දු සුයතී කුමරුන් හමුවෙහි නටන්තාහු කවර හෙයින් රමණය නො කරන්-තාහු ද (නාත්‍යගීතයෙහි) උන් හා සම වූ අන් ස්ත්‍රී කෙනෙක් නැත.

5020. බණ්ඩාගලය, වන්දු කුමරු වධයට ගෙනගිය කල්හි මට යම් හෘදයශෝකයෙක් වේ ද මාගේ මේ හෘදයශෝකය තාගේ මවු තොමෝ ලබාවා.

5021. බණ්ඩාගලය, සුයතී කුමරු වධයට ගෙනගිය කල්හි මට යම් හෘදයශෝකයෙක් වේ ද මාගේ මේ හෘදයශෝකය තාගේ මවු තොමෝ ලබාවා.

5022. ඉමං මඤ්ඤං හදයසොකං පටිමුච්චතු ඛණ්ඩභාල තව ජායා,
යො මඤ්ඤං හදයසොකො ව්‍යුසමිං වධාය නිනනීතෙ.

5023. ඉමං මඤ්ඤං හදයසොකං පටිමුච්චතු ඛණ්ඩභාල තව ජායා,
යො මඤ්ඤං හදයසොකො සුරියසමිං වධාය නිනනීතෙ.

5024. මා පුනෙත මා ච පනිං අද්දකඛි ඛණ්ඩභාල තව මානා,
යො සාතෙසි කුමාරෙ අද්දසකෙ සිහසඛිකාසෙ.

5025. මා පුනෙත මා ච පනිං අද්දකඛි ඛණ්ඩභාල තව මානා,
යො සාතෙසි කුමාරෙ අපෙකඛිතෙ සබ්බලොකස්ස.

5026. මා පුනෙත මා ච පනිං අද්දකඛි ඛණ්ඩභාල තව ජායා,
යො සාතෙසි කුමාරෙ අද්දසකෙ සිහසඛිකාසෙ.

5027. මා ච පුනෙත මා ච පනිං අද්දකඛි ඛණ්ඩභාල තව ජායා,
යො සාතෙසි කුමාරෙ අපෙකඛිතෙ සබ්බලොකස්ස.

5028. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි ඛණ්ඩභාලස්ස,
අපි නිගලඛන්ධකාපි හන්ථි අසෙස ච පාලෙම.

5029. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි ඛණ්ඩභාලස්ස,
අපි නිගලඛන්ධකාපි හන්ථිව්‍යකනානි උජෙකම්ම.

5030. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි ඛණ්ඩභාලස්ස,
අපි නිගලඛන්ධකාපි අසව්‍යව්‍යකනානි උජෙකම්ම.

5031. මා නො දෙව අවධි දසෙ නො දෙහි යස්ස ගොතනි
තව කාමා,
අපි රට්ඨා පබ්බජිතා භික්ඛාවරියං වරිස්සාම.

5032. දිව්‍යං¹ උපයාවනති පුනනඤ්ඤා දළිඤ්ඤි² නාරියො,
පටිභාණානිපි භික්ඛා පුනෙත නහි ලහනති එකච්චා.

1. දිබ්බ - මජ්ඣ. 2. දළිඤ්ඤ - මජ්ඣ.

5022. බණ්ඩාලය, වන්දකුමරු වධයට ගෙනගිය කල්හි මට යම් පුත්‍රයෙක්කයෙක් වේ ද, මාගේ මේ හෘදයශෝකය තාගේ භාය්‍යා තොමෝ ලබාවා.

5023. බණ්ඩාලය, සුයඹී කුමරු වධයට ගෙනගිය කල්හි මට යම් හෘදයශෝකයෙක් වේ ද, මාගේ මේ හෘදයශෝකය තාගේ භාය්‍යා තොමෝ ලබාවා.

5024. බණ්ඩාලය, යමෙක් සිංහයන් බඳු වූ නිදෙස් කුමරුවන් සාතන කරවී ද, ඒ තාගේ මවු තොමෝ දරුවන් නහමක් දකිවා හිමියා ද නහමක් දකිවා.

5025. බණ්ඩාලය, යමෙක් සියලු ලෝවැසියා විසින් අපේක්ෂා කරන ලද කුමරුවන් සාතන කරවී ද, ඒ තාගේ මවු දරුවන් නො දකිවා හිමියා ද නො දකිවා.

5026. බණ්ඩාලය, යමෙක් සිංහ සදාග වූ නිදෙස් කුමරුවන් සාතන කරවී ද, ඒ තාගේ භාය්‍යා තොමෝ දරුවන් නහමක් දකිවා හිමියා ද නහමක් දකිවා.

5027. බණ්ඩාලය, යමෙක් සියලු ලෝවැසියා විසින් අපේක්ෂා කරන ලද කුමරුවන් සාතන කරවී ද, ඒ තාගේ භාය්‍යා තොමෝ දරුවන් නහමක් දකිවා, හිමියා ද නහමක් දකිවා. (මවුබිසෝ ආක්‍රොශ කළා.)

5028. දේවසිනි, අප නහමක් සාතන කෙරේවා. අප බණ්ඩාල බමුණුහට දස් කොට දෙව. හැකිලිබැඳුම් ඇතියමෝ ද ඇතුන් අසුන් පාලනය කරමහ.

5029. දේවයන් වහන්ස, අප සාතනය නො කරව. අප බණ්ඩාල බමුණුහට දස් කොට දෙව. හැකිලිබැඳුම් ඇතියමෝ ද ඇත් ඉලන්ති (වසුරු) බැහැර ලමහ.

5030. දේවයන් වහන්ස, අප සාතනය නො කරව. අප බණ්ඩාල බමුණුහට දස් කොට දෙව. හැකිලිබැඳුම් ඇතියමෝ ද අස් ඉලන්ති බැහැර ලමහ.

5031. දේවයන් වහන්ස, අප සාතනය නො කරව. අප මුඛ කැමැති යමක්හට දස් කොට දෙව. අපි රටින් තෙරන ලදුවමෝ ද පිඬුසිඟා හැසිරෙමහ. (සිඟාකා ඇවිදුමහ.)

5032. දරුවන් කැමැති දිළිඳු ස්ත්‍රීහු ද දෙවොල් ආරාධනා කරති. ඇතැම්හු අභිමත ආහාර (දෙළ) ද නො ලැබ දරුවන් නො ලබන් මැ යි.

138 ජාතිකපාලි - මහානිපාතො

5033. අසිසාසකානි¹ කරොනති පුතනා නො ජායනතු තනො පපුතනා,
අඨ නො අකාරණසමා යඤ්ඤායාය දෙව සාතෙසි,
5034. උපයාචිතකෙන පුතනං ලහනති මා තාත නො අසාතෙසි.
මා කිච්ඡා ලභකෙහි පුතෙහි යථිඤ්ඤා ඉමං යඤ්ඤං.
5035. උපයාචිතකෙන පුතනං ලහනති මා තාත නො අසාතෙසි,²
මා කපණලභකෙහි පුතෙහි අමොය නො විපවාසෙහි.
5036. බහුදුක්ඛපොසියා වන්දං අමම තුවං ජියාසෙ පුතනං,
වන්දමි බො තෙ පාදෙ ලහනං තාතො පරලොකං.
5037. හන්ද ව මං උපගුහ පාදෙ තෙ අමම වන්දිතුං දෙහි,
ගච්ඡාමිද්දති පවාසං යඤ්ඤායාය එකරාජසස.
5038. හන්ද ව මං උපගුහ පාදෙ තෙ අමම වන්දිතුං දෙහි,
ගච්ඡාමිද්දති පවාසං මාතු කඤ්ඤා හදයසොකං.
5039. හන්ද ව මං උපගුහ පාදෙ තෙ අමම වන්දිතුං දෙහි,
ගච්ඡාමිද්දති පවාසං ජනසස කඤ්ඤා හදයසොකං.
5040. හන්ද ව පදුමපන්නානං මොලිං බන්ධසු ගොතමිපුතන,
වමෙකදලච්ඡිනිමිසසායො³ එසා තෙ පොරාණියා පකති.
5041. හන්ද ව විලෙපනනෙත පවුමකං වන්දනං විලිමපසු,
යෙහි ව සුචිලිතො සොහසි රාජපරිසාය.⁴
5042. හන්ද ව මුදුකානි වඤ්ඤානි පච්ඡිමකං කාසිකං වාසෙහි,
යෙහි ව සුනිවඤ්ඤා සොහසි රාජපරිසාය.

---

1. අසිසකානි - මජ්ඣං.
2. සාතෙසි - මජ්ඣං.
3. වමෙකදලච්ඡිනිමිසසායො - සයා වමෙකදලච්ඡි - මජ්ඣං,
4. පරිසාය - මජ්ඣං.

5033. අපට දරුවෝ උපදිත් ව සි, එයින් මුහුඹුරෝ උපදිත් ව සි පැතුම් කෙරෙහි. දේවයීනි, එසේ ඇති කල්හි නො කරුණෙන් අප යාග පිණිස ඝාතන කරව.

5034. පියාණෙනි, දෙවියන් යැදීමෙන් දරුවන් ලබති. පියාණෙනි, අප ඝාතනය නො කරව. දුකසේ ලද පුතුන්ගෙන් මේ යාගය නො කරව.

5035. දෙවියන් යැදීමෙන් දරුවන් ලබති. පියාණෙනි, අප ඝාතනය නො කරව. බැගෑපත් වැ ලද පුතුන් වන අප කෙරෙන් මව වෙන් නො කරව.

5036. මෑණියනි, බොහෝ දුක්විඳ වන්ද කුමාරයා පොෂණය කළ තෙපි පුතු කෙරෙන් පිරිහෙවු. තොපගේ පාසහළ වදිමි. මපියා හොග සහිත පරලොව ලබාවා.

5037. මෑණියනි, ඔබගෙන් වියෝ වන බැවින් මා වැළඳ ගනු මැනැවි. ඔබගේ පා වදින්නට දුන මැනැවි. ඒකරාජ නමැති රජුගේ යාගය පිණිස නැවැත නො එන පරිදි වෙන් වැ විසීමට යමි.

5038. මෑණියනි, (වියෝ වන) මා වැළඳ ගනු මැනැවි. නුඹගේ පා සහළ වදනට අවසර දුන මැනැවි. දැන් මම මෑණියන්ගේ හෘදයෙහි ශෝක උපදවා නැවත නො එන පරිදි වෙන් වැ විසීමට යමි.

5039. මෑණියනි, මා වැළඳ ගනු මැනැවි. නුඹගේ පාසහළ වදනට අවසර දුන මැනැවි. දැන් මම මහාජනයාගේ හෘදයෙහි ශෝක උපදවා නැවැත නො එන පරිදි වෙන් වැ විසීමට යෙමි සි වන්ද කුමාරයා වැලැපුණේ ය.

5040. ගෝතමීපුත්‍රය, එසේනම් මේ අන්තිට දැක්ම බැවින් කේශ කලාපය පියුම්පත් වෙළුමෙන් සකස් කිරීමෙන් බැඳ ගන්න ඇතුළත සපුමල් පතින් මුසු මේ වෙළුම ඔබගේ පෙර සිට පැවති චාරිත්‍රයෙකි.

5041. යම් විලෙවුනෙකින් විලේපනය කරන ලද්දේ රජ පිරිසෙහි හොබනේ ද මේ අවසන් සැරසුම බැවින් රත්සුන් විලේපනය කරව.

5042. පුත, මනා කොටු හඳුනා ලද යම් බඳු වස්ත්‍රයකින් රජපිරිසෙහි හොබනේ ද එබඳු මෘදු වස්ත්‍ර හැඳගනුව. (ලක්ෂයක් අගනා) අන්තිම කසීසඵව හැඳගනුව.

- 5043. මුත්තාමණිකනකච්ඡුතානි ගණනස්ස හස්සාහරණානි,
යෙහි ච හස්සාහරණෙහි යොහසි රාජපරියාය.
- 5044. නහනුනායං රට්ඨපාලො භුමිපති ජනපදස්ස දයාදෙ,
ලොකිස්සරො මහතො පුත්තෙසු සිනෙහං ජනයති.
- 5045. මය්හං පියා පුත්තා අත්තාපි¹ පියො කුමෙහ ච හරියායො.
සග්ගඤ්ච පස්සායො තෙනාහං සාතධිස්සාමි.
- 5046. මං² පඨමං සාතෙහි මා මෙ හදයං දුක්ඛං අඵාලෙසි,
අලඨකතො සුඤ්ජරකො පුත්තො තච දෙව සුබ්බමාලො,
- 5047. හඤ්ජයා මං හනස්ස සලොකා වජ්ඣයෙන හෙස්සාමි,
පුඤ්ඤං කරස්ස විපුලං චීවරාම උභොච පරලොකෙ.
- 5048. මා කං වජ්ඣ රුවචි බ්හුකා තච දෙවරා වීසාලකඛි,
තෙ තං රමධිස්සනති සිට්ඨසමි. ගොතමීපුත්තෙ.
- 5049. ඵචං වුත්තෙ වජ්ඣ අත්තානං හනති හස්සනලකෙහි,
අලමඤ්ච³ ජීවිතෙන පායාමි⁴ වීසං මරිස්සාමි.
- 5050. නහනුනිමස්ස රඤ්ඤෙස්ස මිත්තාමච්චා ච විජජ්ජරෙ සුභද,
යෙ න වදනති රාජානං මා සාතධි ඔරසෙ පුත්තෙ.
- 5051. නහනුනිමස්ස රඤ්ඤෙස්ස ඤ්ඤතිමිත්තා ච විජජ්ජරෙ සුභද,
යෙ න වදනති රාජානං මා සාතධි අත්තරෙ පුත්තෙ.
- 5052. ඉමෙ තෙපි මය්හං පුත්තා ගුණිනො කායුරධාරිතො රාජ,
තෙහිපි යජස්සු යඤ්ඤං අථ මුඤ්ඤාතු ගොතමීපුත්තෙ.
- 5053. බීලසතමපි මං කක්ඛා යජස්සු සත්තධා මහාරාජ,
මා ජෙට්ඨපුත්තමච්චධි අද්දසකං සිහසඬකාසං.

- 1. අපොපි - මජ්ඣ.
- 2. ම - මජ්ඣ.
- 3. අලමෙස - මජ්ඣ.
- 4. පියාමි වීසං - මජ්ඣ.

5043. පුත්‍ර, අතෙහි පළඳින ලද යම්බඳු අබරණින් රජපිරියෙහි හොබනේ ද එ බඳු මුතු මැණික් රත්රන් යන මෙයින් සැරසුණු අත් අබරණ පළඳින්නැයි (මැණියෝ කීහ.)

5044. දනන්හට ප්‍රධාන මහ පොළොවට අධිපති ජනපදයට හිමි වූ මේ රජ තෙමේ දැරුවන් කෙරෙහි ඇති මහත් ආදරය නූපදව යි කියා සිතමි (යි වන්දා නම් අගබියොව පැවැසූ.)

5045. මටත් දැරුවෝ ප්‍රිය වෙති, ආත්මය ද ප්‍රිය ය, ලෙහෙළි වූ තෙපි ද අඹුවෝ ද මට ඉතා ප්‍රිය වෙති. දෙවලොව පතන මම එහෙයින් යාග පිණිස දැරුවන් මරන්නෙමි (යි රජ තෙමේ කීය.)

5046. දේවයනි, එසේනම් පළමු කොටු මා මරනු. සරසන ලද යහපත් සිවුමැලි වූ ඔබ ගේ පුතා මරණයට නො පැමිණේවා වන්දා කුමාරයා ගේ මරණ දුක මා හදය නො පළවා.

5047. දේවයනි, එසේනම් මා පළමු කොටු මරව. වන්දකුමාරයා හා සමාන දෙවිලෝ ඇත්තක් වන්නෙමි. ඔබ ද පින් රැස් කළ මැනැවි. එකවර නැසුණු අපි දෙදෙනා සුව අනුභව කරමින් පරලොව හැසිරෙමු (යි වන්දා දේවි පැවැසූ.)

5048. වන්දාවනි, තිගේ මරණයට කැමැති නොවව. විශාල ඇස් ඇත්තිය, සැමියාගේ සොහොවුරෝ තව බොහෝය. ගොතමි පුතු වන්දකුමාරයා මරා යාග කළ කල ඔව්හු තී පංචකාමයෙන් ඇලුම් කරවන්නාහ (යි රජ තෙමේ කී.)

5049. මෙසේ පැවැසූ කල සඳබියෝසඳ අකුල්හලින් හෙවත් අල්ලෙන් තමන්හට පහර දුනි. හෙවත් ගසා ගනි. මගේ ජීවිත යෙන් ප්‍රයෝජන නැත, වීස බොමි, මැරෙමි.

5050. දේවයනි, ඔරුම පුත්‍රයන් නො මරව යි යම් කෙනෙක් නො කියද්ද, එහෙයින් මේ රජහට මිත්‍රයෙ. ද අමාත්‍යයෝ ද යහළුවෝ ද නැතැයි සිතමි.

5051. දේවයනි, තමහට මැ ද වැ උපන් දැරුවන් නො මරව යි යම් කෙනෙක් නො කියද්ද, එහෙයින් මේ රජහට මිත්‍රයෝ ද නැයෝ ද යහළුවෝ ද නැතැයි සිතමි.

5052. මහරජ, පැළැඳි මල්මාලා ඇති අඟුපළඳනාවෙන් සැරසුණු ඒ මේ මාගේ පුත්‍රයෝ ද ඇත. ඔවුන්ගෙන් ද යාග කළ මැනැවි. එකල ගෝතමීපුත් සඳකුමරු මුදවා.

5053. මහරජ මා මරා කොටස් කොට සත් තැනෙක යාග කළ මැනැවි. තිදෙස් වූ සිංහයකු බඳු මාගේ වැඩිමහලු පුතු නො මරනු මැනැවි.

5054. බ්ලසතමි මං කතා යජස්ස සතධා මහාරාජ,
මා ජෙට්ඨපුත්තමවධි අපෙකත්තං සබ්බලොකස්ස.

5055. බහුකා තව දින්නා ආහරණා උච්චාවචා සුභණ්ඩමි,
මුත්තාමණිවෙචරියා ඉදං තෙ පච්ඡිමකං දනං.

5056. යෙසං පුඤ්ඤ බ්‍රහ්මස්ස චුලලා මාලාගුණා විචන්තිංසු,
තෙසජ්ජපිතනිසිතො නොනතිංසො විචන්තිස්සති බ්‍රහ්මස්ස.

5057. යෙසං පුඤ්ඤ බ්‍රහ්මස්ස චිත්‍රා මාලාගුණා විචන්තිංසු,
තෙසජ්ජ පිත නිසිතො¹ නොනතිංසො විචන්තිස්සති බ්‍රහ්මස්ස.

5058. අචීරා²වත නොනතිංසො විචන්තිස්සති රාජපුත්තානං බ්‍රහ්මස්ස,
අප මම හදයං න ඵලනී තාව දලහබ්‍රහ්මතස්ස මෙ ආසි.

5059. කාසිකසුච්චිකුචරා කුණ්ඩලිතො අගඵච්ඤනච්චිකතා,³
නියාඨ ච්ඤසුච්චියා යඤ්ඤකාය ඵකරාජස්ස.

5060. කාසිකසුච්චිකුචරා කුණ්ඩලිතො අගඵච්ඤනච්චිකතා,
නියාඨ ච්ඤසුච්චියා මාතු කතා හදයසොකං.

5061. කාසිකසුච්චිකුචරා කුණ්ඩලිතො අගඵච්ඤනච්චිකතා,
නියාඨ ච්ඤසුච්චියා ජනස්ස කතා හදයසොකං.

5062. මංසරසභොජිතො නභාපකසුනභාතා කුණ්ඩලිතො
අගඵච්ඤනච්චිකතා,
නියාඨ ච්ඤසුච්චියා යඤ්ඤකාය ඵකරාජස්ස.

5063. මංසරසභොජිතො නභාපකසුනභාතා කුණ්ඩලිතො
අගඵච්ඤනච්චිකතා,
නියාඨ ච්ඤසුච්චියා මාතු කතා හදයසොකං.

1. තෙසජ්ජපිතනිසිතො - මජ්ඣං.
2. අචීරං - මජ්ඣං.
3. අග්ගල - මජ්ඣං. අකල - චි.

5054. මහරජ, මා මරා කොටස් කොටු සත් තැනෙක යාග කළ මැනැවි. සියලු ලෝවැසියන්ගේ බලාපොරොත්තු ඇති දෙටු පුතු නො මරව (යි වන්ද්‍රාදේවී පැවැසූ.)

5055. එමිඛා වන්ද්‍රාවනී, ප්‍රිය වචන පවසන කල්හි මුතු මැණික් වෛද්‍යසීමය වූ කුඩා වූ ද මහත් වූ ද බොහෝ අබරණ තිට ම විසින් දෙන ලදයැ. ම විසින් තිට දෙන මේ අන්තිම දීම ය යි වන්ද්‍රකුමාරයා පැළැඳී අබරණ දුන්.

5056. මෙයින් පෙර යම් රාජ කුමාර කෙනකුන්ගේ ස්කන්ධයන්හි පිපුණු මල්දම් පෙරළනාහු ද අද ඒ මුවහත් කඩුව පවත්නේ ය

5057. මෙයින් පෙර යම් රාජ කුමාර කෙනකුන්ගේ ස්කන්ධයන්හි විසිතුරු මල්දම් පෙරළනාහු ද අද ඒ කුමාරයින්ගේ ස්කන්ධයන්හි විෂ පෙටු තියුණු - මුවහත් කඩුව පවත්නේ ය.

5058. රාජ කුමාරයින්ගේ ශරීරයන්හි ඒකාන්තයෙන් ම නොබෝ කලකින් කඩුව හෙන්නේ ය. එසේ වූ නමුදු මහද නො පැළෙයි. මහද ඉතා දැඩි බැඳුමෙන් යුත් වූයේ විය.

5059. හැඳි පිරිසුදු කශීසළ ඇති පැළැඳි කුණ්ඩලාහරණ ඇති ගල්වන ලද අඟිල් සඳුන් සුවද ඇති සඳහිරු කුමරුවෝ එකරාජ නම් රජහු ගේ යාගයට ගෙන යනු ලබන්නාහ.

5060. හැඳි පිරිසුදු කශීසළ ඇති පැළැඳි කුණ්ඩලාහරණ ඇති ගල්වන ලද අඟිල් සඳුන් සුවද ඇති සඳහිරු කුමරුවෝ මැණියන්ගේ හෘදයෙහි ශෝක උපදවා ඒකරාජ නම් රජහු ගේ යාගයට ගෙන යනු ලබන්නාහ.

5061. හැඳි පිරිසුදු කශීසළ ඇති පැළැඳි කුණ්ඩලාහරණ ඇති ගල්වන ලද අඟිල් සඳුන් සුවද ඇති සඳහිරු කුමරුවෝ මහාජනයාගේ හෘදයෙහි ශෝක උපදවා ඒකරාජ නම් රජහුගේ යාගයට ගෙන යනු ලබන්නාහ.

5062. මස්රසයෙන් යුත් සුවද ඇල් සහල් බොජුන් අනුභව කළ නභවන්නවුන් රන්සුණු නහනුවෙන් උළා කළ නැහැටුම් ඇති පැළැඳි කුණ්ඩලාහරණ ඇති අඟිල් සඳුන් සුවද ගල්වන ලද වන්ද්‍ර සුය්‍යී දෙකුමරුවෝ එකරාජ නම් රජුගේ යාගයට ගෙන යනු ලබන්නාහ.

5063. මස්රසයෙන් යුත් සුවද ඇල් සහල් බොජුන් අනුභව කළ නභවන්නවුන් රන්සුණු නහනුවෙන් උළා කළ නැහැටුම් ඇති පැළැඳි කුණ්ඩලාහරණ ඇති අඟිල් සඳුන් සුවද ගල්වන ලද වන්ද්‍ර සුය්‍යී දෙකුමරුවෝ මැණියන්ගේ සිතෙහි ශෝක උපදවා එකරාජ නම් රජුගේ යාගයට ගෙන යනු ලබන්නාහ.

5064. මංසරසභෝජිනෝ නභාපකසුනභානා කුණ්ඩලීනෝ
අගඵවඤ්ඤවිලිනෝ,
නියතාඵ වඤ්ඤුරියා ජනසස කඤ්ඤා හදයසොකං.

5065. සබ්බසමී උපකඛටසමී නිසීදිනෙ වඤ්ඤසමී¹ යඤ්ඤඤාය,
පඤ්ඤාලරාජධිනා පඤ්ඤලිකා සබ්බපරිසමනුපරියාධි.

5066. යෙන සඵඵන ඛණ්ඩභාලො පාපකමමං කරොති දුමෙඵඵධො,
ඵනෙන සඵඵඵඤ්ඤන සමඛිතී සාමීකෙන භොමී.

5067. යෙධස් අමනුසසා යානි ඵ යකඛභුතභවානි,
කරොනානු මෙ වෙයාඵඵිකං සමඛිතී සාමීකෙන භොමී.

5068. යා දෙඵනා ඉධාගතා යානි ඵ යකඛභුතභවානි,
සරණෙසීනිං අනාඵං තායඵ මං යාඵාමභං පතීමභං අජියාං.²

5069. තං සුඤ්ඤා අමනුසසා අයොකුඵං පරිඛභමෙඤ්ඤාන,
හයමසස ජනයනෙතා රාජානං ඉදමඵඵොඵ.

5070. බුජ්ඤ්ඤා ඛො රාජකලී මාතාහං මඤ්ඤං නිතාලෙමී,
මා ජෙඵඵපුතභමඵධි අදුසකං සීහසඛකාසං.

5071. කො තෙ දිඵඤ්ඤා රාජකලී පුතභරියායො හඤ්ඤාමානා,³
සෙඵධි ඵ ගභපතයො අදුසකා සභාකාමා හී.

5072. තං සුඤ්ඤා ඛණ්ඩභාලො රාජා ඵ අඛභුතමිදං දියඵාන,
සබ්බෙසං ඛණ්ඩනානී මොඵෙසුං යඵා තං අපාපානං.⁴

5073. සබ්බෙසු වීපඵුනෙතසු යෙ ඵ තඤ්ඤා සමාගතා තද ආසුං,
සබ්බෙ ඵකෙකලෙඤ්ඤකමිදංසු ඵස ඵධො ඛණ්ඩභාලසස.

1. වඤ්ඤමභි - මජ්ඣ. 2. අජියං - මජ්ඣ. 3. හඤ්ඤාමානායො - මජ්ඣ. සූ. 4. අනුපසාතං - මජ්ඣ. සූ.

5064. මස්රසයෙන් යුත් සුවද ඇල් බොජුන් අනුභව කළ නභවන්තවුන් රත්සුඤ්ඤ නභනුවෙන් උළා කළ නැහැවුම් ඇති පැළැදි කුණ්ඩලාභරණ ඇති අභිල් සඳුන් සුවද ගල්වන ලද වන්දු සුයඹ් දෙකුමරුවෝ මහාජනයාගේ හෘදයෙහි ශෝක උපදවා එකරාජ නම් රජුගේ යාගයට ගෙන යනු ලබන්නාහ යි (වන්දා දේවී වැලැජුණාය.)

5065. යාගයට අවශ්‍ය සියල්ල පිළියෙල කළ කල්හි වන්ද කුමාරයා ඒ සඳහා හිඳ වූ හෙවත් කඩුවෙන් ගෙළ සිඳින්නට නිසි පරිදි හිඳ වූ අවස්ථාවෙහි පඤ්ඤාල රාජධීතෘ වූ වන්දා දේවී ඇදිලි බැඳ ගෙන පිරිස් අතරෙහි හැසුරුණා ය.

5066. යම් සත්‍යයකින් මේ බණ්ඩාල නම් නුවණ නැති පෙරෙවි බමුණා පාප කර්මයක් කෙරේ ද, ඒ සත්‍යයෙන් මා ගේ සැමියා සමඟ එක් වෙමවා.

5067. මෙහි අමනුෂ්‍යයෝ ය, යක්ෂයෝ ය, භූතයෝ ය, භූත භාවයට පැමිණෙන්නෝ ය යන යම් කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ සියලු දෙනා මට ව්‍යාවන් කෙරෙත්වා, මම සැමියා සමඟ එක් වූ තැනැත්තක් වෙමවා.

5068. මෙහි පැමිණියා වූ දේවියෝ ය, යක්ෂයෝ ය, භූතයෝ ය, භූත භාවයට පැමිණෙන්නෝ ය යන යම් කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ සියලු දෙනා අසාමික වූ පිහිට සොයන මා රකිවු. සැමියාගෙන් මම නො පිරිහෙමවා යි තොපට මම යාඥා කරමි (යි වන්දාදේවී තොමෝ වැලැජුණා ය.)

5069. ශක්‍ර දේවේන්ද්‍ර තෙම එ බස් අසා යකුළක් කරකවමින් එකරාජ නම් රජුට භය උපදවමින් මෙය කී ය:

5070. මෝඩ පව්වු රජ, මම තාගේ හිස නො පළමවා යි දැන ගනුව; සිංහයකු සමාන නිදෙස් වැඩිමහලු පුතු නො මරව.

5071. මෝඩ කාලකණ්ණි රජ, දෙවිලොවැ උපදිනු කැමැති වැ මරනු ලබන්නා වූ නිදෙස් අඹුදරුවෝ ද සිටුවරු ද ගෘහපතියෝ ද තා විසින් කොතැන්හි දී දක්නා ලද්දහු ද?

5072. එ බස් අසා බණ්ඩාල බමුණා ද රජ ද මේ අද්භූත දඹ්‍රණය (ශක්‍රයා) දැකූ නො පව්වුවන් ගේ යම් මිදුමක් වේ නම් එ පරිද්දෙන් සියල්ලන්ගේ බැමි මිදුහ.

5073. සියල්ලන් ගේ බැඳුම් මිදූ කල්හි යම් පමණ ජනයා රැස්වූහු ද ඒ සියලු මිනිස්සු මැ මේ බණ්ඩාල බමුණාගේ වධය යි කියා ඔහුට එක එක කැට පහර දුන්හ. (එහි මැ ඔහු මරණයට පැමිණ වූහ යනු යි.)

146 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

5074. සබ්බෙ පනිංසු¹ නිරයං යථා තං පාපකං කරිත්වාන,
නභි පාපකම්මං කත්වා ලබ්භා සුගතිං ඉතො ගන්තුං.
5075. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චන්දං අභිසිඤ්චිංසු සමාගතා රාජපරිසා ව.
5076. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චන්දං අභිසිඤ්චිංසු සමාගතා රාජකඤ්ඤයො.
5077. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චන්දං අභිසිඤ්චිංසු සමාගතා දෙවපරිසා ව.
5078. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චන්දං අභිසිඤ්චිංසු සමාගතා දෙවකඤ්ඤයො.
5079. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චෙලුකෙඛපමකරුං සමාගතා රාජපරිසා ව.
5080. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චෙලුකෙඛපමකරුං සමාගතා රාජකඤ්ඤයො.
5081. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චෙලුකෙඛපමකරුං සමාගතා දෙවපරිසා ව.
5082. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු යෙ ච තත් සමාගතා තද ආසුං,
චෙලුකෙඛපමකරුං සමාගතා දෙවකඤ්ඤයො.
5083. සබ්බෙසු විපච්චිතෙහසු බහු ආනන්දනො අහු චංසො,
නන්දිප්පචෙසි නගරං බන්ධනා මොකෙඛා අසොසිත්වාති.

බණ්ඩහාලජාතකං පඤ්චමං.

---

1. සබ්බෙපච්චිංසා පනිංසා - මජ්ඣිමං.

5074. ඒ පවිටු යාග කොටැ යමිසේ සියල්ලෝ නරකයෙහි වැටුණාහු එසේ මැ පවිකම් කොටැ මෙලොවින් සුගතියට යන්නට ද නො ලැබිය හැකි ය යි වදළහ.

5075. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ රජ පිරිස ද වන්ද කුමාරයා අභිෂේක කළහ.

5076. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ රාජකන්‍යාවෝ ද වන්ද කුමාරයා අභිෂේක කළහ.

5077. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ දෙවපිරිස ද වන්දකුමාරයා අභිෂේක කළහ.

5078. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද වන්ද කුමාරයා අභිෂේක කළහ.

5079. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ රජ පිරිස ද පිළි හිස සිසැරූහ.

5080. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ රාජකන්‍යාවෝ ද පිළි හිස සිසැරූහ.

5081. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ දෙවපිරිස ද පිළි හිස සිසැරූහ.

5082. හැමදෙනා බන්ධනමුක්ත වූ කලැ එ දවස එහි රැස් වූ යම් කෙනෙක් වූ නම් ඔහු ද රැස් වූ දිව්‍යකන්‍යාවෝ ද පිළි හිස සිසැරූහ.

5083. සියල්ලන් බන්ධනයෙන් මිදුණු කල බොහෝ ජනයෝ සතුටු සිතැත්තෝ වූහ. නගරයෙහි තුටු බෙර හැසිරිති. (අපගේ වන්දකුමාර තෙමේ යමිසේ බන්ධනයෙන් මිදුණේ ද එසේ සියල්ලෝ මිදෙත්වා යි) බන්ධනයෙන් මිදීම පිළිබඳ සෝභාව ද කරන ලද්දේය.

6. භූරිදක්කජාතකං

- 5084. යං කිඤ්චී රතනං අඤ්චී ධනරට්ඨනීවෙසනෙ,
සබ්බානී තෙ උපායනානු¹ ධීතරං දෙහී රාජිනො.
- 5085. න නො විවාහො නාගෙහි කතපුබ්බො කුදුවනං,
තං විවාහං අසංයුක්තං කථං අමෙහ කරොමසෙ.
- 5086. ජීවිතං නුත තෙ චක්කං රට්ඨං වා මනුජාධිප,
න හී නාගෙ කුපිතමහී වීරං ජීවනනී තාදියා.
- 5087. යො සං දෙව මනුසෙසසු² ඉද්ධිමත්තං අනිඤ්චිමා,
වරුණසස නියං පුත්තං යාමුතං අනිමඤ්ඤසි.
- 5088. නානිමඤ්ඤමි රාජානං ධනරට්ඨං යසසසිනං,
ධනරට්ඨො හී නාගානං බහුතකමපි ඉක්කරො.
- 5089. අහී මහානුභාවොපි න මෙ ධීතරමාරහො,
බතකියො ච වීදෙහානං අභිජාතා සමුද්දජා.
- 5090. කමලලසසතරා උට්ඨොනානු සබ්බො නාගෙ නීවෙදය,
බාරාණසිං පචජ්ජනානු මා ච කිඤ්චී වීභෙදයුං.
- 5091. නීවෙසනෙසු සොබ්බෙහසු රථියා වචචරෙසු ච,
රුක්ඛගෙනසු ච ලමබනානු³ විතතා තොරණෙසු ච.
- 5092. අභට්ඨි සබ්බසෙතෙන මහතා සුමහං පුරං,
පරිකඛ්චිසසං හොගෙහී කාසීනං ජනයං⁴ භයං.
- 5093. තසස නං වචනං සුඤ්චා උරගා නෙකචණ්ණිනො,
බාරාණසිං පචජ්ජංසු න ච කිඤ්චීවීභෙදයුං.⁵
- 5094. නීවෙසනෙසු සොබ්බෙහසු රථියා වචචරෙසු ච,
රුක්ඛගෙනසු ච ලමබ්බංසු විතතා තොරණෙසු ච.

- 1. උපයනානු - මජ්ඣ. සං.
- 2. මනුසෙසසාපි - මජ්ඣ. සං.
- 3. ලමබනනී - මජ්ඣ.
- 4. ජනනං - මජ්ඣ.
- 5. වීභෙදයුං - මජ්ඣ.

6. හැරිදතක ජාතකය

5084. මහරජ, ධනරඬ නමැති රජහුගේ මාලිගාවෙහි යමකිසි රත්නයක් ඇද්ද ඒ සියලු රත්නයෝ ඔබගේ මාලිගාවට පැමිණෙත්වා, අප රජුට සමුද්දජා නමැති ඔබගේ දුකුමරිය දීම මැනවැ'යි නාගයෝ පැවැසූහ.

5085. එමබා නාගයින්, කවර කලෙක්හි වත් නයින් සමග අපගේ විවාහයක් සිදු නො වූ විරූ ය. තිරිසනුන් සමග එක්වීම ඇති ඒ විවාහය නුසුදුසු ය. මනුෂ්‍ය වන අපි එය කෙසේ සිදු කරමු දැ යි බරණැස් රජ තෙමේ පැවැසී ය.

5086. මහරජ, ඔබ ජීවිතය ද රට ද හැරදමණලදා යි සිතමි. නයින් කිපුණු කලා ඔබ වැන්නෝ බොහෝ කල් ජීවත් නො වෙති.

5087. මහරජ, මිනිසුන් අතරෙහි සාද්ධි නැති යම් බදු ඔබ සාද්ධි ඇති යමුනා ගහෙහි යට භාගයෙහි උපන් වරුණු නමැති නාරජුගේ සවකිය පුත් ධනරඬ නාරජු ඉක්මවා සිතන්නාහ යි කීය.

5088. යස පිරිවර ඇති ධනරඬ නමැති නාරජු ඉක්මවා නො සිතමි. ධනරඬ නම්. නා රජ තෙමේ වනාහි බොහෝ නයින් හට අධිපති වෙයි.

5089. නාරජ තෙමේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ නමුදු මාගේ දුටු නුසුදුසු ය. ක්ෂත්‍රිය වූ සමුද්දජා නමැති මාගේ දුටු විශිෂ්ට වූ ජාති ඇත්තී යැ යි බරණැස් රජ තෙමේ පැවැසී ය.

5090. කම්බලසසතර නමැති (මවු පසෙහි වූ) නාගයෝ නැගී සිටිත්වා, සියලු නාගයන්ට වහා රැස්වන්නට දන්වමු. සියලු නාගයෝ බරණැස් නුවරට පැමිණෙත්වා, තොප ගෙන් කිසි කෙනෙක් කිසිවකුට හිංසා නො කෙරෙත්වා.

5091. ගෙවල්, පොකුණු, වීථි, සන්ධි, ගස්මුදුන්, දෙරටු සහ තොරණ යන මේ තන්හි පැතීරූ එල්බෙත් වා.

5092. මමත් සවිසුදු වූ මහසිරුරකින් යුත් වෑ ගොස් කසිරට වැසියනට මහත් බිය උපදවමින් මහනගරය දරණවැලින් වට කරන්නෙමි යි නාරජ තෙමේ කී ය.

5093. එ බස් අසා නන් වන් පැහැ'ති නාගයෝ බරණැස් නුවරට වැදුනාහ. කිසිවකුහට ද හිංසා නො කළාහු ය.

5094. ගෙවල්, පොකුණු, මං සන්ධි, ගස්මුදුන්, දෙරටු සහ තොරණ යන තන්හි පැතීරූ එල්බුණාහ.

150 ජාතකපාලි - මහානිපානො

5095. තෙ¹ දිසවාන ලම්බනෙත පුටු කඤ්ඤිසු නාරියො,
නාගෙ සොඤ්ඤිකතෙ දිසවා පසසසනෙත මුහුං මුහුං.

5096. බාරාණසී පවාසිතා² ආතුරා සමපජ්ජට,
බාහා පභගඤ්ඤ පකකඤ්ඤා ධිතරං දෙහි රාජිනො.

නගරබණ්ඩො.

5097. පුප්ඵාභිහාරසස වනසස මජ්ඣෙකි
කො ලොභිතකෙකවා විහතතකරංසො,³
කා⁴කමුක්කායුරධරා සුවඤ්ඤා
තිට්ඨනති නාරියො දස වඤ්ඤානා.

5098. නො ඤං බ්‍රහ්මබාහු වනසස මජ්ඣෙකි
වීරොචසී සතසිඤ්ඤාව අඤ්ඤි,
මහෙසකෙකවා අඤ්ඤිතරොසී යකෙකවා
උද්භු නාගොසී මහානුභාවො.

5099. නාගොහමසමී ඉඤ්ඤිමා තෙජසී දුරතිකකමො,
ධිසෙයාං තෙජසා කුඤ්ඤො චීතං ජනපදං අපි.

5100. සමුද්දජා හි මෙ මාතා ධනරට්ඨො ච මෙ පිතා,
සුදසසනකනිට්ඨොසමී භුරිදකෙතාති මං වීදු.

5101. යං ගමඤ්ඤරං සද්ධවට්ටං රහදං හෙසමී⁵ අවෙකකසී,
ඵස දිවෙයා මමාවාසො අනෙකසතපොරියො.

5102. මයුරකොඤ්ඤාභිරුදං නිලොදං වනමජ්ඣකො,
යමුහං පවිස මාහිතො ධෙමං වතභවතං සිවං.

5103. තඤ්ඤ පතො සානුවරො සහපුකෙතන බ්‍රාහ්මණ,
පුජිතො මඤ්ඤා කාමෙහි සුඛං බ්‍රාහ්මණ වච්ඡසී.⁶

5104. සමා සමනතා පරිතො බහුත⁷ තගරා මහී,
ඉඤ්ඤොපකසඤ්ඤානො සොහති හරිතුතමා.

1. විකෙසු - මජ්ඣං.
2. සබ්‍රාහ්මිනා - මජ්ඣං.
3. විහතතකරංසො - මජ්ඣං.
4. කා - මජ්ඣං.
5. හෙසමී - මජ්ඣං.
6. වෙච්ඡසී - මජ්ඣං.
7. බහුතාතගරා - මජ්ඣං.

5095. පෙණය කොට වරින් වර පිහින එල්බෙන නාගයන් දක්මෙන් බොහෝ ස්ත්‍රීහු හැඳුහ.

5096. බරණැස අතිශයින් පෙළිණ. පීඩාවට පත් ඔවුහු රජු වෙත පැමිණියහ. රජුගේ දු කුමරිය නාරජුහට දෙව යි ඉස අත් බැඳ ඇඳුහ.

නගර කාණ්ඩය.

5097. පුද පිණිස ගෙනෙන ලද මලින් යුතු මේ වන මැද රතැස් ඇති පිරුණු උරහිස් අතර ඇති ඔබ කවරහු ද, සවරණමය ගෙල පළඳනා හා වළලු ඇති මනා වූ ඇඳුමින් යුත් කවර නම් ස්ත්‍රීහු ද ස දෙනෙක් වදිමින් සිටිත් ද?

5098. මහත් වූ අත් ඇති ගිතෙල් ඉසිණු ගින්නක් මෙන් වන මැද බැබැළෙන ඔබ කවර නම් කෙනෙක් ද? මහත් අනුභාව ඇති යකෙක් ද? නොහොත් අනුභාව සම්පන්න නාගයෙක් ද යි බමුණා ඇසී ය.

5099. මම සාද්ධි ඇති විෂ ඇති තේජස් ඇති අනුන් වීසින් මැඩ පැවැත්විය නො හැකි නාගයෙක්මි. ඉදින් මම කිපියෙමි නම් විෂ තේජසින් මුළු ජනපදය ද දෂ්ට කොට දවා ලත්තෙමි.

5100. සමුද්දජා නම් බියොව මාගේ මවු කොමෝ ය. ධන-රඬබ නම් නාරජ මාගේ පිය කෙමේ ය. මම වනාහි සුදසසන නම් නාරජු ගේ මල් වෙමි. මා භූරිදානන යැ යි නාගභවනයෙහි දනිති යි නාරජ කී ය.

5101. හැම කල් පැවැති ගැඹුරු දියසුළි ඇති බිහිසුණු යම් වීලක් දක්නෙහි ද? නොයෙක් සිය ගණන් පුරුෂ ප්‍රමාණ ඇති ඒ වීල වනාහි මාගේ දිව්‍යමය වූ වාසස්ථානය යි.

5102. දෙ ඉවුරු වන පෙනූ වෙසෙන මොණරුන් වීසින් ද කොස්වා ලිහිණියන් වීසින් ද පැවැත්වෙන නද ඇති නිල්වත් ජලය ඇති ආචාර සම්පන්නයන් වාසය කරන ක්ෂෙමභූමි වූ මේ යමුනා ගඟට භය නැති වූ පිවිසෙව යි නාරජ කී ය.

5103. අනුවරයන් හා එහි පැමිණි පුතු සහිත බමුණාට පිදුයේ බ්‍රාහ්මණය, මා සතු කම්සැපතින් සුවසේ වසන්නැ යි නාරජ කී ය.

5104. පින්වත් නාරජ, ඔබගේ භවන පිළිබඳ මේ පොළොව සියලු දිසා සමතලා ය. තුවරලා බොහෝ ඇති රන්වත් ඉඳු ගොව්වන් ගෙන් ගැවසීගත් නිල්වත් කුසතණින් බැබැළෙයි.

5105. රමො වනවෙත්‍යානි රමො¹ භංසුපකුපීතා,
ඔපුප්පදො තිට්ඨනති පොකඛරසෙය්‍ය සුනිමිතා.

5106. අධංසා සුකතස්මතා සබ්බ වෙඵරියාමයා,
සහස්සඵමතා පාසාද පුරා කඤ්ඤහි ජොතරෙ.

5107. විමානං උපපනොසි දිබ්බං පුංඤ්ඤහි අත්තනො,
අසබ්බාධං සිවං රමමං අවචනාසුඛසංහිතං.

5108. මඤ්ඤ සහස්සනෙත්තස්ස විමානං නාභිකඛබ්බි,
ඉදධි හි ත්‍යායං විපුලා සකකසෙසව පුතීමනො.

5109. මනසාපි න පත්තබ්බා අනුභාවො පුතීමනො,
පරිවාරයමානානං සඉන්ද්‍රානං වසවත්තං.

5110. තං විමානං අභිජ්ඣාය අමරානං සුබ්බසිතං,
උපොසථං උපවසනො සෙමී වමමිකමුඛනී.

5111. අභඤ්ච මීගමෙසානො සපුත්තො පාවිසිං වනං,
තං මං මනං වා ජීවං වා නාභිවෙදෙනති ඤාතකා.

5112. ආමනතයෙ භුරිදත්තං කාසිපුත්තං යසස්සුතං,
තයා වො සමනුඤ්ඤානා අපි පසෙසු ඤාතකෙ.

5113. එසොහි වන මෙ ජන්ද්‍රෙ යං වසෙසි මමනතිකෙ,
නහි එතාදියා කාමා සුලභා හොනති මානුසෙ.

5114. සචෙ කිං න ඉච්ඡසෙ විඤ්ඤං මම කාමෙහි පුජිතො,
මයා කිං සමනුඤ්ඤානො යොජ්ඣී පසසාහි² ඤාතකෙ.

5115. ධාරසීමං මණිං දිව්‍යං පසුං පුත්තෙ ව වින්දනී,
අරොගො සුඛිතො හොති ගවෙඡවාදය බ්‍රාහ්මණ.

1. රමා - මජ්ඣං.
2. පසෙසි - මජ්ඣං.

5105. වනපෙන සිත්කලු ය. භංසයන් පවත්වන නාද ඇති පිපි වැටුණු පියුම් පෙනී ඇති සිත්කලු පොකුණු දමැනැවින් නිමවන ලද යැ

5106. අවැස් කොට මැනැවින් කැරුණු වෙරළ මිණිමුවා දහසක් වැම් ඇති ප්‍රාසාදයෝ නාගකන්‍යාවන් ගෙන් පිරුණාහු බැබළෙති.

5107. සිය පිනින් පහළ වූ කරදර නැති උවදුරු රහිත වූ සිත්කලු වූ ඒකාන්තයෙන් සැප ඇති මේ දිවා විමානයෙහි උපන්නෙහි ය.

5108. යම්හෙයකින් ඔබ පිළිබඳ වූ මේ සම්පත්තිය බැබළෙන සක්දෙවිඳුන්ගේ මෙන් මහත් ද එසේ වුවත් සක්දෙවිඳුන්ගේ චෛජ්‍යන්තප්‍රාසාදය නො කැමැත්තෙහි යැ යි සිතමි.

5109. සැපතින් මහත් සක්දෙවිඳුන්ගේ අනුභාව (කොතරම් දැ යි කිව භොත්) සක්දෙවිඳුන් සහිත දෙවියනට මෙහෙ කරන අපට සිතන්නට ද නො හැකි වේ යැ යි නාරජ කී ය.

5110. සුව කැමැති දෙවියන්ගේ ඒ විමන පතා මම තුඹස මතැ සයනය කෙරෙමි යි නාරජ කී ය.

5111. පින්වත් නාරජ, මම ද මුවන් සොයමින් පුතු සමඟ වනයට පිවිසියෙමි. ඒ මා මළ නො මළ බව අප නැයෝ නො දනිති.

5112. කසිරජහුගේ දුවගේ පුත් යස පිරිවර ඇති භූරිදහන නමැති තොප අමතමි. තොප විසින් අනුදන්නා ලද අපි ගොස් නැයන් දකිමු යි බමුණා කී ය.

5113. මා වෙත වසන්නෙහි යන යමක් වෙයි ද, මේ වනාහි ඒකාන්තයෙන් මගේ කැමැත්ත ය. මිනිස් ලොවැ මෙ බඳු කම් සැප නො සුලබ ය.

5114. ඉදින් මා සතු කම්සැපතින් පිදු තෙපි මෙහි වාසයට නො කැමැත්තහු නම් මා විසින් දෙන ලද අවසර පරිදි සුවසේ ගොස් නැයන් දකින්නැ යි නාරජ කී ය.

5115. මේ දිවාමය මැණික දරන තැනැත්තෝ මෙහි අනුභාවයෙන් ගවයන් ද දරුවන් ද ලබයි. බමුණ මේ මැණික රැගෙන යන්න නිරෝගි සැප ඇත්තෙක් වන්නෙහි කියා කැමැති සියලු සම්පත් දෙන මැණිකක් දුනි.

154 ජාතිකපාලි - මහානිපාතො

- 5116. කුසලං පටිනාසුම් භූරිදකත වචො තව,
පබ්බජිසසාමී ජිණ්ණසාමී න කාමෙ අභිපසුභයෙ.
- 5117. බ්‍රහ්මචරියසස වෙ භඛො හොති භොගෙහි කාරියං,
අච්ඡිකම්පමානො එය්‍යාසි බ්‍රහ්ම දසසාමී තෙ ධනං.
- 5118. කුසලං පටිනාසුම් භූරිදකත වචො තව,
සුනපි ආගමිසසාමී සචෙ අසො භවිසසති.
- 5119. ඉදං වජා භූරිදකතො පෙසෙසි චතුරො ජනො,
එථ ගච්ඡථ උචෙධ්ථ ඛිපං පාපෙථ බ්‍රහ්මණං.
- 5120. තසස තං වචනං සුඤ්ඤා උච්ඡාය චතුරො ජනො,
පෙසිතා භූරිදකතො ඛිපං පාපෙසුං බ්‍රහ්මණං.

වනප්‍රවේශකණ්ඩා.

- 5121. මණිං පශ්‍යන්ත මධගලාං සාධු විතං මනොරමං,
සෙලං ව්‍යඤ්ජනසම්පන්නං කො ඉමං මණිමජ්ඣගා.
- 5122. ලොභිතකම්පහසසයාහි¹ සමනතා පරිචාරිතං,
අජ්ජ කාලං පදං² ගච්ඡං අජ්ඣගාහං මණිං ඉමං.
- 5123. සුපච්චිණ්ණො අයං සෙලො අච්චිතො මහිතො සද,
සුධාරිතො සුනිකඛිතො සබ්බජම්භිසාධයෙ.
- 5124. උපචාරවිපනන සස නිකෙඛපෙ ධාරණාය වා,
අලං³ සෙලො විනාසාය පරිච්චිණ්ණො අයොනිසො.
- 5125. න ඉමං අකුසලො දිව්‍යං⁴ මණිං ධාරතුමාරහො,
පටිපජ්ජ සතං නිකම් දෙහිමං රතනං මමං.
- 5126. න වා⁵ ම්‍යායං මණි කෙයොයා ගොහි වා රතනෙන වා,⁶
සෙලො ව්‍යඤ්ජනසම්පන්නො නෙච කෙයොයා මණි මමං.

- 1. සහසෙසති - මජ්ඣං.
- 2. පථං - මජ්ඣං.
- 3. අයං - මජ්ඣං, ටී.
- 4. න ඉමං කුසලං දිව්‍යං - මජ්ඣං.
- 5. නෙච - මජ්ඣං.
- 6. නිකෙඛහි රතනෙහි වා - මජ්ඣං.

5116. පින්වත් භූරිදත්ත නාරජ, ඔබගේ නිදෙස් බස් අසා තුටුවෙමි. මම වනාහි දිරාපත් වීමි. එහෙයින් පැවිදි වන්නෙමි. කම් සැප නො පතන්නෙමි. මට මැණිකෙන් ප්‍රයෝජන කිමැයි බමුණා කී ය.

5117. බ්‍රාහ්මණය, ඉදින් බඹසර බිඳුමක් වුණි නම් වස්තුවෙන් කටයුත්තක් ඇති වුණි නම් එ කලැ නිසැක වැ මා වෙත එනු තොපට බොහෝ ධන දෙන්නෙමි යි නාරජ කී ය.

5118. පින්වත් භූරිදත්ත නාරජ, ඔබගේ නිදෙස් බසට කැමැති වෙමි. ඉදින් මට ප්‍රයෝජනයක් වෙයි නම් නැවැත ද ඔබ වෙත එන්නෙමි යි බමුණා කී ය.

5119. භූරිදත්ත නාරජ තෙමේ මෙ බස් කිසා නයින් සතර දෙනකුන් යැවී, වරෙවු, යවු, මොවුන් නැගිටුවවු, බ්‍රාහ්මණයා බරණැසට යන මගට වහා පමුණුවවු යි කී ය.

5120. ඔහුගේ එ බස් ඇසූ නාගයෝ සිවුදෙන භූරිදත්ත රජු විසින් මෙහෙයවන ලද්දහු නැගිට බ්‍රාහ්මණයා බරණැස් මගට වහා පැමිණවුහ.

වනප්‍රවේශ කාණ්ඩය.

5121. මංගල සම්මත වූ සුඤ්ජර වස්තුවක් වන සිත්කලු ලක්ෂණ සම්පන්න වූ මේ මැණික කොහි දී ලැබුවෙහි දැයි බමුණා ඇසී ය.

5122. අද උදාසන මහමග යන්නෙමි රතු ඇස් ඇති නාග-කන්‍යාවන් දහසක් විසින් භාත්පසින් පිරිවරනලද මේ මැණික ලදිමි යි ආලම්බන තෙමේ කී ය.

5123. හැම කල්හි මැනැවින් කැරැණු අදර ගරු බුහුමන් ඇති මේ මැණික මනා වැ දරන ලද්දේ මැනැවින් බහා තබන ලද්දේ සියලු අවි සිදු කර ලන්නේ ය.

5124. පැළැදීමෙහි ද බහා තැබීමෙහි ද නුනුවණින් පරිහරණ කැරැණු මේ මැණික උපචාර විපන්නයාගේ විනාශයට හේතු වේ ය.

5125. උපචාරයෙහි අදහෂ වූ යේ මේ දිවාමාණිකාස දුර්වල නුසුසුසු ය. එහෙයින් රත්නික සියයක් ගනුව, මේ මැණික මට දෙව් යි බ්‍රාහ්මණයා කී ය.

5126. මාගේ මේ මැණික ගවයන් සඳහා හෝ රත්නයන් සඳහා හෝ නො විකිණියයුතු ය. සියලු ලකුණින් යුත් මේ මැණික නො විකිණියයුතු මැ යි ආලම්බන තෙමේ කී ය.

5127. නො වෙ තයා මණි කෙයො ගොහි වා රතනෙන වා.
අථ කෙන මණි කෙයො තං මෙ අකබ්භි පුච්ඡිතො.

5128. යො මෙ සංසෙ මහානාගං තෙජසිං දුරතිකකමං,
තස්ස දජ්ජං ඉමං සෙලං ජලතතරිව තෙජසා.

5129. කොත්ථු බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන සුපණ්ණො¹ පතතං වරො,
නාගං ජිහිංසමනෙවති අනෙවසං භක්ඛමහතනො.

5130. නාහං දිජාධිපො හොමි න දිට්ඨො ගරුළො මයා,
ආසිවිසෙන විහොති වෙජ්ජො² මං බ්‍රාහ්මණං විදු.

5131. කිත්ථු තුඤ්ඤං බලං අඤ්ඤි කිං සිප්පං විජජනෙ තව,
කිසමිං වා තං පරස්ඤො උරගං නාපවායසි.

5132. ආරක්ඛකස්ස ඉසිතො විරරහතතපසසිතො,
සුපණ්ණො කොසියස්සකබ්භා විසවිජ්ජං අනුහරං.

5133. තං භාවිතහක්ඛකරං සමමනං³ පබ්බතහතරෙ,
සක්ඛවං තං උපට්ඨාසිං රතතිඤ්චමතඤ්චිතො.

5134. යො තදු පරිවිණ්ණො මෙ චතවා⁴ බ්‍රහ්මවරියවා,
දිබ්බං පාතුකරි මහං කාමසා භගවා මමං.

5135. ත්‍යාහං මනෙත පරස්ඤො නාහං භායාමි හොගිනං,
ආචරියො විසසාතානං අලමොනොති මං විදු.

5136. ගණ්ණාමසෙ මණි තාත සොමදහත විජානති,
මා දණ්ණින සිරිං පහං කාමසා පජ්ඣිමහසෙ.

5137. සකං නිවෙසනං පහං යො තං බ්‍රාහ්මණ පුජයි,
එවං කල්‍යාණකාරිස්ස කිං මොහා දුහිමිචජයි.

5138. සවෙ හි ධනකාමොසි භුරිදහො⁵ පදස්සති,⁶
තමෙව ගතවා යාවසුභු බහුං දස්සති තෙ ධනං.

1. සුබණ්ණ - මජ්ඣං.
2. විජ්ජා - මජ්ඣං.
3. සමමනං - මජ්ඣං.
4. චතං වා - මජ්ඣං, චතා - සීඵු.
5. භුරිදහං - මජ්ඣං.
6. පදියසි - මජ්ඣං.

5127. ඉදින් ගවයන් සඳහා හෝ රත්නයන් සඳහා හෝ මැණික නො විකිණියයුතු නම් කුමකට විකිණියයුතු දැ යි අසන ලද නුඹ මට එය කිය ව යි බමුණා කී.

5128. ඉක්මවිය නො හැකි තේජස් ඇති (භූරිදහන) නාගරාජයා ගැන යමෙක් මට කියා නම් ඔහුට ප්‍රභාවෙන් දිලියෙන්නාක් වැනි මේ මැණික දෙමි යි ආලම්බන තෙමේ කී ය.

5129. කිම? ඔබ බමුණු වෙසින් ආ පක්ෂින්ට උතුම් ගුරුඵරජ වෙයි ද, තමනට ගොදුරු වන නයකු අල්වා ගනු කැමැත්තෙන් යොයා ඇවිදිනේ ය යි සිතමි යි බ්‍රාහ්මණයා කී ය.

5130. මම ගුරුලෙක් නො වෙමි. මා විසින් ගුරුලෙක් නො දක්නා ලද්දේ ය. නාග විෂ බස්වන ආලම්බන නම් වෛද්‍යා බ්‍රාහ්මණයා යි මා දනිති යි ආලම්බන තෙමේ කී ය.

5131. ඔබට කිනම් බලයක් ඇත්තේ ද කිනම් ශිල්පයක් තිබේ ද කිනම් කරුණෙක්හි තදින් පිහිටි ඔබ නාගයාට අවමන් හෝ කරන්නෙහි දැ යි ඔහුගෙන් බ්‍රාහ්මණයා ඇසී ය.

5132. වනයෙහි වෙසෙන බොහෝ කල් දරන ලද තපස් ඇති කෝශීය ගෝත්‍ර සෘෂිවරයාට ගුරුලෙක් විෂ බස්වන උතුම් මන්ත්‍රයක් කීවේ ය.

5133. පර්වත අතර වෙසෙන උන්වහන්සේ වනාහි වැඩුණු සිත් ඇති තාපසයන්ගෙන් කෙනෙකී. දිවා රෑ අතලස් වූ මම උන් වහන්සේට සකසා උවැටැත් කෙළෙමි.

5134. එ සඳ මා විසින් බුහුමන් කැරුණු සිල්වත් බඹසර ඇති ඒ පින්වත් තවුස් තෙමේ සිය කැමැත්තෙන් මැ මට මේ දිව්‍යමන්ත්‍රය පැවැසී ය.

5135. මම ඒ මන්ත්‍රය ඇසුරු කෙළෙමි. එහෙයින් මම සර්පයන්ට බිය නැත්තේ වෙමි. විෂ බස්වන වෙදුන්ට ඇදුරු වූ ආලම්බන යැ යි මා දනිති යි කී ය.

5136. පුත සොමදත්ත, මේ මැණික ගනිමු. ඔබ ද එය දන්නේ මැනැවි. වෙත පැමිණි සිරිකතට දඩයෙන් පහර දී දුරු නො කරමු යි බමුණා (සියපුත්) සොමදත්තට කී ය.

5137. එම්බා බ්‍රාහ්මණය, සිය නිවසට පැමිණි ඔබට හෙ තෙමේ පූජා කෙළේ ය. මෙසේ යහපත කරන ඔහුට කවර හෙයින් මෝහයෙන් මිත්‍රද්‍රෝහ කරන්නට කැමැත්තෙහි ද?

5138. ඉදින් වස්තුව කැමැත්තෙහි නම් භූරිදත්ත නාරජ එය ඔබට දෙන්නේ ය. ඔහු වෙත පැමිණ ඉල්ලීම යෙහෙකි. බොහෝ ධන ඔබට දෙන්නේ යැ යි පුත් සොමදත්ත තෙමේ කී ය.

5139. හස්ගතං පත්තගතං නිකතිණණං බාදිතුං වරං,
මා නො සන්දිට්ඨිකො අපො සොමදත්ත උපච්චගා.

5140. පච්චති නිරයෙ සොරෙ මහිසසමචදියති,¹
මිත්තදුභි² හිතච්චාභි ජීවරෙචාපි සුසසරෙ.

5141. සචෙ හි ධනකාමොසි භූරිදත්තො පදසසති,
මණෙඤ අත්තකතං වෙරං නචීරං වෙදයිසසසි.

5142. මහායඤඤං යජිත්වාන එවං සුජක්ඛනාහි බ්‍රාහ්මණා,
මහායඤඤං යජි සසාම එවං මොක්ඛාම පාපකා.

5143. හන්දනි අපායාමි නාහං අජජ තයා සහ,
පදමෙපකං නගචෙජයාං එවං කිඛ්ඛිසකාරිනා.

5144. ඉදං වජාන පිතරං සොමදත්තො බහුසුත්තො,
උජක්ඛාපෙත්වාන භුතානි තමහා යානා අපකකමි.

5145. ගණහාගෙනං මහානාගං ආහරෙතං මණිං මම,
ඉන්ද්‍රගොපකචණණාහො යසස ලොභිතකො සිරො.

5146. කපපාසපිචුරාසීච එයො කායසස දිසසති,³
චමිකභගගතො සෙති තං තං ගණකාහි බ්‍රාහ්මණ.

5147. අථොසධෙහි දිඛෙහි ජපං මත්තපදනි ව,
එවං තං අසකඛි සට්ඨං⁴ කත්වා පරිත්තමත්තනො.

කීළනබණ්ඩා.

5148. මමං දිසවාන ආයත්තං සබ්බකාමසම්ඤ්ඤිතං,
ඉන්ද්‍රියානි අභට්ඨානි සාවං ජාතං⁵ මුඛං තච.

5149. පදුමං⁶ යථා හස්ගතං පාණිනා පරිමඤ්ඤිතං,
සාවං ජාතං මුඛං තුග්ගං මමං දිසවාන එදිසං

1. මහිසසමච්චි - මජ්ඣ. මහිමසස චිත්තියති - සා.
 2. මිත්තදුභි - මජ්ඣ., සා.
 3. කායො දිසසති - මජ්ඣ., සා.
 4. සට්ඨං - මජ්ඣ., චුට්ඨං - සා.
 5. ජාතං - මජ්ඣ.
 6. පදම - මජ්ඣ.

5139. පුත සෝමදත්තය, අතට හෝ භාජනයට පැමිණි හෝ ඉදිරියෙහි කැබු හෝ යමක් වේ නම් එය අනුභවයට උතුම් ය. තමන්ට පෙනෙන ලාභය ඉක්මැ නොයේවයි බ්‍රාහ්මණ තෙමේ කීය.

5140. පියාණෙනි, යමෙක් තමන්ගේ යහපත කැමැත්තවුන් හැර මිත්‍රයෝහි වේ ද හේ මරණින් මතු දරුණු නිරයෙහි පැසෙන්නේ ය. ජීවත් වුව ද මොහුට පොළොව විවර වෙයි. හේ ජීවත් වූයේ නවුදු වියැළේ.

5141. ඉදින් ධන කැමැත්තෙහි නම් භූරිදත්ත තෙමේ එය දෙන්නේ ය. තමා කළ පාපයෙහි විපාකය නොබෝ කලෙකින් විදින්නෙහි යැ යි සිතමි යි සෝමදත්ත කී ය.

5142. සෝමදත්ත පුත, බමුණෝ වනාහි මෙසේ කළ පවින් මහත් යාග කොට පිරිසුදු වෙති. අපි මහායාගයක් කරමු. එසේ කිරීමෙන් එ පවින් මිදෙමු යි බමුණා කී ය.

5143. එසේ නම් මම දන් ඉවත් වැ යෙමි. මෙසේ පවු කරන ඔබ සමග අද මම පියවරක්වත් නො යමි යි සෝමදත්ත කී ය:

5144. නුවණැති සෝමදත්ත තෙමේ පියාණන්ට මෙය කියා දෙවියනට ද උස්හඬින් පවසා එතැනින් ගියේ ය.

5145. යම් නාගයකුගේ රක්තවර්ණ හිස රතිදුගොවු පැහැයට බදු ප්‍රභා ඇත්තේ ද ඒ මේ මහනාගයා අල්ලා ගනුව. මේ මැණික මට දෙව.

5146. මොහුගේ සිරුර කපුපුළුන් රැසක් මෙන් පෙනේ. හෙ තෙමේ තුඹස මතැ හොවි. බ්‍රාහ්මණය, ඒ නාගයා අල්ලා ගනුව යි කී ය.

5147. ඉක්බිති දිවඔසුවෙන් ද මන්ත්‍රයෙන් ද තමන්හට ආරක්ෂා කරමින් ඒ ආලම්බන තෙමේ භූරිදත්ත නාගරාජයා අල්ලන්නට හැකි වූයේ විය.

ක්‍රීඩා කාණ්ඩය.

5148. මැණියනි, සියලු කම්සැපතින් වැඩුණු මා දක්මෙන් ඔබගේ ඉඳුරෝ විප්‍රසන්න නො වූහ. රන්කැඩපතකට බදු මුහුණ ද කළුවන් වී ය.

5149. මා දක්මෙන් ඔබ මුහුණ, අතින් කඩා අත්ලෙන් පිරිමදින ලද පියුම මෙන් කළු වූයේ කවර හෙයින් ද යි සුදස්සන නම් නාරජ ඇසී ය.

- 5150. කව්ච්ඡු නෙ නාභිසයි කච්චි තෙ අඤ්චි වෙදනා,
යෙන සාවං මුඛං තුඤ්ඤං මමං දිස්වාන ආගතං.
- 5151. සුපිනං තාත අද්දකඤ්චිං ඉතො මාසං අධොගතං,
දකඤ්ඤං වීය මෙ බාහං¹ ඡෙජ්ඣා රුහිරමකඤ්චිතං;
පුරිසො ආදය පකකාමී මමං රොදනනීයා සති.
- 5152. යතො තං² සුපිනමද්දකඤ්චිං සුදසසන විජානභි,
තතො දිවා වා රතභිං වා සුඛං මෙ න උපලබ්භති.³
- 5153. යං පුබ්බෙ පරිවාරිංසු⁴ කඤ්ඤා රුචිරවිග්ගහා,
තෙමඡාලපට්ඨජනනා භුරිදත්තො න දිසස්ති.
- 5154. යං පුබ්බෙ පරිවාරිංසු නෙතතිංසවරධාරිතො,
කඤ්ඤාරා⁵ වීය සමුද්දො භුරිදත්තො න දිසස්ති.
- 5155. හද්දනී ගමීසසාම භුරිදත්තනිවෙසනං,
ධම්මට්ඨං සීලසම්පන්නං පසසාම තච භාතරං.
- 5156. තඤ්ච දිස්වාන ආයනනී⁶ භුරිදත්තසස මාතරං,
බාහා පග්ගඤ්ඤ පකකඤ්ඤ භුරිදත්තසස නාරිසො.
- 5157. පුත්තං තෙයොෂ න ජානාම ඉතො මාසං අධොගතං,
මතං වා යදි වා ජීවං භුරිදත්තං යසසස්සිතං.
- 5158. සකුඤ්ඤි හතපුත්තාව සුඤ්ඤං දිස්වා කුලාවකං,
චිරං දුකෙඛන කොසිසසං භුරිදත්තං අපසස්ති.
- 5159. සකුඤ්ඤි හතපුත්තාව සුඤ්ඤං දිස්වා කුලාවකං,
තෙන තෙන පධාවිසසං පියපුත්තං අපසස්ති.
- 5160. කුරුරි හතඡාපාව සුඤ්ඤං දිස්වා කුලාවකං,
චිරං දුකෙඛන කොසිසසං භුරිදත්තං අපසස්ති.
- 5161. සා නුන වසඤ්චාකීච පලලසමීං අනුදකෙ,
චිරං දුකෙඛන කොසිසසං භුරිදත්තං අපසස්ති.

- 1. බාහුං - මජ්ඣං, සඛා.
- 2. හං - මජ්ඣං, සඛා.
- 3. නොපලබ්භ - මජ්ඣං, සඛා.
- 4. පරිවාරිංසු - මජ්ඣං, සඛා.
- 5. කඤ්ඤාරාව - මජ්ඣං, සඛා.
- 6. ආයනනං - මජ්ඣං, සඛා.

5150. කීම, ඔබට කිසිවෙක් හිංසා කෙළේ ද? කීම, ඔබට කිසියම් වේදනා ඇද්ද? යම් කරුණකට මෙහි පැමිණි මා දැකූ ඔබ මුහුණ කළු වී ද? එ කරුණ මට පවසනු මැනවැ යි කී ය.

5151. පුත, සිහිනයක් දිටිමි. එයට මසක් ඉක්මිණ. මාගේ දකුණු අත කැපුමෙන් ලේ වැගිරෙන්නාක් මෙන් විය, හඬමින් සිටින කලා රතු ඇස් ඇති කළු පුරුෂයෙක් මා රැගෙන ගියේ ය.

5152. එමඛා සුදසසන පුත, යම් දිනෙක මම ඒ සිහිනය දිටිමි ද එද සිට දිවා රෑ මට සුවයක් නම් නැතැ යි දැන ගනුව යි කී ය.

5153. පෙර රන්දලින් වැසූ මනහර ශරීර ඇති නාග කන්‍යාවෝ යමකු පිරිවැරූ ද ඒ භූරිදත්ත නමැති නාරජ දන් නො පෙනේ.

5154. මැනවින් පිපුණු කිණිහිරි රුක් මෙන් කඩු දරන උතුම් නාගමානවකයෝ පෙර යමකු පිරිවැරූ ද ඒ භූරිදත්ත තෙමේ දන් නො පෙනේ.

5155. එහෙයින් අපි දන් භූරිදත්ත ගේ නිවෙසට යමු. දහැමි සිල්වත් ඔබ ගේ සොහොවුරා දකිමු යි මැණියෝ පැවැසූ හ.

5156. භූරිදත්ත නාරජු ගේ ඒ එන මැණියන් දක භූරිදත්ත නාරජු ගේ ස්ත්‍රීහු හිසැ අත් බැඳූ ගෙන (ඉහ අත් බදගෙන) හැඩුහ.

5157. ආයතාවෙහි, යසස් ඇති භූරිදත්ත නමැති ඔබ පුතා මෙලේ ද? නැතහොත් ජීවත් වේ ද? මෙයින් මසක් පමණ කලක සිට නො දකිමු යි පැවැසූහ.

5158. හිස් වූ කැඳුල්ල දක්මෙන් නැසුණු පැටව් ඇති ලිහිණියක මෙන් භූරිදත්ත නො දක්නා මම බොහෝ කල් සිට දුකින් තැවෙමි.

5159. හිස් වූ කැඳුල්ල දක්මෙන් එහා මෙහා දුවන, නැසුණු පැටවුන් ඇති ලිහිණියක මෙන් ප්‍රිය පුතු නො දක්නා මම ඒ ඒ තැන දුවමි.

5160. හිස් වූ කැඳුල්ල දක්මෙන් පැටවුන් නැසුණු බව දන් කබරැස්සක මෙන් භූරිදත්ත නමැති පුතු නො දක්නා මම බොහෝ කල් සිට දුකින් තැවෙමි.

5161. භූරිදත්ත නමැති පුතු නො දක්නා ඒ මම දිය සිදුණු කුඩා විලෙකැ සක්වාලිහිණියක මෙන් බොහෝ කල් මුළුල්ලෙහි දුකින් තැවෙමි.

- 5162. කම්මාරානං යථා උක්ඛා අනො ක්ඛායති නො ඛභී,
එවං ක්ඛායාමි සොකෙන භුරිදත්තං අපසසති.
- 5163. සාලාව සම්පමථිතා¹ මාලුතෙන පමඤ්ඤිතා,
සෙතභි පුත්තා ව දුරා ව භුරිදත්තනිවෙසනො.
- 5164. ඉදං² සුඤ්ඤාන නිග්ගොසං භුරිදත්තනිවෙසනො,
අරිච්චො ව සුභගො³ ව උපධාවිංසු⁴ අනන්තරා.
- 5165. අමම අසසාස මා සොචි එවං ධම්මා හි පාණිනො,
චචනභි උපපජ්ජන්ති එසසස පරිණාමිතා.⁵
- 5166. අභම්බි තාත ජානාමි එවං ධම්මා හි පාණිනො,
සොකෙන ව පරෙතසමිං භුරිදත්තං අපසසති.
- 5167. අජ්ජ වෙ මෙ ඉමං රත්තං සුදසසන විජානභි,
භුරිදත්තං අපසසන්ති මඤ්ඤාදි හෙසසාමි⁶ ජීවිතං.
- 5168. අමම අසසාස මා සොචි ආනයිසසාම භාතරං,
දිසොදිසං ගමිසසාම භාතුපරියෙසනං වරං.
- 5169. පබ්බතෙ ගිරිදුග්ගෙසු ගාමෙසු නිගමෙසු ව,
ඔරෙන දසරන්තසස⁷ භාතරං පසස ආගතං.
- 5170. හස්සා පමුත්තො උරගො පාදෙ තෙ නිපති භුසං,
කච්චි⁸ තං තු ධම්මි තාත මා භාසි සුඛිතො භව.⁹
- 5171. නෙච මඤගං අයං නාගො අලං දුක්ඛාය කායචි,
යාවතස්සී අභිග්ගාභා මයා හියොයා න විජ්ජති.
- 5172. කොත්ථු බ්‍රාහ්මණ වණ්ණණින දත්තො පරිසමාගමා,
අච්චයනතු සුසුද්ධෙන සුභාතු පරිසා මමං.

- 1. සංපමඤ්ඤිතා - මජ්ඣ.
- 2. තෙසං - මජ්ඣ. සථා.
- 3. සුභගාගොච - මජ්ඣ. සථා.
- 4. පධාවිංසු - මජ්ඣ. සථා.
- 5. පරිණාමනා - මජ්ඣ. සථා.
- 6. හිසසාමි - මජ්ඣ. සථා.
- 7. රත්තරුත්තසස - මජ්ඣ. සථා.
- 8. කච්චිතං ධම්මිතො - මජ්ඣ. කච්චි ධම්මිතො - සථා.
- 9. තච - මජ්ඣ.

5162. කඹුරු උදුනැ යමසේ ඇතුළත මැ ගිනි ඇවිලේ ද පිටත නො ඇවිලේ ද එ මෙන් භූරිදත්ත නො දක්නා මම සොවින් දූවෙමි යි මැණියෝ වැලැපුණාහ.

5163. භූරිදත්ත නාරජුගේ භවනයෙහි අඹුදරුවෝ යුගත් මාරුතයෙන් ඇලළිගිය සලඟස් මෙන් ශෝකයෙන් වෙසෙති යි (බුදුහු වදළහ.)

5164. අරිටය යැ සුභග යැ යන නාරජහු දෙදෙන අනතුරු වැ භූරිදත්ත නමැති නාරජුගේ භවනයෙහි මේ ශබ්දය ඇසීමෙන් එහි දිවගියහ.

5165. මැණියනි, අස්වැසෙවු, ශෝක නො කරවු, සත්කයෝ වනාහි මෙ බදු සභාව ඇත්තෝ මැ වෙති. මැරෙති උපදිති යන මෙය ලෝකයේ පිරිනැමීම යැ යි කීහ.

5166. පුත, මම ද දනිමි. සත්කයෝ මෙ බදු සභාව ඇත්තෝ මැ යැ. එහෙත් භූරිදත්ත නො දක්නා මම සොවින් පෙළුනා වෙමි.

5167. පුත සුදසසන, ඉදින් අද රෑ භූරිදත්ත නො දක්නි නම් මගේ ජීවිතය හරින්නෙමි යි සිතමි. එ දකුව යි මැණියෝ පැවැසූහ.

5168. මැණියෙනි, සැතසෙනු මැනැවි. ශෝක නො කළ මැනැවි. සොහොයුරා සොයා ගෙන එන්නෙවු. සොහොයුරා සොයමින් දිසානුදිසාවනට යන්නෙවු.

5169. පර්වත ගිරිදුර්ගයන්හි ද ගමනියමගමිහි ද ඇවිදු සොයන්නෙවු. රෑ දසයකින් හෙවත් දස දවසකින් මොබ ආ සහෝදරයා බලනු මැනැවැ යි පුත්‍රයෝ පැවැසූහ.

5170. (මා) අතින් මිදුණු සර්පයා ඔබගේ පයෙහි බලවත් සේ පතීත විය. කීම, ඔබ දුෂ්ට කෙළේ ද? බිය නො වෙව, සුවපත් වෙව යි ආලම්බායන කී ය.

5171. මේ නාගයා සුළු පමණින් වත් මට දුකක් ඉපැදවීමට නො පොහොසත් ය. යම් පමණ අභිතුණ්ඩිකයෝ වෙත් ද මට වැඩි සමතෙක් නැතැ යි (තාපස වේසයෙන් ආ සුදසසන නමැති නාරජ කී ය.)

5172. බමුණු වෙසින් කවර නම් අඩු බාලයෙක් මා යුද්ධයට කැඳවමින් මෙ පිරිස වෙත පැමිණියේ ද? පිරිස මාගේ බස අසාවා යි ආලම්බායන කී ය.

164 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

- 5173. කුං මං නාගෙන ආලම්බ අහං මණ්ඩකජාපියා,
හොතු නො අබහුතං තඤ්ඤා ආසභසෙසති පඤ්ඤාති.
- 5174. අහං හි වසුමා අධිසා කුං දළිඳෙසි මාණව,
කො නු තෙ පටිභොගඤ්ඤා උපජ්ජනඤ්ඤා¹ කිං සියා.
- 5175. උපජ්ජනඤ්ඤා මෙ අසස පාටිභොගො ව තාදිසො,
හොතු² නො අබහුතං තඤ්ඤා ආසභසෙසති පඤ්ඤාති.
- 5176. සුඤ්ඤාති මෙ මහාරාජ වචනං හදුමස්සු තෙ,
පඤ්ඤාතං මෙ සභස්සානං පාටිභොගොති කිංකරිමා.
- 5177. පෙත්තකං වා ඉණං හොති යං වා හොති සයං කතං,
කිං කුං එවං බහුං මඤ්ඤා ධනං යාවසි බ්‍රාහ්මණ.
- 5178. ආලම්බානො³ හි නාගෙන මමං අභිජිඨිංසති,⁴
අහං මණ්ඩකජාපියා ධංසඨිස්සාමි බ්‍රාහ්මණං.
- 5179. තං කුං දච්චුං මහාරාජ අජ්ජ රට්ඨාභිවද්ධන,
බන්ධනසංඝපරිබ්බලො නියාහි අභිදස්සනං.
- 5180. නෙව තං අතිමඤ්ඤාමි සිසුවාදෙන මාණව,
අතිමඤ්ඤාමි සිසුවාදෙන උරගං නාපවායසි.
- 5181. මයමපි නාතිමඤ්ඤාම සිසුවාදෙන බ්‍රාහ්මණං,
අවිසෙන ව නාගෙන භුසං වඤ්ඤායසෙ ජනං.
- 5182. එවං වෙතං ජනො ජඤ්ඤා යථා ජානාමි තං අහං,
න කුං ලහසි⁵ ආලම්බ සතතුමුට්ඨිං⁶ කුතො ධනං.
- 5183. බරාජිනො ජට්ඨි රුමථි⁷ දනො⁸ පටිසමාගනො,
සො කුං එවං ගතං නාගං අවිසො අතිමඤ්ඤාමි.

- 1. ඔපජ්ජනඤ්ඤා - මජ්ඣ.
- 2. අසසුනො - මජ්ඣ., අසුනො - චී.
- 3. ආලම්බායනො ව ස්‍යා. අලම්බනො ව.
- 4. අභිජිඨිංසති - මජ්ඣ.
- 5. ලහසි - මජ්ඣ.
- 6. භුසමුට්ඨිං - මජ්ඣ., ස්‍යා.
- 7. දුමථි - මජ්ඣ.
- 8. දිනතා - මජ්ඣ.

5173. ආලම්බායන තෝ නාගයා මගින් මා සමඟ යුද කරව, මම මැඩි පැටවක මගින් නා සමඟ යුද කරන්නෙමි. අපගේ යුදයෙහි පන්දහසකින් පරදු තැබුම වෙවයි සුදසසන තෙමේ කී ය.

5174. එමබා මාණවකය, මම වනාහි. ධනය ඇති, වස්තුවෙන් පරිපූර්ණ වූවෙකිමි. තෝ වනාහි දිළින්දෙක් වෙහි ය. තට කවර ඇපයක් තිබේ ද මේ දුකෙළියෙහි තැබිය යුතු කවර නම් ධනයක් වේ ද?

5175. මේ දුකෙළිය සඳහා ධනය මට ඇත, තැබිය හැකි ඇප ද ඇත. එහෙයින් එහි දී පන්දහස දක්වා පරදු තැබුම වන්නේ නම් යෙහෙකැ යි අලම්බායන තෙමේ කී ය.

5176. මහරජ, ඔබට යහපතක් වේවා, ම බස ඇසුව මැනැවි. කීර්තිමත් රජතෙමේ මට පන්දහසකට ඇප වේවා යි සුදසසන තෙමේ මයිල් රජුට කී ය.

5177. බ්‍රාහ්මණය, පියා විසින් ගත් ණයක් ඇද්ද නැතහොත් තමා වූ යම් ණයක් හෝ වේ ද? කුමකට මෙ බදු බොහෝ ධන තෝ මාගෙන් ඉල්ලන්නෙහි දැ යි රජ තෙමේ ඇසී ය.

5178. මහරජ, ආලම්බායන තෙමේ නාගයා කරණ කොට ගෙන යුදයෙහි දී මා දිනන්නට කැමැත්තේ වෙයි. මම මැඩිපැටවක ලවා බ්‍රාහ්මණයා දෂ්ට කරවමි.

5179. රට වර්ධනය කරවන මහරජ, අද ඔබ ඒ නයින්ගේ නැටුම් බලන්නට ක්ෂත්‍රිය සමූහයා පිරිවරන ලදුවැ විධිනේ මැනැවැ යි සුදසසන තෙමේ කී ය.

5180. මාණවකය, ශිල්පවාදයෙන් ඔබ ඉක්මවා නො හඟිමි. ඔබ වනාහි ශිල්ප හේතු කොට ගෙන මත් වූවහු ය. එහෙයින් මේ නාගයාහට බුහුමන් නො කෙරෙහි යැ යි ආලම්බායන තෙමේ කී ය.

5181. අපි දු ශිල්පවාදයෙන් බ්‍රාහ්මණයා ඉක්මවා නො හඟිමු. ඔබ විෂ නැති මේ නයාගෙන් ද බොහෝ සේ ජනයා මුළා කරන්නෙහි ය.

5182. එය මම යම්සේ දැනීම ද, මහාජන තෙමේ එසේ දැනී නම් ආලම්බායන, ඔබ අත්සුණු මීටකුදු නො ලබන්නෙහි ය. ධනය නම් කොහින් ලබන්නෙහි දැ යි සුදසසන තෙමේ ඇසී ය.

5183. රළු වූ අඳුන් දිවිසම් දරන ජටාධර අඳුන් නොලා නො සැරැසුණු දත්ත පිරිසට ආයේයැ. තෙපි මෙ වැනි අනුභව-සම්පන්න නාගයා විෂ නැත්තෙකැ යි අවමන් කරව.

5184. ආසජ්ජ ඛො තං¹ ජඤ්ඤසි පුණ්ණං උග්ගසස තෙජසා²
මඤ්ඤ තං භජමරාසිචිචි ඛිප්පමෙසො කරිසසති.

5185. සියා වීසං සිච්ඤ්ඤසස දෙඤ්ඤසස සිලාභුතො,
තෙච ලොභිතසිසසස වීසං නාගසස විජ්ජති.

5186. සුතං මෙනා අරනතං සඤ්ඤතානං තපසසිනං,
ඉධ දනානි දන්වාන සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා;
ජීවනොතා දෙහි දනානි යදි තෙ අත්ථි දතවෙ.

5187. අයං නාගො මහිඤ්ඤකො තෙජසි දුරතිකකමො,
තෙන තං ඩංසයිසසාමි ජොසා තං භසමං කරිසසති.

5188. මයාපෙනං සුතං සම්ම සඤ්ඤතානං තපසසිනං,
ඉධ දනානි දන්වාන සග්ගං ගච්ඡන්ති දයකා;
ඤ්ඤමෙච දෙහි ජීවනොතා යදි තෙ අත්ථි දතවෙ.

5189. අයං අච්චිමුඛි නාම³ පුණ්ණං උග්ගසස තෙජසා,
තාය නං ඩංසයිසසාමි සා තං භසමං කරිසසති.

5190. යා ධීතා ධතරච්ඤ්ඤ වෙමාතා භගිනී මම,
යා දීසසතු අච්චිමුඛි⁴ පුණ්ණං උග්ගසස තෙජසා.

5191. ජමායං වෙ නිසිඤ්ඤසසං බ්‍රහ්මදත්ත විජානහි,
තිණුලනානි ඔසධොයා උසසුඤ්ඤසසය්‍යුං අසංසයං.

5192. අඤ්ඤං⁵ වෙ පාතයිසසාමි බ්‍රහ්මදත්ත විජානහි,
සත්තවසසානායං දෙවො න චසෙස න හිමං පතෙ.

5193. උදකඤ්ඤ නිසිඤ්ඤසසං බ්‍රහ්මදත්ත විජානහි,
යාවනා⁶ ඔදකා පාණා මරෙය්‍යුං මච්ඡකච්ඡපා.

නගරපපවෙසනකණ්ඩං නිට්ඨිතං.

1. නං - මජ්ඣං.
2. තෙජසො - මජ්ඣං.
3. අච්චිමුඛි - මජ්ඣං.
4. තං.ඩංසයිසසාමි - මජ්ඣං. ඩංසතු - සා.
5. උදකෙ වෙ - මජ්ඣං,
6. යාවනොතා - මජ්ඣං.

5184. උග්‍ර විෂ තෙදින් පරිපූර්ණ වූ ඒ නාරජුට ළං වූ එය දැන ගන්නෙහි ය. නා රජතෙමේ නොප වහාම අළු ගොඩක් කෙරේ යැ යි සිතමි යි ආලෝමයන තෙමේ කුපිත වූ කිය.

5185. නොපගේ මේ රතු හිසැති සර්පයාගේ විෂ ඇත් නම් ගැඹුම් යැ, දියබරි යැ, පණුවුළු යැ යන සතුන්ට ද විෂ ඇතැ යි සුද්දසන තෙමේ කිය.

5186. මේ ලොවැ දයකයෝ දන්දීම හේතු කොටගෙන දෙවිලොවැ උපදිති යන මෙය සංයමයෙන් හා තපසින් යුත් රහතුන්ගෙන් මා විසින් අසන ලදී. ඉදින් දිය යුතු දෙයක් නොපට ඇතහොත් ජීවත් වෙමින් දන් දෙව.

5187. මේ නාගයා මහත් සෘද්ධි ඇති තේජස් ඇති කිසිවකු හට ඉක්මැ විය නො හැක්කකි. ඔහු ලවා නොප දෂ්ට කරවන්නෙමි. හේ තා අළු කරන්නේ යැ යි ආලෝමයන තෙමේ කිය.

5188. යහළු ආලෝමයනය, මේ ලොවැ දන් දෙන දයකයෝ දෙවිලොවැ උපදිනැ යි යන මෙය සංයම ඇති තපස්වීන්ගෙන් මා විසිනුදු අසන ලදයැ. ඉදින් දියයුතු දෙයක් ඇතහොත් එය ජීවත් වන හෙපි මැ දෙව.

5189. අච්චිමුඛි නමැති මේ මැඩි පැටි උග්‍ර විෂ තේජසින් පරිපූර්ණ වූවා ය. ඇය ලවා තා දෂ්ට කරවමි. ඔ නා හළු කරන්නී ය.

5190. ධුතරාෂ්ට නමැති නාරජුට යම් දුවක් වූ ද මාගේ අසංමාන මවු දරු නැගණි වූ ද උග්‍ර විෂ තේජසින් පරිපූර්ණ ඒ මේ අච්චිමුඛි නමැති මැඩි පැටි දකිනු ලැබේවා යි සුද්දසන තෙමේ කිය.

5191. බ්‍රහ්මදත්ත මහරජ, යම් හෙයකින් මේ විෂ පොළොවෙහි ඉසින්තේ නම් තණකොළ ලිය වැල් ද ඖෂධවර්ගයෝ ද නිසැක වැ වියළෙන්නාහ යි දනු මැනවැ යි කිය.

5192. එම්බා බ්‍රහ්මදත්ත මහරජ, ඉදින් මේ විෂ අහසට දමන්නෙමි නම් සත්වයක් මුළුල්ලෙහි වැසී නො වස්නේ ය. පිනිබිඳු-වකුදු නො වැටෙති දනුව යි කිය.

5193. බ්‍රහ්මදත්ත මහරජ, ඉදින් මේ විෂ දියට (මුහුදට) ඉසින්තෙමි නම් දියෙහි උපදින මස්කැසුබු ඇ යම් පමණ සත්තියෝ වෙද්ද ඒ සියලු සත්තියෝ මැරෙන්නාහ යි දැන ගන්නැ යි සුද්දසන තෙමේ කිය.

නගර ප්‍රවේශ කාණ්ඩය නිමි.

5194. ලොකාං සජන්තං උදකං පයාගස්මිං පතිට්ඨිතං,
කො මං අජ්ඣාතො භූතො ඔගාඤ්ඤං යමුතං නදිං.

5195. යදෙසලොකාධිපතී යසසසී
බාරාණසිමපකිරහරී සමන්තතො,
තසසාහං පුනො උරගුසහසස
සුහගොති මං බ්‍රාහ්මණ වෙදයනන්.

5196. සවෙ හි පුනො උරගුසහසස
කංසස රඤ්ඤා අමරාධිපසස
මහෙසකොචා අඤ්ඤතරො පිතා තෙ
මචෙචසු මාතා පත තෙ අතුලා
න තාදියො අරහතී බ්‍රාහ්මණසස
දසමපි ඔහාරිතුං මහානුභාවො.

5197. රුකඛං නිසසාය විජ්ඣන්තො එඤ්ඤාං පාතුමාගතං,
යො විඤ්ඤා දුරමසරා¹ සරවෙගෙන සෙබ්වා.²

5198. තං කං පතිතමදුකති අරඤ්ඤසමිං බ්‍රහ්මවතො,
ස මංසකාජමාදය සායං නිග්‍රොධුපාගමි.

5199. සුවසාලිය³ සඤ්ඤධං පිංගියං⁴ සජ්ඣායුතං
කොකිලාහිරුදං රච්චං ධුවං හරිතසඤ්ඤං.

5200. තස්ස තෙ සො පාතුරහු⁵ ඉඤ්ඤියා යසසා ජලං,
මහානුභාවො භාතා මෙ කඤ්ඤති පරිවාරිතො.⁶

5201. යො තෙන පරිවිඤ්ඤා කං සබ්බකාමෙහි තප්පිතො.
අදුහසස⁷ තුවං දුහි තං තෙ වෙරං ඉධාගතං.

5202. බිසපං ගිවං පසාරෙහි න තෙ දසසාමි ජීවිතං,
භාතුපරිසරං වෙරං ජෙදසිසසාමි තෙ සිරං.

5203. අජ්ඣායකො යාවයොගො⁸ ආහුතඤ්ඤි ව බ්‍රාහ්මණො,
එතෙහි තීහි යාතෙහි අවජ්ඣො භවති⁹ බ්‍රාහ්මණො.

1. දුරමවරි - මජ්ඣ. දුරමාවරි - සා.
2. පෙකබ්වා - මජ්ඣ., සා.
3. සාලික - මජ්ඣ.
4. පිංගලං - මජ්ඣ.
5. පාතුරහු - මජ්ඣ.
6. පරිවාරිතො - මජ්ඣ.
7. අදුධසසා - මජ්ඣ., සා.
8. යාවයොගී - මජ්ඣ., සා.
9. භොති - මජ්ඣ.

5194. පව සේදීමට සුදුසු යැයි ලෝවැස්සන් විසින් සම්මත කරුණු පයාග නම් නොටැ පිහිටි මෙබඳු දිය නහන මා කවර නම් භූතයෙක් යමුනා ගහෙහි ගිල්වමින් ඇඳගනී දැයි වැදි-
බමුණා ඇසී ය.

5195. ලොවට අධිපති යසපිරිවර ඇති යම් මේ ධාතරාජ්‍යට නමැති නා රජෙක් භාත්පසින් බරණැස් නුවර පෙණයෙන් වැසුයේ ද මම ඒ නා රජුගේ පුත් වෙමි. බමුණ මා සුභග යැයි දනිති යි සුභග නාරජ කීය.

5196. ඉදින් තෙපි වනාහී දිගාසිරි ඇති බැවින් අමර නම් නාගයනට අධිපති කංග නමැති ධාතරාජ්‍යට නාරජුගේ පුත් වවු නම් තොපගේ පිය තෙමේ මහෙශාකාය නාරජෙකි. ඔබ මවු තොමෝ මිනිසුන් අතර අසමාන තැනැත්තක යැ. ඒ බන්දෙක් බ්‍රාහ්මණයකුගේ දසයකුවත් දියෙහි ගිල්වීමට නුසුදුසු යැ (මහානුභාව බමුණකු ගැන කවර කථායැයි වැදි බමුණා කීය.)

5197. එම්බා බ්‍රාහ්මණය තෙපි රුකක් ඇසුරු කරමින් දිය බොන්නට ආ මුවකු විද්දහු ය. ඊකල වෙගය නිසා තැනී ගත් විදිනු ලැබූ මුවා ඇතට ගියේ ය.

5198. තෙපි මහ වනයෙහි (දුවගොස් මැරී වැටුණු) ඒ මුවා දැක්කහු ය. ඒ තෙපි මුවමස් කද රැගෙන සවස නුග රුකක් වෙත පැමිණියහු ය.

5199. ගිරා සැලලිහිණියන් විසින් පැවැත්වෙන නාද ඇති පැසුණු පල කරණකොටගෙන පිඟුවන් ගැවැසී ගත් ඇටුවන් ඇති නුග රුකින් යුත් මේ භූමිය කොවුලන් විසින් පැවැත්වෙන නාද ඇති සිත්කලු නිතර නිල් තෘණයෙන් ගැවැසී ගත්තකි.

5200. ඒ නුග රුකෙහි සිටි තොපට සෘද්ධියෙන් ද, යසසින් ද දිලියෙන මහත් අනුභාව ඇති නාගකන්‍යාවන් පිරිවැරු මාගේ ඒ සොහොයුරු තෙමේ පෙනුණේ ය.

5201. ඒ තෙපි මගේ සොහොයුරු භූරිදාන නමැති ඒ නාරජු විසින් කැමැති සියලු සම්පත්තියෙන් සතුටු කරුණේ බුහුමන් කරුණේ ද වවු ය. දෝහ නො කළයුතු ඔහුට තෙපි දෝහ කළවු ය. තොපට ඒ පාපකර්මය දැන් මෙහි පැමිණියේ වෙයි.

5202. ගෙල වහා දිගු කරව. තා මරමි. සොහොයුරාහට කළ අපරාධය සිහිකරන මම තාගේ හිස සිදිමි යි සුභග තෙමේ කීය.

5203. බමුණා මන්ත්‍ර හදරයි. ඉල්ලීමට සුදුසු වෙයි, පුදන ලද ගිනි ඇත්තේ ද වෙයි. මේ තෙ කරුණින් බමුණු තෙමේ වධ නො කොට යුත්තෙකැ යි වැදි බමුණා කීය.

170 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

5204. යං පුරං ධනරජධසස ඔගාලහං¹ යමුනං නදීං,
ජොතතෙ² සබ්බසොවණණං ගිරිං ආභවිව යාමුනං.³

5205. තස්ස තෙ පුරිසවායසා සොදරියා මම භාතරො,
යථා තෙ තස්ස වකඛිතති තථා හෙසසසි බ්‍රාහමණ.

සුභගබ්‍රහ්මණො.

5206. අනිතතරා ඉතතරසමපයුතතා
යඤ්ඤා ව වෙද්⁴ ව සුභොග ලොකෙ,
තදග්ගරඤ්ඤං හි වීනිඤ්ඤමානො
ජහාති විතතඤ්ඤ සතඤ්ඤ ධමමං.

5207. අජෙකිනමරියා පයච්චි ජනිඤ්ඤ
වෙසසා කසිං පරිවරියඤ්ඤ සුඤ්ඤ,
උපාගු පච්චිකං යථා පදෙසං
කතාහු එතෙ වසිනාති ආහු.

5208. ධාතා විධාතා වරුණො කුචෙරො
සොමො යමො වන්දිමා වායු සුරියො,
එතෙ හි යඤ්ඤං පුටුසො යජිතා
අජකියකානං අප්⁵ සබ්බකාමෙ.

5209. විකාසිතා වාපසතාති පඤ්ඤ
යො අජජුතො බලවා හීමසෙතො,⁶
සහසසබ්‍රාහු අසමො පයච්චා
සොපි තද ආදහි ජාතවෙදං.

5210. යො බ්‍රාහමණො භොජසී දීසරතතං
අනෙසාන පාණෙන යථානුභාවං,
පසනතච්චිතො අනුමොදමානො
සුභොග දෙවඤ්ඤිතරො අහොසි.

5211. මහාසනං දෙවමනොමවණණං
යො සජිතා අසකඛි ජෙකුමඤ්ඤං,
යො යඤ්ඤිතතතං වරතො යජිතා
දිබ්බං ගතිං මුච්චිඤ්ඤජකිගඤ්ඤ.

1. ඔගාලහං - මජ්ඣං.
2. ජොතතං - මජ්ඣං.
3. යමුනං - මජ්ඣං.
4. වෙද - මජ්ඣං.
5. අප් - මජ්ඣං.
6. හීමසෙතො - මජ්ඣං.

5204. යමුනා නදී යට පෙදෙසෙහි ධාතරාජට නා රජුගේ රන්මුවා යම් නුවරක් යමුනා ගඟ අසබඩ හිමාලය පර්වතය දක්වා බැබැලේ ද?

5205. එ නුවර පුරුෂ ශ්‍රේෂ්ඨ වූ සමාන මාතෘක මාගේ ඒ සොහොයුරෝ වෙසෙති. ඔහු යම් පරිදි කියද්ද බමුණ, තොප එහි දී එ පරිදි වන්නේ යැ යි සුභග තෙමේ කීය.

සුභග කාණ්ඩය නිමි.

5206. සුභග ය, ලොවැ යාගයෝ ය වෙදයෝ ය යන මොහු අලාමක ය. ලාමක බමුණන් විසින් යොදන ලදහ. (බමුණෝ ද අලාමකහ.) එහෙයින් නො ගැරහියයුතු බමුණාට අවමන් කරන තැනැත්තේ වස්තුව ද සත්පුරුෂ ධර්මය ද දුරු කරයි කියා දෙරටුව අසල සිටි කාණාරිෂ්ට තෙමේ කීය.

(වැලිදු හේ කියයි)

5207. ආයඹ් බමුණෝ වෙදය ඉගෙනීමට ද ක්ෂත්‍රියයෝ පෘථිවි පාලනයට ද, වෛශ්‍යයෝ සි සාන්තට ද, ශුද්‍රයෝ මෙහෙවර කරන්නට ද පැමිණෙත්වා යි භෙබ්බ තෙමේ කීය. වෙන වෙන ම එසේ පැමිණෙන්නෝ තම තමන්ගේ කුලයට සුදුසු පරිදි පැමිණියහ. මෙසේ මොවුහු මහබ්බු විසින් මවන ලදහ යි කියති.

5208. ධාතා යැ විධාතා යැ වරුණ යැ කුවෙර යැ සෝම යැ යම යැ වන්දිමා යැ වායු යැ සූරිය යැ යි යන මේ දෙව රජවරු වනාහි නොයෙක් අයුරින් යාග කොට බමුණන්ට කැමැති සියලු සම්පත් දීමේ තනතුරුවලට පත්වූහ.

5209. පන්සියක් පමණ අඳුනා ලද මහදුන්න ඇති බලවත් බිහිසුණු මහසෙන් ඇති (දහසක් බාහුවෙන් ඇදෙන දුනු දිය අදින බැවින්) සහසසබාහු නමැති, පොළොවෙහි අසමාන යම් අර්ජුන යැ යි රජෙක් වී ද හෙ ද එකලා ගිනි දෙවියා පිදී යැ.

5210. යම් බරණැස් රජෙක් බොහෝ කල් මුළුල්ලෙහි සතුටු සිත් ඇත්තේ පහත් සිතින් බමුණන් වැළඳ වී ද සුභගය, හෙතෙමේ එක්තරා මහත් අනුභාව ඇති දෙවරජෙක් වී යැ.

5211. යම් රජෙක් මහත් ආහාර ඇති අලාමක ප්‍රභාව ඇති ගිනි දෙවියා ගිතෙලින් තුටු කරන්නට හැකි වූයේ ද ඒ මුවලිඤු නමැති රජ තෙමේ උතුම් ගිනි දෙවියාට යාග කිරීමෙන් දෙවලොවට පැමිණියේ යැ.

5212. මහානුභාවො වසසසහ සසපීචී
 යො පබ්බජී¹ දසසනෙයො උළාරො,
 හිත්වා අපරියනාරථං² සසෙනං
 රාජා දුදිපොපි ජගාමං³ සග්ගං.
5213. යො සාගරො සාගරන්තං විජිත්වා
 යුජං සුභං සොණ්ණමයං උළාරං,
 උසෙසසි වෙසසානරමාදහානො⁴
 සුභොග දෙවඤ්ඤිතරො අහොසි.
5214. යසසානුභාවෙන සුභොග ගබ්භා
 පවක්ඛං⁵ දධිසනං සමුද්දං,
 ස ලොමපාදො පරිවරියමඝං.
 අබ්බො සහ සසසබ්බපුරුක්ඛිගඤ්චි.
5215. මහිද්ධිකො දෙවවරො යසසසි
 සෙනාපතී නිදිවෙ වාසවසස,
 ස සොමයාගෙන මලං විහන්වා
 සුභොග දෙවඤ්ඤිතරො අහොසි.
5216. අකාරී⁶ යො ලොකමිමං පරඤ්ච
 භාගිරථිං⁷ හිමවන්තඤ්ච ගිජ්ඣං,
 යො ඉද්ධිමා දෙවවරො යසසසි
 සොපි තද ආදහී ජාතවෙදං.
5217. මාලාගිරී හිමවා යො ව ගිජ්ඣං
 සුදසසනො⁸ නිසහො කාකනෙරු,⁹
 එතෙ ව අඤ්ඤි ව නගා මහන්තා
 විතයා කතා යඤ්ඤිකරෙහි මාහු.
5218. අජ්ඣායකං මන්තගුණුපපන්තං
 තපසසීනං යාවයොගොති වාහ,¹⁰
 තීරෙ සමුද්දසුදකං සජන්තං
 නං සාගරජ්ඣාහරි තෙනපෙයො.

---

1. පබ්බජී - මජ්ඣ. 2. රච්චං - මජ්ඣ. ස්‍යා. 3. වගාමි - මජ්ඣ. 4. වසසානර - මජ්ඣ. 5. පවක්ඛනී - මජ්ඣ. ස්‍යා. 6. අකාසි යං - මජ්ඣ. අකාරසී - ස්‍යා. 7. භාගිරථං - ස්‍යා. හගිරසී - මජ්ඣ. 8. සුදසසනො - මජ්ඣ. 9. කුපවරු - මජ්ඣ. කාකවෙරු - ස්‍යා. 10. වාහු - මජ්ඣ. ධාහු - ස්‍යා.

5212. මහත් අනුභා ඇති දහසක් හවුරුදු ජීවත් වූ දැකුම් කලු වූ, උදර වූ යම් රජෙක් අපමණ රිය සෙනභ හැරදමා පැවිදි වූයේ ද ඒ දුදීප නමැති රජ තෙමේ ද දෙව්ලොවට පැමිණියේ යැ.

5213. සුභග, සාගර නමැති යම් රජෙක් සයුර හිමිකොට ඇති මහපොළොව ජයගෙන යහපත් ස්වර්ණමය යාගස්නම්භයක් එසවූයේ ද සුභග ය, ගිනිදෙවියා සුදන ඒ රජ තෙමේ ද එක් මහෙශාකාය දෙවියෙක් වී.

5214. එම්බා සුභග, යම් රජකුගේ අනුභාවයෙන් ගඬනා පැවැත්නාහු ද සමුදුර හට ගත්තේ ද පාදයෙහි ලොම් ඇති ඒ අඟුරජ තෙමේ ගිනිදෙවියා සුදු ශක්රපුරයට පැමිණියේ යැ.

5215. එම්බා සුභග, දැන් යමෙක් දෙව්ලොවැ සක්දෙව් රජුගේ සේනාපති වූ මහත් සෘද්ධියෙන් හා යසපිරිවරින් යුත් උතුම් දෙවියෙක් වේ ද හෙ ද පෙරැ සෝමයාගයෙන් පව් සෝදු හැරැ එක් මහෙශාකාය දෙවියෙක් වූයේ යැ.

5216. සොහොවුරු සුභග, යම් සෘද්ධි ඇති යසස් ඇති මහබඹෙක් මේ ලොව ද පරලොව ද භාගිරි ගඬාව ද හිමිවත් පව්ව ද ගිණිකි පර්වතය ද යන මේ සියල්ල කෙළේ ද හෙ ද ගිනිදෙවියා පිදී ය.

5217. මාලාගිරි යැ හිමිවත් යැ ගිණිකි යැ සුදාසනා යැ නිසභ යැ කාකනෙරු යැ යන මේ පර්වතයෝ වෙද්ද සෙසු මහත් පර්වතයෝ ද යාග කරන බමුණන් විසින් ගඬොලින් බැඳුණු ආසනා සඳහා කරන ලද්දහු වෙතැ යි කීහු.

5218. හදරනලද වෙද ඇති වෙදමන්ත්‍ර පරිවෙජද ඇති පිරු තපස් ඇති බමුණා ඉල්ලීමට සුදුස්සෙකැ යි ද කී ය. සමුදු- නීරයෙහි දිය ස්නානය කරන එබඳු බමුණකු සාගරය තෙමේ ඇද- ගත්තේ ය. එ බැවින් සමුදුය පානය කළ නො හැකි ලුණුදිය ඇති බවට පත් කෙළේ ය.

5219. ආයාගවන්ති පුත්‍ර පථංගා
සංවිජ්ජනති බ්‍රාහ්මණා වාසවස්ස,
පුරිමං දිසං පව්‍රිමං දකඛ්ඤ්ඤකරං
සංවිජ්ජමානා ජනයනති වෙදං.

5220. කලිං¹ හි ධීරානං කටං මගානං
භවනති වෙදජ්ඣගතානරිට්ඨං,
මරිච්චිමං අසමෙක්ඛිතතතා
මායාගුණා නාති වහනති පඤ්ඤං.

5221. වෙද න තාණාය භවනතිරස්ස²
මීඤ්ඤනො භුනහුනො නරස්ස,
න තායතෙ පරිච්ඡේණො ච අභි
දෙසනාකරං මචචං අනරියකමිං.

5222. සබ්බසේඛි මචචා සධනා³ සභොගා⁴
ආදීපිතං දුරුතිණෙන මීසසං,
දභං න තපෙස අසමඤ්ඤතෙජො
කො තං සුභිකඛං දිරසඤ්ඤ කුරියා.⁶

5223. යථාපි ධීරං විපරිනාමධමමං
දධි භවිඤා නවනීතමපි භොති,
එවමපි අභි විපරිනාමධමමො
තෙජො සමොරොහති යොගයුතෙතා.

5224. න දිසසතෙ අගගිමනුපච්චොධා
සුකෙඛසු කටොධසු නවෙසු වාපි,
නාමඤ්ඤමානො අරභිනරෙන
නාකමමනා ජායති ජාතවෙදෙ.

5225. සවෙ හි අභි අනිකරතො වසෙයා
සුකෙඛසු කටොධසු නවෙසු වාපි,
සබ්බාති සුසෙසය්‍යං වනාති ලොකෙ
සුඤ්ඤාති කටොධාති ච පජ්ජලෙය්‍යං.

1. කලිභි - මජ්ඣ. සං.
2. භවනතිරස්ස - මජ්ඣ.
3. සධනං - මජ්ඣ.
4. සභොගං - මජ්ඣ.
5. අග්ගි අසමඤ්ඤ - මජ්ඣ.
6. කුරියා - මජ්ඣ. සං.

5219. සක්දෙව්දුගේ යාගයනට සුදුසු බොහෝ බමුණෝ පොළොවෙහි ඇත. පෙරදිග යැ පැසුළුදිග යැ දකුණුදිග යැ උතුරු දිග යැ යන මේ දිසාවන්හි ඇති ඒ බමුණෝ දැනුදු සක්දෙව්දුගට සතුටු උපදවති යි කාණාරිෂ්ට නෙමේ කී ය.

(ඒ අසා භූරිදක්ක මෙසේ කියයි:)

5220. එම්බා අරිෂ්ට, වේද ඉගෙනීම වනාහි නුවණ ඇත්තන්ට පරාජය නම් අකුසල ග්‍රහණය ද නුවණ නැත්තන්ට ජය නම් කුසලග්‍රහණය ද වෙයි. වේදත්‍රය මිරිඟු සභාව ඇතැ යි නො සිතන්නාහු එයට පැමිණෙති. මායා කොටස් ඇති මේ වේදයෝ නැණැත්තහු නො ඉක්මවති හෙවත් නො රචවති.

5221. දියුණුව නසන මිත්‍රයෝහි මිනිසා රැකීමට වේදයෝ සමත් නො වෙති. පිදු ගිනි ද සදෙස් සිත් ඇති අකුසල් කරන මිනිසා ආරක්ෂා නො කෙරෙයි.

5222. ඉදින් ධන හා සම්පත් සහිත මිනිස්සු දර හා තෘණ ද මුසු කොට සියල්ල දල්වත්. අසමාන තේජස් ඇති ඒ ගින්න සියල්ල දවන්නේ සැඟීමට නො පැමිණෙයි. දෙ දිවකින් රස දැනුමට සමත් අරිෂ්ටය, කවරෙක් ඒ ගින්න සුලභ භික්ෂා ඇත්තක් කරන්නේ ද?

5223. යම්සේ පෙරළෙන සභාව ඇති කිරි දී බවට පැමිණ යළි වෙඳුරු බවටත් පැමිණේ ද ගිනි ද මෙසේ පෙරළෙන සභාව ඇත්තේ වේ. ගිනිගාන දඩු හා යෙදීමෙන් ගිනි හටගනී.

5224. වියැළි නො වියැළි කාෂ්ඨයන්හි ඇවිළ ගත් හෙවත් ඇතුළට පිවිසි ගිනි නො දිස්වේ. ගිනිගාන දඩුගත් මිනිසකු විසින් අලලනු නො ලබන්නේ ක්‍රියා රහිත ව ගිනි නො හටගනී.

5225. ඉදින් ගිනි වියැළි නො වියැළි කාෂ්ඨයන්හි ඇතුළත වෙසේ නම් ලොව සියලු වනයෝ වියැළෙන්නාහ. වියැළි කාෂ්ඨයෝ ද ගිනි ඇවිළ ගන්නාහ.

- 5226. කරොති වෙ¹ දුරුනිණෙන පුඤ්ඤං
භොජං² නරො ධුමසිඛිං පතාපවං,
අධ්ගාටිකා ලොණකරා ව සුදු
සරිරදහාපි කරෙය්‍යං පුඤ්ඤං.
- 5227. අථ වෙ හි එතෙ න කරොනති පුඤ්ඤං.
අජෙකිනමග්ගිං ඉධ තපසධිකා,
න කොචී ලොකස්මිං කරොති පුඤ්ඤං.
භොජං නරො ධුමසිඛිං පතාපවං.
- 5228. කථං හි ලොකාපවිතො සමානො
අමනුඤ්ඤගත්ථං බහුනතං අකන්තං,
යදෙව මච්චා පරිවජ්ජයනති
තදපසසාදං දිරසඤ්ඤා භුංඤ්ජ.
- 5229. සිඛිං හි දෙවෙසු වදනති භෙකෙ
ආපං මිලසකා පන දෙවමාහු,
සබ්බෙව එතෙ විතථං ගණනතී³
අග්ගී න දෙවඤ්ඤතරො න වාපො.
- 5230. නිරින්ද්‍රියං සන්තං අසඤ්ඤකායං⁴
වෙසසානරං කල්ලකරං පජානං,
පරිවරිය⁵ මග්ගිං සුගතිං කථං වජෙජ⁶
පාපානි කම්මානි පකුබ්බමානො.
- 5231. සබ්බාභිභූතාහුධ ජීවිකසා
අග්ගිසස ඉභමා පරිවාරකොති,
සබ්බාහුභාවී ව වසී කිමසා
අනිමමිතො නිමමිතං වන්දිතසස.
- 5232. භස්සං අනිජ්ඣානබමං අතච්ඡං
සකකාරහෙතු පකිරිංසු⁷ පුබ්බං,
තෙ ලාභසකකාරෙ අපාකුභොනොන
සත්මහිතා⁸ ජනතුහි සන්තිධම්මං.
- 5233. අජෙකිනමරියා පඨවී ජනිඤ
වෙසසා කසිං පරිවරියඤ්ඤා සුඤ්ඤා,
උපාගු පච්චිකං යථා⁹ පදෙසං
කතාහු එතෙ වසිනාති ආහු.

- 1. වෙ - මජ්ඣං.
- 2. භොජනරො - මජ්ඣං.
- 3. ගණහහනති - මජ්ඣං.
- 4. අනින්ද්‍රියබව මසඤ්ඤකායං - මජ්ඣං. අනින්ද්‍රියං - ස්‍යා.
- 5. පරිවරමග්ගිං සුගතිං කථං වජෙජ - මජ්ඣං.
- 6. වජෙජ - මජ්ඣං. ස්‍යා.
- 7. පකකිරිංසු - මජ්ඣං.
- 8. සන්තසිකා - මජ්ඣං. සන්තසිකා - ස්‍යා.
- 9. තථා - මජ්ඣං.

5226. ඉදින් යමෙක් දුම්පිඵ ඇති මහත් තේජස් ඇති ගින්නට දර හා තෘණ අනුභව කරවමින් පින් කෙරෙයි නම් අභුරු දවන්නෝ ද, ලුණු සාදන්නෝ ද, අරක්කැමියෝ ද, මළ මිනී දවන්නෝ ද පින් කරන්නාහ.

5227. ඉදින් මොහු වනාහි පින් නො කෙරෙත් නම් මෙ ලොවැ මන්ත්‍ර හදරන බමුණෝ ගිනි තැප පින් කෙරෙද්ද? මෙ ලොවැ කිසි මිනිසෙක් දුම්පිඵ ඇති මහත් තේජස් ඇති ගින්නට අනුභව කරවමින් පින් නම් නො කෙරේ.

5228. දෙදිව් ඇත්ත, ලෝවැසියන් පුදනලද්ද වූ ම ගින්න නො මනා ගඳ ඇති බොහෝ දෙනාට අප්‍රිය වූ යම් කුණපයක් මිනිස්සු දුරු කෙරෙත් ද, එබඳු නො පසස්නාලද කුණපය කෙසේ නම් අනුභව කරන්නේ ද?

5229. සමහරු ගින්න දෙවියන් අතුරෙන් කෙනෙකු යි කියති. නුවණ නැති මිලේචයෝ වනාහි ජලය දෙවියෙකු යි කියති. මේ සියල්ලෝ ම බොරු කියති. ගින්න දෙවියන් අතරෙන් අයෙක් නො වේ. ජලය ද දෙවියෙක් නො වේ.

5230. පව් කරන්නෙක් ඉඳුරන් නැති සිත් නැති සත්ත්වයන්ගේ බත් පිසීම ආදී කටයුතු කරන වෙස්සානර නමැති ගින්න පුද කෙසේ නම් සුගතියට යන්නේ ද?

5231. මෙලොවැ ජීවිකාව ප්‍රයෝජන කොට ඇත්තාහු (බමුණෝ) බ්‍රහ්මයා සියල්ලන් මැඩ පවත්වන්නෙකැයි ද ගිනි දෙවියා පුදන්නෙකැයි ද කියති. සියලු අනුභව ඇති සියල්ලන් වසභ කරන බ්‍රහ්මයා තෙමේ නො වෙත ලද්දේ කවර හෙයින් මවනලද ගින්න වදින්නෙක් වන්නේ ද?

5232. (එම්බා අරිෂ්ටය,) මේ බමුණෝ සිනාවට සුදුසු නුවණැති-යන්ගේ සිතීමට නො හොබනා බොරුවක් ලාභසත්කාර හේතු කොට පෙර පැතීරැ වූහ. ඔව්හු ලාභසත්කාර නො ලැබෙන කල සතුන් හා සම්බන්ධකොට (ශාන්තීධර්ම නමැති යාගයක් නිපැදූහ. නොහොත් ශාන්තීධර්ම නමැති යාගසූත්‍රයක් ගෙතුහ.)

5233. ආයඹවූ බමුණෝ මන්ත්‍ර ඉගෙනීමට ද, ඝෞත්‍රියයෝ පොළොව පාලනයට ද, වෛශ්‍යයෝ සී සෑමට ද, ගුදයෝ ඔවුන්ගේ මෙහෙ කිරීමට ද වෙන් වෙන් වශයෙන් තම තමන්ගේ කුලප්‍රදේශයනට දනුව පැමිණියහ. මොවුහු මහබමු ටිසින් මැවුණාහ යි කියති.

5234. එතඤ්ඤි සච්චං වචනං භවෙය්‍ය
 යථා ඉදං භාසිතං බ්‍රාහ්මණෙහි,
 නාබ්‍රහ්මණියො ජාතු ලභෙථ රජජං
 නාබ්‍රාහ්මණො මනත්තපදනී සි කෙඛ
 නාඤ්ඤත්‍ර වෙසෙසහි කසිං කරෙය්‍ය
 සුදෙඤ්ඤ න මුඤ්ඤො පරපෙසසිතාය.¹
5235. යසමා ච එතං වචනං අභුතං
 මුසා විමෙ ඔදරියා භණන්තී,
 තදපපඤ්ඤා අභිසද්දභන්තී
 පසසන්ති තං පණ්ඩිතා අභත්තාව.
5236. බක්ඛායා න වෙසසා න බලිං හරන්ති
 ආදය සඤ්ඤානි වරන්ති බ්‍රාහ්මණා,
 තං තාදිසං සංචුභිතං විහින්නං²
 කඤ්ඤා බ්‍රහ්මා නුස්සුකරොති ලොකං.
5237. සචෙ හි සො ඉසසරො සබ්බලොකෙ
 බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්ම භුතපතී පජානං,
 කීං සබ්බලොකං විදහී අලකඛීං
 කීං සබ්බලොකං න සුඛී අකාසි.
5238. සචෙ හි සො ඉසසරො සබ්බලොකෙ
 බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්ම භුතපතී පජානං,
 මායා මුසාවජ්ජමදෙන වාපි
 ලොකං අධම්මිත කීමඤ්ඤාසි.
5239. සචෙ හි සො ඉසසරො සබ්බලොකෙ
 බ්‍රහ්මා බ්‍රහ්ම භුතපතී පජානං,
 අධම්මියො³ භුතපතී අරිට්ඨ
 ධම්මෙ සති සො විදහී අධම්මං.
5240. කීටා පටංගා උරගා ච හෙකා⁴
 භණ්ඩා කිම්චි සුජ්ඤ්ඤි මඤ්ඤා ච,
 එතෙ හි ධම්මා අනරියරූපා
 කඤ්ඤාජකානං විතථා බ්‍රහ්මණං.
5241. සචෙ හි සො සුජ්ඤ්ඤි සො භනාති
 හතොපි සො සග්ගමුපෙති ධානං,
 හොවාදි හොවාදිතං මාරයෙය්‍යං⁵
 යෙ වාපි තෙසං අභිසද්දභෙය්‍යං.

1. පරපෙසසාය - මජ්ඣ. පරපෙසසසාය - සඤ්ඤා,
 2. පහින්නං - මජ්ඣ.,
 3. අධම්මියො - මජ්ඣ. සඤ්ඤා,
 4. හිකා - මජ්ඣ. සඤ්ඤා,
 5. මාරයෙය්‍යං - මජ්ඣ.

5234. යම්සේ බමුණන් විසින් මෙය කියන ලද්දේ ද, (ඉදින්) මෙය සැබෑ බසෙක් වේ නම් ඝෛත්‍රිය නො වූවෙක් කිසි කලෙකත් රජය නො ලබන්නේ ය. බමුණු නො වූවෙක් මන්ත්‍ර නො හදාරන්නේය. වෛශ්‍යයන් මිය අනෙකෙක් නො සි යාන්නේ ය. ශුද්‍ර තෙමේ අන්‍යයන්ගේ මෙහෙකරු බැවින් නො ජීවෙන්නේ ය.

5235. යම් හෙයකින් මේ වචනය බොරු වේ ද, එහෙයින් බඩ වැඩීම හේතුකොටගෙන මේ බමුණෝ බොරු ද කියති. ඒ බොරුව මද නුවණැත්තෝ අදහති. ප්‍රාඥයෝ තුමු මැ ඒ බොරුව සදෙස් ය යි දකිති.

5236. ඝෛත්‍රියයෝ අයබදු නො ගනිති. වෛශ්‍යයෝ අයබදු නො දෙති. බමුණෝ ආයුධ රැගෙන හැසිරෙති. එසේ කැළැඹුණු වෙසෙසින් බිදුණු ඒ ලෝකය කවර හෙයින් බල තෙම සෘජු නො කෙරෙයි ද?

5237. ඉදින් බොහෝ සත්වයනට ස්වාමී වූ ඒ බ්‍රහ්ම තෙම සියලු ලෝකයෙහි අධිපති වේ නම් කවරහෙයින් සියලු ලෝකය දුක් සහිතවූවක් කෙළේ ද? කවර හෙයින් සියලු ලොව සැපවත් නො කෙළේ ද?

5238. ඉදින් බොහෝ සත්වයනට ස්වාමී වූ ඒ බල තෙම සියලු ලො වැ අධිපති වේ නම් මායා ය, මුසා ය, මද ය යන මේ නො දහමින් යුතු කොට ලොව කුමක් සඳහා මැවී ද.

5239. ඉදින් බොහෝ සත්වයනට ස්වාමී වූ ඒ බ්‍රහ්මයා සියලු ලොවැ අධිපති වූ වේ නම්, එමබා අරිෂ්ට, කුසල් දහම ඇති කලා යම් බලෙක් නො දහම ඇති කෙළේ ද හේ නො දහමියෙකි.

5240. පණු ය, පළහැටිය, සර්ප ය, මැඩිය, කෘමිය, මැසිය යන මොවුන් නසා පිරිසුදු වෙයි යන මේ අන්‍යායී ස්වරූප වූ ධර්මයෝ කාමිබෝජ රටවැසි (අන්‍යායීවූ) බොහෝ දෙනාගේ බොරු ය.

5241. ඉදින් යාගයෙහි දී යමෙක් නසා ද හේ පිරිසිදු වෙයි නම් ඒ නැසුණු තැනැත්තේ දෙවිලොවට යේ නම් බමුණෝ බමුණකු ම මරන්නාහ. යම් කෙනෙක් ඔවුන්ගේ වදන් අදහන්නාහු නම් ඔවුන් ද මරවන්නාහු ය.

- 5242. නෙව මීගා නප්පසුනොපි ගාවො
ආයාවනති අක්ඛවධාය¹ කෙවි,
විපථඤ්ජානං ඉධජීවිකඤා
යඤ්ඤසු පාණෙ පසුමාහරනති.
- 5243. යුපසස² නෙ පසුබ්බො ව බාලා
විතෙතති වණ්ණණි මුඛං නයනති,
අයං නෙ යුපො කාමදුගො පරඤ්ඤ
භවිසසති සංසාරො සමපරායං.
- 5244. සවෙ ව යුපෙ මණිසංඛිමුත්තං
ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං,
සුකෙඛසු කට්ඨෙසු නවෙසු වාපි
සවෙ දුගෙ තිදිවෙ සබ්බකාමෙ
තෙවිජ්ජසඛසා ව පුජ්ඣ යජෙය්‍යං
න බ්‍රාහ්මණා කඤ්ඤි තං³ යාජෙයෙය්‍යං.
- 5245. කුතො ව යුපෙ මණිසංඛිමුත්තං
ධඤ්ඤං ධනං රජතං ජාතරූපං.
සුකෙඛසු කට්ඨෙසු නවෙසු වාපි
කුතො දුගෙ තිදිවෙ සබ්බකාමෙ.
- 5246. සයා ව ලුඤ්ඤ උපලභධ්වලා⁴
විතෙතති වණ්ණණි මුඛං නයනති,
ආදය අග්ගිං මම දෙහි විතතං
තතො සුඛි භොහිසි සබ්බකාමෙ.
- 5247. තමග්ගිහුත්තං සරණං පවිසස
විතෙතති වණ්ණණි මුඛං නයනති,
ඔරොපඨිඤා කෙසමසසුං නධඤ්ඤ
වෙදෙහි විතතං අතිගාලයනති.
- 5248. කාකා උලුකංව රභො ලභිඤා
ඵකං සමානං බහුකා සමෙච්ච,
අනතානි භුඤා කුහකා කුහිඤා
මුණ්ණං කරිඤා යඤ්ඤපටොසසජනති.
- 5249. ඵචං හි සො වඤ්ඤිතො බ්‍රාහ්මණොහි
ඵකො සමානො බහුහි⁵ සමෙච්ච,
තෙ යොගයොගෙන විලුප්පමානා
දිට්ඨං අදිට්ඨං ධනං හරනති.

- 1. රක්ඛවධාය - මජ්ඣ.
- 2. යුපසස නෙ - මජ්ඣ., සා.
- 3. කීචි - මජ්ඣ., සා.
- 4. පලුච්චි - මජ්ඣ., සා.
- 5. බහුකා - මජ්ඣ., සා.

5242. කිසි මෘග කෙනෙක් තමා නසන්නට නො යදිති. සිවුපාවෝ ද නො යදිති. ගවයෝ ද නො යදිති. මෙ ලොව ජීවත්වීම ප්‍රයෝජන කොට ඇත්තෝ යාගයන්හි දී පණ ඇති සිවුපාවුන් සල්වමින් මරති.

5243. ඒ නුවණ නැති පසු ආදින් යාගස්තම්භයෙහි බදිකු ලබනකල මේ යාගස්තම්භය නොපට පරලොව දී කැමති වස්තුව දෙන්නේ වෙයි පරලොව ශාස්වත වන්නේ ය යි විසිතුරු වර්ණනාවන්ගෙන් මුහුණ සතුටු කෙරෙති.

5244. ඉදින් යාගස්තම්භයෙහි මැණික් ය, සක් ය, මුතු ය, ධාන්‍ය ය, ධන ය, රිදී ය, රත්රන් ය යන මෙය වේ නම් ඉදින් විශැළී නො විශැළී කාෂ්ටයන්හි ද දෙවලොව කැමති සියලු වස්තුව දීම වේ නම් ත්‍රිවේද ය. දන්නා බමුණෝ ම බෙහෙවින් යාග කරන්නාහු ය. බමුණෝ අන් කිසිවකු ලවා යාග නො කර වන්නාහු වෙති.

5245. යාගස්තම්භයෙහි මැණික් ය, සක් ය, මුතු ය, ධාන්‍ය ය, ධන ය, රිදී ය, රත්රන් ය යන මෙය කොයින් ද, විශැළී නො විශැළී කාෂ්ටයන්හි දෙවලොව කැමති සියලු වස්තුව දීම කොයින් ලැබෙන්නේ ද?

5246. පෙළඹුණු අඥාන මිනිසුන් ඇති කපටි රුදුරු බමුණෝ තෙපි ගිනි ගෙන පුදු මට වස්තු දෙව, තෙපි කැමති සියලු සම්පත් ලැබූ සුඛිත වෙව්"යි විචිත්‍ර වර්ණනාවෙන් ඔවුන්ගේ මුහුණ සතුටු කෙරෙති.

5247. ඒ ගිනි පුද කරන හලට ඇතුළු වූ හිසකෙස් රැවුල් බාවා නිය ද කප්වා විචිත්‍ර වර්ණනාවෙන් මුහුණ තුටු කෙරෙති. වේද කථාවලින් ඔහුගේ සම්පත් විනාශයට පමුණුවති.

5248. හුදෙකලා වූ බකමුණකු ලැබූ කපුටන් මෙන් ඒ කුහක බමුණෝ බොහෝ දෙන එක් වූ ඔහු වංචා කොට ඔහුගේ රස බොජුන් අනුභවකොට හිස මුඩුකොට යාගස්ථානයෙහි පසෙකට දමති.

5249. මෙසේ හුදෙකලා වූ හෙ තෙම බොහෝ බමුණන් විසින් රැස් වූ රවටන ලද්දේ වේ. ඒ බමුණෝ නොයෙක් යුක්ති කරණකොට පැහැර ගන්නාහු නො පෙනෙන දෙව සැපතින් පෙනෙන ධනය රැගෙන යති.

5250. අකාසියා රාජුභි වානු¹සිට්ඨා
 තදසූභ ආදය ධනං භරතනී,
 තෙ තාදිසා වොරසමා අසනනා
 වජ්ඣා න භඤ්ඤනති අරිට්ඨ ලොකෙ.
5251. ඉන්ද්‍රසූභ බාහාරසි දකඛිණානි
 යකෙඤ්ඤසු ජිනුනති පලාසයට්ඨිං,
 තං වෙපි සච්චං මසවා ජිනනබාහු
 කෙනසූභ ඉන්ද්‍ර අසුරෙ ජිනානි.
5252. තකෙඤ්ච තුවජං මසවා සමබ්භි
 භනතා අවජේඣා පරමො ස දෙවො,
 මනතා² ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා තුවජරූපා
 සන්දිට්ඨිකා වඤ්ඤනා එස ලොකෙ.
5253. මාලාගිරි හිමවා යො ව ගිජේඣා
 සුදසූභනො නිසභො කාකනෙරු,³
 එතෙ ව අඤ්ඤ ව නගා මහනතා
 විතතා කතා යඤ්ඤකරෙහි මාහු⁴.
5254. යඵපසකාරානි හි ඉට්ඨකානි
 විතතා කතා යඤ්ඤකරෙහි මාහු,
 න පබ්බතා භොනති තඵපසකාරා
 අඤ්ඤදිසා අවලා තිට්ඨපෙලා.
5255. න ඉට්ඨකා භොනති සීලා වීරෙනපි
 න තත්ඵ සඤ්ඤායති අයො න ලොභං,
 යකෙඤ්ච ව එතං පරිවණණියනතා
 විතතා කතා යඤ්ඤකරෙහි මාහු.
5256. අජ්ඣායකං මනනගුණුපපනං
 තපසසීනං යාවයොගොති මාහු,
 තීරෙ සමුද්දසසුදකං සජ්ඣනං
 තං සාගරජේඣාහරි තෙන, පෙයොසා.
5257. පරො සහසූභමි සමනතාවෙදෙ
 මනතුපපනො නදියො වහනති,
 න තෙන ව්‍යාපනතරසුදකානං⁵
 කසමා සමුදෙඤ්ඤ අතුලො අපෙයොසා.

1. වානු - මජ්ඣ. සා.
 2. සතතා - මජ්ඣ. සා.
 3. කාවෙරු - මජ්ඣ.
 4. මාහු - මජ්ඣ.
 5. රසුදක නි - මජ්ඣ. සා.

5250. රජුන් විසින් අනුශාසනා කරන ලද අයබදු ගන්නා රාජපුරුෂයන් මෙන් ඔහුගේ එම ධනය රැගෙන යනී. අරිෂ්ටය, ලොවැ සොරුන් හා සමාන අසත්පුරුෂ වධයට සුදුසු එබඳු වූ ඒ බමුණෝ කුමක් හෙයින් නො මරවනු ලබන් ද?

5251. ඔවුහු සක්දෙව්දුගේ දකුණත යයි යාගස්ථානයන්හිදී කැල ලියක් සිඳිති. ඉදින් එය සැබෑ නම් ශක්‍ර දෙවෙන්ද්‍රයා කපනලද අත් ඇත්තෙකි. ඉන්ද්‍ර ඔහුගේ කවර නම් බලයකින් අසුරයන් දිනා ද?

5252. බමුණන්ගේ ඒ වචනය හිස්මැ ය. සක්දෙව්දු අත් ඇත්තෙකි. ඒ උතුම් දෙව් තෙම සතුරන් නසන්නෙකි. කිසිවකු විසිනුදු නො නැසිය හැක්කේය. බමුණන්ගේ මේ වේද මන්ත්‍රයෝ තුවිලිසව්හාව ඇත්තාහ. මෙය ලෝකයෙහි පෙනෙන රැවටීමකි.

5253. මාලාහිරි ය, හිමවත් ය, ගීජක ය, සුදසාන ය, නිසහ ය, කාකන්තෝරු ය යන මේ පර්වතයෝ ද සෙසු මහත් පර්වතයෝ ද යාග කරන බමුණන් විසින් ආසන සඳහා ගඩොලින් කරන ලදහ යි කියති.

5254. යම් බදු ගඩොලකින් යාග කරන බමුණන් විසින් ආසන කරන ලදහ යි කියද්ද මේ පර්වතයෝ එ බදු අයුරු ඇත්තෝ නො වෙති. නො සෙල්වෙන පිහිටි ගල් ඇති අත් අයුරු ඇත්තෝ යි.

5255. ගඩොල් බොහෝ කලෙකිනුදු ගල් නො වෙයි. එහි යකඩ ද ලෝහ ද උපදනේ නො වේ. යාගයෙහි දී මෙය වර්ණනා කරන්නෝ යාග කරන බමුණන් විසින් කළ ආසන යැ යි කියත්.

5256. වේද හදරන මන්ත්‍ර කොටස්වලින් යුත් තපස්වී වූ බමුණා ඉල්ලීමට සුදුස්සෙකැ යි ද කීහ. මුහුදු ඉවුරෙහි දිය නාන්නා වූ එ බදු බමුණකු සයුර ගීල ගත්තේ ය. එහෙයින් (මුහුද) පානය නො කළ හැක්කක් (ලුණු දිය ඇත්තක්) කරන ලදී.

5257. නිම කොට උගත් වේද ඇති මන්ත්‍රයෙන් යුත් දහසකට වැඩි බමුණන් නදීහු ගීල්වති. එහෙයින් නදී ජලයෙහි වෙනස් රසක් (ලුණු රසක්) නොවේ. කවර කරුණෙකින් අසම වූ සමුද්‍රය බහමියා නො පිය යුත්තක් කෙළේ ද?

5258. යෙ කෙවි කුපා ඉධ ජීවලොකෙ
ලොඤ්ඤකා කුපබ්භෙහි බාතා,
න බ්‍රාහ්මණජේක්ඛාහරණෙන තෙසු
ආපො අපෙයොසා දිරසඤ්ඤරාහු.

5259. පුරෙ පුරජා කා කසස හරියා
මනො මනුසසං අජනෙසි පුබ්බ,
තෙනාපි ධම්මෙන න කොවි හීනො
ඵවච්චි වොසසග්ගවිභාගමාහු.

5260. වණ්ඤාලපුතෙතාපි අධිච්ච වෙදෙ
භාසෙය්‍ය මනෙත කුසලො මුතීමා,
න තසස මුඛා විඵලෙය්‍ය සත්තධා
මනතා ඉමෙ අත්තවධාය කතතා.¹

5261. වාචාකතා ගිඤ්ඤිකතා² ගහීතා
දුම්මොචයා කච්චපථානුපතතා,
බාලානචිතතං විසමෙ නිවිට්ඨං
තදපපපඤ්ඤා අභිසද්දහනති.

5262. සීහසස ව්‍යගසසස ව දීපිතො ව
න විජ්ජති පොරිසියං බලෙන,
මනුසසභාවො ව ගචංච පෙතෙඛා
ජාතී හි තෙසං අසමා සමානා.³

5263. සචෙ ව රාජා පඨවීං විජ්ජා
සඵච්චා අසසචො පාරිසජ්ජා,
සයමෙච සො සතතුසඛ්ඛං⁴ විජෙය්‍ය
තසස පජා නිච්චපුඛී භවෙය්‍ය.

5264. බන්ධියමනතා ව තයො ව වෙද
අකෙත ඵනෙ සමකා භවතති,
තෙසඤ්ඤ අසං අච්චිච්ඡිනිජා
න බුජ්ඤති ඔසපථංච ඡනතං.

5265. බන්ධියමනතා ව තයො ව වෙද
අකෙත ඵනෙ සමකා භවතති,
ලාභො අලාභො අයසො යසො ව
සබ්බෙ තෙ සබ්බෙසං චතුත්තධම්මො.

1. කතා - මජ්ඣං.
2. ගිඤ්ඤා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. සමානං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
4. සංස - මජ්ඣං.

5258. දෙදිව ඇත්ත, මේ ජීව ලෝකයෙහි ළිං භාරන්තන් කැණු කරදිය ඇති යම් කිසි කුපයෝ වෙත් ද, එහි ජලය බවුණන් ගිලීම නිසා නො පිය හැකි වියයි නො කියත්.

5259. පෙර පළමු කප කවර නම් තැනැත්තක් කවරකුහට අඹු වූ ද? පෙර මනස ම මිනිසා ඉපැදූ විය. එකරුණෙන් කිසිවෙක් හීන නො වේ. මෙසේ ඇති කල තම තමන්ගේ ක්‍රියාවන් පිළිබඳ වෙනස වෙසෙසින් කියති.

5260. ප්‍රඥාවන් දක්‍ෂ වන්ධාල පුත්‍රයෙක් ද වේදය ඉගෙන මන්ත්‍ර කියන්නේ නම් ඔහු ගේ මුදුන සන්කඩක් කොට නො පැළෙන්නේ ය. එ බැවින් මේ මන්ත්‍රයෝ තමහට වධ පිණිස කරන ලද්දෝ ය.

5261. බොරු බසින් කරනලද ලාභයෙහි ගිජුබැවින් බවුණන් පිසින් ගනුලබන කාව්‍යකාරයින්ගේ බසට අනුව ගිය මේ වේද මන්ත්‍ර නො මුදලිය හැක්කේ ය. නුවණැත්තන්ගේ සිත මේ විෂම වේදයෙහි බැසගෙන සිටියේ ය. අඤානයෝ එය අදහති.

5262. බලයෙන් සිංහයකුගේ ද ව්‍යාසුයකුගේ ද දිවියකුගේ ද පෞරුෂයට සමානවූවක් බවුණන්හට නැත. (ඔවුන්ගේ) මනුෂ්‍යත්වය ද ගවයන්ගේ සවහාව මෙන් දැක්කයුතු ය. අඤානභාවය හේතු කොට ගෙන ගවයන් හා සමවන ඒ බවුණන්ගේ ජාතිය වනාහි (ගවයන් හා) නො සම වෙයි.

5263. ඉදින් (මහබඩු දුන් හෙයින්) රජ ද පොළොව දිනා කීකරු පිරිස් ඇත්තේ සහජීවනය කරන්නන්ගෙන් යුත් වූයේ වේ ද, ඒ රජ, තෙමීම සතුරු සමූහය ජයගන්නේ නම් ඔහුගේ (රට වැසි) ප්‍රජාව නිබඳ සුවයට පැමිණෙන්නේ ය. (යුද්ධයක් අනවශ්‍ය හෙයිනි.)

5264. ඝෂත්‍රිය මන්ත්‍ර ද ත්‍රිවේදය ද යන මොව්හු අතීයෙන් සමාන වෙති. ඔවුන් පිළිබඳ අතී විනිශ්චය නො කොට (ආඥාවශයෙන් ගන්නා තෙතැත්තේ) සැඩ දිය පහරින් වැසුණු මග මෙන් (එහි අර්ථය) අවබෝධ නො කෙරෙයි.

5265. ඝෂත්‍රිය මන්ත්‍ර ද ත්‍රිවේදය ද යන මොව්හු වචනාතී වශයෙන් සම වෙති. ලාභය අලාභය අයසය යසය යන මොව්හු සියලු වතුරවර්ණයන් පිළිබඳ සවහාවධම්මයෝ ය.

5266. යථාපි ඉක්ඛා ධනධර්මස්ස හෙතු
කම්මානි කාරෙනති¹ පුටු පථව්‍යා,
තෙවීජ්ජසඛ්ඛාපි² තථෙව අජජ
කම්මානි කාරෙනති පුටු පථව්‍යා.

5267. ඉබ්බෙහි එතෙ සමකා භවනති.
නිවුච්ඡසුකා³ කාමගුණෙසු යුක්තා,
කම්මානි කාරෙනති පුටු පථව්‍යා
තදපපඤ්ඤා දිරසඤ්ඤරා ඡත.

යඤ්ඤාහෙදවාදකණෙධා.

5268. කසස හෙරි මුනිංගා ව සඛිඛාපණවදෙඤ්චිමා,⁴
පුරතො පථිපනභානි භාසයනතා රථෙසභං.

5269. කඝ්ඝ කඤ්ඤිනපච්චෙන පුටුතා විජ්ජුවණ්ණිතා,
යුචා කලාපසනාභෙධො කො එති සිරියා ජලං.

5270. උසකාමුඛෙ⁵ පහවධංච ඛදිරඛාරසන්තිභං,
මුඛං වාරුරිවාහානි⁶ කො එති සිරියා ජලං.

5271. කසස ජමෙධානදං ජනනං සසලාකං මනොරමං,
ආදිවචරංසාවරණං කො එති සිරියා ජලං.

5272. කසස අඛයං⁷ පරිග්ගඤ්ඤා වාළච්චනිමුක්ඛමං,
වරතෙ⁸ වරපඤ්ඤසස මුඛනි උපරුපරි.

5273. කසස පෙච්චණභස්සානි විචිත්‍රානි මුදුනි ව,
තපඤ්ඤමණ්දණ්දානි⁹ වරනති උභතො මුඛං.

5274. ඛදිරඛාරවණණභා ඔසකාමුඛෙ පහංසිතා,
කසෙසුතෙ කුණ්දලා වග්ගු යොහනති උභතො මුඛං.

5275. කසස වාතෙන පුපිතා නිඛිනතා මුදුකාලකං,¹⁰
යොහයනති නලාටනතං නභා විජ්ජුරිච්චග්ගතා.

5276. කසස එතානි අකඛිනි ආයතානි පුටුනි ව,
කො යොහනි විසාලකො කසෙසුතං උණ්ණිජං මුඛං.

---

1. කරොනති - මජ්ඣං.	6. වාරුරිවා - මජ්ඣං.
2. සඛිඛාව - මජ්ඣං.	7. අඛයං - මජ්ඣං, ස.සා.
3. නිවුච්ඡසුකා - මජ්ඣං.	8. උභතො - මජ්ඣං, ස.සා.
4. දිඤ්චිමා - මජ්ඣං, ස.සා.	9. කඤ්චනමණ්දණ්දානි - මජ්ඣං, සුචණ්ණ - ස.සා.
5. ඔසකාමුඛ - අට්ඨකපා.	10. කාලකං - මජ්ඣං.

5266. යම් සේ ගෘහපතියෝ ධනධාන්‍ය හේතුවෙන් පොළොවෙහි බොහෝ කම්මන්ත කරවදද, බමුණෝ ද එලෙසින් ම දැන් පොළොවෙහි බොහෝ කම්මන්ත කරවති.

5267. නිතර උත්සාහ ඇති පස්කම් සැපතෙහි යෙදුණු පොළොවෙහි බොහෝ කම්මන්ත කරවන මොව්හු ගෘහපතියන් හා සමාන වෙති. දෙදිව ඇති අරිට්ඨය, මද නුවණැති ඒ බමුණෝ බමුණු දහමින් දුරුවුවෝය යි (භූරිදක්ක නාරජ කී ය.)

යඤ්ඤභෙදවාද කාණ්ඩය යි.

5268. වැයුම ඇත්තා වූ මහතෙර ද මිනිඟුතෙර ද සක් ද පනාතෙර සහ ගැට තෙර ද යන මේ තුය්‍යයෝ රජු සතුටු කෙරෙමින් කවරකුගේ අභිමුඛයෙන් පිළිපත්තාහු ද?

5269. මහත් වූ විදුලියට බඳු පැහැ ඇති රන් මුවා නළල්පවින් කවරකුගේ මුහුණ බැබළේ ද? කරුණ වූ දුනුහියවුරින් සැරසුණු කවරෙක් සොභාවෙන් දිලියෙමින් එයි ද?

5270. කඹුරු උදුනෙහි ඔප දමන ලද්දක් මෙන් දිලියෙන කිහිර'ඟුරු මෙන් ප්‍රභා ඇති මනෝඥ වූ මුහුණ බැබළෙයි. එ බඳු කවරෙක් සෝභාවෙන් දිලියෙමින් එයි ද?

5271. සිත්කලු සලාක සහිත හිරුරැස් වළකන රන්මුවා ජත්‍රය කවරකුහට දරනුලැබේ ද? සෝභාවෙන් දිලියෙමින් කවරෙක් එයි ද?

5272. සෙමෙර දරන්නන් කළවයෙන් රඳවන ලද උතුම් වල්විදුනාව උතුම් නුවණ ඇති කවරකුගේ හිස මත්තෙහි හැසිරේ ද?

5273. සත්රුවනින් විසිතුරු මෘදු වූ රන් හා මිණියෙන් කරුණු දඩු (මිටි) ඇති මොණර පිල් කලබහු කවරකුගේ මුව දෙපසින් හැසිරෙද් ද?

5274. දිලියෙන කිහිර'ඟුරු බඳු පැහැ යුත් කඹුරු උදුනෙහි ඔප දමූ මේ මනහර කුණ්ඩලාභරණයෝ කවරකුගේ මුව දෙපස බැබළෙත් ද?

5275. සුළඹින් සැලෙන සිනිඳු වූ අග් ඇති මෘදු වූ කේශයෝ අහසින් පැන නැගුණු විදුලිය මෙන් කවරකුගේ නළල් කෙළවර භොබවද් ද?

5276. දිගු පුළුල් වූ මේ ඇස් කවරකුගේ ද? මහත් ඇස් ඇති මේ කවරෙක් බැබළේ ද? රන් කැඩපතක් බඳු පිරිපුන් මේ මුහුණ කවරකුගේ ද?

5277. කඨෙසුනෙ ලපනඡා¹ සුඛා සුඛසඛචරුජමා,
භාසමානසුස සොභනනී දනතා කුප්ඵලසාදිසා.
5278. කසුස ලාබාරසසමා හස්පාද සුඛෙධිතා,
කො සො බිලොචඨ සමපනො දිවා සුරියොච භාසනී.
5279. හිමඵලයෙ හෙමවනො² බ්‍රහ්මසාලොච³ පුප්ඵනො,
කො සො ඔදනපාවාරො ඡයං ඉඤ්ඤව සොභනී.
5280. සුවණණපිළකාක්ණණං මණ්දණඛට්ඨිකනිතං,⁴
කො සො පරිසමොගඤ්ඤ ඊසො⁵ භිග්ගංච මුච්චනී.
5281. සුවණණ විකතා විත්තා⁶ සුකතා විත්ත⁷ සිඛඛනා,⁸
කො සො ඔමුඤ්ඤිතෙ පාද නමො කතා මහෙසිනො.
5282. ධනරට්ඨං හි⁹ තෙ නාගා ඉදධිමනොතා යසසුසිනො,
සමුඤ්ඤාය උපසුභතා එතෙ නාගා මහිඤ්ඤිකානි.

භූරිදත්තජාතකං ඡධංමං.

මහානාරදකසුසප ජාතකං සත්තමං

5283. අහු රාජා විදෙභානං අඩගානී¹⁰ නාම ඛක්ඛයො,
පහුතයොගො ධනිමා අනනාඛලපොරියො.
5284. සො ච පණණරසිං¹¹ රතනිං පුරිමෙ යාමෙ අනාගතෙ,
වාතුමසුස¹² කොමුදියා අමචෙච සනතිපාතයි.
5285. පණ්ඨිතෙ සුතසමපනො ජිහිතපුඛෙඛ¹³ විචකඛණො,
විජයඤ්ඤි සුනාමඤ්ඤි සෙනාපතීමලාතකං.
5286. තමනුපුච්ඡි වෙදෙහො පචෙචකං බ්‍රූඵ සංරුචිං,
වාතුමසුස¹⁴ කොමුදිජ්ජ ජුඤ්ඤං ව්‍යපගතං තමං
කායජ්ජ රතියා රතනිං චිහරෙමු ඉමං උතුං.

1. ලපනාජාතා - මජ්ඣං.
2. හිමවනී - මජ්ඣං.
3. මහාසාලොච - මජ්ඣං.
4. රුචිකකං - මජ්ඣං. ස. 3.
5. ඊසං - මජ්ඣං. ඊසෙ - ස. 3.
6. විකතා - මජ්ඣං.
7. විකතකො - මජ්ඣං. ස. 3.
8. සිඛඛ සිඛනී - මජ්ඣං. ස. 3.
9. ධනරට්ඨසුස - ස. 3.
10. අඩගනී - මජ්ඣං. ස. 3.
11. පනනරසෙ - මජ්ඣං. ස. 3.
12. වාතුමසා - මජ්ඣං. වාතුමස - වී.
13. චිත - මජ්ඣං. ස. 3.
14. වාතුමසා - මජ්ඣං.

5277. කථා කරන යමකු ගේ පිරිසුදු උතුම් සක්පෙති බඳු කොඳ කැකුළු සමාන වූ දත් බැබැලේ ද එ බඳු පිරිසුදු දත් කවරකු ගේ ද?

5278. ලාකඩ දියට බඳු පැහැ ඇති මේ සුවසේ වැඩුණු අත් පා කවරකු ගේ ද? බිඹුපල වැනි තොල් ඇති ඒ කවරෙක් දවල් හිරු මෙන් බැබැලේ ද?

5279. හිමසාතුව ගේ අවසන්හි හිමාලයෙහි පිහිටි මහ සල් රුකක් මෙන් පෙරෙවි සුදු උතුරු සළ ඇති ඒ කවරෙක් නම් අසුරයන් දිනූ සක්දෙව රජු මෙන් බැබැලේ ද?

5280. රන් බුබුලින් ගැවැසි ගත් මිණි මීටෙන් විසිතුරු කැරුණු කඩුව පිරිස් මැදට බැසගත් අධිපති කවරෙක් නම් මුදු ද?

5281. රනින් කැරුණු විසිතුරු කොට මැනැවින් කැරුණු ගෙකුමෙන් යුත් මිරිවැඩි, මහර්ෂී වූ ඔබ හට නමස්කාර කොට ඒ කවරෙක් පාදයෙන් මුදුයි ද? සාගර බ්‍රහ්මදත්ත රජ තෙමේ පිය රජ වූ තාපසයාණන්ගෙන් ඇසිය.

5282. සාද්ධි ඇති යශ පිරිවර ඇති ඔව්හු ධාතරාජ්‍යට නම් නාරජු ගේ පුත් වූ නාගයෝ වෙති. මහත් සාද්ධි ඇති මේ නාගයෝ වනාහි සමුද්‍රපා නමැති මගේ දුටු උපන් පුත්තු වෙති යි පියරජ තෙමේ කී ය.

භූමිදත්ත ජාතකය නිමි.

7. මහානාරදකස්සප ජාතකය

5283. බොහෝ හස්තාශ්ව වාහනාදිය ඇති ධනවත් වූ අපමණ හට සේනා ඇති විදේහ රට වැසියන්ගේ අංගාති නම් ක්ෂත්‍රිය රජෙක් විය.

5284. ඒ අංගාති නමැති රජ තෙමේ වස්සාර මාසයාගේ අවසන් දවස වන පිපි කුමුදු මල් ඇති ඉල්මසැ පුරපසළොස්වක් රාත්‍රිය පිළිබඳ ප්‍රථම යාමය ඉක් මැ නො ගිය කලැ ඇමතියන් රැස් කැර වී ය.

5285-5286 පණ්ඩිත වූ ඇසුපිරු තැන් ඇති සිනා පෙරුදූරි වැ කථා කරන ස්වභාව ඇති දක්ෂ වූ විජය නමැති ඇමතියා ද සුනාම නමැති ඇමතියා ද අලාභ නමැති සෙන්පතියා ද යන මොවුන් ගෙන් වේදේහ රජ තෙමේ වෙන් වෙන් වශයෙන් තම තමන් ගේ අදහස් වෙන වෙනම කියවූ, අද ඉල්-මසැ පිපි කුමුදු ඇති මැදිපොහෝ දවස් වෙයි, පුන්සඳ උදාවිය, අඳුරු දුරු විය, අද මෙ බඳු රැයක් කවර නම් ඇල්මකින් වෙසෙමු දැයි විචාළේය.

- 5287. තතො සෙනාපතී රඤ්ඤා අලාතො එතදබ්බි,
භට්ඨං¹ යොග්ගං බලං සබ්බං සෙනං සත්තාහයාමසෙ.
- 5288. නියාම දෙව යුද්ධාය අනන්තබලපොරීසා,²
යෙ නෙ වසං න ආයතනී වසං උපනායාමසෙ;³
එසා මඤ්ඤං සකාදිට්ඨි අජිතං ඔජිනාමසෙ.⁴
- 5289. අලාතස්ස වචො සුඤ්ඤා සුනාමො එතදබ්බි,
සබ්බෙ තුඤ්ඤං මහාරාජ අථේඤ්ඤා වසමාගතා.
- 5290. නිකඛිත්තසඤ්ඤා පච්චඤ්ඤා නිවාතමනුවත්තරෙ,
උත්තමො උත්තමො අජජ න යුද්ධං මම රුච්චති.
- 5291. අන්තං පානඤ්ඤා බරජඤ්ඤා බීජං අභිභරතකු නෙ,
රමසසු දෙව කාමෙහි නව්වගිතෙ සුවාදිතෙ.
- 5292. සුනාමස්ස වචො සුඤ්ඤා චීජයො එතදබ්බි,
සබ්බෙ කාමා මහාරාජ නිච්චං තව උපට්ඨිතා.
- 5293. න භෙනෙ දුලලහා දෙව තව කාමෙහි මොදිතුං,
සද්දසි කාමා ලබ්භන්ති⁵ නෙතං විත්තමනං මම,
- 5294. සමඤ්ඤං බ්‍රාහ්මඤ්ඤං වාපි උපාසෙමු බහුසසුතං,
යො නජජ චීජයෙ කඛිං අසුධම්මවිදු ඉසෙ.
- 5295. චීජයස්ස වචො සුඤ්ඤා රාජා අධගාතිමබ්බි,
යථා චීජයො භණ්ති මඤ්ඤමෙපතෙව රුච්චති.
- 5296. සමඤ්ඤං බ්‍රාහ්මඤ්ඤං වාපි උපාසෙමු බහුසසුතං,
යො නජජ චීජයෙ කඛිං අසුධම්මවිදු ඉසෙ.
- 5297. සබ්බෙච්ච සන්තා කරොථ මතිං කං උපාසෙමු පණ්ඩිතං,
කො නජජ චීජයෙ කඛිං අසුධම්මවිදු ඉසෙ.
- 5298. වෙදෙහස්ස වචො සුඤ්ඤා අලාතො එතදබ්බි,
අඤ්ඤායං ථේගදයස්මිං අවෙලො ධීරසමමතො.

- 1. භතං - මජ්ඣං.
- 2. පොරීසො - මජ්ඣං.
- 3. උපනියාමසෙ - මජ්ඣං. සතා.
- 4. ඔජියාමසෙ - මජ්ඣං. සතා.
- 5. සුලහා - මජ්ඣං.

5287. ඉක්බිති රජු ගේ අලාභ නමැති සෙනෙවි තෙමේ මෙය කී ය: සතුටු වූ හස්තාශ්වාදී වාහන ඇති මහ බළ ඇණි යුක් සියලු සෙනෙවි යුද පිණිස සරසම්භ.

5288. දේවයන් වහන්ස, අපමණ බළ පිරිස ඇති අපි යුද පිණිස නික්ම යමු. යම් ඒ සතුරු කෙනෙක් වසභ නො වෙත් නම් ඔවුන් වසභ කරමු. නො දිනු යමෙක් වෙයි නම් ඔහු දිනමු. මේ මගේ අදහසයයි කීය.

5289. අලාභ නමැති සෙනෙවිහු ගේ බස් අසා සුනාම ඇමැති තෙමේ මෙය කී ය: මහරජ ඔබ ගේ සියලු සතුරෝ ඔබට වසභයහ.

5290. බහා කැබු අවි ඇති සතුරෝ විරුද්ධ නො වෙති. අද උතුම් උත්සව දිනයකි. එහෙයින් මට යුද්ධය නො රිසි ය.

5291. ආහාර හා පාන වර්ග ද කැ යුතු දෑ ද ඔබ වහන්සේට යුහු වැ එළවත්ව යි ද වාදනය කරන ලද නාත්‍යගීතයන් යුහු වැ එළවත්ව යි ද දේවයන් වහන්ස, ඔබ වහන්සේ පස්කම් සැපතින් සිත් අලවනු යෙහෙකි යි කී ය.

5292. සුනාම නමැති ඇමතියා ගේ මේ කීම ඇසීමෙන් විජය නමැති ඇමැති තෙමේ මෙය කී ය: මහරජ ඔබ වහන්සේට රූප සද්දී සියලු කාමයෝ නිරන්තරයෙන් එළඹ සිටියාහු වෙති.

5293. මහරජ, කම් සැපතින් සතුටුවීම ය යන මෙය ඔබ වහන්සේට පුලබය. හැම කල මැ කාමයෝ ලැබෙති. එහෙයින් මෙය මා සිතට රුවී නො වෙයි කී ය.

5294. අද අර්ථ ධර්ම දන්තා වූ යම් සාම්චරයෙක් අපට උපන් සැක දුරු කෙරේ ද? එ බඳු බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇති මහණකු වෙත හෝ බමුණකු වෙත හෝ එළඹෙමු යි (හෝ) කී ය.

5295. විජය නමැති ඇමතියා ගේ බස් අසා අංගාති රජ තෙමේ මෙසේ කී ය: විජය තෙමේ යම් සේ කියයි ද මට ද මෙ කරුණ රුවී වේ.

5296. අර්ථ ධර්ම දන්තා යම් සාම්චරයෙක් අද අපට උපන් සැක දුරු කෙරේ ද? එ බඳු ඇසූ පිරු තැන් ඇති මහණකු හෝ බමුණකු වෙත එළඹෙමු යි කී ය.

5297. අර්ථ ධර්ම දන්තා කවර නම් සාම්චරයෙක් අද අපට උපන් සැක දුරු කෙරේද, අපි කවර නම් පඨිවරයකු කරා එළඹෙමු ද යි මෙහි සිටිනා තෙපි හැම දෙනා ම අදහස් කියවූ යි කී.

5298. වේදේහ නමැති රජු ගේ බස් අසා අලාභ නම් සෙනෙවි තෙමේ මෙය කීය: මිහඳය නමැති උයනෙහි පඨිවරයෙකු යි සම්මත වූ නිගණ්ඨයෙක් ඇත.

5299. ගුණො කසසපගොතොයං සුඛො විත්තකථී ගණී,
තං දෙව පඨිරුපාසය¹ සො නො කඛිං විනෙසසති.
5300. අලාතසස වචො සුඛා රාජා වොදෙසි සාරථී,
මීගදයං ගමීසසාම යුක්තං යානං ඉධානග.
5301. තසස යානං අයොජෙසු දනනං රුපියපකඛරං,
සුකකමට්ඨපරිවාරං පණඛරං දෙසිනාමුඛං.
5302. තත්තාසුං කුමුද යුක්තා වතතාරො සිකඛා භයා,
අනිලුපමසමුපසාතා² සුදනතා සොණණමාලිනො.
5303. සෙනං ඡතනං සෙනරථො සෙනසසා සෙනචීජනී,
වෙදෙහො සහමචෙච්චි නීයාං වජ්ජෙව සොභථ.³
5304. තමනත්තයායු⁴ බහවො ඉඤ්ඤගගධිරා බලී,
අඤ්ඤපිට්ඨිගතා ධීරා⁵ නරා නරවරාධිපං.
5305. සො මුහුතනං ව යාධිකා යානා ඔරුඤ්ඤ බන්ධයො,
වෙදෙහො සහමචෙච්චි පන් ගුණමුපාගමී.
5306. යෙපි තස්සු තද ආසුං බ්‍රාහ්මණිකො සමාගතො,
න තෙ අපනඨී රාජා අකටං භූමිමාගතෙ.
5307. තතො සො මුදුකාභිසියා මුදුචිත්තකලඤ්ඤකෙ,
මුදුපච්චකුත්තෙ රාජා ඵකමනතං උපාවිසී.
5308. නිසජ්ජ රාජා සමෙමොදී කථං සාරාණියං තතො,
කච්චි යාපනීයං භවන්ත වාතානමචිසග්ගතා.⁷
5309. කච්චි අකසිරා වුක්ඛි ලබ්භති පිණ්ඩයාපනං,
අප්පාබාධොවසී⁸ කච්චි වකුඤ්ඤං න පරිභායති.
5310. තං ගුණොපච්චිසමෙමොදී වෙදෙහං විනයෙ රතං,
යාපනීයං මහාරාජ සංඛමෙතං තදුභයං.

1. පඨිරුපාසෙම - මජ්ඣ. සා. 2. අකිලුපමසමුපසාද - මජ්ඣ. 3. සොහනී - මජ්ඣ. සා. 4. තමනුයාධිංසු - මජ්ඣ. 5. ධීරා - මජ්ඣ. 6. මුදුචිත්තකසු ඵතෙ - මජ්ඣ. 7. වාතානමචිසග්ගතා - සා. 8. අප්පාබාධො - මජ්ඣ.

5299. කාශ්‍යප ගෝත්‍රයෙහි වූ ගුණ නමැති මේ තෙමේ බොහෝ ඇසු පිරුණන් ඇත්තෙකි, විසිතුරු කලා ඇත්තෙකි, ගණාවායථියෙකි. දේවයන් වහන්ස, ඒ නිගණ්ඨයා ඇසුරු කරන්නේ මැනැවි. හේ අපට උපන් සැක දුරු කරන්නේ ය.

5300. අලාභ නමැති සෙනෙවියා ගේ බස් අසා රජ තෙමේ මිගදය නම් උයනට යන්නෙමු යි සුදුසු වාහනයක් මෙහි ගෙනෙව යි රියදුරාට අණ කෙළේ ය.

5301. දන්තමය (දළමුවා) රජතමය (රිදීමුවා) වෙහෙලි ඇති සුදු මට්ටුපුටු රිය පිරිවර ඇති බැබළෙන සඳට බඳු රථයක් ඒ රජුට පිළියෙළ කළහ.

5302. කුමුදු පැහැ ඇති පවනට බඳු ගමන් ඇති මැනැවින් දැමුණු ගෙලා පැළෑඳි ස්වර්ණමාලා ඇති සෙසන්ධව අශ්වයෝ සතර දෙනෙක් ඒ රථයෙහි යොදන ලදහ.

5303. සේසත ද සුදු රිය ද සුදු අශ්වයෝ ද සුදු වල් විදුනා ද ඇති රජ තෙමේ ඇමතියන් සමඟ යන්නේ පුන්සඳ මෙන් බැබළුණේ ය.

5304. ඉන්ද්‍රයා හට මෙන් කඩු දරන බලවත්වූ වැර ඇති අසුන් පිට නැගී බොහෝ මිනිස්සු එ රජු අනුව ගමන් කළහ.

5305. වේදේහ නමැති ඒ ක්ෂත්‍රිය රජ තෙමේ අමාත්‍යයන් සමඟ සැණෙකින් උයනට ගොස් රියෙන් බැස පා ගමන් ඇත්තේ ගුණ නමැති නිගණ්ඨයා (නුවවා) වෙත පැමිණියේ ය.

5306. එකලා එහි රැස් වූ බ්‍රාහ්මණ ගෘහභතියෝ වූ හු ද රජ තෙමේ ඔවුන් බැහැර නො කෙළේ ය. අවකාශ නො කළ භූමියෙහි එකක් පස්හි හිඳා ගත්තේය.

5307. නැවත ඒ රජ තෙමේ මුදු පහස් ඇති විසිතුරු ඇතිරිලි ඇති මුදු පසතුරුණයෙන් යුත් මොළොක් බිස්සෙක්හි එකක් පස් වැ හිඳා ගත්තේය.

5308. රජ තෙමේ එහි හිඳීමෙන් පසු සතුටු විය. නැවත සිහි කටයුතු කලා කෙළේ ය. හිමියනි, කීම, යැපෙන්නට පුළුවන් ද? ශරීරය පිළිබඳ වාතයන්ගේ විසම බවක් නැද්ද?

5309. කීම, නිදුකින් ජීවත් විය හැකි ද, ආහාරයෙන් යැපෙහිද, ආබාධ නැත්තෙහි ද, ඇස් පිළිබඳ පීඩා නැත්තෙහි ද?

5310. ගුණ නමැති නිගණ්ඨ තෙමේ විනයෙහි ඇලුණු ඒ වේදේහ රජහට සතුටු විය යුතු බසින් පිළිවදන් දුනි. මහරජතුමනි, යැපිය හැකි ය. මේ සියල්ල ඒ ලෙස ම ය. වාතාබාධ නැති බව ද ඇස් පිරිහීම නැති බව ද යන දෙකරුණ ද එසේ ම ය.

5311. කච්චි කුඤ්ඤාච්චි වෙදෙහ පච්චනා න ඛලියරෙ,
කච්චි අරොගං යොග්ගනො කච්චි වහනි¹ වාහනං
කච්චි තෙ ව්‍යාධියො නත්ථි සරීරස්සුපතාපිකා.²
5312. පටිසමොදිතො රාජා තතො පුච්ඡ අනන්තරා,
අස්ථං ධම්මස්ස ඤායස්ස ධම්මකාමො රට්ඨෙහො.
5313. කථං ධම්මං වරෙ මච්චො මාතාපිතුස්ස කස්සප,
කථං වරෙ ආචරියෙ පුත්තදරෙ කථං වරෙ.
5314. කථං වරෙය්‍ය වුද්ධස්ස කථං සමණ්ණාහම්මෙ,
කථස්ස ඛලකායස්ථිං කථං ජානපදෙ වරෙ.
5315. කථං ධම්මං වරික්ඛාන පෙච්ච ගච්ඡති³ සුග්ගතිං,
කථස්සෙකෙ අධම්මධා පතතති නිරයං අධො.
5316. වෙදෙහස්ස වචො සුක්ඛා කස්සපො එතදබ්බි,
සුඤ්ඤාචි මෙ මහාරාජ සච්චං අචිතථං පදං.
5317. නත්ථි ධම්මස්ස විඤ්ඤස්ස⁴ එලං කල්‍යාණපාපකං,
නත්ථි දෙව පරො ලොකො කො තතො හි ඉධාගතො.
5318. නත්ථි දෙව පිතරො වා කුතො මාතා කුතො පිතා,
නත්ථි ආචරියො නාම අදනං කො දමෙස්සති.
5319. සමතුල්‍යානි භුතානි නත්ථි ජෙට්ඨාපවාසිතො,
නත්ථි ඛලං වා වීරියං වා කුතො උට්ඨානපොරිසං,⁵
නියතානි හි භුතානි යථා ගොට්ඨියො තථා.
5320. ලද්ධො ලහතෙ මච්චො තස්ස දනඵලං කුතො,
නත්ථි දනඵලං දෙව අවසො දෙව වීරියො.
5321. බාලෙහි දනං පඤ්ඤතං පණ්ඩිතෙහි පටිච්ඡනා,
අවසා දෙනති ධීරානං බාලා පණ්ඩිතමානිනො.

1. වාහනි - මජ්ඣං.
2. තාපියා - මජ්ඣං: ස්‍යා.
3. මච්චාගච්ඡති - මජ්ඣං.
4. වරිතස්ස - මජ්ඣං. වී.
5. පොරියො - මජ්ඣං. ස්‍යා.

5311. වේදේහ මහරජුනි, කීම, ඔබ ගේ පසල්දනවු වැසියෝ බල පවත්වන්නෝ නො වෙද්ද (නොහොත් නො කිපෙද්ද) බල සෙනහ රථ- වාහන නිරෝග වෙත්ද ඔබගේ වාහනය ඔබ උසුලන්න හැකි වෙයි ද? කීම, ශරීරය තවන රෝගයෝ ඔබට නැද්ද?

5312. පිළිසඳර වදනින් තුටු පත් රාජෝත්තම වූ ඒ වේදේහ රජ තෙමේ ඉන් පසුවැ අරත්ථය (පාලි අරත්ථ) ද, ධර්මය (පාලි ධර්ම) ද, න්‍යායය (කාරණ යුක්ති) ද විචාළේ ය.

5313. එම්බා කස්සපය, මනුෂ්‍ය තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි දැහැමින් කෙසේ හැසිරේ ද? ගුරුවරයා කෙරෙහි දැහැමින් කෙසේ හැසිරේද? අඹු දරුවන් කෙරෙහි දැහැමින් කෙසේ හැසිරේ ද?

5314. වැඩිමහල්ලන් කෙරෙහි දැහැමින් කෙසේ හැසිරේ ද? මහණ බමුණන් කෙරෙහි දැහැමින් කෙසේ හැසිරේ ද? බලසෙනහ කෙරෙහි ද දැහැමින් කෙසේ හැසිරේ ද? දනවු වැසියන් කෙරෙහි දැහැමින් කෙසේ හැසිරේ ද?

5315. දහමිහි කවර අයුරකින් හැසිරීම හේතු කොට ගෙන පරලොව සුගතියට යේද නො දැමිටු (අධම්මිථිය) සමහරු යට දෙස නරකයට කෙසේ නම් වැටෙද්දැ යි විචාළේ ය.

5316. වේදේහ රජුගේ බස් අසා කස්සප නම් නිගණ්ඨ (නුවට) තෙමේ මෙය කී ය: මහරජ, සැබෑ වූ නිබොරු වූ ම බස් ශ්‍රවණය කර:

5317. පුහුණු කළ ධර්මය පිළිබඳ යහපත් නො යහපත් විපාක නැත. මහරජ පර ලොවක් නැත. එ ලොචින් කවරෙක් නම් මෙහි ආයේද?

5318. මහරජ, මුතුන්මිත්තැණියෝ ද නැත. එහෙයින් මැණියෝ කොයින් ද පියාණෝ කොයින් ද ගුරුවරයෙක් නම් නැත. එහෙයින් නො හික්මුණු අයකු කවරෙක් නම් හික්මවන්නේ ද?

5319. සත්ත්වයෝ සම සම වූවෝ වෙති. වැඩිහිටියන් පුදන්- නෝ ද නැත. බල හෝ වියඹ හෝ නැත. උට්ඨාන වියඹයෙන් යුත් පෞරුෂයක් නම් කොයින් ද? නැව හැර නො යන ගල්වත මෙන් සත්ත්ව- යෝ නියමය අනුවැ යෙති.

5320. මිනිස් තෙමේ ලැබිය යුක්ත ලබයි. එහි දීමෙහි විපාක කොයින් ද, මහරජ දීමෙහි විපාක නැත. මෙසේ දනයෙහි විපාක නැති කලැ (යම්කිසි බාලයෙක් දෙයි නම්) දෙවයිනි, නො වසහ වූයේ උත්සාහ නැත්තෙක් වැ දන් දෙයි.

5321. දනය පනවන ලද්දේ අඤානයන් විසිනි. පිළිගන්නා ලද්දේ නැණවතුන් විසිනි. දුබල නැණවත්යැ යි සිතන අඤානයෝ නැණවතුන් හට දෙනැ යි කී ය.

196 ජාතකපාළි - මහනිපාතො

5322. සතනිමෙ සසසුතා කායා අච්ඡේදනා අවිකොපිනො,
තෙජො පඨවිරාපො ච¹ වායො සුඛද්ධිකොමෙ
ඒවෙ ච සතනිමෙ කායා යෙසං ඡේතනා² න වීජජති.
5323. නත්ථි හනතා වා ඡේතනා වා භඤ්ඤරෙ වාපි කොචි නං;
අත්තරෙතෙව³ කායානං සඤ්ඤානි වීතිවත්තරෙ.
5324. යොපායං⁴ සිරමාදය පරෙසං නිසිතාසිනා,
න යො ඡ්ඤති තෙ කායෙ තඤ්ඤ පාපඵලං කුතො.
5325. චූලාසිති මහාකපෙස සබ්බෙ සුජකිනති සංසරං,
අනාගතෙ තමිති කාලෙ සඤ්ඤාතොපි න සුජකිති.
5326. වරිඤ්චි ඛන්දං භද්දං නෙව සුජකිනති නාගතෙ,
පාපං වෙපි ඛන්දං කඤ්ඤා තං ඛණං නාතිවත්තරෙ.
5327. අනුපුබ්බන නො සුඤ්ඤි කප්පානං චූලාසිතියා,⁵
නියතිං නාතිවත්තම වෙලනාමිච්ච සාගරො.
5328. කසසපසස වචො සුඤ්ඤා අලාතො ඵතද්ධවි,
යථා භද්දෙනා⁶ භණ්ණි මඤ්ඤංපෙතෙව රුච්චති.
5329. දභංපි පුරිමං ජාතිං සරෙ සංසරිතත්තො,
පිඨකලො නාමභං ආසිං ලුඤ්ඤො ගොසාතකො පුරෙ.
5330. බාරාණසියං ඒතාය ඛන්දං පාපං කතං මයා,
ඛන්දං මඤ්ඤං⁷ හතා පාණො මහිසා⁸ සුකරා අජා.
5331. තතො චූතො ඉධ ජාතො ඉදෙධි සෙනාපතීකුලෙ,
නත්ථි නුන ඵලං පාපෙ⁹ සොභං න නිරයං ගතො.
5332. අච්ඡේදනං ඛිජකො නාම දසො ආසි පළච්චරි,¹⁰
උපොසථං උපවසනො ගුණසතීකුපාගමී.

---

1. ආපො - මජ්ඣ. සා.
2. ඡේතනා
3. අත්තරෙතෙව - මජ්ඣ. සා.
4. යොපායං - මජ්ඣ. සා.
5. චූලාසිතියා - මජ්ඣ. සා.
6. යථා භද්දෙනා භණ්ණි - මජ්ඣ. යථාභද්දෙනා - සා.
7. මයා - මජ්ඣ. සා.
8. මහිසා - මජ්ඣ. පි.
9. පාපං - මජ්ඣ.
10. පච්චරි - මජ්ඣ. පච්චරි - සා.

5322. නො සිදිය හැකි වෙනස්-කොපනය නො කට හැකි ශාශ්වත (හැම කල් පවත්නා) වූ මේ සමුහයෝ සතක් වෙති. එ නම් තේජස් ය, පෘථිවිය, ජලය, වාතය, සැපය, දුකය, ජීවය යන මේ සත යි. යමකුන් පිළිබඳ සිදින්නෙක් නැද්ද ඒ මේ සමුහ සත යි.

5323. නසන්නෙක් හෝ සිදින්නෙක් හෝ නැත. නැසෙන්නෝ ද නැත. කිසිවෙක් කිසිවකු නසන්නේ ද නො වේ. සිදින සැත් මේ සත්වැදෑරුම් සමුහයන් අතරින් මැ ඉක්ම යත්.

5324. මේ යමෙක් අනුන්ගේ හිස අල්ලාගෙන මුවහත් කඩුවකින් කපා ද හේ ඒ සත්ත්ව කායයන් නො සිදියි. එහි පාපකර්මයක් විපාකයක් නම් කොයින් ද?

5325. සුවාසු මහා කල්පයක් මුළුල්ලෙහි සැරිසරන මේ සියල්ලෝ පිරිසිදු වෙති. ඒ පැවැසුණු කාලප්‍රමාණය නො පැමිණි කලැ සීලාදි සංයම ඇත්තේ ද පිරිසිදු බවට නො පැමිණෙයි. (සත්ත්වයන් පිරිසිදු කරන්නට සමතෙක් නම් නැත.)

5326. බොහෝ යහපත කිරීමෙනුදු ඒ පැවසූ කාලය නො පැමිණි කලැ පිරිසිදු නො වෙති. ඉදින බොහෝ පව් කිරීමෙන් නමුදු (ඉද්ධිය පිණිස) ඒ කාලය නො ඉක්මවන්නාහ.

5327. කල්පයන් සම්බන්ධ සු අසුවකින් අප ගේ සංසාර ඉද්ධිය පිළිවෙළින් පවත්තේ ය. වෙරළ නො ඉක්ම පවත්නා සයුර මෙන් අපි දු නියමය හෙවත් සු අසු මහකප ඉක්ම නො පවතිමු යි කී ය.

5328. කාශ්‍යප නමැති නුවටාගේ බස් අසා අලාභ නම් සෙනෙවි තෙමේ මෙය කී ය: පින්වත් තෙමේ යම්කස පවසයි ද මට ද එය ම රුවි ය.

5329. මම ද තමා සසර සැරිසැරු පූර්වජාතිය සිහි කෙරෙමි. මම පූර්වජාතියෙහි පිංගල නමැති රුදුරු වූ ගෝසාතකයෙක් වීමි.

5330. සමාද්ධිමත් බරණැස් නුවර දී මා විසින් බොහෝ පව් කරන ලද්දේ ය. මීමෝ ය උෟරෝ ය එඵවෝ ය යන බොහෝ සත්ත්වයෝ මා විසින් මරනලදහ.

5331. එයින් චුත වූ මම මෙ නුවර සමාද්ධිමත් සෙනෙවි කුලයක උපනිමි. ඒ මම නිරයට නො පැමිණියෙමි. එයින් පාපකර්ම විපාක නැතැ යි සිතමි යි කී ය

5332. ඉක්බිති මේ මියුලු නුවර දුප්පත් වූ බිජක නමැති දසයෙක් විය. පෙහෙවස් වෙසෙන හේ තෙමේ ගුණ නම් නිවටයා වෙත එළැඹියේ ය.

5333. කසසපසස වචො සුඤා අලාකසස ව භාසිතං,
පසසසනොනා මුහුං උණහං රුදං අසුසුති වතති.

5334. තමනුපුච්ඡි වෙදෙහො කිමඤ්ඤං සමම රොදසි,
කිනොන සුතං වා දිට්ඨං වා කිං මං වෙදෙසි වෙදනං.

5335. වෙදෙහසස වචො සුඤා ඛිජකො එතදබ්බි,
නඤ්ඤි මෙ වෙදනා දුකඛා මහාරාජ සුණොහි මෙ.

5336. අහමපි පුරිමං ජාතිං සරාමී සුඛමතතනො,
සාකෙතාහං පුරෙ ආසිං භාවසෙට්ඨි ගුණෙ රතො.

5337. සමමනො බ්‍රාහ්මණිඛ්‍යානං සංවිභාගරතො සුචි,
න වාපි පාපකං කමමං සරාමී කතමතතනො.

5338. තනො වුතාහං වෙදෙහ ඉධ ජාතො දුරිඤ්ඤා,
ගබ්‍රහමඤ්ඤි කුමභද්දසියා යනො ජාතො සුදුග්ගතො.

5339. එවමපි දුග්ගතො සනොනා සමචරියං අධිට්ඨිතො,
උපධිභාගං භතතසස දදමි යො මෙ ඉචජති.

5340. වාතුඤ්ඤිං පඤ්ඤිං සද උපවසාමහං,¹
න වාපි භුතෙ භිංසාමී ථෙය්‍යඤ්ඤාපි විචජ්ජයිං.

5341. සබ්බමෙව හි නුනොතං සුචිණ්ණං භවති භිජථලං,
භිරඤ්ඤං ම ඤ්ඤිදං සීලං අලාතො යථ භාසති.

5342. කලිමෙව නුත ගණහාමී අසිපොසා ධුතතකො² යථා,
කථං අලාතො ගණහාති කිතවො සිකඤ්ඤො යථා.

5343. දාරං නප්පතිපසාමී යෙන ගචජාමී සුග්ගතිං,
තඤ්ඤො රාජ පරොදමී සුඤා කසසපභාසිතං.

5344. ඛිජකසස වචො සුඤා රාජා අඛ්‍යාතිමබ්බි,³
නඤ්ඤි දාරං සුගතියා නියතිං කඛ්ඛි ඛිජක.

1. අහං - මජ්ඣං.
2. ධුතතකො - මජ්ඣං.
3. අධිගති - මජ්ඣං.

5333. කාශ්‍යපයාගේ බස් අසා අලාභ නම් සෙන්පතියා ගේ ද බස් අසා වරින් වර උණුසුම් සුසුම් හෙළමින් කඳුළු වැගිර විය. හෙවත් හැඬීය.

5334. වේදේහ නමැති රජ තෙමේ යහළුව, කවර හෙයින් හඬා දෑ යි ඔහු ගෙන් විවාලේ ය. තොප විසින් අසන ලද්දේ හෝ දක්නා ලද්දේ හෝ කීමෙක් ද කිනම් වේදනාවක් දනවවුද? එය මට කියව යි කී ය.

5335. වේදේහ රජුගේ බස් අසා බීජක නම් දස තෙමේ මෙය කී ය. මහරජ, මට දුක් වේදනාවක් නැත. මාගේ බස් අසනු මැනැවි.

5336. මම මාගේ පූර්වජාතියෙහි සුව සිහි කරමි. මම සාකේත. නුවර ගුණයෙහි ඇලුණු භාවසෙට්ඨී නම් අසුකෙළක් ධන ඇති සිටුවරයෙක් වීමි.

5337. බමුණන් හා ගහපතියන් විසින් ගරු කරන ලද දන් දීමෙහි ඇලුණු පිරිසිදු කර්මාන්ත ඇති මම තමන් කළ පව කමක් සිහි නො කරමි.

5338. වේදේහ රජුනි, එයින් වූත වූ මම වනාහි මේ මියුලු නුවර දුප්පත් ස්ත්‍රියක වූ කළමිඬියක (කුම්භදසියක) ගේ කුසු උපන්මි. උපන් තැන් පටන් ඉතා දුප්පත් වීමි.

5339. මෙසේ ඉතා දුප්පත් වූයෙමි නමුදු සමවරියා සංඛ්‍යාත කුසල දහම් විෂයෙහි පිහිටියෙමි වෙමි. යමෙක් කැමති වී නම් ඔහුට මා අනුභව කරන බත දෙකට බෙද කොටසක් දෙමි.

5340. මම කුදුස්වක් පසළොස්වක් හැම පොහෝ දවස්හි පෙහෙවස් වෙසෙමි. සත්ත්වහිංසා ද නොකරමි. සොරකම ද දුරු කෙළෙමි.

5341. මැනැවින් පුරුදු කළ මේ හැම ඒකාන්තයෙන් නිෂ්ඵල ය. අලාභ නමැති සෙනෙවි තෙමේ යම් අයුරකින් කියා ද එසේ මැ මේ සීලය වැඩක් නැතැයි සිතමි.

5342. අක්ෂ-පසැට ශිල්ප විෂයෙහි නො හික්වුණු දුකෙළින්නකු (සුදු කාරයකු) මෙන් මම ඒකාන්තයෙන් පරාදය ගනිමි. ශිල්ප දනගත් කපට දුකෙළින්නකු යම්සේ ද, අලාභ නම් සෙනෙවි තෙමේ එමෙන් ජයගනී.

5343. මහරජ, යම් ද්වාරයකින් සුගතියට පැමිණෙමි ද ඒ දෙරටුව නො දක්මි. එහෙයින් කාශ්‍යප නිගණ්ඨයාගේ බස් අසා හඬමි යි කී ය.

5344. බීජකයාගේ බස් අසා අංගානි රජ මෙසේ කී ය: යහළු බීජකය, සුගතියට ද්වාරයක් හෙවත් පැමිණීමට මහක් නැත. නියතිය හෙවත් චුල්ලාසීති මහාකල්පය මැ බලව.

- 5345. සුඛං වා යදිවා දුක්ඛං නියතියා¹ කිර ලබ්භති,
සංසාරසුඤ්ඤි සංඛෙසං මා තුරිඤ්ඤා අනාගතෙ.
- 5346. අභමිච්චි පුබ්බෙ කල්යාණෙ බ්‍රාහ්මණිකොසු ව්‍යාවටො,²
වොහාරමනුසාසනොතා රතීභිනො තදනාරා.
- 5347. පුනපි භනොත දුක්ඛමු සමයති වෙ භවිසසති,
ඉදං වජ්ජාන වෙදෙහො පච්චගා සනිවෙසනං.
- 5348. තනො රතයා විවසනෙ උපට්ඨානමිච්චි අඛයති,
අමච්චෙ සනිපාතොතො ඉදං වචනමබ්‍රවී:
- 5349. වජුකෙ මෙ විමානසජිං සදු කාමෙ විධෙතනු මෙ,
මාමුපගච්ඡුං³ අඤ්ඤා ඉඤ්ඤාසාකාසියෙසු ව.
- 5350. විජයො ච සුනාමො ච සෙනාපති අලාතකො,
එතෙ අඤ්ඤා නිසීදනනු වොහාරකුසලා තයො.
- 5351. ඉදං වජ්ජාන වෙදෙහො කාමෙ ච බ්‍රහ්මඤ්ඤපං,
නවාපි බ්‍රාහ්මණිකොසු අඤ්ඤා කිඤ්ඤාච ව්‍යාවටො.
- 5352. තනො දෙච සකතරතනසස වෙදෙහසසත්‍රජා පියා,
රාජකඤ්ඤා රුජා නාම ධාතීමාතරමබ්‍රවී:
- 5353. අලඛකරොථ මං ඛිපං සබ්බො ච කරොන්ත ච මෙ,
සුචෙ පණ්ණරසො දිබ්බො ගච්ඡං ඉසසරසනතීකෙ.
- 5354. තසසා මාලයං අභිභරිංසු වජුනඤ්ච මහාරභං,
මණිසංඛිමුත්තරතනං නානාරතෙතෙ ච අඛෙරෙ.
- 5355. තඤ්ච සොචණ්ණසෙ පියෙ නිසිතං බ්‍රහ්මකීර්තියො,
පරිකීරිය අසොභිංසු⁴ රුජං රුචිරවණ්ණිනී.
- 5356. සා ච සබ්බජ්ඣගතා සබ්බාහරණභුසිතා,
සතෙරතා⁵ අඛොච්ච වජුකං පාවිසී රුජා.

- 1. නියතී - මජ්ඣ. නියතං - ස්‍යා.
- 2. වාවටො - මජ්ඣ. පාවටො - ස්‍යා.
- 3. මාමුපගච්ඡ - මජ්ඣ.
- 4. අඤ්ඤා - මජ්ඣ. ස්‍යා.
- 5. පසොභිංසු - මජ්ඣ.
- 6. සතෙරිත - මජ්ඣ. සතෙරිතා - ස්‍යා.

5345. සුව හෝ ඉදින් දුක් හෝ කියනලද කාලනියමයෙහි දී ලැබේ ල. බීජකය, අප සියල්ලන්ට මැ සංසාරයාගේ පිරිසුදු බව සිදු වන්නේ ය. ඒ කාලය නො පැමිණි කල යුහුසුලු-ඉක්මන් නො වව.

5346. මම ද පූර්වජාතියෙහි විනිශ්චය ස්ථානයෙහි බ්‍රාහ්මණ-ගෘහ පතියන් කෙරෙහි දනාදී කලාණ්ණ කම්යෙහි ව්‍යාපෘත වීම්. රාජකාර්‍යයෙහි යුක්ති අනුශාසනා කරමින් ඉක්බිති පඤ්චකාම රතියෙන් පිරිහිණිමි යි කී ය.

5347. හිමියනි, ඉදින් අපගේ එක්වීමක් වන්නේ නම් නැවත ද දකිමු යි මෙය කියා වේදේහ රජ තෙමේ තමන්ගේ මාලිගාවට පෙරළා ගියේ ය.

5348 ඉක්බිති අංගාති රජතෙමේ රජ පහන් වූ කල තමන්ට උපස්ථාන කරන තන්හි හෙවත් රැස්වීම් ශාලාවෙහි ඇමතියන් රැස් කරවා මෙ බස් කී ය:

5349. වන්දක නමැති මාගේ මාලිගාවෙහි මට හැම කලෙහි පංචකාම සම්පත් පිළියෙළ කෙරෙත්වා! රහස්‍ය වූ ද ප්‍රකාශ කළයුතු වූ ද කටයුතු පැමිණි කල කිසි කෙනෙක් මා වෙත නො පැමිණෙත්වා!

5350. යුක්ති පසිඳීමෙහි සමර්ථ වූ විජය නම් ඇමැති ද සුනාම නම් ඇමැති ද අලාභ නම් සෙනෙවි ද යන මේ තිදෙනා විනිශ්චය ශාලාවෙහි හිඳ ගනිත්වා!

5351. වේදේහ රජතෙමේ මෙය කියා පස්කම් සැප ම බෙහෙවින් වින්දේ ය. බ්‍රාහ්මණගෘහපතියන් පිළිබඳ වූ කිසි කටයුත්තක නො යෙදුණේ ය.

5352. එයින් (පස්කම් සැප විදුමට බැස ගත් දවසින්) තුදුස් දිනකට පසු වේදේහ රජහට ප්‍රිය දුහිතෘ වූ 'රුජා' නමැති රාජ කන්‍යාව කිරීමට මෙසේ කිවු:

5353. ඉක්මන් කොට මා සරසව, මාගේ යෙහෙළියන් ද සරසක්වා, හෙට (දෙවියන්ගේ රැස්වීමෙන් සැරඳුණු) පසළොස්වක් පොහොය වේ. පිය මහරජු වෙත යමි යි කීවා ය.

5354. ඇට මල්දම් ය අගනා සඳුන් ය මැණික් ය සක් ය මුතු ය රුවන් ය යන දෑ ද නානා වර්ණ වස්ත්‍ර ද සරසනු පිණිස එළවුහ.

5355. රන්මුවා පුටුවෙහි හුන් යහපත් ශරීරවර්ණයෙන් යුක් රුජා නමැති රාජ කන්‍යාව පිරිවරා සිටි බොහෝ ස්ත්‍රීහු දෙවහනන් මෙන් අතිශයින් බැබැළුණහ.

5356. යෙහෙළියන් මැදට පැමිණි සියලු අබරණින් සැරඳුණු රුජා නමැති ඒ රාජකන්‍යා තොමෝ ද වළාකුලකට වදනා වීදුලියක් මෙන් වන්දක නැමැති පහයට පිවිසියා ය.

5357. උපසඛතාමිත්වා වෙදෙහං වජ්ඣිත්වා විනයෙ රතා,
සුවණ්ණවිකතෙ¹ පියෙ එකමනාං උපාවිසී.
5358. තඤ්ච දිස්වාන වෙදෙහො අවජරානංව සඛයමං,
රුජං සබ්බජ්ඣගතං ඉදං වචනමබ්බවි:
5359. කච්චි රමසි පාසාදෙ අනොතා පොකඛරණිං පති,
කච්චි බහුවිධං බජ්ජං සද අභිභරන්තී තෙ.
5360. කච්චි බහුවිධං මාලාං ඔච්චිත්වා කුමාරියො,
සරකෙ කරොථ පච්චෙකං බිඛාරතිරතා මුහුං.²
5361. කෙන වා විකලං කුඤ්ඤං බිප්පං³ අභිභරන්තා තෙ,
මනො කරසසු කුච්චිමුඛී අපි වජ්ජසමමුඛි.⁴
5362. වෙදෙහස්ස වචො සුත්වා රුජා පිතරමබ්බවි:
සබ්බමෙතං මහාරාජ ලබ්භතීස්සරසකඪිකෙ.
5363. සුචෙ පණ්ණරසො දිබ්බො සහස්සං ආභරන්තා මෙ,
යථාදිත්තඤ්ච දසසාමී දනං සබ්බවණ්ණිභං.
5364. රුජාය වචනං සුත්වා රාජා අඛයාතිමබ්බවි:
බහුං විනාසිතං වීතං නිරුද්ධං අඵලං තයා.
5365. උපොසථං වසං නිච්චං අත්තපානං න භුඤ්ජසී,
නියතෙතං අභුක්ඛබ්බං නත්ථි පුඤ්ඤං අභුඤ්ජතො.
5366. බීජකොපි භී සුත්වාන තද කස්සපභාසිතං,
පසස්සනො⁵ මුහුං උණ්ණං රුදං අසුසුති වතඤ්චි.
5367. යාව රුජෙ ජීවසී⁶ නො මා භක්ඛමපනාමසී,
නත්ථි භද්දෙ පරො ලොකො කිං නිරුද්ධං විභඤ්ඤසී.
5368. වෙදෙහස්ස වචො සුත්වා රුජා⁷ රුචිරවණ්ණිනී,
ජානං පුබ්බාපරං ධම්මං පිතරං එතදබ්බවි:

---

1. බවිකෙ - මජ්ඣ. සා.
2. අහු - මජ්ඣ. සා.
3. කී. බිප්පං - මජ්ඣ. සා.
4. කෙ - මජ්ඣ. සා.
5. අසුසුසනො - මජ්ඣ.
6. යාවරුජෙජීවමානා - මජ්ඣ. සා.
7. රුචා - මජ්ඣ. සා.

5357. විනයෙහි ඇලුණු රුජා වේදේහ රජු වෙත පැමිණ වැද සත්-
රුවනින් විසිතුරු රත් කම් කළ පුටුවෙක එකක් පස් වෑ හිඳගත්තා ය.

5358. වේදේහ රජ තෙමේ දෙවහනන් සමූහයකට බඳු එ පිරිස
දැක යෙහෙළියන් මැදට පත් රුජා නම් රාජ කන්‍යාවට මේ වචනය කී ය:

5359. කීම දියණියනි, මා කරවා දුන් පහයෙහි සිත් අලවා
වෙසෙහි ද? ගෘහෝද්‍යානයෙහි පිහිටි පොකුණෙහි (ජල ක්‍රීඩා කිරීම්
වශයෙන්) සිත් අලවා වෙසෙහිද නන් වැදැරුම් කන දැ හැම දවස්
කිට එළවත් ද?

5360. කීම කුමරියෙනි, තෙපි ක්‍රීඩාරතියෙහි ඇලුණු නානාවිධ
මල්දම් ගොතා එක්වත් මල්ගුළා කරවු ද?

5361. කුමන වස්තුවකින් කිට අඩුවක් වෙයි ද, එය වහා ම
එළවත්වා! අබ, මැටි, තල කල්කයෙන් පැහැපත් කළ මුහුණු ඇත්තිය,
සඳු වැනි දෙයෙහි පවා කැමැත්තෙහි නම් මට කියව සපයා දෙමි යි
රජ තෙමේ කී ය.

5362. වේදේහ රජුගේ බස් අසා රුජා නම් රාජකන්‍යාව පියරජහට
මෙය පැවැසූ ය: මහරජුනි, ජනාධිපති වන ඔබ වෙතින් මේ සියල්ල
ලැබෙයි.

5363. පියාණෙනි, හෙට දිව්‍ය වූ පසළොස්වක් පොහො දවස ය.
කහවණු දහසක් මට දෙනු මැනැවි. පෙර දුන් පරිදි සියලු යාවකයන්
කෙරෙහි දෙන්නෙමි යි පැවැසූ ය.

5364. රුජා කුමරියගේ බස් අසා අංගාති රජ තෙමේ මෙසේ
කී ය: තී විසින් අවැඩ වන ලෙස නිෂ්ඵල පරිදි බොහෝ වස්තුව
විනාශ කරන ලදී.

5365. නිති පෙහෙවස් වෙසෙමින් ආහාරපාන අනුභව නො
කෙරෙහි ය. නියති විසින් තෙල නො වැළඳියයුතු වෙයි. නො වළඳන්නාහට
පින් නැතැ යි කී ය.

5366. බීජක තෙමේ ද එ කල කාශ්‍යප නුවටාගේ බස් අසා
නැවත නැවතත් ප්‍රශ්වාස කරන්නේ හඩමින් උණු කඳුළු වැගිරවී ය.

5367. රුජා දියණියනි, යම් පමණ කල් ජීවත් වෙහි ද ඒ තාක් කල්
අහර දුරු නො කරව. යහපත් දියණියනි, පරලොවක් නැත, නිකරුණේ
කුමට වෙහෙසෙහි ද යි ඇසී ය.

5368. යහපත් ශරීර වර්ණ සම්පන්න වූ රුජා රාජකන්‍යා
නොමෝ වේදේහ නම් පියරජුගේ බස් අසා (අතීතයෙන් ජාති සතක්
ද අනාගතයෙන් ජාති සතක් ද) පූර්වපර දහම් දන්නී පියරජුට මෙ
බස් පැවැසූ:

204 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

5369. සුතමෙව මෙ පුරෙ ආසි සකති දිට්ඨමිදං¹ මයා,
 බාගුපසෙවී යො හොති බාලොව සමපජ්ජථ.
5370. මුළුභො හි මුළුභමාගමම භීයොං මොහං නිගච්ඡති,
 පතිරූපං අලාතෙන ඛේජකෙන ච මුඤ්ඤිතං.
5371. කුඤ්ඤ දෙව² සපසෙඤ්ඤා ධීරො අකුසසා කොච්ඤො,
 කථං බාලෙති සදීපං භීතං දිට්ඨං³ උපාගමී.
5372. සචෙ හි සංසාරපථෙන සුජ්ඣති
 නිරතීයා පබ්බජ්ජා ගුණසා,
 කීටොව අග්ගිං ජලිතං අපාපතං⁴
 උපපජ්ජති මොමුභො නග්ගභාවං.
5373. සංසාරසුද්ධිති පුරෙ නිවිට්ඨා
 කමමිං වීදුසෙතති⁵ බහු අජාතං,
 පුබ්බෙ කලී දුග්ගභිතොව අකුසා⁶
 දුමමොචයා බලියා අමබුජොව.
5374. උපමං තෙ කරිසසාමී මහාරාජ තච්ඡයා,
 උපමායපිට්ඨෙකචෙව අකුසං ජාතනතී පඤ්ඤිතා.
5375. වාණිජානං යථා නාවා අපපමාණභරා ගරු,
 අතිභාරං සමාදය අණණචෙ අවසීදති.
5376. එවමෙව නරො පාපං ථොක ථොකමපී ආචිතං,
 අතිභාරං සමාදය නිරයෙ අවසීදති.
5377. න තාව භාරො පරිපුරො⁷ අලාතසා මහීපති,
 ආචිනාති ච නං පාපං යෙන ගච්ඡති දුග්ගතිං.
5378. පුබ්බෙචසාසා කතං පුඤ්ඤං අලාතසා මහීපති,
 තසෙසව⁸ දෙව නිසාසෙදු යඤ්ඤොසො උභතෙ සුඛං.
5379. ධීයතෙචසාසා⁹ නං පුඤ්ඤං තථාහි අගුණ රතො,
 උජුමග්ගං අචාභාය¹⁰ කුමමග්ගමනුධාවති.

1. පච්චිකමං දිට්ඨං - මජ්ඣ. සා.
 2. දෙවොසි - මජ්ඣ. සා.
 3. භීතදිට්ඨං - සා. භීතදිට්ඨී - මජ්ඣ.
 4. අපාපිතං - මජ්ඣ.
 5. වීදුසෙතති බහු පජා - මජ්ඣ.
 6. අකුසා - මජ්ඣ. සා.
 7. පතිපුරො - මජ්ඣ.
 8. තසෙසව - මජ්ඣ. සා.
 9. චසා - මජ්ඣ. සා.
 10. අචාභාය - මජ්ඣ. අචාභාය - සිමු.

5369. යමෙක් අඥානයන් සෙවුනේ වෙයි ද හේ අඥාන භාවයට මැ පැමිණෙයි යනු මා විසින් පෙර අසන ලද්දේ ම ය. මෙය වනාහී දැන් ඇස් හමුවෙහි දක්නා ලදී.

5370. යම් පරිදි මං මුළා වූයෙක් මං මුළා වුවකු කරා එළැඹි අතිශයින් මුළා වේ ද එසෙයින් දෘෂ්ටිමුඛයා ද අතිශයින් මුළාවට පැමිණෙයි. (දෙවයන් වහන්ස,) අලාභ සෙනෙවියා ද බීජක දසයා ද (ගුණ නුවටා කරා එළැඹි,) මුළා වන්නට සුදුසු වෙත්.

5371. දෙවයන් වහන්ස, නුඹ වහන්සේ වූකලී නුවණැතියහ, එහෙයින් ධීරයහ, අරත්ථානරත්ථ දැනුමෙහි සමරත්ථයහ. කිසෙයින් බාලයන් හා සඳාශ ව ලාමක දෘෂ්ටියට පැමිණියහු ද?

5372. ඉදින් සංසාරමාර්ගයෙන් ශුද්ධිය වේ නම් ගුණ නුවටාගේ පැවිද්ද නිරරත්ථක යැ. දිලියෙන ගීන්තට පනන පළභැටියකු සෙයින් අතිශයින් මුළා වූයේ නත්තභාවයට පැමිණියේ ය.

5373. සංසාරයෙන් ශුද්ධිය වේ ය යි පළමු මැ මීසදිටු ගත් බොහෝ ජනයෝ නො දන්නාහු කර්මය ද කර්මඵලය ද නසති. ඔවුන් විසින් පළමු මැ ගන්නා ලද පරාජයග්‍රාහය වරදවා ගන්නා ලද මැ වෙයි. ඔහු (බිලිය ගිලෑ සිටි) මසකු බිලියෙන් (මුදවාලියැ නොහැක්කා) සේ අනර්ථයෙන් මුදවාලියැ නො හැකි වෙති.

5374. මහරජාණෙනි, ඔබට වැඩ පිණිස උපමාවක් කියමි. මෙලොවැ ඇතැම් පණ්ඩිත පුරුෂයෝ උපමායෙහුදු අර්ථය දැනගනිත්.

5375. යම් පරිදි වෙළඳුන්ගේ නැවක් අපමණ වූ බර ගෙනයන්නී අධික වූ වස්තූභාරය ගෙන සයුරෙහි ගැලේ ද,

5376. එසෙයින් මැ මිනිසෙක් අකුශලය මදින් මද රැස් කරනුයේ අධික වූ අකුශලභාරය ගෙන නිරයෙහි ගැලෙයි.

5377. මිහිපල්කුමනි, අලාභ සෙනෙවියාගේ (ගොසානක) අකුශලභාරය තව නො පිරුණේයැ. හේ යම් පාපයෙකින් දුගතියට යේ ද ඒ පාපකර්මය රැස්කරන්නේ ද වෙයි.

5378. මිහිපල්කුමනි, අලාභ සෙනෙවියා විසින් පූර්වභවයෙහි ම කරනලද (පුෂ්පපුපා සංඛ්‍යාත) යම් පිනක් ඇද්ද දේවයිනි, මේ තෙමේ මෙකල යම් සුවයක් විදී නම් මේ ඒ කුශලායාගේ විපාක යැ.

5379. ඔහුගේ ඒ පින ගෙවියේ මැ ය. ඒ එසේ මැ යි. අකුශලයෙහි ඇලුණු හේ සාස්ත්‍ර වූ කුශලමාර්ගය හැරපියා අකුශලමාර්ගයෙහි යෙයි.

- 5380. තුලා යථා පග්ගහිතා ඔහිතෙ තුලමණ්ඩලේ,
උත්තමෙති තුලාසීසං භාරෙ ඔරොපිතෙ සති.
- 5381. එවමෙව නරො පුඤ්ඤං ථොකථොකච්චි ආචිනං,
සග්ගාතිමානො දුසොව ඛිජකො සාතචේ¹ රතො.
- 5382. යඤ්චජ්² ඛිජකො දුසො දුක්ඛං පසස්සති අක්කන්ති,
පුඤ්ඤං තඤ්ඤං³ කතං පාපං තමෙසො පටීසෙවති.
- 5383. ඛියනෙවසස්ස තං පාපං තථාහි විනයෙ රතො,
කස්සපඤ්ච සමාපජ්ජ මාග්ගෙවුසපථ⁴ මාගමා.
- 5384. යං යං හි රාජ භජති සතං වා යදි වා අසං,
සීලවනතං විසීලං වා වසං තසෙස්සව ගවජති.
- 5385. යාදිසං කුරුතෙ මිත්තං යාදිසංඤ්චපසෙවති,
සොපි තාදිසකො භොති සභවාසො හි තාදිසො.
- 5386. සෙවමානො සෙවමානං සමච්ඡිටෙයා සමච්ඡිසං පරං,
සරො දිඤ්ඤා⁵ කලාපංව අලික්කමුපලිමපති
උපලෙපභයා⁶ ධිරො නෙව පාපසබ්බා සියා.
- 5387. පුතිමච්ජං කුසග්ගෙන යො නරො උපනඤ්ඤති,
කුසාපි පුති වායන්ති එවං බාලුපසෙවනා.
- 5388. තග්ගරඤ්ඤා⁷ පලාසෙන යො නරො උපනඤ්ඤති,
පක්කාපි සුරහි වායන්ති එවං ධිරුපසෙවනා.
- 5389. තස්මා පලපුටසෙස්සව⁸ ඤ්ඤා සමපාක⁹ මක්කනො,
අසනෙන නොපසෙවෙය්‍ය සනෙත සෙවෙය්‍ය පඤ්ඤිතො
අසනෙතා නිරයං නෙත්ති සනෙතා පාපෙත්ති සුග්ගතිං.
- 5390. අභමිපි ජාතියො සත්ත සරෙ සංසරිතක්කනො,
අනාගතාපි සනෙතව යා ගමීස්සං ඉතො වුතා.

- 1. සාධවේ - මජ්ඣ.
- 2. යමජ්ජ - මජ්ඣ. සා. වී.
- 3. වසස්ස - මජ්ඣ. වසස්ස - සා.
- 4. මාග්ගෙවුසපථ - මජ්ඣ.
- 5. දිඤ්ඤා - මජ්ඣ. සා.
- 6. උපලිමප - මජ්ඣ.
- 7. තග්ගරඤ්ඤා - මජ්ඣ.
- 8. පක්කපුටසෙස්සව - මජ්ඣ.
- 9. සපාක - මජ්ඣ.

5380. යමිංස් දධිව ගන්නාලද තරාදිය භාණ්ඩ ගැනීම පිණිස තුලා තැටිය එල්වා තැබූ කල්හි බඩු නගන ලද්දේ පහතට බසි ද බැහැර කළ කල්හි තුලාහිස උඩට නඟී ද,

5381. එසෙයින් ම මිනිසා කුශලය මදින් මද රැස් කරනුයේ ස්වර්ගයට පමුණුවන කුශලයෙහි ඇලුණු බීජක දසයා මෙන් මධුර විපාක ඇති කුශලයෙහි මැ ඇලුණේ වෙයි.

5382. දැන් බීජක දසයා තමා කෙරෙහි යළි දුකක් දකී ද ඔහු විසින් පෙර කළ යම් (ආක්‍රොෂ) පාපයෙක් වී නම් මේ තෙමේ ඒ පාපඵලය විදී.

5383. ඔහුගේ ඒ පාපය ගෙවී යේ මැ ය. එතෙකුදුවත් ආචාර-විනයෙහි ඇලුණු නුඹ වහන්සේ කාශාප ගොත්‍ර ඇති ආචීවකයා කරා එළැඹ අකුශලමාර්ගයට නහමක් යේවා.

5384. මහරජාණෙනි, සත්පුරුෂ වූ හෝ අසත්පුරුෂ වූ හෝ සිල්වත් වූ හෝ දුශ්ශීල වූ හෝ යම් යම් එකකු සෙවුණේ ද හේ ඔහුගේ මැ වසෙයට පැමිණෙයි.

5385. යමෙක් යම් බදු (පුභලකු) මිතුරු කෙරේ ද යම් බදු වුවකු සෙවුනේ ද හේ ඒකාන්තයෙන් එබදු වූයේ වෙයි. සහවාසය එබදු මැ යි.

5386. වීස පෙවූ සරයෙක් හියවුරෙහි බහාලන ලද්දේ හියවුර වීසයෙන් ආලිප්ත වන්නා සේ පාපමිත්‍රයා පාපයෙන් පහස්නා ලද්දේ තමා සේවනය කරන අන්‍යයා ද (පාපයෙන්) තවරයි. (තමා හා සම අදහස් ඇත්තකු කෙරෙයි සේ යි.) නුවණැති පුරුෂ පාපයෙන් තැවැරෙන බියෙන් පාපමිත්‍රයන් ඇත්තෙක් නො වන්නේ යැ.

5387. යම් මිනිසෙක් කුණු මස් කුසතණයෙන් බදී ද (එයින්) කුස තණ ද කුණුගඳ හමයි. බාලයන් සේවනය ද එ බදු යි.

5388. යම් මිනිසෙක් තුවරලා කොළපතෙකින් බදී නම් ඒ කොළ පත ද සුවඳ විහිදුවයි. පණ්ඩිතජන සේවනය ද එ බදු යි.

5389. එහෙයින් පත්‍රපුටයාගේ සුවඳ විහිදීම මෙන් (පණ්ඩිත සේවන යෙන්) තමාගේ ඥාන පරිපාකය දැන පණ්ඩිත පුරුෂ අසත්පුරුෂයන් නො සෙවුනේ යැ. සත්පුරුෂයන් සේවනය කරන්නේ යැ. අසත්පුරුෂයෝ (තමා සෙවුනහු) නිරයට පමුණුවති. සත්පුරුෂයෝ සුගතියට පමුණුවත්.

5390. දේවයන් වහන්ස, මම ද තමා විසින් සැරිසරන ලද ජාති සතක් සිහිකරමි. මෙයින් සැවැ යායුතු වූ අනාගත වූ ද සත් ජාතියක් මැ සිහිකරමි.

5391. යා මෙ සා සත්තම් ජාති අහු පුබ්බෙ ජනාධිප,
කම්මාරපුත්තො මගධෙසු අහුං රාජගහෙ පුරෙ.
5392. පාපං සභායං ආගම්මි බහුං පාපං කතං මයා,
පරදරසස හෙයේනොත්තා චරිමහ අමරා විය.
5393. තං කම්මං නිභිතං අට්ඨා භසමච්ඡන්තොව පාවකො,
අථ අඤ්ඤාති කම්මෙහි අජායිං වංසභුමියං.
5394. කොසමබ්බියං සෙට්ඨිකුලෙ ඉදෙධ චීතෙ මහද්ධනො,
එකපුත්තො මහාරාජ නිව්චං සක්කතපුජිතො.
5395. තස්ස චීතං අසෙවිසසං සභායං සාතවෙ¹ රතං,
පණ්ඩිතං සුතසම්පන්නං සො මං අඤ්ඤාති වෙසයි.
5396. වාතුද්දසිං පණ්ඩිතසිං බහුං රතභිමුපාවසිං,²
තං කම්මං නිභිතං අට්ඨා නිධිව උදකතතිකෙ.
5397. අථ පාපානං කම්මානං යමෙතං මගධෙ කතං
එලං පරියාග තං³ පච්ඡා භුක්වා දුට්ඨවීසං යථා.
5398. තතො චුත්තාහං වෙදෙහ රොරුචෙව නිරයෙ වීරං,
සකම්මනා⁴ අපඨවීසසං තං සරං න සුඛං ලභෙ,
5399. බහුවසසගණෙ තස්ස ඛෙපයිත්වා බහුං දුඛං,
හෙණ්ණිකච්ඡො⁵ අහුං රාජ ඡකලො⁶ උඤ්ඤිත්ථලො.
5400. සාතපුත්තා මයා චුළභා පිට්ඨියා ච රථෙන ව,
තස්ස කම්මසස නිසසන්ඤ පරදරගමනසස මෙ.
5401. තතො චුත්තාහං වෙදෙහ කපි ආසිං බ්‍රහාවනො,
නිලිච්ඡිත⁷ එලොයෙව යුථපෙන පගබ්බිතා.
තස්ස කම්මසස නිසසන්ඤ පරදරගමනසස මෙ.
5402. තතො චුත්තාහං වෙදෙහ දසණ්ණසු⁸, පසු අහුං,
නිලලච්ඡිතො ජවෙ හද්‍රො යොග්ගං චුළභං වීරං මයා;
තස්ස කම්මසස නිසසන්ඤ පරදරගමනසස මෙ.

---

1. සාධවෙ - මජ්ඣ.
2. මුපාගම් - මජ්ඣ.
3. පරියාගමං - මජ්ඣ.
4. සකම්මනා - මජ්ඣ., සා.
5. හිත්තාගතො - මජ්ඣ., සා.
6. ඡකලො - මජ්ඣ., සා.
7. නිලච්ඡිත - මජ්ඣ., සා.; නිලච්ඡිත - චී. නිලච්ඡිත - සිඞු.
8. අසානෙසු - මජ්ඣ.

5391. ජනාධිපති රජතුමනි, පෙර මාගේ යම් සත්වැනි ජාතියක් වූ ද, එකල මගධ රට රජගහ නුවර තරහල් පුත් වීම්.

5392. මා විසින් පවිටු මිතුරකු නිසා බොහෝ පව් කරන ලද, පරදරාවන් වෙහෙසමින් අපි නො මැරෙනුවන් මෙන් හැසුරුවනමහ.

5393. රැස්කරනලද ඒ කර්මය හඵයෙන් වැසුණු ගීනිභූරක් සෙයින් නිහිත වූ සිටියේ යැ. ඉක්බිති අන්ය කර්මයකින් වංසරට උපන්මි.

5394. මහරජාණෙනි, කොසඹුනුවර සමාද්ධ වූ සම්පත්තියෙන් ආසීය වූ මහත් ධන ඇති සිටු කුලයෙකැ නිතර පුජාසත්කාර ඇති එක මැ පුත් වීම්.

5395. එහි පණ්ඩිත වූ ඇසුපිරු තැන් ඇති යහපත් ක්‍රියාවන්හි ඇලුණු මිත්‍රයකු සහාය වශයෙන් ඇසුරු කෙළෙමි. හෙතෙම මා කුශලකර්මයෙහි පිහිටුවිය.

5396. බොහෝ තුදුස්වක් පසළොස්වක් දිනයන්හි පෙහෙවස් වීසිමි. ඒ කර්මය ජලාන්තයක පිහිටි නිධානයක් මෙන් වැසි සිටියේ ය.

5397. වැළි, මා සතු පව්කම් අතුරෙන් මගධයෙහි දී කළ යම් මේ පරදරසේවන කර්මයක් වේ ද ඒ (කර්මයාගේ) විපාකය අනුභව කළ නපුරු විෂක් මෙන් මා වෙත එළැඹියේ ය.

5398. වේදේහ (රජාණෙනි) මම එයින් සැවැ සිය පව්කම් හේතුවෙන් රෝරව නරකයෙහි බොහෝ කලක් පැසුණෙමි. එය සිහි කරන්නෙමි (සිතට) සැපක් නො ලබමි.

5399. මහරජාණෙනි, එහි බොහෝ වර්ෂ ගණනක් මුළුල්ලෙහි බොහෝ දුක් ගෙවා හෙණ්ණාකට දේශයෙහි බිජෝද්ධරණය කරන ලද එඵවෙක් වීම්.

5400. මා විසින් පිටින් ද රියෙන් ද ඇමැතිපුත්තු උසුලනලදහ. (මේ සියල්ල) මාගේ ඒ පරදරගමන කර්මයාගේ විපාකය යි.

5401. වේදේහයෙනි, එයින් වූක වූ මම මහවනයෙහි වදුරෙක් වීම්. (එහිදු) ප්‍රගල්හ වූ ප්‍රධාන වානරයා විසින් උපුටන ලද එල (බීජ) ඇත්තෙමි වීම්. එ ද මාගේ ඒ පරදරගමන කර්මයාගේ විපාකයෙකි.

5402. වේදේහයෙනි, එයින් වූන වූ මම දසණ්න ජනපදයෙහි ගොනෙක් වීම්. (එහි දු,) උපුටන ලද බීජ ඇත්තෙමි ජවයෙහි යහපත් වීම්. මා විසින් (එහි) බොහෝ කලක් විය (බර) උසුලනලදී. (එ ද) මාගේ ඒ පරදරගමන කර්මයාගේ විපාකයෙකි.

- 5403. තතො චුතාහං වෙදෙහ වජ්ජි සු කුලමාගමා,
නෙවිඤ්ඤි න පුමා ආයිං මනුසසනෙ සුදුලලෙහ,
තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙ පරදරගමනස්ස මෙ.
- 5404. තතො චුතාහං වෙදෙහ අජායිං නන්දනෙ වනෙ,
භවනෙ තාවතිංසාහං අච්ඡරා කාමවණ්ණිනී.
- 5405. විවික්ඛවජාභරණා ආමුක්ඛමණ්ණකුණ්ඩලා,
කුසලා න ච්චගීතස්ස සක්කස්ස පරිවාරිකා.
- 5406. තස්ස ඨිතාහං වෙදෙහ සරාමී ජාතියො ඉමා,
අනාගතෙපි සනෙතව යා ගමීස්සං ඉතො චුතා.
- 5407. පරියාගතනාහං කුසලං යං මෙ කොසලීයං කතං,
දෙවෙ වෙව මනුසෙස ව සන්ධාවිස්සං ඉතො චුතා.
- 5408. සත්ත ජචො¹ මහාරාජ නිච්චං සක්කතපුජිතා,
ථිභාවාපි² න මුච්චිස්සං ජට්ඨානී ගතියො ඉමා.
- 5409. සක්කමී ව ගතී දෙව දෙවපුත්තො මහිඤ්ඤිකො,
සුම දෙවො භවීස්සාමී දෙවකායසම්මුක්ඛනමො.³
- 5410. අජ්ජාපි සන්තානමයං මාලං ගජේතඤ්ඤි නන්දනෙ,
දෙවපුත්තො ජචො නාම යො මෙ මාලං පටිච්ඡති.
- 5411. මුහුත්තො විය සො දිබ්බො ඉමානි වස්සානි සොළස,
රක්ඤ්ඤිවො ව සො දිබ්බො මානුසිං සරදෙසතං.
- 5412. ඉති කම්මානි අනෙවනති අසබ්බෙය්‍යාපි ජාතියො,
කල්‍යාණං යදි වා පාපං නභී කම්මං පනස්සති.
- 5413. යො ඉවෙඡ පුරියො භොතුං ජාතිජාතිං පුනප්පනං,
පරදරං විචජ්ජයො ධොතපාදෙව කඤ්ඤං.
- 5414. යා ඉවෙඡ පුරියො භොතුං ජාතිජාතිං පුනප්පනං,
සාමීකං අපවායෙය්‍ය ඉන්ද්‍රෙව පරිවාරිකා.
- 5415. යො ඉවෙඡ දිබ්බභොගස්ඤ්ඤි දිබ්බං ආයුං යසං සුඛං,
පාපානි පරිවජෙජන්තා තිව්ඨං ධම්මමාවරො.

---

1. ජචො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
2. ඉඤ්ඤිභාවා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. සුමාදෙවො - මජ්ඣං, ස්‍යා, වී.

5403. වේදේහයෙනි, එයින් ව්‍යුහ වූ මම වජ්ජි ජනපදයෙහි කුලයකට (උත්පත්ති වශයෙන්) පැමිණියෙමි. අතීශයින් දුර්ලභ වූ මනුෂ්‍යාත්මයෙහි ස්ත්‍රියක් ද නො වීම්. පුරුෂයෙක් ද නො වීම්. (නපුංසක වීම්. එය ද) මාගේ ඒ පරදරගමන කර්මයාගේ විපාකයෙකි.

5404. වේදේහයෙනි, එයින් ව්‍යුහ වූ මම තවතිසා භවනයෙහි නන්දන වනයෙහි කැමැති කැමැති වෙස් ගැනීමට සමර්ථ වූ අප්සරාවක් වැ උපන්නීම්.

5405. විසිතුරු වස්ත්‍ර හා ආභරණ ඇත්ති පැළැඳි මිණි කොඩොල් ඇත්ති නාත්‍යගීතයෙහි දක්ෂ වූවා ශක්‍රයාගේ භාය්‍යාවක් වීම්.

5406. වේදේහයෙනි, එහි සිටි මම මේ (යට කියන ලද) ජාතීන් සිහි කෙළෙමි. මෙයින් ව්‍යුහ වූ යම් තැනකට යන්නෙමි ද ඒ අනාගත ජාති සතක් ද සිහි කෙළෙමි.

5407. කොසඹැනුවර දී මා විසින් යම් කුශලයක් කරනලද ද එය තමාගේ වාරයෙන් විපාක දීමට එළැඹියේ ය. මෙයින් ව්‍යුහ වූ මම දෙව ලොව ද මිනිස් ලොව ද සැරිසරන්නෙමි.

5408. මහරජ, මෙසේ සත්ජාතියෙක නිතර පුජා සත්කාර කරන ලද්දී වෙමි. (යට කී) ජාති සයෙහි ස්ත්‍රීභාවයෙන් නො මිදුණෙමි.

5409. දේවයන් වහන්ස. සත්වැනි ගතියෙහි දෙවියන් අතර උතුම් වූ මහත් සාද්ධි ඇති පුරුෂදෙව වූ දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් වන්නෙමි.

5410. අද ද නන්දන උයනෙහි (මාගේ පරිවාර දිව්‍යස්ත්‍රීහු) (එකතො-වණට ආදී වශයෙන්) රැස් කළ මල් (මා සඳහා) ගොතන්නාහ. ජව නම් වූ දිව්‍යපුත්‍රයෙක් මා සඳහා (ගසින්) වැටෙන මල් පිළිගනී ද (හේ මාගේ සැමියා යි.)

5411. යම් මේ (ගත වූ) සොළොස් වසක් වේ ද එය දෙවලොව ඇසිල්ලක් මෙනි. මිනිස් ගණනින් සියක් වසක් (තවතිසා) දෙවලොව එක් රැ දවලෙකි. (එක් දවසෙකි.)

5412. මෙසේ නො ගිණිය හැකි ජාතියෙකැ පවා කර්මයෝ (සත්වයා) අනුව යෙති. කුශල වූ හෝ අකුශල වූ හෝ කර්මය (විපාක නොදී) නො නස්නේ ය. (මේ අපරාපරියවේදනීය කර්මය යි.)

5413. යමෙක් මතු මතු ජාතීන්හි පුනපුනා පුරුෂයකු වීමට කැමැත්තේ නම් දෙවූ පා ඇත්තකු මධ (දුරු කරන්නා සේ) පරදර කර්මය දුරු කරන්නේ ය.

5414. යම් ස්ත්‍රියක් මතු මතු ජාතීන්හි පුනපුනා පුරුෂයකු වන්නට රිසි වේ නම් පරිවාරිකාවන් ඉන්ද්‍රියාභට (අත් පා මෙහෙ කරන්නා) මෙන් සිය සැමියාට අත් පා මෙහෙ කරන්නේ ය.

5415. යමෙක් දිව්‍ය භොග ද දිව්‍ය ආයුෂ යසස හා සුව ද කැමැත්තේ නම් පවි දුරු කොට ත්‍රිවිධ සුවරිත ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නේ ය.

- 5416. කායෙන වාචා මනසා අසමනො විචක්ඛණො,
අනතො හොති අත්ථාය ඉතී වා යදි වා පුමා.
- 5417. යෙ කෙවීමෙ මනුජා ජීවලොකෙ
යසසස්සිතො සබ්බසමන්තහොගා,
අසංසයං තෙනි පුරෙ සුවිණ්ණං,
කම්මසසකාපෙ පුට්ඨ සබ්බසන්තා.
- 5418. ඉඛ්භානුච්චොතසි සයම්පි දෙව
කුතො නිදනා තෙ ඉමා ජනිඤ,
යා තෙ ඉමා අච්ඡරාසන්තිකාසා
අලඛිත්තා කඤ්චනජාලජන්තා.
- 5419. ඉච්චවං පිතරං කඤ්ඤා රුජා තොසෙසි අඛතිං,
මුලුහස්ස මහගමාවිකඛි ධම්මකඛාසි සුබ්බතා.
- 5420. අථාගමා බ්‍රහ්මලොකා නාරදෙ මානුසිං¹ පජං,
ජමබුදීපං අචෙක්ඛනො අඤ්ඤා රාජානමබ්බතිං.
- 5421. තතො පතිට්ඨා පාසාදෙ චෙදෙහස්ස පුරස්තො,²
තඤ්ච දීඨවා අනුප්පන්නං රුජා ඉසිමචඤ්ථ.
- 5422. අථාසන්තො ඔරුඤ්ඤ රාජා ව්‍යච්චිතමානසො,
නාරදං පරිපුච්ඡනො ඉදං චචනමබ්බි.
- 5423. කුතො භු ආගච්ඡසි දෙවචණ්ණි
ඔභාසයං සංවරිං වඤ්චොච,
අකඛාභි මෙ පුච්ඡිතො නාමගොතනං
කථං තං ජානන්ති මනුසස්සලොකෙ.
- 5424. අහං හි දෙවතො ඉදති ජම්
ඔභාසයං සංවරිං⁴ වඤ්චොච,
අකඛාභි තෙ පුච්ඡිතො නාමගොතනං
ජානන්ති මං නාරදෙ කසස්සපො ව.⁵
- 5425. අච්ඡරියරුපං⁶ චත්⁷ යාදිසඤ්ච
චෙභාසයං ගච්ඡසි තිට්ඨසි ව,
පුච්ඡාමි තං නාරද ඵතමස්සං
අථ කෙන වචණ්ණෙන තවායමීද්ධි.

- 1. මානුසං - මජ්ඣං.
- 2. අඤ්ඤා - මජ්ඣං; අඤ්ඤා - සායා.
- 3. පුරස්තො - මජ්ඣං, සායා, ටී.
- 4. සබ්බදීසා - මජ්ඣං, සායා.
- 5. වාචි - මජ්ඣං, සායා.
- 6. අච්ඡරියරුපං - මජ්ඣං.
- 7. තච - මජ්ඣං, සායා.

5416. නුවණැති ස්ත්‍රියක් හෝ පුරුෂයෙක් කයින් වචසින් මනසින් නො පමා වී නම් (එය) තමහට වැඩ පිණිස වෙයි.

5417. මේ සත්වලෝකයෙහි යසස් ඇති පරිපූර්ණ සියලු හෝඟ ඇති යම් කිසි මිනිස් කෙනෙක් වෙත් ද ඔවුන් විසින් නිසැක ව ම පෙරපින් කරන ලද්දේ ය. නානා ප්‍රකාර වූ සියලු සත්වයෝ කර්මය ස්වකීය කොට ඇත්තාහ.

5418. දේවයන් වහන්ස, තමා ද සිතනු මැනැවැ. ජනෙන්ද්‍රය, (රජ්ජරුවන් වහන්ස,) අප්සරාවන් හා සමාන වූ අලංකාර වූ රන්දූලින් වසන ලද්ද වූ ඔබගේ යම් මේ (සොළොස් දහසක්) ස්ත්‍රීහු කුමකින් හටගත්තාහු ද?

5419. සුන්දර වුන ඇති රූපා නම් කුන්‍යා තොමෝ මෙ පරිද්දෙන් පිය වූ අඩගාති රජු තුටු කරවූ, මුළා වූ රජුට (යහපත්) මග කිවූ, ධර්මය පැවැසූ.

5420. ඉක්බිති නාරද නම් බ්‍රහ්ම තෙම දඹදිව බලන්නේ අඩගාති රජු දිවි. (එහෙයින්) බ්‍රහ්මලෝකයෙන් මනුෂ්‍යප්‍රජාව වෙත එළැඹියේ ය.

5421. ඉක්බිති වෙදේහ රජු ඉදිරියෙහි ප්‍රාසාදය සමීපයෙහි (අහසෙහි) සිටියේ ය. පැමිණි ඔහු දක රූපා තොමෝ (ඒ) සෘෂිවරයා වැන්ද ය.

5422. වැළි රජ බිය වූ සිත් ඇත්තේ අසුනෙන් බැස නාරද (බ්‍රහ්මයා) විචාරන්නේ මෙ වදන් කී ය:

5423. දෙවියකු බඳු ශරීරවර්ණ ඇති රාත්‍රිය හොබවන වන්ද්‍රයා වැනි වූ (තෙපි) කොහි සිට ආවහුද? මා විසින් විචාරන ලද්දේ නම්ගොත් කියව. මිනිස් ලොවැ තොප කෙසේ දැනිත් ද?

5424. මම වනාහි දන් දෙවිලොවින් එමි. රාත්‍රිය හොබවන වන්ද්‍රයා මෙන් (මෙහි හැසිරෙන්නෙමි) තොප විසින් විචාරන ලද්දෙමි නම්ගොත් කියමි. නමින් නාරද යි ද ගොත්‍රයෙන් කාශ්‍යප යි ද මා දැනිත්.

5425. (තොපගේ) යම්බඳු වූ ශරීරවර්ණයක් වේ නම් එය ද තෙපි අහසෙහි යන්තහු ය, සිටිනහු ය, (යන මෙ) කරුණ ද ඒකාන්තයෙන් ආශ්වයායෙකි. නාරද සෘෂිවරය, මෙ කරුණ තොප විචාරමි: කවර කරුණෙකින් තොපගේ මේ සෘද්ධිය වී ද?

5426. සච්චිකුචු ධම්මො ච දමො ච වාගො
ගුණා මමෙතෙ පකතා පුරාණා,
තෙහෙව ධම්මෙහි සුසෙවිතෙහි
මනොජවො යෙනකාමං ගමොසී.¹

5427. අච්චරිය²මාවිකකසි පුඤ්ඤසිඤ්ඤිං
සචෙ හි එතෙ කං යථා වදෙසි,
පුච්චාමි තං නාරද එතමකං
පුට්ඨො ච මෙ සාධු වියාකරොහි.

5428. පුච්චස්සු මං රාජ තවෙස අප්ඤා
යං සංසයං කුරුසෙ භූමිපාල,
අභං තං නිසංසයනං ගමෙමී.
නායෙහි ක්ඤයෙහි ච හෙතුහි ච.

5429. පුච්චාමි තං නාරද එතමකං
පුට්ඨො ච මෙ නාරද මා මුසා භණ,
අකී නු දෙවා පිතරො නු අකී
ලොකො පරො අකී ජනො යමාහු.

5430. අප්ඤාව දෙවා පිතරො ච අකී
ලොකො පරො අකී ජනො යමාහු,
කාමෙසු ගිඤ්ඤා ච නරා පමුලො
ලොකං පරං න වීදු මොහස්සනා.

5431. අකීති චෙ නාරද සද්දහාසි
නිවෙසනං පරලොකෙ මනානං,
ඉධෙව මෙ පඤ්ඤාසතානී දෙහි
දසසාමී තෙ පරලොකෙ සහස්සං.

5432. දජෙජමු ඛො පඤ්ඤාසතානී භොතො
ජඤ්ඤමු චෙ සීලවනං වදඤ්ඤං,
ලුද්දං තං භොනනං නිරයෙ වසනනං
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහස්සං.

5433. ඉධෙව යො භොති අධම්මසීලො
පාපාවාරො³ අලසො ලුද්දකමො,
න පණ්ඨිතා තසී ඉණං දදනති
නහි ආගමො භොති තථාවිධමහා.

1. ගතොසී - මජ්ඣ., සා. 1.
2. අච්චර - මජ්ඣ., සා. 1.
3. පාපනරො - මජ්ඣ., සා. 1.

5426. වාක්සන්‍යය, ත්‍රිවිධ සුවරිත ධර්මය හා ධ්‍යාන ධර්මය, ඉන්ද්‍රිය දමනය, ක්ලෙශන්‍යාගය හා දේශධර්ම පරිත්‍යාගය යන මේ ගුණයෝ මා විසින් පෙර භවයෙහි මොනොවට පුරුදු කරන ලදහ. මනාව සෙවුනාලද එ (ගුණ) ධර්ම හේතුවෙන් රිසි තැනකට යා හැකි මනොජව (ඉද්ධි බල) ඇත්තේ වෙමි.

5427. කුශලකර්මයන්ගේ ඵලදයක බව ආශ්චය්‍ය කොට කියන්නහු ය. ඉදින් තෙල කරුණු තොප කියන පරිදි වේ නම් නාරද තපස්වීනි, මෙ කරුණු තොප විචාරමි. විචාරන ලද්දේ මනා ලෙස මට ප්‍රකාශ කරව.

5428. භූමිපාලය, (යම් කරුණෙක්හි) යම් සැකයක් කෙරෙහි ද, මහරජ, තොපගේ ඒ කාරණය මා විචාරව. කාරණයෙන් ද, නුවණින් ද ප්‍රත්‍යයෙන් ද මම තොප නිසැක බවට පමුණුවමි.

5429. නාරද මුනිවරය, ඒ කරුණු තොප විචාරමි. නාරද මුනිවරය, මා විසින් විචාරනලද්දේ මුසා නො කියව. ජනයා යමක් කියාද (ඵබ්ඳු) දෙවියෝ ඇත් ද? මව්පියෝ ඇත් ද? පරලොච ඇත් ද?

5430. (මහරජ,) ජනයා යමක් කියා ද? (ඵබ්ඳු) දෙවියෝ ඇත් ම ය. මව්පියෝ ද ඇත් ම ය. පරලොච ද ඇත්තේ ම ය. කාමයන්හි ගීජු වූ මෝහයෙන් යුක්ත වූ අතිශයින් මූළා වූ දන්‍යෝ පරලොච නො දනිත්.

5431. නාරද තවුසාණෙනි, ඉදින් මළවුන් සදහා පරලොච ගිවෙසක් ඇතැයි හදහවු නම් මට මෙලොච දී (කහවණු) පන්සියයක් දෙව. තොපට පරලොච දී (කහවණු) දහසක් දෙන්නෙමි.

5432. ඉදින් (තොප) සිල්වතෙක, (මහණ බමුණන්ගේ) අදහස දන්නෙකැයි දනුමෝ නම් භවත්භට (කහවණු) පන්සියයක් (පොලියට) දෙමිහ. රොදු ක්‍රියා ඇත්තා වූ නිරයෙහි වසන්නා වූ තොප(කරා ඵළඹ) පරලොච දී කවරෙක් දහසක් ඉල්ලන්නේ ද?

5433. යමෙක් මෙලොච දී ම නො දැහැමි ස්වභාව ඇත්තේ ද පව්වු හැසිරිමි ඇත්තේ ද අලස වූයේ ද රොදුක්‍රියා ඇත්තේ ද නුවණැත්තෝ ඔහුට ණය නො දෙත්. ඵබ්ඳු තැනැත්තාගෙන් ණය ආපසු ලැබීමක් නො වේ.

5434. දකඛ්ඤා පොසං මනුජා විදිතා
උට්ඨානකං¹ සීලවනං වදඤ්ඤං,
සයමෙව හොගෙහි නිමහායනති
කම්මං කරිතා පුනමාහරෙසි.

5435. ඉතො ගතො² දකඛසි තස් රාජ
කාකොලසඛෙහිති කම්මමානං,³
තං ඛජ්ජමානං නිරයෙ වසන්තං
කාකෙහි ගීජෙකිහි ව සෙණකෙහි
සඤ්ජනනගතං රුහිරං සවනං.
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහස්සං.

5436. අත්ඨිතමං තස්ථ න වජ්ජසුරියා
නිරයො සද්ද කුමුලො සොරරූපො.
සා නෙව රත්ති න දිවා පඤ්ඤයති
තථාවිධෙ කො විචරෙ ධනාසීකො.

5437. සබලො ච සාමො ච දුවෙ සුපාණා⁴
පවද්ධකායා බලිතො මහන්තා,
බාදනති දමනති අයොමයෙහි
ඉතො පනුණ්ණං පරලොකපතනං.⁵

5438. තං ඛජ්ජමානං නිරයෙ වසන්තං
ලුඤ්ඤති වාලෙහි අසම්මිගෙහි ව,
සංජිතනගතං රුහිරං සවනං.
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහස්සං.

5439. උසුභි සත්තිහි සුනිසසිතාහි
හනනති විජ්ඣනති ව පාලමිතතා.
කාඵුපකාලා නිරයමහි සොරෙ
සුඤ්ඤ නරං දුක්ඛතකම්මකාරිං.

5440. තං හඤ්ඤමානං නිරයෙ වජනං
කුච්ඡිසමී පසස්සමී විචාලිතුදරං,
සංජිතනගතං රුහිරං සවනං.
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහස්සං.

1. උට්ඨානකං - මජ්ඣ., ස. 33.
2. ඉතො - මජ්ඣ., ස. 33.
3. විකසාමානං - මජ්ඣ., ස. 33.
4. සුපාණං - මජ්ඣ., ස. 33.
5. පතනං - මජ්ඣ., ස. 33.

5434. (ධනය ඉපදවීමෙහි) දක්ෂ වූ උත්සාහවත් වූ සිල්වත් වූ සත්‍ය වචන ඇති පුරුෂයා දූත (ධනවත්හු), (තොපගේ) කර්මාන්ත කොට (අපගේ ධනය) පසුව ගෙනෙව'යි තුමු ම ධනයෙන් පවරත්.

5435. මහරජ, මෙයින් ව්‍යුහ වූයේ එහි (නිරයෙහි) ලෝකුඩු ඇති කපුටු සමූහයා විසින් අදිනු ලබන්නේ දක්නෙ හිය. කවුඩන් ගිජුලිහිණියන් හා උකුස්සන් විසින් කනු ලබන සිඳින ලද සිරුරු ඇතිව නිරයෙහි වෙසෙන ලේ වැගිරෙන (තොපගෙන්) පරලොව දී කවරෙක් නම් කහවනු දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5436. එහි (ඒ ලොකාන්තරික නරකයෙහි වක්ෂුර්විඤානයාගේ උත්පත්තිය වළකන) අතිශය අන්ධකාරය ඇත්තේ ය. සඳහිරු නැත්තා හ. ඒ නිරය හැමකල්හි සන වූ අන්ධකාරයෙන් යුක්ත ය. භයානක ස්වරූප ඇත්තේ ය. (මෙහි යම් රාත්‍රියක් වෙද) ඒ රාත්‍රිය ද නැත්තේ ය. දිවා කාලය ද නො පෑතේ. එබඳු තැනෙක ධනය කැමති කවරෙක් හැසිරෙන්නේ ද?

5437. මහත් වූ ශක්තිමත් වූ ඉතා වැඩුණු කය ඇති කඹුරුවන් වූ ද ශ්‍රාම වර්ණ වූ ද සුනඛයෝ දෙදෙනෙක් මෙලොවින් ව්‍යුහ වැ පරලොව යන්නහු අයෝමය දක්වලින් කති.

5438. නිරයෙහි වෙසෙන දරුණු වූ දුෂ්ට වූ දුක් එළවන්නා වූ (ඒ) සුනඛයන් විසින් කනු ලබන සිඳුණු සිරුරු ඇති ලේ වැගිරෙන ඔහු ගෙන් පරලොව දී කවරෙක් දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5439. සොර වූ කාලුපකාල* නම් නිරයෙහි පසම්බුරු වූ එනම් ඇති නිරයපල්ලෝ පෙර (මීසදීටු ගැනුම නම් වූ) පවකම් කළ මිනිසාට මොනොවට තියුණු කළ හීයෙන් ද අධියටියෙන් ද පහර දෙත්. විදීම ද කෙරෙත්.

5440. නිරයෙහි (ඔබමොබ) හැසිරෙන්නා වූ කුසෙහි ද ඇප්‍රයෙහි ද පහර දෙනු ලබන්නා වූ පළන ලද උදර ඇති සිඳුණු සිරුරු ඇති ලේ වැගිරෙන තොපගෙන් පරලොව දී කවරෙක් දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

* කාචුපකාල - අට්ඨකටා, කාලාපකාල - සිංහල ජාතකපොත

- 5441. සතභී උසු තොමරහෙණ්ඩිවාලා¹
විවිධාච්චුධං වසසති තඤ්ඤො,
පාතනී අඛාරමිවදිවිමනො
සිලාසනී වසසති ලුද්දකමෙම.
- 5442. උණ්ණො ච වාතො නිරයමහි දුසසහො
න තභී. සුඛං ලබ්හති ඉත්තරමු,
තං තං විධාවනතමලෙනමාතුරං
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහසසං.
- 5443. සන්ධාවමානං තං රචෙසු යුත්තං
සජ්ජනිභුතං² පයවිං කමනා,
පතොදලට්ඨිභී³ සුවොදියතනං⁴
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහසසං.
- 5444. තමාරුහනතං චුරසඤ්චිතං ගිරිං
විභිංසනං පජ්ජලිතං භයානකං,
සඤ්චිතතගතනං රුහිරං සචනානං
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහසසං.
- 5445. තමාරුහනතං පඛකසන්තිකාසං
අඛාරරාසිං ජලිතං භයානකං,
සංදඛ්ඪගතනං⁵ කපණං රුද්දනං
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහසසං.
- 5446. අබ්හකුටසමා උච්චා කණ්ටකාපචිතා⁶ දුමා,
අයොමයෙහි තිකෙඛභී නරලොභිතපාඨිභී.
- 5447. තමාරුහනතී නාරියො නරා ච පරදරගු,
වොදිතාසනභී භකෙභී යමනිදෙදසකාරිභී.
- 5448. තමාරුහනතං නිරයං සිඉඛලිං රුහිරමකභිතං,
විදඛ්ඪකායං විතචං ආතුරං ගාලනවෙදනං.
- 5449. පසසසනතං මුහුං උණ්ණං පුඛකමමාපරාධිකං,⁷
දුමගෙච්චිපග්ගහතං⁸ කො තං යාවෙය්‍ය තං ධනං.

- 1. භිණ්ඩිවාලා - මජ්ඣ.
- 2. ජ්ජනභුතං - මජ්ඣ.
- 3. පතොදලට්ඨිභී - මජ්ඣ.
- 4. සුවොදියතනං - මජ්ඣ, ස්‍යා.
- 5. සුද්දඛ්ඪගතනං
- 6. කණ්ටකානී චිතා - මජ්ඣ, ස්‍යා, වී.
- 7. පුඛකම ම පරාධිතං - මජ්ඣ.
- 8. දුමගෙච්චිපග්ගහතං - මජ්ඣ, ස්‍යා.

5441. ඒ නිරයෙහි අධයටී ඊ තෝමර හෙල්ල යන විවිධ ආයුධයුතු වැසි වසී, දිලියෙන අඟුරු මෙන් ගිනිදූල් සහිත ආයුධ පවිකරන්නන් මත වැටෙයි, හෙණ මෙන් ගිනි ගෙන දිලියෙන ගල් වැසි වසී.

5442. ඒ නිරයෙහි නො ඉසිලිය හැකි උණුසුම් වාතය ඇත්තේ ය. එහි අල්ප වූ ද සුවයෙක් නො ලැබේ. සැඟවෙන තැන් නැති වැ පීඩාවට පත් වැ ඒ ඒ තැන දිවෙන තොප (තොපගෙන්) (ඒ) පරලොව දී කවරෙක් දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5443. රථයන්හි යොදන ලදුව දුවන්නා වූ ගින්නෙන් දිලියෙන පොළොවෙහි ඇවිදිනා වූ කෙටිටි දඩුවලින් මෙහෙයවනුලබන්නා වූ තොප (තොපගෙන්) (ඒ) පරලොව දී කවරෙක් දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5444. පරලොව දී කරමුවහන්නි ගැවසිගත් දුටුවන් බිය උපදවන ගින්නෙන් දිලියෙන භයානක පර්වතයට නගින්නා වූ සිඳුණු සිරුරු ඇති ලේ වැගිරෙන තොප (තොපගෙන්) කවරෙක් නම් (කහවණු) දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5445. පරලොව දී ගින්නෙන් දිලෙන භයානක පර්වතයක් වැනි අඟුරුරැසට නගින්නා වූ මොනොවට දූවුණු සිරුරු ඇති බැගැපත් වැ හඬන්නා වූ තොප (තොපගෙන්) කවරෙක් (කහවණු) දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5446. නිරිසතුන්ගේ ලේ බොන්නා වූ අයොමය නියුණු කටුවලින් ගැවැසිගත් වෘක්ෂයෝ මේකුළු මෙන් ඉතා උස් වෙති.

5447. පරදරගමන පාපකර්මයෙහි යෙදුණු ස්ත්‍රීහු ද පුරුෂයෝ ද අධයටීගත් අත් ඇති යමගේ නියෝග ඉටුකරන්නන් (යම පල්ලන්) විසින් මෙහෙයනලද්දහු ඒ රුකට නගිත්.

5448—49. නිරයෙහි ඇති ඒ ඉඹුල්ලකට නැගෙන්නා වූ ලේ වැකුණු සමින් තොර වූ කඩකඩ වූ කය ඇති පීඩිත වූ දැඩි වේදනා ඇති මොහොතක් පාසා උණුසුම් සුසුම් හෙළන පෙර කළ පව කම් නැමැති අපරාධ ඇති රුක් අගින් හා වෙළෙප් අගින් පහරනලද තොප වෙත එළඹ කවරෙක් ඒ ධනය ඉල්වන්නේ ද?

220 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

5450. අඛ්ඤාකුටසමා උච්චා අසිපත්තාවීතා¹ දුමා,
අයොමයෙහි තිකෙඛ්භි නරලොභිතපායිහි.
5451. තමානුපත්තං² අසිපත්තපාදපං
අසීහි තිකෙඛ්භි ච ජිජ්ජමානං,³
සංඡිත්තගත්තං රුහිරං සචන්තං
කො වොදයෙ පරලොකෙ සහස්සං.
5452. තතො නිකඛන්තමත්තං⁴ තං අසිපත්තනිරයා⁵ දුබ්බා,⁶
සමපතිතං වෙතරණිං⁷ කො තං යාවෙය්‍ය තං ධනං.
5453. බුරා බාරොදිකා⁸ තත්තා දුග්ගා වෙතරණි නදී,
අයොපොකඛිරසඤ්ජන්තා තිකඛපත්තෙහි සඤ්ජි.
5454. තඤ්ඤි සඤ්ජිත්තගත්තං තං වුග්ගන්තං රුහිරමකඛිතං,
වෙතරණෙඤ්ඤි⁹ අනාලමෙඛ කො තං යාවෙය්‍ය තං ධනං.
5455. වෙධාමී රුකෙඛා වීය ජිජ්ජමානො
දීසං න ජානාමී පච්චුලුහසඤ්ඤි,¹⁰
භයසානුතප්පාමී මහා ච¹¹ මෙ භයං
සුචාන ගාථා¹² තච භාසිතා ඉසෙ.
5456. ආදිත්තෙ වාරිමජ්ඣංච දීපංවොසෙරිචණ්ණවෙ,
අඤ්ඤාකාරෙච පජෙජාතො ත්ථ නොසී සරණං ඉසෙ.
5457. අඤ්ඤාච ධම්මඤ්ඤිනුසාස මං ඉසෙ
අනීතමඤ්ඤා අපරාධිතං මයා,
ආචිකඛ මෙ නාරද සුඤ්ඤිමග්ගං
යථා අභං¹³ නො නිරයෙ¹⁴ පනෙය්‍යං.
5458. යථා අහු ධතරට්ඨා වෙස්සාමිත්තො අට්ඨකො යාමනග්ගි¹⁵
උසිත්තරො¹⁶ වාපි සිවි ච රාජා පරිචාරකා¹⁷ සමණබ්‍රාහ්මණානං.

---

1. අසිපත්ත, අසිපත්තානී වීතා - මජ්ඣං, ස්‍යා, චි.	10. සඤ්ඤා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
2. තමානුපත්තං - මජ්ඣං, ස්‍යා.	11. මහාව මෙභයා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. පච්චජ - මජ්ඣං.	12. කථා - මජ්ඣං.
4. නිකඛන්තං පත්තන්තං - මජ්ඣං.	13. අයං - මජ්ඣං.
5. අසිපත්ත වීතා - මජ්ඣං.	14. නිරයං - මජ්ඣං.
6. දුමා - මජ්ඣං.	15. යමදත්ති - ස්‍යා.
7. වෙතරණිං - මජ්ඣං.	16. උසිත්තරො - මජ්ඣං.
8. බාරොදකා මජ්ඣං, ස්‍යා.	17. පරිචාරකා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
9. වෙතරණෙඤ්ඤා - මජ්ඣං, ස්‍යා, චි.	

5450. නිරිසතුන්ගේ ලේ බොන්නා වූ තියුණු වූ අයොමය අසි-
පත්‍රයන්ගෙන් ගැවසිගත් වෘක්ෂයෝ චේසකුට මෙන් ඉතා උස්වැ සිටුනාහ.

5451. පරලොවදී තියුණු අසිපත්වලින් සිඳිනු ලබන කැපුණු සිරුරු
ඇතිවැ ලේ වගුරුවමින් ඒ අසිපත්රුක් වෙත එළඹෙන තොප (වෙත
පැමිණ) කවරෙක් (කහවණු) දහසක් ඉල්වන්නේ ද?

5452. දැක් වූ ඒ අසිපත් නිරයෙන් නික්මුණු පමණෙකින් ම වෙතරණී
නදියට වැටුණු තොප වෙත එළැඹ කවරෙක් ඒ ධනය ඉල්වන්නේ ද?

5453. පරුෂ වූ කරදියෙන් යුත් රත් වූ (එහෙයින් ම) දුදුළු වූ
වෙතරණී නදිය අයොමය පොකුරු පතින් ගැවසුණි තියුණු පතින් යුතු ව
ගලයි.

5454. එල්බෙන පිළිසරණක් නැති ඒ වේතරණී නදීපලයෙහි ඔසොවා
ගෙනයනුලබන කැපුණු සිරුරු ඇති ලේ තැවැරුණු තොප වෙත එළඹ
කවරෙක් ඒ ධනය ඉල්වන්නේ ද?

5455. මුනිවරය, තොප විසින් කියනලද ගාථා අසා සිඳිනුලබන
ගසක් මෙන් සැලෙමි. වෙසෙසින් මුළා වූ සිහි ඇත්තෙමි දියාවන් නො
දනිමි. බියෙන් තැවෙමි. මාගේ බිය ඉතා මහත් ය.

5456. සෘෂිත් වහන්ස, දූවුණු කය ඇති කල්හි දිය මැදට පැමිණීම
මෙන් ද, සැඬ දියපහරෙහි හෝ සයුරෙහි හෝ දිවයිනක් මෙන් ද, අඳුරෙහි
පහනක් මෙන් ද තෙපි ම අපට පිහිට වන්නහු ය.

5457. සෘෂිත් වහන්ස, අර්ත්ථයෙන් ද ධර්මයෙන් ද මට අනුශාසනා
කළ මැනව. ගීයදවස මා විසින් අපරාධ කරනලද. නාරද මුනිවරය,
යමිසේ මම නිරයෙහි නො වැටෙමි ද එබඳු ශුද්ධිමාර්ගය (යහසත්මහ)
මට කියනු මැනව.

5458. ධතරට්ඨ ය, වෙස්සාමිත්ත ය, අට්ඨක ය, යාමතග්ගි ය,
උසින්තර ය, සිව් ය යන රජවරු යමිසේ මහණබමුණන්ට යුතුකම් ඉටු
කරන්නෝ වූහු ද,

5459. එතෙ වකෙඤ්ඤ ව රාජානො යෙ සකකච්ඡයං¹ ගතා,
අධම්මං පරිවජේජ්ජා ධම්මං වර මභීජති.

5460. අක්ඛහස්සා ව තෙ ව්‍යමෙහ සොසයන්තා ජුරෙ තච,
කො ජාතො කො ච තසිතො කො මාලං කො වීලෙපනං,
නානාරත්තානං වජ්ජානං කො නග්ගො පරිදහෙසසති.²

5461. කො පජෙඤ්ඤ ජත්තමාදෙති පාදුකා ව³ මුදු සුභා,
ඉති සායඤ්ඤ පාතො ව සොසයන්තා ජුරෙ තච.

5462. ජිණ්ණං පොසං ගවාසසඤ්ඤ මාසුඤ්ඤ සුඤ්ඤ⁴ යථා ජුරෙ,
පරිහාරඤ්ඤ දජ්ජාසි අධිකාරකතො බලි.

5463. කායො තෙ රථසඤ්ඤතො මනොසාරථිකො ලහු,
අච්චිංසාසාරිතකෙඛා සංචිභාගපට්ඨජදෙ.

5464. පාදස ඤ්ඤමනෙමියො හත්ථස ඤ්ඤමපකඛරො,
කුච්චිසඤ්ඤමනඛ්ඛානො වාචාස ඤ්ඤමකුජතො.⁵

5465. සචචාකාසමන්තඛෙයා අපෙසුඤ්ඤසුසඤ්ඤතො,
ගිරාසබ්ලනෙලඛෙයා මිත්භාණිසිලෙසිතො.

5466. සද්ධාලොහසුසඛිඛරො නිවාතඤ්ඤලීකුඛඛරො,
අස්සධිතානනීසාබො⁶ සීලසංවරනක්ඛතො.

5467. අකෙකාධනමනුග්ගානී ධම්මපණ්ඩරජත්තකො,
බාහුසචචමපාලඛො⁷ ධීතචිත්තමුපාධියො.

---

1. සඤ්ඤ - මජ්ඣ., ස.පා.
2. පරිදහෙසසති - මජ්ඣ., ස.පා.
3. කොපාහනා ව - වී.
4. සුඤ්ඤ - මජ්ඣ., ස.පා.
5. මකුජ්ජරො - මජ්ඣ.
6. අච්චිතානනීසාබො - මජ්ඣ.
7. සුපාලඛො මුපාලඛො - මජ්ඣ., ස.පා.

5459. (ධනරට්ඨාදී) මොහු ද (එබඳු) අන් යම් රජහු ද (ධම්මයෙහි හැසිර) ශක්‍රයාගේ විෂයට ගියාහු නම් මිහිපතිතුමනි, (එසෙයින් තෙපිද) අධර්මය දුරුකොට ධර්මයෙහි හැසිරෙව.

5460. කවරෙක් බඩසා ඇත්තේ ද කවරෙක් පිපාසා ඇත්තේ ද කවරෙක් මල්දම් රුස්තේ ද කවරෙක් විලෙවුන් රිසි වේ ද නග්න වූ කවරෙක් නන්. පැහැයෙන් රඳනාලද වස්ත්‍ර හඳින්තේ දැ යි (කියමින්) අහරගත්අක් ඇති දුරුෂ්‍යයා තොපගේ බවනෙහි ද පුරෙහි ද සොෂා කෙරෙත්වා.

5461. කවරෙක් මහමහ ඡත්‍ර දරන්නේ ද කවරෙක් මොළොක් වූ යහපත් පාවහන් කැමැත්තේ දැයි තමසේ තොපගේ පුරයෙහි උදේ සවස සොෂා කෙරෙත්වා.

5462. (යමෙක්) පෙර බලවත් වූයේ කළ අධිකාර ඇත්තේ ද (රාජ-කායභිය ඉටුකිරීම් වශයෙන් කළ උපකාර ඇත්තේ වේද) ජරාවට පත් වූ (ඒ) අමාත්‍යාදීන් ද ගව-අශ්ව ආදීන් ද පෝෂණය කරන්නේ ඔවුන් පෙර මෙන් (කර්මාන්තයන්හි) නො යොදව. (ඔවුන්ට බත් වැටුප් ආදී) පෙරහර ද දෙව.

5463. (මහරජ,) තොපගේ කය රියක් වැන්න. (එහි) සැහැල්ලු වූ මනස ම රියැදුරු යැ. අවිනිංසා නමැති මනා කොට නිමවන ලද අකුරු ඇත්තේ ය. බෙද වැළඳීම ම රථපරිවාර වෙයි.

5464. පාදසංයමය එහි නිමිවලලු යැ. හස්ත සංයම නමැති වෙහෙලි පත් ඇත්තේ ය. පමණ දූන වැළඳීම නමැති තෙල් ගැල්වීම් ඇත්තේ ය. වාක්සංයම නමැති නිහඬබව වෙයි.

5465. සත්‍යවාක්‍ය නමැති පිරිපුන් අවයව ඇත්තේ ය. කේලාම් නො කීම නමැති මනා සටහන් ඇත්තේ ය. මට්සිලුටු වචන නමැති නිදෙස් රථාඩන ඇත්තේ ය. පමණ දූන බිණීම නමැති බඳනා ලාටු ඇත්තේ ය.

5466. ශ්‍රද්ධාව හා අලොභය නමැති මනා අලංකාරයෙන් යුක්ත ය. යටත් පැවතුම් හා ඇදිලිබැඳීම් සංඛ්‍යාත (රිය දෙපස) කිඹුල්තලු ඇත්තේ ය. නො දැඩිබව නමැති නැමුණු රියහිස ඇත්තේ ය. සීලසංවර නමැති රැහැණ ඇත්තේ ය.

5467. ක්‍රොධ නො කිරීම නමැති නො හැකිලීම් ඇත්තේ ය. දශ කුශලධර්ම නමැති සේසතින් යුක්ත ය. බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇති බව නමැති ආධාරක පුවරු (පිටාටු) ඇත්තේ ය. (අටලෝ දහමින් නො සැලෙන බැවින්) මනාව පිහිටි සිත් නමැති සිහසුන් හෝ උඩ ඇතිරි ඇත්තේ ය.

5468. කාලඤ්ඤතාවිඤ්ඤාසාරො වෙසාරජ්ජනිදණ්ඩකො,
නිවාතචුක්ඛි යොතතකො¹ අනත්මානසුගො උහු.

5469. අලිනවිඤ්ඤාසාරො² වඤ්ඤාසවිරජොහතො,³
සතිපතොදෙ ධීරසස ධිති යොගො ච රසමියො.

5470. මනො දන්තපඨංකෙති⁴ සමදනොහි වාහිති,⁵
ඉච්ඡා ලොහො ච කුම්මගො උජුම්මගො ච සඤ්ඤමො.

5471. රුපෙ සඤ්ඤ රසෙ ගනෙඤ්ඤ වාහනසස පධාවතො,
පඤ්ඤ ආකොටනී රාජ තස් අනතාව සාරථී.

5472. සවෙ එතෙන යානෙන සම්මවරියා දනො ධිති,
සබ්බකාමදුගො රාජ න ජාතු නිරයං චජෙ.

5473. අලාතො දෙවදකොසි සුනාමො ආසි හගුථී,
විජයො සාරිපුතොසි මොග්ගලලානොසි ඛිජකො.

5474. සුනකඛකො ලිච්චිපුතො ගුණො ආසි අවෙලකො,
ආනන්දෙ ච රුජා⁶ ආසි යා රාජානං පසාදසි.

5475. උරුවෙලකසසපො රාජා පාපදිට්ඨි තද අහු,
මහාබ්‍රහ්මා බොධිසතො එවං ධාරෙඨ ජාතකන්ති.

මහානාරදකසසපජාතකං සතතමං.

---

1. යොතතකො - මජ්ඣං.
 2. සන්ධාරො - මජ්ඣං.
 3. චුක්ඛිසවී - මජ්ඣං.
 4. දන්තං පඨංකෙති - මජ්ඣං.
 5. වාහිති - මජ්ඣං.
 6. යා - මජ්ඣං.

5468. කල්දන කරනලද කුසලින් යුත් වූ සිත් නමැති සාරයෙන් යුක්තය, විසාරදබව (බුහුටිබව) නමැති ත්‍රිදණ්ඩයෙන් යුක්ත ය, යටත් පැවතුම් නමැති යොත් ඇත්තේ ය, අධිකමාන නො කිරීම නමැති සැහැල්ලු වියදඬු ඇත්තේ ය.

5469. නො පසුබස්නා සිත් නමැති ඇතිරි ඇත්තේ ය. නුවණැති වෘද්ධයන් සෙවීමෙන් නසනලද රජස් ඇත්තේ ය. පණ්ඩිත වූ නොපගේ සිහි නමැති කැවිටි ඇත්තේ ය, (නො සිඳි පවත්නා) වියඝිය ද (හිත ප්‍රතිපත්තියෙහි යෙදීම නම් වූ) යෝගය ද රැහැණ වෙයි.

5470. මොනොවට දුමුණු අසුන්ගෙන් යුත් (රියක් මෙන් නොපගේ) දුමුණු සිත යහපත් මහ අනුව යෙයි. (නො ලද දෑ පැතීම නම් වූ) ඉච්ඡාව ද (ලද දෑයෙහි) ලෝභය ද නො මග නම් වෙයි. සීලසංයමය ම සුමග වෙයි.

5471. රූප ගබ්ද ගන්ධ රසයන් කරා දිවෙන (නොපගේ කය නමැති) වාහනයාගේ (ලොභාදී අකුසලධර්ම නමැති අශ්වයන් වැළකීම සඳහා) පහරදීම කරන්නී ප්‍රඥාවයි. මහරජ, එහි තෙමේ මැ රියැදුරු වෙයි.

5472. මහරජ, යම්හෙයකින් මේ යානය කැමැති සම්පත් දෙන්නේ ද (එහෙයින් යමකුගේ) සම්වරියාවත් නො පසුබස්නා වියඝියත් දැඩි වූයේ ද හෙතෙම මේ යානයෙන් ඒකාන්තයෙන් කිසිකලෙකක් නිරයට නො පැමිණෙන්නේ ය.

5473. (මෙකල) දේවදත්ත (එකල) අලාභ විය. හද්දපි (හද්දිය තෙරුන් වහන්සේ) සුනාම නම් (ඇමති) විය. සැරියුක් තෙරණුවෝ විජය නම් ඇමති වූහ. මුගලන් තෙරණුවෝ ඛිජක නම් වූහ.

5474. සුනක්ඛත්ත ලිච්චිපුත්‍ර ගුණ නම් අවෙලක විය. යම් රජ දුටුක රජු පැහැද වූ ද ඒ රූපා නම් රජ දු ආනන්ද තෙරණුවෝ ය.

5475. උරුවෙලකස්සප තෙරුන් වහන්සේ එකල පාපදාෂ්ටිගත් රජ වූහ. බොධිසත්වයෝ (නාරද නම්) මහාබ්‍රහ්ම වූහ. මෙසේ (මේ) ජාතකය දරවූ.

සත්වැනි මහා නාරද කාශ්‍යප ජාතක යි

8. විධුරජාතකං

5476. යො කොපනෙයො න කරොති කොපං
න කුජ්ඣිති සප්පරියො කදවි,
කුදොපි යො නාවිකරොති කොපං
තං වෙ නරං සමණං ආහු ලොකෙ.
5477. උඤ්ඤරො යො සහනෙ ජීසව්ඡං
දනොතා තපසිඤ්ඤි මිතපාණභොජනො,
ආහාරහෙතු න කරොති පාපං
තං වෙ නරං සමණං ආහු ලොකෙ.
5478. බිඬං රතිං විප්ප්ප්හෙඤ්ඤි ඛං
න වාලිකං භාසති කිඤ්ඤි ලොකෙ,
විභුසනට්ඨානා වීරතො මෙථුනසමා
තං වෙ නරං සමණං ආහු ලොකෙ.
5479. පරිග්ගහං ලොභධම්මඤ්ඤි සබ්බං
යෙ වෙ පරිඤ්ඤය පරිච්චජනති,
දන්තං ධීතතං අමමං නිරාසං
තං වෙ නරං සමණං ආහු ලොකෙ.
5480. පුච්ඡාම කතතාරං අනොමපඤ්ඤං
ගාථාසු නො විග්ගහො අත්ථි ජානො,
ජිඤ්ඤජ්ජ කඛං විචිකිච්ඡිතානි
තයජ්ජ කඛං විතරෙමු සබ්බෙ.
5481. යෙ පණ්ඩිතා අත්ථදසසා භවනති
භාසනති නෙ යොනියො තත්ථ කාලෙ,
කථනනු ගාථානං අභාසිතානං
අත්ථං නයෙය්‍යුං කුසලා ජනීඤ්ඤ.
5482. කථං භවෙ භාසති නාගරාජා
කථං පන ගරුලො වෙනතෙයොයා,
ගන්ධබ්බරාජා පන කීං වදෙති
කථං පන කුරුනං රාජසෙට්ඨො.
5483. ඛනතිං භවෙ භාසති නාගරාජා
අප්පාහාරං ගරුලො වෙනතෙයොයා,
ගන්ධබ්බරාජා රතිවිප්පහානං
අකිඤ්ඤිතං කුරුනං රාජසෙට්ඨො.

8. විධුර ජාතකය

5476. (වරුණ නා රජ) සත්පුරුෂ වූ යමෙක් කිපියයුත්තහු කෙරෙහි නො කිපේ ද කිසිකලෙකන් කෝප නො කරන්නේ ද යමෙක් කිපියේ නමුදු කෝපය පහළ නො කෙරේ ද, ඒකාන්තයෙන් ඒ මනුෂ්‍යයා ශ්‍රමණයෙකු යි ලොවැ පඬිවරු කියති.

5477. (ගුරුළු රජ) මද අහර ඇති යමෙක් සාහිනි ඉවසා ද, ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් හා තවුස් ගුණෙන් යුතුවූයේ පමණ දැන ආහාර පාන වළඳා ද, සාහින්න හේතුකොට පාපක්‍රියා නො කෙරේ ද ඒ මිනිසා ඒකාන්තයෙන් ශ්‍රමණයෙකු යි ලොවැ පඬිවරු කියති.

5478. (සක්දෙවු රජ) යමෙක් කායික වාවසික ක්‍රීඩා ද දිවා කාමසුඛයෙහි ඇල්ම ද හැරපියා සවල්ප වූ හෝ බොරු නො කියා කාය මණ්ඩනයෙන් හා මෙමුඛනයෙන් වැළකුණේ ද, ඒකාන්තයෙන් ඒ මනුෂ්‍යයා ශ්‍රමණයෙකු යි ලොවැ පඬිවරු කියති.

5479. (ධනඤ්ජය රජ) තමන් සන්තක ලෝභ කටයුතු සියලු වස්තූන් හැරදමා ඉන්ද්‍රිය දමනයෙන් යුක්තව සිත එකඟ කොට ගත් මමන්සිය නැති කර ගත් ඒ පුද්ගලයා ඒකාන්තයෙන් ශ්‍රමණයෙකු යි ලෙවිහි පඬිවරු කියති.

5480. අලාමක නුවණැති, කළමනා දෙය කරන (තොප) විචාරම්. අප කී ගාථාවන් නියා උපන් විවාදයෙක් ඇත. අපේ සැකය දැන් පසිඳුව. තොප නියා අද (අපි) සියල්ලෝ සැක රහිත වෙමු. (සිවුදෙනම විධුර පණ්ඩිතයන් පුළුවන්හ.)

5481. (කී දෙයෙහි) අරුත් දක්නට සමත් යම් පණ්ඩිත කෙනෙක් වෙද්ද ඔහු ඒ විවාදය නුවණින් විමසා යථා කාලයෙහි පවසති. රජතුමනි, නො කී ගාථාවන්ගේ අර්ථය දක්නා ඇත්තෝ වුවත් කෙසේ පමුණුවන් ද? (ඉදිරිපත් කෙරෙත් ද?)

5482. නාගරාජයා කෙසේ කියා ද? වෙනතෙයා නමැති ගුරුලා කෙසේ කියා ද? ශක්‍රයා කුමක් කියා ද? කුරුරට වාසින්ගේ ධනඤ්ජය රජ කෙසේ කියා දැයි (විධුර පණ්ඩිත ඔවුන් විවාලේය.)

5483. ඒකාන්තයෙන් ඉවසීම උතුම්ය යි නාගරාජයා කිය යි. වෙනතෙයා නමැති ගුරුලා සවල්ප ආහාරය (ගැනීම) උතුම්ය යි කිය යි. පස්කම් සැපතෙහි ආශාව දුරු කිරීම උතුම්ය යි ශක්‍රයා කිය යි. කුරුරට වැස්සන්ගේ රජතෙම පළිබොධ රහිත බව උතුම්ය යි කිය යි.

5484. සබ්බානි එතානි සුභාසිතානි
න හෙසු දුඛලාසිතමස්සී කිඤ්චි,
යසම්ඤ්ඤා එතානි පතිට්ඨිතානි
අරාව නාභ්‍යා සුසමොභිතානි,
චතුරුත්ථි ධම්මෙත්ථි සමබ්බිගුතං
තං චෙ නරං සමණං ආහු ලොකෙ.

5485. තුවනහු සෙට්ඨො සුමනුකතරොසි.
සං ධම්මෙගු ධම්මවිදු සුමෙට්ඨො
පඤ්ඤාය පඤ්ඤං සමධිග්ගහෙත්වා,
අවෙජච්ඡි ධීරො චීචිකිච්ඡිතානි
අවෙජච්ඡි කම්බං චීචිකිච්ඡිතානි
චුජ්ජෙ යථා නාගදන්තං බරෙන.

5486. නීලුපලාහං චීමලං අනග්ගං
චස්සං ඉමං ධුමසමානචණ්ණං,
පඤ්ඤාසු වෙය්‍යාකරණෙන තුට්ඨො
දදම් තෙ ධම්මපුජාය ධීර.

5487. සුව ණ්ණමාලං සතපතචුලිලං
සකෙසරං රතනසහසුමභ්විතං,
පඤ්ඤාසු වෙය්‍යාකරණෙන තුට්ඨො
දදම් තෙ ධම්මපුජාය ධීර.

5488. මණිං අනග්ගං රුචිරං පහසුරං
කණ්ඨාවසනං මණිගුසිතං මෙ,
පඤ්ඤාසු වෙය්‍යාකරණෙන තුට්ඨො
දදම් තෙ ධම්මපුජාය ධීර.

5489. ගවං සහසුසං උසහඤ්ඤා නාගං
ආජඤ්ඤාසුතෙන ච රථෙ දස ඉමෙ,
පඤ්ඤාසු වෙය්‍යාකරණෙන තුට්ඨො
දදම් තෙ ගාමවරානි සොළසාති.

5490. පණ්ඩු කිසියාසි දුබ්බලා
චණ්ණරූපං න තවෙදිසං¹ පුරෙ,
චීමලෙ අකම්බානී පුච්ඡිතා²
කීදිසී³ තුඤ්ඤං සරීරවෙදනා.

5491. ධම්මො මනුජෙසු මානිනං
දෙහලො නාම ජනිඤ්ඤා චුච්චති,
ධම්මාහටං⁴ නාගකුඤ්ඤර
චීධුරසු හදයාභිපස්සෙ.

1. තවෙදිසි - මජ්ඣ., 1.
2. පුච්ඡිතො - මජ්ඣ..
3. කීදියා - 1.
4. ධම්මාහතං - මජ්ඣ., 1.

5484. (විධුර පණ්ඩිත) මේ සියල්ල සුභාමිත යැ. දුබ්බි කිසිත් මෙහි නැති. චක්‍රනාභියෙහි අර ලෙසින් මේ ගුණදම් යමකු කෙරෙහි පිහිටා තිබේ ද, ඉවසීම ආදී (මේ) ගුණදම් සතරින් හෙබි පුද්ගලයා එකාන්තයෙන් ශ්‍රමණය යි ලොවැ (පඩිවරු) කියතියි කිය.

5485. ඔබ ශ්‍රේෂ්ඨ වෙති, ඔබට වඩා උත්තමයෙක් නැති හෙයින් අනුත්තර වෙති. ඔබ ධර්මය රක්තාභ, ධර්මය දන්තාභ, මහා ප්‍රාඥය භ. සියනැණින් අපගේ පැනය මැනැවින් වටහා ගෙන අපගේ සැක පසිඳුලහ. ඇත්දළ කැටයම්, කරු කියතෙන් ඇත්දළය යම්සේ කපා ද එසේ අපේ සැක, විමනි සිද දමුහ.

5486. ප්‍රාඥය, නිලුපුල් පැහැයට සමාන වූ පවිත්‍ර වූ මහඟු වූ ධුමවර්ණ වූ මේ වස්ත්‍රය, ඔබගේ පැන විසඳුමෙන් තුටුපත් මම ධර්මපුජා පිණිස ඔබට දෙමි.

5487. ප්‍රාඥය, විකශිත පද්මයක් වැනි කෙසුරු සහිත රත්න සහස්‍රයකින් යුක්ත වූ රන් මාලය දහම් පඬුරු විසින් පැන විසඳුමෙන් තුටුපත් මම ඔබට දෙමි.

5488. ප්‍රාඥය, මාගේ ගෙළැ පැළැඳි පැහැ උභිදෙන මනහර මේ මිණ දහම් පඬුරු වශයෙන්, මම පැන විසඳුමෙන් තුටුපත් වූයෙමි ඔබට දෙමි.

5489. පැන විසඳුමෙන් තුටුපත් මම දෙනුත් දහසක් ද වෘක්කයකු ද ඇතකු ද ආජාතීය අශ්වයන් යෙ දු මේ රිය දසය ද ගම්වර සොළොසක් ද ඔබට දෙමි.

5490. (නාරජ) විමලාවෙනි, තිගේ සිරුර පඬුවන් ය, කාශ ය, දුබ්ල ය, පෙර තිබූ රුසිරි (දන්) නැත. තිට කවර ශරීර වෙදනාවක් පවතී ද යි මට කියව.

5491. මිනිසුන් අතරේ (වෙසෙන) ස්ත්‍රීන්ට දෙළ දුක් ඉපැදීම ස්වභාවයෙකි. නාරජකුමනි, දහමින් (බලාත්කාරයෙන් තොරව) ගෙනා විධුරපඩිකුමාගේ හදවත පතමිසි (මි කීවාය.)

5492. වඤ්ඤා දො කං දෙහළායසී¹
 සුරියං වා අඵවාපි මාලුතං,
 දුලලභෝ හි විධුරසස දසසනෝ²
 කො විධුරං ඉධමානයිසසති.
5493. කීනඤ්ඤා තාත තුවං පජ්ඣායසි
 පදුමං හසුගතංච තෙ මුඛං,
 කිං දුමමනරුපොසි ඉසසර
 මා කිං සොචි අමිඤ්ඤාපතා.
5494. මාතා හි තච ඉරඤ්ඤි³
 විධුරසස හදයං ධනීයති,
 දුලලභෝ හි විධුරසස දසසනෝ⁴
 කො විධුරං ඉධමානයිසසති.
5495. භකතුපරියෙසනෝ⁵ වර
 යො විධුරං ඉධමානයිසසති,
 පිතුනො ච සා සුඤ්ඤා වාකාං
 රතං නිකඛලො අවසසති වරි.
5496. කෙ ගජධබ්බෙ ච රකඛසෙ
 නාගෙ කිම්පුරියෙ ච මානුසෙ,
 කෙ පජ්ඣිතෙ සබ්බකාමදෙ
 දීසරතං භතා මෙ හවිසසති.
5497. අසසාස භෙසසාමි තෙ පති
 භතා භෙසසාමි අනිඤ්ඤොචනෙ,
 පඤ්ඤා හි මම⁶ තථා විධා
 අසසාස භෙසසසි හරියා මම.⁷
5498. අඵ නං අඵවාසී⁸ ඉරඤ්ඤි
 පුඤ්ඤපථානුගතෙන චෙතසා,
 එහි ගච්ඡාම පිතු මමනනිතෙ
 එසොච තෙ එතමසං පචකඛති.
5499. අලංකතා සුවසනා මාලිනී වඤ්ඤාසසද,
 යකඛං හසෙ ගභෙඤ්ඤාන පිතු සනතිකමුභාගමී.
5500. නාගචර වචො සුඤ්ඤාහි මෙ
 පතිරුපං පටිපජ්ජ සුඤ්ඤියං,
 පඤ්ඤාමි අහං ඉරඤ්ඤි⁹
 නාය සමඛිති¹⁰කරොහි මෙ තුවං.¹¹

1. විමලෙ දෙහළායසි-මජ්ඣං.
 2. දුලලභං - මජ්ඣං.
 3. දසසනං - මජ්ඣං.
 4. ඉරඤ්ඤි - මජ්ඣං.
 5. තං භතාරං - මජ්ඣං, ස්‍යා. චි.

6. මම - මජ්ඣං.
 7. මම - මජ්ඣං.
 8. අඵවාසි පුඤ්ඤකං - මජ්ඣං.
 9. ඉරඤ්ඤි - මජ්ඣං.
 10. සමඛිති - මජ්ඣං.

5492. (නාරජ) දෙළ විසින් වන්ද්‍රයා ප්‍රාථනා කරහි සුයඹියා ප්‍රාථනා කරහි නොහොත් පවන ප්‍රාථනා කරහි. විධුරගේ දර්ශනය පවා දුර්ලභ වන කල්හි කවරෙක් විධුර මෙහි ගෙන එන්නේ ද?

5493. (ඉරුකුති) පියාණෙනි, තෙපි කුමට සිතිවිලි සිතන්නවු ද? නොප වහන්සේගේ මුව අතින් මැඩලූ පියුමක් වැන්න. ඊශ්වරයාණෙනි, කුමට දෙමිනස්සැහැවී ඇතියවු ද? සතුරන් ගේ නාපනයෙන් තෙපි නහමක් ශොක කරව.

5494. (නාරජ) ඉරුකුතිය, තිගේ මව විධුරගේ හදමස පතයි. විධුරගේ දර්ශනය පවා දුර්ලභ යි. කවරෙක් විධුර මෙහි ගෙන එන්නේ ද?

5495. යමෙක් විධුර මෙහි ගෙන එන්නේ නම් එබඳු ස්වාමියකු සොයව යි කී පියාගේ වචනය අසා ඕ තොමෝ රාත්‍රියෙහි (රජගෙන්) නික්මැ ක්ලෙශයෙන් ආර්ද්‍ර වූ (ස්වාමියකු සොයා) හැසුරුණා යැ.

5496. කවර නම් ගඳඹෙක් රකුසෙක් නාගයෙක් කිඳුරෙක් මිනිසෙක් (ඔවුනතර) සියලු කාමසම්පත් දෙන කවර නම් පණ්ඩිත-යෙක් (මාගේ මවගේ මනදෙළ සපුරා) දීර්ඝ කාලයක් මට ස්වාමී වන්නේ ද?

5497. ප්‍රශස්ත නයන ඇත්තිය, සැනැහෙව්. තිගේ ස්වාමී වෙමි. හර්තෘ වන්නෙමි. මට එබඳු (විධුරගේ හදමස් ගෙනෙනු සමත්) ප්‍රඥයෙක් ඇති. සැනැහෙව, මට භායඹා වව.

5498. ඉක්බිති ඉරන්දතී තොමෝ පූර්වභවය අනුවගිය සිතින් යුතු වූ ඔහට මෙසේ කීවා යැ. එව, මාගේ පියා වෙත යමිහ. තෙල පිය තෙමේ මැ තොපට මෙ කරුණ කියන්නේ යැ.

5499. අලංකෘත වූවා හැඳගත් මනාවස්ත්‍ර ඇති පැළැඳි මාලා ඇති ගැල්වූ සඳුන්කල්ක ඇති ඉරන්දතී (පූර්ණක) යඤ්ඤා අතින් ගෙන පියා වෙත පැමිණියා.

5500. (පූර්ණක) නාරජතුමනි, මාගේ වචනය අසනු මැනැව්. දුකුමරියට අනුරූප සුවත් (දයදා) පිළිගනු මැනැව්. මම ඉරන්දතිය පතමි. තෙපි ඇය හා මාගේ සහභාවය කරව.

5501. සතං හස්සී සතං අසසා සතං අසසනරීරථා,
සතං වළභියො පුණ්ණො නානාරතනසස කෙවලා;
තෙ නාග පටිපජ්ජසු ධීතරං දෙහි ඉරුඤ්ඤි.

5502. යාව ආමනතයෙ ඤාතී මිතෙත ව සුභදං ජනං,¹
අනාමනතකතං කම්මං තං පච්ඡාමනුතපපතී.

5503. තතො යො වරුණො නාගො පටිසිඤ්ඤා නිවෙසනං,
හරියං ආමනතාසිඤ්ඤාන ඉදං වචනමබුච්චි:

5504. අයං යො පුණ්ණකො යකෙඤ්ඤා යාවතී මං ඉරුඤ්ඤි.
බහුතා විතලාගෙන තසස දෙම පියං මමං.

5505. න ධනෙන න විතෙන ලබ්භා අමහං ඉරුඤ්ඤි,
සචෙ හි වො² හදයං පණ්ඩිතසස
ධම්මෙන ලඤ්ඤා ඉධමාහරෙය්‍ය;
එතෙන විතෙන කුමාරී ලබ්භා
නාඤ්ඤං ධනං උතතරිං පඤ්ඤාම.

5506. තතො යො වරුණො නාගො නිකඛමිඤ්ඤා නිවෙසනා,
පුණ්ණකාමනතාසිඤ්ඤාන ඉදං වචනමබුච්චි:

5507. න ධනෙන න විතෙන ලබ්භා අමහං ඉරුඤ්ඤි
සචෙ තුවං හදයං පණ්ඩිතසස
ධම්මෙන ලඤ්ඤා ඉධමාහරෙසී.
එතෙන විතෙන කුමාරී ලබ්භා
නාඤ්ඤං ධනං උතතරිං පඤ්ඤාම.

5508. යං පණ්ඩිතො තොයක වදනති ලොකෙ
තමෙව බාලොති පුනාහු අඤ්ඤාදි
අකඛාහි මෙ විප්පවදනති එඤ්ඤා,
කං පණ්ඩිතං නාග තුවං වදෙසී.

5509. කොරව්‍යරාජසස ධනඤ්ඤාසස
යදි තෙ සුතො වීදුරො නාම කතතා,
ආනෙහි තං පණ්ඩිතං ධම්මලඤ්ඤා
ඉරුඤ්ඤි පඤ්ඤා³ තෙ හොතු.

5510. ඉදඤ්ඤා සුඤ්ඤා වරුණසස වාකායා,
උච්ඤ්ඤා යකෙඤ්ඤා පරමපපතීතො,
තඤ්ඤා සනොහා පුරිසං අසංසි
ආනෙහි ආජඤ්ඤාමිධෙව සුතනං.

1. සුභදජනෙ - මජ්ඣං.
2. සචෙ ව වො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. පඤ්ඤා - මජ්ඣං, ස්‍යා.

5501. ඇත්තු සියයෙක, අශ්වයෝ සියයෙක, වෙළඹුන් යෙදු රථ සියයෙක, නන්රුවනින් පිරිසුන් බඩුගැල් සියයෙකි. නාරජුනි, එහැම පිළිගනු මැනැවැ. ඉරන්දනී දියණියන් දෙව.

5502. (යක් සෙනෙවිය,) යම්තාක් නැයන් ද මිතුරන් ද සුභද ජනයා ද අමතම් ද ඒ තාක් බලව. නො අමතා කළ කම්යක් වේ නම් ඒ පසුතව්‍යයි (නාරජ කී.)

5503. ඉක්බිති ඒ වරුණ නාරජ නිවෙස්නට පිවිසූ භාඪියාව අමතා මෙවදන් කී:

5504. මේ ඒ ප්‍රසිද්ධ පූර්ණක යක්ෂ තෙම මාගෙන් ඉරන්දනිය ඉල්වයි. බොහෝ වූ ධනලාභයෙන් ඔහට මාගේ ප්‍රිය වූ දියණිය දෙමහ.

5505. (විමලා) ධනසම්පන්න අපගේ ඉරන්දනී නො ලැබිය හැක්ක. ඉදින් පණ්ඩිතයන්ගේ හදමස දැහැමින් ලැබූ මෙහි ගෙන එන්නේ නම් තෙල ධනයෙන් කුමරී ලැබියහෙයි. මත්තෙහි අන් ධනයක් නො පතමහ.

5506. ඉක්බිති ඒ වරුණ නාරජ නිවෙසින් නික්මූ අවුත් පූර්ණක අමතා මෙවදන් කී:

5507. ධනසම්පන්න අපගේ ඉරන්දනී නො ලැබියහෙයි. ඉදින් පණ්ඩිතයන්ගේ හදමස දැහැමින් ලැබූ මෙහි ගෙන එන්නෙහි නම් තෙල ධනයෙන් කුමරී ලැබියහෙයි. මත්තෙහි අන් ධනයක් නො පතමහ.

5508. (පූර්ණක) ලෝකයෙහි යමකු පණ්ඩිත යෑ යි කෙනෙක් කියත් ද යළි ඔහු මෑ බාලයෙකු යි අන් කෙනෙක් කියති. මෙහිලා විවාද කෙරෙති. මට කියව, නාරජුනි, තෙපි කවර නම් පණ්ඩිතයකු ගෙනා කියවූ ද?

5509. ඉදින් තොප විසින් ධනඤ්ජය කොරවා රජුගේ විධුර නම් පණ්ඩිතයෙක් අසනලද වේ ද, එ පණ්ඩිතයා දැහැමින් ලැබූ ගෙනෙව. තොපට ඉරන්දනී පාදපරිවාරිකා වේවා.

5510. වරුණ නාරජුගේ මෙ වදන් අසා ප්‍රමුදිත වූ පූර්ණක යක්ෂ හුනස්නෙන් නැඟී, එහිම සිට, සැරසූ ආජාතීය අසකු ගෙනෙවයි සේවකයකුට අණ කෙළේය.

5511. ජාතරූපමයා කණ්ණා කාවමකමයා¹ චූරා,
ජමොනදසස පාකසස සුවණ්ණසස උරවජදෙ.
5512. දෙවවාහවහං යානං අසසමාරුඤ්ඤා පුණ්ණකො
අලබ්භනො කඤ්ඤනකෙසමසසු
පසසාමී වෙහාසයමනාලිකෙකි.
5513. ස පුණ්ණකො කාමවෙගෙනා² ගිදො
ඉරුන්දිනි නාගකණ්ණං ජිහිංසං
ගනාචාන තං භුතපතිං යසසසිං
ඉච්චිච්චි වෙසසවණං කුචෙරං.
5514. භොගවතීනාමමන්දිරෙ
වාසා භිරණ්ණවතීති චූචති,
නගරෙ නිමේතෙ කඤ්ඤනමයෙ
මණ්ඩලසස උරගසස නිට්ඨිතං.
5515. අච්චාලකා³ ඔට්ටගිවියො
ලොහිතඛකසස මසාරගලලිනො,
පාසාදෙඤ්ඤ සිලාමයා
සොචණ්ණරතනෙන ඡාදිතා.
5516. අකො තිලකා ච ජමබ්බයො
සත්තපණ්ණා මුවලිඤ්ඤකෙතකා,⁴
පියකා⁵ උඤ්ඤකා සභා
උපරිහද්දකා සිඤ්චාරකා.⁶
5517. වමෙඨයාකා නාගමාලිකා
භගීනිමාලා අච්චමෙඤ්ඤ කොලියා,
එතෙ දුමා පරිනාමිතා
සොභයනති උරගසස මන්දිරං.⁷
5518. බඤ්ඤරෙඤ්ඤ සිලාමයා
සොචණ්ණධුවපුඤ්ඤිතා,
බහු යඤ්ඤ වසනොපපාතිකො
නාගරාජා වරුණො මහිඤ්ඤිකො.
5519. තසස කොමාරිකා භරියා
විමලා කඤ්ඤනවෙලලිවිගභා,
කාලා තරුණාව උගගතා
පුච්චමන්දන්ති වාරුදසසනා.

1. කාවමිච්චි - මජ්ඣ. සා.
2. කාමරුගෙන - මජ්ඣ. සා.
3. අච්චලහතා - මජ්ඣ.
4. කෙටකා - මජ්ඣ.
5. පියච්ච උඤ්ඤකා සෙතා පියච්චකා - මජ්ඣ. සා.
6. පාරිහද්දකා සිඤ්චාරිතා - මජ්ඣ.
7. මන්දිරෙ - මජ්ඣ.

5511. මනෝමය අශ්වයාට ස්වර්ණමය කන් ඇත. රක්ත මාණික්‍යමය කුර ඇත. ජාමිබොනද රනින් නිම වූ උරසැත්මාලා (පපුවැස්ම) ඇත.

5512. අලංකාන වූයේ මනහරයේ සැරඟු කෙස් රවුළු ඇති පූර්ණක යක්‍ෂයා දේවවාහවහ නමැති අසු අරා අභසින් ගියේය.

5513. කාමවෙගයෙන් ගිපු වූ ඒ පූර්ණකයා ඉරන්දනී නාමෙනෙවිය පනමින්, භූතාධිපති වූ පරිවාර සම්පත් ඇති වෛශ්‍රවණ වෙත ගොස් මෙසේ කීය :

5514. රනින් නිමහම් කළ නගරයෙහි මැදුරු හෝගවනී, වාසා, හිරක්කවනී යන නම් ඇත්තේය යි කියනු ලැබේ. දරණයෙන් යුතු නාරජුගේ නගරයෙහි (මෙසේ) නිමහම් කරන ලද්දේය.

5515. ඔටුගෙලයේ දිගැති, රක්තමාණික්‍යයෙන් හා මසාරගල්ල නමැති මාණික්‍යයෙන් කළ අටලු (වේදිකා) ඇත්තේය. මෙම නාගභවනයෙහි මිණිමුවා ප්‍රාසාදයෝ රන්මුවා උළින් වසන ලද්දෝය.

5516-17. අඹ මදට දඹ රුක්අක්තන මිදෙල්ල වැටකේ පියල් එරහැදි මීඅඹ එරබදු සපු නා යොහොඹු කොබලිල යන මේ රුක්හු මල් පල ගත්තාහු අතුපතරින් ගැඬසුනාහු නාගමන්දිරය අලංකාර කෙරෙති.

5518. ඔපපාතිකව උපන් මහත් සෘඪි ඇති වරුණ නාරද යම් තැනෙක වෙසේ ද (එතැන) මෙම නාග භවනයෙහි නිතර පිපුණ රන්මුවා මල් ඇති, ඉඳුනිල්මිණිමුවා ඉදිගස් බොහෝ යැ.

5519. රුවන් රසක් වැනි (බබළන) ශරීර ඇති, (මදපවනින් ලෙලෙන) කඵවැල් දල්ලක් මෙන් නැඟී සිටී, කොසඹපල බදු තනපුටු ඇති දර්ශනීය වූ ඔහුගේ තරුණ බිරිඳ විමලා නමැත්තිය.

5520. ලාබාරසරත්තසුච්ඡවී
කණ්ණකාරොව නිවාතපුඤ්ඤො,
තිදිවොකචරාව අච්ඡරා
වීජ්ජනලග්ගනාව නිසසටා.
5521. සා දෙහළුනී සුවිමනිතා
විධුරසස හදයං ධනීයතී,
තං තෙසං දදමී¹ ඉසසර
තෙන තෙ දෙනති ඉරඤ්ඤිං මම.
5522. ස පුණ්ණකො භුතපතිං යසසේ.
ආමන්තය² වෙසසවණං කුචෙරං,
තඤ්ච සනෙතා පුරිසං අසංසි
ආනෙති ආජ්ඣඤ්ඤමිධෙව යුතං.
5523. ජාතරූපමයා කණ්ණකා කාවම්භමයා³ ධුරා,
ජමොනාදසස පාකසස සුවණ්ණසස උරච්ඡදෙ.
5524. දෙවවාභවහං යානං අසසමාරුග්ගා පුණ්ණකො,
අලඬකතො කජ්ජිතකෙසමය්ඤ
පකකාමී වෙහාසයමනාලිකෙඛි.
5525. සො ආගමා⁴ රාජගහං සුරමමං
අඛගසස රඤ්ඤෙඤ්ඤ නගරං දුරායුතං,⁵
පහුතභකඛං බහුඅනන්තපානං
මසකකසාරං විය වාසවසස.
5526. මයුරකොඤ්ඤාගණසමපසුට්ඨං
දිජාභිසුට්ඨං දිජසඛකසෙවිතං,
නානාසකුන්තා⁶භිරුදං සුභඛගනං
පුප්ඵාභිකිණ්ණං භිමචංච⁷ පබ්බතං.
5527. ස පුණ්ණකො වෙපුලලමාභිරුච්ඡි⁸
සිලුවචයං කිලෙපුරිසානුවිණ්ණං,
අනෙචසමානො මණ්ණරතනං උළාරං
තමද්දසා පබ්බතකුට්ඨජෙඤ්ඤි.

---

1. දෙමී - මජ්ඣං.
2. ආමන්තිය - මජ්ඣං.
3. කාවම්භව - මජ්ඣං.
4. අගමා - මජ්ඣං.
5. දුරායුතං - මජ්ඣං.
6. සකුන්තා - මජ්ඣං.
7. භිමචංච - මජ්ඣං.
8. මාභිරුච්ඡි - මජ්ඣං.

5520. ඕ ලතුදිය වන් රත්පැහැ (අතුල්පතුල්) සිව් ඇත්තිය. නිවාතසානසෙක පිපිඟිය මල් ඇති කිණිඹිරිකක් වැන්න. දිවා-භවනයෙහි හැසිරෙන දෙවභනක් වැන්න. සන වලාපටලයකින් නික්මුණු විදුලියක් වැන්න.

5521. සුන්දර සිනා ඇති ඕ දෙළ ඇත්තී, විධුර පණ්ඩිත-යන්ගේ හදවත පතන්නීය. ඉසුරාණෙනී, එය මම ඔවුනට දෙමි. එම හේතුවෙන් ඔවුහු ඉරන්දතිය මට පාවා දෙන්නාහ.

5522. ඒ පූර්ණක යඤ්ඤසෙනාධිපතී තෙම, යකුන්ගේ අධිපති වූ පරිවාරසම්පත් ඇති කුවේර නම් වූ වෙසවුණු රජු අමනා අවසර ගෙන එහි මැ සිටියේ සරසන ලද ආජාතීය අසකු මෙතැනට ම ගෙනෙවයි සේවකයකු ඇණැ වී.

5523. අසුගේ සවන් රනින් ද, කුර රතුකැටින් ද, පපුවැස්ම ජාමෙබානද ස්වර්ණයෙන් ද කරන ලද්දේය.

5524. අලංකාර වූයේ මනහර ලෙසින් සැරසූ කෙහෙ රවුළු ඇති පූර්ණක යඤ්ඤ දේවවාහවහ නම් අසු පිටැ නැහැ අහසින් ගියේය.

5525. හෙතෙම ආභාරපාන බහුල, ශක්‍රයාගේ මසක්කසාර පුරය සඳාශ වූ සතුරන්ට ළංවිය නොහෙන අතීශය රමය වූ අතුරුපුගේ රජගහපුරයට පැමිණියේය.

5526. මොනර කොස්ලිහිණි සමුහයා විසින් සොඹිත වූ, අන්‍ය පක්ෂීන් විසින් හඬනඟන ලද, පක්ෂි සමුහයා විසින් සෙවුනා ලද නොයෙක් සකුණන් විසින් කරනලද නාද ඇති සුන්දර අඩංගු ඇති මල් විසුළු හිමටත් පව්ව බඳු,

5527. කිඳුරන් නිරතුරු හැසිරෙන වෙපුල්ල පර්වතයට ඒ පූර්ණක නැගේය. උදර වූ මිණිරුවන සොයන්නේ පර්වතකුට මධ්‍යයෙහි එය දුටුවේය.

5528. දිසවා මණිං පහසසරං ජාතිවනනං
ධනාහරං¹ මණිරතනං උළාරං,
දදුලුමානං යසසා යසසසීනං
ධමාසති විජුරිවනනලිසෙඛි.
5529. තමග්ගභී වෙළරියං මහඤ්ඤං
මනොහරං නාම මහානුභාවං,
ආජඤ්ඤමාරුඤ්ඤා අනොමවචෙණ්ණො
පසකාමී වෙහාසයමනනලිසෙඛි.
5530. සො ආගමා නගරං ඉදුපතනං
ඔරුඤ්ඤා වාගඤ්ඤී² සභං කුරුනං,
සමාගමෙ එකසතං සමග්ගෙ
අවොහස් යසෙඛා අචිකමපමානො.
5531. කො නීධ රඤ්ඤං වරමාභීජෙති
කමාභීජෙය්‍යාම වරංධනෙන,³
කමනුඤ්ඤරං රතනවරං ජිනාම
කො වාපි නො ජෙති වරංධනෙන.
5532. කුභිං නු රථෙය්‍යං තච ජාතභූමී
න කොරවාසෙසව වචො තවෙදං,
අභිභොසි නො වණ්ණනිභාය සඛෙඛ
අකඛාභී මෙ නාමඤ්ඤ ඛෙඛවෙ ව.
5533. කච්චායනො මාණවකොසමී රාජ
අනුනනාමො ඉතී මච්චයනති,
අඛෙඛසු මෙ ඤාතයො ඛෙඛවා ව
අකඛන දෙවසමී ඉධානුපනෙනා.
5534. කීං මාණවසස රතනානි අසී
යෙ තං ජිනනොභා හරෙ අකඛධුනෙනා,
ඛෙඛනී රඤ්ඤඤ රතනානි අසී
තෙ⁴ තං දළිඤ්ඤ කච්චවභයෙසී.⁵
5535. මනොහරො නාම මණි මමායං
ධනාහරො⁶ මණිරතනං උළාරං,
ඉමඤ්ඤ ආජඤ්ඤං අමිඤ්ඤාපනං
එතං මෙ ජෙඤ්ඤා හරෙ අකඛධුනෙනා.

1. මනොහරං - මජ්ඣං.
2. ඔරුඤ්ඤපාගභී - මජ්ඣං, සා.
3. වරධනෙන - මජ්ඣං.
4. යො - මජ්ඣං.
5. මච්චයසී - මජ්ඣං.
6. මනොහරා - මජ්ඣං.

5528. පැහැ විහිදෙන්නා වූ මහඟු වූ රිසි සම්පත් දෙන්නාවූ (පරිවාර) මාණිකායන් නිසා අධික දීප්තියෙන් යුක්ත වූ යසස් ඇත්තාවූ අහසේ බැබළෙන විදුලියක් වන් (ඒ) මිණිරුවන දැක,

5529. මහත් අනුභාව ඇති (සිතූ පැතු සම්පත් දෙන බැවින්) මනෝහර නම් වූ මහාරස ඒ වෛදුරය මාණිකාය (හේ) ගත්තේය. අලාමක පැහැති පූර්ණක යක්ෂ තෙමේ (එය ගෙන) ආජානීය අසු අරා අහසින් ගියේය.

5530. ඒ යක්ෂතෙම ඉදිපත් නුවරට පැමිණියේය. අසු පිටින් බැසූ කුරුරුපුන්ගේ සභාවට පැමිණියේය. (ඒ) සභාවෙහි රැස්ව සිටි එක්සියක් රජුන් (දුකෙළියට) නො බියව කැඳවී.

5531. මෙහි සිටින රජුන්ගෙන් කවරෙක් උතුම් මිණිරුවන දිනා ද? අපි කවරක්හු උතුම් ධනයෙන් දිනමෝ ද? කවර නම් උතුම් රුවනක් දිනමෝ ද? කවරෙක් හෝ උතුම් ධනයෙන් අප දිනා ද?

5532. (ධනඤ්ජය රජ) තොපගේ ජාතභූමිය කවර රටක ද? තොපගේ මේ කථාව කුරුරට වැසියකුගේ මෙන් නො වේ. (තොපගේ) සිරුරු පැහැයෙන් අප හැම අභිභවනය කෙරෙහි. තොපගේ නම ද නැයන් ද මට කියව.

5533. (පූර්ණක) මහරජ, මම කථායන නමැති මාණවක වෙමි. අනුන නමින් (සෙස්සෝ) මා අමතති. අඟුරටෙහි මාගේ නෑයෝ ද බන්ධුහු ද වෙසෙති. දේවයෙනි දුකෙළි පිණිස මෙහි පැමිණියෙමි වෙමි.

5534. (රජ) අක්ෂධුර්තයෙක් නා දිනමින් යම් වස්තූන් ගෙන යා නම් කිම එබඳු රත්නයෝ මාණවකහට ඇද් ද? රජහට බොහෝ රත්න ඇත. තෙපි දිළිඳුව කෙසේ නම් ඒ රජුන් (දුකෙළියට) කැඳවහු ද?

5535. (පූර්ණක) මේ මාගේ 'මනෝහර' නම් මාණිකාය ධන සම්පත් ගෙනෙන උතුම් මිණිරුවනෙකි. මේ ආජානීයයා ද සතුරන් තවන අස්ථවනෙකි. අක්ෂධුර්තයෙක් මා දිනා තෙල රුවන් ගෙන යන්නේ යැ.

5536. එකො මණි මාණව කිං කරිසසනි
 ආජානියෙකො පන කිං කරිසසනි,
 බහුනි රඤ්ඤා මණිරතනානි අපී
 ආජානියා වාතජවා අනඤ්ඤා.

දෙහළුකණ්ඩො.

- 5537. ඉදඤ්ඤා මෙ මණිරතනං පසස ඤං දිපදුන්නම,
 ඉත්තීනං විග්ගහා වෙසු පුරිසානඤ්ඤා විග්ගහා.
- 5538. මීගානං විග්ගහා වෙසු සකුණානඤ්ඤා විග්ගහා,
 නාගරාජෙ සුපණ්ණෙ ව¹ මණිමහි පසස නිමිතං.
- 5539. හඤ්ඤානිකං රථානිකං අසෙස පඤ්ඤා ධජානි ව,²
 වතුරඤ්ඤානිං ඉමං සෙනං මණිමහි පසස නිමිතං.
- 5540. හඤ්ඤාරුහෙ අනිකට්ඨෙ රථිකෙ පඤ්ඤාකාරිකෙ,
 බලග්ගානි විදුලගානි මණිමහි පසස නිමිතං.
- 5541. පුරං උඤ්ඤපසමපනනං³ බහුපාකාරතොරණං,
 සිඤ්ඤාටකෙසු භුමියො මණිමහි පසස නිමිතං.
- 5542. එසිකා පරිබායො ව පලිසං අග්ගලානි ව,
 අට්ටාලකෙ ව ද්වාරෙ ව මණිමහි පසස නිමිතං.
- 5543. පසස තොරණමග්ගෙසු නානාදිජගණා බහු,
 හංසා කොඤ්ඤා මයුරා ව වකකවාකා ව කුකකුහා.
- 5544. කුණාලකා බහු විත්තා සිඤ්ඤා ජීවඤ්ඤාවකා,⁴
 නානාදිජගණාකිණ්ණං මණිමහි පසස නිමිතං.
- 5545. පසස නගරං සුපාකාරං අබ්බතං ලොමහංසනං,
 සමුසසිතධජං රමමං සුවණ්ණවාලුකසජ්ඣතං.
- 5546. පසස⁵ ඤං පණ්ණසාලායො විහතතා භාගසොමිතා,
 නිවෙසනෙ නිවෙසෙ ව සඤ්ඤාගෙ පට්ඨියො.⁶
- 5547. පානාගාරෙ ව සොණ්ණෙ ව සුණා⁷ ඔදනියාසරා,
 වෙසී ව ගණිකායො ව මණිමහි පසස නිමිතං.

- 1. සුපණ්ණං ව - මජ්ඣ.
- 2. වමිතෙ - මජ්ඣ, සා.
- 3. උඤ්ඤ - මජ්ඣ; අට්ටාල - සා.
- 4. ජීවඤ්ඤා - මජ්ඣ, සා.
- 5. පසෙසඤ්ඤා - මජ්ඣ, සා.
- 6. පට්ඨියො - සා; පට්ඨියො - මජ්ඣ.
- 7. සද; - සා; සුවා - මජ්ඣ.

5536. (රජ) තරුණය, මේ එක මැණික කුමක් කරන්නේ ද? මේ එක ආජාතීය අශ්වයා කුමක් කරන්නේ ද? රජහට බොහෝ මිණි රුවන් ඇත. වාතවේග ඇති ආජාතීය අශ්වයෝ අනල්ප යැ.

දොහළ කාණ්ඩ යි.

5537. (පුරුණක) තරදේවයනී තෙපි මාගේ මේ මිණි රුවන බලව. මෙහි ස්ත්‍රීන්ගේ රූප ද පුරුෂයන්ගේ රූප ද ඇත.

5538. මුවන්ගේ රූප ද පක්ෂීන්ගේ රූප ද පැනෙයි. නාගයන් ද ගරුළන් ද මැණිකෙහි නිමැවුණු (පැණෙන) අසිරි බලව.

5539. මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු හස්ති සේනා, රථ සේනා, අශ්ව සේනා, ධජ වලින් යුත් (සැදුම් ලත්) පාබළ සේනා යන වතුරඬුනී සේනා බලව.

5540. ඇතරුවන්. අසරුවන්, රියදුරන්, පාබළ සෙබළුන් යන සේනා සමූහය මැණිකෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5541. උස්වූ පදනම් ඇති බොහෝ පවුරු හා තොරණ ඇති පුරය ද සිවුමංසල හා ළගන්නා භූමිභාග ද මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5542. ඉන්ද්‍රබේලය ද දිය අගල ද නුවර දෙර කවුළු ද අටලු ද දෙරකොටු ද මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5543—44. තොරණ'ගෙහි (තොරණ මුදුනැ) හංසයන් කොස් ළිහිණින් මොනරුන් සක්වාළිහිණින් ඇටිකුකුළන් කළකොටුලන් විසිතුරු පියාපත් ඇති කොටුලන් හා ජීවංජීවක පක්ෂීන් යන බොහෝ පක්ෂීන්ගේ (රූ සටහන්) ඇත. නොයෙක් වර්ගයනට අයත් පක්ෂීන් ගැවසී ගත් අයුරු මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5545. මැනැවින් ගොඩ නැඟූ පවුරු ඇති අසිරිමත් වූ ලොමුදහගන්නා වූ නභන ලද ධජ ඇති මනස්කාන්ත වූ රන්වැලි අකුළ නගරය බලව.

5546. (ඒ නගරයෙහි) කොටස් විසින් බෙදූ ආපන ශාලා ද නිවාස ද ගෙබිම් ද ගෘහසන්ධි ද කුඳුමහත් වීථි ද බලව.

5547. සුරාසැල් ද සුරාසොඬුන් ද අඛණ්ඩි ද මුළුතැන් ගෙවල් ද වෙසඟනන් ද ගණිකාවන් ද යන මොවුන් මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5548. මාලාකාරෙ ව රජකෙ ගන්ධකෙ අථ දුසසිකෙ,
සුවණණකාරෙ මණිකාරෙ මණිමහි පසස නිමමිතං.

5549. ආලාරියෙ ව¹ සුදෙ ඩ නටනට්ටකගායකෙ,²
පාණිසසරෙ කුමහට්ඨනිකෙ මණිමහි පසස නිමමිතං.

5550. පසස හෙරි මුනිඛගා ව සඛිනා පණවදෙණධිමා,³
සබ්බඤ්ඤි තාලාවචරං මණිමහි පසස නිමමිතං.

5551. සමමනාලඤ්ඤි වීණඤ්ඤි නවචගීතං සුවාදිතං,
තුරියතාලිතසංසුට්ඨං මණිමහි පසස නිමමිතං.

5552. ලඛිකා මුට්ඨිකා වෙසු මායාකාරා ව යොභියා,
වෙනාලිකෙ ව ජලෙල ව මණිමහි පසස නිමමිතං.

5553. සමජජා වෙසු වතනනනි ආකිණණො නරනාරිහි,
මඤ්ඤාතිමඤ්ඤෙ භුමියො මණිමහි පසස නිමමිතං.

5554. පසස මලෙලි සමජජසමිං පොයෙතොත දිගුණං භුජං,
ගිහතෙ නිහතමාතො ව මණිමහි පසස නිමමිතං.

5555. පසස පබ්බතපාදෙසු නානාමීගගණා බහු,
සීහව්‍යඤ්ඤවරාහා ව අච්ඡකොකතරච්ඡයො.⁴

5556. පලසතා ව ගචජා ව මහිසා රොහිතා රුරු,
ඵණෙය්‍යා ව වරාහා ව ගණිනො නිඛිනසුකරා.

5557. කදලිමීගා බහු වීත්‍රා බිලාරා සසකණණකා,
නානාමීගගණාකිණණො මණිමහි පසස නිමමිතං.

5558. නජජායො සුපතිජායො යොණණවාලුකසඤ්ඤා,
අච්ඡා සචනනි අලුක්ඛි මච්ඡගුඛෙතිසෙවිතා.

5559. කුමහිලා මකරා වෙසු සුංසුමාරා ව කච්ඡපා,
පාධීනා පාචුසා මච්ඡා වලජා මුඤ්ඤරොහිතා.

1. ආලාරිකෙ - මජ්ඣ, ස්‍යා.
2. ගාඛිනො - මජ්ඣ; ගාඛිනෙ - ස්‍යා.
3. දිඤ්චො - මජ්ඣ.
4. තරච්ඡකෙ - මජ්ඣ.

5548. මල්කරුවන් රජකයන් විලවුන් වෙළෙන්දන් රෙදි වෙළෙඳුන් රන්කරුවන් මැණික්කරුවන් යන මොවුන් මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5549. බත් පිසන්නවුන් ද මාළු පිසන්නවුන් ද නළුවන් හා ගායකයන් ද අත්තල ගසන්නන් හා කළබෙර වයන්නන් ද මිණි රුවනෙහි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5550. මහබෙර මිහිඟුබෙර සක් ගැටබෙර පනාබෙර ද සියලු තුර්ය විශෙෂ ද මිණි රුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5551. කුළුතාලම් ද, වීණා ද, නැටුම් ගැයුම් හා තුය්ඵ වාදන ද, තුය්ඵවාදන ප්‍රතිරාව ද මිණි රුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5552. කරනම් ගසන්නෝ යැ, මුට්ඨිමල්ලවයෝ යැ, ඉන්ද්‍රජාලි-කයෝ ය, නගරය භොබවන ස්ත්‍රී පුරුෂයෝ යැ යන මොවුන් ද සොහොන් ගොව්වන් හා කරනැවැම්යන් මැණිකෙහි නිර්මිත ඇසිරිය බලව.

5553. ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගෙන් ගැවසුණා වූ මැසි පිට මැසි බඳින ලද කෙළිබිම් ද වෙයි. එහැම මිණි රුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5554. මුෂ්ටිමල්ලයන්ගේ රහමඩලෙහි අධිකව අත්පොළසන් දෙන්නන් ද, ජයග්‍රාහකයන් ද, පරාජිතයන් ද මැණිකෙහි නිර්මිත අසුරු බැලුව මැනැවි.

5555. බලව, පර්වත පාමුලැ සිංහයෝ ද ව්‍යාසුයෝ ද ඌරෝ ද වලස්සු ද වාකයෝ ද කළුභිසැති වලස්සු ද බොහෝ වෙසෙති.

5556. කගවේණෝ ගවරු මීමෝ රෝහිත මුවෝ රුරු-මුවෝ ඒනිමුවෝ ඌරෝ ගෝන්කු යන මෘගයෝ ද,

5557. කෙසෙල් මුවෝ ද, (තවත්) ඉතා විසිතුරු මෘගයෝ (ජාතිහු) ද වලබලල්ලු ද සාවෝ ද මිමින්නෝ ද මෙහි වෙති. නොයෙක් මෘගසමූහයාගෙන් ගැවසුණුයේ මිණි රුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5558. මැනැවින් (සකස්කළ) කොටුපළ ඇති රන්වන් වැලි අතුළු මත්සා සමූහයාගෙන් ගැවසීගත් පිච්ඡුරු ජලය ඇති ගංගාවෝ ගලා බසිත්.

5559. (ගහෙහි) කිඹුල්ලු යැ මෝරු යැ ශිඤ්ඤාර යැ කැස්බෝයැ පෙටියෝ ය දුල්ලු යැ වලයෝ යැ මොද මස්සු යැ රේමස්සු ය යන මේ සත්ත්වයෝ ද ඇත.

- 5560. නානාදුමගණාකිණණා නානාදිජගණායුතා,
වෙඵරියඵලකරොදයො¹ මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5561. පසෙසසු පොභබරණියො සුචිහතතා චතුද්දියා,
නානාදිජගණාකිණණා පුචුලොමනියෙවිතා.²
- 5562. සමනොතාදකසමපනතං මහිං සාගරකුණඤ්ඤං,
උපෙනං චනරාපෙහි³ මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5563. පුරතො විදෙහෙ පසස ගොයානියෙ ච පච්ඡතො,
කුරුයො ජමුද්දිපඤ්ඤා මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5564. පසස චතුඤ්ඤා සුරියඤ්ඤා ඔභාසෙනො⁴ චතුද්දියා,
සිනෙරුං අනුපරියනො මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5565. සිනෙරුං හිමවනඤ්ඤා සාගරඤ්ඤා මහිද්දිකං,⁵
චතොරො ච මහාරාපෙ මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5566. ආරාමෙ චනගුමෙඛෙ ච පාවියෙ ච⁶ සිලුචයෙ,
රමෙම කිලුපුරියාකිණණා මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5567. ඵාරුසකං විතලතං මීසසකං නතුනං චනං,
වෙජයනඤ්ඤා පාසාදං මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5568. සුධම්මං තාවනිංසඤ්ඤා පාරිච්ඡතඤ්ඤා පුපචිතං,
ඵරාවණං නාගරාජං මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5569. පසෙසසු දෙවකඤ්ඤායො නභා විජුරිචුග්ගතා,
නතුනෙ විචරනනියො මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5570. පසෙසසු දෙවකඤ්ඤායො දෙවපුතතපලොහිනී,
දෙවපුතතෙ වරමානෙ මණිමහි පසස නිමමිතං.
- 5571. පරොසහසසපාසාදෙ වෙඵරියඵලකසුතෙ,
පජ්ජලනොතන චණණන මණිමහි පසස නිමමිතං.

- 1. වෙඵරියකරොදයො - මජ්ඣ.
- 2. පුචුලොමනියෙවිතා - මජ්ඣ.
- 3. රාජහි - මජ්ඣ.
- 4. ඔභාසෙනත - මජ්ඣ.
- 5. මහිද්දිකං - මජ්ඣ.
- 6. පිට්ඨියෙව - මජ්ඣ.

5560. නානා වාක්ෂ රාශියෙන් යුක්ත, නානාවිධ පක්ෂිගණයා ඇති, වෛද්‍යයා පාෂාණයන්හි හැපී හඬ නගන ගංගාවෝ (මෙහි) ඇතියහ. එ හැම මිණිරුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5561. මෙහි (මාණිකායෙහි) මනා ලෙස බෙදුණු සිව් දිගුන් ඇති, නොයෙක් පක්ෂි සමූහයා ගැවසීගත්, නොයෙක් මත්සා වර්ගයා ද වෙසෙන තඩාගයෝ ද වෙත්. එය බලව.

5562. භාත්පස්හි ජලයෙන් වට වූ සාගරය කුණ්ඩලාහරණ කොට ඇති වනරොදින් යුතු මිහිතලය මිණිරුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5563. පෙරදිග පූර්වවිදෙහය ද පැසුළුදිග අපරගෝයානය ද, (උතුරු දිගෙහි) උතුරුකුරු දිවයින ද, (දකුණෙහි) දඹදිව ද මිණිරුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5564. සතර දිසා ආලෝක කරන මහමෙර සියාරා යන සඳ ද හිරු ද මිණිරුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5565. මහමෙර ද, හිමාලය ද, සයුර ද මහත් අනුභාව ඇති සතරවරම් දෙවීරජවරුන් ද මිණිරුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5566. ආරාම ද වනලැහැබ් ද ගල්තලා ද කිඳුරන් ගැවසුන සිත් ගන්නා පර්වත ද මිණිරුවන්හි නිමැවුණු අසිරි බලව.

5567. ඵාරුසක විත්‍රලතා මිස්සක නන්දන යන වනයන් (උයන්) ද, විජයෝත්පහය ද මාණිකායෙහි නිර්මිතව ඇති අයුරු බලව.

5568. සුධර්මා නමැති දෙව් සබය ද තවතිසා දෙව්ලොව ද (මල්) පිපුණු පරසතු රුක ද ඵරාවණ ඇතු ද මාණිකායෙහි නිර්මිතව ඇති අයුරු බලව.

5569. අහසින් මතු වූ විදුලිය වැනි දෙවහනන් බලව. නන්දන වනයෙහි හැසිරෙන දෙවහනන් මාණිකායෙහි නිර්මිතව පෙණෙන අයුරු බලව.

5570. දිවායුත්‍රයන් පොළඹවන දිව්‍යාංගනාවන් බලව. හැසිරෙන දෙවිපුතුන් මැණිකෙහි නිර්මිතව පෙණෙන අයුරු බලව.

5571. වෙරළමිණි මුවා පුවරු අතුළු දීප්තිමත් පැහැයෙන් යුක්ත වූ දහසකට අධික දිවාප්‍රාසාද මාණිකායෙහි නිර්මිත අයුරු බලව.

246 ජාතකපාළි - මහනිපාතො

5572. තාවතීංසෙ ච යාමෙ ච කුසිතෙ වාපි නිමමිතෙ,
පරනිමමිතාභිරතීනො¹ මණිමහි පසස නිමමිතං.

5573. පසෙසසඤ්ඤා පොකඛරණියො විපසසනෙකාදිකා² සුචී,
මඤ්ඤකෙහි සංඡනතා පදුමුපපලකෙහි ච.

5574. දසෙසඤ්ඤා රාජියො සෙතා දස³ නීලා මනොරමා,
ඡ පිඛගලා පණණරසා හළීඤ්ඤ ච වතුදදසා.

5575. විසතිං තඤ්ඤා සොචණණො විසතිං රජතාමයා,
ඉඤ්ඤගොපකචණණොහා තාව දිසසතති තිංසති.

5576. දසෙසඤ්ඤා කාළියො ඡ ච මඤ්ඤජට්ඨා⁴ පණණවිසති,
මිසසා ඛන්ධුකපුපොභි නිලුපපලවිචිතතිතා.⁵

5577. එවං සබ්බබ්ගසමපන්නං අච්චිමනතං පහසසරං,
මධිසුඛයං මහාරාජ පසස ත්වං දිපදුතතම.

මණිකණ්ඩො.

5578. උපාගතං රාජ උපෙහි ලකඛිං
නෙතාදිසං මණිරතනං තවඤ්ඤී,
ධමමන ජියාම අසාහසෙන
ජිතො ච නො බිප්පමවාකරොහි.

5579. පඤ්ඤාල පච්චුග්ගත සුරසෙන
මච්ඡා ච මඤ්ඤ⁶ සහකෙකකෙහි,
පසසතඤ්ඤා නො තෙ අසඨෙත්⁷ සුද්ධං
න නො සහායං න කරොති කිඤ්ඤී.

5580. තෙ පාවිසුං අකඛමදෙන මත්තා
රාජා කුරුනං පුණණකො වාපි යකෙඛා,
රාජා කලිං විචිතං අභ්ගහෙසි
කටමග්ගහි පුණණකො නාම යකෙඛා.

1. පරනිමමිතවතීනො - මජ්ඣ., ස්‍යා.
2. විපසසනෙකාදිකා - මජ්ඣ., ස්‍යා.
3. දසසනීයා - මජ්ඣ., ස්‍යා.
4. මඤ්ඤජට්ඨ - මජ්ඣ.
5. විචිතතං - මජ්ඣ.
6. මඤ්ඤා - මජ්ඣ.
7. අසාඤ්ඤා - මජ්ඣ.

5572. තවතීසා යාම තුසිත නිර්මාණරති පරනිර්මිත වසවරතී යන දෙවිලෝභී දෙවියන් මාණිකායෙහි මැවී ඇති අයුරු බැඳුව මැනැවැ.

5573. අතිශයින් පවිත්‍ර ප්‍රයන්ත ජලය ඇති හෙල්මැල්ලෙන් හා පියුම උපුලින් ගැවැසි පොකුණු බැඳුව මැනැවි.

5574. මාණිකායෙහි සුදුහිරි දසයක් ද සිත්ගන්නා නිල්හිරි දසයක් ද, පිඟුවන්හිරි සයක් හා පසළොස්සක් ද, කසාවන්හිරි තුදුසක් ද වෙයි.

5575. රන්පැහැ හිරි විස්සක් ද රිදීපැහැ හිරි විස්සක් ද රන් ඉඳුගොව්වන් පැහැ බඳු හිරි තිසක් ද මාණිකායෙහි ඇත.

5576. මාණිකායෙහි කළු හිරි දසයක් හා සයක් ද මදවිය පැහැ හිරි විසිපහක් ද වේ. කළුපැහැ හා මදවියපැහැහිරි බඳුවදමලින් හා නිලුපුලින් මුසු වැඟියෙන් විචිත්‍රිත ය.

5577. දෙපා ඇතියනට උතුම් රජතුමනි, මේ හැම අංගයන්ගෙන් හෙබි රැස් ඇති පැහැ විහිදෙන පරදුව බලව. (දුකෙළියෙහි යමෙක් දිනා ද ඔහුට අයත් වන්නේ ය.)

මාණිකාණ්ඩ යි.

5578. පූර්ණක ක්‍රීඩා ශාලාව සාද අවසන් ය. දුදුකෙළීන් තැනට එන්නේ මැනැවැ. මෙවැනි මාණිකායක් ඔබට නැත. ක්‍රීඩාවෙහි යෙදෙන අපි සැහැසි ලෙස නොව දූහැමි ලෙස දිනන්නමු. දිනුවහුට කල් නොයවා ධනය දෙනු යෙහේ.

5579. සුප්‍රකට පඤ්චාල රජ ද, සුරසේන රජ ද, මව්ප් රජ ද, කේකක දනව්වේ රජු සමඟ මදුරට රජ ද යන තුලුහු අපේ මේ සටන අසය වූ බලන්වා! සභායෙහි කිසි සාක්‍ෂ්‍යයක් නො කරන්නේ නො වේ. (හැමදෙනා දකිති යි සේ යි.)

5580. කුරුරව වැසියන්ගේ රජතුමා ද පූර්ණක යක්‍ෂයා ද දුදු ක්‍රීඩායෙන් මත් වූ ක්‍රීඩාශාලාවට පිවිසියහ. රජ තෙම සුවිසි අයස්ථාන සොයමින් පරාජය (වන පිළ) තෝරා ගත්තේ ය. යක්‍ෂ තෙම දිනුම් පිළ තෝරා ගත්තේ ය.

- 5581. තෙ තස්ස ජුතෙ උභයො සමාගතෙ
රඤ්ඤිං සකාසෙ සබ්බඤ්ඤි මජ්ඣකි,
අජෙසි යතෙඛා නරචිරියසෙට්ඨං
තස්සපනාදෙ තුමුලො ඛභුව.
- 5582. ජයො මහාරාජ පරාජයො ච
ආයුභතං අඤ්ඤිතරස්ස හොති,
ජනිඤ්ඤ ජිනොසි වරං ධනෙන
ජිනො ච මෙ බ්‍යංමවාකරොහි.
- 5583. හස්සී ගවාසසා මණිකුණ්ඩලා ච
යං වාපි මඤ්ඤං රතනං පථව්‍යා,
ගණ්ඨාහි කච්චාන වරං ධනානං
ආදය යෙනිච්ඡසි තෙන ගච්ඡ.
- 5584. හස්සී ගවාසසා මණිකුණ්ඩලා ච
යඤ්ඤාපි තුඤ්ඤං රතනං පථව්‍යා,
තෙසං වරො වීදුරො නාම කතතා
යො මෙ ජිනො තං මෙ අවාකරොහි.
- 5585. අතතා ච මෙ සො සරණං ගතී ච
දීපො ච ලෙණො ච පරායනො ච,
අසනතුලෙයො මම සො ධනෙන
පාණෙන මෙ සද්දිසො එස කතතා.
- 5586. වීරං වීවාදෙ මම තුඤ්ඤමසස¹
කාමඤ්ඤි පුච්ඡාම තමෙව ගතඛා,
එසොව නො වීචරතු එතමස්සං
යං චකඛතී හොතු කථා² උභිතතං.
- 5587. අද්ධා හි සච්චං හණ්ඨි න ච මාණව-සාහසං,
තමෙව ගතඛා පුච්ඡාම තෙන තුසසාමුභො ජනා.
- 5588. සච්චනානු දෙවා විදහු කුරුනං
ධමමෙ ධීතං විදුරං නාමච්චං,
දසොසි රඤ්ඤං උදවාසි ඤ්ඤි
වීදුරොති සබ්බා කතමාසි ලොකෙ.
- 5589. ආමාය දසාපි භවතති හෙකෙ
ධනෙන කීතාපි භවතති දසා,
සයමපි හෙකෙ උපයතති දසා
භයා පණ්ණාසාපි භවතති දසා
එතෙ නරානං චතුරොව දසා.

---

1. තුඤ්ඤමසස - මජ්ඣං, සයා.
2. කථා - මජ්ඣං, වී., සයා.

5581. ඔව්හු දෙදෙන ක්‍රීඩා ශාලාවෙහි දූකෙළි කෙළියහ. රජුන් සමීපයෙහින් මිතුරන් මැද්දෙහින් නරචීර වූ ශ්‍රේෂ්ඨ වූ රජු පරදවා යසසා දිනුවේ ය. එහි සුදුවෙහි මම දිනිමි යි ඉමහත් සෝභයක් විය. (නාදය පැතුරුණේ ය)

5582. (සුර්ණක) රජතුමනි, ජය හෝ පරාජය හෝ ව්‍යායාම කරනුවන් අතුරෙන් එක්තරයකුට වෙයි. නිරිඳුනි, උත්තම ධනයෙන් පිරිහී ගියහු. මා විසින් තෙපි දිනන ලදුව. වහා මට දිනුම දෙව.

5583. (රජ) ඇත්තු ද ගවයෝ ද අශ්වයෝ ද මිණිකොඩොල් ද, පොළොවෙහි මා සතු යම් රත්නසමූහයක් වේ ද කාන්‍යායනය, ඒ ධනය අතුරෙන් උතුම් ධනයක් ගනුව. ගෙන රිසි දියාවෙකින් යව.

5584. (සුර්ණක) ඇත්තු ද ගවයෝ ද අශ්වයෝ ද මිණිකොඩොල් ද, මේ පොළොවෙහි තොප සතු රුවන් රැසක් වේ ද, ඒ ධනයෙන් විධුර නමැති ඇමති තෙම ඉතා උතුම්. හේ මා විසින් දිනන ලද. ඔහු මට පරදු කොට දෙව.

5585. (රජ) හේ මාගේ පණ ද පිහිට ද ගතිය ද ප්‍රතිෂ්ඨාස්ථානයද ආරක්ෂාස්ථානය ද ඉතා උත්තම ප්‍රතිෂ්ඨාස්ථානය ද වෙයි. හේ මාගේ ධනයට සම කළ නො හැක්ක. තෙල, විධුර ඇමති මාගේ පණ හා සම වෙයි.

5586. (සුර්ණක) මාගේ ද තොපගේ ද විවාදය බොහෝ කල් පවත්නේ ය. එහෙයින් ඔබ වෙත ගොස් විවාරමු. තෙල තැනන්නේ ම මේ කරුණු අපට ප්‍රකාශ කෙරේවා! හේ යමක් කියා ද එය අප දෙදෙනාට ප්‍රමාණ වේවා!

5587. (රජ) මාණවකය, එකාන්තයෙන් තොප කියන්නේ සත්‍යයක. සැහැසි නො වෙයි. ඔහු වෙත ගොස් අසමු. ඔහුගේ ප්‍රකාශයෙන් අපි දෙදෙනා කුටු වෙමු.

5588. (සුර්ණක) කුරු රටෙහි (සත්‍ය) ධර්මයෙහි පිහිටි විධුර නමැති ඇමතියෙක් ඇතැ යි දෙවියෝ කියති. එය සත්‍යයක් ද? (ඔබ) රජුගේ දසයෙක් ද? නැතහොත් නෑයෙක් ද? ලොවෙහි විධුර යන ප්‍රඥප්තිය කවරකු වී ද?

5589. (විධුර පණ්ඩිත) සමහරු ගෙයිද මිඩිය කුසු උපන් දසයෝ ද වෙති. සමහරු මිල දී ගත් දසයෝ වෙති. සමහරු (තුමු ම) දසබවට පත් වූවාහු වෙති. සමහරු බීය නියා දසබවට පත් වූවෝ වෙති. මිනිසුන් දතර දසයෝ සතර කොටසක් ම වෙත්

250 ජාතිකපාළි - මහානිපාතො

5590. අද්ධා හී යොනිතො අහමි ජාතො,
භවො ච රඤ්ඤො අභවො ච රඤ්ඤො,
දසාහං දෙවස්ස පරමි ගතායා.
ධම්මෙන මං මාණව තුඤ්ඤං දජජා.

5591. අයමි දුතියො විජයො මමජ්ජ
පුට්ඨො හී කතතා විචරිත්ථ පඤ්ඤං,
අධම්මරූපො චත රාජසෙට්ඨො
සුභාසිතං නානුජානාසි මඤ්ඤං.

5592. එවං චෙ තො සො විචරෙත්ථ¹ පඤ්ඤං
දසොහමසම් න ච ඛොසම් ඤ්ඤි,
ගණනාහී කච්චාන චරං ධනානං
ආදය යෙනිච්ඡි තෙන ගච්ඡ.

අකඛකණේඤා.

5593. විධුර වසමානස්ස ගහට්ඨස්ස සකං සරං,
ඛෙමා චුත්ඨි කථං අස්ස කථන්තූ අස්ස සඛගහො,

5594. අච්චාපජ්ඣං කථං අස්ස සච්චවාදී ච මාණවො,
අසමා ලොකා පරං ලොකං කථං පෙච්ච² න සොචති.

5595. තං තත්ථ ගතීමා ධිතිමා මතිමා අත්ථදසස්සිමා,
සඛිකාතා සඛධම්මානං විධුරො එතද්චුචි:

5596. න සාධාරණදරස්ස න භුඤ්ඤේ සාදුමෙකතො,
න සෙචෙ ලොකායතීකං නෙතං පඤ්ඤාය වද්ධිතං.

5597. සීලවා චත්තසම්පන්නො අපපම්නෙතො විචකඛණො,
නිවාතචුත්ඨි අත්ථද්ධො සුරතො සඛිලො මුදු.

5598. සඛගහෙනා ච මිත්තානං සංචිභාගී විධානවා,
තපෙපයා අත්තපානෙන සදු සමණධ්‍රාහමණො.

5599. ධම්මකාමො සුතාධාරො භවෙයා පරිපුච්ඡකො,
සක්කච්චං පඨිරූපාසෙයා සීලවනොත ඛහුසසුතෙ.

5600. සරමාවසමානස්ස ගහට්ඨස්ස සකං සරං,
ඛෙමා චුත්ඨි සියා එවං එචන්තූ අස්ස සඛගහො.

5601. අච්චාපජ්ඣං⁴ සියා එවං සච්චවාදී ච මාණවො,
අසමා ලොකා පරං ලොකං එවං පෙච්ච න සොචති.

සරාවාසපඤ්ඤා.

1. විචරිත්ථ - මජ්ඣං, සායා, වී.
2. පච්ච - මජ්ඣං.
3. සාධු - මජ්ඣං, සායා, වී.
4. අච්චාපජ්ජ - මජ්ඣං.

5590. එකාන්තයෙන් මම ද දසයෝනියකින් උපන්මි. වැඩ ද රජහට යැ, අවැඩ ද රජහට යැ, දුරැරට ද ගොස් මම දේවයන්ට දස වෙමි. මාණවකය, රජ කෙම මා දහැමින් තොපට දෙන්නේ යැ.

5591. (සුර්ණක) අද මාගේ මේ දෙවැනි දිනීම ය, පුළුස්නා ලද ඇමැති කෙම මෙම පැනය වියදී ය. රජතුමා එකත්තෙන් අධිර්ම සවභාව ඇත්තේ ය. විධුර පඩිතමන්ගේ සුභාෂිතය මට නො අනුදන්තෙහි ය.

5592. (රජ) මම දසයෙක් වෙමි, නැයෙක් නො වෙමි යි මෙලෙස අපගේ පැනය වියදුවේ නම්, මාණවකය, ධන අතුරෙන් උතුම් ම ධනය වූ මොහු ගෙන, කැමති දියාවකින් යවයි කිය.

දායකකාණ්ඩ යි.

5593. (රජ) විධුර පණ්ඩිතයනි, සිය නිවෙසෙහි වෙසෙන ගිහියාට (තම) ආරක්ෂාව කෙසේ වන්නේ ද? (චතුර්විධ) සංග්‍රහය කෙසේ වේ ද?

5594. කෙසේ නිදුක් වේ ද? කෙසේ සත්‍යවාදී වේ ද? කෙසේ මෙලොවින් පරලොව ගොස් ශොක නො කෙරේ ද?

5595. දම්සෙබෙහි කැණගනි ඇති, ධෙරිය ඇති, විපුල ප්‍රඥා ඇති, සුක්කම අස්ඵ දන්නා නුවණ ඇති හැම දහම් පිරිසිදු දන්නා නුවණ ඇති විධුර පඩිතෙමේ රජුහට මෙය කී ය:

5596. අනුන් අයත් බිරියන් හා වැරදි හැසිරීම නො කටයුතු. රසවත් අහර තනිව රස නො විදියයුතු. ඥාන වර්ධනයට හේතු නොවන ලෝකායත ශාස්ත්‍රය නො සෙවියයුතු.

5597. සිල්වත් වීම ය වත්සපන් වීම ය කුසල්දහමිහි අප්‍රමාද වීම ය නියුණු නුවණැති වීම ය යටත් පැවැත්ම ය මසුරු නො වීම ය සුවච බව ය මිහිරි කථාව ය මොලොක් බව ය (යන මේ ගනි) ඇත්තෙක් වන්නේ ය.

5598. මිතුරනට සංග්‍රහ කරන්නේ දුගී මගී ආදීන්ට බෙද දී වළඳනුයේ කටයුතු සංවිධාන කරනුයේ හැම කල්හි මහණ බමුණන් ආහාරපානයෙන් සතුටු කරන්නේ යැ.

5599. දහම් කැමැතිවීම ය දැනීම දියුණු කිරීම සඳහා මහණ බමුණන්ගෙන් පිළිවිසීම (ප්‍රශ්න කිරීම) සිල්වතුන් හා උගතුන් ගෞරව පූර්වකව ආසුරු කිරීම ය (යන මේ කටයුතු) කරන්නේ ය.

5600. සිය නිවසෙහි වෙසෙන ගිහියාගේ ආරක්ෂා සහිත පැවැත්ම මෙසේ යැ. ඔහුගේ චතුර්විධ සංග්‍රහය ද මෙසේ වන්නේ ය.

5601. සත්‍යවාදී මාණවක කෙම මෙසේ (පිළිපැදීම නිසා) ව්‍යාබාධ රහිත වන්නේ ය. මෙලොවින් පරලොවට ගොස් පරලොව දී ශොක නො කරන්නේ යි.

ගෘහවාස ප්‍රශ්න යි.

252 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

5602. එහි දැනී ගමිඝ්ඝාම දිනෙතො නො ඉඝ්ඝරෙන මෙ,
මමෙවජං පටිපජ්ජ එස ධම්මො සනන්තනො.

5603. ජානාමී මාණව නයාභමසමී
දිනෙතොභමසමී තව ඉඝ්ඝරෙන,
තීභඤ්චි තං වාසයෙමු අගාරෙ
යෙනඤ්චා අනුසාමෙමු පුකෙත.

5604. තං මෙ තථා හොතු වසෙමු තීභං
කුරුතං භවං අජ්ජ සරෙසු කිච්චං,
අනුසාසනං පුකතදරෙ භවජ්ජ
යථා තඨි පච්ඡා¹ සුඛී භවෙය්‍ය.

5605. සාධුතී වඤ්චාන පහුතකාමො
පකකාමී යතෙකා විධුරෙන සද්ධිං,
තං කුඤ්ඤරාජඤ්ඤභයානුචිණ්ණං
පාවෙකඛි අනෙතොපුරමරියසෙට්ඨො.

5606. කොඤ්චං මසුරඤ්ච පියඤ්ච කෙතං
උපාගමී තස්ස සුරමම රූපං,
පහුතභකඛං ඛහු අත්තපානං
මසකකසාරං වීය වාසවඝ්ඝ.

5607. තස්ස නච්චන්ති ගායන්ති අච්චයන්ති වරා වරං,
අච්ඡරා වීය දෙවෙසු නාරියො සමලඛකතා.

5608. සමඛගි කඤ්චා පමදහි² යකඛං
අනෙතන පානෙන ව ධම්මපාලො,
අත්තස්මෙවානුචිචි නතයනෙතො
පාවෙකඛි භරියාය තද සකාමෙ.

5609. තං වදන්තගඤ්ඤරසානුලිතං
සුචිණ්ණජම්බොනදනිකඛසාදීසං,⁴
භරියං වචා එහි සුඤ්ඤාහි භොති
පුකතානි ආමන්තය තමබනෙතෙත.

5610. සුඤ්චාන වාක්‍යං පතීනො අනුජ්ජා
සුනීසං වච තමෙනඛී සුනෙතනං,
ආමන්තය වච්චධරානී⁵ වෙනෙ
පුකතානි ඉන්ද්‍රීවරපුජ්ජසාමෙ.

1. පච්ච - මජ්ඣ.
2. ඛහුකත - මජ්ඣ.
3. පමුදහි - මජ්ඣ., සා.
4. සදීසං - මජ්ඣ.
5. ධම්මධරානී - මජ්ඣ.

5602. ස්වාමීයා විසින් තෙපි මට දෙනලද්දහු යැ. එව දන් යමු. මාගේ ම අභිවෘද්ධිය පතා පිළිපදින්න (ත්‍රියා කරන්න). මෙය සනාතන ධර්මයෙකි. (පෙර සිට පවත්නා නැණවතුන්ගේ ස්වභාවය යි.)

5603. මාණවකය, තා විසින් මම ලබන ලදිමි යි දනිමි. ස්වාමීහු විසින් මම තොපට දෙන ලද්දෙමි. දරුවන්ට අනුශාසනා පිණිය යම් පමණ කල් යේ ද එ පමණ (කල්) තුන් දිනක් අපගේ නිවසේ වසමු.

5604. තොප කියන ලෙස සියල්ල මට සිදුවේවා. තුන් දවසක් ගෙදර වසමු. පින්වත් තෙමේ, අද ගෘහයේ අනුශාසනා කෙරේවා. තොප ගිය පසු දරුවන්ට යෙත් ලැබෙන්නේ යම් ලෙසකින් නම් එසේ අනුශාසනා කෙරේවා.

5605. මහාභෝග ඇති යඤ්ඤතෙම යහපතැයි කියා විධුර පඬිතුමා සමග පිටත්වී. උසස් පැවතුම් ඇති යඤ්ඤතෙමේ ඇතුන් ද අසුන් ද හැසිරෙන අන්තඃපුරයට පිවිසියේ ය.

5606. කොඤ්ඤිය, මයුරය, පියකේතය යන නම් ඇති තුන් ප්‍රාසාදයෝ වෙති. ඒ පහයන් අතරෙන් අතීශය මනෝහර වූ ද බොහෝ ආහාරපාන ඇත්තා වූ ද ශක්‍රයාගේ භවන වැනි වූ ද තමා වෙසෙන පහයට එළැඹියේ ය.

5607. එහි දෙවලෝහි දෙවභනන් මෙන් සරභන ලද ස්ත්‍රීහු උතුම් වූ නෘත්‍ය ගීත වාද්‍යයෙන් ඔවුනොවුන්ට ස්පර්ධා කෙරෙති.

5608. දහමිරක්කා බෝසත් තෙම එදවසැ යඤ්ඤා මාගමුන් හා ආහාරපානයෙන් ද සමග කොට ස්වකීය අතීය මැ මෙනෙහි කරමින් භායභාව වෙත එළැඹියේ ය.

5609. සඳුන් ගඳ කලුල් තවර කළ ජාමිබොනද සචර්ණ සදාශ ශරීර ඇත්තා වූ බිරිඳ අමතා, පින්වතිය, එව. මාගේ කීම අහන්න. තඹපැහැති තෙත් ඇත්තිය, මාගේ දරුවන් කැඳවයි කිය.

5610. අනුජ්ජා තොමෝ හිමිහු බස් අසා, නිලුපුල්වත් තෙත් ඇති වෙනාවෙනි, ආහරණවලින් විභූෂිත මාගේ දරුවන් කැඳවන්නැ යි තඹපැහැති නිය හා මනා ඇස් ඇති යෙහෙළියට කීවා ය.

5611. තෙ ආගතෙ මුද්ධනි ධම්මපාලො
වුමනිකා පුතෙහ අවිකම්පමානො,
ආමනකසිකාන අවොච වාක්‍යං
දිනතාහං රඤ්ඤා ඉධ මාණවස්ස.

5612. ත ස්සජ්ජහං අත්තසුඛී විධෙයො
ආදය යෙනිච්ඡති තෙන ගච්ඡති,
අහං ච වො සාසිතුං ආගතොස්මි
කථං අහං අපරිකතාය ගචෙජ.

5613. සචෙ වො රාජා කුරුඛෙත්තවාසී¹
ජනසන්ධා පුචෙජයා පහුතකාමො,²
කිමාභිජානාථ පුරෙ පුරාණං
කීං වො පිතා අනුසාසෙ පුරජා.

5614. සමාසනා හොථ මයාව සබ්බෙ
කොනිධි රඤ්ඤා අබ්හතිකො මනුසෙසා
තමඤ්ජලිං කරිය චදෙථ එච.
මාහෙච දෙච නභි එස ධම්මො,
වියඤ්ජරාජස්ස නිභීතජචෙචා
සමාසනො දෙච කථං භවෙයා.

පෙක්ඛනකණ්ඩො.

5615. සො ච මිත්තෙ අමචෙච ච ඤ්ඤායො සුභදං ජනෙ,
අලීනමනසඛිකපෙසා විධුරො එතදබ්බී.

5616. එථයො රාජවසනීං නිසීදිකා සුඤ්ඤාථ මෙ,
යථා රාජකුලං පතොතා යසං පොසො නිගච්ඡති.

5617. නභී රාජකුලං පතොතා අඤ්ඤාතො ලභතෙ යසං,
නාසුරො³ නපි⁴ දුම්මෙධො නප්පමත්තො කුදවතං.

5618. යදස්ස සීලං පඤ්ඤාඤච සොචෙයාකචාධිගච්ඡති,
අථ විස්සසතෙ ත්‍යමභි ගුණඤ්ඤාස්ස න රකඛති.

5619. තුලා යථා පඤ්ඤානා සමදණ්ඩා සුධාරිතා,
අජ්ඣධිචෙධා න විකම්පයා ස රාජවසනීං චසෙ.

1. කුරුච්චවාසී - මජ්ඣං, සා.
2. බහුත - මජ්ඣං.
3. නාසුරො - සා.
4. නාභී - සා.

5611. මහබෝසතාණන් වහන්සේ තමා වෙත පැමිණි දරුවන්ගේ හිස සිඹෑ (දරුවෙකි) රජතුමා විසින් මේ මාණවකයාට මම දෙන ලද්දෙමි යි කීහ.

5612. ඔහුට අයිති මම, අද මා සතු සැප ඇත්තෙක් වූයෙමි. එහෙත් පසුව ඔහුට යටත් වෙමි. හේ මා රැගෙන කැමැති මගෙකින් යන්නට පළමු (තොපට) අනුශාසනා කරන්නට ආවෙමි. (තොපගේ) ආරක්ෂාව නො සලසා කෙසේ මම යන්නෙමි ද?

5613. ජනයා පාලනය කරන, බොහෝ සම්පත් ඇති කුරුරට රජ, පෙර සිදුවූ කෙබඳු පැරණි දේ තෙපි දන්නහු ද? පියා තොපට කවර අනුශාසනාවක් කෙළේද යි තොප පුළුවස්තේ නම් මෙසේ මා දුන් අවවාද කියවු.

5614. තෙපි සියල්ලෝ මා හා සම අසුන් ගනිත්වා යි රජ තොපට කීවේ නම්, රජකුලයෙහි කවරෙක් රජු හා සමානාසනික වෙද යි රජුට ඇදිලිබැඳ කියවු. දේවයන් වහන්ස, මෙලෙස නො කියන්නේ මනා ය. මෙය (රජතුමා හා සමව අසුන් ගැනුම) අපේ පාරම්පරික වාරිත්‍රය නො වෙයි. දේවයන් වහන්ස, සිංහ රාජයකු, නිව ජාතියෙහි වූ සිවලකු හා සමව අසුන් ගැනුම කෙසේ වන්නේ ද යි.

පෙක්බන කාණ්ඩ යි.

5615. නො සැහවුණ (පැහැදිලි) සිතුවිලි ඇති විධුර පඩිතුමා මිතුරන්ට, ඇමැතියන්ට, නැයන්ට සහ සුභදයන්ට (හිතවතුන්ට) මෙය කිය:

5616. ආයතියෙනි, එවු ඵ්පරිද්දෙන් රජකුලයට පත් පුරුෂයා යමසේ සම්පතට පැමිණේ ද, මා කියන රාජපරිවර්යාව (රජමැදුරේ සේවය) මා සම්පයේ සිට අසවු.

5617. අප්‍රකට තැනැත්තා ද අදක්ෂ තැනැත්තා ද අඥාන තැනැත්තා ද මුළා වූ සිහි ඇති තැනැත්තා ද රජ මැදුරට පැමිණ කිසි කලෙක යඟ්‍ය නො ලබයි.

5618. යම් කලෙක රජතුමා සේවකයාගේ ආචාර සම්පන්නිය ඥාන සම්පන්නිය හා පවිත්‍රතාව වටහා ගනී ද, එකලා ඔහු විශ්වාස කරයි. සහවාලියයුතු රහස පවා නො සඟවා කියයි.

5619. යමසේ මැනවින් ධරනලද ඔසවාලූ කුලාව (තරාදිය) සමදණ්ඩ වැ සිටී ද එසේ මැ රාජ නියෝග ලද සේවකයා නො සැලේ ද හෙතෙම රජකුලෙහි වසන්නේ යැ (රජගෙහි සේවාවට නිසිවෙ යි.)

256 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

- 5620. කුලා යථා පග්ගානිතා සමදණ්ඩා සුධාරිතා,
සබ්බානි අභිසමෙහානොතා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5621. දිවා වා යදි වා රත්තං රාජකිවෙච්ඡු පණ්ඩිතො,
අජ්ඣකිට්ඨො න විකමෙපයා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5622. දිවා වා යදි වා රත්තං රාජකිවෙච්ඡු පණ්ඩිතො,
සබ්බානි අභිසමෙහානොතා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5623. යො වසස සුකතො මනෙහා රඤ්ඤා සුභවියාදිතො,
න තෙන වුඤ්ඤා ගච්ඡයා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5624. න රඤ්ඤා සමකං¹ භුඤ්ජ කාමහොගෙ කුදුවනං,
සබ්බස්ස පච්ඡතො ගච්ඡ ස රාජවසනී වසෙ.
- 5625. න රඤ්ඤා සදිසං වස්ථං න මාලං න විලෙපනං,
ආකප්පං සරකුඤ්ඤි වා න රඤ්ඤා සදිසමාවරො;
අජ්ඣං කරෙයා ආකප්පං ස රාජවසනී වසෙ.
- 5626. කීළෙ රාජා අමච්චති භරියාහි පරිවාරිතො,
නාමච්චා රාජභරියාසු භාවං කුබ්බථ පණ්ඩිතො.
- 5627. අනුඤ්ඤා අවපලො නිපකො සංවුතීඤ්ඤියො,
මනො පණ්ඩිසම්පනෙහා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5628. නාසස භරියාහි කීළෙයා න මනෙහායා රහොගතො,
නාසස කොසා ධනං ගණෙහා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5629. න නිඤ්ඤාතං බහුං මඤ්ඤා² න මදය සුරං පිට්ඨෙ,
නාසස දයෙ මීගං³ භඤ්ඤා ස රාජවසනී වසෙ.
- 5630. නාසස පීඨං න පලලඛිතං න කොච්ඡං න නාගං⁴ රථං,
සමමනොමහීති ආරුහෙ ස රාජවසනී වසෙ.

- 1. සදිසං - මජ්ඣං.
- 2. න නිඤ්ඤා බහුමඤ්ඤායා - මජ්ඣං, ස්ථා.
- 3. මීගං - මජ්ඣං, ස්ථා.
- 4. නාගං - මජ්ඣං, ස්ථා.

5620. යම්සේ මැනවින් ධරන ලද ඔසවාලූ තුලාව සමදණ්ඩ වැ සිටී ද, එසෙයින් සියලු රාජකායභීය කරන හේ රජතුලෙහි වසන්නේ ය.

5621. නුවණැත්තේ රාජකායභීයෙහි දවලහි හෝ රාත්‍රියෙහි හෝ මෙහෙයන ලද්දේ නො සැලේ නම් හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5622. නුවණැත්තේ රාජකෘත්‍යයෙහි යෙදුනේ දහවල් හෝ රාත්‍රියෙහි හෝ සියල්ල සම්පාදනය කරන්නේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5623. රජතුමා සඳහා යම් මාර්ගයක් මනාව පිළියෙළ කරන ලද ද ඒ මාර්ගයෙන් යවයි (රජතුමා විසින් කියන ලද ද) ඒ මගෙහි නො යන්නේ ය.

5624. රජතුමාට සමාන ලෙස පස්කම් සැප කිසිවිටෙක නො විඳින්නේ ය. හැම තැන්හි එයට වඩා අඩුතරමින් කම්සැප විඳින්නේ ය. හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5625. රජතුමාට සමාන අයුරින් වස්ත්‍ර නො ඇඳීම, මල්මාලා නො දැරීම සහ විලෙවුන් නො ගැල්වීම ද කරන්නේ ය. ඉරියව් පැවැත්වීම හා ශබ්ද කිරීම ද රජතුමාට සමාන නොවන ලෙසින් අහික් ආකාරයකින් කරන්නේ ය. හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5626. රජතුමා ඇමතින් හා භායභාවන් පිරිවරා (යම් විටෙක) ක්‍රීඩා කරන්නේ ද එවිට ඥානසම්පන්න ඇමැති රජතුමාගේ බිරියන් විශ්වාස නො කරන්නේ ය. (ඔවුන් හා විශ්වාසයට නො යන්නේ ය.)

5627. අභංකාර රහිත ව වපල පැවැතුම් නැත්තෙක් ව මුහුකුරා ගිය ප්‍රඥ ඇත්තෙක් ව සංවෘත ංඛිත්‍රිය ඇත්තෙක් ව රජගෙහි වසන්නේ ය.

5628. රජතුමාගේ බිරියන් හා ක්‍රීඩා නො කරන්නේ ය. රහසිගත ව (ඔවුන් හා) සාකච්ඡා නො කරන්නේ ය. ඔහුගේ (රජතුමාගේ) භාණ්ඩාගාරයෙන් ධනය භොරකම් නො කරන්නේ ය. ඒ පුද්ගල තෙම රජගෙහි වසන්නේ ය. (රජුගේ සම්පවාසයට සුදුස්සෙක් වන්නේ ය.)

5629. අධික නිලෝපගතයෙක් නො වන්නේ ය. මත්වීම පිණිස සුරා නො බොන්නේ ය. ඔහුගේ අභය ස්ථානයන්හි (අභයභූමිවල) වෙසෙන මුචන් නො මරන්නේ ය. හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5630. මම කාර්මිකයෙක් වෙමි යි රජතුමාගේ පුටුවට, ඇඳට, සිංහාසනයට, ඇතු පිටට, රථයට නො නඟින්නේ ය. හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

258 ජාත්‍යන්තර - මහානිපාතො

5631. නාතිදුරෙ භවෙ¹ රඤ්ඤා නාවාසනෙන විවක්ඛණො,
සමෙකඛං වසස්² තිට්ඨෙය්‍ය සන්දිසසනො සභතතුනො.
5632. න වෙ³ රාජා සඛා හොති න රාජා හොති මෙටුනො,
නීපපං කුජ්ඣන්ති රාජානො සුකෙනකඛිවි සට්ඨිතං.
5633. න පුජිතො මඤ්ඤමානො මෙධාවී පණ්ඩිතො නරො,
ඵරුසං පතිමනොය්‍ය⁴ රාජානං පරිසං ගතං.⁵
5634. ලඤ්ඤාරො ලභෙඤ්ඤාරං නෙව රාජුසු විසසසෙ,
අකඛිව යතො තිට්ඨෙය්‍ය⁶ ස රාජවසතිං වසෙ.
5635. පුත්තං වා භාතරං සං වා⁷ සමපග්ගණහාති ඛන්තියො,
ගාමෙහි නිගමෙහි වා රට්ඨෙ ජනපදෙහි වා
කුණ්ඨි භුතො උපෙකෙඛය්‍ය⁸ න භණ්ණ ජෙකපාපකං.⁹
5636. හස්ථාරුහෙ අනීකට්ඨෙ රජීකෙ පක්කාරකෙ,
තෙසං කම්මාවදනෙන රාජා වට්ඨෙහි වෙතනං.¹⁰
න තෙසං අනතරා ගච්ඡි ස රාජවසතිං වසෙ.
5637. වාපොච්ඡන්ත¹¹දරො ධිරො වංසො වාපි පකම්පියො,
පට්ටොමං න වතෙතය්‍ය ස රාජවසතිං වසෙ.
5638. වාපොච්ඡන්තදරො අසස මච්චොවසස අජිච්චො,¹²
අපසාසි¹³ නිපකො සුරො ස රාජවසතිං වසෙ.
5639. න බාලො ඉත්ථි ගච්ඡෙය්‍ය සමපසසං තෙජසඛිඛියං,
කාසං සාසං දරං බලයං ඛණ්ණමෙධො නිගච්ඡති.
5640. නාතිවෙලං පභාසෙය්‍ය න කුණ්ඨි සබ්බද සියා,
අච්චිකිණ්ණං මීතං වාවං පනෙන කාලෙ උදීරෙය.
5641. අකෙකාධනො අසංසට්ඨො සච්චො සණ්ණො අපෙසුනො.
සමථං ගිරං න භාසෙය්‍ය ස රාජවසතිං වසෙ.

---

1. භජ - මජ්ඣ, සා.
2. සමුඛඤ්ඤා - මජ්ඣ,
3. නමෙ - මජ්ඣ, සා.
4. පටි මනෙතය්‍ය - මජ්ඣ, සා,
5. පරිසංකීතං - මජ්ඣ,
6. අග්භිව සංයතෙ තිට්ඨෙ - මජ්ඣ, සා.
7. සපුත්තං වා භාතරං වා - මජ්ඣ,
8. උදිකෙඛය්‍ය - මජ්ඣ,
9. ටෙකපාපකං - මජ්ඣ,
10. වෙතනං - මජ්ඣ, සා.
11. චන්ත - මජ්ඣ,
12. අජිච්චො - මජ්ඣ, සා.
13. අපසාසි - මජ්ඣ,

5631. නැණවත් සේවකයා රජතුමාට දුර තැනක හෝ ඉතා සමීප තැනක හෝ නො සිට රජතුමා කරන දෙය බලමින් සිය ස්වාමියාට පෙනෙන තැන සිටින්නේ ය.

5632. රජ එකැතින් ම මිතුරෙක් නො වේ. රජතුමා තමාට සමාන ද නො වේ. ඇසට වැටුණ විනන්ඳුව ඇසේ පියවී ගතිය වහා හරනා සේ රජවරු වහා කීපෙනි.

5633. රජතුමා විසින් මම පුදන ලද්දේ වෙමි යි සිතා නැණවත් පණ්ඩිත මනුෂ්‍යයා (සේවකයා) පිරිස්මැදට ගිය රජතුමාට පරුෂ බසින් කතා නො කරන්නේ ය.

5634. ලද දෙර ඇත්තේ (දෙරටුපාලයකු වූයේ) නමුදු අවසර ලබා ම පිවිසෙන්නේ ය. රජුන් විශ්වාස නො කරන්නේ ය. ගින්න සමීපයේ (සිටින කලෙක) මෙන් සිතියෙන් සිටින්නේ ය.

5635. රජතුමා සිය පුතාට හෝ සිය සහෝදරයාට හෝ ගම් වලින් හෝ නියමගම්වලින් හෝ ජනපදවලින් හෝ කිසිවක් දෙමි යි සේවකයන් සමග කියාද එකල සේවකයා තුෂ්ණිමිභූතව මධ්‍යස්ථ වන්නේ ය. ගුණාගුණ (හොඳ නරක) නො කියන්නේ ය.

5636. ඇත්, අස්, රිය, පාබල යන සිවුරහ සේනාවන්හි කාර්යයන් හා ඔවුන්ගේ හැසිරීම් අනුව රජතුමා වේතන වැඩිකරයි නම් සේවකයා ඔවුන්ගේ ලාභයට අන්තරාය නො කරන්නේ ය.

5637. යම් සේවකයෙක් නැණවත් ද දුන්නක් සේ සිහින් වූ උදර ඇත්තේ ද නො මේරු උණගසක් සේ වලනය වේ ද රජතුමාට විරුද්ධ පැවැත්ම නැත්තේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5638. (යමෙක්) දුන්නක් සේ සිහින් වූ උදර ඇත්තේ ද (දිව ඇතත්) දිව නැත්තකු සෙයින් මාළුවකු මෙන් වූයේ අල්ප වූ කපා ඇත්තේ ද ස්වල්ප වශයෙන් බුදින සුලු වේ ද දක්ෂ ද ශුර ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5639. යමෙක් (සිය) තෙද පිරිතියාම දකිමින් ස්ත්රීන් කරා යළි යළික් නො යන්නේය එසේ යන නුවණ පිරිසුණු පුද්ගලයා කාශ්‍යාසයනට ද කාය පීඩාවට ද කය දුබලවීමට ද පත් වේ.

5640. රජුන් සමීපයේ සිට පමණට වඩා කතා නො කරන්නේ ය. හැමකල නිහඬ නො වන්නේ ය. සුදුසු වේලාවෙහි නො විසිරුණු ප්‍රමාණවත් කතා කරන්නේ ය.

5641. නො කීපෙන සුලු වූ අන්‍යයන් හා නො ගැටෙන්නා වූ සත්‍ය වූ සියුම් වූ ප්‍රියශුන්‍ය නො වූ කතා ඇත්තෙක් වන්නේ ය. හීස් වචන නො කියන්නේ ය. හේ රාජභවනයෙහි වසන්නේ ය.

260 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

- 5642. මාතෘපෙක්ඛිභරො අසස කුලෙජෙට්ඨාපවාසිකො,
තිරිඹිතතපසමපනො¹ ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5643. විනීතො සිප්ඵවා දනොනා කතතො නියතො මුද්ද,
අපමනො සුචී දකෙඛා ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5644. නිවාතචුක්ඛි වදෙධසු සපතීසෙසා සගාරවො,
සුරතො සුඛසමභාසො ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5645. ආරකා² පරිවජෙජයා සභිතුං පභිතං ජනං,
භතො රෙඤ්ඤචුදිකෙඛයා අනඤ්ඤසස ව රාජීනො.
- 5646. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි සීලවනොත බහුසසුතෙ,
සක්ඛවං පඨිරුපාසෙයා ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5647. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි සීලවනොත බහුසසුතෙ,
සක්ඛවං අනුචාසෙයා ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5648. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි සීලවනොත බහුසසුතෙ,
තපෙයා අතතපානොත ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5649. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි සීලවනොත බහුසසුතෙ,
ආසජ්ජ පඤ්ඤා සෙවෙඨ ආකඛිං චුද්ධිමතතො.
- 5650. දිනහපුබ්බං න භාපෙයා දනං සමණබ්‍රාහ්මණෙ,
න ච කීඤ්චී නිචාරෙයා දනකාලෙ වණ්ඨබ්බකෙ.
- 5651. පඤ්ඤවා බුද්ධිසම්පනොනා විධානවිධිකොච්චෙද,
කාලඤ්ඤ සමයඤ්ඤ ච ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5652. උට්ඨාතා කම්මධෙයොසු³ අපමනො විචකඛිණො,
සුසංවිහිතකම්මනොනා ස රාජවසතිං වසෙ.
- 5653. බලං සාලං පසුං බෙතං ගනානා වසස අභිකඛිණං
මීතං ධඤ්ඤා නිධාපෙයා මීතඤ්ච පාවයෙ සරෙ.

---

1. සකො සබ්ල සමභාසො - මජ්ඣං.
2. ආකාරකා - මජ්ඣං.
3. කාමධෙයොසු - චී.

5642. (යමෙක්) මවුපියන් පෝෂණය කරන්නේ ද කුලදෙවුවන් පුදන්නේ ද හිරි ඔතප් ඇත්තේ ද හෙතෙම රජගෙහි වසන්නේ ය.

5643. යමෙක් ආචාරසම්පන්න වූයේ ද ශිල්ප ඇත්තේ ද හික්මවාගත් ඉඳුරන් ඇත්තේ ද සිය ජීවිතය ගුණවත් කරගත්තේ ද නො සැලෙන ස්වභාව ඇත්තේ ද මාන රහිත ද අප්‍රමාද ව (නුමුලා සිහි ඇති ව) ක්‍රියා කරනුයේ ද පිරිසුදු වූයේ ද උවටැන් කිරීමට දක්ෂවූයේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5644. (යමෙක්) වැඩිහිටියන් කෙරේ යටහත් පැවතුම් ඇත්තේ ද සාදර සගෞරව වූයේ ද සුවච පැවැතුම් ඇත්තේ ද මොළොක් වදන් ඇත්තේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5645. රහස් සෙවීමට අන් රජුන් විසින් එවන ලද ජනයා දුරින් දුරු කරන්නේ ය. තමාගේ රජු ම'ස්වාමියා ලෙස සලකන්නේ ය. අන් රජකු සම්පයෙහි නො වසන්නේ ය.

5646. (යමෙක්) සිල්වත් වූ බහුශ්‍රැත වූ මහණ බමුණන් මැනැවින් ඇසුරු කරනුයේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5647. (යමෙක්) සිල්වත් වූ බහුශ්‍රැත වූ මහණ බමුණන් (පෙහෙවස් සමාදන්වී) අනුව වසනුයේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5648. (යමෙක්) සිල්වත් වූ බහුශ්‍රැත වූ මහණ බමුණන් ආභාරපාන දීමෙන් සන්තර්පණය කෙරේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5649. සිල්වත් වූ බහුශ්‍රැත වූ පණ්ඩිත වූ මහණ බමුණන් වෙත පැමිණ සිය අභිවාද්ධිය අපෙක්ෂාවෙන් ඇසුරු කරන්නේ ය.

5650. පෙරසිට මහණ බමුණන්ට දුන් දෑ නො පිරිහෙළන්නේ ය. දෙන කලා එතැනට පැමිණි යාවකයන් දැකූ (ඔවුනට දෙන දීමනා) කිසිවක් නො වළක්වන්නේ ය.

5651. යමෙක් විමංසක ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත ද බුද්ධි සම්පන්න ද කායඛියන් සංවිධානය කිරීමේ බුහුටි වේ ද දන් දීම සිල්දැකීම ආදියට යොග්‍ය කාලය දන්නේ ද සි සෑම වැපිරීම ආදිය සඳහා යෝග්‍ය කාලය දන්නේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5652. නොපමා වූ බුද්ධිමත් වූ යමෙක් තම කටයුතු කිරීමේ උත්සාහ ඇත්තේ ද කායඛි සංවිධානයේ මනා දක්ෂ බව ඇත්තේ ද හෙතෙම රජගෙහි වසන්නේ ය,

5653. (යමෙක්) කලවිටට ශාලාවට ගවශාලාවට හා කුඹුරට නිතර යන්නේ ය. මනින ලද (ප්‍රමාණය දෑ) ධාන්‍ය අවුච්ච තැන්පත් කරන්නේ ය. ශාභයේ (ප්‍රයෝජනය සඳහා) මැන (පමණට) පියන්නේ ය,

5654. පුත්තං වා භාතරං සං වා සීලෙසු අසමාහිතං,
අනඛන්ධවා හී තෙ බාලා යථා පෙතා තරෙච්චි තෙ;
වොලඤ්ඤා නෙසං පිණ්ඩඤ්ඤා ආසීනානා¹ ච දපයෙ.
5655. දසෙ කම්මකරෙ පෙසෙසු² සීලෙසු සුසමාහිතෙ,
දකෙඛ උට්ඨානසම්පන්නෙ ආධිපච්චසම්³ ධාපයෙ.
5656. සීලවා ච අලොලො ච⁴ අනුරතො චසස රාජීනො,
ආචී රහො හිතො තසස ස රාජචසතිං චසෙ.
5657. ඡන්දඤ්ඤා රාජීනො අසසු⁵ චිත්තට්ඨො චසස රාජීනො,
අසධකුසකචන්දසස ස රාජචසතිං චසෙ.
5658. උච්චාදයෙ ච⁶ නභාපයෙ ධොවෙ පාදෙ අධොසිරං,
ආභතොපි න කුපෙපයා ස රාජචසතිං චසෙ.
5659. කුම්භමිපි පඤ්ඤා⁷ කුරියා⁸ වායසං⁹ වා පදකම්මං,
කීමෙච සබ්බකාමානං දතාරං ධීරමුක්කමං.
5660. යො දෙති සයනං චත්ථං යානං ආවසථං සරං,
පඡ්ඤන්තාරිච භූතානි භොගෙහි මභිචසසති.
5661. එසයො රාජචසති චත්තමානො යථා නරො,
ආරාධයති රාජානං පූජං ලභති භතකුසු.

රාජචසතිකණ්ඩං.

5662. එචං සමනුසාසිත්වා ඤාතිසඛ්ඛං විචකඛණො,
පරිකීණණො සුභදෙහි¹ රාජානමුපසඛකම්.
5663. චන්දිත්වා සිරසා පාදෙ කත්වා ච නං පදකම්මං,
චිට්ඨරො අචච රාජානං පග්ගභෙත්වාන අඤ්ඤාලිං.
5664. අයං මං මාණවො නෙති කතකුකාමො යථාමතිං,
ඤාතීනත්ථං පචකඛාමි නං සුභොහි අරිඤ්ඤම.

1. ආසනානං - මජ්ඣං.
2. පොසෙ - මජ්ඣං.
3. ආධිපච්චසති - මජ්ඣං.
4. අලොලොච - මජ්ඣං.
5. වසා - මජ්ඣං.
6. අච්චාදනෙච - මජ්ඣං.
7. කුරියා - මජ්ඣං, කුරියා - ස්ථා.
8. වාතං වාපි - ස්ථා. වාචං - මජ්ඣං.
9. සුභදෙහි - මජ්ඣං, ස්ථා.

5654. සීලයන්හි නො පිහිටි සිය පුතකු හෝ සොහොයුරකු හෝ අධිපති තැන්හි (අධිපති තනතුරකැ) නො තබන්නේ ය. අඥන වූ ඔවුහු අධග සමාන (සොහොවුරු) නොවෙති. ඉණ සිරුර රහිත වන බැවින් ඔවුහු මළවුන් වැන්න. (කැඳවීමක් නැති ව) අවුදින් හුන්නවුන්ට රෙදි කඩක් හා ආහාර පමණක් දෙවන්නේ ය.

5655. දක්ෂවූ ද උත්සාහවත් වූ ද මනාව සීලයන්හි පිහිටියා වූ ද දසයන් කම්කරුවන් හා පණිවිඩකරුවන් ද ආධිපත්‍යයෙහි පිහිටුවන්නේ ය.

5656. යමෙක් සිල්වත් ද ලෝභ රහිත ද රහසිගත වත් ප්‍රකට වත් රජතුමාට හිතවත්වේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5657. යමෙක් රජතුමාගේ කැමැත්ත දන්නේ ද රජතුමාගේ විත්තාරාධනය කෙරේ ද රජතුමාට විරුද්ධ නො වූ පැවැතුම් ඇත්තේ ද හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5658. (යමෙක් රජතුමාගේ) ඇඟ උලා නාවනුයේ ද යටිකුරු කළ හිස ඇතිව (බීම බලාගෙන) පා සෝදනුයේ ද, පහර ලදුවත් නො කීපේ ද, හේ රජගෙහි වසන්නේ ය.

5659. අභිවාද්ධිය තකා වතුර කළය දක ඇදීලි බැදීම ද කවුඩකු දක ප්‍රදක්මිණාව ද කෙරේ නම් කැමැති හැම දෙය දෝනා වූ ඥානවත් ශ්‍රේෂ්ඨ රජතුමා දුටු විට කියනු කීම? (එකාන්තයෙන් හරසර දක්විය යුත්තේම ය.)

5660. යමෙක් සයනාසන වස්ත්‍ර යානා සහ වාසස්ථාන දෙන්නේ ද සත්ත්වයන්ට මේසය මෙන් සම්පත් නමැති මහවැසි වස්වන රජතුමාට අභිවාදන කටයුතු.

5661. ආයථයෙහි, මා විසින් රාජවසනිය, (රාජසේවකයන්ගේ පැවැත්ම) මෙසේ කියන ලදී. මෙ පරිදි යම් මිනිසෙක් රජු සතුටු කෙරේ නම් හෙතෙම ස්වාමීන්ගෙන් සැලැකිලි ලබන්නේ ය යි (විධුර පඬිතුමා අනුශාසනා කෙළේ ය.)

රාජවසනිකාණඩ යි.

5662. විධුර පඬිතුමා මෙසේ ඤාතිසමූහයාට අනුශාසනා කොට මිතුරන් පිරිවරා රජතුමා වෙත පැමිණියේ ය.

5663. විධුර පඬිතුමා හිසින් රජතුමාගේ පා වැද ඔහු පැදැකුණු කොට ඇදීලි බැඳගෙන රජුට (මෙසේ) කීය:

5664. රජතුමාණෙනි, මේ මාණවකයා ඔහුගේ කැමැත්ත අනුව ක්‍රියා කිරීමට මා ගෙන යයි. (මගේ) නැයන්ට යහපත පිණිස මෙය කියන්නෙමි. එය අසන්නේ මැනැවි.

5665. පුතෙක ව මෙ උදිකෙබසි යකච්ච මඤ්ඤං සරෙ ධනං,
යථා පෙච්ච¹ න භායෙථ කුතියඛෙඤා මධි ගතෙ.

5666. යථෙච ඛලුති භුමා භූමියාව පතිට්ඨති,
එවෙනං ඛලිතං මඤ්ඤං එතං² පසසාමී අචචයං.

5667. සකකා න ගතතුං ඉති මඤ්ඤං හොති³
කුඤ්ඤා වධිකා ඉධ කාතියානං,
ඉධෙච හොති ඉති මඤ්ඤං රුච්චිති
මා කං අගා උත්තමභූරිපඤ්ඤා.

5668. මාහෙච ධම්මෙසු මනං පඤ්ඤති
අතෙච ව ධම්මෙ ව යුතෙඤා භවස්සු,
ධිරුච්චි කම්මං අකුසලං අනරියං
යං කකා පචජා නිරයං චජෙය්‍ය.

5669. නෙචෙස ධම්මො න පුතෙතං කිච්චං
අධිරො හි දසසස ජනිඤ ඉසසරො,
සාතෙතුං කුමාපෙතුං⁴ අථොපි භතතුං
න ව මඤ්ඤං කොධස්ථි වජාමි වාහං.

5670. ජෙට්ඨපුත්තං උපගුඤ්ඤා විනෙය්‍යා හදයෙ දරං,
අස්සුපුඤ්ඤාහි නෙතෙහි පාවිසි යො මහාසරං.

5671. සාලාව සම්පමච්චිතා⁵ මාචනෙන පමඤ්ඤිතා,
සෙනති පුත්තා ව දරා ව විධුරසස නිචෙසනෙ.

5672. ඉත්ථිසභසසං හරියානං දසිසතසතානි ව,
බාහා පග්ගඤ්ඤා පකකඤ්ඤං විධුරසස නිචෙසනෙ.

5673. ඔරොධා ව කුමාරා ව චෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
බාහා පග්ගඤ්ඤා පකකඤ්ඤං විධුරසස නිචෙසනෙ.

5674. හඤ්ඤාභා⁶ අනීකට්ඨා රචිකා පඤ්ඤාකාරකා,
බාහා පග්ගඤ්ඤා පකකඤ්ඤං විධුරසස නිචෙසනෙ.

5675. සමාගතා ජානපද නෙගමා ව සමාගතා,
බාහා පග්ගඤ්ඤා පකකඤ්ඤං විධුරසස නිචෙසනෙ.

1. පචජා - මජ්ඣං, සා.
2. එච්චං - මජ්ඣං.
3. නසකකා ගතතුං මති මඤ්ඤං හොති - මජ්ඣං.
4. ජාපෙතුං - මජ්ඣං.
5. ජම්පමච්චිතා - මජ්ඣං, සම්පමඤ්ඤිතා - සා,
6. හඤ්ඤාභා - මජ්ඣං, චී, සා,

5665. මාගේ දරුවන් බැලුව මැනැව. මාගේ නිවෙසෙහි (ඔබ විසින් හෝ අන් රජුන් විසින් හෝ දෙන ලද) අන්‍ය වූ යම් ධනයක් වේ නම් එයද බැලුව මැනැව. මා ගිය පසු මගේ නැසියෝ යම්සේ නො පිරිහෙත් ද (එසේ කරන්නේ මැනැවි.)

5666. යම්සේ පොළොව පැකිලී ගියේ පොළොවෙහිම පිහිටන්නේ ද මාගේ මේ පැකිලීමත් එසේ ය. මාගේ මෙම වරද දකිමි.

5667. උතුම් වූ මහාප්‍රාඥය, ඔබට යා නො හැකි ය. මට මෙසේ සිත් වේ. කාන්‍යායන වූ මාණවකයා මෙහි තළා මරා මෙහි නවතිනු යනු මට රිසි වේ. තෙපි නො යව.

5668. (රජතුමනි), අධර්මයෙහි (පාපයෙහි) හිත නො යොදන්න. අභිවෘද්ධිය ගෙන දෙන දෙයෙහිත් පුණ්‍යක්‍රියාවන්හිත් යෙදෙන්න. යම් කර්මයක් කොට පසුව අපායට යේ ද එවැනි ලාමක වූ පාපක්‍රියාවට නින්දා වේවා.

5669. මෙ යුක්තිය නො වේ. යළි කටයුතුදා ද නො වේ. රජතුමනි, ස්වාමී දසයාගේ අධිපති ය. (ස්වාමියා විසින් සේවකයා) නසන්නේ දවන්නේ පෝෂණය කරන්නේ සුදුසු ය. මාණවකයා කෙරෙහි මට කෝපයක් නැත. මම (ඔහු හා) යමි.

5670. ඒ (විධුර පණ්ඩිත) තෙම දෙටු පුතණුවන් වැළැදගෙන විත්තපිඩාව දුරුකොට කඳුළුපිරි නෙතින් යුතු ව මහපායට පිවිසියේ ය.

5671. විධුර පඩිතුමාගේ නිවෙසෙහි දරුවෝ ද බිරියෝ ද යුළහින් මඩනා ලද කම්පිත වූ සල්වනයෙක සල්ගස් මෙන් තන්හි තන්හි වැටී සිටිත්.

5672. විධුර පඩිතුමාගේ නිවෙසෙහි දහසක් භායභා වූ ස්ත්‍රීහු ද සත්සියයක් දැසිහු ද හිස අත් බැඳගෙන හැඳුහ.

5673. විධුර පඩිතුමාගේ නිවාසයෙහි අන්තඃපුර ස්ත්‍රීහු ද කුමාරයෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බමුණෝ ද හිස අත් බැඳගෙන හැඳුහ.

5674. විධුර පඩිතුමාගේ නිවාසයෙහි ඇතරුවෝ ද අසරුවෝ ද රජීකයෝ ද පාබලසේනාවෝ ද හිස අත් බැඳ හැඳුහ.

5675. විධුර පඩිතුමාගේ නිවෙසෙහි රැස් වූ දනව්වැස්සෝ ද නියමුගම් වැස්සෝ ද හිස අත් බැඳ හැඳුහ.

266 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

5676. ඉක්ඛී සහසසං හරියානං දුසීසතසතානී ව,
බාහා පගගගහ පකකඤ්ඤං කසමා නො විජභෙසසසි.

5677. ඔරොධා ව කුමාරා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
බාහා පගගගහ පකකඤ්ඤං කසමා නො විජභෙසසසි.

5678. හජාරුහා අනීකට්ඨා රථීකා පහතිකාරකා,
බාහා පගගගහ පකකඤ්ඤං කසමා විජභෙසසසි.

5679. සමාගතා ජානපද නෙගමා ව සමාගතා,
බාහා පගගගහ පකකඤ්ඤං කසමා නො විජභෙසසසි.

5680. කඤ්ඤා සරෙසු කිව්වානී අනුසාසිකා සකං ජනං,
චිත්තාමචෙව ව භවෙව ව පුත්තදරෙ ව බන්ධවෙ.

5681. කමමනතං සංවිධෙකාන ආචිකඤ්ඤා සරෙ ධනං,
නිධිකඤ්ඤා ඉණදනකඤ්ඤා පුණ්ණකං එතදබ්බි.

5682. අවසී තුවං මග්ග තිහං අගාථෙ
කතානී කිව්වානී සරෙසු මග්ගං,
අනුසාසිකා පුත්තදරා මයා ව
කරොම කව්වාන යථා මතීං තෙ.

5683. සවෙ හී කතෙත අනුසාසිකා තෙ
පුත්තා ව දරා ව අනුච්චිනො ව,
හතෙඤ්ඤා දනී තරමානරුපො
දීසො හී අඤ්ඤාපි අයං පුරජා.

5684. අසලිහිතොව ගණහාහි ආජානීයසස¹ වාලධිං,
ඉදං පවුඡ්ඡමකං තුග්ගං ජීවලොකසස දසසනං.

5685. සොහං කිසස නු භාධිසසං යසස මෙ නක්ඛී දුකකතං,
කායෙන වාචා මනසා යෙන ගවේඡයා දුග්ගතීං.

5686. සො අසසරාජා විධුරං වහනොතා
පකකාමී වෙභාසයමනනලිකෙඛි,
සාබ්බසු සෙලෙසු අසජ්ජමානො
කාළාගිරීං බිපමුපාගමාසි.

1. ආජානෙයාසස - මජ්ඣං.

5676. (විධුර පඬිතුමාගේ නිවාසයෙහි) භායඹා වූ දහසක් ස්ත්‍රීහු ද සත්සියයක් ද සිහු ද කවර හෙයින් අප හැර යන්නෙහි දැයි හිස අත් බැඳ හැඬුහ.

5677. (විධුර පඬිතුමාගේ නිවාසයෙහි) අතැවුර වැස්සෝ ද කුමරුවෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බමුණෝ ද කවර හෙයින් අප හැර යන්නෙහි දැයි හිස අත් බැඳ හැඬුහ.

5678. ඇතරුවෝ, අසරුවෝ, රජිකයෝ ද පාබලසේනාවෝ ද කවර හෙයින් අප හැර යන්නෙහි දැයි හිස අත් බැඳ හැඬුහ.

5679. රැස් වූ දනව්වැස්සෝ ද නියම්ගම් වැස්සෝ ද කුමක් හෙයින් අප හැර යන්නෙහි දැයි හිස අත් බැඳ හැඬුහ.

5680. පණ්ඩිත තෙම ගෘහයන්හි කළමනා කායඹයන් කොට මිත්‍රාමාත්‍යයන් දසයන් අඹුදරුවන් නෑයන් සහ සිය ජනතාවට අනුශාසනා කොට,

5681. වැඩ පිළියෙළ කොට ගෙහි ඇති ධනය ද නිධාන ද ණයට දුන් ධනය ද පවසා පූර්ණකයාට මෙය කීය:

5682. මාගේ නිවසෙහි ඔබ තෙදිනක් විසූහු. මාගේ ගෘහයන්හි කළමනා වැඩ මා විසින් කරන ලදී. අඹුදරුවනට අනුශාසනා කරන ලදී. කච්චානය දුන් තොපගේ අභාස පරිදි ක්‍රියා කරමු.

5683. ප්‍රිය තෙතැත්ත, ඉදින් තොප විසින් දරුවනට බිරියන්ට සහ සේවකයන්ට අනුශාසනා කරන ලද නම් දුන් වහා එව. ඉදිරියෙහි (ඇති) ගමන් මග ද ඉතා දිග ය.

5684. මේ ආජාතීය අසුගේ වලිගය බිය රහිතව අල්ලා හන්න. මෙය තොපගේ මිනිස්ලොව අවසාන දර්ශනය වෙයි.

5685. යමක් නිසා දුගතියට යේ නම් කය වචනය හිත යන කිදෙරින් මා කළ එබඳු වරදක් නැත. (එහෙයින්) ඒ මම කුමට බිය වෙමි ද?

5686. ඒ අශ්වරාජ තෙම විධුර පඬිතුමන් උසුලමින් අහසින් ගමන් කෙළේ ය. අකුවල හා ගල්වල නො ගැටෙමින් කාළාගිරි පූර්වතයට ඉක්මණින් පැමිණියේ ය.

268 ජාතිකපාලි - මහනිපාතො

5687. ඉතීසහසසං හරියානං දසීසත්තසතානි ච,
බාහා පගගඤ්ඤ පක්කන්දුං යකෙඛා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන
විධුරං ආදය ගච්ඡති.

-පෙ-

5688. සමාගතා ජානපද නෙගමා ච සමාගතා,
බාහා පගගඤ්ඤ පක්කන්දුං යකෙඛා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන
විධුරං ආදය ගච්ඡති.

5689. ඉතීසහසසං හරියානං දසීසත්තසතානි ච,
බාහා පගගඤ්ඤ පක්කන්දුං පණ්ඩිතො සො කුභිං ගතො.

-පෙ-

5690. සමාගතා ජානපද නෙගමා ච සමාගතා,
බාහා පගගඤ්ඤ පක්කන්දුං පණ්ඩිතො සො කුභිං ගතො.

5691. සචෙ සො සත්තරභෙතන පණ්ඩිතො නාගමීසසති,
සඛෙඛ අග්ගිං පචෙකඛාම නක්ඛො ජීවිතෙන නො.

5692. පණ්ඩිතො ච විඤ්ඤො ච විභාචී ච විචකඛණො,
විප්පං මොචෙසසත්තනානං¹ මා භාථ ආගමීසසති.

අනතරපෙයාලො.

5693. සො තස් ගන්ඤ්ඤාන විචිත්තයනො
උච්චාවචා චෙතනකා² භවතී,
ඉමසස ජීවෙන නහස්³ කිඤ්චි
හන්ඤ්ඤානිමං හදයං ආදීසිසසං.

5694. සො තස් ගන්ඤ්ඤා පබ්බතමනතරසමිං
අනොනා පචිසිඤ්ඤා පද්ධවිඤ්ඤො,
අසංචුතසමිං ජගතිපපදෙසෙ
අධොසිරං ධාරසි කාතීයානො.

5695. සො උමඛමානො නරකෙ පපාතෙ
මහඛහගෙය ලොමභංසෙ විදුගග්ග,
අසන්තසං⁴ කුරුනං කත්තසෙට්ඨො
ඉච්චබ්‍රවී පුණ්ණිකං නාම යකඛං.

1. විප්පං මොචිය අත්තනං - මජ්ඣං.
2. චෙතනකා - මජ්ඣං.
3. මහස් - මජ්ඣං, සායා.
4. අසන්තසනො - මජ්ඣං, සායා, වී,

5687. යකෙක් බමුණු වෙසින් අවුත් විධුර පඩිතූමා රැගෙන යයි කියමින් බිරියන් වන අහසක් ස්ත්රීහු ද, සත්සියයක් ද සිහු ද හිස අත්බැඳ හැඳුහ.

5688. යකෙක් බමුණු වෙසින් අවුත් විධුර පඩිතූමා රැගෙන යයි කියමින් ගම් නියම්ගම් ජනපද වැස්සෝ හිස අත්බැඳ හැඳුහ.

5689. ඒ විධුර පඩිතූමා කොහි ගියේ දැයි කියමින් බිරියන් වන අහසක් ස්ත්රීහු ද සත්සියයක් ද සියෝ ද හිස අත්බැඳ හැඳුහ.

5690. ඒ විධුර පඩිතූමා කොහි ගියේ දැයි කියමින් ගම් නියම්ගම් දැනු වැස්සෝ හිස අත් බැඳගෙන හැඳුහ.

5691. ඉදින් ඒ පඩිතූමා සත්රැයෙකින් නො එන්නේ නම්, අපි සියලු දෙන ගින්නට පනින්නෙමු. අපේ ජීවත්වීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැත.

5692. (විධුර පඩිතූමා) පඩිවරයෙක, විමසායෙන් (විමසන ක්‍රවණින්) යුක්තයෙක, ව්‍යක්තයෙක, කටයුතු නො කටයුතු කීමට දත්තෙක, ස්වාන්තාවිත ප්‍රඥාවෙන් යුක්තයෙක, එහෙයින් බිය නො වන්න. (පණ්ඩිත තෙම) වහා (එම) ග්‍රහණයෙන් මිදෙන්නේ ය. යළි මෙහි එන්නේ ය.

අන්තරපෙය්‍යාලය.

5693. හෙතෙම (පූර්ණකයා) එහි (කාලාගිරි පර්වතයට) ගොස් සිතනුයේ ඔහට උස් පහත් සිතිවිලි උපත. මොහුගේ (විධුර පඩිතූමාගේ) ජීවිතයෙන් කිසිත් පලක් නො වේ. මොහු මරා හදවත ගන්නෙමි.

5694. කාතියාන දුෂ්ට සිත් ඇත්තේ එහි (පචිතමස්තකයෙන් පාදයට) ගොස් පචිත අතුරෙහි සිට ඇතුළට පිවිස (මුදුනට නැඟී බෝසතුන් හෙළා) විවෘත ප්‍රදේශයෙහි දී හිස යටිකුරුකොට නඟා ගත්තේ ය.

5695. කුරුරට වාසින්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ඇමැතිතූමා මහබිය දනවන ලොමු ධාතූනුම් ඇති කරවන, යා නො හැකි නිරය වැනි මහා ප්‍රපාතයෙකැ එල්ලෙමින් (සිටැ) නො බියව පූර්ණක යඤ්ඤාට මෙලෙස කීය:

5696. අරියාවකාසොසි අනරියරූපො
අසඤ්ඤිතො සඤ්ඤිතසන්තිකාසො,
අව්වාහිතං කම්මං කරොසි උදුං
භාවෙ ච නෙ කුසලං නත්ථි කිඤ්චි.

5697. යං මං පපාතසමීං පපාතුමීච්ඡසි
කොත්ථු තවඥො මරණෙන මය්හං,
අමාත්ථසසෙසව නෙ අජ්ජ¹ වණණො
ආචිකඛ මෙ තිං කතමාසි දෙවතා.

5698. යදි නෙ සුතො පුණණකො නාම යකෙඛා
රඤ්ඤා කුචෙරසස හි සො සථිචො,²
භූමිඤ්චරො වරුණො නාම නාගො
බ්‍රහ්මා සුචී චිණ්ණබ්‍රහ්මපපනො.

5699. තසසාත්ථුජං ධීතරං කාමයාමී
ඉරජ්ඣිං නාම සා නාගකඤ්ඤා,
තසසා සුමජ්ඣියා³ පියාය හෙතු
පතාරසිං තුය්හ වධාය ධීර.

5700. මාහෙව තිං⁴ යකඛ අභොසි මුලෙහා
නට්ඨා බ්‍රහ්ම දුග්ගහිතෙන ලොකා,
කිනෙන සුමජ්ඣියා⁵ පියාය කිච්චං
මරණෙන මෙ ඉබ්භ සුඤ්ඤාම සබ්බං.

5701. මහාත්ථුභාවසස මහොරගසස
ධිතුකාමො ඤ්ඤිතොහමසමී,⁶
තං යාවමානං සසුරො අවොච
යථා මං අඤ්ඤංසු සුකාමනීතං.

5702. දජෙජමු ඛො නෙ සුතත්ථුං සුනෙහං
සුචිමනිතං වජ්ජනලිතතගහං,
සවෙ තුවං හදයං පණ්ඨිතසස
ධම්මෙන ලද්ධා ඉධමාහරෙසි
එතෙන විනෙතන කුමාරී ලබ්භා
නාඤ්ඤං ධනං උතතරීං පඤ්ඤාම.

5703. එචං න මුලෙහාසමී සුණොහි කතෙන
න වාපි මෙ දුග්ගහිතත්ථි කිඤ්චි
හදයෙන නෙ ධම්මලද්ධිත නාගා
ඉරජ්ඣිං නාගකඤ්ඤං දදන්ති.

1. තවජ්ජ - මජ්ඣ, සා.
2. සථිචො - මජ්ඣ, සා.
3. සුමජ්ඣිය - මජ්ඣ, සා.

4. තෙ - මජ්ඣ, සා.
5. සුමිච්චා - මජ්ඣ, සා.
6. හවො - මජ්ඣ, සා.

5696. රූපයෙන් තෙපි දෙවියකුට සමාන වුව. එසේවුව ද අනායාසී පැවතුම් ඇත්තහුය. තොපට සංයමයක් නැත. එහෙත් සංයම ඇත්තකු වැනි ය. තෙපි රුදුරු සැහැසිකම් කරව. මදකුදු කුශලයක් තොප සිතූ නැත.

5697. යම් කරුණෙකින් මා ප්‍රපාතයෙහි හෙළනු කැමැත්තහු ද මගේ මරණයෙන් තොපට කවර ප්‍රයෝජනයක් ද? අද තොපගේ පෙනුම අමනුෂ්‍යයකුට සමාන ය. තෙපි කවර (නම්) යක්ෂ වඩුදැයි මට කියව.

5698. ඉදින්, තොප විසින් සුරණක නම් යක්ෂයා අසන ලද්දේ ද? හේ කුවෙර රජුගේ ඇමැති වෙයි. පෘථිවිය දරා සිටින (උසුලා සිටින) වරුණ නාට්‍ය තෙම ආරොහ පරිණාහ සම්පන්න කායයෙන් මහත් වූයේ යැ, පවිත්‍ර යැ, ශරීරවර්ණයෙන් හා කායබලයෙන් යුක්ත යැ.

5699. ප්‍රාඥය, මම ඒ නාගරාජයාගේ අනුජාත දුව කැමැත්තෙමි. ඔ ඉරන්දකි නාග කන්‍යාවයි. සුන්දර මැද පෙදෙස සහිත ඒ ප්‍රියාව හේතුකොට (බලාපොරොත්තුවෙන්) තොපට නිංසා කරන්නට සිතුවෙමි.

5700. යක්ෂය, තෙපි නහමක් මුළාවුව. බොහෝ දෙන (සිතිවිලි) වරදවා ගැනීම නිසා නැසුනාහ. සුන්දර මධ්‍ය ප්‍රදේශ ඇති තොපගේ ප්‍රියාවට මාගේ මරණයෙන් කවර වැඩෙක් ද? ඒ සියල්ල අසමු.

5701. මහානුභාවසම්පන්න මහා උරගයාගේ දුව (ලබනු) කැමැත්තේ නැයන්ට මම බැළයෙමි. මා පහසුවෙන්ම කාමාශක්ත කටහැක්කේ ය යි දැනගත් මයිල් තෙමේ ඇය ඉල්ලන මට මෙලෙස කීය:

5702. ඉදින් තෙපි පඩිකුමාගේ හදවත දහැමිව ලබා මෙහි ගෙන එන්නහු නම් සුන්දර සිරුරැනි, මනා නොත් සහලක් ඇති, සඳුන් අලෙවි දුන් සිරුර ඇති, අතිශය විශ්මයාවහ ඉරන්දකිය තොපට දෙන්නෙමු. මෙම තුටුපඩුරෙන් ඉරන්දකිය ලද හැකි ය. මෙයින් වැඩි අන් ධනයක් නො පතමු.

5703. පඩිකුමනි, මම මෙලෙස මුළාවූයෙමි නො වෙමි. පඩිකුමනි අසන්නේ මැනැවි. අයුතු ලෙස මා ගත් කිසිත් නැත. දහැමිත් ලබන ඔබගේ හදවත නිසා නාගයෝ ඉරන්දකිය මට දෙති.

5704. තසිමා අභං තුඤ්ඤා වධාය යුතො
එවං මමඤ්ඤා මරණෙන තුඤ්ඤං
ඉධෙව තං නරකෙ පාතයිතා
හතාධාන තං හදයං ආදිගිසසං.

5705. බිපපං මමං උද්ධර කාතියාන
හදයෙන මෙ යදි තෙ අතී කිව්වං,
යෙ කෙවිමෙ සාධුනරසස ධම්මා
සබ්බෙව තෙ පාතුකරොමී අජජ.

5706. ස පුණ්ණකො කුරුනං කතතසෙට්ඨං
නගමුද්ධති බිපපං පතිට්ඨපෙතා,
අසසස්මාසිනං සමෙකතියාන
පරිපුච්ඡි කතතාරං අනොමපඤ්ඤං.

5707. සමුද්ධටො මෙසි තුවං පපානා
හදයෙන තෙ අජජ මමතී කිව්වං,
යෙ කෙවිමෙ සාධුනරසස ධම්මා
සබ්බෙව මෙ පාතුකරොමී අජජ.

5708. සමුද්ධටො ත්‍යසමී¹ අභං පපානා
හදයෙන මෙ යදි තෙ අතී කිව්වං,
යෙ කෙවිමෙ සාධුනරසස ධම්මා
සබ්බෙව තෙ පාතුකරොමී අජජ.

5709. යාතානුයායි ච භවාහි මාණව
අද්දඤ්ච පාණිං පරිචජ්ජයසසු,
මා වසසු මිතෙසසු කදවි දුහි
මා ච වසං අසතීනං නිගවෙජ්.

5710. කථනනු යාතං අනුයායි හොති
අද්දඤ්ච පාණිං දහතෙ කථං සො,
අසතී ච කා කො පන මිතෙදුබ්බො
අසකාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමස්මං.

5711. අසනුජනං³ නොපි ච දිට්ඨිපුබ්බං
යො ආසනෙනාපි නිමණ්ණයෙයා,
තසෙසව අස්මං පුරියො කරෙයා
යාතානුයායිති තමාහු පණ්ඩිතා.

1. තුයමී - මජ්ඣං.
2. අඤ්ඤා - මජ්ඣං, සා.
3. අසනුජනං - සා, අසනුචං - මජ්ඣං.

5704. එහෙයින් මම තොපට වඩ කරන්නට යෙදුනෙමි. තොපගේ මරණයෙන් මට මෙසේ ප්‍රයෝජන ඇත. තොප මේ ප්‍රජාතයේ හෙළා මරා හදවන උපුටා ගන්නෙමි.

5705. කානියානය, ඉදින් මාගේ හදවතින් තොපට කියෙක් ඇත්නම් මා වහා නභා ගනුව. යම් මේ සාධුනර ධම් කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ හැම අද තොපට ප්‍රකාශ කෙරෙමි.

5706. ඒ පූර්ණක තෙම කරුරට වැසියන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ වූ කර්තව්‍යකාරකයා වහා පර්වත මස්තකයෙහි පිහිටුවා අස්වැසි වැ හුන්නහු දැකූ අලාමක නුවණැති කර්තව්‍යකාරක (විධුර පණ්ඩිත) ගෙන් මෙසේ පිළිවිසි.

5707. මා විසින් තෙපි ප්‍රජාතයෙන් නභන ලද්දහු යැ. අද තොපගේ හදවතින් මට කටයුතු ඇත. යම් මේ සාධුනර ධම් කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ හැම අද මට ප්‍රකාශ කරව.

5708. තොප විසින් මා ප්‍රජාතයෙන් නභන ලද්දෙමි. ඉදින්, මාගේ හදවතින් තොපට කටයුත්තෙක් වේ ද, මේ යම්කිසි සාධුනර ධම්කෙනෙක් ඇද්ද, ඒ හැම අද තොපට ප්‍රකාශ කෙරෙමි.

5709. මාණවකය, 'යාතානුයායි' (යනුවා අනුව යන්නේ) ද වච. අඤ්ජාණී දහනය (තෙත් අල්ලදවීම) ද හැරැපියව. කිසි කලෙකත් මිතුරන් කෙරෙහි නභමක් යෝගි ද වච. අසතීන්ගේ වශයට ද නභමක් යව.

5710. කියෙයින් 'යාතානුයායි' වෙ ද? හෙතෙම කියෙයින් 'අඤ්ජාණී දහන' කෙරේ ද? 'අසතී' නම් කවර? 'මිත්‍රයෝගි' නම් කවරෙ යැ? තෙල කරුණ විචාරන ලද්දහු මට කියව.

5711. යමෙක් එක්වැ නොවිසුචිරුවකු නො ද දුටුවිරුවකු අසුන් පමණිනුදු පවරා නම් පුරුෂ තෙම ඔහට හිතයක් කරන්නේ මැ යැ. පණ්ඩිතයෝ ඒ පුද්ගලයා 'යාතානුයායි' යයි කීහු.

- 5712. යසෙසකරතතිමපී සරෙ වසෙයා
 යඤ්ඤපානං පුරියො ලහෙථ,¹
 න තසස පාපං මනසාපි චෙතයෙ²
 අද්දඤ්ඤපාණිං³ දහතෙ මිත්තදුබ්බො.
- 5713. යසස රුකඛසස ඡායාය නිසීදෙයා සයෙයා වා,
 න තසස සාධං භඤ්ඤයා මිත්තදුබ්බො හි පාපකො.
- 5714. පුණ්ණමපී චෙතං පදවීං ධනෙන
 දජ්ජිතියා පුරියො සමමතාය,
 ලද්ධා බණං අතිමඤ්ඤයා තමපී
 තාසං වසං අසතීනං න ගචෙජ.
- 5715. එවං ඛො යාතං අනුයාධි හොති
 අද්දඤ්ඤ⁴ පාණිං දහතෙ පුනෙවං,
 අසතී ව සා සො පන මිත්තදුබ්බො
 සො ධම්මෙයො හොති ජහසසු අධම්මං.

සාධුනරධම්මකණ්ඩං.

- 5716. අවසීං අහං තුඤ්ඤ නිහං අගාතෙ
 අනෙගන පානෙන උපට්ඨිතොසමී,
 මිත්තො මමාසී වීසජාමහං තං⁵
 කාමං සරං උත්තමපඤ්ඤ ගචෙජ.
- 5717. අපි භායතු නාගකුලසස අපො
 අලමපී මෙ නාගකඤ්ඤය හොතු,
 සො තං සකෙතෙව සුභාසිතෙන
 මුත්තොසී මෙ අජජ වධාය පඤ්ඤ.
- 5718. හඤ්ඤ තුවං යකඛ මමමපී නෙහි
 සසුරං නු තෙ අසං මධි වරසසු,
 මයමපී නාගාධිපතීං විමානං
 දකෙඛමු නාගසස අදිට්ඨපුඛං.
- 5719. යං චෙ නරසස අහිතාය අසස
 න තං පඤ්ඤඤ අරහති දසසනාය.
 අථ කෙන වචණ්ණෙන අමිත්තගාමං
 තුවමපී වජසී උත්තමපඤ්ඤ ගතතුං.

---

1. ලහෙයා - මජ්ඣං.
 2. චිත්තයෙ - මජ්ඣං, සායා.
 3. අලලඤ්ඤ - සායා, අද්දඤ්ඤ පාණිං - මජ්ඣං. අද්දඤ්ඤපාණිං - සීමු. අවධකථා.
 4. අලලඤ්ඤ - මජ්ඣං, සායා.
 5. වීසජජාමහං තං - සායා, වීසජජමහතං - මජ්ඣං.

5712. යමෙක් යමකුගේ නිවෙසේ එක් රැයකදී වසන්තේ ද යම් තැනෙකැ ආභාරපාන ලබන්නේ ද, ඔහුට සිතින්දු පව් කමක් නො සිතන්නේ ය. මිත්‍රයෝහි තෙම (දනායෙන්) තෙත් වූ අත්ල දවයි.

5713. (යමෙක්) යම් රුක් සෙවනක හිඳුනේ හෝ සයනය කරන්නේ හෝ වේ ද (හෝ) එම රුකෙහි අත්තකුදු නො බිඳින්නේ ය. මිත්‍රයෝහිකම ලාමක ය.

5714. ඉදින් පුරුෂයෙක් (මම් මැ ඇයට ප්‍රිය වෙමි. තෙල කැනැත්තී අනුන් නො පතා යැ යන) මනා සිතීන් යුතු වැ ධනායෙන් පිරුණු මේ පොළොව ද ස්ත්‍රියට දෙන්නේ ද ඕ (අතිවාරයට) අවකාශ ලැබූ ඔහු ද ඉක්මවා අත් පුරුෂයන් සිතන්නී යැ. ඒ අසද්ධම් සමන්වාගත ස්ත්‍රීන් වශයට නො යන්නේ ය.

5715. මෙසේ 'යාතානුයායි' වෙයි. යළි මෙසේ 'අඟ්පාණි දහන' වෙයි. ඕ 'අසනි' නම් වෙයි. හෙ 'මිත්‍රයෝහි' නම් වේ. යඤ්ඤ, ඒ තෙපි ධාරම්ක වව. අධර්මය හැරපියව.

සාධුනරධමම කාණ්ඩ යි.

5716. ශ්‍රේෂ්ඨ ප්‍රාඥය, තොපගේ නිවෙසේ මම තුන් දවසක් විසිමි. ආභාරපානයෙන් උවටැන් කරන ලදිමි. (තෙපි) මාගේ මිතුරු වව. මම තොප මුදු හරිමි. එකාන්තයෙන් ගෙට යව.

5717. නාගකුලයේ කටයුත්ත පිරිහේවා. නාග කන්‍යාවගෙන් මට ප්‍රයෝජනයක් නො වේවා. නුවණැත්ත, තෙපි සිය සුබැසි වදනින් මා විසින් අද ප්‍රාණවධයෙන් මුදන ලද්දහුය.

5718. එසේ නම් යඤ්ඤ, තෙපි මා ද එහි ගෙන යව. තොපගේ මයිලණුන්වගේ කායභීය මා කෙරෙහි පවරව. අපිදු නො දුටු විරු නාගච්ඡානයන් නාරජුක් දකිමු.

5719. මිනිසාට යමක් අහිත වන්නේ නම් ප්‍රාඥතෙම එය දක්නට නිසි නො වේ. එසේ ඇති කල්හි කවර හේතුවක් නිසා සතුරුගමට යාමට තෙපි කැමැත්තහු ද?

- 5720. අද්ධා පජානාමී අභමුපි එතං
න තං පඤ්ඤා අරහති දසසනාය,
පාපඤ්ඤා මෙ නත්ති කතං කුභීඤ්චි
තස්මා න සබ්බෙත මරණාගමාය.
- 5721. හඤ්ච ධානං අකුලානුභාවං
මයා සභා දකඛිසී එහි කතෙත,
යඤ්චති නචචගීතෙහි නාගො
රාජා යථා වෙසසවණො¹ නලීඤ්ඤං.²
- 5722. තං නාගකඤ්ඤාවරීතං ගණෙන
භිකිලීතං නිචචමහො ච රතතිං,
පඤ්ඤාමාලාං³ බහුපුස්පතනං⁴
ඔහාසති විජජුරිචනතලිකෙඛ.
- 5723. අනෙතන පානෙන උපෙතරූපං
නචෙචහි ගීතෙහි ච වාදිතෙහි,
පරිපූරං කඤ්ඤාහි අලඛිතානාහි
උපයොහති චඤ්චලජඛිතෙන.
- 5724. සො පුණ්ණකො කුරුනං කතතසෙට්ඨං,
නිසීද්ධි පච්චතො ආසනපුං,
ආදය කතතාරං අනොමපඤ්ඤං
උපානසී හචනං⁵ නාගරඤ්ඤං.
- 5725. පඤ්චාන ධානං අකුලානුභාවං
අට්ඨාසි කතතා පච්චතො පුණ්ණකසස
සාමගගිපෙකඛී පන නාගරාජා
පුබ්බෙච ජාමාතරමජ්ඣභාසථ.
- 5726. යනනු තුචං අගමා මච්චලොකං
අනෙචසමානො හදයං පණ්ඨිතසස,
කච්චී සමීඤ්ඤන ඉධානුපතො
ආදය කතතාරං අනොමපඤ්ඤං.
- 5727. අයං හි සො ආගතො යං කම්ච්චසි
ධම්මෙන ලඤ්ඤා මම ධම්මපාලො,
තං පසසථ සලලුඛා⁶ භාසමානං
සුඛො හචෙ සපුරිසෙහි සඛගමො.

කාලාගිරිකණ්ඩං.

- 1. වසවතො - මජ්ඣං.
- 2. කලඤ්ඤං - මජ්ඣං.
- 3. බහුතමලං - මජ්ඣං.
- 4. සච්චනං - මජ්ඣං.
- 5. වසනං - මජ්ඣං.
- 6. තං පසස ධම්මං සලුඛා - මජ්ඣං.

5720. ඒකාන්තයෙන් මම ද මෙය දනිමි. එය බැලීමට ප්‍රාඥතෙම නිසි නො වේ. කිසි තැනෙකැ මා කළ පාපයක් ද නැත. එහෙයින් මරණයට පැමිණීමට මම සැක නැත්තෙමි.

5721. එසේ නම් කතීව්‍යකාරය, මා හා සමග එව. නලිනී රාජධානියේ වෛශ්‍රවණ රජුමෙන් යම් තැනෙක නාරජ නෘත්‍යගීත යෙන් යුතුවැ හිඳිද ඒ මහත් අනුභාව ඇති නාවීමන දකුව.

5722. නාමෝනවි සමුභයා විසින් දිවඳය නිරතුරු කළ ක්‍රීඩා ඇති බොහෝ මල්දම් ඇති නන්කුසුමෙන් වැසුණු එ වීමන අභයෙහි විදුලිය මෙන් බබළයි.

5723. ආභාරපානයෙන් ද, නෘත්‍ය ගීත හා වාදනයෙන් ද, යුත් ඒ විමානය ඇඳුම්පැළඳුම්වලින් සැරසිගත් කන්‍යාවන්ගෙන් පරිපූර්ණ වූයේ ඉතා ශෝභන වෙයි.

5724. ඒ පූර්ණක යඤ්ඤ තෙම කුරුරට වාසින්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ කතීව්‍යකාරකයා පිටුපස අස්තේ හිඳුවාපී ය. හේ අලාමක ක්‍රවණැති කතීව්‍යකාරක විධුර පඩිතුමා ගෙන නාරජුගේ හවනයට පැමිණවී.

5725. අකුලානුභාව ඇති එතැනට පත් විධුර පණ්ඩිත පූර්ණකයාගේ පිටුපසැ සිටියේය. සමගිය බලන නාරජ පළමුව බැනා හා කතා කෙළේ ය.

5726. යම් හෙයෙකින් තෙපි විධුර පණ්ඩිතයන්ගේ හදවත සොයමින් මිනිස් ලොවට ගියහු ද, කිම මනදෙළ සමාඛ කොට ගෙන, අලාමක ප්‍රඥ ඇති පඩිතුමා ගෙන මෙහි අවුද?

5727. තෙපි යමක්හු කැමැත්තහු ද හෙ මෙහි ආ මෙ පුරුෂ මැයි. ධම්මපාල වූ (හෙතෙම) දූහැමින් මා විසින් ලබන ලද. ඉදිරියේ කතාකරන ඔහු බලනු මැනැවි. සත්පුරුෂ සංගමය ඒකාන්තයෙන් සුබයෙකි.

278 ජාතකපාළි - මහනිපාතො

- 5728. අදිට්ඨපුබ්බං දිසවාන මච්චො මච්චුභයඤ්ඤො,¹
ව්‍යමභිතො නාභිවාදෙති නයිදං පඤ්ඤවතාමිච්.
- 5729. නවමභි ව්‍යමභිතො නාග නව මච්චුභයඤ්ඤො,
න වජ්ජකා අභිවාදෙය්‍ය වජ්ජකා වා නාභිවාදෙය.
- 5730. කථං නු අභිවාදෙය්‍ය අභිවාදපයෙථ වෙ,
යං නරො භනතුමිච්චෙජ්ජය්‍ය තං කමමං න උපපජ්ජති.
- 5731. ඵචමෙතං යථා බුද්ධි සච්චං භාසසි පණ්ඩිත,
න වජ්ජකා අභිවාදෙය්‍ය වජ්ජකා වා නාභිවාදෙය.
- 5732. කථං නු² අභිවාදෙය්‍ය අභිවාදපයෙථ වෙ,
යං නරො භනතුමිච්චෙජ්ජය්‍ය තං කමමං න උපපජ්ජති.
- 5733. අසස්සතං සස්සතං නු තවයිදං
ඉද්ධිපුත්ති ඛලවිරියුපපතති,
පුච්ඡාමි තං නාගරාජෙනමසං
කථන්තු තෙ ලද්ධමිදං විමානං.
- 5734. අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං තෙ
සයං කතං උද්භු දෙවෙහි දින්නං,
අකඛාභි මෙ නාගරාජෙනමසං
යථෙච තෙ ලද්ධමිදං විමානං.
- 5735. නාධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං මෙ
න සයං කතං නපි³ දෙවෙහි දින්නං,
සකෙහි කමමෙහි අපාපකෙහි
පුඤ්ඤෙහි මෙ ලද්ධමිදං විමානං.
- 5736. කිං තෙ වතං කිං පන බුභමච්චරියං
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
ඉද්ධිපුත්ති ඛලවිරියුපපතති
ඉදං ච තෙ නාග මභාවිමානං.
- 5737. අභඤ්ඤා භරියා ච මනුස්සලොකෙ
සද්ධා උභො දනපති අහුමකා,
ඔපානභුතං මෙ සරං තද්ධි
සනාතපටිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ච.

---

1. භයට්චිතො - මජ්ඣං, සා. 2. නො-සිඞ්ගි. 3. නාපි - මජ්ඣං,

5728. මනුෂ්‍ය තෙම නුදුටු විරු දූය දක විෂමිතවැ (මෙන්) මරණ බියෙන් පීඩිතව නො වදිනේ යි. මේ කරුණ ප්‍රාඥයන්ට නො වේ.

5729. නාරදුනී, මම විෂමිත නො වෙමි. මරණ බියෙන් පෙළුනෙමි ද නො වෙමි. වධයට පැමිණියේ නො වදින්නේය. වධයට පැමිණියහු ලවා නො වදවන්නේය.

5730. මිනිසා යමකු නසන්නට කැමැත්තේ නම් (වධ්‍ය වූ) හෙතෙම කෙසේ නම් වදිනේ ද? කෙසේ නම් ඔහු ලවා වදවනේ හෝ වේ ද? ඒ ක්‍රියා යුතු නො වෙයි.

5731. පඩිතුමනී, තෙපි යමසේ කියවු ද! මෙය එසේය. තෙපි සත්‍යයක් කියව. වධයට පැමිණියේ නො වදින්නේ ය. වධයට පැමිණියහු ලවා හෝ නො වදවන්නේය.

5732. මනුෂ්‍යයෙක් යමෙකු නසන්නට කැමැත්තේ නම් (වධාර්භයා) වදින්නේ කෙසේද? ඔහු ලවා වන්දවා ගන්නේ කෙසේද? ඒකාන්තයෙන් ඒ ක්‍රියාව යුතු නො වේ.

5733. නාරදුනී, තාවකාලික ඔබගේ මේ විමානය නාග සාඨිය නාග තේජස කායික හා වෛතසික බල නාලොවැ උපත (යන මේවා) බොහෝ කල් පවත්නාසේ සිතා පවිකම් නො කරව. මේ විමන තෙපි කෙසේ ලැබුහු ද යි විතාරමි.

5734. මේ විමන හේතු රහිත ව ලබනලද ද? නැතහොත් සෘතු විපර්යාසයක් නිසා හටගැනුණේ ද? එසේත් නො වේ නම් තමා ම සාදන ලද්දක්ද? නැතහොත් දේවදින්නද? තොප මේ විමන ලද අයුරු මට කියව.

5735. පඩිතුමනී, මේ විමන මා විසින් අහේතුක ව ලබන ලද නො වේ. සෘතු විපර්යාසයෙන් උපන්නේද නො වෙයි. තමා ම කරන ලද හෝ දෙවියන් විසින් දෙන ලද්දේ හෝ නො වේ. මා කළ ලාමක නො වන පුණ්‍යකර්ම බලයෙන් ලබන ලද්දේ වෙයි.

5736. නාරදුනී, පෙර භවයෙහි කවර චුතයක් පුරුදු කෙළේද? කිනම් බ්‍රහ්මවර්යයක් පුරුදු කෙළේද? මෙය කවර කර්මයක විපාකයක්ද? නාග සාඨිය, නාග තේජස, කායික හා වෛතසික බලය හා නාලොව උපත ද මේ මහා විමානය ද කෙසේ ලද්දේද?

5737. පඩිතුමනී, පෙර මිනිස් ලොව දී මම ද මාගේ බිරිඳ ද යන අපි දෙදෙනා ශ්‍රද්ධා ඇති දනපතිහු වීමු. මාගේ නිවෙස එකල පැත්තලක් වැන්න. අප විසින් මහණ බමුණෝ ද සන්තර්පණය කරන ලද්දෝය.

5738. මාලංකඤ්ඤා ගන්ධකඤ්ඤා විලෙපනකඤ්ඤා
පදීපියා සෙයොලුපසසයාඤ්ඤා,
අවජාදනං සයනං අනගපානං
සකකචච දනානි අදමන තඤ්ඤා.

5739. කං මෙ වනං තං පන බුහමචරියං
තසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
ඉදධිජුතී ඛලවිරියුපපඤ්ඤා
ඉදකඤ්ඤා මෙ ධීර මහාවිමානං.

5740. එවං වෙ තෙ ලඤ්ඤිදං විමානං
ජානාසි පුඤ්ඤානං එලුපපඤ්ඤා,
තසමාහි ධම්මං වර අපපමනො
යථා විමානං පුන මාවසෙසි.

5741. නාසිධ සනතී සමණධ්‍රාණමණා වා
යෙසකපානානි දදෙමු කතෙත,
අකඛාහි මෙ පුඤ්ඤානො එතමඤ්ඤා
යථා විමානං පුන මාවසෙම.

5742. හොගී හි තෙ සනතී ඉඤ්ඤපපඤ්ඤා
පුඤ්ඤා ව දරා අනුච්චිතො ව,
කෙසු කුචං වචසා කම්මිනා ව
අසමපදුට්ඨො ව හවාහි තීවචං.

5743. එවං කුචං නාග අසමපදෙසං
අනුපාලයං වචසා කම්මිනා ව,
යථා ඉධ යාවතායුං විමානෙ
උඤ්ඤං ඉතො ගච්ඡසි දෙවලොකං.

5744. අඤ්ඤා හි සො සොචනී රාජසෙට්ඨො
තයා විනා යසස කුචං සච්චො,
දුකඤ්ඤපනීතොපි¹ තයා සමෙචච
විඤ්ඤායා පොසො සුඛමාතුරොපි.

5745. අඤ්ඤා සතං භාසසි නාග ධම්මං
අනුතතරං අඤ්ඤපදං සුචිණ්ණං
එතාදිසියාසු හි ආපදසු
පඤ්ඤායතෙ මාදිසානං විසෙසො.

1. දුකඤ්ඤපනීතොපි - මජ්ඣ.

5738. මල් සුවඳවිලවුන් පහන් දැල්වීමට අවශ්‍ය දෑ ඇඳ පුටු නිවාස වස්ත්‍ර සහ ආභාරපාන එහිදී (මනුෂ්‍යලෝකයේ දී) සකස් කොට පිදිමු.

5739. පඩිතමනි, එය මගේ ව්‍යුහසමාදානය යි. එය මගේ බඹසර යි. මනාසේ පුහුණු කළ කුශල කර්මයන් නිසා නාග සාධීය නාගතේජය නාගබලය කායික වෛතසික වීර්යය නාලොව උපත සහ මාගේ මහා විමානය ද යන මේවා ලත්මි.

5740. ඉදින් මේ විමන තොප විසින් මෙසේ ලබන ලද වී නම් පුණ්‍යකර්මයන්ගේ ඵලවිපාක දනුව. එහෙයින් යළිදු විමන්හි වාස කරන සේ අප්‍රමාදව කුශලක්‍රියාවන්හි හැසිරෙව.

5741. පඩිතමනි, යම් කෙනකුන්ට ආභාරපාන දෙමු නම් එබඳු (ගැනීමට සුදුසු) මහණ බමුණෝ නාලොව නැතියහ. අපි යළිදු යමසේ මේ විමනේ වසමෝ නම්, තෙල කරුණ විවාළ තෙපි මට කියව.

5742. නාරද්‍රනි, තොපට මෙහි උපන් පුත්‍රයෝ ද බිරියෝ ද සේවකයෝ ද ඇතියහ. තෙපි ඔවුන් කෙරෙහි වචනයෙන් ද ක්‍රියාවෙන් ද නිරතුරු ඥාණ නො කරව.

5743. නාගය, තෙපි වචනයෙන් හා කර්මයෙන් (ක්‍රියායෙන්) මෙක් සිත රකිමින් දිවහිමියෙන් මෙහි සිට මින් ව්‍යුතවැ දෙවිලොවට යව.

5744. පඩිතමනි, තෙපි යමකුට ඇමැති වුහු ද ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ රජ තෙම තොපගෙන් වෙන්ව ඒකාන්තයෙන් ශෝක කෙරෙයි. දුකට පත් දැඩි ගිලන් පුරුෂයා ද තොප හා එක් වැ සුව ලබන්නේය.

5745. නාරද්‍රනි, ඒකාන්තයෙන් පුරුදු කළ උතුම් සත්පුරුෂයන්ගේ සවභාවයක් කියව. මෙවැනි විපත් පැමිණි සදෙහි මාවැනි පැණවතුන්ගේ වෙනස පෙනේ.

282 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

- 5746. අකෙඛභි නො තායං මුධා නු ලදොධා
අකෙඛභි නො තායමජෙසී ජුතෙ,
ධම්මෙන ලදොධා ඉතී තාය මාහ¹
කථං කුචං භස්මිමස්සමාගතො.
- 5747. යොමීස්සරො තස් අහොසි රාජා
තමයමකෙඛභි² අජෙසී ජුතෙ,
යො මං ජීතො රාජා ඉමස්සදසී
ධම්මෙන ලදොධාසමී අසාහසෙන.
- 5748. මහොරගො අතමනො උදගොගා
සුඤ්ඤානානා ධරස්ස සුභාසිතානි,
භස්ම ගහෙඤ්ඤානා අනොමපඤ්ඤං
පාවෙකඛී භරියාය තද සකාසෙ.
- 5749. යෙන තං විමලෙ පණ්ඩු යෙන භතං න රුච්චතී,
න ච මෙ තාදියො චණ්ණො අයමෙයො තමොනුදෙ.
- 5750. යස්ස තෙ හදයෙනෙයො ආගතායං පභව්කරො,
තස්ස වාකායං නිසාමෙහි දුලලභං දස්සනං පුත.
- 5751. දියවාන තං විමලා භරිපඤ්ඤං
දසඩ්ඞුලිං පඤ්ඤලිං පගහෙඤ්ඤා,
භට්ඨෙන භාවෙන පතීතරූපා
ඉච්චබුචි කුරුනං කතතසෙට්ඨං.
- 5752. අදිට්ඨපුබ්බං දියවාන මච්චො මච්චුභයඤ්ඤො,
ව්‍යම්භිතො නාභිවාදෙති න ඉදං පඤ්ඤවතාමිච.
- 5753. න චමඤ්ඤ ව්‍යමඤ්ඤො නාභී න ච මච්චුභයඤ්ඤො,³
න චජෙකා අභිවාදෙය්‍ය චජෙකා වා නාභිවාදෙය.
- 5754. කථං නු අභිවාදෙය්‍ය අභිවාදපයෙථ වෙ,
යං නරො භතකුමිච්චෙය්‍ය තං කමමං නුපපජ්ජති.
- 5755. ඵචමෙනං යථා බුද්ධි සච්චං භාසසී පණ්ඩිත,
න චජෙකා අභිවාදෙය්‍ය චජෙකා වා නාභිවාදෙය.
- 5756. කථං නො⁴ අභිවාදෙය්‍ය අභිවාදපයෙථ වෙ,
යං නරො භතකුමිච්චෙය්‍ය තං කමමං නුපපජ්ජති.

---

1. මංජු - මජ්ඣං.
2. නමායමකෙඛභි - මජ්ඣං, ස්‍යා.
3. සයට්ඨිතො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
4. නු - ස්‍යා.

5746. පඩිතුමනි, පූර්ණකයා තොප මුදල් වියදමකින් තොරව ලබා ගත්තේද? දුකෙළි කෙළ දිනා ගත්තේ ද? මෙතෙමේ පඩි තුමා දඟුම්න් ලද බව කියයි. තෙපි මොහු අතට කෙසේ පත්වුවහ ද?

5747. මට අධිපති යම් රජෙක් වී ද, මෙතෙම දුකෙළියෙහි දී ඔහු පැරදවීය. පැරදී රජ තෙම මොහුට මා දුන්නේ ය. ඒ හේතුවෙන් අසාහසික ව දඟුම් ව ලබන ලදීම්.

5748. මහා නාගරාජයා පඩිතුමාගේ බස් අසා තුටුපහටු වූ අලාමක ප්‍රඥ ඇති ඔහුගේ අත අල්ලා ගෙන බිරිඳ සමීපයට ගියේය.

5749. විමලාවෙනි, යම් හෙයෙකින් (තොප ගත) පඩු පැහැ වී ද, ආහාර අරුවී වී ද, මෙවැනි ගුණවැණුම් ඇතියකු කිසිතැනෙක නැත. මේ ඒ අඳුරු දුරලන විධුර පඩිතුමා වේ.

5750. යමකුගේ හදවතින් තොපට ප්‍රයෝජන ඇත්තේ ද ඒ ප්‍රහාකර. පඩිතුමා මේ පැමිණියේය. ඔහුගේ කතා අසව. යළි මොහු දකුම දුලබ වේ.

5751. විමලා නම් නාගකන්‍යාව මහපැණැති ඔහු දකු උපන් යොමනස් ඇතිව දසනබසමොධානයෙන් යුතුව කුරුරට වාසින්ගේ උතුම් පඩිතුමාට මෙසේ කීය.

5752. මනුෂ්‍ය වූ තෙපි නුදුටු වීරු නාග භවනය දක විෂමිත වූ මරණ බියෙන් පීඩිතවූ නො වදියි. මේ කරුණ ප්‍රාඥයනට සුදුසු නො වේ.

5753. නාමෙනෙවියනි, මම විෂමිත වූයෙමි නො වෙමි. මරණ බියෙන් පීඩිතයෙමි නො වෙමි. වධයට පැමිණියේ නො වදින්නේය. වධයට පැමිණියාහු ලවා නො වදවන්නේය.

5754. මනුෂ්‍යයෙක් යමකු නසනු කැමැත්තේ නම් (එකල්හි) ඔහුට වදින්නේ කෙසේද? ඔහු ලවා වන්දවා ගන්නේ කෙසේද? ඒකාන්තයෙන් මේ ක්‍රියා යුතු නො වෙයි.

5755. පඩිතුමනි, තෙපි යමසේ කියවූ ද, මෙය මෙසේය. තෙපි සත්‍යයක් කියහු. වධයට පැමිණියේ නො වදින්නේය. වධයට පැමිණියහු ලවා හෝ නො වදවන්නේය.

5756. මනුෂ්‍යයෙක් කෙනකු නසන්නට කැමැත්තේ නම් (වධාර්භයා) වදින්නේ කෙසේද? ඔහු ලවා වන්දවාගන්නේ කෙසේද? ඒකාන්තයෙන් ඒ ක්‍රියා යුතු නො වෙයි.

- 5757. අසසසනං සසසනං නු නවසීදං
 ඉද්ධි ජුඤ්ඤි බල විරියුපපතති,
 පුච්ඡාමි තං නාගකඤ්ඤං තමස්සං
 කථනනු තෙ ලොමීදං විමානං.
- 5758. අධිච්ච ලොමං පරිණාමජං තෙ
 සයං කතං උදහු දෙවෙහි දින්නං,
 අකඛාහි මෙ නාගකඤ්ඤං තමස්සං
 යථෙච්ච තෙ ලොමීදං විමානං.
- 5759. නාධිච්ච ලොමං න පරිණාමජං මෙ
 න සයං කතං නාපි දෙවෙහි දින්නං,
 සකෙහි කමෙමහි අපාපකෙහි
 පුඤ්ඤෙහි මෙ ලොමීදං විමානං.
- 5760. කිං තෙ චතං කිං පන බ්‍රහ්මචරියං
 කිසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
 ඉද්ධි ජුඤ්ඤි බල විරියුපපතති
 ඉද්දං තෙ නාගී මහාවිමානං.
- 5761. අහඤ්ඤ ඛො සාමිකො වාපි මයනං
 සද්ධා උහො දනපතී අහුමකා,
 ඔපානභුතං මෙ සරං තදසී
 සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.
- 5762. මාලඤ්ඤ ගඤ්ඤෙ විලෙපනඤ්ඤ
 පදීපියං සෙයාමුපසසයඤ්ඤ,
 අච්ඡාදනං සයනාමථනනපානං
 සකඛච්ච දනානි අදමහ තස්ස.
- 5763. තං මෙ චතං තං පන බ්‍රහ්මචරියං
 තසස සුචිණ්ණසස අයං විපාකො,
 ඉද්ධි ජුඤ්ඤි බල විරියුපපතති
 ඉද්දං මෙ ධීර මහාවිමානං.
- 5764. එවඤ්ඤ තෙ ලොමීදං විමානං
 ජානාසී පුඤ්ඤනං එලුපපතති,
 තසමා හි ධම්මං චර අප්පමනනා
 යථා විමානං පුනමාවසෙසී.

1. සායන - සභා.

5757. නාමෙණෙවියනී, තාවකාලික ඔබගේ මේ විමානය නාගසාඨීය නාගතේජස කායික හා වෛතසික බල නාලොවු උපත (යන මේවා) බොහෝ කල් පවත්නා සේ සිතා පවිකම් නො කරන්න. මේ විමන කෙසේ ලබනලදදැ යි විතාරම්.

5758. නාමෙණෙවියනී, මේ විමන හේතු රහිතව ලද්දක් ද? නැතහොත් සෘතු විපර්යාසයක් නිසා හටගැනුණක් ද? එසේත් නො වේ නම් තමාම සාදන ලද්දක් ද? නැතහොත් දේවදීන්න ද? ඔබ ලද විමන, ලද හේතුව මට කියන්න.

5759. (පඬිතුමනි,) මේ විමන මා විසින් අහේතුක ව ලැබුවක් නො වෙයි, සෘතු විපර්යාසයක් නිසා ලද්දේ ද නො වෙයි, තමා ම සාද ගන්නාලද ද නො වෙයි, දෙවියන් විසින් දෙන ලද්දේ ද නො වේ. මා කළ ලාමක නො වන පුණ්‍යකර්ම බලයෙන් ලබන ලද්දේ වෙයි.

5760. නාමෙණෙවියනී, පෙර හවයෙහි කවර චුතයක් පුරුදු කරන ලද ද? කිහිම් බ්‍රහ්මචර්යයක් පුරන ලද ද? මෙය මොනොවට පුරුදු කළ කවර කර්මයක විපාකයක් ද? නාගසාඨීය, නාග තෙජස, කායික හා වෛතසික බලය ද නාලොව උපත ද මේ මහා විමානය ද කෙසේ ලද්දේ ද?

5761. පඬිතුමනි, පෙර මිනිස් ලොව දී මම ද මාගේ ස්වාමි- පුරුෂ ද යන අපි දෙදෙන ශ්‍රද්ධා ඇති දනපතීහු වීමු. මාගේ නිවෙස එකල පැත්තලක් වැන්න, අපි මහණ බමුණන් සන්තර්පණය කෙළෙමු.

5762. මල්දම් සුවඳවිලවුන් පහන් දැල්වීමට අවශ්‍ය දැ ඇඳ පුටු නිවාස වස්ත්‍ර හා ආහාරපාන එහි දී (මනුෂ්‍යලෝකයේ දී) සකස් කොට පිදීමු.

5763. පඬිතුමනි, එය මාගේ චුතසමාදනය යි. එය මාගේ බඹසර යි. මනාසේ පුහුණු කළ කුශල කර්මයන් නිසා නාග සාඨීය නාගතේජස නාගබලය කායික වෛතසික විර්යය නාලොව උපත හා මාගේ මහාවිමානය යන මේවා ලබන ලදී.

5764. මෙසේ මේ විමන ලද තොප පුණ්‍ය කර්මයන්ගේ ඵලවිපාක දන්නහු ය. ඔබ නැවත මෙම විමනෙහි වසන්නහු නම්, අප්‍රමාද ව කුශලක්‍රියාවන්හි හැසිරෙන්නහුයි බෝසතාණන් වහන්සේ කීහ.

5765. නයිධ සනභි සමණබ්‍රාහ්මණා වා
යෙසත්තපානානි දදෙමු කතෙත්ත,
අකඛාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමඤ්ඤං
යථා විමානං පුනමාවසෙම.

5766. හොගී හි තෙ සනභි ඉධුපපඤ්ඤා
පුඤ්ඤා ව දරා අනුච්චිතො ව,
තෙසං තුවං වචසා කමමුනා ව
අසමපද්ධාච භවාහි නිචචං.

5767. එවං තුවං නාගී අසමපදෙසං
අනුපාලය වචසා කමමුනා ව,
යඤ්ඤා ඉධ යාවතායුං විමානො
උඤ්ඤං ඉතො ගච්ඡසි දෙවලොකං.

5768. අඤ්ඤා හි යො යොවති රාජසෙට්ඨො
තයා විනා යසස්ස තුවං සච්චො,
දුක්ඛපනීතොපි තයා සමෙචච
විඤ්ඤායා පොසො සුඛමාතුරොපි.

5769. අඤ්ඤා සතං භාසසි නාගී ධම්මං
අනුසසරං අඤ්ඤං සුචිණ්ණං,
එතාදිසියාසු හි ආපදසු
පඤ්ඤායතෙ මාදිසානං විසෙසො.

5770. අකඛාහි නො තායං මුධා නු ලදොධො
අකෙඛහි නො තායං අපෙසි ජුතෙ,
ධම්මෙන ලදොධො ඉති තායමාහ
කථං තුවං භත්ථිමසසමාගතො.

5771. යො මිසසරො තත් අහොසි රාජා
තමයමකෙඛහි අපෙසි ජුතෙ,
යො මං ජිනො රාජා ඉමසසද්ධි
ධම්මෙන ලදොධාසමි අසාහසෙන.

5772. යදෙව වරුණො නාගො පඤ්ඤං පුච්ඡිත්ථ පණ්ඩිතං,
තදෙව නාගකඤ්ඤාපි පඤ්ඤං පුච්ඡිත්ථ පණ්ඩිතං.

5773. යථෙව වරුණං නාගං ධීරො තොසෙසි පුච්ඡිතො,
තථෙව නාගකඤ්ඤාපි ධීරො තොසෙසි පුච්ඡිතො.

5765. පඩිතැමනි, යම් කෙනෙකුන්ට ආහාරපාන දෙමු නම්, එබඳු (ගැනීමට සුදුසු) මහණ බලමුණෝ නාලොව නැත්තාහ. අපි යළි මේ විමනෙහි වසමු ද එබඳු අයුරක් මේ කරුණ විවාරණ මට කියනු මැනවි.

5766. නාමෙණෙවියනි, ඔබට මෙහි උපන් පුත්‍රයෝ ද ස්වාමි-පුරුෂයා ද සේවකයෝ ද ඇතියහ. ඔවුන් කෙරෙහි වචනයෙන් ද ක්‍රියායෙන් ද දෙවෂ නො කරන්න.

5767. නාමෙණෙවිය, කෙපි වචනයෙන් හා කර්මයෙන් (ක්‍රියායෙන්) මෙක් සිත් රකිමින් දිවහිමියෙන් මෙහි (මේ විමනේ) සිට මෙයින් ව්‍යුත වූ දෙවිලොවට යන්නහු ය.

5768. පඩිතැමනි, ඔබ යමකුට ඇමැති වී ද ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ රජ තෙම ඔබෙන් වෙන් ව (වෙන්වීම නිසා) ඒකාන්තයෙන් ශෝක කෙරෙයි. දුකට පැමිණියේ නමුදු දැඩි ගිලන් පුරුෂ තෙමේ ඔබ හා එක් වූ සැප ලබන්නේ ය.

5769. නාමෙණෙවියනි, එකාන්තයෙන් පුරුදු කළ උතුම් සත්පුරුෂයන්ගේ ස්වභාවයක් කියව. මෙවැනි විපත් පැමිණි සඳ මා වැනි පැනවතුන්ගේ වෙනස පෙනේ.

5770. පඩිතැමනි, පූර්ණකයා ඔබ මුදල් වියදමකින් තොරව ලබා ගත්තේ ද? දුකෙළියෙන් දිනා ගත්තේ දැයි කියව, මෙතෙමේ, (ඔබ) දැහැමින් ලද බව කියයි. ඔබ මොහු අතට පත්වූයේ කෙසේ ද?

5771. මට අධිපති යම් රජෙක් එහි (කුරුරට) වී ද, මෙ තෙම දුකෙළියෙහි දී ඔහු පැරද විය. පැරදුණ රජ තෙම මොහුට මා දුන්නේ ය. අසාහසික ව දැහැමින් (ඔහු විසින්) ලද්දේ වෙමි.

5772. වරුණ නාගරාජයා යම් මෑ ප්‍රශ්නයක් විධුර පඩි තුමාගෙන් ඇසී ද, (ඉරන්දනි) නාග කන්‍යාව ද එම ප්‍රශ්නය විධුර පඩිතුමාගෙන් ඇසුවා ය.

5773. පුළුවියනා ලද පණ්ඩිත තෙම වරුණ නාරද යම්සේ සතුටු කෙළේ ද එසේ ම නාගකන්‍යාව ද සතුටු කෙළේ ය.

- 5774. උහොපි තෙ අත්තමනෙ විදිකා
මහොරගං නාගකඤ්ඤඤා ධිරො,
අවජමහී අභීතො අලොමභට්ඨො
ඉච්චබුචී වරුණං නාගරාජං.
- 5775. මා රොධයි නාග අයාභමසඹි
යෙන තච අකො ඉදං සරීරං,
හදයෙන මංසෙන කරොති කිච්චං.
සයං කරිසසාමී යථාමතීතො.
- 5776. පඤ්ඤා භවෙ හදයං පණ්ඩිතානං
තෙත්‍යමිභ පඤ්ඤාය මයං සුකුට්ඨො,
අනුනනාමො ලභතජ්ජ දුරං
අජෙජච තං කුරුයො පාපයාකු.
- 5777. ස පුණ්ණකො අත්තමනො උදගගා
ඉරජුතිං නාගකඤ්ඤං ලභිකා,
භට්ඨෙන භාවෙන පතීතරුපො
ඉච්චබුචී කුරුනං කත්තපෙට්ඨං.
- 5778. භරියාය මං ත්වං අකරී සමඛිං¹
අභඤ්ඤා තෙ විධුර කරොමී කිච්චං,
ඉමඤ්ඤා තෙ මණිරතනං දදමී
අජෙජච තං කුරුයො පාපයාමී.
- 5779. අජෙයාමෙසා තච භොකු මෙත්ති
භරියාය කච්චාන පියාය සඤ්ඤා.
ආනාදි විතො සුමනො පතීතො.
දකා මණිං මඤ්ඤා නයිජුපත්තං.
- 5780. ස පුණ්ණකො කුරුනං කත්තපෙට්ඨං
නිසීදධි පුරතො ආසනසමී,
ආදය² කත්තාරං අනොමපඤ්ඤා³
උපානධී⁴ නගරං ඉජුපත්තං.
- 5781. මනො මනුසසසස යථාපි ගච්ඡ
තතොපි සඛිප්පතරං අහොසි,
ස පුණ්ණකො කුරුනං කත්තපෙට්ඨං
උපානධී⁵ නගරං ඉජුපත්තං.

- 1. කතකු - මජ්ඣං.
- 2. සමඛි - මජ්ඣං.
- 3. ආපඤ්ඤාමාරුග්ග - මජ්ඣං.
- 4. වණ්ණං - මජ්ඣං.
- 5. පකකමීවෙභාස - මජ්ඣං.

5774. පශ්චිත තෙම, නාරජු හා නාමෙණෙවිය යන දෙදෙන ම සතුටු සිතැති බව දැන බිය රහිත වූයේ ලොමුදහගැනීම නැති ව වරුණ නාරජුට මෙලෙස කී ය:

5775. නාරජකුමනි, මිත්‍රද්‍රෝහි ක්‍රියාවක් කරමි යි නහමක් පැකිලෙව. ඒ මම වෙමි. හදවතින් හෝ මසින් හෝ යමකින් තොපට ප්‍රයෝජන ඇද්ද මේ සිරුර ඒ කිස කෙරෙයි. තොපගේ සිතැහි පරිදි මම ක්‍රියා කරන්නෙමි.

5776. පශ්චිතයන්ගේ ප්‍රඥාව මැ හදවත යි. ඒ අපි තොපගේ ප්‍රඥාවෙන් තුටුපහටු වූමහ. දන් පූර්ණක ද බිරිය ලබයි. හෙතෙම, අද ම තොප කුරුරට වාසින් වෙතට පමුණුවාවා!

5777. පූර්ණක යඤා තෙමේ ඉරන්දනිය ලදින් ඔද වැඩුණු සිතැත්තේ කුරුරටවාසින්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ ඇමැතිහට මෙසේ කීය:

5778. පඬිකුමනි, තෙපි මා හා බිරිද යමහි කළහු ය. මමත් තොපට කළමනා දැයක් කරමි. පඬිකුමනි, තොපට මේ මාණිකාරත්නය දෙමි. අද ම තොප ඉදිපත් කුට්ටුට පමුණුවමි.

5779. කාන්‍යායන ය, තොපගේ ප්‍රිය භායභාව හා සමග තෙල ප්‍රියසංචාස සංවේතන මෙමත්‍රිය අනෙකකු විසින් නොදිනිය හැකි වේවා තොප සතුට ම ධනය කොට ඇත්තෙක් වැ සොමනස් සිතැත්තේ ප්‍රීතිමත් වැ වෙසේවා! මිණිරුවන දී මා ඉදිපත් කුට්ටුට පමුණුවව.

5780. පූර්ණක යඤා කුරුරට වාසින්ගේ ඇමැති විධුරපඬි ඉදිරි අසුනෙහි හිඳුවා, ගත්තේය. අලාමක ප්‍රඥා ඇති විධුර පඬිකුමා රැගෙන ඉදිපත් නගරයට පැමිණවී.

5781. මිනිසාගේ සිත යමසේ වහා ගමන් කරන්නේ ද එයට වඩා වෙගයෙන් මනොමය සෛඤ්චයාගේ ගමන සිදුවිය. පූර්ණක-තෙමේ කුරුරට වැස්සන්ගේ ඇමැති ඉදිපත් කුට්ටුට පැමිණවී.

5782. එනිඤ්ඤපතනං නගරං පදිසසනි
 රමණානි ච අබ්බවනානි භාගසො,
 අභක්ඛි හරියාය සමඛගිභුතො
 කුචක්ඛි පතෙතාසි සකං නිකෙතං.
5783. ස පුණ්ණකො කුරුනං කතතසෙට්ඨං¹
 ඔරොපිය ධම්මසභාය මජ්ඣෙ,
 ආජඤ්ඤමාරුඤ්ඤ අනොමච්චණ්ණො
 පකකාමි² වෙභාසයමනාලිකෙඛ³.*.
5784. තං දිසවා රාජා පරමපතනිතො
 උට්ඨාය බාහානි පලිසසජ්ඣා,
 අච්ඡාමසං ධම්මසභාය මජ්ඣෙ
 තිසිද්ධි පමුඛං ආසතසමි.
5785. කුං නො විනෙතාසි⁴ රථංව නඤ්ඤං⁴
 නඤ්ඤනි තං කුරුඤො දසසනෙන,
 අකකාහි මෙ පුච්ඡිතො එතමකුං
 කථං පමොකෙඛා අහු මාණවස්ස.
5786. යං මාණවොත්තාහිවදි ජනිඤ්ඤ
 න සො මනුසස්සා නරචිරියසෙට්ඨං⁵
 යදි තෙ සුතො පුණ්ණකො නාම යකෙඛා
 රඤ්ඤො කුචෙරස්ස හි සො සජ්චො.
5787. භුමිකුරො වරුණො නාම නාගො
 බ්‍රහ්මා සුචි වණ්ණබලුපපතෙනා,
 තස්සානුජං ධීතරං කාමයානො
 ඉරඤ්ඤනි නාම සා නාගකඤ්ඤො.
5788. තස්සා සුමජ්ඣාය පියාය හෙතු
 පතාරධිකු මරණාය මඤ්ඤං,
 සො වෙච්ච හරියාය සමඛගිභුතො
 අභක්ඛිභුඤ්ඤොතො මණි ව ලදොඛා.
5789. රුකෙඛා හි මඤ්ඤං පඤ්ඤාථෙ⁶ සුජාතො
 පඤ්ඤකඛිකෙඤ්ඤා සීලමයඤ්ඤ සාඛා,⁷
 අඤ්ඤං ච ධම්මෙ ච ධීතො නිපාතො
 ගච්ඡාලො⁸ හත්ථිගච්ඡස්සජතෙනා.
5790. නචචගිතකුරියාහිනාදිතෙ
 උච්ඡජ්ජසෙනං පුරිසො අභාසි,
 සො නො අයං ආගතො සනතිකෙතං
 රුකඛස්සිමස්සාපච්ඡිතිං කරොථ.

* ආජඤ්ඤ මාරුඤ්ඤ අනොමච්චණ්ණං පකකමි වෙභාස මනාලිකෙඛ - මජ්ඣං.

1. කතතසෙට්ඨං - මජ්ඣං.	5. නරචිරියසෙට්ඨං - මජ්ඣං, සා.
2. පකකමි - මජ්ඣං.	6. සරදවාථෙර - සා, පන දවාථෙර - මජ්ඣං, ටී.
3. පුත නෙතාසි - මජ්ඣං.	7. සාඛා - මජ්ඣං.
4. රථංව රථං - මජ්ඣං, සා.	8. ගච්ඡාලො - සා, ගච්ඡාලො - මජ්ඣං.

5782. පඬිතුමනි, තෙල ඉඳිපත් නගරය පෙනේ. සිත්කලු අඹ උයන්හි කොටස් ද පෙනේ. මම ද බිරිය හා එක් වීම්. තෙපිදු සිය නිවෙසට පැමිණියහු.

5783. පූර්ණක යක්ෂයා කුරුරට ඇමැතිවරයා ධර්මසභායෙහි බස්වා අලාමක පෙණුමැති හේ ආඡානේය අසු පිට නැගී අභසින් ගියේ ය.

5784. රජ තෙම පඬිතුමා දකැ ඉතා ප්‍රමුදිත වැ (අස්නෙන්) නැගීසිට බුහුමන් පෙරදැරිව පිළිගෙන, අකම්පිත වූයේ ධම්මසභා මධ්‍යයෙහි සැරැසූ ධර්මාසනයෙහි (තමා) අබ්බුවෙහි (රජතුමාට මුණලා) හිඳුවී ය.

5785. රියැදුරු සැරහූ රිය (යුතු තැනට) පමුණුවන්නා සේ, තෙපි අප යහපත් කටයුත්තෙහි පමුණුවන්නහු, කුරුරට වාසීහු තොපගේ දකුමෙන් ප්‍රීත වෙති. විතාරණ මේ කරුණ මට කියනු මැනැවි. ඒ මාණවකයාගෙන් තොපගේ මිදීම සිදුවූයේ කෙසේ ද?

5786. රජතුමනි. යමකුට මාණවකයා යයි කීවේ ද හේ මිනිසෙක් නො වේ. නරවීරුවාණෙනි, ඔබ පූර්ණක නමැති යකා (ගැන) අසා තිබේ ද හේ කුවේර රජුගේ ඇමැතියා යි.

5787. භූමිඤ්ඤ නාග භවනයෙහි වසන වරුණ නාගරාජයා විශාල ය, පවිත්‍ර ය, පැහැපත් ය, බලවත් ය. ඔහුගේ අනුජාන දුහිතෘ වූ ඉරන්දනි නමැති නාගකන්‍යාව (ලබන්නට) පූර්ණක කැමැති විය.

5788. මනා මැද පෙදෙස ඇති ඒ ප්‍රියාව බලාපොරොත්තුවෙන් හේ මා මරන්නට වූයම් කෙළේ ය. හේ බිරිඳ හා සමඟත් විය. නාරදුගේ අනුමැතිය ලැබූ මම ද ආයෙමි. මා මේ මැණික ලද්දේ ය. (රජ රටවැසියන්ට මෙසේ කියයි:)

5789. රජ මැදුර අබියස හටගත් රුකක් මා විසින් සිනෙන් දකිනලද ය. එම රුකැ නුවණ නමැති කඳ ඇත. සීලය නමැති අතු ඇත. උභයලෝකාථි සිඬිය ගෙන දෙන ඒ ප්‍රඥා නමැති රුක පස්ගෝරස නමැති එල දරන්නේ ය. ඇතුන් හා අසුන් ගවයන්ගෙන් යුක්ත ය.

5790. මහජනයා නැටුම් ගැයුම් වැයුම් (ඇ පුද විසින්) පවත්වද්දී එක්තරා පුරුෂයෙක් (මහාජනයා පලවාහැර) මේ ගස කපා ගෙන ගියේ ය. ඒ නැණ රුක අප වෙත යළි ආයේය. තෙපි මේ රුකට පුද සත්කාර කරව.

5791. යෙ කෙවි විකෘත මම පවුලයෙන
සබව තෙ පාත්‍රකරොනතු අජ්ජ,
නිබ්බානි කඤ්ඤාන උපායනානි
රුක්ඛසසිමසසාපච්චි. කරොථ.

5792. යෙ කෙවි බ්‍රහ්ම මම අසී රටෙය්
සබව තෙ බ්‍රහ්මනා මොව්වනතු,
යථෙව්වං බ්‍රහ්මනසමා පවුලෙනා
ඉමෙව තෙ වුච්චෙර බ්‍රහ්මනසමා.

5793. උත්තරාලා මාසමිම. කරොනතු
මංසොදනං බ්‍රහ්මණා භසබ්බනතු,
අමජ්ජපා මජ්ජරහො¹ පිපහතු
පුණණභි ටාලාභි² පලිසසුභාභි.

5794. මහාපථං නිව්ව සමව්භයනතු
නිබ්බඤ්ඤා රක්ඛං විදහනතු රටෙය්,
යථ ඤ්ඤාම ඤ්ඤං න විභෙදයෙය්
රුක්ඛසසිමසසාපච්චි. කරොථ.

5795. ඔරොධා ව කුමාරා ව වෙසියානා ව බ්‍රහ්මණා,
බ්‍රහ්මං අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පණ්ඩිතසසාභිභාරය්.

5796. භජාරුභා³ අනීකට්ඨා රථිකා පනනිකාරකා,⁴
බ්‍රහ්මං අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පණ්ඩිතසසාභිභාරය්.

5797. සමාගතා ජානපද නෙගමා ව සමාගතා,
බ්‍රහ්මං අත්තඤ්ඤා පානඤ්ඤා පණ්ඩිතසසාභිභාරය්.

5798. බ්‍රහ්මජනො⁵ පසනොසි දිසවා පණ්ඩිතමාගතෙ,
පණ්ඩිතමභි අනුපපතෙ වෙලුකෙඛපො අවඤ්ඤානි.⁶

විධුරපණ්ඩිතජාතකං අට්ඨමං.

1. රහා - මජ්ඣ. සා.
2. කාලාභි - මජ්ඣ. වි.
3. භජාරොභා - මජ්ඣ. වි. සා.
4. පනනිකාරිකා - වි.
5. බ්‍රහ්මජනො - මජ්ඣ.
6. පවඤ්ඤානි - මජ්ඣ. සා.

5791. යම්කිසි කෙනෙක් මාගේ උපකාර ලැබ සතුටු වෙන් ද
අද ඒ සියල්ලෝම සිය සතුට පහළ කෙරෙත්වා! මේ රුකට මහත්
පූජා සත්කාර කොට බුහුමන් කරවු.

5792. මාගේ රාජ්‍යයෙහි බන්ධනගත යම් සත්ත්ව කෙනෙක්
වෙන් ද ඒ සියල්ලෝ බන්ධනයෙන් මුදත්වා! යම්සේ මේ පඬිකුමා
මිදුණේ ද, එසේ හැම සත්හු ද බැඳුම්වලින් මුදනු ලබත්වා!

5793. මේ මාසය මුළුල්ලෙහි නඟුල් (කුඹුරෙන් ගොඩ ගෙන)
තැන්පත් කොට තබත්වා! බමුණෝ මස්රසැති ව බත බුදිත්වා!
මත්පැන් බොන්නෝ පානාගාරයෙහි සිට පිරි උතුරායන ඔබම්
වලින් රිසියේ මත්පැන් බොත්වා!

5794. මහමහැ අසල සිටින වෙසඟනෝ නිතර සලෙලුන්
කැඳවත්වා! යම්සේ මහජනයා ඔවුනොවුන් නො පෙළන් ද එසේ
දැඩි ආරක්‍ෂා සංවිධාන කෙරෙත්වා! මේ අයුරින් මේ රුකට ගරු-
බුහුමන් කරවු.

5795. ඇතොවුර ස්ත්‍රීහු ද කුමාරවරු ද වෛශ්‍යයෝ ද බමුණෝ ද
බොහෝ ආහාරපාන පඬිකුමාට යැවුහ.

5796. ඇතරුවෝ යැ අසරුවෝ යැ රථිකයෝ යැ පාබල සේනා යැ
යන මොහු පඬිකුමාට බොහෝ ආහාරපාන යැවුහ.

5797. රැස් වූ දනවුවැස්සෝ ද නියම්ගම්වැස්සෝ ද පඬිකුමාට
ආහාරපාන යැවුහ.

5798. පැමිණි පඬිකුමා දැක බොහෝ දෙන සතුටු වූහ. පඬිකුමා
යළි පැමිණි කල්හි පිළි හිසැ සියාරා ඔකද වූහ.

9. උමමගහජාතකං

5799. සබ්බසංභාරකො නන්දී සුඤ්ඤං කඩගු පවායති,
අලීකං භාසතයං ධුන්ති සචචමාහු මහලලීකා.

සත්තදරකපඤ්ඤා.

5800. භංසි තුවං එවං මඤ්ඤෙසි සෙසෙයා
පුනෙනන පිතාති රාජසෙට්ඨ,
භන්දසසතරස්ස නෙ අයං
අසසතරස්ස හි ගදුභො පිතා.

ගදුභපඤ්ඤා.

එකුනවීසතිපඤ්ඤා නිට්ඨිතා.

5801. නායං පුරෙ උනතමති තොරණඤ්ඤෙ කකණ්චකො,
මභොසධ වීජානාහි කෙන ඵදෙධා කකණ්චකො.

5802. අලඤ්ඤපුබ්බං ලඤ්ඤාන අද්ධමාසං කකණ්චකො,
අතිමඤ්ඤති රාජානං වෙදෙහං මිථිලග්ගහං.

කකණ්චක පඤ්ඤා.

5803. ඉන්ද්‍රී සියා රූපවති සා ච සීලවති සියා
පුරිසො නං න ඉචෙජයාස සද්දභාසි මභොසධ.

5804. සද්දභාමි මහාරාජ පුරිසො දුබ්භගො¹ සියා,
සිරි ච කාලකණ්චි ච න සමෙනති² කුදුවනං.

සිරිකාලකණ්චි පඤ්ඤා.

5805. යෙසං න කදවි ගුනපුබ්බං
සකඛිං සත්තපදමපී ඉමසමීං ලොකෙ,
ජාතා අමිත්තා දුට්ඨෙ සභායා
පටිසන්ධාය වරන්ති කිසස භෙතු.

5806. යදී මෙ අජජ පාතරාසකාලෙ
පඤ්ඤං න සකකුණෙය්‍යාථ³ වතතුමෙතං,
රට්ඨා පබ්බාජයිසසාමී⁴ වො සමබ්බ
න හි මඤ්ඤො දුපපඤ්ඤජාතිකෙහි.

1. දුභගො - මජ්ඣ., වී.
2. න සමෙනති - මජ්ඣ.
3. සකකුණෙථ - සීඉ. සකකුණථ - සා.
4. පබ්බාජයිසසාමී - සීඉ.

9. උම්මග්ග ජාතකය.

5799. සර්වසංභාරක ගන්ධයෙක් නම් නැති. පිරිසුදු පුවඟු මල් සුවඳ හමයි. මේ ධුර්තස්ත්‍රී බොරු කියයි. මැහැල්ල සැබෑවක් කිවු.

සත්දරු පැනය.

5800. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, ඔබ පියා පුතුව වඩා උතුම් යයි හඟින්නහු නම් ඔබගේ අශ්වතරයාට වඩා මේ කොටඵවා ම උතුම් වන්නේ ය. අශ්වතරයාගේ පියා කොටඵවා වන බැවිනි.

ගද්‍ය පැනය.

එකුන්විසි පැන නිමි.

5801. මහොෂධි පණ්ඩිතය, තොරණ අගු වසන මේ කටුසු තෙමේ පෙර. මෙසේ මාන ඇත්තේ නො වෙයි. කිනම් කරුණෙකින් කටුසු තෙමේ (මානායෙන්) තද වූයේ දැයි දැනුව.

5802. පෙර නො ලද විරු අඩ මස්සක් ලැබ මේ බොහොමා විදේහයෙහි මිච්චාපුර අගරජු ඉක්මවා සිතයි.

කකණ්ඨක පැනය.

5803. යම් ස්ත්‍රියක් අතීශය රූප සම්පත් ඇත්තී ද ආචාර ශීලයෙන් යුක්ත වන්නී ද වෙයි. එබඳු ස්ත්‍රියක යම් පුරුෂයෙක් නො පතයි නම් මහොෂධිය, මෙය තෙපි හඳුනන්නහු ද?

5804. මහරජ, මම එය හදහම්, පුරුෂයා භාග්‍ය නැත්තෙකි. ශ්‍රීකාන්තාවත් කාලකණ්ණියාත් කිසි කලෙකත් එක් නො වන්නාහ.

සිරිකාලකණ්ණි පැනය.

5805. මේ ලොවැ කිසි කලෙකත් සත් පියවරෙකුද එක් වූ කළ ගමන් නැති පසම්තුරු දෙදෙනෙක් පෙර නො වූ විරු ලෙසින් එක් වූ හැසිරෙත් නම් ඊට හේතු කවරේ ද?

5806. ඉදින්, අද පෙරබත් කාලයෙහි මේ පැනයට පිළිතුරු සපයන්නට අසමත් වන්නහු නම් තොප සියලු දෙන ම රටින් නෙරපන්නෙමි. නුවණ නැත්තන්ගෙන් මට ප්‍රයෝජනයක් තැත්තේ ය.

- 5807. මහාජනසමාගමමිති සොරෙ
ජනකොලාභලසමාගමමිති ජාතෙ,
විකඛිතතමනා අනෙකච්ඡතා
පඤ්ඤං න සන්ඤ්ඤොම චතතුමෙතං.
- 5808. එකඟච්ඡතා එකමෙකා
රහසීගතා අඤ්ඤං නිවිනිතයිකා,¹
පච්චෙකෙ සමමසිකාන ධීරා
අථ චකඛනති ජනිනද අඤ්ඤමෙතං.
- 5809. උගගපුත්තරාජපුත්තියානං
උරඛිතමංසං පියං මනාපං,
න තෙ සුනඛස්ස අදෙනති මංසං
අථ මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤන සබ්බමස්ස.
- 5810. චම්මං විහනනති එළකස්ස
අස්සපිට්ඨඤ්ඤාසුඛස්ස හෙතු,
න තෙ සුනඛස්ස අඤ්ඤනති
අථ මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤන සබ්බමස්ස.
- 5811. ආචෙලලිතසිඛගිකො හි මෙණ්ඩො
න සුනඛස්ස විසාණානි අඤ්ඤි,
නිණ්භතෙකා මංසභොජනො ච
අථ මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤන සබ්බමස්ස.
- 5812. තිණමාසි පලාසමාසි මෙණ්ඩො
න සුනඛො තිණමාසි නො පලාසං,
ගණ්ඨයා සුඤ්ඤො සසං ඛිලාරං
අථ මෙණ්ඩස්ස සුඤ්ඤන සබ්බමස්ස.
- 5813. අඛඨ්ඨපාදො² චතුපඤ්ඤස්ස
මෙණ්ඩො අට්ඨනඛො අදිස්සමානො,
ජාදියං ආහරති අයං ඉමස්ස
මංසං ආහරති අයං අමුස්ස.
- 5814. පාසාදගතො විදෙහසෙට්ඨො
වීතිභාරං අඤ්ඤමඤ්ඤභොජනානං,
අද්දකඛි කිර සකඛි තං ජනිනෙදු
භොභුක්කස්ස³ ච පුණ්ණමුඛස්ස චෙතං.

---

1. අඤ්ඤානි විනිතයිකා - මජ්ඣං, ස්ථා.
2. අට්ඨඛඨ - මජ්ඣං, ස්ථා.
3. බොභුක්කස්ස - සීමු.

5807. මහාජනයා රැස් වූ කල්හි මහත් වූ ජන කෝලාහල ඇති කලා විසිරුණු සිත් ඇත්තමෝ නොයෙක් සිතිවිලි ඇත්තමෝ මේ පැනයට පිළිතුරු සපයන්නට නො පොහොසතුම්හ.

5808. මහරජ, පණ්ඩිතයෝ එකාග්‍ර වූ විත්තයෙන් යුක්ත වැ එකිනෙකා රහෝගත වැ විවේකයෙහි සිටියාහු අරුත් සලකා නිශ්චය කොට කියන්නට සමත් වන්නාහ.

5809. (සේනක) රජ ඇමති පුතුනට එළමස ප්‍රිය මනාප වෙයි. ඔහු ශුන්‍ය මස් ගො බුදිත්. එතෙකුදුවත් එළවාගේත් ශුන්‍යයාගේත් මිත්‍රභාවය වන්නේ ය.

5810. (සුක්කස) අසු පිටු ඇතිවීමෙහි සුවය සලකා එළවාගේ සම නඟන්නාහ. බලු සම එසේ නො අතුරත්. එකලා ශුන්‍යයාගේ හා එළවාගේ මිත්‍රභාවය වන්නේ ය.

5811. (කාවිඤ්ඤ) එළවා ඇඹරීගිය අං ඇත්තෙකි. ශුන්‍යයාට විපාණයෝ නැත්තාහ. එළවා තණ කන්නේ ය. බල්ලා මස් බුදින්නේ ය. එතෙකුදුවත් එළවාගේත් බල්ලාගේත් මිත්‍රභාවය වන්නේ ය.

5812. (දෙවිඤ්ඤ) එළවා තණ හා කොළ කන්නේ ය. බල්ලා තණ හා කොළ නො කන්නේ ය. බල්ලා සාවුන් බලලුන් කයි. එතෙකුදුවත් එළවාගේත් බල්ලාගේත් මිත්‍රභාවය වන්නේ ය.

5813. (මහෝෂධ) අඩඅටපා හෙවත් සිවුපා ඇති අට කුරින් යුත් එළවා මස් ගෙනෙන වේලෙහි නො පෙනී සිට බල්ලාට මස් ගෙනෙයි. බල්ලා එළවාට තණ ගෙනෙ යි.

5814. ප්‍රාසාදයෙහි මතුමහලා සිටි වේදේහරජ ඔවුනොවුන්ගේ අහර හුවමාරුව දුටුයේ වන, නරේන්ද්‍ර නෙමේ බල්ලාගේත් එළවාගේත් මිත්‍රභාවය ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් දීවි.

5815. ලාභා වත මෙ අනප්පරුපා
යසස මෙ එදිසා පණ්ඩිතා කුලමනි,
ගමහිරගතං¹ නිපුණමඤ්ඤං
පටිච්ඡක්ඛිතානි සුභාසිතෙනා ධීරා.

5816. අසසතරිරථඤ්ඤා එකමෙකං
ඵීතං ගාමවරඤ්ඤා එකමෙකං,
සබ්බං වො දමම් පණ්ඩිතානං
පරමප්පතීතමනො සුභාසිතෙනානි.

(චූළසනිපාතෙ) මෙණ්ඩකපඤ්ඤාං.

5817. පඤ්ඤාසුපෙතං සිරියා විහීනං
යසසසිනඤ්ඤාපි අපෙතපඤ්ඤං,
පුච්ඡාමී තං සෙතක එතමඤ්ඤං
කමෙඤ්ඤං සෙයොසා කුසලා වදනති.

5818. ධීරා ව බාලා ව හවෙ ජනිඤ්ඤා
සිප්පප්පතනා ව අසිප්පිතො ව,
සුචාරිමනෙතාපි අචාරිමසස
යසසසිතො පෙසසකරා හවිතති:
එතමපි දිසවාන අහං වදමී
පඤ්ඤා නිහීතො සිරිමාව සෙයොසා.

5819. තවමපි පුච්ඡාමී අනොමපඤ්ඤා
මහොසධ කෙවලධම්මදසසි,
බාලං යසසසිං පණ්ඩිතං අප්පහොගං
කමෙඤ්ඤං සෙයොසා කුසලා වදනති,

5820. පාපානි කම්මානි කරොති බාලො
ඉධමෙව සෙයොසා ඉති මඤ්ඤාමානො,
ඉධලොකදසසි පරලොකං අදසසි
උභයඤ්ඤං බාලො කලිමග්ගහෙසි;
එතමපි දිසවාන අහං වදමී
පඤ්ඤාසුච සෙයොසා න යසසසි බාලො.

5821. න සිප්පමෙතං විදධාති හොගං
න බන්ධවා න සරීරාවකාසො
පසෙසලමුගං සුබමෙධමානං,
සිරි හි නං හජතෙ ගොරිමනදං
එතමපි දිසවාන අහං වදමී
පඤ්ඤා නිහීතො සිරිමාව සෙයොසා.

1. පඤ්ඤාසු - මඤ්ඤා, සඤ්ඤා.

5815. (වෙදෙහ රජ) නුවණැත්තෝ ගැඹුරු බවට ගිය සියුම් අරුත් දැනූ සුභාමිතයෙන් පවසත් ද. මෙබඳු පඩිවරයෝ යම්බඳු වූ මාගේ කුලයෙහි වෙසෙත් ද මට ඵකාන්තයෙන් වූයේ මහත් ලාභයෙකි.

5816. සුභාමිතයෙන් ඉතා සතුටු වූයෙමි පණ්ඩිතයන් වූ තොපට වෙළඹුන් යෙදූ රියක් ද සශ්‍රීක වූ ග්‍රාමයක් ද බැගින් දෙමි.

ද්වාදශ නිපාතයෙහි මෙණ්ඩක ප්‍රශ්නය යි.

5817. සේනකය, “ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත සම්පත්තියෙන් තොර වූයේ ද සම්පත්තියෙන් යුක්ත ප්‍රඥාවෙන් තොර වූයේ ද යන මොවුන් දෙදෙනා අතුරෙන් නුවණැත්තෝ කවරකු උතුම් කොට සලකන්නාහු ද” යි මෙහි අරුත් පුළුවස්මි.

5818. (සෙනක) මහරජ, නුවණ ඇත්තෝ ද නුවණ නැත්තෝ ද සිප් හැදෑරුවෝ ද නො හැදෑරුවෝ ද සුජාතිමත්හු ද භීතජාති ඇති සම්පත් ඇත්තාගේ මෙහෙකරුවෝ වෙත්. මේ කරුණ දැක මම නුවණැත්තේ භීතය යි ද සම්පත්තියෙන් යුක්ත වූයේ ම උතුම් යයි ද කියමි.

5819. මහාප්‍රාඥ වූ සියලු ධර්ම දක්නා වූ මහෝෂධය, තොප පිළිවිසිමි. අඤාන වූ එහෙත් සම්පත් ඇත්තා වූ ද ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත වූ එහෙත් අල්පභෝග ඇත්තා වූ ද දෙදෙන අතුරෙන් කවරෙක් වඩා උතුමැ යි නුවණැත්තෝ කියන් ද?

5820. (මහෝෂධ) මෙලෝ සම්පත් මැ උතුමැ යි සලකන බාලයා පවකම් කරයි. මෙලොව දක්නා වූ පරලොව නො දක්නා වූ අඤානයා දෙලොවින් මැ පැරදෙයි. මේ කාරණය දැකූ නුවණැත්තේ ශ්‍රේෂ්ඨ යැයි ද යශසින් යුක්ත වූ ඤානයෙන් භීත වූයේ ශ්‍රේෂ්ඨ නො වේ යැ යි ද මම කියමි.

5821. (සේනක) මේ සිප්සකර භෝගයන් නො එළවයි. (එයින්) ඥාතීහු ද නො වෙත්. ශරීරාවකාශයෙක් ද නො වේ. කෙළතොලු වැ සුව විඳිනා ගෝරිමන්ද සිටාණන් බැලුව මැනැව. ශ්‍රී තොමෝ ඔහු සේවනය කරයි. මේ දැකූ නුවණැත්තේ ශ්‍රේෂ්ඨ නො වේ. අඤාන වූ සම්පත් ඇත්තා මැ උතුමැ යි කියමි.

5822. ලද්ධා සුඛං මජ්ඣනි අප්පසඤ්ඤා
 දුකෙකඛන චුට්ඨොපි පමොහමෙති
 ආගන්තුනා සුඛදුකෙකඛන චුට්ඨො.
 පච්චෙති වාරිවරොව සමමම
 එතමපි දිස්වාන අහං වදමි.
 පඤ්ඤාච සෙය්‍යො න යසසසී බාලො.
5823. දුමං යථා සාදුඵලං¹ අරඤ්ඤා
 සමන්තතො සමභිවරන්ති පකඛි,
 එවමපි අඛඛිං සධනං සහොගං
 බහුජ්ජනො භජති අස්මහෙතු;
 එතමපි දිස්වාන අහං වදමි
 පඤ්ඤා නිභීනො සිරිමාව සෙය්‍යො.
5824. න සාධු බලවා බාලො සාහසං විඤ්ඤෙ ධනං,
 කඤ්ඤානමෙව² දුමමධං කඛඛන්ති නිරයෙ භුසං.
 එතමපි දිස්වාන අහං වදමි
 පඤ්ඤාච සෙය්‍යො න යසසසී බාලො.
5825. යා කාචී නජෙජා ගඛමභිසසවන්ති
 සබ්බාව තා නාමගොතතං ජහන්ති
 ගඛො සමුද්දං පටිපජ්ජමානා
 න බායතෙ ඉද්ධිපරො³ හි ලොකො
 එතමපි දිස්වාන අහං වදමි
 පඤ්ඤා නිභීනො සිරිමාව සෙය්‍යො.
5826. යමෙතමකකා උදධිං මහන්තං
 සවන්ති නජෙජා සබ්බකාලං අසඛිං⁴
 සො සාගරො නිච්චමුලාරවෙගො
 වෙලං න අච්චති මහාසමුද්දො.
5827. එවමපි බාලසස පජ්ජන්තානි
 පඤ්ඤා න අච්චති සිරි කදචී
 එතමපි දිස්වාන අහං වදමි
 පඤ්ඤාච සෙය්‍යො න යසසසී බාලො.
5828. අසඤ්ඤාතො චෙපි පරෙසමස්ථං
 භණාති සත්ථානගතො⁵ යසසසී
 තසෙසව තං රුහති ඤ්ඤානිමජෙකං
 සිරි හි නං කාරයතෙ න පඤ්ඤා,
 එතමපි දිස්වාන අහං වදමි
 පඤ්ඤා නිභීනො සිරිමාව සෙය්‍යො.

1. ධුච ඵලං - මජ්ඣං.
 2. කඤ්ඤානමෙතං - මජ්ඣං.
 3. ඉද්ධි පඤ්ඤාපි - මජ්ඣං.
 4. මසඛිං - මජ්ඣං.
 5. සත්ථානගතො - ස්‍යා.

5822. (මහොෂධ) අල්ප ප්‍රාඥයා ඉසුරු සුවය ලැබ එහි ඇලේ. දූඛ ස්පර්ශයෙන් අතිශය මූලාවට පැමිණේ. ආගන්තුක සුව දුකින් පහස්නා ලද්දේ අව්වෙහි දූ මසකු සෙයින් සැලේ. මම මේ කරුණ දක නුවණැත්තේ ම උතුම් වේ. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වේ ය යි කියමි.

5823. (සේනක) වනයෙහි මිහිරි එලයන්ගෙන් යුක්ත වූ වෘක්ෂය භාත්පසැ යමසේ පක්ෂිහු හැසිරෙත් ද එසේ මැ ආචාර වූ ධන-යෙන් හා භෝගයෙන් යුක්ත පුද්ගලයා ද ධනය නියා බොහෝ දෙන සේවනය කරති. මේ කරුණ දකූ මම ප්‍රඥා ඇත්තේ හීන ය. යශස් ඇත්තේ මැ උතුමැ යි කියමි.

5824. (මහොෂධ) බලවත් වූ බාලයා යහපත් නො වේ. හේ සැහැසිකමින් ධනය ලබයි. වලස්නා වූ මැ ඒ මෝඩයා (නිරය පාලයෝ) මහානිරයට පමුණුවත්. මම මේ කරුණ දකූ නුවණැත්තේ මැ උතුම් වෙයි. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වේ ය යි කියමි.

7825. (සේනක) යම කිසි කුඩා නදීහු මහගහ කරා ගලා බසිද් ද ඒ සියල්ලෝ පෙර නම් ගොත් හැර දමත්. (ගහ යන වහරටම යෙති) ගහ මුහුදට වදනා කල ද පෙර නම් නො පැනෙයි, (මුහුද යන නම ලබයි). එකාන්තයෙන් ලෝ වැස්සෝ සමපත්-තිය මැ පිහිට කොට ඇත්තාහ. මම මේ කරුණ දකූ නුවණැත්තේ නිහීන ය. සමපත් ඇත්තේ මැ උතුමැයි කියමි.

5826-5827. (මහොෂධ) තෙපි යම මේ මහාසාගරයක් ගැන කීහු ද එයට අප්‍රමාණ කාලයක් මුළුල්ලේ නදීහු ගලා බසිත්. ඒ සාගරය නිරතුරු මහත් වූ රළවේග ඇත්තේ ය. එහෙත් මහ සයුර වෙරළ නො ඉක්මව යි. එබැවින් බාලයාගේ කථාවෝ ප්‍රාඥයා නො ඉක්මවත්. කිසි කලෙකත් සමපත්තිය ප්‍රඥාව ඉක්මවා නො යයි. මම මේ කරුණ දකූ ප්‍රාඥයා මැ උතුම් වෙයි. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වේ ය යි කියමි.

5828. (සේනක) කායාදීන්හි සංයමයක් නැත්තේ ද ඉසුරුමත් නැතැත්තේ අධිකරණයෙහි සිටියේ මෙරමාගේ අතීය ප්‍රකාශ කෙරෙයි, (ඒ විනිශ්චය මණ්ඩලයෙන්) ඥාතිමධ්‍යයෙහි ඔහුගේ මැ වචනය පිළිගැනෙයි. එය සමපත්තිය මැ කරවයි. ප්‍රඥාව නො ඡවී. මම මේ කරුණ දකූ නුවණැත්තේ හීන ය. යශස් ඇත්තේ මැ උතුම් වන්නේ ය යි කියමි.

5829. පරසස වා අතනනො වාපි හෙතු
 බාලො මුසා භාසති අපපඤ්ඤා
 සො නිඤ්ඤො හොති සභාය මජ්ඣෙ
 පෙච්චාපි¹ සො දුග්ගතිගාමී හොති.
 එතමපි දිසවාන අභං වදමි
 පඤ්ඤාච සෙයොනා න යසසසී බාලො.
5830. අසුමපි වෙ භාසති භූරිපඤ්ඤා
 අනාලියො² අපපධනො දළිඤ්ඤා
 න තසස තං රුහති කුතිමජ්ඣෙ
 සිරි ව පඤ්ඤාභවනො න හොති,
 එතමපි දිසවාන අභං වදමි
 පඤ්ඤා නිභීනො සිරිමාව සෙයොනා.
5831. පරසස වා අතනනො වාපි හෙතු
 න භාසති අලිකං භූරිපඤ්ඤා
 සො පුච්ඤො හොති සභාය මජ්ඣෙ
 පෙච්චාඤ්ඤා³ සො සුග්ගතිගාමී හොති
 එතමපි දිසවාන අභං වදමි
 පඤ්ඤාච සෙයොනා න යසසසී බාලො.
5832. හන්ඨවසසා මණ්ඩුණ්ඩලා ව
 නාරියො ව⁴ ඉඤ්ඤාසු කුලෙසු ජාතා
 සබ්බාව තා උපහොගා භවන්ති;
 ඉඤ්ඤාසු පොසසස අනිඤ්ඤාමනොනා
 එතමපි දිසවාන අභං වදමි
 පඤ්ඤාච සෙයොනා න යසසසී බාලො.
5833. අසංවිභිතකම්මනනං බාලං දුම්මනනං මනනිනං,
 සිරි ජහති දුම්මමධං ජිණ්ණංච උරගො තචං,
 එතමපි දිසවාන අභං වදමි
 පඤ්ඤාච සෙයොනා න යසසසී බාලො.
5834. පඤ්ඤා පඤ්ඤාතා මයං හදනෙන
 සබ්බෙ පඤ්ඤාලිකා උපට්ඨිතා
 ඤං නො අභිභුයා ඉසසරොසී⁵
 සකෙකා භුතපතීච දෙවරාජා
 එතමපි දිසවාන අභං වදමි,
 පඤ්ඤා නිභීනො සිරිමාව සෙයොනා.

1. පච්ඡාපි - මජ්ඣං, සා.
 2. අනාලියො - මජ්ඣං, සා.
 3. පච්ඡාපි - මජ්ඣං, සා.
 4. වියො - මජ්ඣං.
 5. දුම්මමධ - මජ්ඣං,
 6. ඉරියපි - වී.

5829. (මහොෂධ) මන්දප්‍රාඥ බාලයා තමා හෝ මෙරමා හෝ උදෙසා මුසවා කියයි. සබා මැද නින්දා ලබන හේ පරලොච්ච දුගතිගාමී වෙයි. මම මේ කරුණ දැකූ නුවණැත්තේ මෑ උතුම් වන්නේ ය. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වන්නේ ය යි කියමි.

5830. (සේනක) සහල් නැලියක් පමණකුදු නැති නිර්ධන දිළිඳු මහනුවණැත්තේ ඉදින් යම් අඵයක් කියන්නවුන් ඔහුගේ ඒ වචනය නැයන් මැද නො නැඟෙන්නේ ය. ශ්‍රිය ද නුවණැත්තාට නො වේ. මම මේ කරුණ දැකූ නුවණැත්තේ නිහීන ය. ඉසුරුමත් තැනැත්තේ මෑ උතුම් වන්නේ ය යි කියමි.

5831. (මහොෂධ) තමාගේ හෝ මෙරමාගේ හෝ ප්‍රයෝජනය උදෙසා නුවණැත්තේ බොරු නො කියයි. හේ සභාමධ්‍යයෙහි පූජිත වෙයි. පරලොච්ච ද සුගතිගාමී වෙයි. මම මේ කරුණ දැකූ නුවණැත්තේ මෑ උතුම් වන්නේ ය. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වන්නේ ය යි කියමි.

5832. (සේනක) හස්තිභවාශ්වයෝ ද මාණිකා කුණ්ලා-හරණයෝ ද සමාද්ධිමත් කුලයන්හි කාන්තාවෝ ද ඉසුරුමත් නොවූ සියල්ලෝ ද ඉසුරුමත් තැනැත්තාට ම උපහොග පිණිස පවත්නාහ. (නිර්ධන නුවණැත්තා පිණිස නො පවතිත්.) මම මේ කරුණ දැකූ ප්‍රාඥයා නිහීන ය. ඉසුරුමත් තැනැත්තේ මෑ උතුම් වන්නේ යයි කියමි.

5833. (මහොෂධ) අසංවිහිත කර්මාන්ත ඇති දුෂ්ටමන්ත්‍රණ-යෙන් යුත් මත්ත්‍රීන් ඇති දුෂ්ප්‍රාඥ බාලයා උරගයකු දිරුණු සැව හරනා සේ ශ්‍රී කොමෝ අත් හරින්නී ය. මම මේ කරුණ දැකූ නුවණැත්තේ ම උතුම් වන්නේ ය. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වන්නේ ය යි කියමි,

5834. (සේනක) ස්වාමීනි, පණඩිත වූ අපි පස් දෙන සියල්ලෝ ම බද්දිලි වූ ඔබ වෙතැ එළැඹියෙමු. භූතයන්ට අධිපති වූ ශක්‍රදිව්‍යරාජයා සේ ඔබ අප මැඩූ ඉසුරුමත් වූ සිටින්නහු ය. මේ කරුණ දැකූ මම ප්‍රාඥයා හීන ය. ඉසුරුමත් තැනැත්තේ මෑ උතුම් වන්නේ ය යි කියමි.

5835. දසොව පඤ්ඤාසස යසසසී බාලො
අකෝසු ජාතෙසු තථාවිධෙසු,
යං පණ්ඩිතො නිපුණං සංවිධෙති
සමමාහමාපජ්ජති තස්ස බාලො
එතමපි දිසාන අහං වදාමි
පඤ්ඤාව සෙයො න යසසසී බාලො.

5836. අධා හි පඤ්ඤාව සතං පසසා
කතො සිරි භොගරතා මනුසසා,
ඤ්ඤාසඤ්ඤා බුද්ධානමතුලාරූපං
පඤ්ඤං න අවෙච්චි සිරි කදවි.

5837. යං අපුච්ඡමහ අකිත්තධී නො
මහොසධි කෙවලධම්මදසසී
ගවං සහසසං උසහඤ්ඤා නාගං;
ආජඤ්ඤාසුතෙත ව රථෙ දස ඉමෙ
පඤ්ඤාසස වෙයොකරණෙන තුට්ඨා
දදාමි තෙ ගාමවරානි සොළස.

විසතිනිපාතෙ සිරිමඤ්ඤා පඤ්ඤා

5838. යෙන සතතුබ්බලඛා ව
ධීගුණපලාසො ව පුප්ඵිතො,
යෙනාදාමි තෙන වදාමි
යෙන නාදාමි න තෙන වදාමි,
එස මගො යවමජ්ඣකසස
එතං ජනනපථං විජානහි.

ජනනපථපඤ්ඤා

5839. හතති හකෝභි පාදෙභි මුඛඤ්ඤා පරිසුමහති,
සවෙ රාජ පියො භොති කං තෙනමභිපසසති.¹

5840. කො ණු සනාමති පඤ්ඤාතෙ අභිපරියෙසනං වරං,
අඤ්ඤා රතං ඛඤ්ඤාතං ජාතවෙදං අමඤ්ඤාථ.

5841. සවාසස ගොමයච්ඡිණ්ණානි අභිමඤ්ඤං තිණානි ව,
විපරිතාය සඤ්ඤාය නාසකභි සඤ්ඤාලොකවෙ.²

5842. එවමපි අනුපායෙන අස්සං න ලහනෙ මගො,³
විසාණතො ගවං දෙහං යස්ස වීරං න විඤ්ඤාති.

1. කතෙතන කාභිපසසති - මජ්ඣං.
2. පඤ්ඤාලොකවෙ නාරද පඤ්ඤාලොකවෙ - මජ්ඣං, සායා,
3. මුගො - සායා.

5835. (මහෙෂධ) නුවණ ඇත්තන් විසින් කළයුතු යමක් උපන් කලා ඉසුරුමත් බාල තෙමේ නුවණැත්තාගේ ගැත්තකු සේ වෙයි. නුවණැත්තේ දඤ්ඤ ලෙසින් යමක් සංවිධානය කෙරේ ද එහි ලා මුග්ධයා මහත් සේ මුළාවට පැමිණෙයි. මම මේ කරුණ දැකූ නුවණ ඇත්තේ මා උතුම් වන්නේ ය. ඉසුරුමත් බාලයා උතුම් නො වන්නේ ය යි කියමි.

5836. ඒකාන්තයෙන් සත්පුරුෂයන් විසින් නුවණ මැ පසස්නා ලද්දේ ය. සම්පත්ති අක්කිලා මනුෂ්‍යයෝ ඇලුණාහු වෙති. එහෙයින් ශ්‍රී තොමෝ ඔවුන් කැමැති වෙයි. බුද්ධිමතුන්ගේ ඥානය අසමාන වන්නේ ය. ශ්‍රී තොමෝ කවර කලෙකත් ප්‍රඥා ඇත්තහු ඉක්ම නො යයි.

5837. (වෙදෙහ රජ) නිවැරදි සේ ධර්මය දක්නා වූ මහෙෂධ පණ්ඩිතය, අපි යමක් විවිලමෝ නම් ඒ අපට කීවහු ය. ප්‍රශ්න විසැදීම පිළිබඳ තුටු වූ මම ගවයන් දහසක් ද හස්තිරාජයකු ද ආජානනය සෙසුධවයන් යෙදූ මේ රිය දසය ද ගම්වර සොළසක් ද තොපට දෙමි.

විංගති නිපාතයෙහි සිරිමඤු ප්‍රශ්නය යි.

5838. යම් තැනෙක අත්සුණු සල්පිලක් ඇද්ද ඉන් ඔබ්බෙහි කැඳ සල්පිලක් ඇද්ද ඉනුත් ඔබ්බ සුපිපි කොබෝලීල ගසෙක් ඇත්තේ ය. එතැන් සිට යම් අතෙකින් අනුභව කරමි ද ඒ අතැ මහ යන්නට කියමි. යම් අතෙකින් අනුභව නො කරමි ද එ මහැ යන්නට නො කියමි. මේ යවමැදුම්ගමැ අප ගෙට මහ ය. මේ සැහැවුණු මහ දැනගන්නෙහි ය.

ජනනාපථප්‍රශ්නය යි.

5839. යමෙක් අත් පා වලින් ද ගසයි මුහුණට ද අනියි, එහෙත් මෙසේ කරන්නා වූ හේ ප්‍රියයෙක් ද වන්නේ ය. මහරජ, මෙයින් කවරකු දක්නෙහි ද?

5840. කවරෙක් නම් ඇවිළැගත් ගිනි ඇති කල්හි ගිනි සොයමින් ඇවිදින්නේ රැයෙහි කණ මැදිරියකු දැකූ ගිනි ය යි සිතා ද.

5841. හෙතෙම වැරදි හැඟීමෙන් ඒ කණමැදිරියා මතැ ගොම වැරටි හා තණකොළ රැස් කොට පිඹින්නේ නමුදු ගිනි දල්වන්නට අසමත් වන්නේ ද?

5842. එසෙයින් අඤානයා අනුපායයෙන් අකීය නො ලබන්නේ ය. ගවඅභින් කිරි දෙවන්නේ කිරි නො ලබන්නාක් මෙනි.

5843. විවිධෙහි උපායෙහි අඤ්ඤා පපෙයානති මාණවා,
නිග්ගහෙන අමිත්තානං මිත්තානං පග්ගහෙන ව.

5844. සෙණිමොක්ඛිපලාහෙන¹ වලලභානං නයෙන ව,
ජගතිං ජගතීපාලා අවසනති වසුඤ්ඤරං.

බපෙජාපණක පඤ්ඤා.

5845. සචචං කිර කමපි භූරිපඤ්ඤා²
යා තාදිසි සිරි ධිති මුතී ව,
න තායතෙ භාවවසුපනිතං
යො යාවකං භුඤ්ඤසී³ අපසසුපං.

5846. සුඛං දුග්ගඛන පරිපාවයනො
කාලාකාලං⁴ විවිතං ජඤ්ඤනො,⁵
අඤ්ඤසා ආරානි අවිච්ඡරනො
තෙනාහං තුඤ්ඤාමි යවොදනෙන.

5847. කාලඤ්ඤා ඤ්ඤා අභිජිහනාය
මනොනහි අඤ්ඤං පරිපාවයිඤ්ඤා,
විජමඤ්ඤසං⁶ සිහවිජමහිතානි
තායිඤ්ඤියා දකඛසි මං පුනාපි.

5848. සුඛී හි එකෙ⁷ න කරොතති පාපං
අවණණ්ණසංසග්ගහයා පුනෙනෙ,
පහු සමානො විපුලඤ්ඤවිනහි
කිං කාරණං මෙ න කරොසි දුකඛං.

5849. න පණ්ඨිතා අත්තසුඛසස හෙතු
පාපානි කමමානි සමාවරනති,
දුග්ගඛන පුට්ඨා බලිතතනාපි⁸ සනතා
ජඤ්ඤ ව දෙසා න ජහනති ධම්මං.

5850. යෙන කෙනවි වණ්ණණ්ණන මුදුනා දරුනෙන වා,
උඤ්ඤරෙ දීනමත්තානං පච්ඡා ධම්මං සමාවරෙ.

1. සෙණි මොක්ඛිපලාහෙන - මජ්ඣ. සෙනාමොක්ඛිපලාහෙන - සා. 2. අභිභූරිපඤ්ඤා - මජ්ඣ. 3. භුඤ්ඤසී - මජ්ඣ. 4. කාලානකාලං - මජ්ඣ. 5. ජනන - මජ්ඣ. 6. විජමඤ්ඤසං - මජ්ඣ, සා. 7. සුඛීපිහෙනෙ - මජ්ඣ, සා. 8. බලිතපි - මජ්ඣ.

5843. මනුෂ්‍යයෝ අමිත්‍රයනට නිග්‍රහයෙන් ද මිත්‍රයනට සංග්‍රහ-
යෙන් ද විවිධොපක්‍රමයන්ගෙන් අර්ථ සිද්ධියට පැමිණෙත්.

5844. සේනා ප්‍රධානීන්ගේ සිත් ගැනීමෙන් ද භීතවතුන්ගේ
උපක්‍රමයෙන් ද පෘථිවි පාලකයෝ මුළු පොළොව තමන් සතුකර
ගනිත්.

බජජාපණක ප්‍රශ්නය යි.

5845. (ඇමැති) සේනකයන් කීවේ සැබෑවක් මැ ය. මහත් වූ
නුවණැති ඔබ මඳ වා ඝෞර්වයෙන් යුක්ත යවබත අනුභව කරන්නාහු ය.
ශ්‍රී තොමෝ එසේම යැ, (ශ්‍රේෂ්ඨ චන්ද්‍රි ය.) තොපගේ ධේයඝ්‍රීයත්
ස්මෘතියත් පරිභානියට පත් තොප නො රක්නේ ය.

5846. සැපත දුකින් මුහුකුරුවන්නා වූ කල් නොකල් විමසා
අභිප්‍රාය සභවන්නා වූ තැනැත්තා අර්ථයේ ද්වාරයන් විවෘත
කරන්නේ ය. ඒනිසා මම යවබතින් තුස්නෙමි.

5847. (මහොෂධ) වියඝ්‍රීය කිරීමට සුදුසු කල් දැන නුවණින්
අර්ථය මුහුකුරුවා සිංහ විජාමිහණයෙන් විජාමිහණය කරන්නෙමි. ඒ
සමාද්ධියෙන් යුක්ත වූ මා නැවැත දක්නෙහි ය.

5848. (වෙදෙහරජ) සැපයට පත්වූ අසමත් ඇතැම්හු පාපයන්
නො කරත්. නුවණමඳ ඇතැම්හු පරොපවාද බියෙන් පවි නො කරත්.
අතිශයින් දඤ වූ විපුලාඤී චන්ද්‍රි වූ තෙපි කවර හෙයින්
මට දුක් ඇති නො කරන්නහු ද?

5849. (මහොෂධ) ආත්ම සුඛ හේතුවෙන් නැණවත්හු පාපයන්
නො කරත්. සාධුජනයෝ දුකින් පෙළුණෝ ද සැපතින් පිරිහුණෝ
ද ඡන්දයෙන් හෝ ද්වේෂයෙන් හෝ ධම්ම අත් නො හරිත්.

5850. (වෙදෙහරජ) මෘදු වූ හෝ දරුණු වූ හෝ යම් උප-
ක්‍රමයෙකින් දීන වූ තමා නහා සිටුවන්නේ ය. පසු වැ ධම්මයෙහි
හැසිරෙන්නේ ය.

5851. යසස රුකකසස ඡායාය නිසිදෙයා සයෙයා වා,
න තසස සාබං භඤ්ජයා මිතතදුබ්බො හි පාපකො.

5852. යසසා¹ හි ධම්මං මනුජො විජඤ්ඤා
යෙවසස කඬබං විනයනති සනොතා,
තං හිසස දීපඤ්ඤා පරායණඤ්ඤා
න තෙන මිතතං ජරයෙථ² පඤ්ඤා.

5853. අලසො ගිහී කාමභොගී න සාධු
අසඤ්ඤාතො පබ්බජිතො න සාධු,
රාජා න සාධු අනිසම්මකාරී
යො පණ්ඩිතො කොධතො තං න සාධු.

5854. නිසම්ම බතනියො කසිරා නානිසම්ම දීසම්පති,
නිසම්මකාරිතො රාජ යසො කිත්ති ව වඩ්ඪති.

භූරිපඤ්ඤා.

5855. භනති භතෙහි පාදෙහි මුඛඤ්ඤා පරිපුමහති,
ස වෙ රාජ පියො භොති කං තෙන මභිපසසසි.

5856. අකෙකාසති යථාකාමං ආගමඤ්ඤාසස න ඉච්ඡති,
ස වෙ රාජ පියො භොති කං තෙන මභිපසසසි.

5857. අභුතකමාති අභූතෙන අලිකෙන මභිසාරයෙ,
ස වෙ රාජ පියො භොති කං තෙන මභිපසසසි.

5858. භරං අනතඤ්ඤා පානඤ්ඤා වසංසනාසනාති ව,
අඤ්ඤාදත්ථු භරා සනොතො තෙ වෙ රාජ පියො භොතති
කං තෙන මභිපසසසි.

දෙවතාපුච්ඡිත පඤ්ඤා.

5859 පඤ්ඤා පණ්ඩිතා සමාගතා
පඤ්ඤා මෙ පටිභාති තං සුඡාථ,
නිත්ථියමත්ථං පසංසියං වා
කසෙසවාචිකරෙයා ගුණාමත්ථං.

1. යසස හි - මජ්ඣං.
2. මිතනී ජයෙථ - මජ්ඣං, මෙතනිං - සායා.

5851. (මහෙෂධ) යම් රුකෙක සෙවණැ හිඳින්නේ හෝ නිඳන්නේ හෝ වේ ද එම ගසැ අත්තක් හෝ නො බිඳින්නේ ය. (බිඳින්නේ නම්) හේ මිත්‍රද්‍රෝහී පව්වෙක් වන්නේ ය.

5852. යම් කෙනෙකුන් වෙතින් පුරුෂ තෙමේ ධර්මය දැනගන්නේ ද යම් සත්පුරුෂ කෙනෙක් ඔහුගේ සැක දුරු කෙරෙත් ද එකාන්තයෙන් හේ ඔහුට පිහිට ද සරණ ද වන්නේ ය. ක්‍රවණැත්තේ ඔහු සමඟ පවත්නා මිත්‍රභාවය නො නසන්නේ ය.

5853. කම්සැප සෙවුනා වූ අලස ගිහියා යහපත් නො වේ. සංයමයෙන් තොර පැවිද්ද ද යහපත් නො වේ. නො විමසා ක්‍රියා කරන රජ යහපත් නො වේ. යම් පණ්ඩිතයෙක් ක්‍රොධ කරන සුලු නම් හෙ ද යහපත් නො වේ.

5854. මහරජ, ඤාණිය තෙමේ විමසා ක්‍රියා කරන්නේ ය. නො විමසා ක්‍රියා කිරීම යහපත් නො වේ. විමසා ක්‍රියා කරන්නාගේ යශස ද කීර්තිය ද වැඩේ.

භූමි ප්‍රශ්නය යි.

5855. යමෙක් අත් පා වලින් ගසයි ද, මුහුණටත් අනියි ද, මහරජ, හේ ඒකාන්තයෙන් ප්‍රියයෙක් ද වෙයි. ඒ කවරකු ලෙස දක්නෙහි ද?

5856. යමකුට රිසියේ අක්‍රොශ කරයි ද, (එහෙත් ආක්‍රොශ වශයෙන් කියු) ඒ කාරණයාගේ ඊම නො කැමැති වෙයි ද මහරජ, හේ ඒකාන්තයෙන් ප්‍රිය වන්නේ ය. ඒ කවරකු ලෙස දක්නෙහි ද?

5857. යමෙක් මුසායෙන් ගටා බෙණෙයි ද බොරුයෙන් වොදනා කෙරෙයි ද මහරජ, හේ ඒකාන්තයෙන් ප්‍රිය වන්නේ ය. ඒ කවරකු ලෙස දක්නෙහි ද?

5858. ඇතැමෙක් ආභාරපාන හා වස්ත්‍ර ශයනාසනයක් ද රැගෙන යත්. එහෙත් එසේ ගෙන යන්නා වූ ඔව්හු ඒකාන්තයෙන් ප්‍රිය වෙත්. මහරජ, ඒ කවරුන් ලෙස දක්නෙහි ද?

දෙවතා පුවත්ත ප්‍රශ්නයෝ යි.

5859. මෙහි පැමිණි පඤ්ඤා පණ්ඩිතවරුනි, මට වැටුහෙන එක් ප්‍රශ්නයෙක් ඇත. එය අසවු. නින්දා කටයුතු වූ හෝ ප්‍රශංසා කටයුතු වූ හෝ රහස කවරකුට හෙළි කළ යුත්තේද යි වේදෙහ රජ පිළිවිසි.

5860. කං නො ආචිකරොහි¹ භූමිපාල
 හත්තා භාරසහො තුවං වදෙනං,
 තව ඡන්දඤ්ඤි රුචිඤ්ඤි² සම්මසිකා
 අථ චකඛනති³ ජනිඤ්ඤ පඤ්ඤා ධීරා.

5861. යා සීලවතී අනඤ්ඤාදෙය්‍යා⁴
 හතභුවඡන්දවසානුගා පියා මනාපා,
 නිඤ්ඤියමකං පසංසියං වා
 හරියායාවිකරෙය්‍ය ගුණමකං.

5862. යො කිච්ඡගතසස ආතුරසස
 සරණං හොති ගතී පරායණඤ්ඤා,
 නිඤ්ඤියමකං පසංසියං වා
 සබ්බෙනාවිකරෙය්‍ය ගුණමකං.

5863. ජෙට්ඨො අථ මජ්ඣධම්මො කණ්ඨට්ඨො
 සො චෙ සීලසමාහිතො ධීතනෙතා,
 නිඤ්ඤියමකං පසංසියං වා
 හාතුවාවිකරෙය්‍ය ගුණමකං.

5864. යො චෙ පිකුභද්දසස පඤ්ඤා⁵
 දනුජාතො පිතරං අනොමපඤ්ඤා,
 නිඤ්ඤියමකං පසංසියං වා
 පුත්තසසාවිකරෙය්‍ය ගුණමකං.

5865. මාතා දීපද ජනිඤ්ඤසෙට්ඨ
 යො තං පොසෙති ඡන්දසා පියෙන,
 නිඤ්ඤියමකං පසංසියං වා
 මාතුවාවිකරෙය්‍ය ගුණමකං.

5866. ගුණසස හි ගුණමෙව සාධු
 න හි ගුණසස පසකමාවිකමං,
 අනිඤ්ඤාදිය⁶ සහෙය්‍යා ධීරො
 නිප්පන්නෙය්‍යා යථාසුඛං භණෙය්‍යා.

5867. කිනඤ්ඤ කං විමනො රාජසෙට්ඨ
 දීපදීඤ්ඤ⁷ චචනං සුභොම නෙතං,⁸
 කිං විනායමානො දුමමනොසි
 නුන දෙව අපරාධො අත්ථි මණ්ණං.

1. කං ආචිකරොහි - මජ්ඣ. සා. 2.
 2. රුචිඤ්ඤා - මජ්ඣ. සා. 3.
 3. සම්මසිකා - මජ්ඣ. 4.
 4. අනඤ්ඤාදෙය්‍යා - මජ්ඣ. සා.

5. යා - මජ්ඣ. සා. 6.
 6. අනිප්පන්නකාය - මජ්ඣ. සා. 7.
 7. දීපද ජනිඤ්ඤ - මජ්ඣ. 8.
 8. මෙතං - මජ්ඣ.

5860. මහරජ, ඔබ මෑ අපට එය ප්‍රකාශ කරනු මැනව. ඔබ අපගේ ස්වාමියා ද, බර උසුලන්නා ද වෙති. පඩිවරු පස්දෙනා ඔබගේ අඟස හා කැමැත්ත විමසා පිළිතුරු කියන්නාහයි සේනක කීය.

5861. (වෙදෙහ රජ) යම් ස්ත්‍රියක් ආචාර ශීලයෙන් යුක්ත ද අනුන් වසභයෙහි නො පවතී ද ස්වාමියාගේ කැමැත්ත අනුව වසන්නේ ද, ප්‍රිය මනාප වන්නී ද එබඳු බිරිදට නින්ද කටයුතු හෝ ප්‍රශංසා කටයුතු හෝ රහස කියා යුක්තේ ය.

5862. (සේනක) යමෙක් දුකට පත් ආතුරයාට සරණ වූ පිහිට වූ උපකාරී වූ පවතී ද එ බඳු මිත්‍රයාට නින්ද කටයුතු හෝ ප්‍රශංසා කටයුතු හෝ රහස හෙළි කරන්නේ ය.

5863. (පුක්කුස) ඉදින් යමකුට ජ්‍යෙෂ්ඨ හෝ මධ්‍යම හෝ කණිෂ්ඨ හෝ සොහොයුරෙක් වේ ද හෙ ද ශීලයෙහි මනා වූ පිහිටියේ සථිර සිතැත්තේ නම් එවැනි සොහොයුරාට නින්ද කටයුතු හෝ ප්‍රශංසා කටයුතු හෝ රහස හෙළි කරන්නේ ය.

5864. (කාවීඤ) ඉදින් යමෙක් පියා ගේ සිතට අනුව ක්‍රියා කරන්නේ ද මහත් ප්‍රඥායෙන් යුක්ත වූයේ පියාට අනුජාත වේ ද එ බඳු පුතුට නිඤ කටයුතු හෝ ප්‍රශංසා කටයුතු හෝ රහස හෙළි කරන්නේ ය.

5865. (දෙවීඤ) දෙපා ඇත්තනට නායක මහරජ, යම් මවක් ස්නෙහයෙන්, ප්‍රිය උපදවමින් සිය පුතු පෝෂණය කරන්නී ද එ බඳු මවට නිඤ කටයුතු හෝ ප්‍රශංසා කටයුතු හෝ රහස හෙළි කරන්නේ ය.

5866. (මහොෂධ) සැහැවියෑ යුතු දේ සැහැවීම මෑ යහපත් වන්නේ ය. රහස හෙළි කිරීම පැසසිය යුතු නොවේ. නුවණැත්තේ කායභී සිද්ධිය නොවී නම් (කායභී සිද්ධිය තෙක්) රහස දරන්නේ ය. සිද්ධ වූ අස්ථි ඇත්තේ රිසි සේ කියන්නේ ය.

5867. මහරජ ඔබේ සිත් පෙරැළියට හේතු කවරේ ද? කවර හෙයින් ඔබෙන් වචනයක් නො අසමී ද? කුමක් සිතමින් දෙමනස් වූයෙහි ද? දේවසිනි. මාගෙන් වූ යම් අපරාධයෙක් හෝ ඇත් දැයි උදුම්බරාදේවී විචාළාය.

5868. පඤ්ඤා වජ්ජකා මහොසධොති
ආණ්ණො මෙ වධාය භුරිපඤ්ඤා,
තං වින්තයනො¹ දුමමනොසථි
න හි දෙවි අපරාධො අත්ථි තුඤ්ඤං.

5869. අභිදෙසගතො ඉදන්ති එසී²
කීං සුඤ්ඤා කිමාසංකතෙ³ මනො තෙ,
තො තෙ කිමවොච භුරිපඤ්ඤා
ඉධික තං වචනං සුඤ්ඤාම බුච්ඡි මමනං.

5870. පඤ්ඤා වජ්ජකා මහොසධොති
යදි තෙ මනතඤ්ඤං ජනිඤ්ඤා දෙසං,
හරියාය රහොගතො අසංසි
ගුඤ්ඤං පාතුකතං සුතං මමමනං.

5871. යං සාලවනසථිං සෙනකො
පාපකම්මං අකාසි අසඛිරුපං,
සඛිනොච රහොගතො අසංසි
ගුඤ්ඤං පාතුකතං සුතං මමමනං.

5872. සුතකුසපුරිසස්ස තෙ ජනිඤ්ඤා
උපපනො රොගො අරාජස්සනො,⁴
භාතුච්ච රහොගතො අසංසි
ගුඤ්ඤං පාතුකතං සුතං මමමනං.

5873. ආබ්බොධොසං⁵ අසඛිරුපො
කාච්ඤ්ඤා නරදෙවෙන චුට්ඨො,
සුතකස්ස රහොගතො අසංසි
ගුඤ්ඤං පාතුකතං සුතං මමමනං.

5874. අට්ඨවඛිකං මඤ්ඤිතනං උළාරං
සකෙකා තෙ අදද පිනාමහස්ස,
දෙවිඤ්ඤා ගතං තදජ්ජ හත්ථං
මාතුච්ච රහොගතො අසංසි
ගුඤ්ඤං පාතුකතං සුතං මමමනං.

5875. ගුඤ්ඤාස්ස හි ගුඤ්ඤාමෙච සාධු
න හි ගුඤ්ඤාස්ස පසත්ථාච්චිකම්මං,
අනිඤ්ඤාසං සහෙය්‍ය ධිරො
නිඤ්ඤානො යථාසුඛං හණ්ණෙය්‍ය.

1. වින්තයමානො - මජ්ඣ. සං. වී.
2. එසී - මජ්ඣ. සං.
3. කීං සධිකතෙ - මජ්ඣ. සං.
4. අරාජපනො - මජ්ඣ. සං.
5. ආබ්බොධොසං - මජ්ඣ. සං.
6. අනිඤ්ඤානො - මජ්ඣ. සං.

5868. මහාප්‍රාඥ වූ මහෝෂධ පණ්ඩිත මැරිය යුතුය යි මා විසින් වධයට අණ කරන ලද්දේ ය. ඒ ගැන සිතමින් දෙමනස් වූයෙමි වෙමි. දේවිය, ඔබ කළ අපරාධයෙක් නැත යි රජතෙමේ කීය.

5869. මහාප්‍රාඥය, ඊයේ ගියා වූ තෙපි දැන් එන්නහු ය. කුමක් අසා තොපගේ සිත කුමකට සැක කෙරේ ද? කවරෙක් තොපට කුමක් කීයේ ද? එකාන්තයෙන් ඒ වචනය මට කියව, එය අසන්නෙමි යි වෙදෙන රජ මහෝෂධ පඩිතුමාගෙන් පිළිවිසි.

5870. (මහෝෂධ) මහරජ, මහෝෂධ පණ්ඩිත මැරිය යුතු යැ යි ඉදින් ඔබ විසින් යේනකාදීන් සමග මන්ත්‍රණය කරන ලද ද. රැයෙහි හුදෙකලා වූයේ බිරිඳට එය කිහි. ඔබ විසින් හෙළිකළ ඒ රහස මා විසින් අසන ලද්දේ ය.

5871. යේනක තෙමේ සල් උයනැ සිටැ යම් ලාමක වූ පාප කර්මයක් කළේ ද, එය මිත්‍රයකුට කීයේ ය. ඒ හෙළි කළ රහස මා විසින් අසන ලදී.

5872. මහරජ, ඔබ ගේ පුක්කුස නම් වූ රාජපුරුෂයාට රජුන් විසින් නො ළං වියයුතු රෝගයෙක් උපන. හේ රහසිගත වැ සෝවුරාට කීයේ ය. එසේ රහස හෙළි කිරීම මා විසින් අසන ලදී.

5873. කාවීඤ්ඤා නරදේව නම් යකකු විසින් ස්පර්ශ කරන ලද්දේ ය. මේ ආබාධය නො සරුප් සබා ඇත්තේ ය. හේ එය රහසිගත වැ පුත්‍රයාට කීයේ ය. එසේ රහස හෙළි කිරීම මා විසින් අසන ලදී.

5874. සක්දෙවරජ ඔබගේ මී මුක්තභූවනට මහඟු අණ්ඩවක නම් මාණිකාය රත්නයක් දුන්නේ ය. ඒ මිණි රුවන දැන් දෙවිඤ්ඤා අතට පත්වැ ඇත. හේ එය මවට රහසේ කීය. රහස හෙළි කිරීම මා විසින් අසන ලදී.

5875. සැහැවිය යුක්ත සැහැවීම මැ මැනැවි. රහස හෙළි කිරීම ප්‍රශස්ත නොවේ. භූවණැත්තේ කායඛි නිෂ්පත්තිය නොවූ රහස දරන්නේ ය. කායඛි සංසිද්ධියෙන් ඉක්බිති වැ රිසියේ කියන්නේ ය.

- 5876. න ගුණමත්තං විචරෙය්‍ය රකෙඛියා නං යථා නිධිං,
න හි පාත්‍රකතො සාධු ගුණො අත්‍යො පජානනා.
- 5877. ටීයා ගුණං න සංසෙය්‍ය අමිත්තස්ස ච පණ්ඩිතො,
යො වාමීසෙන සංභීරො හදයත්‍යො ච යො නරො.
- 5878. ගුණමත්තමසමුද්ධං සමුද්ධියති යො නරො,
මනනහෙදහයා තස්ස දසභූතො තිතිකකති.
- 5879. යාවනොනු පුරිසස්සත්තං ගුණං ජානනති මනනිනං,
තාවනොනු තස්ස උචෙඛිතා තස්මා ගුණං න වීක්‍ෂ්‍යෙජ.
- 5880. විච්ච භාසෙය්‍ය දිවා රහස්සං
රතනිං ගිරං නාතිවෙල පමුකෙඤ්ච,
උපස්සතිකා හි සුභනති මනනං
තස්මා මනොනු බීජමුපෙති හෙදං.

විසතිනිපාතෙ පඤ්චපණ්ඩිතපඤ්ඤා.

- 5881. පඤ්ඤාලො සබ්බසෙනාය බුහුමදනො සමාගතො,
සායං පඤ්ඤාලියා සෙනා අප්පමෙය්‍යා මනොසධ.
- 5882. පිට්ඨිමති පතනිමති සබ්බසඛිනාමකොච්ඡ,
ඔභාරිති සඤ්චති හෙරිසඛිප්පබොධනා.
- 5883. ලොහවිජ්ජාලකාරාහා¹ ධජිති² වාමරොහිණි
සිප්පියෙහි සුසම්පන්නා සුරෙහි සුප්පතිට්ඨිනා.
- 5884. දසෙත්තං පණ්ඩිතා ආහු භූරිපඤ්ඤා රහොගමා,³
මාතා ඵකාද්ධි රඤ්ඤා පඤ්ඤාලියං පසාසති.
- 5885. අපේත්තකසතං බතයා අනුයුත්තා යසසස්සිතො,
අච්ඡින්නරට්ඨා බ්‍යථිතා පඤ්ඤාලීනං වසංගතා.

---

1. අලකාරා - මජ්ඣ. සා.
2. විජිති - මජ්ඣ.
3. රහොගතා - මජ්ඣ.

5876. සැහැවිය යුක්ත හෙළි නො කටයුත්තේ ය. එද නිධානයක් සේ ආරක්ෂා කළ යුතු ය. නුවණැත්තහු විසින් රහස් හෙළි කිරීම උචිත නොවේ.

5877. නුවණැත්තා ස්ත්‍රියට ද හතුරාට ද යමෙක් ආමිෂ හේතුවෙන් පෙළඹෙනම් ඔහුට ද කෙරෙහික සිතැත්තාට ද (රහස් හෙළි නො කරන්නේ ය.)

5878. යම් මිනිසෙක් අනුන් විසින් නො දන යුතු රහස්ක් (යමකුට) කියේ නම් රහස් හෙළිවේ ය යන බියෙන් හෝ ඔහුගේ දසයකු සෙයින් සියල්ල ඉවසයි.

5879. මන්ත්‍රණය කළවුන් අතර යම් තාක් දෙනා ඔහුගේ රහස් දනිත් ද, ඔහුට එපමණ තැනී ගැනුම් ඇති වේ. එනිසා රහස් නො හළ යුත්තේ ය. හෙළි නො කළ යුත්තේ ය.

5880. රහස් දවල් කාලයෙහි විවේක වැ කියැ යුත්තේ ය. රැයෙහි සීමාව ඉක්ම වූ වචන (හඬ නගා) නො කියන්නේ ය. අසලා සිටින්නෝ ඒකාන්තයෙන් මන්ත්‍රණය ශ්‍රවණය කරන්නාහ. එයින් මන්ත්‍රණය හේදයට පැමිණෙයි.

පඤ්චපණ්ඩිත ප්‍රකාශ යි.

5881. මහෝෂධ පණ්ඩිතය, පඤ්චාල දේශවාසී බ්‍රහ්මදත්ත රජ සියලු බළ සෙනහ සමග ආයේ ය. ඒ මේ පඤ්චාල රජු සතු සේනාව අපමණ ය.

5882. ඒ සේනා තොමෝ පිටින් ගෙනා දූව ඇති වඩු සේනාවෙන් යුක්ත ය, පාබළ සෙනහින් යුක්තය, සකල සංග්‍රාමොපායයන්හි දක්ෂය. සතුරන් හිස් සිදුලීමෙහි දක්ෂය, දශවිධ ශබ්දයෙන් හා බෙර සක් හඬින් ද ප්‍රබෝධවත් ය.

5883. ලොහවිද්‍යාවෙන් නිර්මිත වූ කවච ආදියෙන් හා ආහරණයන්ගෙන් බබළන්නීය. ධජ පතාකයන්ගෙන් ද වම්න් නැඟිය යුතු ඇතුන් හා අසුන්ගෙන් ද විවිධ ශිල්පින්ගෙන් ද යුක්ත වූවාය. අති දක්ෂ යෝධයන්ගෙන් මනාව පිහිටියා ය.

5884. මෙ මැ සේනාවෙහි මහාප්‍රාඥ වූ රහස් මන්ත්‍රණ ඇති දශ පණ්ඩිත කෙනෙක් වෙතී. රජුගේ මව ද එකොළොස්වැන්නී වූවා පඤ්චාලසේනාවට අනුශාසනා කරයි.

5885. තව ද රටවල් පැහැර ගැන්මෙන් පෙළුණු පඤ්චාලීනට යටත් වූ යසස් ඇති එක්සියයක් රජදරුවෝ ද මෙහි බ්‍රහ්මදත්ත රජුට අනුගත වැ සිටිත්.

316 ජාතකපාළි - මහනිපාතො

5886. යංවද තකකරා රඤ්ඤා අකාමා පියභාණිනො,
පඤ්ඤාලමනුයායනති අකාමා ච්ඡිනො ගතා.
5887. තාය සෙනාය මේථිලා නියනධි පරිචාරිතා,
රාජධානි¹ විදෙහානං සමනතා පරිඛඤ්ඤති.
5888. උදධං තාරකජාතාව සමනතා පරිචාරිතා,
මහොසධ විජානාහි කථං මොකොඛා භවිස්සති.
5889. පාදෙ දෙව පසාරෙහි භුඤ්ජ කාමෙ රමස්ස ව,
හිත්වා පඤ්ඤාලියං සෙනං බ්‍රහ්මදනො පලායති.²
5890. රාජා සඤ්චකාමො තෙ රතනානි පචෙච්ඡති,
ආගච්ඡන්තු තතො දුතා මඤ්ජුකා පියභාණිනො.
5891. භාසන්තු මුදුකා³ වාචා යා වාචා පටිනාඤ්ඤිතා,
පඤ්ඤාලා ච විදෙහා ච උභො එකා භවිතතු තෙ.
5892. කථන්තු කෙචච්ච මහොසධෙන
සමාගමො ආසි තද්ධික බ්‍රූහි.
කච්චී තෙ පටිනිජ්ඣනොතො කච්චී තුට්ඨො මහොසධො.
5893. අනරියරූපො පුරිසො ජනිඤ්ඤ,
අසමෙමාදනො ඵදෙධා අසබ්බිරූපො.
යථා මුගො ච බධිරො ච න කිඤ්ඤිත්ථං අභාසථ.
5894. අදධා ඉදං මනනපදං සුදුද්දසං
අඤ්ඤො සුදෙධා නරචිරියෙන⁴ දිට්ඨො,
තථා හි කායො මම සම්පවෙධනි⁵
හිත්වා සයං කො පරහත්මෙස්සති.
5895. ජනනං හි එකාව මතී සමෙති
යෙ පණ්ඨිතා උත්තමභූරිපත්තා,
යානං අයානං අථවාපි යානං
මහොසධ ත්වමපී මතිං කරොහි.
5896. ජානාසි ඛො රාජ මහානුභාවො
මහබ්බලො වූළනිබ්‍රහ්මදනො.
රාජා ච තං ඉච්ඡති කාරණත්ථං
මිගං⁶ යථා ඔකචරෙන⁷ ලුඤ්ඤ.

1. රාජධානිං - මජ්ඣං.
2. පලායිති - මජ්ඣං.
3. මුදුකා - මජ්ඣං.
4. නරචිරෙන - මජ්ඣං. සා.
5. වෙධනෙ - මජ්ඣං.
6. මගං - මජ්ඣං.
7. ඔකචරෙන - මජ්ඣං.

5886. යමක් කියන්නාහු නම් එය කරන්නා වූ රජුට නො කැමැත්තෙන් නමුදු ප්‍රිය වචන කියන්නා වූ නො කැමැත්තෙන් යටත්වූවෝ ද පඤ්ඤාලරජු අනුව යති.

5887. ඒ (සිවුරහ) සේනාවෙන් මේරිලා පුරය ත්‍රිසන්ධියෙකින් වටකරන ලද්දේ ය. විදේහයන්ගේ රාජධානිය භාත්පසින් කණිනු ලැබේ.

5888. මස්තකයෙහි තාරකා පහළ වූවාක් සෙයින් (දඩු වැට පහන් ගෙන) භාත්පසින් වටකරන ලදය. මහොඝධයෙහි කෙසේ මිදීම වන්නේ දැයි දනුව. මෙසේ වේදෙහ රජ පිළිවිසි.

5889. දේවයන් වහන්ස, පා දිගු කළ මැනව. කාමයන් අනුභව කළ මැනව. සිත් අලවා වෙසෙනු මැනව. පඤ්ඤාලය සේනාව හැර දමා බ්‍රහ්මදහරජ පලායන්නේ ය යි මහොඝධ පඩිතෙමේ කීය.

5890. (කේවට්ට) සමභිය කැමැති (බ්‍රහ්මදහ) රජ තෙමේ ඔබ වහන්සේට රත්නයන් (පඩුරු කොටු) එවන්නේ ය. පඤ්ඤාල නගරයේ සිට මිහිරි වූ ප්‍රියවචන ඇති දූතයෝ ද එත්වා.

5891. යම් බසක් සතුට ඇති කෙරේ ද එබඳු මෘදු වචන මැ තෙපලත්වා. පඤ්ඤාලයෝ ද විදේහයෝ ද යන දෙ පස එකමුතු වෙත්වා. (සමගී වෙත්වා.)

5892. (වේදෙහරජ) කෙසේ ද කේවට්ටය, මහොඝධයන් හා සමභිය වී ද, කිම තෙපි කමා කරනු ලැබුහු ද, කිම මහොඝධයෝ තුටු වූහු ද? (තොරතුරු) මට කියව.

5893. මහරජ, හෝ අනායාසීඝවරුප ඇති පුරුෂයෙකි. සතුටු කමා නැත්තෙකි. උඩඟු වූවෙකි. අපණ්ඩිතස්වභාව ඇත්තේ ය. ගොඵවතු සේද බිහිරතු සේද කිසිත් නො තෙපළේ ය යි කේවට්ට කීය.

5894. රජ මෙසේ සිතයි. ඒකාන්තයෙන් මේ මන්ත්‍රපදය දක්නට ඉතා අපහසුය. නරචිරයා (මහොඝධ) විසින් මෙහි යථාකීය දක්නා ලද්දේ ය. ඒ එසේමැ යි. මා ගත වෙවුල යි. සියරට හැර කවරෙක් නම් තෙමේ මැ මෙරමා අතට පත්වන්නේ ද?

5895. (රජ) නුවණින් ඉතා උතුම් තැනට පත් යම් පණ්ඩිත කෙනෙක් වෙත් ද ඒ අප සදෙනාගේ ම අදහස සම වෙයි. මහොඝධය, (පඤ්ඤාල නුවරට) යාම හෝ නො යාම හෝ මෙහි සිටීම හෝ පිළිබඳ වැ තෙපි දු අදහසක් ප්‍රකාශ කරව.

5896. (මහොඝධ) මහරජ, වූළනිබ්‍රහ්මදහන රජ මහත් බල ඇත්තෙක, මහත් අනුභාව ඇත්තෙකැ යි දන්තෙහි. වැද්දකු දඩ මුවකු කරණ කොටගෙන අල්ලාගත් මුවකු මෙන් බ්‍රහ්මදහනරජ ද ඔබ මරනු රිසි වෙයි.

5897. යථාපි මවෙජා බලීසං වඩකං මංසෙන ඡාදිතං,
ආමගිඥො න ඡානාති මවෙජා මරණමනනනො.
5898. එවමෙව තුවං රාජ වුළුනීයසස¹ ධීතරං,
කාමගිඥො න ඡානාසි මවෙජාව මරණමනනනො.
5899. සවෙ ගව්ඡසි පඤ්ඤාලං බීජපමනනං ඡහීසසසි,
ථීගං පථානුපනනංව² මහනනං භයමෙසසති.
5900. මයමෙව බාලමහසෙ එළමුගා
යෙ උක්කමඡාති තඨී ලපිමහ,
කීමෙව කං නඛගලකොට්ඨඥො³
අඡාති ඡානාසි යථාපි අඤ්ඤා.
5901. ඉමං ගලෙ ගහෙඤාන නාසෙඨ වීජීතා මම,
යො මෙ රතනලාභසස අනතරායාය භාසති.
5902. තනො ව සො අපකකමම වෙදෙහසස උපනඤ්ඤා,
අඨ ආමනනාඨී දුතං මාඨරං⁴ සුවපණ්ඩිතං.
5903. එහි සමම හරීපකඛ⁵ වෙය්‍යාවචචං කරොහි මෙ,
අඤ්ඤී පඤ්ඤාලරාජසස සාළීකා සයනපාළිකා.
5904. තං පඡරෙන⁶ පුච්ඡසසු සා හි සබ්බසස කොච්ඤ,
සා තෙසං සබ්බං ඡානාති රඤ්ඤාඤ්ඤා ව කොසියසස ව.
5905. ආමොති සො පටිසසුඤ්ඤා මාඨරො සුවපණ්ඩිතො,
අගමාසි හරීපකෙඛා සාළීකාය උපනඤ්ඤං.
5906. තනො, ව බො සො ගහාඤාන මාඨරො සුවපණ්ඩිතො,
අඨ ආමනනාඨී සුසරං සාළීකං මඤ්ඤුභාණිකං.
5907. කචචී තෙ සුසරෙ බමනීයං කචචී වෙසෙස⁷ අනාමයං,
කචචී තෙ මධුනා ලාජා ලබ්භතෙ සුසරෙ තච.
5908. කුසලඤ්ඤාව මෙ සමම අථො සමම අනාමයං,
අථො මෙ මධුනා ලාජා ලබ්භතෙ සුවපණ්ඩිත.

---

1. වුළුනෙයාසස - මජ්ඣං.
2. පනථානු - මජ්ඣං. චී.
3. වච්චා - මජ්ඣං.
4. මාධරං - මජ්ඣං. මාධුරං - සා.
5. හරීතපකඛ - මජ්ඣං. සා.
6. බතධනෙන - මජ්ඣං. පඡරෙන - සා.
7. වෙසෙ - මජ්ඣං. සා.

5897. යම් සේ මත්ස්‍යයෙක් මසින් වැසුණු වක් වූ බිළිය ගිලීද, ඇමට ගිජු ඒ මත්ස්‍ය තෙමේ තමා ගේ මරණය නො දකීද,

5898. එසේ මැ මහරජ, කාමයෙහි ගිජු වූ ඔබ ද මත්ස්‍යයා තමා ගේ මරණය නො දන්නා සේ වූළුනීරජුගේ දුව (පිළිබඳ කාරණය) නො දන්නාහු ය.

5899. ඉදින් ඔබ පඤ්චාල නුවරට යන්නහු නම් වහා සිය දිවි හරනහු ය. ගම්දෙර මගටවන් මුවකු සේ මහත් බියට පැමිණෙන්නහු ය.

5900. (රජ) යම් කෙනෙක් මඬලාඤ්ඤානි පිළිබඳවැ තා සමඟ කථා කළෝ ද ඒ අපි මැ මෝඩ කෙළතොල්ලෝ වෙමු. නඟුල් කෙළවර ගෙනැ වැඩුනා වූ තෝ කෙසේ නම් අන්‍ය (කේවට්ටාදී) පණ්ඩිතයන් සේ උත්තමාඤ්ඤානි දන්නෙහි ද?

5901. යමෙක් මගේ රත්තලාභයට අන්තරාය පිණිස කථා කරයි ද ඒ මොහු ගෙලෙන් ගෙනැ මගේ රටින් නෙරවූ.

5902. ඉක්බිති හෙතෙම (මහොඤ්ඤානි පණ්ඩිත) වේදේහ රජු වෙතින් ඉවත් වැ ගොස් පණ්ඩුධකරු වූ මාඨර නම් ගිරා පණ්ඩිතයන් ඇමතී ය:

5903. යහළු රන්වන් පියාපත් ඇත්ත, මෙහි එව. මට එක් මෙහෙවරක් කරන්නෙහි ය. පඤ්චාල රජුට යහන් බලන එක් සැලලිහිණියක් ඇත.

5904. ඔ තොමෝ සියල්ලෙහි දක්‍ෂ වන්නී ය. ඇය රහසින් විවාරව. රජුන් කේවට්ටයාත් අතර (වන) සියලු මන්ත්‍රණ ඔ දන්නී ය.

5905. සර්වභව්‍ය පක්‍ෂ පත්‍ර ඇති මාඨර නම් ගිරා පණ්ඩිතයා ද එසේ ය යි පිළිගෙන ශාරිකාව වෙතැ ගියේ ය.

5906. ගිරා පණ්ඩිතයා ද එතැනින් පිටත් වැ ගොස් ඉක්බිති රන් මැදිරියේ වෙසෙන මිහිරි සේ බෙණෙන ශාරිකාව ඇමතී ය:

5907. රන් මැදිරියේ වෙසෙන්නිය, තිගේ සුව කෙසේ ද? වෛශ්‍ය කුලයෙහි උපන්න, කිම නිරෝග වැ වෙසෙන්නී ද? රන් මැදිරියේ වෙසෙන තී මී මුසු විලඳ ලබන්නී ද?

5908. (සැලලිහිණිය) යහළු, මම සුවසේ ද නිරෝග වැ ද වෙසෙමි. තවද, ගිරා පණ්ඩිතය, මට විලඳ හා මී ද ලැබේ.

5909. කුතො ණු සමම ආගමෙ කසස වා පභිතො කුචං,
න ව මෙසි ඉතො පුඛෙඛ දිට්ඨො වා යදි වා සුතො.
5910. අහොසිං සිචිරාජසස පාසාදෙ සයනපාලකො,
තතො සො ධම්මකො රාජා ඛද්දො¹ මොචෙසි ඛජ්ඣනා.
5911. තසස මෙකා දුතියාසි සාළිකා මඤ්ජුභාණිකා,
තං තඤ්ඤ අචධි සෙතො පෙකඛතො සුසරෙ මම.
5912. තසසා කාමා හි සමමනො ආගතොසමි තචනනිකෙ,
සචෙ කරෙය්‍යාසි ඔකාසං උභයොච වසාමසෙ.
5913. සුචොච සුචිං කාමෙය්‍ය සාළිකො පන සාළිකං,
සුචසස සාළිකාය ව² සංවාසො හොති කිදිසො.
5914. යං යං කාමී කාමයනී³ අපි චණ්ඩාලිකාමපි,
සඛෙඛහි සදිසො හොති නඤ්ඤ කාමෙ අසාදිසො.
5915. අඤ්ඤ ජඛොචතී නාම මාතා සිචිසස⁴ රාජිතො,
සා හරියා වාසුදෙවසස කණ්ණසස මහෙසි පියා.
5916. රජාවතී කිලුපුරිසි සාපි චචජං අකාමසි,
මනුසෙසා මිගියා සඤ්ඤිං නඤ්ඤ කාමෙ අසාදිසො.
5917. හඤ්ඤ ඛොහං ගමීසසාමි සාළිකෙ මංජුභාණිකෙ,
පච්චකඛානුපදං හෙතං අතිමඤ්ඤසි නුන මං.
5918. න සිරි තරමානසස මාඨර සුචපඤ්ඤ,
ඉඛෙච තාව අචජසසු යාව රාජානං දකඛසි,
සොසසසි⁵ සඤ්ඤ මුතිඛනානං ආනුභාවකඛ රාජිතො.
5919. යො ණු ඛොයං තිඛෙඛා සඤ්ඤ තිරොජනපදෙ සුතො,
ධිතා පඤ්ඤාලරාජසස ඔසධි විය චණ්ණිනී;
තං දසසති විදෙහානං සො විවාහො හවිසසති.
5920. නොදිසො⁶ තෙ අමිතතානං විවාහො හොතු මාඨර,
යථා පඤ්ඤාලරාජසස චෙදෙහෙන හවිසසති.

1. ඛනෙධ - මජ්ඣං.
2. සාළිකායෙච - මජ්ඣං.
3. යොයං කාමෙ කාමයනී - මජ්ඣං, ස්‍යා.
4. සිඛිසස - අට්ඨකථා
5. සොසි - මජ්ඣං, ස්‍යා.
6. ඵදිසො - මජ්ඣං, ස්‍යා, වී.

5909. යහළු, තෙපි කොහි සිට පැමිණ සිටින්නහු ද, කවුරුන් විසින් එවන ලද්දහු ද, මින් පෙර තෙපි දක්නා ලද හෝ අසන ලද හෝ නො වෙමි.

5910. (ගිරාපණ්ඩිත) මම සිවිරජුගේ ප්‍රාසාදයෙහි ගයන පාලකයා වීමි. ඒ දෑහැමි රජ බැඳුමිහි සිටියවුන් බැඳුමින් මිදී ය.

5911. පියබස් බෙණෙන එක් සැලලිහිණියක් මට බිරිද වූවා ය. මා රන්මැදිරියේ බලා සිටිය දී ම ඕ උකුස්සකු විසින් මරණ ලද්දී ය.

5912. ඇ පිළිබඳ කාමයෙන් මත්වූයෙමි. තී සමීපයට ආයෙමි. ඉදින් අවසර ලබන්නෙමි නම් අපි දෙදෙන එක් වැ වසමු.

5913. (සැලලිහිණිය) ගිරවා ගිරවියක ද, සැලලිහිණියා සැලලිහිණියක ද කැමැති වන්නෝ ය. ගිරවකු හා සැලලිහිණියක අතර කෙබඳු සංවාසයෙක් ද?

5914. කාමියෙක් යමක කැමැත්තේ නම් ඇය සැබොලක වුව ද කැමැති වන්නෝ ය. තවද කාම සේවනයෙහිදී සියල්ලෝ මැ සම වන්නෝ ය. අසමානයෝ නැත්තාහ යි ගිරා පණ්ඩිත කීය.

5915. සිව් රජුගේ මවු කොමෝ ජලොවතී නම් සැබොලක් වූවා ය. ඕ කෘෂ්ණගොත්‍රයේ උපන් වාසුදේව රජුගේ ප්‍රිය බිරිද ද අගමෙහෙසිය ද වූවා ය.

5916. පෙර රථාවතී නම් කිඳුරියක් වූවා ය. ඕ කොමෝ වච්ඡ නම් තවුසකු කැමැති කරවාගත්තා ය. මනුෂ්‍යයෙක් තිරිසනක සමග වාසය කළේ ය. කාමයෙහි අසමානබවක් නැත.

5917. මිහිරිබස් ඇති ශාරිකාව, එසේ නම් මම යන්නෙමි. මේ සියල්ල තී හැර දැමීමට කරුණු ය. තෝ මා ඉක්මවා සිතන්නෙහි.

5918. (සැලලිහිණිය) ගිරා පණ්ඩිතය, ඉක්මන් තැනැත්තාට ශ්‍රී කොමෝ දුරු වන්නී ය. එ නිසා රජු දක්නා තෙක් මෙහි රඳෙව. මිහිඟු බෙර හඬ අසන්නෙහි ය. රජුගේ අනුභාව දක්නෙහි ය.

5919. (ගිරාපණ්ඩිත) පඤ්චාලරජු ගේ, ඔසධිතාරකාව සේ රුසිරින් වොරදනා දුකුමරිය වේදේහරජුට දෙන්නෝ ය යන මහත් සේෂාවක් පසල්දනවුවල දී අසන ලද්දේය. ඒ විවාහය සිදුවන්නේ ද?

5920. (සැලලිහිණිය) මාසරය, යම් සේ වෙදෙහ රජු හා පඤ්චාලරජුගේ මෙන් තොපගේ පසමිතුරන් අතර හෝ එබඳු විවාහයෙක් නො වේවා.

- 5921. ආනඨිචාන වෙදෙහං පඤ්චාලානං රථෙසහො,
තතො නං සාතඨිසසති නාසස සකඛි හවීසසති.
- 5922. හඤ්ඤා මං අනුජානාහි රතඨියො සතතමතඨියො,
යාවාහං සිවිරාජසස ආරොවෙමි මහෙසිනො,
ලද්ධො ච මෙ ආවසථො සාළිකාය උපතඨිකං.
- 5923. හඤ්ඤා තං අනුජානාහි රතඨියො සතතමතඨියො,
සථෙ තං සතතරතෙන නාගච්ඡසි මමනඨිකෙ;
මඤ්ඤා ඔකතනාසතං මං මතාය ආගමීසසසි.
- 5924. තතො ච ඛො යො ගණචාන මාසිරො සුවපඤ්චිතො,
මහොසධසස අකඛාසි සාළියා¹ වචනං ඉදං.
- 5925. යසෙසව සරෙ භුඤ්ජය්‍ය හොගං,
තසෙසව අත්ථං පුරියො වරෙය්‍ය.
- 5926. හඤ්ඤා ගච්ඡාමි පුරෙ ජනිඤ්ඤා,
පඤ්චාලාජසස පුරං සුරඉචං;
නිවෙසනානි මාපෙතුං වෙදෙහසස යසසසිනො.
- 5927. නිවෙසනානි මාපෙතො වෙදෙහසස යසසසිනො,
යද්‍ය තෙ පභිඤ්ජය්‍යාමි තද්‍ය ඵය්‍යාසි ඛතඨිය.
- 5928. තතො ච පායාසි පුරෙ මහොසධො,
පඤ්චාලාජසස පුරං සුරඉචං;
නිවෙසනානි මාපෙතුං වෙදෙහසස යසසසිනො.
- 5929. නිවෙසනානි මාපෙතො වෙදෙහසස යසසසිනො;
අථසස පභිඤ්ජි දුතං (වෙදෙහං මීටීලගහහං.)
ඵභිදනි මහාරාජ මාපිතං තෙ නිවෙසනං.
- 5930. තතො ච රාජා පායාසි සෙනාය වතුරඛගියා,
අනානචාහනං දට්ඨං චිතං කමපීලලියං පුරං.
- 5931. තතො ච ඛො යො ගණචාන බ්‍රහ්මදකතසස පාභිඤ්ජි,
ආගතොසමි මහාරාජ තච පාදනි වඤ්ඤා.
- 5932. දදහිදනි මෙ හරියං නාරිං සබ්බඛගසොභිනිං,
සුවඤ්ජන පටිච්ඡතං දුසිගණපුරකඛතං.
- 5933. ස්වාගතං තෙ වෙදෙහ අථො තෙ අදුරාගතං,
නකඛතකඤ්ඤව පරිපුච්ඡ අහං කඤ්ඤං දදමි තෙ;
සුවඤ්ජන පටිච්ඡතං දුසිගණපුරකඛතං.

1. සාළිකාය - මජ්ඣ.

5921. පඤ්ඤාලරජ වේදේහ රජු මෙහි ගෙන්වා නසන්නේ ය. වේදේහරජු සමග මිතුරු බවක් නම් නො වන්නේ ය.

5922. (ගිරාපණ්ඩිත) ශාරිකා සමීපයෙහි විසීමට මා අවස්ථාව ලදු යි සිව්වරුට හා මෙහෙසියට දන්වා එනතෙක් සත් රැයකට මට අවසර දෙව.

5923. එසේ නම් ම විසින් අනුමත කළ තොප සත් රැයකින් (ආපසු) මා වෙත නො පැමිණියහොත් මගේ මළගමට පැමිණෙන්නට ලැබෙන්නේ යැ යි සිතනු යි ශාරිකා කීය.

5924. ඉක්බිති මාසිර නම් ගිරා පණ්ඩිත තෙමේ එතැනින් පිටත් වූ ගොස් ශාරිකාවගේ වචනය මහොෂධ පණ්ඩිතයනට කියේ ය.

5925. යමකු ගේ ගෘහයෙහි සමපත්තීන් අනුභව කරන්නේ නම් සත්පුරුෂතෙමේ ඔහු ගේ මෑ අතීය උදෙසා ක්‍රියා කරන්නේ ය.

5926. මහරජ, එසේනම් මම පළමු කොට යශස් ඇති වේදේහ රජුට (ඔබට) නිවෙස් තැනීමට පඤ්ඤාලරජු ගේ රමණීය පුරවරයට යන්නෙමි.

5927. මහරජ, ඉසුරුමත් වේදේහයනට නිවෙස් මවා යම් දිනෙක ඔබට පණ්ඩුඩයක් එවන්නෙමි ද එකලා එහි පැමිණෙනු මැනවි.

5928. ඉසුරුමත් වේදේහ රජුට නිවෙස් තැනීමට මහොෂධ පඩිතුමා පළමුව පඤ්ඤාලරජුගේ රමණීය පුරවරයට ගියේ ය.

5929. වේදේහරජුට නිවෙස් සාදා ඉක්බිති වූ “මහරජ ඔබට නිවෙස් මැවීමි. පැමිණෙනු මැනැවැ” යි (මිටීලාධිපති වේදේහ රජුට) පණ්ඩුඩකරුවකු යැවී ය.

5930. ඉක්බිති වේදේහ රජ තෙමේ සිවුරහ සෙනහ සමග අප්‍රමාණ වූ අශ්වාදී සේනාවන් ඇති සමෘද්ධිමත් කම්පිලලිය නගරය දක්නා පිණිස පිටත්විය.

5931. ඉක්බිති වේදේහරජ එහි ගොස් “මහරජ ඔබ ගේ පා වැලුමට ආනයමි” යි බඹදන්රජුට හසුන් යැවී ය.

5932. සකල ස්ත්‍රී ලක්ෂණයන්ගෙන් ශෝභමාන වූ කන්‍යාව (ඔබ දියණිය) රනින් සරසා දූසිදස් සමුගයා විසින් පෙරටු කරන ලදුවැ මගේ බිරිඳ ලෙස දැන් එවුව මැනැව.

5933. වේදේහය, ඔබේ පැමිණීම ශුභ සම්ප්‍රාප්තියෙකි. තව ද නපුරු කොටැ ඊමෙක් ද නොවේ. නැකැත් පමණක් විමසව. රනින් සැරඳු දියණිය දූසි දස් ගණයා පෙරටු කොටැ ඔබට දෙන්නෙමි.

5934. තතො ච රාජා වෙදෙහො නකඛතං පරිපුච්ඡථ,
නකඛතං පරිපුච්ඡති ඉහමදකතස්ස පාභිණි.
5935. දදඹිදති මෙ හරියං නාරිං සබ්බඛගයොභිනිං,
සුවච්ඡෙණන පටිච්ඡතං දුසිගණපුරකඛතං.
5936. දදඹිදති තෙ හරියං නාරිං සබ්බඛගයොභිනිං,
සුවච්ඡෙණන පටිච්ඡතං දුසිගණපුරකඛතං.
5937. හත්ථි අසො රථා පත්ති සෙනා තිට්ඨතති වමමනා¹,
උකකා පදිතා ක්කායතති කිනඤ්ඤා මඤ්ඤානති පණ්ඩිතා.
5938. හත්ථි අසො රථා පත්ති සෙනා තිට්ඨතති වමමනා,
උකකා පදිතා ක්කායතති කිනඤ්ඤා කාභතති පණ්ඩිතා.
5939. රකඛති තං මහාරාජ චූළනීයො මහබ්බලො,
පදුට්ඨො තෙ ඉහමදනො පාතො තං සාතඨිසසති.
5940. උඛෙධතෙ² මෙ හදයං මුඛඤ්ඤා පරිපුසසති,
නිබ්බුතීං නාධිගච්ඡාමි අඤ්ඤිදෙඨිචාච ආතපෙ.
5941. කම්මාරානං යථා උකකා අනො ක්කායති නො බ්භි,
ඵච්චි මෙ හදයං මඤ්ඤා අනො ක්කායති නො බ්භි.
5942. පමනො මනනනාතීතො භිතතමනොසි බත්ඨය,
ඉදති බො තං තායනඤ්ඤා පණ්ඩිතා මනතීතො ජනා.
5943. අකඨාමච්චසස චචනං අකාමභිතෙසිතො,
අකඨිතිරතො රාජ මීගො කුට්ඨෙ ඔභිතො.
5944. යථාපි මච්චො බලීසං චඛනං මංසෙන ඡාදිතං,
ආමගිදො න ජානාති මච්චො මරණමත්තනො.
5945. ඵච්චෙච කුචං රාජ චූළනෙය්‍යසස ඨිතරං,
කාමගිදො න ජානාසි මච්චො මරණමත්තනො.
5946. සචෙ ගච්ඡසි පඤ්ඤාලං බිප්පමනං³ ජහෙසසසි,⁴
මීගං පථානුපනනං⁵ මහනාං භයමෙසසති.⁶

1. වමමිකා - මජ්ඣ.
2. උඛෙධතී - මජ්ඣ. 8.
3. බිප්පමනං - මජ්ඣ.
4. ජහිසසසි - මජ්ඣ. සා.
5. පඨානු - මජ්ඣ. සා.
6. භයමෙසසති - මජ්ඣ. සා.

5934. ඉක්බිති වේදේහ රජ නකත් විවාළේ ය. නකත් විවාරා බ්‍රහ්මදත්ත රජුට හසුන් යැවී ය.

5935. සකල ස්ත්‍රී ලක්ෂණයන්ගෙන් ශෝභමාන වූ කන්‍යාව රනින් සරසා දසී දස්සන් පෙරටු කොටු මගේ බිරිඳ ලෙසින් දන් එවනු මැනැයි දුතයන් යැවී.

5936. සකල ස්ත්‍රී ලක්ෂණයන්ගෙන් ශෝභමාන වූ කන්‍යාව රනින් සරසා දසී දස්සන් පෙරටු කොට ඔබට බිරිඳ ලෙසින් දෙන්නෙමි යි වූළනී රජ දන්වී.

5937. (වෙදෙහරජ) ඇත් අස් රිය පාබළ සේනාවෝ රැස්ව සිටිත්. දූල් වූ විලක්කු ද බැබළේ. පණ්ඩිතවරු මේ කීමෙකැ යි සිතන්නාහු ද?

5938. සන්තාහ සන්තද්ධ ඇත් අස් රිය පා බළ සේනාවෝ රැස් වැ සිටිත්. දූල් වූ විලක්කු ද බැබළේ. පණ්ඩිතවරු “මොහු කුමක් කරන්නාහු ද” යි දනිත් ද?

5939. (මහොෂධ) මහරජ, මහත් බල ඇති වූළනී රජ තෙමෙ ඔබ යා නොදී රකියි. ප්‍රකෝප වූ බ්‍රහ්මදත්තරජ උදයන ඔබ නසන්නේ ය.

5940. (වෙදෙහරජ) මා හද සැලෙයි. මුව ද වියැලෙන්නේ ය. ගිනි වැදුනකු අවුටේ ලූ සෙයින් නිවීමට නො පැමිණෙන්නෙමි.

5941. කඹුරන්ගේ උදුන යම් සේ ඇතුළ දවයි ද පිටත නො දවයි ද, එසේ මා ඇතුළතද දුවෙයි. පිටත නො දුවෙයි.

5942. (මහොෂධ) මහරජ, ප්‍රමාදයට පැමිණ මගේ වචන ඉක්මැවුයේ හින්න මන්ත්‍ර ඇත්තෙහි ය. ඔබ හා මන්ත්‍රණය කළ පණ්ඩිත ජනයෝ ම ඔබ රකිත්වා.

5943. අභිවෘද්ධිය කැමැති හිතවත් ඇමැතියාගේ වචන නො පිළිගෙන තමා පිණැවීමෙහි මැ ඇලුණු ඔබ මළපුඩුවැ වැටුණු මුවකු වැනිය.

5944. යම් සේ මත්සායෙක් මසින් වැසුණු වක් වූ බිළිය නො දක ඇමෙහි ගිජු වැ තමනට පැමිණෙන මරණය නො දක්නේ ද.

5945. මහරජ, එසේ මැ ඔබ ද වූළනී රජු ගේ දුව පිළිබඳ කාමයෙන් මුළා වූවාහු ඇම ගිලි මසු මෙන් තම මරණය නො දන්නාහ.

5946. ඉදින් පඤ්චාල නුවරට යන්නෙහි නම් වහා සිය දිවි හරනෙහි ය. වීරියට පිළිපත් මාගයකු සේ මහත් බියට පැමිණෙනෙහි ය.

5947. අනරියරූපො පුරියො ජනිඤ
 අභිව උච්ඡඛගතො ධසෙයා,¹
 න තෙන මෙත්තං කඨිරාථ ධීරො
 දුක්ඛා භවෙ කාපුරියෙන² සඛගමො.
5948. යතොච්ච³ ජඤඤ පුරිසං⁴ ජනිඤ
 සීලවායං බහුසුතො,
 තෙනෙව මෙත්තං කඨිරාථ ධීරො
 සුඛො භවෙ සපුරියෙන සඛගමො.
5949. බාලො තුවං ඵලමුගොසි රාජ
 යො උත්තමස්ථානි මධි ලපිපො,
 කීමෙවාහං නඛලකොට්ඨදො
 අස්ථානි ජානිසසං යථාපි අඤ්ඤ.
5950. ඉමං ගලෙ ගහෙත්වාන නාමසථ විජිතා මම,
 යො මෙ රතනලාභසස අනතරායාය භාසති.
5951. මහොසධ අතීතෙන නානුවිජ්ඣිතනි පඤ්ඤිතා,
 කිං මං අසසං ච සමබ්බං⁵ පතොදෙනෙව විජ්ඣයි.
5952. සවෙ පසසසි මොක්ඛං මෙ⁶ බෙමං වා පන පසසසි,
 තෙනෙව මං අනුසාස කිං අතීතෙන විජ්ඣයි.
5953. අතීතං මානුසං කමමං දුක්ඛරං දුරභිසමභවං,
 න තං සකෙකාමී මොචෙතුං කමිඨි ජානසු බන්ධිය.
5954. සතනි වෙභාසයා⁷ නාගා ඉද්ධිමනොතා යසසසිතො,
 තෙපි ආදය ගච්ඡෙය්‍යං යසස භොතනි තථාවිධා.
5955. සතනි වෙභාසයා අසසා ඉද්ධිමනොතා යසසසිතො,
 තෙපි ආදය ගච්ඡෙය්‍යං යසස භොතනි තථාවිධා.
5956. සතනි වෙභාසයා පකඛී ඉද්ධිමනොතා යසසසිතො,
 තෙපි ආදය ගච්ඡෙය්‍යං යසස භොතනි තථාවිධා.
5957. සතනි වෙභාසයා යකඛි ඉද්ධිමනොතා යසසසිතො,
 තෙපි ආදය ගච්ඡෙය්‍යං යසස භොතනි තථාවිධා.

1. ධංසෙයා - මජ්ඣ. සා.
 2. කාපුරියෙහි - මජ්ඣ.
 3. යදෙව - මජ්ඣ.
 4. පුරියො - මජ්ඣ.
 5. සමබ්බං - මජ්ඣ.
 6. වා - මජ්ඣ.
 7. වෙභාසයා - මජ්ඣ. සා. වෙභාසයා - වී.

5947. මහරජ, අනායාසීඤ්ඤා පුරුෂ තෙමේ ඇකයෙහි වූ සර්පයකු දෂට කරන්නා සේ විපත් පමුණුවන්නේ ය. නුවණැත්තේ ඔහු හා මිත්‍රත්වයක් නො කරන්නේ ය. අසත්පුරුෂයා හා එක්වීම ඒකාන්තයෙන් දුකකි.

5948. මහරජ, යම් භෙයකින් මේ තෙමේ සිල්වතෙක උගතෙකු යි දන්නේ ද, එ බඳු පුද්ගලයා සමග නුවණැත්තේ මිත්‍ර වන්නේ ය. සත්පුරුෂයා හා එක්වීම එකාන්තයෙන් සුව එළවන්නේ ය.

5949. මහරජ, යම් උතුම් මඩගලාඤ්ඤා මා සමග කී ඔබ මැ කෙළ තොලු වෙති. නඟුල් කෙළවර ගත් මම කෙසේ සෙස්සන් සේ මඩගලාඤ්ඤා දන්නෙමි ද?

5950. යමෙක් මාගේ රත්නලාභයට අන්තරාය පිණිස කලා කරයි ද ඒ මොහු ගෙලෙන් ගෙනා මාගේ විජිතයෙන් නෙරවු.

5951. (වෙදෙහරජ) මහොෂධ පණ්ඩිතය, නුවණැත්තෝ අතීතය නමැති හුලින් නො විදිත්. කිම, දැඩි වැ බැඳි අසකුට කෙවිටෙන් අභින්නාක් මෙන් මා පෙළන්නෙහි ද?

5952. ඉදින් මට මිදීමක් දක්නෙහි නම් හෝ බියෙන් කොර විමට යමක් දන්නෙහි නම් හෝ ඉන් මට අනුශාසනා කරව. අතීතයෙන් පහරදීමෙන් ඇති (ප්‍රයෝජනය) කිම?

5953. (මහොෂධ) මෙයින් මිදීමට මිනිසකු විසින් කළ හැකි දේ ඉක් මැ ගියේ ය. මෙය අභිභවනය කිරීමට නො හැක්ක. ඔබ මිදවීමට නොහැක්කෙමි. මහරජ, (මෙයින් මිදීමට) ඔබ මැ මහක් දනුව.

5954. සාද්ධිමත් වූ යශස් ඇත්තා වූ ආකාශවාරි හස්තීහු ඇත්තාහ. යමකුට එබඳු හස්තීහු වෙත් නම් ඔහු හෝ ගෙනා යන්නාහ.

5955. සාද්ධිමත් වූ යශස් ඇත්තා වූ ආකාශවාරි අශ්වයෝ ඇත්තාහ. යමකුට එ බඳු අශ්වයෝ වෙත් නම් ඔහු හෝ රැගෙන යන්නාහ.

5956. සාද්ධිමත් වූ යශස් ඇත්තා වූ ආකාශ වාරි පක්ෂීහු ඇත්තාහ. යමකුට එබඳු පක්ෂීහු වෙත් නම් ඔහු හෝ රැගෙන යන්නාහ.

5957. සාද්ධිමත් වූ යශස් ඇත්තා වූ ආකාශවාරි යක්ෂයෝ ඇත්තාහ. යමකුට එබඳු යක්ෂයෝ වෙත් නම් ඔහු හෝ රැගෙන යන්නාහ.

5958. අතීතං මානුසං¹ කම්මං දුක්ඛරං දුරභියමිහවං,
න නං සකෙකාමී මොවෙතුං අනාඤ්ඤිකෙඛන ඛන්තිය.
5959. අතීරදසසී පුරියො මහතොන උදකණ්ණවෙ,
යත් සො ලහතෙ ගාධං² තත් සො විඤ්ඤෙ සුඛං.
5960. එවං අමහඤ්ඤ රඤ්ඤෙ ව නං පතිට්ඨා මහොසධ,
ත්වං නොසී මනනිනං සෙට්ඨො අමෙහ දුක්ඛා පමොවය.
5961. අතීතං මානුසං කම්මං දුක්ඛරං දුරභියමිහවං,
න නං සකෙකාමී මොවෙතුං තම්මි ජාතසසු³ සෙනක.
5962. සුඤ්ඤාහි මෙතං වචනං පසස්සෙතං මහබ්භයං,
සෙනකදුනි පුච්ඡාමී කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී.
5963. අභනිං දුරාරතො දෙම ගණ්ඨාමසෙ විකන්තනං,⁴
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්තාන බ්භපං හෙසසාම ජීවිතං.
මා නො රාජා⁵ බ්‍රහ්මදන්තො වීරං දුක්ඛන මාරධි.
5964. සුඤ්ඤාහි එතං වචනං පසස්සෙතං මහබ්භයං,
පුක්ඛසදුනි පුච්ඡාමී කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී.
5965. විසං බාදිත්තා මීය්‍යාම බ්භපං හෙසසාම ජීවිතං,
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදන්තො වීරං දුක්ඛන මාරධි.
5966. සුඤ්ඤාහි එතං වචනං පසස්සෙතං මහබ්භයං,
කාවිඤ්ඤාදුනි පුච්ඡාමී කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී.
5967. රජපුත්‍රා බජ්ඣ මීය්‍යාම පපාතා පපතෙමසෙ,
මා නො රාජා බ්‍රහ්මදන්තො වීරං දුක්ඛන මාරධි.
5968. සුඤ්ඤාහි එතං වචනං පසස්සෙතං මහබ්භයං,
දෙවිඤ්ඤාදුනි පුච්ඡාමී කිං කිව්වං ඉධ මඤ්ඤසී.
5969. අභනිං දුරාරතො දෙම ගණ්ඨාමසෙ විකන්තනං,
අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්තාන බ්භපං හෙසසාම ජීවිතං.
න නො සකෙකාමී මොවෙතුං සුඛෙනෙව මහොසට්ඨො.
5970. යථා කදලිනො සාරං අනෙවසං නාධිගච්ඡති,
එවං අනෙවසමානා නං පඤ්ඤං නාජ්ඣගමාමසෙ.

1. මානුසකං - වි.
2. නාධං - මජ්ඣ.
3. පජාතසසු - මජ්ඣ.
4. විකන්තනං - මජ්ඣ., සා.
5. රාජ - මජ්ඣ.

5958. මහරජ, මිනිසුන් විසින් කළ හැකි කායඛයෝ ඉක්ම ගියහ. මෙම කායඛය දුෂ්කර ද අභිභවනය කිරීමට අපහසු ද වෙයි. අහසින් ගෙනෑ ගොස් මිදවීමට ද මම අපොහොසත්මි.

5959. (සෙනක) මහසයුරට වැටී තෙරක් නො දක්නා වූ පිහිටක් මිනිසෙක් යම් තැනක (දිවයිනක්) ලබන්නේ නම් එතැන අපමණ සුවයක් විඳින්නේ ය.

5960. මහොෂධ පණ්ඩිතය, එ නිසා අපට ද රජුට ද පිහිට තෙපිය. මන්ත්‍රීන් අතර තෙපි මැ ශ්‍රේෂ්ඨ වන්නහු ය. අප දුකින් මිදෙවුව මැන.

5961. මිනිසුන් විසින් කළ හැකි කායඛයෝ ඉක්ම ගියහ. මේ බිය දුෂ්කර වූවක් ද අභිභවනය කිරීමට අපහසු වූවක් ද වන්නේ ය. මෙයින් මුදන්නට මම නො පොහොසත්මි. සෙනකය, තෙපි මැ මහක් දනුව.

5962. (වෙදෙහරජ) මගේ මේ වචනය අසව. මේ මහත් බිය බලව. දැන් සෙනකයන් විවාරමි. මෙහිලා තෝ කවරක් සිතන්නෙහි ද?

5963. (සෙනක) “බ්‍රහ්මදත්ත රජ අපට බොහෝ කලක් දුක් දී නො මරාවා” යි දෙර පටන් ගෙට ගිනි දල්වමු. ආයුධ ගනිමු. ඔවුනොවුන් වධ කොට ගෙනෑ වහා දිවි අත් හරිමු.

5964. (රජ) මගේ මේ වචනය අසව. මේ මහත් බිය බලව. දැන් පුක්කුසයන් විවාරමි. මෙහි ලා තෝ කුමක් සිතන්නෙහි ද?

5965. (පුක්කුස) බ්‍රහ්මදත්ත රජ අපට බොහෝ කලක් දුක් දී නො මරාවා යි විය කා මියෙමු. වහා දිවි අත් හරිමු.

5966. (රජ) මගේ මේ වචනය අසව. මේ මහත් බිය බලව. දැන් කාවිඤ්ඤයන් විවාරමි. මෙහිලා තෝ කුමක් සිතන්නෙහි ද?

5967. (කාවිඤ්ඤ) බ්‍රහ්මදත්ත රජ අපට බොහෝ කලක් දුක් දී නො මරාවා යි රැහැනෙන් බැඳී මියෙමු. ප්‍රපාතයට හෝ පනිමු.

5968. (රජ) මගේ මේ වචනය අසව. මේ මහත් බිය බලව. දැන් දෙවිඤ්ඤයන් විවාරමි. මෙහි ලා තෝ කුමක් සිතන්නෙහි ද?

5969. (දෙවිඤ්ඤ) දෙර පටන් ගෙට ගිනි හෝ දල්වමු. ආයුධ ගෙනෑ ඔවුනොවුන් වධ කොට වහා දිවි අත් හරිමු. මහොසධය අපට සුවසේ මිදීමට නම් නො හැක්කේ ය.

5970. (රජ වැලපෙහි) යම් සේ කෙසෙල් ගස්හි හරය සොයන්නේ ඒ නො ලබයි ද, එසේ ගැලවීමට උපායක් සොයන අපි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් මොවුන්ගෙන් නො ලද්දෙමු.

5971. යථා සිඛලිතො සාරං අනෙවසං නාධිගච්ඡති,
ඵවං අනෙවසමානානං පඤ්ඤං නාඤ්ඤිගමාමසෙ.
5972. අදෙසෙ වත නො වුඤ්ඤා¹ කුඤ්ඤරානංව නොදකෙ,
සකාසෙ දුමුඤ්ඤානං බාලානමච්ඡානනං.
5973. උඤ්ඤධතෙ² මෙ හදයං මුඛඤ්ඤ පරිසුසසති,
නිබ්බුතීං නාධිගච්ඡාමී අඤ්ඤධෙඨාව ආතපෙ.
5974. කම්මාරානං යථා උඤ්ඤා අනෙතා ක්ඛායති නො ඛතී,
ඵවමි හදයං මඤ්ඤං අනෙතා ක්ඛායති නො ඛතී.
5975. තතො සො පඤ්ඤානො ධිරො අසුදසසි මහොසධො,
වෙදෙහං දුකඤ්ඤං දිසවා ඉදං වචනමබ්බවි.
5976. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී රාහුගතීතංව³ චජ්ජිමං.
5977. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී රාහුගතීතංව සුරියං.
5978. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී පඤ්ඤා සතංව කුඤ්ඤරං.
5979. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී පෙළාබඬංව පතතගං.
5980. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී පඤ්ඤං බඬංව පඤ්ඤරෙ.
5981. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී මචෙජ ජාලගතෙරිව.
5982. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
අහං තං මොච්ඤ්ඤාමී සයොග්ගබලවාහනං.
5983. මා කං භාසි මහාරාජ මා කං භාසි රථෙසහ,
පඤ්ඤාලං වාහනිසසාමී කාකසෙනංව ලෙඩ්ඛුනා.
5984. ආදු පඤ්ඤා කිමකීයා අමචෙවා වාපි තාදිසො,
යො තං සමිධාපකඛිනනං දුකඤ්ඤා න පරිමොචසෙ.

1. වුඤ්ඤා - මජ්ඣ.

2. උඤ්ඤධතී - මජ්ඣ. වී.

3. රාහුගතීතංව - මජ්ඣ. රාහුගතීතංව - යා.

5971. යම් සේ හිමුල් ගස්හි හර සොයන්නේ ඒ නො ලබයි ද එසේ ගැලවීමට උපාය සොයන අපි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් මොවුන් ගෙන් නො ලද්දේමු.

9572. දිය නැති මහවනය ඇතුළත සෙයින් අඤ්ඤා දුෂ්ඨ මනුෂ්‍යයන් සම්පයෙහි අපගේ වාසය ඒකාන්තයන් නො සුදුසු පෙදෙසකැ විසීමකි.

5973. මගේ හදවත වෙවුලයි. මුඛය ද වියැලෙයි. ගිනි වැදුනකු අවුටේ හෙලූ කලෙක සේ යැනැසීමක් නො ලබමි.

5974. කඹුරන්ගේ උදුන යම් සේ ඇතුළ දවයි ද පිටත නො දවයි ද, එසේ මැ මාගේ හදවත ද ඇතුළ දුවේ. පිටත නො දුවේ.

5975. ඉක්බිති මහාප්‍රාඥ වූ අතීදර්ශී මහෝෂධි පණ්ඩිත තෙමේ දුකට පත් වේදෙහරජු දක මේ වචනය කීය.

5976. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො නො වනු මැන. රාහු ගිලගත් වන්ද්‍රයා සේ මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5977. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය බිය නො වනු මැන. රාහු ගිලගත් සුය්ය්‍යා සේ මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5978. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො වනු මැන. මඩෙහි ගිලුණු ඇතකු සේ මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5979. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො වනු මැන. ජේළාවෙකැ බැඳුණු නාගයකු සේ මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5980. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො වනු මැන. පඤ්ඤායෙහි බඳබ පක්ෂියකු සේ මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5981. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො වනු මැන. දැලට හසු වූ මසුන් සේ මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5982. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො වනු මැන. බලවාහන සහිතව ම මම ඔබ මුදවන්නෙමි.

5983. මහරජ, බිය නො වනු මැන. රාජශ්‍රේෂ්ඨය, බිය නො වනු මැන. කැටෙකින් කපුටු රළක් සේ පඤ්ඤා සේනාව පල වා හරින්නෙමි.

5984. යම් ඇමැතියෙක් දුකට පත් රජු දුකින් නො මුදන්නේ නම් එ බඳු ඇමැතියා කුමටද? ඔහු ගේ නුවණ කුමටද?

5985. එළ මාණව්‍යා උදෙසා මුඛං සොධෙට් සන්ධිනො,
වෙදෙහො සහමච්චිති උච්චගොනන් ගමීසසති.

5986. තසස තං වචනං සුඤ්ඤා පණ්ඩිතසසානුසාරිනො,
උච්චගාඤ්චාරං විචරිංසු යනායුතො ව අගගලෙ.

5987. පුරතො සෙනතො යාති පච්ඡතො ව මහොසධො,
මජ්ඣෙකං ව රාජා වෙදෙහො අමච්චපරිවාරිනො.

5988. උච්චගාණා¹ නිකඛමිඤ්ඤා වෙදෙහො නාවමාරුති,
අභිරුඤ්ඤාකඤ්ඤා තං ඤාඤා අනුසාසි මහොසධො.

5989. අයං තෙ සාසුරො² දෙව අයං සසසු ජනාධිප,
යථා මාතු පටිපතති එවං තෙ හොතු සසසුයා.

5990. යථාපි නියතො භාතා සඋදරියො එකමාතුකො,
එවං පඤ්ඤාලවණ්ඩා තෙ දධිතඛෙඛා රථෙසහ.

5991. අයං පඤ්ඤාලවණ්ඩී තෙ රාජපුත්ති අභිජ්ඣති,
කාමං කරොති තෙ තාය හරියා තෙ රථෙසහ.

5992. ආරුඤ්ඤා නාවං තරමානො කිනතු කීරමිති නිට්ඨසි,
කිච්ඡා මුත්තමහ දුක්ඛානො යාමදති මහොසධ.

5993. නෙස ධම්මො මහාරාජ යොහං සෙනාය නායකො,
සෙනාධිං පරිභාසෙඤ්ඤා අත්තානං පරිමොචයෙ.

5994. නිවෙසනමිති තෙ දෙව සෙනාධිං පරිභාසිතං,
තං දිනනං බුහමිදතෙනා ආනාධිසසං රථෙසහ.

5995. අප්පසෙනො මහාසෙනං නාථං විගගග්ගා යංසසෙසි,
දුඛධලො බලවනොන විහඤ්ඤාසසෙසි පණ්ඩිත.

5996. අප්පසෙනොපි වෙ මනභි මහාසෙනං අමනභිනං,
ථිනානි³ රාජා රාජානො ආදිමච්චාචුදයං නමං.

5997. සුසුඛං වන සංචාසො පණ්ඩිතෙහිති සෙනාක,
පකඛිච පඤ්ඤරෙ බඤ්ඤො⁴ මච්චෙජ ජාලගතෙරිච.
අමීතභසස්සගතෙ මොච්චි නො මහොසධො.

1. උච්චගොන - මජ්ඣං. උච්චගොන - සා.
2. උච්චගා - මජ්ඣං.
3. සසුසුරො - සිච්චු, මජ්ඣං, සා.
4. ජානාථ - මජ්ඣං.
5. බනෙධි - මජ්ඣං.

5985. මාණවකයෙහි, එව, නැහිටිවු, උමං දොර විවර කරවු. ඇමැතියන් සමග වේදෙහ රජ උමහින් ගමන් කරන්නේ ය.

5986. මහොෂධ පණ්ඩිතයන්ගේ බස් ඇසූ අනුවර ජනයෝ උමන් දෙර ද යතුරු යෙදූ දෙර කවුළු ද විවර කළහ.

5987. සේනකයා ඉදිරියෙහි ද මහොෂධ පණ්ඩිත තෙමේ පසු පස්හි ද ඇමැති ජනයා පිරිවරන ලද වෙදෙහ රජ මැද ද යෙත්.

5988. උමහින් නික්මුණු වෙදෙහ රජ නැවට නැංගේ ය. මහොෂධපණ්ඩිත තෙමේ නැවට නැහි රජුට අනුශාසනා කළේ ය.

5989. දේවියන් වහන්ස, මේ ඔබේ මයිලණුවන්ගේ පුත් ය. මහරජ, මේ ඔබේ නැන්දණිය යි. යම්සේ මව කෙරෙහි පවත්නේ ද එසේ නැන්දණිය කෙරෙහි ද පවතුව.

5990. මහරජ, යම්සේ එක මව කුසා උපන් සොහොයුරා කෙරෙහි පවත්නේ ද එසේ මේ පඤ්චාලවණ්ඩි කුමරුට ද ආදර කළයුත්තේ ය.

5991. මහරජ, මෝ තොප විසින් අතීයයිත් රුවී කරනු ලබන පඤ්චාලවණ්ඩි රජකුමරිය යි. ඔ තොමෝ තොපගේ බිරිඳ යි. ඇය සමඟ කැමැති සේ පවතිනු මැනැවි.

5992. මහොෂධ පණ්ඩිතය, වහා නැවු නැහෙව. කුමක් නිසා ඉවුරැ සිටිනෙහි ද, අපි ඉතා අපහසුවෙන් මිදුණමෝ වම්හ. දන් වහා පලායම්හ.

5993. මහරජ, මම සේනාවට නායක වෙමි. සේනාව හැර පියා මම පමණක් මුදවන්නෙමි නම් ඒ සත්පුරුෂ දහම නො වෙයි.

5994. මහරජ, තොපගේ සේනාව ඒ නගරයෙහි හැර දමන ලද්දේ ය. මහරජ, බබ්දන්රජු විසින් දෙනු ලබන ඒ සේනාව රැගෙන එන්නෙමි.

5995. පණ්ඩිතය, මදසෙනඟ ඇති තෙපි මහසෙනඟ ඇත්තාට කෙසේ විරුද්ධ වූ සිටිනවු ද? බලවතා විසින් දුර්වලයා පෙළඹු ලබන්නේ මෑ ය.

5996. මදසෙනඟ ඇති නුවණැත්තා මහා සේනා ඇති අඤානායා ජයගනී. උදහිරු අඳුර දුරු කරන්නාක් මෙන් නුවණැති රජ අනුවණ රජු ජයග්‍රහණය කරයි.

5997. සේනකය, නුවණැත්තන් හා වාසය එකාන්තයෙන් සුව ගෙනා දෙන්නේ ය. පඤ්ජරයෙහි බැඳුණු පක්ෂීන් සේ ද දූලෙහි බැඳුණු මසුන් සේ ද සතුරන් අතට පත් අප මහොෂධ පණ්ඩිතතෙමේ මුදවාලිය.

5998. එවමෙතං මහාරාජ පණ්ඩිතා හි සුඛාවහා.
පකඛිව පඤ්ජරෙ ඛඳො මචේජ ජාලගතෙරිව;
අමිත්තභස්සභගතෙ මොච්ඡි නො මහොසධො.
5999. රක්ඛිකා කසිණං රතනිං වූළනියො මහඛබ්බලො,
උදෙනතං අරුණුගගමහි උපකාරිං උපාගමී.
6000. ආරුඤ්ඤ පවිරං නාගං ඛලවනතං සට්ඨිභායනං,
රාජා අවොච පඤ්ඤාලො වූළනියො මහඛබ්බලො.
6001. සනාහඳො මණ්ඩමේනෙ සරමාදය පාණිනා,
පෙසඤ්ඤො අණ්ඩිභාසිකු පුට්ඨමො සමාගතෙ.
6002. හජාරුභෙ අනිකට්ඨ රරිකෙ පත්තකරකෙ,
උපාසනමහි කතභස්ස වාළවෙධෙ සමාගතෙ.
6003. පෙසෙඨ කුඤ්ජරෙ දනනි ඛලවනෙත සට්ඨිභායනෙ,
මඤ්ජකු කුඤ්ජරා නගරං¹ වෙදෙහෙන සුමාපිතං.
6004. වච්ඡදනනමුඛා සෙතා තිබ්භග්ගා² අට්ඨිවෙධිනො,
පත්තනනා ධනුවෙගෙන සමපතනකු තරිතරං.³
6005. මාණවා වමමිනො සුරා විත්තදණ්ඩයුතාමුඛා,
පකඛිඤ්ඤො මහානාගා හජිතං හොතකු සමමුඛා.
6006. සත්ඤ්ඤො තෙලධොනායො අච්චිමනනී⁴ පහසසරා,
විජේත්රාතමානා තිට්ඨනකු සකරංසා විය තාරකා.
6007. ආමුඛඛලවනනානං ගුණිකායුරධාරිනං,
එතාදිසානං යොධානං සඛගාමෙ අපලාසිතං.
වෙදෙහො කුතො මුච්චිසසනි සචෙ පකඛිව කාහතී.⁵
6008. තිංස මෙ පුරිසනාමුත්තො සඛෙඛ වෙකෙකනිච්ඡිතා,⁶
යෙසං සමං න පසසාමි කෙවලං මහිමං වරං.
6009. නාගා ච කප්පිතා⁷ දහනි ඛලවනෙතා සට්ඨිභායනා,
යෙසං ඛජෙධසු සොහනනි කුමාරා වාරුදසසනා.
6010. පිකාලබ්භාරා පිතවසනා පිකුඤ්ජරනිවාසනා,
නාගකඛ්බලසු සොහනනි දෙවපුත්තාව නඤ්ඤො.

1. මඤ්ජකු කුඤ්ජරං නාගං - මජ්.සං.
2. තිබ්භග්ගා - මජ්.සං.
3. තරිතරං - මජ්.සං.
4. අච්චිමනනා - මජ්.සං.

5. කාහිනි - මජ්.සං. ටී.
6. නච්චිතා - මජ්.සං.
7. කප්පකා - මජ්.සං.

5998. මහරජ, එය එසේ මැ ය. නුවණැත්තෝ එකානනයෙන් සුව ගෙනා දෙන්නෝ ය. මැදිරියෙහි බැඳුණු පක්ෂීන් සේ ද දැල්හි බැඳුණු මසුන් සේ ද සතුරන්ගේ අතට පත් අප මහොභධ පණ්ඩිතතෙමේ මුදවා ලියැ.

5999. මහත් බල ඇති වුළුනිබුහමදහන රජ මුළු රූ රකවල් කොටැ අරුණලු නැගෙන කලැ උපකාරී නුවරට එළැඹියේ ය.

6000. මහාබල ඇති පඤ්ඤාලදෙගවාසී බුහමදහන රජ සැට අවුරුද්දෙන් මද නැහී හිඳුනා වූ බලවත් හස්තියකු පිටට පැන නැහී සිය සෙනහට මෙසේ කී යැ.

6001. මැණික් ඔබා කරන ලද සන්නාහයෙන් සන්නාඛ වූ රජ බොහෝ යුධගිල්පයන්හි දක්ෂ වූ අතින් දුනුහී ගෙන රැස් වූ පණ්ඩිතකාර යොධයන්ට පළමු කොට පැවසී යැ.

6002. ඇතුන් නැගෙන්නා වූ ද අසුන් නැගෙන්නා වූ ද රිය නැගෙන්නා වූ ද පයින් ගමන් කරන්නා වූ මහ සෙනහ ද රැස් වූ අතිදක්ෂ චාළවෙයි ධනුර්ධරයන් ද (ඇමැතී ය.)

6003 බලවත් වූ සැට හවුරුද්දෙන් මද නැහී හිඳුනා වූ දළ ඇති හස්තීන් මෙහෙයවවු. වෙදෙහ රජු විසින් නිර්මාණය කරවන ලද නගරය ඇත්තු මඩිත්වා.

6004 දුනුවෙයිනි මුදහළ, නියන් බඳු මුවඇති සුදු පැහැති කියුණු අග ඇති ඇට වීදුනා (ගරයෝ) මතුමත්තෙහි (හී වර්ෂා සෙයින්) වැටෙත්වා.

6005. සන්නාහයෙන් සැරැසුණු, විසිතුරු දඹුවලින් යුත් ආයුධ අතින් ගත්, ඇතුන් ඉදිරියට වුව පනින්නා වූ නො සැලෙනසුලු මහත් බල ඇති තරුණ යෝධයෝ ඇතුන් වෙතැ එකතුවෙත්වා.

6006. තෙලින් මුවහත් කළ ගිනිසිළු සේ ප්‍රහාස්වර වූ අධයවි සියක්රැසින් යුත් (ඔසයි) තාරකා සෙයින් බබළමින් සිටිවා.

6007. ආයුධ බලයෙන් යුත්, යුද්ධ සැටට හා අඟු පළදනා දරන්නා වූ සංග්‍රාමයන්හි නො පසු බස්නා වූ මෙ වැනි යොධයන් වෙතින් කෙසේ නම් වෙදෙහයා මිදෙන්නේ ද? ඉදින් පක්ෂියකු සේ අහසින් ගමන් කළ ද නො මිදෙන්නේ මැ ය.

6008. එක් එක් කෙනකු වෙන වෙන මැ තෝරා ගන්නාලද සියල්ල නිස්තව දහසක් වූ මාගේ යෝධයන්ට සම වූවන් මේ මුළු පොළොවෙහි ඇවිද බැලුව ද නො දක්මි.

6009. සැට හවුරුද්දෙන් මද නැහී හිඳුනා වූ මනා වැ සරසන ලද බලවත් දළ ඇතුන් මකැ රන්වන් කුමාරවරු බබළත්.

6010. නඳුනුයනැ දෙවසුතුන් සේ රන්වන් හදනා පොරෝනා වෙන් හා සවර්ණවර්ණාලංකාරයෙන් විභූෂිත යෝධයෝ ඇතුන් පිටැ බබළත්.

6011. පායීන්වණ්ණ¹ නොත්තිංසා තෙලධොතා පහස්සරා,
නිඤ්ඤා නරචිරෙහි² සමධාරා සුනිසස්සිතා.³
6012. වෙලලොලිනො වීතමලා සික්කායසමයා දළහා,
ගහිතා බලවනොති සුපභාරපහාරිහි.
6013. සුවණ්ණඵරුසමපනනා ලොහිතකවජුපධාරිතා,
වීචන්තමානා සොහන්ති විජජුවබ්බසනනාතරෙ.
6014. පතාකා⁴ වම්මනො සුරා අසිවමමසස කොච්ඳ,
ඵරුග්ගහා⁵ සිකඛිතාරො නාගකඛ්ඤාතිපාතිනො.⁶
6015. ඵද්දියෙහි⁷ පරිකඛිතො නත්ථි මොකොඛා ඉතො තව,
පහාවං තෙ න පසසාථී යෙන තං මිථීලං වජෙ.
6016. කිනත්ථු සන්තරමානොව නාගං පෙසෙසි කුසුඤ්ජරං,
පහධරුපො ආපතසී⁸ ලඬ්ඤොසමීති⁹ මඤ්ඤසි.
6017. ඔහරෙතං¹⁰ ධත්ථු වාපං චුරපං පටිසංහර,
ඔහරෙතං සුභං වම්මං වෙඵරියමණිසස්සතං.¹¹
6018. පසසාචුඛවණ්ණොසි මිහිතපුඛබ්බො භාසසි,
හොති ඛො මරණකාලෙ තාදිසී¹² වණ්ණසමපද.
6019. මොසං තෙ ගජජිතං¹³ රාජ හිත්තමනොනාසි බත්ඤ්ඤ,
දුගගණොතා හි තයා රාජා බඵබ්බෙනෙව¹⁴ සිඤ්ඤවො.
6020. තිණ්ණො හියොයා රාජා ගඛං සාමවොවා සපරිජ්ජනො,
හංසරාජං යථා ධබ්බො අනුජ්ජවං පපතිසසසි.
6021. සිගාලා රත්තභාගෙන චුලලං දියවාන කිංසුකං,
මංසපෙසිති මඤ්ඤනා පරිබ්බුලා මිගාධමා.

1. පායීන - මජ්ඣ.
2. නරඤ්ඤා - මජ්ඣ.
3. සනිසස්සිතා - මජ්ඣ.
4. පඵකා - මජ්ඣ. සා. පඵකා - චී.
5. ධත්ථුග්ගහා - මජ්ඣ. සා.
6. නාගබ්බෙනෙව නිපාතිනො - මජ්ඣ.
7. ඵකාදියෙහි - මජ්ඣ. සා. චී.

8. ආගමසි - සා. ආපතසී - මජ්ඣ.
9. සිඛ්ඤොසමීති - මජ්ඣ.
10. ඔහාරෙඵ - මජ්ඣ.
11. සන්තරමා - සා. සන්තරමා - මජ්ඣ.
12. ඵද්දියෙහි - මජ්ඣ. සා.
13. වජ්ජිතං - මජ්ඣ.
14. කඵබ්බෙනෙව - මජ්ඣ.

6011. පෙටියන් බඩ පෑ සමාන වර්ණ ඇති තෙලෙහි මුවහත් තබන ලද ප්‍රභාසවර වූ, ක්‍රවණැති මිනිසුන් විසින් නිමවන ලද මනා වැ මුවහත් කරන ලද සම වූ ධාරා (මුවහත) ඇති-

6012. මලකඩින් තොර හිරු රැස් සේ බබළන්නා වූ ඉතා පිරිසුදු යකඩින් නිමැවුණු දැඩි වූ වහා පහර දෙන යොධයන් විසින් ගන්නා ලද-

6013. රන් කම් කළ මිටින් යුත් ලෙහෙවත් කොපු දරන අසිපත්හු ඔබ මොබ පෙරළෙන්නාහු වැසි වලාකුළු අතර වීදුලිය සේ බබළත්.

6014. දරු සන්නාහ ඇති ශූර වූ කඩු පලිස් දරීමෙහි අතිදක්‍ෂ වූ ඇත්කඳ වුව දෙකඩ කිරීමෙහි සමත් කඩු ශිල්පයෙහි හික්මුණු පතාක නම් අහසෙහි කරනම් ගෙන යොධයෝ ඇත්තාහ.

6015. මෙ බඳු යෝධයන් විසින් පිරිවැන ලද තට මෙයින් මිදීමක් නම් නැත්තේ ය. යම් ක්‍රමයෙකින් තෝ මිටිලා පුරයට යන්නෙහි නම් එ වැනි රාජානුභාවයෙක් නො දක්නෙමි.

6016. (මහරජ), කිම වහ වහා උතුම් ඇතු මෙහෙයවන්නෙහි? ප්‍රීතිමත් ස්වභාවයෙන් පෙරට එන්නෙහි, ආත්මාසීය සිඳි වී ය යි සිතන්නෙහි ද?

6017. (මහරජ), වාපසංඛ්‍යාත දුන්න දමාපුව මැනව. හී හකුළාපුව මැනව. වෛඩුයභිමාණිකායෙන් අලඬිකාත සන්නාහය තැබුව මැනව.

6018. ප්‍රසන්න මුඛ වර්ණ ඇත්තෙහි. මද සිතා පෙරදැරි කොටැ බෙණෙන්නෙහි. මරණාසන්නයෙහි වනාහි එවැනි වර්ණසම්පත්තියෙක් වේ.

6019. මහරජ, තොපගේ ගර්ජනාව හිස් ා. ඝෞන්දියය, තෙපි හින්තමන්ත්‍රණ ඇති වූවහු ය. කොටඵඵකුට ජාති සෙසඤ්චයකු අල්වාපියනු නො පිළිවත් සේ තොප විසින් වේදේහ රජ අල්වා-පියනු නො හැක්කේ ම ය.

6020. වේදේහ රජ ඊයේ ඇමැතිවරුන් හා පිරිවර ජනයන් සමඟ ගඟ තරණය කළේ ය. ඔහු ලුහුබඳින්නේ හංස රාජයකු ලුහුබඳ යන කවුඩකු මෙන් බිමැ හෙන්නේය.

6021. මාගාධම සිවල්ල රාත්‍රිකාලයෙහි සුපුෂ්පිත කැල වාඝ්‍යයක් (සඳැසින්) දක මස්වැදලි ය යි සිතන්නෝ පිරිවරා සිටියහ.

- 6022. විනිවිතොසු රතතිසු උග්ගතසමිං දිවාකරෙ,
කිංසුකං ඵුලුඛිතං දිසො ආසව්ඪිනො මිගාධමා.
- 6023. එවමෙව තුවං රාජ වෙදෙහං පරිවාරිය,¹
ආසව්ඪිනො ගමිසසසි සිගාලා² කිංසුකං යථා.
- 6024. ඉමසස හත්පාදෙ ච කණ්ණනාසකඛි ඡිඤ්ථ,
යො මෙ අමිතං හත්ගතං වෙදෙහං පරිමොචයි.
- 6025. ඉම මංසංච පාතබ්බං³ සුලෙ කකා පචනතු තං,
යො මෙ අමිතං හත්ගතං වෙදෙහං පරිමොචයි.
- 6026. යථාපි ආසහං චම්මං පථව්‍යා විතනියාති,⁴
සිහසස අපො ව්‍යගසසස හොති සබ්බසමාහතං.
- 6027. එවං තං විතනිකානං⁵ වෙධයිසසාමි සතකියා,
යො මෙ අමිතං හත්ගතං වෙදෙහං පරිමොචයි.
- 6028. සචෙ මෙ හත්ථ ච පාදෙ ච කණ්ණනාසකඛි ඡෙච්ඡයි,
එවං පඤ්චාලචණ්ඩසස⁶ වෙදෙහො ඡෙදයිසසති.
- 6029. සචෙ මෙ හත්ථ ච පාදෙ ච කණ්ණනාසකඛි ඡෙච්ඡයි,
එවං පඤ්චාලචණ්ඩියා⁷ වෙදෙහො ඡෙදයිසසති.
- 6030. සචෙ මෙ හත්ථ ච පාදෙ ච කණ්ණනාසකඛි ඡෙච්ඡයි,
එවං නන්දය දෙවියා වෙදෙහො ඡෙදයිසසති.
- 6031. සචෙ මෙ හත්ථ ච පාදෙ ච කණ්ණනාසකඛි ඡෙච්ඡයි,
එවං තෙ පුතතදුරසස වෙදෙහො ඡෙදයිසසති.
- 6032. සචෙ මංසංච පාතබ්බං සුලෙ කකා පචිසසසි,
එවං පඤ්චාලචණ්ඩසස වෙදෙහො පාචයිසසති.
- 6033. සචෙ මංසංච පාතබ්බං සුලෙ කකා පචිසසසි,
එවං පඤ්චාලචණ්ඩියා වෙදෙහො පාචයිසසති.
- 6034. සචෙ මංසංච පාතබ්බං සුලෙ කකා පචිසසසි,
එවං නන්දය දෙවියා වෙදෙහො පාචයිසසති.

- 1. පරිවාරිතං - මජ්ඣං.
- 2. සිගාලා - මජ්ඣං.
- 3. ඉමං මංසංචපාතබ්බං - මජ්ඣං. ස්‍යා.
- 4. විතනියාති - මජ්ඣං. ස්‍යා.
- 5. විතනිකානං - මජ්ඣං. ස්‍යා. චී.
- 6. පඤ්චාලචණ්ඩසස - මජ්ඣං. ස්‍යා.
- 7. පඤ්චාලචණ්ඩියා - මජ්ඣං. ස්‍යා.

6022. භීරු නැහැ රැය පහන් වූ කලා සුපිපි කැල ගස දැකූ ශාගාලයෝ සුන් වූ ආසා ඇත්තෝ වූහ.

6023. මහරජ, එසෙයින් තෙපි දු වේදේහ රජු පිරිවරා සිටූ කැලගස වටා සිටී සිවලුන් සේ සුන් වූ ආසා ඇත්තෝ වැ යන්තාහුය.

6024. යමෙක් මා අතට පත් පසමිතුරු වේදේහයා මිදුයේ ද ඒ මොහුගේ අත් පා කන් නාසා ද සිදිවූ.

6025. යමෙක් මා අතට පත් පසමිතුරු වෙදෙහයා මිදුයේ ද ඒ මොහු ගේ ඇඟ මස් පිසිය යුතු (මාගාදීන්ගේ) මසක් මෙන් කපා හුලා ඇතැ පිසත්වා.

6026. යම් සේ වෘෂභයකුගේ හෝ සිංහයකුගේ හෝ ව්‍යාග්‍රයකුගේ හෝ සම නහා හුල් ගසා බීමැ අතුරනු ලබන්නේ වෙයි ද,

6027 එසේ මැ යමෙක් මා අතපත් පසමිතුරු වේදේහයා මුදු හළේ ද, ඒ මොහු බීමැ වතුරුවා සැතීන් විදවන්නෙමි.

6028. ඉදින් මාගේ අත්පා හෝ කන්නාසා හෝ සිදින්නෙහි නම් වේදේහ රජ පඤ්චාලවණ්ඩ කුමරාගේ ද එසේ සිදවන්නේ ය.

6029. ඉදින් මාගේ අත්පා හෝ කන්නාසා හෝ සිදින්නෙහි නම් වෙදෙහ රජ පඤ්චාලවණ්ඩ කුමරියගේ ද එසේ සිදවන්නේ ය.

6030. ඉදින් මාගේ අත්පා හෝ කන්නාසා හෝ සිදින්නෙහි නම් වේදේහ රජ නඤ්ඤ වියගේ ද එසේ සිදවන්නේ ය.

6031. ඉදින් මාගේ අත්පා හෝ කන්නාසා හෝ සිදින්නෙහි නම් වෙදෙහ රජ ඔබගේ පුත්‍රදරාවන්ගේ ද එසේ සිදවන්නේ ය.

6032. ඉදින් මාගේ මස් කපා හුලා ඇත පිසන්නෙහි නම් වෙදෙහ රජ පඤ්චාලවණ්ඩ කුමරාගේ ද එසේ පිසවන්නේ ය.

6033. ඉදින් මාගේ මස් කපා හෙලා හුලා ඇත පිසන්නෙහි නම් වේදේහ රජ පඤ්චාලවණ්ඩ කුමරියගේ ද එසේ පිස වන්නේ ය.

6034. ඉදින් මාගේ මස් කපා හෙලා හුලා ඇත පිසන්නෙහි නම් වේදේහ රජ නඤ්ඤ දේවියගේ ද එසේ පිසවන්නේ ය.

- 6035. සවෙ මංසංච ජාතබ්බං සුලෙ කන්ධා පච්ඡස්සයි,
එවං තෙ පුත්තදරස්ස වෙදෙහො පාවයිස්සති.
- 6036. සවෙ මං චිත්තික්ඛාන වෙධයිස්සයි සත්තියා,
එවං පඤ්චාලවණ්ඩස්ස වෙදෙහො වෙධයිස්සති.
- 6037. සවෙ මං චිත්තික්ඛාන වෙධයිස්සයි සත්තියා,
එවං පඤ්චාලවණ්ඩියා වෙදෙහො වෙධයිස්සති.
- 6038. සවෙ මං චිත්තික්ඛාන වෙධයිස්සයි සත්තියා,
එවං නන්දය දෙවියා වෙදෙහො වෙධයිස්සති.
- 6039. සවෙ මං චිත්තික්ඛාන වෙධයිස්සයි සත්තියා,
එවං තෙ පුත්තදරස්ස වෙදෙහො වෙධයිස්සති;
එවං නො මනන්තං රහො වෙදෙහෙන මයා සහ.
- 5040. යථා පලසනං¹ චමමං කොන්ත්මන්ති² සුනිට්ඨිතං,
උපෙනි තනුනාණාය සරානං පටිභනනාවෙ.
- 6041. සුඛාවහො දුක්ඛනුදෙ වෙදෙහස්ස යසස්සිනො,
මතිං තෙ පටිභඤ්ඤමී උසුං පලසතෙනවි.³
- 6042. ඉඛ්ඤ පස්ස මහාරාජ සුඤ්ඤං අනොනපුරං තච,
ඕරොධා ච කුමාරා ච තච මාතා ච ඛන්තිය
උමමග්ගා⁴ නිහරික්ඛාන වෙදෙහස්සපනාමිතා.
- 6043. ඉඛ්ඤ අනොනපුරං මයහං ගන්ඛාන විවිනාථ නං,
යථා ඉමස්ස වචනං සච්චං වා යදි වා මුසා.
- 6044. එවමෙනං මහාරාජ යථා ආහ මහොසධො,
සුඤ්ඤං අනොනපුරං සබ්බං කාකපච්චනකං යථා.
- 6045. ඉතො ගතා මහාරාජ නාරී සබ්බඛගසොහනා,
කොසුමභඵලකසුසෙසාණී භංසගග්ගරභාණීනී.
- 6046. ඉතො නීතා මහාරාජ නාරී සබ්බඛගසොහනා,
කොසෙයාවසනා සාමා ජාතරූපසුමෙබ්ලා.
- 6047. සුරත්තපාද කලයාණී සුවණ්ණමණිමෙබ්ලා,
පාරෙවතකනී සුතනු බිමොධා තනුමඤ්ඤමා.

---

1. බලසනං - මජ්ඣං.
 2. කොන්ත්මන්තා - මජ්ඣං, සා.
 3. බලසතෙනවි - මජ්ඣං.
 4. උමමග්ගා - මජ්ඣං, උමමධා - සා.

6035. ඉදින් මාගාදීන්ගේ පිසියයුතු මසක් සෙයින් මාගේ මස් කපා හුලා ඇත පිසන්නෙහි නම් වේදේහ රජ ඔබගේ පුත්‍රදරාවන්ගේ ද එසේ පිසවන්නේ ය.

6036. ඉදින් මා බීමැ වතුරුවා හුල් ගසා විදින්නෙහි නම් වේදේහ රජ පඤ්ඤාලවණ්ඩි කුමාරයාට ද එසේ විදවන්නේ ය.

6037. ඉදින් මා බීමැ වතුරුවා හුල් ගසා විදින්නෙහි නම් වේදේහ රජ පඤ්ඤාලවණ්ඩි කුමරියට ද එසේ විදවන්නේය.

6038. ඉදින් මා බීමැ වතුරුවා හුල් ගසා විදින්නෙහි නම් වේදේහ රජ නන්‍ය දෙවියට ද එසේ විදවන්නේ ය.

6039. ඉදින් මා බීමැ වතුරුවා හුල් ගසා විදින්නෙහි නම් වේදේහ රජ ඔබගේ පුත්‍රදරාවනට ද එසේ විදවන්නේ ය. වේදේහ රජු මාහා මෙසේ රහසින් මණ්ත්‍රණය කරන ලද්දේය.

6040. යම්සේ සම්කරුවන්ගේ සැකින් මනා වැ නිමවන ලද සියයක් පටින් කළ හෙයින් පලසක නම් සන්තාහය ශරයන් වළකා ශරීරාරක්ෂාවට පැමිණේ ද?

6041. එසේ මැ වේදේහ රජුගේ දුක් දුරුකොටැ සැප එළවන්නෙමි. පලසක සන්තාහය හී වළකන්නා සේ මාගේ නුවණින් තොපගේ නුවණ වළකන්නෙමි.

6042. මහරජ, එසේ නම් ඔබගේ සිස් වූ අන්ත:පුරය බලව. ඤාත්‍රියය, ඔබගේ දේවිය ද, කුමරා ද, මවු බිසව ද උමහින් හැරගෙනැ ගොස් වේදේහ රජුට පවරනලදහ.

6043. එසේ නම් මාගේ අන්ත:පුරයට ගොස් මොහුගේ බස් සැබෑ හෝ බොරු හෝ වේ දැයි සොයා බලව.

6044. මහරජ, මහොෂධයන් කී දේ සැබෑම ය. සිස් වූ මුළු ඇතොවුර කපුටන් එක් වූ මුහුදු තෙරැ ගමක් මෙනි.

6045. මහරජ, සවර්ණ එලකයක් වැනි ශ්‍රොණියෙන් යුක්ත වූ භංසධෙනුවක සේ මිහිරි තෙපුල් තෙපලන සියලු අභපසහින් ශෝභමාන වූ නන්ද දේවී තෙල උමහින් ගියා ය.

6046. මහරජ, කසිසඵ හදනා, රනින් මොනවට කළ මෙවුල්දම් පළදනා, සවර්ණවර්ණ වූ, සියල් අභපසහින් ශෝභමාන වූ නන්ද දේවී මේ උමහින් ගෙන යන ලද්දීය.

6047. (මී නන්ද දේවී තොමෝ) රත්පෑ පා ඇත්තී ය. පඤ්ඤ කලාණයෙන් යුක්ත වන්නී ය. රත්මිණිමෙවුල් ඇත්තී ය. පරෙවියනට බඳු ඇස් ඇත්තී ය. බිඹුපල වැනි තොල් ඇත්තීය. මනාසිරුරින් හා කෘශ වූ මධ්‍යාප්‍රදේශයෙන් ද යුක්ත වන්නී ය.

- 6048. සුජාතා භුජගලට්ඨිව වෙලලීව¹ තනුමජ්ඣමා,
දීසසසා කෙසා අසිතා ඊසකග්ගපවෙලලිතා.
- 6049. සුජාතා මීගජාපීව² හෙමනතග්ගසිධාරිව,
නදීව ගිරිදුගෙගසු සඤ්ජනතා බුද්දවෙළභි.
- 6050. නාගනාසුරු කලායාණී පදමා නිම්බරුසුන්ඵ,
නානිදීසා නානිරසසා නාලොමා නානිලොමසා.
- 6051. නන්දය නුන මරණෙන නන්දසි සිරිවාහන,
අභඤ්ච නුන නන්ද ව ගවජාම යමසාධනං.
- 6052. දිබ්බං අධියපෙ මායං අකාසි චකචුමොහනං,
යො මෙ අමිත්තං හස්ගනං වෙදෙහං පරිමොචයි.
- 6053. අධියනති මහාරාජ දිබ්බමායිධ පණ්ඩිතා,
තෙ මොචයනති අත්තානං පණ්ඩිතා මනතිනො ජනා.
- 6054. සතති මාණවපුත්තා මෙ කුසලා සන්ධිජෙදකා,
යෙසං කතෙන මගෙනෙ වෙදෙහො මීථීලං ගතො.
- 6055. ඉඬ්ඝ පසස මහාරාජ උම්මග්ගං සාධු මාපිතං,
හස්ඵිතං අඵ අසසානං රථානං අඵ පතතිතං.
ආලොකභුතං තිට්ඨන්තං උම්මග්ගං³ සාධු නිට්ඨිතං.
- 6056. ලාභා වත විදෙහානං යසස මෙ ඵදීසා පණ්ඩිතා,
සරෙ වසනති විජිතෙ යථා කුංසි මහොසධ.
- 6057. පුත්තිඤ්ච පරිභාරඤ්ච දීගුණං හත්තවෙනනං,
දදම් විපුලං හොගං භුඤ්ජ කාමෙ රමඤ්ඤ ව.
මා විදෙහං පව්වගමා කිං විදෙහො කරිසසති.
- 6058. යො වජෙඵ මහාරාජ හත්තාරං ධනකාරණා,
උභිතං හොති ගාරඤ්ඤා අත්තනො ච පරසස ව;
යාව ජීවෙය්‍ය වෙදෙහො නාඤ්ඤසස පුරිසො සියා.

- 1. වෙදීව - මජ්ඣ., සා.
- 2. මීගජාපාව - මජ්ඣ.
- 3. උම්මග්ගං - මජ්ඣ.

6048. මනා වැ හටගත් නාග ලකාවකට බඳු ලෙලෙන ගාත්‍රා ඇත්තී ය. සිහින් වූ රන්පෝරුවකට බඳු මධ්‍යප්‍රදේශ ඇත්තී ය. දික් වූ, නිල් වූ, අක්බමරු කෙශ කලාප ඇත්තී ය.

6049. ඕ නොමෝ සුජාත මුව පෙල්ලක බඳු ය. හිමවත් කලැ ගිනිසිඵවකට සමාන වන්නී ය. ගිරිදුර්ගයෙකින් ගලා බස්නා කුඩා නළ කොළ සමූහයෙන් ගැවසීගත් නදියක් බඳු රොමරාච් ඇත්තී ය.

6050. ඇත් ජ්‍යොතික අයුරින් පිහිටි උරු යුග්මයෙන් ශොභාමාන වූවා ය. පඤ්ඤා කලාණ ඇත්තී ය. ප්‍රථම වසසැ සිටියා ය. නිඹිරි ඵල වැනි පියයුරු ඇති ස්ත්‍රීන් අතුරෙන් පළමු වැන්නී ය. නො උස් නො මිටි වූවා ය. ලොම් නැත්තී ද බොහෝ ලොම් ඇත්තී ද, නො වූවා ය.

6051. මහරජ, මෙ වැනි නන්ද දේවියගේ මරණින් ඔබ කුටු වන්නාහු නම් මෙ ද නන්දදේවී ද යමරජු වෙත යන්නෙමු.

6052. යමෙක් මා අතට පත් පසම්බුරු වෙදෙහයා මිදුයේ වෙ ද, ඒ ඔබ දිව්‍ය මායමක් දන්නාහු ද? ඇසට ඉන්ද්‍රජාලයක් කළාහු ද?

6053. මහරජ, මේ ලෝකයේ නුවණැත්තෝ දිව්‍ය මායම් හදාරත්. ඒ පණ්ඩිත මන්ත්‍රී ජනයෝ තමා විපතීන් මුද්‍රා ගනිත්.

6054. උම. බිදීමෙහි දඤ්ඤා කරුණ යෝදයෝ මට ඇත්තා හ. ඔවුන් විසින් කරන ලද උමහින් වේදෙහ රජ මිටීලා පුරයට ගියේ ය.

6055. ආලෝකවත් වැ සිටින උමහ මනා වැ නිම කොටැ ඇත්තේ ය. ඇත්, අස්, රිය, පාබල සෙනහ පිළිරු සිතියම් ලෙසින් තනවා ඇත්තේ ය. මහරජ, එසේ නම් මනා වැ නිම වූ උමහ බලනු මැන.

6056. මහෝජ්ජය, ඔබ වැනි පණ්ඩිත ජනයෝ යම් ගෙයෙකු හෝ රටෙකු හෝ වෙසෙත් නම් ඒ වීදෙහ වැස්සනට ද වූයේ මහත් ලාභයෙකි.

6057. වෘත්තීය ද ගම් බිම් ආදිය හා බත් වැටුප ද දෙගුණ කොටැ දෙන්නෙමි. අනිත් බොහෝ සම්පත් ද දෙන්නෙමි. කාමයන් අනුභව කරව, රමණය කරව, වීදෙහ පුරයට පෙරළා නො යා. වීදෙහ කුමක් කරන්නේ ද?

6058. මහරජ, යමෙක් ධන හේතුවෙන් තම ස්වාමියා හරහා නම් හේ තමා හා මෙරමා යන දෙදෙනා විසින් ම ගැරැහිය යුත්තෙක් වේ. වේදෙහ රජුගේ දිවි ඇතිතෙක් අනෙකකුගේ සේවකයෙක් නො වන්නෙමි.

6059. යො වජ්ජං මහාරාජ භක්ඛාරං ධනකාරණා,
උභින්නං හොති භාරණො අත්තො ව පරසස ව;
යාව තිට්ඨස්ස වෙදෙහො නා ඤාඤාසස විජ්ජෙ වසෙ.

6060. දමම් නිකඛසහසසං තෙ ගාමාසීතිඤ්ඤ කාසිසු,
දුසීසතානි වත්තාරි දමම් හරියාසතඤ්ඤ තෙ;
සබ්බං සෙනඛගමාදය සොඤ්ඤිං ගච්ඡ මහොසධං.

6061. යාවං දදන්තු භජීතං අසසානං දීගුණං විධං,
තපෙපන්තු අත්තපාතෙන රජිතෙ පත්තිකාරකෙ.

6062. භජී අසස රථෙ පත්ති ගච්ඡවාදය පණ්ඩිත,
පසසතු තං මහාරාජා වෙදෙහො මිච්ඡං ගතං.

6063. භජී අසසා රථා පත්ති සෙනා පදිසසතෙ මහා,
වතුරඛිනී හිංසරූපා කීන්තු මඤ්ඤනති පණ්ඩිතා.

6064. ආනන්දෙ තෙ මහාරාජ උත්තමො පතිදිසසති,
සබ්බං සෙනඛගමාදය සොඤ්ඤිං පනෙනා මහොසධො.

6065. යථා පෙතං සුසානසමී ජධ්ධිකා වතුරො ජනා,
එවං කම්මිච්ඡියෙ ත්වහො ජධ්ධිකා ඉධාගතා.

6066. අථ කං කෙන වජ්ජන්ත කෙන වා පන හෙතුනා,
කෙන වා අඤ්ඤාතෙන අත්තානං පරිමොචයි.

6067. අඤ්ඤා අඤ්ඤා වෙදෙහ මනනං මනෙතන ඛක්ඛිය,
පරිවාරයිසසං රාජානං ජමබ්බදීපංච සාගරො.

6068. දින්නං නිකඛසහසසං මෙ ගාමාසීති ව කාසිසු,
දුසීසතානි වත්තාරි දින්නං හරියාසතඤ්ඤ මෙ.
සබ්බං සෙනඛගමාදය සොඤ්ඤිනමිච්ච ඉධාගතො.

6069. සුසුඛං වත සංවාසො පණ්ඩිතෙහීති සෙනක,
පක්ඛිව පඤ්ඤරෙ ඛදෙධි මච්ඡ ජාලගතෙරවි;
අමිත්තභජ්ජගතෙ මොචයි තො මහොසධො.

6059. මහරජ, යමෙක් ධන හේතුවෙන් සවකීය ස්වාමියා හරහා නම් හේ නමා හා මෙරමා යන දෙදෙනා විසින් ම ගර්භා ලැබිය යුත්තෙක් වේ. වෙදෙහ රජු වසනා තාක් අන් විජිතයෙකු නො වසන්නෙමි.

6060. මහෝෂධය, ඔබට රන් නිෂ්ක දහසක් ද, කසි රටෙහි ගම් අසූවක් ද, දසින් සාරසියයක් ද, බිරියන් සියයක් ද දෙමි. සියලු සෙනහ ගෙනෑ සුවසේ යව.

6061. ඇතුනට හා අසුනට යම් පමණ දෑ අවශ්‍ය වේ ද, එය ද්විගුණ කොට පොහෝනා පමණ දෙන්නා. රථ සේනාවන් හා පාබල සේනාවන් ආහාර පානයෙන් සතුටු කරන්නා.

6062. මහෝෂධ පණ්ඩිතය, ඇත් අස් රිය පාබල සේනාවන් ගෙනෑ යව. මිටිලා පුරයට ගිය නොප ඒ වේදේහ රජ දකිවා.

6063. ඇත්, අස්, රිය, පාබල යන අතිවිශාල වූ හයානක වතුරඹිනී සේනාවක් පෙනේ. පණ්ඩිතවරු ඒ කුමකු යි සිතන්නාහු ද?

6064. මහරජ, ඔබගේ සිත තුටු කරන උතුමා පෙරළා එතු පෙනේ. සියලු සෙනහ ගෙනෑ මහෝෂධ පඩිතුමා මෙහි සුවසේ පැමිණියේ ය.

6065. යම්සේ සතරදෙනෙක් මල මිනිසකු ඔසොවා ගෙනෑ ගොස් අමුසොහොනෑ හැරූ දමා එක් ද, එසෙයින් අපි දු නොප කම්පිල්ලිය රටෙහි හැරූ දමා මෙහි ආවෙමු.

6066. එසේ ඇති කලෑ කවර ක්‍රමයෙකින්, කවර හේතු යෙකින්, කෙවර අතීයෙකින් සතුරන්ගෙන් තම දිවි මුද ගත්තහු ද?

6067. මහරජ, ඔවුන්ගේ අතීය මාගේ අතීයෙන් ද ඔවුන්ගේ මන්ත්‍රණය මාගේ මන්ත්‍රණයෙන් ද පිරිවැරුවෙමි. එ මතු නොව දඹදිව පිරිවැරූ සයුර සේ එක් සියක් රජුන් පිරිවරනලද එරජු ද පිරිවරන්නෙමි.

6068. රන් නිෂ්ක දහසක් ද, කසි රටෙහි ගම් අසූවක් ද දසසන් සාරසියයක් ද, බිරියන් සියයක් ද මට දෙන ලද ය. සියලු සේනා කොටස් ගෙනෑ සුවසේ මෙහි ආවෙමි.

6069. සේනකය, නුවණැත්තන් හා වාසය ඒකාන්තයෙන් සුව ගෙනෑ දෙන්නේ ය. මැදිරියෙකු බැඳුණු කුරුල්ලන් සේ ද දූලෙහි හසු වූ මසුන් සේ ද සතුරන්ගේ අතට පත් අප මහෝෂධ පණ්ඩිත තෙම මුදලිය.

- 6070. එවමෙතං මහාරාජ පණ්ඩිතා හි සුඛාවහා,
පකඛිව පඤ්ඤරෙ ඛදෙධි මචෙජ ජාලගතෙරිව;
අමීතනහස්සගතෙ මොවයි නො මහොසධො.
- 6071. ආහස්සන්තකු සබ්බවිණා හෙරියො දෙණ්ඩිමානි ව,
නදන්තකු මාගධා¹ සඛිඛා වග්ගා වදන්ත² දුජ්ජුහි.
- 6072. ඔරොධා ව කුමාරා ව චෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
බ්‍රහ්ම අන්තං ව පානඤ්ඤ පණ්ඩිතස්සාභිභාරයුං.
- 6073. හස්සාරුහා අනීකට්ඨා රජීකා පඤ්ඤකාරකා,
බ්‍රහ්ම අන්තඤ්ඤ පානඤ්ඤ පණ්ඩිතස්සාභිභාරයුං.
- 6074. සමාගතා ජානපද නෙගමා ව සමාගතා,
බ්‍රහ්ම අන්තඤ්ඤ පානඤ්ඤ පණ්ඩිතස්සාභිභාරයුං.
- 6075. බ්‍රහ්මජනො පසතොහසි දිසවා පණ්ඩිතමාගතෙ,
පණ්ඩිතමිඤ්ඤ අනුපපතෙත චෙත්සුකෙඛපො අවන්තථාති.

මහාඋමමගාකණ්ඩං.

- 6076. සචෙ චො වුඤ්ඤමානානං සත්තන්තං උදකණ්ණචෙව,
මනුස්සබලිමෙසානො නාවං ගමණ්ණයා රකඛසො;
අනුපුබ්බං කරං දන්වා මුඤ්ඤෙසි දකරකඛිනො.³
- 6077. මාතරං පඨමං දජ්ජං හරියං දන්වාන භාතරං,
තතො සභායං දන්වාන පඤ්ඤමං දජ්ජං බ්‍රාහ්මණං;
ජට්ඨාහං දජ්ජමන්තානං නෙව දජ්ජං මහොසධං.
- 6078. පොසෙතා තෙ ජනෙත්ති ව දිසරන්තානුකමපිකා,
ජමහි තයි පදුට්ඨසමී⁴ පණ්ඩිතා අස්සදස්සිනි;
අස්සද්ධං උපනිසං කන්වා වධා තං පරිමොවයි.
- 6079. තං තාදිසිං පාණදදිං ඔරසං ගඛ්භධාරිණං,
මාතරං කෙන දෙසෙන දජ්ජාසි දකරකඛිනො.

- 1. මාගත සඛිඛා - මජ්ඣ.
- 2. නදන්තකු - මජ්ඣ., ස්‍යා.
- 3. දකරකඛිසා - මජ්ඣ., ස්‍යා, වී.
- 4. පදුසානි - මජ්ඣ.

6070. මහරජ, එය එසේ මැ යැ. පණ්ඩිතයන් හා වාසය ඒකාන්තයෙන් සුව ගෙනා දෙන්නේ ය. මැදිරියෙක්හි බැඳුණු කුරුල්ලන් සේ ද, දලෙක බැඳුණු මසුන් සේ ද සතුරන්ගේ අතට පත් අප මහොෂධි පණ්ඩිත තෙම මිදීය.

6071. සියලු වීණාද බෙර ද පණා බෙර ද වාදනය කරවූ. මාගධසඤ්ඤයෝ නාද කෙරෙත්වා. මහබෙර මිහිරි ලෙස නදදේවා.

6072. ඇතොවුද කාන්තාවෝ ද, කුමාරවරු ද, වෛශ්‍යයෝ ද, බමුණෝ ද බොහෝ වූ ආහාර පාන පණ්ඩිතයන් වෙතැ එළැවූහ.

6073. ඇත්, අස්, රිය, පාබල සේනාවෝ ද, පණ්ඩිතයනට බොහෝ වූ ආහාර පාන එළැවූහ.

6074. රැස් වූ දනවුවැස්සෝ රැස්වූ නියමිතම් වැස්සෝ (මහු) පණ්ඩිතයනට බොහෝ වූ ආහාර පාන ද එළැවූහ.

6075. පණ්ඩිතයන් ආ කලැ දැකැ බොහෝ ජනයෝ සතුටට පත්වූහ. පණ්ඩිතයන් මිසුළු නුවරට පැමිණි කලැ පිළි හිස සිසැරීම ද පැවැත්විණි.

මහාඋමමග්ගකාණ්ඩය යි.

6076. ඉදින් තොප සන්දෙන මහත් වූ ගැඹුරු දියෙකැ ගමන් ගන්නා කලැ මිනිස් බිලි අපේක්‍ෂායෙන් එක් දිය රකුසෙක් නැව ගන්නේ නම් අනුපිළිවෙළින් දියරකුසාට කෙසේ කවුරුන් දී තමා මුදන්තෙහි ද?

6077. පළමුව වැදූ මව දෙන්නෙමි. (දෙවනුව) තන්ද දේවිය දී (කුන්වැනිව) මලඤ්චන් ද, ඉක්බිති යහළුවාද දී පස්වැනිව කේවටට බමුණා දෙන්නෙමි. සවැනිව මම තමන් ද දෙන්නෙමි. මහොෂධි පණ්ඩිතයන් නො දෙන්නෙමි

6078. (තලතා දේවී) තොපගේ මව තොප පෝෂණය කළා ය. බොහෝ කල් අනුකම්පා ඇත්තී ය. ජමිහී නම් බ්‍රාහ්මණයා තොප කෙරෙහි කිපුණු කලැ නුවණැති අර්ථදර්ශී මවු තොමෝ අන්‍යයකු ඉදිරිපත් කොටැ තොප වධයෙන් මිදුවා ය.

6079. එසේ ප්‍රාණය දුන් ලෙහි හොවා හැදූ දසමසක් කුසැ දැරැ මැණියන් කිනම් දෙසෙකින් දිය රකුසාට දෙන්නහු ද?

6080. දහරාවිය අලංකාරා ධාරෙතී අපිලුක්ඛනං
දෙවාරිකෙ අනිකට්ඨ අනිවෙලං පඡග්ගති.¹
6081. නතොපි පටිරුජානං සයං දුතානි සාසනී,
මාතරං තෙන දෙසෙන දජජාහං දකරකඛිනො.
6082. ඉක්ඛිගුලෙස්ස පවරා අවුචනාපියවාදිනී,²
අනුග්ගතා³ සීලවතී ඡායාව අනපායිනී.
6083. අකෙසාධතා පඤ්ඤවතී පඤ්ඤිතා අක්ඛණ්ණි,
උබ්බරිං කෙන දෙසෙන දජජාසි දකරකඛිනො.
6084. බිඬාරනිසමාපඤ්ඤං අනක්ඛණ්ණමාගතං,
සා මං සකානං පුත්තානං අයාවං යාවතෙ ධනං.
6085. සොහං දදමි සාරතො බහුං උච්චාවචං ධනං.
සුදුච්චජං වජ්ඣාන පච්ඡා සොවාමි දුමමනො;
උබ්බරිං⁴ තෙන දෙසෙන දජජාමි⁵ දකරකඛිනො.
6086. යෙනොච්ඡිතා ඡානපද ආනීතා⁶ ච පටිග්ගහං,
ආහතං⁷ පරරජෙජභි අභිට්ඨාය බහුං ධනං.
6087. ධනුග්ගහානං පවරං සුරං තිබ්බිමනානිනං,
හාතරං තෙන දෙසෙන දජජාසි දකරකඛිනො.
6088. මයොච්ඡිතා⁸ ඡානපද ආනීතා ච පටිග්ගහං,
ආහතං පරරජෙජභි අභිට්ඨාය බහුං ධනං.
6089. ධනුග්ගහානං පවරො සුරො තිබ්බිමනානි ච,
මයායං සුඛිතො රාජා අනිමඤ්ඤති දරකො.
6090. උපට්ඨානමිච්චි මෙ අයො න සො එති යථා පුරෙ,
හාතරං තෙන දෙසෙන දජජාහං දකරකඛිනො.

---

1. සංඡග්ගති - මඡසං.
2. පියගාණිනී - මඡසං, සා.
3. අනුග්ගතා - මඡසං, සා.
4. උච්චරි - මඡසං.
5. දජජාහං - මඡසං.
6. ආනීතො - මඡසං.
7. ආහටං - සා.
8. යෙනොච්ඡිතා - මඡසං, සා.

6080. තරුණ කතක සේ නො පැළඳිය යුතු ආභරණ පළ-
ඳින්නී ය. දෙරටුපල්ලන් හා සෙබළුන් හා සමඟ බොහෝ කොටු
මහඟඬින් සිතාසෙන්නී ය.

6081. තවද අසල්වැසි රජුනට (ලා කී ලෙස හඟවා) නොමෝ
මැ දුනයන් යවන්නී ය. මම ඒ දෙසය හේතු කොට ගෙන
දියරකුසාට මව බිලිකොටු දෙන්නෙමි.

6082-6083. ස්ත්‍රී සමූහයාට නායක වූ අතීශයින් ප්‍රියවාදී වූ
ලදරු කල පටන් අනුව ගියා වූ සිල්වත් වූ සෙවනැල්ල සේ
අත් නොහැර පවත්නා වූ ක්‍රොධ නො කරනසුලු නුවණැති
පණ්ඩිත වූ අතීදර්ශී වූ උබ්බරිය (නන්ද දේවිය) කවර දෙසයක්
නිසා දියරකුසාට දෙන්නහු ද?

6084. කාමසම්භෝගයෙහි ඇලුණු කෙලෙස් වසඟයටපත්
මගෙන් ඔ නොමෝ මගේ දරුවනට අයත් නො ඉල්විය යුතු
ධනය ඉල්ලන්නී ය.

6085. ඒ මම අතීශයින් ඇලුණෙමි බොහෝ කුදුමහත් ධනය
දෙන්නෙමි. නො දියයුතුදේ දී පසුව දෙමනසින් ශෝක කරමි.
ඒ දෙසය නිසා උබ්බරිය දියරකුසාට දෙන්නෙමි.

6086. යමකු විසින් නොපගේ ජනපද වැසියෝ වඩනා ලද්දෝ ද,
බැහැර සිටී තෙපි රජයට පමුණුවන ලද්දහු ද, බැහැරි රාජ්‍යයන්
ගෙන් බොහෝ ධනය පැහැර ගෙනෙන ලද්දේ ද,

6087. ධනුර්ධරයනට අග්‍ර වූ, ශූර වූ, තික්ෂණමන්ත්‍රී නම්
ඒ සහෝදරයා කවර දෙසයක් නිසා දියරකුසාට දෙන්නහු ද?

6088. මා විසින් ජනපද වැසියෝ වඩන ලද්දෝ ය.
මොහු රජගෙට ගෙනෙන ලදහ. බොහෝ වූ ධනය පර දෙසින්
ගෙනෙන ලද්දේ ය.

6089. මම ධනුර්ධරයනට උතුමිය, ශූරයෙමි. තියුණු නුවණ
ඇත්තෙමි, මා විසින් මේ රජ සුඛිත කරන ලද්දේ ය යි
ඒ තරුණ තෙම මා ඉක්මවා හඬයි.

6090. ආයතීවතී, හෙතෙම පෙර සේ මට උපස්ථානයට ද
නො එයි, ඒ දෙසය හේතුකර ගෙනා සහෝදරයා දිය රකුසාට
දෙන්නෙමි.

350 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6091. එකරතොන උභයො තුවං ච ධනුසෙඛවා,
උභො ජාතෙසු පඤ්චාලා සභායා සුසමාවයා.
6092. වරියා නං අනුබන්ධිජො එකදුකඛසුඛො තච,
උසුසුකෙකා තෙ දිවාරතං සබ්බකිච්චසු ව්‍යාවචො;
සභායං කෙන දෙසෙන දජජාසි දකරකඛිනො.
6093. වරියාය¹ අයං අයො පජග්ගිජො² මයා සහ,
අජජාසි තෙන චණ්ණන අතිච්චො පජග්ගති.³
6094. උබ්බරියාපි⁴ මෙ අයො මනායාමී රහොගතො,
අනාමනා පච්චති පුබ්බ අපච්චෙදිනො.
6095. ලඛව්‍යාතො කතොකාසො අතිරිකං අනාදරං,
සභායං තෙන දෙසෙන දජජාහං දකරකඛිනො.
6096. කුසලො සබ්බනිමිත්තානං රුද්ධාදි ආගතාගමො,
උප්පාදො⁵ සුපිනෙ සුතො නිය්‍යාණෙ ච පච්චසනෙ.
6097. පඤ්ඤා⁶ භුමමනාලිකඛසමී නකඛතපදකොච්චදො,
බ්‍රාහ්මණං කෙන දෙසෙන දජජාසි දකරකඛිනො.
6098. පරියායමපි මෙ අයො මිලසිනා⁷ උදිකඛති,
තසමා අජ්ජ හමුං ලුඤ්ඤං දජජාහං දකරකඛිනො.
6099. සසමුද්දපරියායං මහිං සාගරකුණ්ඩලං,
වසුන්ධිරං ආවසසි අමච්චපරිචාරිනො.
6100. වාතුරතොනා මහාරචෙයා වීජිතාවී මහබ්බලො,
පච්ච්ඡා එකරාජාසි යසො තෙ වීසුලංගතො.
6101. සොළසිස්සභසසානි ආමුත්තමණ්ණිකුණ්ඩලා,
නානාජනපද නරියො⁸ දෙවකඤ්ඤපමා සුභා.

---

1. වරියා මං - මජ්ඣ. සා.
2. සඤ්ජග්ගිනො - මජ්ඣ.
3. පංජග්ගති - මජ්ඣ.
4. උපරියාපින - මජ්ඣ.
5. උප්පාතෙ - මජ්ඣ.
6. පඤ්ඤා - මජ්ඣ. සා.
7. උමමිලිනා - මජ්ඣ. සා.
8. නාරී - මජ්ඣ. සා.

6091-6092. තෙපි ද, මේ ධනුශෙඛර කුමාරයා ද යන දෙදෙන ම එක්මැ රයෙක මේ නගරයෙහි මැ උපන් පඤ්චාලයෝ ය. සම වයස්හි යහළුවෝ වූහ. හේ ජනපද වාරිකායෙහි නොහැර පසුගමන් කෙළේ යැ, තොප හා සමාන සුව දුක් ඇත්තේ යැ. දිවා රාත්‍රී උත්සාහවත් වැ සියලු කටයුත්තෙහි නිරත ය. කවර දේශයෙකින් යහළුවා දිය රකුසාට දෙන්නෙහිද?

6093. ආයතීවනි, මේ තෙම කුඩා කලා මා සමග හැසිරෙන කල්හි මහඟුත් සිනාසුනේ යැ, අද ද පෙර සේ මා සමග සීමා ඉක්මවා මහඟුත් සිනාසෙයි.

6094. ආයතීවනි, නන්ද දේවිය සමඟ රහොගත වැ මන්ත්‍රණයෙහි යෙදෙන විටද කලින් නො දන්වා නො විමසා ඇතුළු ගබට ද පිවිසෙයි.

6095. වාරය ලදුයෙහි. කළ අවකාශ ඇත්තෙහි යි ලජ්ජා නැති ආදර නැති යහළුවා ඒ දේශයෙන් මම දියරකුසාට දෙන්නෙමි.

6096. සියලු නිමිත්තෙහි දක්ෂ වූ සතුන්ගේ හඬ දන්නා වූ උගත් ආගම ඇති වන්ද සුයතී ග්‍රහණ උල්කාපාත දීක්ඛ ආදී උත්පාතයන් හා ස්වප්නයන්හි ඉෂ්ටානිෂ්ට ඵල දැනීමෙහි යෙදුණු ගෙන් පිටවීමෙහි හා ගෘහප්‍රවේශයෙහි ද ගුණාගුණ කීමෙහි දක්ෂ වූ,

6097. භූමියෙහි හා අන්තරීක්ෂයෙහි ද ගුණදෙස් කීමට සමර්ථ වූ නක්ෂත්‍රපදයෙහි ඵලාඵල දැනීමෙහි දක්ෂ වූ පුරොහිත බමුණා කවර දේශයක් නිසා දියරකුසාට දෙන්නෙහි ද?

6098. ආයතීවනි, මේ තැනැත්තා පිරිස් මැද ද මා දෙසැ ඇස දල්වා බලයි. එනිසා රෝද වූ බැම නැඟීම ඇති බ්‍රාහ්මණයා මම දිය රකුසාට දෙන්නෙමි.

6099. ඇමතියන් විසින් පිරිවරනලද තෙපි සමුදුර සියාරා ඇති මහා සාගරයට කුණ්ඩලාභරණ වූ සකලවිධ සම්පත්තීන් දරන පෘථිවියෙහි වාස කරන්නහු ය.

6100. සතර මහාසාගරය හිමිකොට ඇති මහරටක් ඇත්තහු යැ, දිනු සඬග්‍රාම ඇත්තහු යැ, මහාබල ඇත්තහු යැ, මුළුලොවට අසහාය රජ වව. ඔබගේ කීර්තිය මහත් බවට ගියේය.

6101. පැළුදි මිණිකොඩොල් ඇති දිව්‍යකන්‍යාවන් හා සමාන විවිධ ජනපදයනට අයත් යහපත් ස්ත්‍රීහු සොළොස් දහසක් වෙති.

- 6102. එවං සබ්බං ධර්මසම්පන්නං සබ්බකාමසම්ඤ්චිතං,
සුඛිතානං පියං දීපං ජීවිතං ආහු ඛන්තිය.
- 6103. අඵ ක්ථං කෙන වණේණින කෙන වා පන හෙතුනා,
පණ්ඩිතං අනුරක්ඛනොනා පාණං වජසී දුච්චජං.
- 6104. යතොපි ආගතො අයො මම හක්ඛං මහොසධො,
නාභිජානාමී ධීරස්ස අනුමතතමපි දුක්ඛතං.
- 6105. සචෙ ව කිසම්චී කාලෙ මරණං මෙ පුරෙ සියා,
පුතෙන ව මෙ පපුතෙන ච¹ සුඛාපෙය්‍ය මහොසධො.
- 6106. අනාගතං පච්චුපපනතං සබ්බමක්ඛං විපසුක්ඛි,
අනාපරාධකම්මනානං න දජ්ජං දකරක්ඛිතො.
- 6107. ඉදං සුඤ්ඤාඵ පඤ්ඤාලා චූළනීයස්ස² භාසිතං,
පණ්ඩිතං අනුරක්ඛනොනා පාණං වජති දුච්චජං.
- 6108. මාතු හරියාය භාතුච්ච සබ්බෙනො බ්‍රාහ්මණස්ස ච,
අනතනො වාපි පඤ්ඤාලො ඡනතං වජති ජීවිතං.
- 6109. එවං මහක්ඛිකා³ පඤ්ඤා නිපුණා සාධුච්චිතනනී,
දිට්ඨධම්මෙ⁴ භිතක්ඛාය සමපරායෙ සුඛාය ච.

දකරක්ඛිතසපඤ්ඤා.

- 6110. හෙරි උපපලවණ්ණසී පිතා සුඤ්ඤාදනො අහු,
මාතා ආසී මහාමායා අමරා ඛිඤ්ඤාසුදුරී.
- 6111. සුචො අහොසී ආනන්දො සාරිපුතොසී චූළනී,
මහොසධො ලොකනාමො එවං ධාරෙඵ ජාතකං.*

මහාඋමමගගජාතකං නචමං.

- 1. සො මෙ පුතෙන පපුතෙන ච - මජ්ඣං.
- 2. චූළනෙය්‍යස්ස - මජ්ඣං.
- 3. මහිද්ධිකා - මජ්ඣං, වී. ස්‍යා.
- 4. දිට්ඨධම්මෙ - මජ්ඣං, ස්‍යා.

* කෙට්ටො දෙවදන්තකාසී කලතා චූළනනන්දිකා,
පඤ්ඤාලවණ්ඩි සුන්දරිදෙවී වාසී යසසසිකා,
අමබ්බො ආසී කාරීන්දො පොට්ඨපාදෙ ච පුක්ඛකුසො,
පිළොක්කො ච දෙවීන්දො සෙනකොවාසී සච්චිතො.
දෙවීදුබ්බො දිට්ඨමධ්‍යලිකා සාලිකාවාසී කුණ්ඩලී
වෙදෙහො ලාඵද්ධිනී.
ඉමාපි දෙවි භාරායො බහුසු පිහලපොත්තකෙසු දියුනනී. ස්‍යාමපොත්තකෙ ඉතො වීසදීසා. හෙරි
ඉච්චාදිකා පන දෙවි භාරායො සබ්බපොත්තකෙසු එක්සදීසා.

6102. මහරජ, මෙසේ සුඛිතයන්ගේ සර්වාඛය සම්පූර්ණ වූ සකලවිධ කාමයන්ගෙන් සමාද්ධියට පත් ජීවිතය දීඝ වූයේ ද ප්‍රිය යැ යි පණ්ඩිතයෝ කියත්.

6103. එසේ ඇති කලැ, ඔබ කිනම් කරුණක් නිසා කුමක් හේතුකාර ගෙන පණ්ඩිතයන් රකිමින් හළ නොහැකි ජීවිතය හැඳවියන්නහු ද?

6104. ආයඨාවනි, මහෝෂධ පණ්ඩිත තෙම යම් දවසක මා වෙත පැමිණියේ ද එතැන් පටන් ඒ නුවණැත්තාගේ කුඩා වූ වරදකුඳු නො දනිමි.

6105. ඉදින් කිසි කලෙකැ මාගේ මරණය ප්‍රථමයෙන් සිද්ධ වේ ද, මහෝෂධ පණ්ඩිත තෙම මාගේ දරුමුණුබුරන් සුවපත් කරන්නේ ය.

6106. අනාගත වර්තමාන සකලාර්ථයන් මනාව දකී. නිරපරාධි ක්‍රියා ඇති තැනැත්තා දිය රකුසාට නො දෙමි.

6107. පඤ්චාලරට වැසියනි, වූලනී රජුගේ මේ වචන අසත්වා. මහෝෂධ පණ්ඩිතයන් රකිමින් හළ නොහැකි තම දිවි හරියි.

6108. පඤ්චාල රජ මවගේ ද, බිරිඳගේ ද, සොහොයුරාගේ ද, යහළුවාගේ ද, පුරොහිත බ්‍රාහ්මණයාගේ ද, තමාගේ ද යන සදෙනාගේ දිවි පණ්ඩිතයන් සඳහා හැඳයෙයි.

6109. සුක්කම වූ ප්‍රඥා තොමෝ මෙසේ මහත් අර්ථ ඇත්තී ය. යහපත් චින්තා ඇත්තී ය. මෙලොව හිත පිණිස ද, පරලෝ සුව පිණිස ද පවත්නී ය.

උදකරාක්ෂය ප්‍රශ්නය යි.

6110. උත්පලවර්ණා තොමෝ එකලැ හෙරි පරිබ්‍රාජිකාව වූවා ය. සුඤ්ඤාදන රජ පියා විය. මායා බිසව මව ද බිබොදේවී අමරා දේවී ද වූවා ය.

6111. ආනන්ද ස්ථවිර සුව පොතක විය. ශාරීපුත්‍ර ස්ථවිර වූලනී බ්‍රාහ්මදත්ත රජ විය. මහෝෂධ පණ්ඩිත තෙම මෙකලැ ලොකසාමී වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ ය යි මෙසේ ජාතකය දරවූ.

නවවැනි මහාඋමංග ජාතක යි.

10. මහාවෙසසනතරජාතකං

- 6112. චූසතී¹ වරවාණණභෙ වරසුඤ්ඤා දසධා වරෙ,
පථව්‍යා වාරුපුබ්බධිති යං කුඤ්ඤා මනසො පියං.
- 6113. දෙවරාජ නමො ත්‍යන්ඤ්ඤා කිං පාපං පකතං මයා,
රමමා වාවෙසි මං යානා වාතොව ධරණීරුහං.
- 6114. න වෙවි තෙ කතං පාපං න ච මෙ කමසි අපජියා,
පුඤ්ඤාඤ්ඤා තෙ පරිකම්මං යෙන තෙවං වදමහං.
- 6115. සන්ධිකෙ මරණං කුඤ්ඤා විනාභාවො භවිසසති,
පතිගහණිනාහි මෙ එතෙ වරෙ දස පවෙච්ඡතො.
- 6116. වරං වෙ මෙ අදෙ සකක සබ්බභූතානම්සසර,
සිවිරාජසස භද්දනොත තස්ස අසසං නිවෙසනො.
- 6117. නීලනෙතතා නීලභමු නීලකම්ච යථාමිඨි,
චූසතී නාම නාමෙන තස්සපසසං පුඤ්ඤරී.
- 6118. පුඤ්ඤා ලභෙථ වරදං යාවයොගං² අමච්ඡරිං,
පුජිතං පතිරාජෙහි කිකම්මනාං යසසතිනං.
- 6119. ගබ්භං මෙ ධාරයනතියා මජ්ඣමඛං අනුනතන,³
කුච්ඡි අනුනතනො අසස වාපංච ලිඛිතං සමං.
- 6120. ථනා මෙ නපපතෙයස්සං පලිතා නසසනකු වාසව,
කායෙ රජො න ලිපෙපථ චජ්ඣං වාපි පමොචයෙ.
- 6121. මසුරකොඤ්ඤාහිරුදෙ නාරිවරගණායුතො,
බුජ්ජවෙලාපකාකිණෙණ⁴ සුතමාගධවණ්ණිකො.

- 1. චූසතී - මජ්ඣ. සා.
- 2. යාවයොගී - මජ්ඣ.
- 3. අනුගණනං - මජ්ඣ. සා.
- 4. බුජ්ජවෙලාපකාකිණෙණ - සා. බුජ්ජවෙලාපකාකිණෙණ - ටී.

10. මහාවෙස්සන්තර ජාතකය

6112. සක්දෙව රජ: චූසතී බියොවුනි, උතුම් පැහැසපුවෙන් යුත් තැනැත්තිය, දසවිධ වරයක් ලැබූ ගන්න. උතුම් ලකුණින් භොබනා තැනැත්තිය, පොළොවෙහි යමක් නොප සිතට ප්‍රිය නම් එය ගන්න.

6113. චූසතීදේවී: දෙවරජ, ඔබගට නමස්කාර වේවා! මා කවර නම් පවක් කරන ලද ද? සැඬපවන රූකක් හෙළන්නා සේ කුමක් හෙයින් යහපත් තැනින් මා පහ කෙරෙත් ද?

6114. නොප කළ පවෙක් නැත. තෙපි මට අප්‍රිය ද නොවන්නහු. යම් හෙයෙකින් නොපට මෙසේ පවසමි ද ඒ නොපගේ පින් පිරිහුණු බැවිනි.

6115. නොපගේ මරණය ආසන්න ය. (අප කෙරෙත්) වෙන් වීම සිදු වන්නේ ය. මා දෙන මේ දසවිධ වරය පිළිගනු.

6116. සවිසතුනට අධිපතී සක්දෙව රජුනි, ඉදින් මට වරයක් දෙවු නම් ඔබගට අභිවෘද්ධියක් වේවා පින්වත, සිවිරජුගේ හවනෙහි අගමෙහෙසි වෙමවා.

6117. සක්දෙව රජුනි, නිල්වන් ඇස් ඇති මුවැත්තියක සේ නිල්වන් නෙත් නිල්වන් බැම ඇත්තක් වෙමවා. එහිදු චූසතී නමින් යුතු වෙමවා.

6118. කැමැති සම්පත් දෙන ඉල්වන්නට යුදුසු නොමසුරු කීර්ති ඇති පිරිවර ඇති යටත් රජුන් විසින් පුදනු ලබන පුතකු ලබමවා.

6119. ගැබ් දරන මාගේ කුස උස් නො වේවා. සමසේ ලියවුණු දුනුමිටක් සෙයින් උස් නො වූ මැද පෙදෙස වේවා.

6120. සක්දෙව රජුනි, මගේ පියොවුරු නො එල්බේවා. පැසුණු භිසකෙස් නො පැනේවා. සිරුරෙහි රජස් නො වැනේවා. වධයට පත් වූවන් මුදන්නට ද සමත් වෙමවා.

6121. පින්වත් සක්දෙව රජුනි, මොනරුන් හා කොස්ලිහිණියන් විසින් කැරෙන නද ඇති, උත්තම කාන්තාවන් ගැවැසෙන, කුරුන් කුදුන් හා ලදරුවන් බලවතුන් (රජමැදුර රකින රාජ පුරුෂයන්) ගෙන් ආකීර්ණ, වන්දිතවටයන් හා කිළිගුන් විසින් කැරුණු වැණුම ඇති,

- 6122. චිත්‍රඟ්ගලෙරුසුසිතෙ¹ සුරාමංසප්පබොධනෙ,
සිවිරාජස්ස හදදනෙත තඤ්ඤා අස්සං මහෙසියා.
- 6123. යෙ තෙ දස වරා දිනතා මයා සබ්බධගයොහනෙ,
සිවිරාජස්ස වීජිතෙ² සබ්බෙ තෙ ලච්ඡසී වරෙ.
- 6124. ඉදං වජාන මසවා දෙවරාජා සුජමපති,
චුසතියා³ වරං දතා අනුමොදිඤ්ඤා වාසවො.

දසවරගාථා.

- 6125. *තතො චුතා සා චුසති ඛතතියෙ උපපජ්ජථ,
පෙතුකතරමිති නගරෙ සඤ්ජයෙන සමාගමී.
- 6126. දස මාසෙ ධාරසිඤ්ඤා කරොනති පුරපදකඤ්ඤා,
වෙසසානං වීජියා මජ්ඣෙකං ජනෙසි චුසති මමං.
- 6127. න මඤ්ඤං මතතිකං නාමං නපි පෙතතිකසමභවං,
ජාතොමිති වෙසසවීජියං තසමා වෙසසනානරො අහු.
- 6128. යදහං දුරකො හොමී ජාතියා අට්ඨවසසිකො,
තද නිසජ්ජ පාසාදෙ දනං දතං වීචිනතයිං.
- 6129. හදයං දදෙය්‍යං චකඤ්ඤි මංසමිච්චි රුධිරමිච්චි ව,
දදෙය්‍යං කායං සාවෙඤ්ඤා යදි කොචි යාවයෙ⁴ මමං.
- 6130. සභාවං විනායනාස්ස අකමිච්චිතමසණ්ඨිතං,
අකමිච්චි තඤ්ඤා පඨවී සිනෙරුවනවටංසකා.
- 6131. පරුඤ්ඤාකච්ඡනබලොමා පංකදනතා රජසසිරා,
පග්ගඤ්ඤා දකඤ්ඤා බාහුං කිං මං යාවනති බ්‍රාහ්මණා.
- 6132. රතනං දෙව යාවාම සිවීනං රට්ඨවධස්ථන,
දදුභී පවරං නාගං ඊසාදනං උරුඤ්ඤවං.
- 6133. දදමි න විකමපාමී යං මං යාවනති බ්‍රාහ්මණා,
පභිනතං කුඤ්ඤරං දනතිං ඔපච්චිඤ්ඤා ගජ්ජනමා.

---

1. චිත්‍රඟ්ගලෙ සුසිතෙ - මජ්ඣං.
 2. හදදනෙත - මජ්ඣං.
 3. චුසතියා - මජ්ඣං. සා. වී.
 4. යාවයො - සා. වී.
 * මරම පොතකෙ න දියුතති.

6122. පසහතුරු රැවට බදු කන්කලු රැවින් යුක් මනහර විසිතුරු සත්රුවනින් හෙබි දෙරකවුළු ඇති සුරාමසින් ප්‍රබෝධ වන මිනිසුන් ඇති ඒ මැදුරෙහි සිවිරජහට අගමෙහෙසුන් තන්හි වෙමවා.

6123. සක්දෙව් රජ: සියලු අහපසහින් හොබනා තැනැත්තිය, මා විසින් යම් දසවර කෙනෙක් නොපට දෙන ලද ද ඒ සියලු වර සිවිරජුගේ රාජ්‍යයෙහි දී ලබන්නහු ය.

6124. මෙපවත් කියා සුජාගේ හිමි වූ මසවත් නම් සක්දෙව් රජ චූසතියට දසවරය දී සතුටු සිත් ඇත්තේ විය.

දසවරගාමා යි.

6125. ඒ දෙව්ලොවින් වුත වූ ඒ චූසති තොමෝ ක්‍ෂත්‍රිය කුලයෙහි උපන්නා ජේතුන්තර නුවර සඤ්ජය කුමරු හා එක් (මෙහෙසි) වූවා ය.

6126. චූසති තොමෝ දසමසක් මුළුල්ලෙහි කුසින් දරා නුවර පැදකුණු කරන්නී වාණිජවිථිය මැද කරවූ සුකිසරයෙහි මා ප්‍රසූත කළා.

6127. මාගේ (වෙසතුරු) නම මවුපසට අයත් නො වෙයි, පියපසට ද අයත් නො වෙයි. යම් හෙයෙකින් වෙළෙඳ විථියක උපනිමි ද එහෙයින් වෙසතුරු නම් වීමි.

6128. මම යම් කලෙක උපතින් අට හැවිරිදි දරුවීමි ද එ කලැ පනයෙහි (පලක් බැඳ) හිඳැ දන් දෙන්නට සිතීමි.

6129. ඉදින් කිසිවෙක් මා යදනේ නම් (ඕහට) හදවත ද ඇසුදු මසුදු ලෙහෙදු දෙනුයෙමි, කය ද දස්බව අස්වා දෙන්නෙමි.

6130. මසුරු බැවිහි නො පිහිටි අවල වූ දන් දියටි සවභාවය සිතන වෙසතුරු කුමරහුගේ සිත අනුව මෙරගල මුදුන්මල් කොට ඇති පාටිවි තොමෝ කම්පිත වූ.

6131. දික් වූ කිහිලි ලොම් නිය වෙරලොම් ඇති මල හුන් දන් ඇති ධූලි වගුළ කෙහෙ ඇති බමුණෝ දකුණත නහා මා අතින් කුමක් ඉල්වත් ද? (කුමර ඇසී).

6132. සිවිරට වඩන රජතුමනි, රුවනක් ඉල්වමහ. කවර රුවනෙක යත්: රියහිස් බදු දළ ඇති බර උසුලනු සමත් උතුම් ඇත් රුවන දුන මැනවි.

6133. බමුණෝ මා අතින් යමක් ඉල්වත් ද ගිලියෙන මද ඇති මනාදළ ඇති රාජවාහන වූ උතුම් ඇත්රජහු දෙමි. කම්පිත නො වෙමි.

6134. හස්තිකඛ්‍යාතො ඔරුඤ්ඤා රාජා වාගාධිමානසො,
 බ්‍රාහ්මණානං අද්‍ය ද්‍යාං සිචිනං රථධ්වඩ්ඪනො.
6135. තද්‍යසි යං භිංසනකං තද්‍යසි ලොමභංසනං,
 හස්තීනාගෙ පදිනතමහි මෙදිනී සමකමපථං.
6136. තද්‍යසි යං භිංසනකං තද්‍යසි ලොමභංසනං,
 හස්තීනාගෙ පදිනතමහි බ්‍රහ්මණීඤ්ඤා නගරං තද්.
6137. සමාකුලං පුරං ආසි සොසො ව විපුලො මහා,
 හස්තීනාගෙ පදිනතමහි සිචිනං රථධ්වඩ්ඪනො.
6138. අපේඤ්ඤා වහනති සද්දො තුමුලො හෙරවො මහා,
 හස්තීනාගෙ පදිනතමහි මෙදිනී සමකමපථං.
6139. *අපේඤ්ඤා වහනති සද්දො තුමුලො හෙරවො මහා,
 හස්තීනාගෙ පදිනතමහි බ්‍රහ්මණීඤ්ඤා නගරං තද්.
6140. අපේඤ්ඤා වහනති සද්දො තුමුලො හෙරවො මහා,
 හස්තීනාගෙ පදිනතමහි සිචිනං රථධ්වඩ්ඪනො.
6141. උග්ගා ව රාජපුත්තා ව වෙසිසානා ව බ්‍රාහ්මණා,
 හස්තීනා අනිකථා රථිකා පනතිකාරකා.
6142. කෙවලො වාපි නිගමො සිවසො වාපි සමාගතා,
 දිසවා නාගං නීයමානං තෙ රඤ්ඤො පථිවෙද්ද්‍යුං.
6143. විධිමං දෙව තෙ රථධං පුත්තො වෙසසනතරො තච,
 කථං නො හස්තීනං දජජා නාගං රථධ්වඩ්ඪනං පුජිතං.
6144. කථං නො කුඤ්ඤරං දජජා ඊසාදනං උරුලුභවං,
 බෙත්තඤ්ඤං සබ්බසුද්ධානං සබ්බසෙනං ගජ්ජනමං.
6145. පණ්ඩුකමෙලසඤ්ඤානං පභිනතං සතතුමද්දනං,
 දනනීං සවාලච්චනීං සෙනං කෙලාසසාදිසං.¹
6146. සසෙනවර්තනං සච්චපථෙයාං² සාථබ්බණං³ සහස්ථිපං,
 අග්ගයානං රාජවාහීං බ්‍රාහ්මණානං අද්‍ය ධනං.⁴

1. සාදිතං - මජ්ඣං.
 2. සඋපාධෙයාං - මජ්ඣං. සුපඤ්ඤායාං - සා.
 3. සාධබ්බණං - මජ්ඣං.
 4. ගජං - මජ්ඣං.
 * ඉමා ගාරාසො මරමමපොඤ්ඤා න දියුනන්ති.

6134. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු මහරජ ත්‍යාගයෙහි පිහිටි සිත් ඇති වූ ඇත් කදින් බැසා බමුණන්ට ඇත්රජු දන් දින.

6135. උතුම් ඇත්රජු දුන් කල්හි පොළොව සැලිණ. එසඳ යම් බිහිසුණු බවක් වී ද එසඳ ලොමුදහගැන්ම වී.

6136. ඇත්රජු දුන් කල්හි නුවර කැළඹිණ, එද යම් හිංසනකයෙක් වී ද එසඳ ලොමුදහගැන්ම වී.

6137. සිව්ඵල වඩන ඇත්රජු දුන් කල්හි නුවර අවුල් විය. මහත් සෝභයෙක් ද වී.

6138. ඇත්රජු දුන් කල්හි පොළොව කම්පා විය. එසඳ එහි මහත් වූ බිහිසුණු හඬෙක් පවතී.

6139. එසඳ ඇත්රජු දුන් කල්හි නුවර කැළඹිණ. ඉක්බිති එහි පැතිර උස් වූ බිහිසුණු මහ හඬෙක් පවතී.

6140. සිව්ඵල වඩන උතුම් ඇතු දන් දුන් කලා මහත් බිහිසුණු විශාල හඬෙක් ඒ නගරයෙහි පවතී.

6141. ප්‍රසිද්ධ වූ මිනිස්සු ද රජදරුවෝ ද වෙළෙඳෝ ද, බමුණෝ ද ඇකරුවෝ ද අසරුවෝ ද රියැදුරෝ ද පාබල සෙනඟ ද—

6142. මුළු නියමගම් වැසි කෙළෙඹියෝ ද සිව්ඵල වැසියෝ ද එක්ඳස් වූ ඇතු රැගෙන යනු දකෑ (පිය) රජුට සැලකළාහ.

6143. දේවයන් වහන්ස, තොපගේ රට නසමින් තොපගේ පුත් වෙසතුරු රජ රටවැසියා පිදු අපගේ ශ්‍රේෂ්ඨ හස්තියා කෙසේ නම් දෙන්නෝ ද?

6144. රියහිස් බඳු දළ ඇති බර උසුලනු සමත් සියලු යුදයෙහි ජයභූමි දත් හැම අවයව සුදු වූ අපගේ උතුම් ඇතු කෙසේ නම් දෙන්නෝ ද?

6145. රත්පලසින් වැසුණු මද වැහෙනු වූ සතුරන් මධ්‍යා මනා දළ ඇති කෙලාසකුට පර්වතයට බඳු සුදුපැහැති වාමර සහිත,

6146. සේසත් සහිත වූ බුමුතුරුණු උඩුවියන් ජවනිකා සහිත වූ ඇත් වෙදුන් සහිත වූ ඇත් ගොව්වන් සහිත වූ රජු උසුලන අග්‍ර යාන වූ ධනය කැලිඟුරට බමුණන්ට (කවර හෙයින්) දුන්නෝ ද?

- 6147. අභ්‍යං පානඝ්‍රී සො දජ්ජා වසංසොනාසනානි ව,
එතං ඛො දුතපතිරුපං එතං ඛො බ්‍රාහ්මණාරහං.
- 6148. අයං තෙ වංසරාජා නො සිවීනං රට්ඨවඩ්ඨනං,
කථං වෙසසනතරො පුතො ගජං භාජෙති සඤ්ජය.
- 6149. සවෙ¹ ත්වං න කරිසසසි සිවීනං වචනං ඉමං,
මඤ්ඤ තං සහපුතොන සිවී භජෙති කරිසසරෙ.
- 6150. කාමං ජනපදෙ මාසි රට්ඨං වාපි වීනසසතු,
නාහං සිවීනං වචනා රාජපුතං අදුසකං;
පබ්බාජෙය්‍යං සකා රට්ඨා පුතො හි මම ඔරසො.
- 6151. කාමං ජනපදෙ මාසි රට්ඨං වාපි වීනසසතු,
නාහං සිවීනං වචනා රාජපුතං අදුසකං;
පබ්බාජෙය්‍යං සකා රට්ඨා පුතො හි මම අත්‍රජො.
- 6152. නවාහං තසස්² දුබ්බෙය්‍යං අරියසීලවතො හි සො,
අසිලොකොපි මෙ අසස පාපඝ්‍රී පසවෙ බ්‍රහ්මං;
කථං වෙසසනතරං පුතං සජෙත සාතයාමසෙ.
- 6153. මා නං දණ්ණඛන සජෙත න හි සො බ්‍ඤ්ඤාතරහො,
පබ්බාජෙති ව නං රට්ඨා වචෙඤ්ඤ වසතු පබ්බතෙ.
- 6154. එසො වෙ සිවීනං ඡජෙජ්ජ ඡන්දං න පත්‍රදමසෙ,
ඉමං සො වසතු රත්තං කාමෙ ව පරිභුඤ්ජතු.
- 6155. තතො රත්තා විවසනෙ සුරියසුභ්‍රගමනමපති,³
සමග්ගා සිවයො භුක්වා රට්ඨා පබ්බාජයන්තු තං.
- 6156. උට්ඨෙති කතෙත තරමානො ගත්තො වෙසසනතරං වද,
සිවයො දෙව තෙ කුඤ්ඤා තෙගමා ව සමාගතා.
- 6157. උග්ගා ව රාජපුතා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
හත්ථාරුහා අනීකට්ඨා රථිකා පනතිකාරකා;
කෙවලො වාපි නිගමො සිවයො වාපි සමාගතා.
- 6158. අසමා රත්තා විවසනෙ සුරියසුභ්‍රගමනමපති,
සමග්ගා සිවයො භුක්වා රට්ඨා පබ්බාජයන්ති තං.

---

1. සවෙ - මජ්ඣං.
2. තසස් - මජ්ඣං. සතා.
3. සුරියසුභ්‍රගමනෙ සති - ඡෙය්‍යං.

6147. හෙතෙම ආභාරපාන ද වස්ත්‍ර ද යෙනසුන් ද දෙන්තේ යැ. තෙල දනට නිසි ය. තෙල බමුණන්ට යෝග්‍ය යැ.

6148. සඤ්ජය රජතුමනි, මේ වෙසතුරු පරපුරු විසින් අපට ආ රජෙක. තොපගේ වෙසතුරු පුත් කෙසේ නම් සිව්ච්ච වඩන ඇතු දෙන්තේ ද?

6149. ඉදින් තෙපි සිව්ච්ච චෑසියන්ගේ මෙ බස නො කරන්නවු නම් සිව්ච්ච වෑසියෝ පුතු හා සමග තොප අත්පත් කරතී සිතමිහ.

6150. එකාන්තයෙන් ජනපදය නැති වෙවා. රට ද වැනැසේවා. මම සිව්ච්ච වෑසියන්ගේ වචන හේතුචින් නිදෙස් රජපුතු සියරචින් නො තෙරනෙමි. මාගේ ඔෆරසපුත්‍ර හෙයිනි.

6151. එකාන්තයෙන් ජනපදය මට නො වෙවා. රට ද වැනැසේවා. මම සිව්ච්ච වෑසියන්ගේ බස් හෙයිත් නිදෙස් රජපුතු සියරචින් නො තෙරනෙමි. හේ මා නිසා උපන් පුත් හෙයිනි.

6152. මම ඔහුට දෝහී නො වෙමි. යම් හෙයෙකින් හේ උතුම් සිල් ඇත්තේ ද එහෙයිනි. මට අපකීර්ති ද වෙයි. බොහෝ පව් ද රැස් වේ. කවර හෙයිත් වෙසතුරු පුතු අවියෙකින් මරවමි ද යි (සදමහරජ කී.)

6153. ඔහු දඩින් ද සැනින් ද නො නැසුව මැනැවි. හේ දහගෙට ද නො නිසි ය. ඔහු රචින් නෙරැපුව මැනැවි. වඩක-ගිරියෙහි වෙසේවා යි (සිව්ච්ච වෑසියෝ කීහ.)

6154. ඉදින් මේ සිව්ච්ච වෑසියන්ගේ කැමැත්ත නම් ඒ කැමැත්ත නො දුරලමිහ. හේ මේ රාත්‍රිය වෙසේවා. කාමසම්පත් ද අනුභව කෙරේවා.

6155. ඉක්බිති රාත්‍රිය අවසන්හි ඉරු උදවන කලා සිව්ච්ච වෑසියෝ සමගි වෑ ඔහු රචින් පිට කෙරෙත්වා යි (රජ) කීයැ.

6156. කාරියකරවන ඇමැතිය, වහා නැහෙව. වෙස්සන්තර වෙත ගොස් මෙසේ කියව: දේවයිනි, සිව්ච්ච ද නියමගම් වෑසි කෙළෙඹියෝ ද එක්රැස් වෑ තොපට කීපුණාහ.

6157. ප්‍රසිද්ධ වූ මිනිස්සු ද රජදරුවෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බමුණෝ ද ඇත්රුවෝ ද අසරුවෝ ද රියැදුරෝ ද පාබළ සෙනහ ද නියමගම්වෑසි සියල්ලෝ ද සිව්ච්ච ද එක්රැස් වූහ.

6158. මෙ රැය ඉක්මැ හිරු උදවන වෙලෙහි සිව්ච්ච සමග වෑ තොප රචින් තෙරනි යනු යි.

362 ජාතකපාළි - මහනිපාතො.

- 6159. ස කතා තරමානොව සිව්චරාජෙන පෙසිතො,
ආමුක්ඛභද්ධාභරණො සුවචො වඤ්ඤාභුසිතො.
- 6160. සීසං නභානො උදකෙසො ආමුක්ඛමණ්ඩුණ්ඩලො,
උපාගමී පුරං රමමං වෙසසනාරනිවෙසනං.
- 6161. තස්දදස කුමාරං සො රමමානං සකෙ¹ පුරෙ,
පරීක්ඛණං අමචෙචි තිදසානංව වාසවං.
- 6162. සො තස් ගභඤ්ඤා රමමානං² කතා වෙසසනාරං බුච්චි,
දුක්ඛං නෙ වෙදධිසසාමී මා මෙ කුජ්ඣි රචෙසභ.
- 6163. වඤ්ඤා රොදමානො සො කතා රාජානමබුච්චි,
භතා මෙසි මහාරාජ සබ්බකාමරසාභරො;
දුක්ඛං නෙ වෙදධිසසාමී තස් අසසාසයනාකු මං.
- 6164. සිවයො දෙව නෙ කුද්ධා නොගමා ව සමාගතා,
උග්ගා ව රාජපුත්තා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා.
- 6165. භඤ්ඤා අනීකට්ඨා රථිකා පඤ්ඤාරකා,
කෙචලො වාපි නිගමො සිවයො වාපි සමාගතා.
- 6166. අසමා රත්තා විවසනෙ සුරියසුග්ගමනම්භකී,³
සමග්ගා සිවයො භුක්ඛා රට්ඨා පබ්බාජයනනී තං.
- 6167. කීසමී මෙ සිවයො කුද්ධා නාභං පසසාමී දුක්ඛතං,⁴
තමෙමි කතෙඤ චියාවිකඛි කසමා පබ්බාජයනනී මා.
- 6168. උග්ගා ව රාජපුත්තා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
භඤ්ඤා අනීකට්ඨා රථිකා පඤ්ඤාරකා;
නාගදනෙන ඛියනනී තසමා පබ්බාජයනනී තං.
- 6169. භදයං වඤ්ඤාභං දජජං කී මෙ බාහිරකං ධනං,
හිරඤ්ඤං වා සුවඤ්ඤං වා මුත්තා වෙච්චරියා මණි.
- 6170. දක්ඛණං වාසභං බාහුං දිසවා යාවකමාගකෙ,
දදෙය්‍යං න චිකමෙපය්‍යං දනෙ මෙ රමකී මනො.

---

1. සකං - මජ්ඣං.
 2. තරමානො - මජ්ඣං.
 3. සුරියසුග්ගමන සකී - මජ්ඣං.
 4. සො න පසසාමී දුක්ඛං - මජ්ඣං. ස්‍යා.

6159. සිව්වරු විසින් මෙහෙයන ලද ඒ කාරියකරවන ඇමැති වෙලෙව් වැ මැ පැළැඳි හස්තාහරණ ඇතියේ මොනොවට හන් පිළි ඇත්තේ සඳුනෙන් සැරසුණේ,

6160. හිසින් ස්නාන කෙළේ තෙත් කෙහෙ ඇති වැ පළන් මිණිකොඩොල් ඇති වැ වෙසතුරු නිවෙස් වූ රමා වූ පුරයට එළැඹියේ යැ.

6161. ඒ ඇමැති සිය නුවර තවතිසා දෙවියන් මැද ප්‍රීත වන සක්දෙව් රජු මෙන් ඇමැතියන් පිරිවැරු දුන් දනෙහි සිත් අළුවන වෙසතුරු කුමරු දිටී.

6162. ඒ කාරියකරවන ඇමැති එහි ගොස් ප්‍රීත වන වෙසතුරු කුමරුහට මෙසේ කී: රජකුමනි, තොප වහන්සේට දුක් හස්තක් දන්වන්නෙමි. මට නහමක් කිපෙව.

6163. ඒ ඇමැති රජකුමන් වැඳූ හඬමින් මෙසේ කී: මහරජ, තෙපි වනාහි කැමැති සියලු රස ගෙන දෙන මාගේ ස්වාමි වව. තොප වහන්සේට දුක් හස්තක් දන්වන්නෙමි. එහිලා මා සනසන්වා.

6164. දේවයන් වහන්ස, සිව්හු තොප වහන්සේට කිපියහ. නියමගම් වැස්සෝ ද ප්‍රසිද්ධ පුද්ගලයෝ ද රාජපුත්‍රයෝ ද වෙලෙදෝ ද බමුණෝ ද රැස්වූහ.

6165. ඇතරුවෝ ද අසරුවෝ ද රියසරුවෝ ද පාබල සෙනහ ද හුදෙක් නියමගම්වැස්සෝ ද සිව්හු ද වූහ.

6166. මෙ රූ අවසන්හි භීරු උදවන සමයෙහි සිව්හු සමග වැ තොප වහන්සේ රටින් නෙරති යි (කී යැ.)

6167. සිව්හු කවර කරුණෙහි මට කිපියාහු ද? නපුරු කොට කරනලද්දක් මම නො දක්මි. කාරියකරවන ඇමැතිය, මට එය විස්තර කොට කියව. කවර හෙයින් මා නෙරන් ද?

6168. ප්‍රකට පුද්ගලයෝ ද රාජපුත්‍රයෝ ද වෙලෙදෝ ද බමුණෝ ද ඇතරුවෝ ද අසරුවෝ ද රියසරුවෝ ද පාබල සෙනහ ද ඇතු දන් දීම භේතුයෙන් දෙස් පහළ කෙරෙති. එහෙයින් තොප වහන්සේ නෙරති.

6169. මම හදවත (පපුමස්) ද ඇස් ද දෙන්නෙමි. මාගේ බාහිර ධන දීම ගැන කියනු කිම? රන් හෝ අමුරන් හෝ මුතු මැණික් හෝ වෙරළමිණි හෝ දෙන්නෙමි.

6170. වෙන පැමිණි යාවකයන් දැකූ දකුණත හෝ දෙන්නෙමි. නො වරදවන්නෙමි. මා සිත දීමෙහි ඇලේ.

6171. කාමං මං සිවියො සබ්බං පබ්බාජෙනතු හනන්තු වා,
නෙව දනා වීරමීසසං කාමං ජිඤ්ඤාතු සත්තධා.
6172. එවං තං සිවියො ආහු නෙගමා ව සමාගතා,
කොන්තිමාරාය තීරෙන ගිරිං ආරක්ඛරං පති;
යෙන පබ්බජිතා යනති තෙන ගව්ඡතු සුබ්බිතො.
6173. සොභං තෙන ගමීසසාමී යෙන ගව්ඡනති දුසකා,
රක්ඛිඤ්චං මෙ බමථ යාව දනං දදමහං.
6174. ආමන්තයිත් රාජා නං මඤ්ඤිං සබ්බබ්ගසොභනං,
යං තෙ කිඤ්චී මයා දිගතං ධනං ධඤ්ඤාඤ්ච විජ්ජති.
6175. තීරක්ඛං වා සුචණ්ණං වා මුත්තා වෙළුරියා බහු,
සබ්බං තං නිදහෙය්‍යාසී යඤ්ච තෙ පෙඤ්ඤං ධනං.
6176. තමබ්බවී රාජපුත්තී මඤ්ඤි සබ්බබ්ගසොභනා,
කුතීං දෙව නිදහෙය්‍යාමී¹ තමෙම අකබාති පුම්ඤ්ඤො.
6177. සීලවනෙනසු දජ්ජාසී² දනං මඤ්ඤි යථාරහං,
න හි දනා පරං අත්ථි පතිට්ඨා සබ්බපාණිනං.
6178. පුත්තෙසු මඤ්ඤි දය්‍යාසී³ සසුරා⁴ සසුරමිච්චි ව,
යො ව තං හත්තා මඤ්ඤාය්‍ය සත්තච්චං තං උපට්ඨමෙ.
6179. නො වෙ තං හත්තා මඤ්ඤාය්‍ය මයා විප්පවසෙන තෙ,
අඤ්ඤං හත්තාරං පරියෙස මා කිසිත් මයා වීතා.
6180. අභං හි වනා ගව්ඡාමී සොරං වාළමීගායුතං,
සංසයො ජීවිතං මයං එකකසු⁵ බුභාවතො.
6181. තමබ්බවී රාජපුත්තී මඤ්ඤි සබ්බබ්ගසොභනා,
අභුමෙම කථං තු හණ්ඨි පාපකං වත භාසිඨි.
6182. නෙස ධමෙමා මහාරාජ යං නිං ගව්ඡය්‍ය එකකො,
අභමිච්චි තෙන ගව්ඡාමී යෙන ගව්ඡසී බතතීය.
6183. මරණං වා තයා සඤ්ඤිං ජීවිතං වා තයා වීතා,
තදෙව මරණං සෙය්‍යො යඤ්ච ජීවෙ තයා වීතා.

1. නිදහාමී - මජ්ඣ. සා. 2.
2. දජ්ජසී - මජ්ඣ. සා. 3.
3. දයෙසී - මජ්ඣ. සා. 5.
4. සසුරා - මජ්ඣ. 5.
5. එකකසු - මජ්ඣ.

6171. එකාන්තයෙන් සියලු සිව්හු මා රටින් නෙරන්වා. නොහොත් නසන්වා. (ඔහු) එකාන්තයෙන් (මා) සත්කඩක් කොටු කපන්වා. එහෙත් දීමෙන් නො වළකින්නෙමි යි වෙසතුරු රජ කීය.

6172. සිව්හු ද රැස්වූ නියමගම් වැසියෝ ද (නොපට) මෙසේ කීහ: කොන්කිමාරා නමැති ගංතෙරින් අරඤ්ජර නමැති පර්වතය බලා වරද කළ රජදරුවෝ යම් මහෙකින් යෙද්ද ඒ මගින් මනා පැවැතුම් ඇති වෙසතුරු රජ යේවා යි ඇමති අනෙක් හස්නක් දකී.

6173. වරද කළ තැනැත්තෝ යම් මහෙකින් යන්නාහු ද එ මගින් ඒ මම ද යන්නෙමි. මම දනයක් දෙමි. එක් දවසකට මට සමාව දෙව යි වෙසතුරු කී.

6174. වෙසතුරු රජ සියලු අභපසභීන් හොබනා මදි දේවිය ඇමැති: මා තොපට දුන් ධනධාන්‍යයක් ඇද්ද

6175. අමුරන් හෝ රත්රන් හෝ බොහෝ වූ මුතු හෝ වෙරළමිණි හෝ ඇද්ද පියාගෙන් (මවුපියන්ගෙන්) ගෙනෙන ලද යම් ධනයක් ඇද්ද ඒ සියල්ල නිදන් කොටු තබවයි කී.

6176. සියලු අභපසභීන් හොබනා මදි නම් රජ දුව දේවසිනි, කවර නම් තැනෙකු නිදන් කොට තබනෙමි ද? විචාරන ලද මට ඒ ස්ථානය කියවයි පැවැසූ ය.

6177. මදිදේවිනි, සීලවන්තයන් කෙරෙහි සුදුසු පරිදි දෙව. සවිසතුනට දනයට වැඩි උතුම් පිහිටෙක් නැත.

6178. මදිදේවිනි, දරුවන් කෙරෙහි ද නැදිමයිලන් කෙරෙහි ද දයාමෙත්‍රී පතුරව. යමෙක් තොපගේ ස්වාමියා යැ යි අදහස් කෙරවූ නම් ඔහුට මැනවින් උපස්ථාන කරව.

6179. මාගේ වෙන් වීමෙන් පසු ඒ මා තොපගේ සැමියකු ලෙස නො සිතව. වෙන ස්වාමීපුරුෂයකු සොයා ගනුව. මාගේ වෙන් වීම හේතු කොටුගෙන කාශ නො වව.

6180. මම බිහිසුණු වල්මුවන් ගැවැසුණු මහවනයට යමි. මහවනයෙහි හුදෙකලාවැ වෙසෙන මාගේ ජීවිතය සැක සහිත ය.

6181. හැම අභපසභීන් හොබනා මදිදේවි, අහෝ පෙර නො පැවැසූ වදනක් (අද) කියහි. එකාන්තයෙන් නපුරක්—අනාඤ්ඤා (අද) කියහි යැ යි වෙසතුරු රජහට කීවා ය.

6182. මගරජ, යම් හෙයෙකින් හුදෙකලා වැ තෙපි (වනයට) යන්නහු නම් ඒ ධර්මය නො වෙයි. දේවසිනි, යම් තැනකට තෙපි යන්නහු නම් මම ද එ තැනට යමි.

6183. තොප සමග මරණය හෝ තොපගෙන් වියෝ වැ ජීවත්වීම හෝ යන මේ දෙකින් තොපගෙන් වෙන් වැ ජීවත්-වීමට වඩා මරණය උතුම්.

6184. අඛණ්ඩ නිජජාලයිචාන එකජාලයමානිත,
තස් මෙ මරණං සෙයොයා යකෙඤ ජිවෙ තයා චිනා.
6185. යථා ආරඤ්ඤකං නාගං දනනිං අනෙච්චි හස්නී,
චේසසනාං ගිරිදුගෙහසු සමෙසු විසමෙසු ච.
6186. එවං තං අනුගච්ඡාමි පුනෙන ආදය පච්ඡනො,
සුභරා තෙ හවිසසාමි න තෙ හෙසසාමි දුබ්භරා.
6187. ඉමෙ කුමාරෙ පසසනොතා මඤ්ඤකෙ පියභාණිනො,¹
ආසිනෝ² වනගුඛසමිං න රජ්ජසස සරිසසසි.
6188. ඉමෙ කුමාරෙ පසසනොතා මඤ්ඤකෙ පියභාණිනො,
කීළනොත වනගුඛසමිං න රජ්ජසස සරිසසසි.
6189. ඉමෙ කුමාරෙ පසසනොතා මඤ්ඤකෙ පියභාණිනො,
අසසමෙ රමණියමිනි න රජ්ජසස සරිසසසි.
6190. ඉමෙ කුමාරෙ පසසනොතා මඤ්ඤකෙ පියභාණිනො,
කීළනොත අසසමෙ රමෙමි න රජ්ජසස සරිසසසි.
6191. ඉමෙ කුමාරෙ පසසනොතා මාලධාරී අලඛනතෙ,
අසසමෙ රමණියමිනි න රජ්ජසස සරිසසසි.
6192. ඉමෙ කුමාරෙ පසසනොතා මාලධාරී අලඛනතෙ,
කීළනොත අසසමෙ රමෙමි න රජ්ජසස සරිසසසි.
6193. යද දකඛිසි නාවුනොත කුමාරෙ මාලධාරීනො,³
අසසමෙ රමණියමිනි න රජ්ජසස සරිසසසි.
6194. යද දකඛිසි නව්වනොත කුමාරෙ මාලධාරීනො,
කීළනොත අසසමෙ රමෙමි න රජ්ජසස සරිසසසි.
6195. යද දකඛිසි මාතඛිං කුඤ්ඤරං සට්ඨිභායනං,
එකං අරඤ්ඤා චීවරනං න රජ්ජසස සරිසසසි.
6196. යද දකඛිසි මාතඛිං කුඤ්ඤරං සට්ඨිභායනං,
සායං⁴ පාතො චීවරනං න රජ්ජසස සරිසසසි.

1. පියභාණිනෙ - මජ්ඣ. සනා.
2. ආසනෙ - මජ්ඣ.
3. මාලධාරීනෙ - මජ්ඣ. සනා, ච.
4. සාරං - මජ්ඣ.

6184. තොපගෙන් වෙන් වූ ජීවත්වීමට වඩා විතකයෙහි ගිනි දල්වා එක මැ ගිනි ජාලාවක් වූ කලා එහි මාගේ මරණය උතුම්.

6185. යම්සේ ඇතිනි සම විසම ගිරි දුර්ගයන්හි හැසිරෙන අරනවැසි දළඟකු අනු වූ යේ ද.

6186. එසෙයින් දරුවන් රැගෙන තොප අනු වූ එම්. තොප විසින් සුවසේ පෝෂණය කළ හැකි තැනැත්තියක් වන්නෙමි. දුහර නො වන්නෙමි.

6187. මිහිරි බස් ඇති ප්‍රිය වදන් ඇති මහවනයෙහි වෙසෙන මේ කුමරුන් දක්නේ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6188. මිහිරි බස් ඇති ප්‍රිය වදන් ඇති මහවනයෙහි ක්‍රීඩා කරන මේ කුමරුන් දක්නේ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6189. මිහිරි බස් ඇති ප්‍රිය වදන් ඇති රමණීය ආශ්‍රමයෙහි වෙසෙන මේ කුමරුන් දක්නේ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6190. මිහිරි බස් ඇති ප්‍රිය තෙපුල් ඇති සිත්කලු අසපුවෙහි සෙල්ලම්කරන මේ කුමරුන් දක්නේ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6191. රමණීය අසපුවෙහි මල්මාලා දරන අලංකාර වූ මේ කුමරුන් දක්නේ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6192. රමය අසපුවෙහි සෙල්ලම් කරන මල්මාලා දරන අලංකාර වූ මේ කුමරුන් දක්නේ රාජ්‍යය නොසිහිකරන්නෙහි.

6193. රමණීය අසපුවෙහි මල්මාලා දරමින් නටන කුමරුන් යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලා රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6194. රමය වූ අසපුවෙහි මල්මාලා දරමින් නටන සෙල්ලම් කරන කුමරුන් යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලා රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6195. හුදෙකලා වූ වනයෙහි හැසිරෙන සැටවස් පිරුණු මාතඛය නම් ඇතු යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලා රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6196. උදේ සවස හැසිරෙන සැටවස් පිරුණු මාතඛය නම් ඇතු යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලා රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

- 6197. යද කණ්ණරුසඛ්‍යසස යුච්ඡස පුරනෝ වජං,
කොණ්ණිං කාහනී මානචෙතා කුණ්ණරො සට්ඨිභායනෝ;
නසස නං නදනෝ පුඤ්ඤා න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6198. දුභනෝ වනචිකාචෙස් යද දකඛිසි කාමදො,²
වනෙ වාළුමිගාකිණ්ණො න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6199. මිගං දිසවාන සායනභං පඤ්ඤාමාලිනමාගනං,³
කිමුච්චිසෙ ච නච්චනන න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6200. යද සොසසසි⁴ නිඤ්ඤාසං සන්දමානාය සිඤ්ඤා,
ගීතං කිමුච්චිසානඤ්ඤා න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6201. යද සොසසසි නිඤ්ඤාසං ගිරිගඤ්ඤාරචාරිනෝ,
චසසමානසස දුකසස න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6202. යද සිභසස ව්‍යඤ්ඤසස බග්ගසස ගච්ඤසස ච,
චනන සොසසසි වාළානං න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6203. යද මොරිභි පරිකිණ්ණො බරිභිනං⁵ මජ්ඣාසිනං,
මොරං දකඛිසි නච්චනනං න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6204. යද මොරිභි පරිකිණ්ණො අණ්ණච්චං චිත්‍ර පෙඤ්ඤානං,⁶
මොරං දකඛිසි නච්චනනං න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6205. යද මොරිභි පරිකිණ්ණො නිලභිචං සිඛච්චනං,
මොරං දකඛිසි නච්චනනං න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6206. යද දකඛිසි හෙමනෙන පුඤ්ඤෙන ධරණිරුහෙ,
සුරභිසමපචායනෙන න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6207. යද හෙමනභික මාසෙ හරිතං දකඛිසි මෙදිනිං,
ඉන්ද්‍රභොජකසඤ්ඤනං න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6208. යද දකඛිසි හෙමනෙන පුඤ්ඤෙන ධරණිරුහෙ,
කුච්චං බිම්බජාලඤ්ඤා පුඤ්ඤිකං ලොමපදමකං,⁷
සුරභිසමපචායනෙන න රජ්ජසස සරිසසසි.
- 6209. යද හෙමනභික මාසෙ වනං දකඛිසි පුඤ්ඤිකං,
ඔපුඤ්ඤානී ච පද්ධානී⁸ න රජ්ජසස සරිසසසි.

හිමවනනචණ්ණනා.

1. චිකාලෙ - මජ්ඣ.

2. කාමදෙ - මජ්ඣ.

3. පඤ්ඤාමාලිනි මාගනං. - මජ්ඣ. සා. ච.

4. පුසසසි - මජ්ඣ. සා.

5. පරිභිනං - මජ්ඣ. වරභිනං - සා.

6. පෙඤ්ඤානං - මජ්ඣ. - පෙඤ්ඤානං සිලු.

7. ලොමපදමකං - මජ්ඣ. සා.

8. පද්ධානී - මජ්ඣ.

6197. යම් කලෙක ඇතිනිදලෙහි ද ඇන්දලෙහි ද පෙරටුවැ යන පිරුණු සැටවස් ඇති මාකඩා නම් දැනා කුඤ්ඤාද කරන්නේ ද නාද කරන ඔහුගේ ඒ නාදය අසා රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6198. වනමාගයන් ගැවසුණු කැමැති සම්පත් දෙන දෙපසැ වනයෙහි වනගල—(එකාබද්ධ වූ මහවනය) යම් කලෙක දක්- නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6199. සවස් වෙලෙහි පැමිණි අංදළු පහක් ඇති මුවා ද නටන කිඳුරන් ද දැක රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6200. බැස යන නදියගේ සෝභාව ද කිඳුරන්ගේ ගී හඬ ද යම් කලෙක අසන්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6201. පර්වත ගුහාවල හැසිරෙන හඬන බකමුහුණන්ගේ නාදය යම් කලෙක අසන්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහි- කරන්නෙහි.

6202. වනයෙහි (වෙසෙන) සිංහ, ව්‍යාඝ්‍ර, කගවෙහෙණ, ගවර යන සතුන්ගේ ද (සෙසු) වනමාගයන්ගේ ද නාදය යම් කලෙක අසන්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6203. පර්වත මුදුන්හි සිටින පිල්කළුමිත් ගැවැසුණු මොනරි- යන් පිරිවැරූ නටන මොනරා යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6204. සෙබඩුන් විසින් පිරිවැරුණු විසිතුරු පිල් ඇති බිඳුට්ටින් උපන් නටන මොනරා යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6205. සෙබඩුන් පිරිවරූ නිල්ගෙල ඇති හිසැ සිළු ඇති නටන මොනරා යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6206. හේමන්ත සෘතුවෙහි පිපුණු සුවද හමන ගස් යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6207. හේමන්ත මාසයෙහි (මැදින් මසැ) රතීඳුගොවවන් ගැවැසුණු නිල් පැහැ යුත් පොළොව යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6208. හේමන්ත සෘතුවෙහි පිපුණු කෙළිදගස් හා රත්කරවු- ගස් ද ලොන්ගස් හා පියුම්ගස් ද යන මේ සුවද හමන ගස් යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහිකරන්නෙහි.

6209. හේමන්ත සෘතුවෙහි පිපුණු වනය ද වැටුණු තෙළුම් මල් ද යම් කලෙක දක්නෙහි ද එකලැ රාජ්‍යය නො සිහි- කරන්නෙහි.

හිමවත් වැනුම්.

- 6210. තෙසං ලාලපිතං සුභා පුත්තස්ස සුභියාය ව,
කරුණං පරිදෙවෙසි රාජපුත්ති යසසිති.
- 6211. සෙයො වීසං මෙ ඛායිතං පපාතා පපතෙය්‍යහං,
රජ්ජයා ඛජ්ඣං මියාහං
කසමා වෙසසනාරං පුත්තං පබ්බාපෙතති අද්දසකං.
- 6212. අජ්ඣායකං දුතපතිං යාවයොගං අමච්ඡරිං,
පුජිතං පතිරාපෙති කිත්තිමනාං යසසිතං;
කසමා වෙසසනාරං පුත්තං පබ්බාපෙතති අද්දසකං.
- 6213. මාතාපෙතතිහරං ජනානුං කුලෙපෙට්ඨාපවායිකං,
කසමා වෙසසනාරං පුත්තං පබ්බාපෙතති අද්දසකං.
- 6214. රඤ්ඤි භිතං දෙවතිකං ඤාතිතං සඛිතං භිතං,
භිතං සබ්බස්ස රට්ඨස්ස
කසමා වෙසසනාරං පුත්තං පබ්බාපෙතති අද්දසකං.
- 6215. මධුනිව පලාතානි අඛොව පතිතා ජමා,
එවං හෙසසති තෙ රට්ඨං පබ්බාපෙතති අද්දසකං.
- 6216. භංසො නිකඛිණපතොව පලලසමිං අනුදක,
අපච්චොයා¹ අමච්චෙති එකො රාජ විභියසි.
- 6217. නං නං බුමි මහාරාජ අත්ථා තෙ මා උපච්චගා,
මා නං සිචිතං වචනා පබ්බාපෙසි අද්දසකං.
- 6218. ධම්මස්සාපචිතිං කුමමි සිචිතං විනයං ධජං,
පබ්බාපෙමි සකං පුත්තං පාණං පියතරොති මෙ.
- 6219. යස්ස පුට්ඨං ධජග්ගානි කණ්ණිකාරාව පුජජිතා,
යායනාමනුයායනති ස්වාපේජකොව ගමිස්සති.
- 6220. යස්ස පුට්ඨං ධජග්ගානි කණ්ණිකාරවනානිව,
යායනාමනුයායනති ස්වාපේජකොව ගමිස්සති.

1. අපච්චොයා - මජ්ඣ. සං. 1.

6210. පුතා යැ ලේලියැ යන ඔවුන්ගේ විලාප බස් අසා පිරි-
වර ඇති මදුරු වූ චූසනීදේවී නොමෝ බැගැ ලෙස හැඬිය.

6211. නිවැරැදි වූ වෙස්සන්තර පුතු කවර හෙයින් රටින්
පිට කෙරෙත් ද? මා විසින් විය අනුභව කරන ලද්දේ නම්
හෝ ප්‍රජාතයෙන් පනින්නෙම් නම් හෝ ගෙලවැල ලා මැරෙන්න-
ෙනම් නම් හෝ එයට වඩා උතුම් ය.

6212. ත්‍රිවේදයෙහි ද නානාශිල්පයන්හි ද කෙළ පැමිණි
දනපති වූ ඉල්ලන්නට සුදුසු නො මසුරු උපරජුන් විසින් පුදන
ලද පතළ කීර්ති ඇති පිරිවර සේනා ඇති නිවැරැදි වෙසතුරු පුතු
කවර හෙයින් රටින් පිට කෙරෙත් ද?

6213. මවුපියන් පෝෂණය කරන කුලදෙටුවන් පුදන නිවැ-
රැදි වෙසතුරු පුතු කවර හෙයින් රටින් පිට කෙරෙත් ද?

6214. රජුට හිතැති දෙවියනට හිතැති නැයනට හිතැති
යහළුවනට හිතැති සියලු රටවැසියනට හිතැති නිවැරැදි වෙසතුරු
පුතු කවර හෙයින් රටින් පිට කෙරෙත් ද?

6215. (යම්හෙයෙකින්) නිවැරැදි වෙසතුරු පුතු රටින් පිටුවහල්
කෙරෙත් ද? (එකල) ඔබගේ රට මැස්සන් හැර දමා ගිය
මධුපටල (ථීවද) මෙන් ද ගිලිහී බිම වැටුණු අඹ මෙන් ද
වන්නේ ය.

6216. මහරජ, දිය හිඳුණු විලෙක (මධකඩිත්තෙකැ) පියා-
පත් හැලුණු භංසයකු මෙන් ඇමැතියන් විසින් හැර දැමූ තෙපි
හුදෙකලා යැ, පිඩිත වන්නහු ය.

6217. මහරජ, නොපට එ කරුණ කියමි. ප්‍රයෝජනය නො-
හොත් අභිවාද්ධිය (නොප) ඉක්මැ නො යේවා! සිවිරට වැසියන්ගේ
බසට නිවැරැදි තැනැත්තා පිටුවහල් නො කරව.

6218. සොඳුර, මම සිවිත්ගේ ධජයක් බඳු වෙසතුරු කුමරු
හික්මවමින් පිටුවහල් කරමි. සිවිත්ගේ ප්‍රවේණිධර්මයට ගරු කරමි.
මපුතු වනාහි ප්‍රාණයට ද වඩා මට ප්‍රියතර ය.

6219. පෙර යමකුගේ ධවජාග්‍ර පිපුණු කිණිහිරිගස් මෙන් යන්-
නහු අනුව යෙද්ද (ගියාහු ද) හේ අද හුදෙකලා වැ යන්නේ ය.

6220. පෙර යමකුගේ ධවජාග්‍රයෝ පිපුණු කිණිහිරි වනයක්
මෙන් යන්නහු අනු වැ යෙද්ද (ගියාහු ද) හේ අද වනාහි
හුදෙකලා වැ යන්නේ ය.

- 6221. යසස පුබ්බ අභිකානි කභිකාරාව පුපථිතා,
යායනාමනුයායතභි ස්වාජේජකොව ගමිසසති.
- 6222. යසස පුබ්බ අභිකානි කභිකාරවනානිව,
යායනාමනුයායතභි ස්වාජේජකොව ගමිසසති.
- 6223. ඉන්දුගොපකවණ්ණභා ගජධාරා පණ්ඩුකමෙලා,
යායනාමනුයායතභි ස්වාජේජකොව ගමිසසති.
- 6224. යො පුබ්බ හත්ථිතා යානි සිව්කාය රථෙන ව,
ස්වාජ්ඡ වෙසසනාරො රාජා කථං ගව්ජනි පනතිකො.
- 6225. කථං වනදනලික්කමො නවවගිතපබ්බොධිතො,
බරාජිනං ඵරසුඤ්ඤා බාරිකාජඤ්ඤා භාහිති.¹
- 6226. කසමා නාහිභරියතභි කාසාවා අජිනානි වා²
පවිසන්තං බුභාරඤ්ඤං කසමා වීරං න ඛජ්ඤරෙ.
- 6227. කථනනු වීරං ධාරෙතභි රාජපබ්බජිතා ජනා,
කථං කුසමයං වීරං මද්දී පරිදභෙසසති.³
- 6228. කාසියානි ව ධාරෙතො බොමකොදුමඛරානි ව,⁴
කුසවීරානි ධාරෙතභි කථං මද්දී කරිසසති.
- 6229. වඤ්ඤාහි පරියාසිතො සිව්කාය රථෙන ව,
සා කථජ්ජ අනුච්චඛි පථං ගව්ජනි පනතිකා.
- 6230. යසසා මුදුතලා හස්වා වරණා ව සුබ්බධිතා,
සා කථජ්ජ අනුච්චඛි වනං ගව්ජනි භීරුකා.⁵
- 6231. යසසා මුදුතලා පාද වරණා ව⁶ සුබ්බධිතා,⁷
පාදුකාහි සුචණ්ණාහි පීප්පමානාව ගව්ජනි;
සා කථජ්ජ අනුච්චඛි පථං ගව්ජනි පනතිකා.

- 1. භාරිසි - මජ්ඣං, භාරිති - සා.
- 2. ව - මජ්ඣං, සා.
- 3. පරිදභිසසති - මජ්ඣං.
- 4. බොමකොදුමඛරානි ව - මජ්ඣං.
- 5. පථං ගව්ජනි පනතිකා - මජ්ඣං, සා.
- 6. වලනාව - සා.
- 7. සුබ්බධිතා - මජ්ඣං, ඊ.

6221. පෙර යමකුගේ ඇතුන් ආදී කොටැ ඇති සෙනහ පිපුණු කිණිහිරි ගස් මෙන් යන්තහු අනු වැ යෙද්ද හේ අද හුදෙකලා වැ යෙයි.

6222. පෙර යමකුගේ ඇතුන් ආදී කොටැ ඇති සෙනහ පිපුණු කිණිහිරි වනයක් මෙන් යන්තහු අනු වැ යෙද්ද හේ අද හුදෙකලා වැ යෙයි.

6223. යමකුගේ පෙර ඉඳුගොව්වන්ගේ පැහැයට බඳු “ගැඹර” රටෙහි සාදන ලද රතුකම්බිලි පෙරවූ සෙනහ යන්තහු අනු වැ යෙද්ද හේ (ගියාටු ද) අද හුදෙකලා වැ යෙයි.

6224. යමෙක් පෙර ඇතුපිටින් ද දෝලාවෙන් ද රියෙන් ද ගියේ නම් ඒ වෙස්සන්තර රජ තෙමේ අද කෙසේ නම් පයින් යා ද?

6225. යඳුන් ගැල්වුණු ශරීර ඇති ගි නැටුමෙන් පුබුදුවන වෙසතුරු රජ තෙමේ අද අඳුන්දිවිසම ද පොරොව ද තවුස් පිරිකර කද ද කෙසේ නම් ගෙනැ යන්නේ ද?

6226. මහවනයට පිවිසෙනුවහට කාසාව වස්ත්‍ර හෝ අඳුන්දිවිසම් හෝ කවර හෙයින් නො ගෙන යද්ද? කවර හෙයින් වැහැරි (වාකවීර) නො බඳිද්ද?

6227. රජ වැ සිට පැවිදි වූවෝ කෙසේ නම් වැහැරියෙන් කළ සිවුරු දරන් ද? කුසතණයෙන් කළ වැහැරි මද්දෙව් කෙසේ හදනී ද?

6228. කසිසඵ ද ‘බොම’ රටෙහි ‘කොදුම්බර’ රටෙහි නිපන් සඵ ද ධරා මද්දෙව් කුසවැහැරි ධරතු කෙසේ නම් කරන්නී ද?

6229. හිදෙළයෙන් ද සිව්කායෙන් ද රියෙන් ද මෙනුවර සියාරා ඇවිද නිදෙස් සිරුරු ඇති ඕ අද කෙසේ නම් පාගමනින් මහමහ යා ද?

6230. යමකුගේ සුවසේ වැඩුණු මොළොක් අතුල්පතුල් ඇති හස්තපාදයෝ වෙත් ද, නිදෙස් සිරුරු ඇති බියසුලු ඕ අද කෙසේ නම් වනයට යා ද?

6231. යමකට සුවසේ වැඩුණු මොළොක් අතුල්පතුල් ඇති අත්පා ඇද්ද, යම් ස්ත්‍රියක් රන් මීරිවැඩිසහළින් යුතු වැ මීරිකෙමින් මැ යා ද, ප්‍රභස්ත අවයව ඇති ඕ අද කෙසේ නම් පාගමනින් මහමහ යා ද?

6232. යාසු ඉඤ්චි සහසසසස¹ පුරතො ගවජති මාලිනී,
සා කථජජ අනුචචචගී වනං ගවජති එකිකා.

6233. යාසු සිව්භය සුඤාන මුහුං උතතසනෙ පුරෙ,
සා කථජජ අනුචචචගී වනං ගවජති භීරුකා.

6234. යාසු ඉන්ද්‍රසස ගොතතසස උච්ඤකසස පවසසතො,
සුඤාන නදතො භීතා වාරුඤ්ච පවෙධති:
සා කථජජ අනුචචචගී වනං ගවජති භීරුකා.

6235. සකුඤ්චි හතපුතතාව සුඤ්ඤං දිසවා කුලාවකං,
චීරං දුකෙඛන ක්‍රියාසසං සුඤ්ඤං ආගමමමං පුරං.

6236. සකුඤ්චිහතපුතතාව සුඤ්ඤං දිසවා කුලාවකං,
කිසා පඤ්ඤා භවිසසාමී පියෙ පුතෙන අපසසති.

6237. සකුඤ්චි හත පුතතාව සුඤ්ඤං දිසවා කුලාවකං,
තෙන තෙන පධාවිසසං පියෙ පුතෙන අපසසති.

6238. කුරුච්චි හතජාපාව සුඤ්ඤං දිසවා කුලාවකං,
චීරං දුකෙඛන ක්‍රියාසසං සුඤ්ඤං ආගමමමං පුරං.

6239. කුරුච්චි හතජාපාව සුඤ්ඤං දිසවා කුලාවකං,
කිසා පඤ්ඤා භවිසසාමී පියෙ පුතෙන අපසසති.

6240. කුරුච්චි හතජාපාව සුඤ්ඤං දිසවා කුලාවකං,
තෙන තෙන පධාවිසසං පියෙ පුතෙන අපසසති.

6241. සා නුන වකඤ්චාකීච පලලසමී අනුදකෙ,
චීරං දුකෙඛන ක්‍රියාසසං සුඤ්ඤං ආගමමමං පුරං.

6242. සා නුන වකඤ්චාකීච පලලසමී අනුදකෙ,
කිසා පඤ්ඤා භවිසසාමී පියෙ පුතෙන අපසසති,

6243. සා නුන වකඤ්චාකීච පලලසමී අනුදකෙ;
තෙන තෙන පධාවිසසං පියෙ පුතෙන අපසසති.

1. ඉඤ්චිසහසසනං - මජ්ඣං.
2. කුරුච්චි - මජ්ඣං. ස. 31.

6232. පැළැඳි මල්දම් ඇති යම් ස්ත්‍රියක් දහසක් ස්ත්‍රීන්ට පෙරටු වූ යා ද, ප්‍රශස්ත ශරීර ඇති ඕ අද කෙසේ නම් එකලා වූ වනයට යා ද?

6233. යම් ස්ත්‍රියක් පෙර සිවල්දෙනකගේ හඬ අසා එකෙණෙහි තැනීගනී ද, අගරහිත සිරුරු ඇති බියසුලු ඕ අද කෙසේ නම් වනයට යා ද?

6234. යම් ස්ත්‍රියක් නාද කරන කෞෂිකගොත්‍ර ඇති මහ-මුහුණුහුගේ හඬ අසා බිය වූ දේවතාවිෂ්ට යක්ෂදසියක මෙන් වෙටුලා ද අනින්දිත ශරීර ඇති බියසුලු ඕ අද කෙසේ නම් වනයට යා ද?

6235. හිස් වූ කැදුල්ල දෑකැ, දරුවන් නට ලිහිණියක මෙන් මම දරුවන්ගෙන් හිස් වූ මෙ නිවෙසට අවුත් බොහෝ කලක් දුකින් සිතිවිලිපර වන්නමු.

6236. හිස් වූ කැදුල්ල දුටු, පැටවුන් මළ කිරිල්ලක මෙන් මම හිස් වූ මෙ නිවෙසට අවුත් (වෙසතුරු මව්) ප්‍රියපුතුන් නො දක්නී කෘශ වූ පඬුවන් වන්නමු.

6237. හිස් වූ කැදුල්ල දුටු, පැටවුන් මළ කිරිල්ලක මෙන් මම හිස් වූ මෙ නිවෙසට අවුත් ප්‍රියපුතුන් නො දක්නී ඒ ඒ තැන දිවැයන්නමු.

6238. හිස් වූ කැදුල්ල දුටු, පැටවුන් නාසුණු උකුසුදෙනක මෙන් මම හිස් වූ මෙ නිවෙසට අවුත් දිගුකලක් සිතිවිලිපර වන්නමු.

6239. හිස් වූ කැදුල්ල දුටු, පැටවුන් මළ උකුසුදෙනක මෙන් ප්‍රියපුතුන් නො දක්නී කෘශ වූ පඬුවන් වන්නමු.

6240. හිස් වූ කැදුල්ල දුටු, පැටවුන් මළ ලිහිණියක මෙන් ප්‍රියපුතුන් නො දක්නී ඒ ඒ තැන දිවැයන්නමු.

6241. දියසිඳි මධෙහි සක්වා ලිහිණියක මෙන් ඒ මම දරුවන් නැති බැවින් හිස් වූ නිවෙසට අවුත් බොහෝ කලක් ඒකාන්තයෙන් දුකින් සිතිවිලිපර වන්නමු.

6242. දියසුන් මධෙහි සක්වා ලිහිණියක මෙන් ඒ මම ඒකාන්තයෙන් ප්‍රියපුතුන් නො දක්නී කෘශ වූ පඬුවන් වන්නමු.

6243. දියසිඳුණු මධෙහි සක්වා ලිහිණියක මෙන් මම ඒකාන්තයෙන් ප්‍රියපුතුන් නො දක්නී ඒ ඒ තන්හි දිවැයන්නමු.

- 6244. එවං වෙ මෙ විලපතඤ්ඤා රාජපුත්තං අද්දසකං,
පබ්බාචෙසී වනං රට්ඨා මඤ්ඤා භෙසසාමී ජීවිතං,
- 6245. තස්සා ලාලඤ්ඤා සුඤ්ඤා සබ්බා අනොපුරෙ බහු,¹
බාහා පග්ගස්සා පකකන්දුං සිවිකඤ්ඤා සමාගතා.
- 6246. සාලාව සමපමථිතා මාලුතෙන පමඤ්ඤා,
සෙතඤ්ඤා ව දුරා ව වෙසසනනරනිවෙසනෙ.
- 6247. ඔරොධා ව කුමාරා ව වෙසියානා ව බ්‍රාහ්මණා,
බාහා පග්ගස්සා පකකන්දුං වෙසසනනරනිවෙසනෙ.
- 6248. හස්ථාරුහා අනීකට්ඨා රථිකා පතනිකාරකා,
බාහා පග්ගස්සා පකකන්දුං වෙසසනනරනිවෙසනෙ.
- 6249. තතො රත්තා විවසනෙ සුරියස්සුග්ගමනං පතී,
අථ වෙසසනනරො රාජා දුතං දුතං උපාගමී.
- 6250. වස්ථානී වස්ථකාමානං සොණ්ඩානං දෙථ වාරුණිං.
භොජනං භොජනඤ්ඤා සමමා දෙථ² පච්චෙවසථ.
- 6251. මා ව කඤ්ඤී වණ්ඩකෙ භෙද්ධිසු ඉධාගතෙ,
කපෙපථ අභ්‍යාපානෙන ගවස්සානු පටිපුජිතා.*
- 6252. තෙසු මහතා කිලනනාව සමපතඤ්ඤා වණ්ඩකා,
නිකඛමනෙන මහාරාජෙ සිවිතං රට්ඨවඩසීනෙ.
- 6253. අච්ච්චස්සං වත භො රුකඛං සබ්බකාමදදං දුමං,
යථා වෙසසනනරං රට්ඨා පබ්බාචෙතනී අද්දසකං.
- 6254. අච්ච්චස්සං වත භො රුකඛං නානාඵලධරං දුමං,
යථා වෙසසනනරං රට්ඨා පබ්බාචෙතනී අද්දසකං.
- 6255. අච්ච්චස්සං වත භො රුකඛං සබ්බකාමරසාහරං,
යථා වෙසසනනරං රට්ඨා පබ්බාචෙතනී අද්දසකං.

1. අහු - මජ්ඣ. සං.
 2. සමඤ්ඤා - මජ්ඣ. සං.
 * අපේක්ෂා වහනී සද්ද ඉච්චිලො භෙරවො මහා දනෙන තං නිහරන්ති සුත දුතං අද්ද භවං අයං ගාරා මරම පොසකෙ දියාති.

6244. මෙසේ වැලැපෙන මට අනදර කොට නිදෙස් (වෙසතුරු) රජසුතු රටින් වනයට නෙරැපී යෑ, මම මදිවී හෙළනෙමී සිතමි.

6245. ඇගේ වැලැපීම අසා රැස් වූ අන්ත:පුරයෙහි බොහෝ සිව් කන්‍යාවෝ හිසැ අත් බැඳගෙන හැඬුහු.

6246. වෙස්සන්තර මාලිගාවෙහි අඹුදරුවෝ ද පවතින් මඩනා ලදු වැ ඇලලඟිය සල්වනයක් මෙන් ඇඳුවැටෙති.

6247. වෙස්සන්තර මාලිගාවෙහි අන්ත:පුර ස්ත්‍රීහු ද කුමාරයෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද හිසැ අත් බැඳගෙන හැඬුහ.

6248. වෙස්සන්තර මාලිගාවෙහි අසරුවෝ ද ඇතරුවෝ ද රියැදුරෝ ද පාබල සෙනහ ද හිසැ අත් බැඳගෙන හැඬුහ.

6249. ඉක්බිති රාත්‍රිය අවසන්හි හිරු උදවන වෙලෙහි වෙසතුරු රජ දන් දෙන පිණිස පැමිණියේ යැ.

6250. වස්ත්‍ර කැමැත්තනට වස්ත්‍ර ද රහසොඩුනට මත්පැන් ද බොජුන් කැමැතියනට බොජුන් ද මැනැවින් දෙවයි (සැටඳහසක් ඇමැතියනට එහි) පැමිණෙව යි කී.

6251. මෙහි ආ කිසි යදියකු නො පෙළවු. ආහාරපානයෙන් පිණවවු. මා විසින් පුදනලදු වැ පෙරළා යෙත්වා!

6252. සිව්ඊට වර්ධනය කරන රජතුමන් නික්මෙන කල්හි ඔවුනතර වූ යදියෝ මත් වූවන් මෙන් ක්ලාන්ත වූවන් මෙන් බිම ඇඳුවැටෙති.

6253. හවත්නි, නිදෙස් වෙසතුරු රජ යමිසේ රටින් නෙරැපී-යන් ද ඔහු එකත්තෙන් නොයෙක් පල දරන රුකක් සිඳැලූහ.

6254. හවත්නි, නිදෙස් වෙසතුරු රජ යමිසේ රටින් නෙරැපී-යන් ද ඔහු එකත්තෙන් හැම කැමැතිදැ දෙන රුකක් සිඳැලූහ.

6255. හවත්නි, නිදෙස් වෙසතුරු රජ යමිසේ රටින් නෙරැපී-යන් ද ඔහු එකත්තෙන් සියලු කැමැති රස එළවන රුකක් සිඳැලූහ.

6256. යෙ වුද්ධා යෙ ව දහරා යෙ ව මජ්ඣමපචාරියා,
බාහා පග්ගස්ස පසකඤ්ඤා;
නිකඛමනො මහාරාජෙ සිවීනං රට්ඨවඩ්ඨනො.

6257. අතීයකඛා වසසවරා ඉද්ධාගාරඤ්ඤා රාජීනො,
බාහා පග්ගස්ස පසකඤ්ඤා;
නිකඛමනො මහාරාජෙ සිවීනං රට්ඨවඩ්ඨනො.

6258. ටීයොපි තඤ්ඤා පසකඤ්ඤා යා තඹි නගරෙ අහු,
නිකඛමනො මහාරාජෙ සිවීනං රට්ඨවඩ්ඨනො.

6259. යෙ බ්‍රාහ්මණා යෙ ව සමණා අභෙදඤ්ඤාවාපි වණ්ඤකා,
බාහා පග්ගස්ස පසකඤ්ඤා අධමො කිර හො ඉතී.

6260. යථා වෙසසනතරො රාජා යජමානො සතෙ පුරෙ,
සිවීනං වචනඤ්ඤා සමහා රට්ඨා නිරජ්ජති.

6261. සත්ත හත්ථීසනෙ දඤ්ඤා සබ්බාලඤ්ඤාරහුසිනෙ,
සුවණ්ණකට්ඨෙ මාතඤ්ඤා හෙමකපපනවාසසෙ.

6262. ආරුලො ගාමණීයෙහි තොමරඤ්ඤාසපාණිති,
එස වෙසසනතරො රාජා සමහා රට්ඨා නිරජ්ජති.

6263. සත්ත අසස්සනෙ දඤ්ඤා සබ්බාලඤ්ඤාරහුසිනෙ,
ආජාතීයෙ ව ජාතියා සිඤ්ඤාටි සිසවාහනෙ.

6264. ආරුලො ගාමණීයෙහි ඉලලියාවාපධාරිති,
එස වෙසසනතරො රාජා සමහා රට්ඨා නිරජ්ජති.

6265. සත්ත රථසනෙ දඤ්ඤා සත්තඤ්ඤා උසසිතඤ්ඤා,
දීපෙ අභොපි වෙය්‍යසෙහ සබ්බාලඤ්ඤාරහුසිනෙ.

6266. ආරුලො ගාමණීයෙහි වාපහඤ්ඤා වමෙහි,
එස වෙසසනතරො රාජා සමහා රට්ඨා නිරජ්ජති.

6267. සත්ත ඉත්ථීසනෙ දඤ්ඤා එකමෙකා රථෙ ධීතා,
සත්තඤ්ඤා නිකඛරජ්ජති සුවණ්ණන අලඤ්ඤාතා.

6268. පිතාලඤ්ඤාරා පිතවසනා පිතාහරණහුසිතා,
ආලාරපඤ්ඤා¹ හසුලා සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
එස වෙසසනතරො රාජා සමහා රට්ඨා නිරජ්ජති.

1. ආලාරපඤ්ඤා - මජ්ඣ.

6256. සිවිරට වඩන මහරජ නික්මෙන කලා බාල වූ ද වෘද්ධ වූ ද මධ්‍යම වූ ද යම් පුරුෂ කෙනෙක් ඇද්ද (එ හැම දෙන) හීසෑ අත් බැඳගෙන හැඳුන.

6257. සිවිරට වඩන මහරජ නික්මෑ යන කලා භූතවිද්‍යා-ධරයෝ ද බීජොද්ධරණ කළ අන්තඃපුර පාලකයෝ ද ඇතොවුරෝ ද රජවරු ද හීසෑ අත් බැඳගෙන හැඳුන.

6258. සිවිරට වඩන මහරජ නික්මෑයන කලා එනුවර යම් ස්ත්‍රීහු වූහු නම් ඔහු ද එහි හැඳුන.

6259. බමුණු යෑ මහණු යෑ තවද ගුණකියන යදියෝ යෑ යන යම් කෙනෙක් ඇද්ද එ හැමදෙන හවන්ති, අධර්මයෙකෑ සි හීසෑ අත් බැඳගෙන හැඳුන.

6260. වෙසතුරු රජ යම්සේ සිය නුවර දන් දෙනුයේ සිවිරට වැසියන්ගේ වදනින් සියරටින් නික්ම යා ද,

6261-62. සවබරණින් සරසනලද රන්පොරොදු රන්කසුකම් කළ වස්ත්‍ර ඇති මහසිරුරැති, අධ්‍යවී අකුසු ගත් අත් ඇති ඇතරුවන් නැහි ඇතුන් සන්සියක් දන් දී සිවිරට වැසියන්ගේ වචනයෙන් මෙ වෙසතුරු රජ සියරටින් නික්මෑ යයි.

6263-64. දුනුහි ධරන අසරුවන් නැහි සවබරණින් සදනලද ඵලලවී ගමන් ඇති සින්ධුදේශයෙහි උපන් ආජානෙය (සාමාන්‍යයෙන් අදහස දන්නා) අසුන් සන්සියක් දන් දී මෙ වෙසතුරු රජ සිය රටින් නික්මෑ යයි.

6265-66. දුනුහි එලකායුධ ගත් අත් ඇති රියසරුවන් නැහි දිවිසමින් හා ව්‍යාඝ්‍රසමින් වට කළ සියලු අලංකාරයෙන් සරහන ලද නහනලද ධජ ඇති සන්තද්ධ රථ පන්සියක් දන් දී මෙ වෙසතුරු රජ සියරටින් නික්ම යයි.

6267-68. රන්බරණින් සැදී, රන්පමුයෙන් (හවඩියෙන්) බඳනා ලද කසාවන් ලකර ඇති, කසාවන් වස්ත්‍ර ඇති, කසාවන් අබරණින් සරසන ලද වීසල් ඇස් ගඩ ඇති, මඳසිනා පෙරදූරි කථා ඇති, මනා උකුළු ඇති, සිහිනිහ ඇති සන්සියක් ස්ත්‍රීන් දන් දී මෙ වෙසතුරු රජ සියරටින් නික්මෙයි.

6269. සක්ක ධෙත්වුසනෙ දඤ්චා සබ්බා කංසුපධාරණා,¹
එස වෙසසන්නරො රාජා සමභා රට්ඨා නිරජජති.
6270. සක්කදුසිසනෙ දඤ්චා සක්කදුසසතානි ච
එස වෙසසන්නරො රාජා සමභා රට්ඨා නිරජජති
6271. හඤ්චී අසෙස රළේ දඤ්චා නාරියො ච අලඛිතතා,
එස වෙසසන්නරො රාජා සමභා රට්ඨා නිරජජති.
6272. තදුසි යං භිංසනකං තදුසි ලොමහංසනං,
මහාදුනෙ පදිනගමභි මෙදිනී සමකමප්.
6273. තදුසි යං භිංසනකං තදුසි ලොමහංසනං,
යං පඤ්ඤාලිකතො රාජා සමභා රට්ඨා නිරජජති.
6274. අළේඤ්ච වඤ්ඤානී සඤ්ඤා කුමුලො හෙරවො මහා,
දුනෙන තං නිගරන්ති පුන දුනං අදා කුචං.
6275. තෙසු මනා කිලනානා ච සමපතනනී වණ්ඤිකා,
නිකඛමනො මහාරාජෙ සිවීනං රට්ඨවඩ්ඪනෙ.
6276. ආමනනඤ්ච රාජානං සඤ්ඤායං ධම්මිනං වරං,
අවරුඤ්චි මං දෙව වඩ්ඪං² ගච්ඡාමි පබ්බතං.
6277. යෙ හි කෙච්චි මහාරාජ භූතා යෙ ච හවීසුරෙ,
අතිතො යෙව කාමෙහි ගච්ඡන්ති යමසාධනං.
6278. යොහං සකෙ අභිසසිං යජමානො සකෙ පුරෙ,
සිවීනං චචනඤ්චෙන සමභා රට්ඨා නිරජජහං.
6279. අසං තං පනියෙවීසුං චනෙ වාළමිගාකිණෙණ්ණ,
ධගගදීපිනියෙවිනෙ අහං පුඤ්ඤානි කරොමි;
තුමෙහ පඩ්ඪකමභි සීද්ධං.
6280. අනුජානාහි මං අමම පබ්බජ්ජා මම රුවචනී,
යොහං සකෙ අභිසසිං යජමානො සකෙ පුරෙ,
සිවීනං චචනඤ්චෙන සමභා රට්ඨා නිරජජහං.
6281. අසං තං පනියෙවීසුං චනෙ වාළමිගාකිණෙණ්ණ,
ධගගදීපිනියෙවිනෙ අහං පුඤ්ඤානි කරොමි;
තුමෙහ පඩ්ඪකමභි සීද්ධං.

1. කුසුමධාරිතො - මජ්ඣ. සං.
2. වඩ්ඪක ගච්ඡාමි පබ්බතං - මජ්ඣ. සං.

6269. එකෙකි දෙන රිදීමුවා කිරිදෝනා බඳුන් සහිත වූ දෙනුන් සත්සියක් දන් දී මෙ වෙසතුරු රජ සියරටින් නික්මෙයි.

6270. සත් සියයක් දසියන් ද සත් සියයක් දසයන් ද දන්දී මෙ වෙසතුරු රජ සියරටින් නික්ම යයි.

6271. ඇතුන් ද අසුන් ද රිය ද සරසනලද ස්ත්රීන් ද දන් දී මෙ වෙසතුරු රජ සියරටින් නික්මෙයි.

6272. මහදන් දුන් කල්හි මහපොළොව කම්පා විය. එකලා බිහිසුණු බවෙක් විය. එකල ලොමුදහගැන්මෙක් විය.

6273. යම් කලෙකැ ඇදිලි බැඳි රජ සියරටින් නික්මැ ගියේ ද එකලා බිහිසුණු බවෙක් විය. එකලා ලොමුදහගැන්මෙක් වී.

6274. ඉක්බිති “දන්දීම හේතුවෙන් නොප රටින් නෙරනි. ඒ තෙපි යළිදු දන් දුන්හු” යයි මහත් බිහිසුණු සෝෂයෙක් පවති.

6275. සිවිත්ගේ රට වඩන වෙසතුරු රජ (සියරටින්) නික්මෙන කලා ඒ මහාජනකය අතුරෙහි ගුණකියා යදනා යදියෝ මන් වුවත් මෙන් ක්ලාන්ත වුවත් මෙන් ඇදවැටෙති.

6276. දූහැමි රජුන් අතුරෙහි උතුම් වූ සක්ඛ්‍ය රජ ඇමැති: දේවයිනි තෙපි මා රටින් නෙරපියව. මම වඛ්‍යගිරියට යෙමි’යි.

6277. මහරජතුමනි, යම් කෙනෙක් (අතීතයෙහි) වූහු ද (අනාගතයෙහි) වන්නාහු ද (වර්තමානයෙහි වෙත් ද) ඔහු හැම දෙන කාමයෙන් තෘප්ත නො වූවාහු මැ මරණයට යෙති.

6278. ඒ මම සියනුවද දන් දෙන්නෙමි තමාගේ නුවර වැසියන් පෙළිමි. ඒ මම සිවිරටවැසියන් ගේ බසින් සියරටින් නික්මෙන්නෙමි.

6279. කගවෙහෙණුන් දිවියන් විසින් සෙවුනාලද වල්මුවන් ගැවැසිගත් මහවෙනෙහි විදියැයුතු ඒ දුක් විදිනෙමි. මම පින් කෙරෙමි. තෙපි කාමපඛ්‍යයෙහි (මඩෙහි) ගැලෙව.

6280. මැණියෙනි, මට (පැවිදි) අනුදනුව, මට පැවිද්ද රිසි වෙයි. ඒ මම සියනුවද දන් දෙන්නමි සියනුවරුන් පෙළිමි. ඒ මම සිවිරටවැසියන්ගේ වචන ඡේතුවින් සියරටින් නික්මෙන්නෙමි.

6281. කගවෙහෙණුන් දිවියන් විසින් සෙවුනාලද වල්මුවන් ගැවැසිගත් මහවෙනෙහි විදියැයුතු ඒ දුක් විදිනෙමි. මම පින් කෙරෙමි. තෙපි කාමපඛ්‍යයෙහි ගැලෙව.

- 6282. අනුජානාමී නං පුතං පබ්බජ්ජා තෙ සමීරකිතු,
අයඤ්ච මඤ්ඤි කල්‍යාණී සුසඤ්ඤා තනුමජ්ඣමා;
අවජනං සහ පුතොහි කිං අරඤ්ඤා කරිසසති.
- 6283. නාහං අකාමා දුසිච්චි අරඤ්ඤං නෙතුමුස්සගෙ,
සවෙ ඉච්ඡති අනෙචකු සවෙ නිච්ඡති අවජතු.
- 6284. තතො සුඤ්ඤං මහාරාජා යාවිතුං පටිපජ්ජථ,
මා චන්දන සමාවාරෙ රජොජලං අධාරයි.
- 6285. මා කාසියානි ධාරෙණා කුසචිරමධාරයි,
දුකෙඛා වාසො අරඤ්ඤසම් මා හී ත්වං ලකඛණෙ ගමී.
- 6286. තමබුච්චි රාජපුත්‍රති මඤ්ඤි සබ්බඛගසොහනා,
නාහං තං සුඛමීච්චෙය්‍යාං යං මෙ වෙස්සනතරං විනා.
- 6287. තමබුච්චි මහාරාජා සිච්චනං රට්ඨවඩස්සනො,
ඉඛ්ඤ මඤ්ඤි නිසාමෙහි චනෙ යෙ හොනති දුස්සභා.
- 6288. බහු කීටා පටංගා ච මකසා මධුමකඛිකා,
තෙපි තං තස්ස තිංසෙය්‍යං තං තෙ දුක්ඛතරං සියා.
- 6289. අපරෙ පඤ්ඤ සනාතපෙ නදීනුපනියෙවිතෙ,
සප්පා අජගරා නාම අවිසා තෙ මහබ්බලා.
- 6290. තෙ මනුස්සං මීගං වාපි අපි මාසනකමාගතං,
පරිකඛිපිතා හොගෙහි වසමානෙතති අතතො.
- 6291. අඤ්ඤපි කණ්ණජටිතො අවජා නාම අසමමගා,
න තෙහි පුරිසො දීටෙය්‍යා රුක්ඛමාරුඤ්ඤ මුච්චති.
- 6292. සබ්බච්චෙයනා සිඛගානි තිකඛගානි පහාරිතො.
මහිසා විචරනෙතස්ස නදිං සොතුඛරං පති.
- 6293. දීඝවා මීගානං සුඨානං ගවං සඤ්ඤරතං¹ චනෙ,
ධෙනුව චච්ඡරිඤ්ඤාච කථං මඤ්ඤි කරිසසසි.
- 6294. දීඝවා සමපතිනෙ සොරෙ දුමමගෙඤ්ඤ පලවඛගමෙ,
අබෙතනඤ්ඤාය තෙ මඤ්ඤි හවිතනො² මහබ්බතං.

---

1. සඤ්ඤරථ - මජ්ඣං.
2. හවිසානෙ - මජ්ඣං. හවිසානෙත - සා.

6282. පුත, පැවිදි අනුදනිමි. නොපගේ පැවිදි සමාද්ධ වෙවා, වැළිත් මනා උකුළු ඇති සිහිනිහ ඇති යහපත් වූ මේ මදි දේවී දරුවන් හා සමග මෙහි මැ සිටිවා, වෙනෙහි කුමක් කරන්නී ද?

6283. නො කැමැත්තෙන් දුසියක ද වනයට ගෙනයන්නට මම උත්සාහ නො කෙරෙමි. ඉදින් ඕ කැමැති වූ නම් මා අනුව ඒවා, ඉදින් නො කැමැති වූ නම් සිටිවා.

6284. ඉක්බිති (පිය) මහරජ (පුතුගේ කපා අසා) ලෙහෙලිය යදනට පිළිපන්නෙ යැ: රත්සඳුන් අලෙවි දුන් සිරුරෙහි රජස්දූලි නො දරව.

6285. කසිසළු ධරා කුසවැහැරි නො ධරව. වෙනෙහි වාසය දුකෙකි. සුන්දරලක්ෂණ ඇත්තිය, තෙපි නො යව.

6286. සියලු අහපසහින් හොබනා මදි රාජදුහිතා නොමෝ (මයිලණු) රජහට මෙසේ කිවු: ‘වෙසතුරු රජුගෙන් වෙන් වැ මට යම් සුවයෙක් ලැබේ නම් මම ඒ සුව නො කැමැත්තවූ.

6287. සිවිත්ගේ රට වඩනා මහරජ ඇයට මෙසේ කී: එමබා මදි දේවීනි, වනයෙහි නො ඉවසියැහැකි යම්බඳු දු:බයෝ වෙන් ද ඒ දුක් අසව.

6288. එහි කුඩා ප්‍රාණිහු යැ පළගැටියෝ යැ මදුරුවෝ යැ මීමැස්සෝ යැ යන මොහු බොහෝ වෙති. ඔහු ද එහි දී නොපට හිංසා කරන්නාහු යැ. එය තොපට අතිශයින් දුක් වන්නෙ යැ.

6289. ගං ඉවුරු ඇසුරු කළා වූ දුටුවන් තවන අනෙක් සත්ව කෙනකුත් බලව. විෂ නැති පිඹුරු නමැති සර්ප කෙනෙක් ඇති. ඔහු මහත් බල ඇත්තාහ.

6290. ඔහු තමා සමීපයට ආ මිනිසකු හෝ මුවකු හෝ දරණවැළිත් වෙලා තමා වසයට ගනිති.

6291. හිසෙහි කළු වූ අවුල්ලොම් සලා ඇති වලස් නම් අන්‍ය වූ ද දුක් එළවන සිවුපා කෙනෙක් ඇත. ඔවුන් විසින් දක්නාලද පුරුෂයා ගසට නැඟ නො මීදෙයි.

6292. මෙහි ‘‘සෝකුම්බර’’ ගංතෙඳ තියුණු අග ඇති අං ගටමින් පහර දෙන කුළුමිවෝ හැසිරෙති.

6293. වනයෙහි හැසිරෙන මුවඳළ ගවඳළ දකැ වස්සා කෙරෙහි ලොල් වූ දෙනක මෙන් (දරුවන් නො දක්නා) මදි කුමක් කරන්නී ද?

6294. මදිදේවීනි, රුක්මතැ පනන වීරූප වූ වඳුරන් දැක වනමහ නො දන්නා තොපට මහත් හය වන්නෙ යැ.

- 6295. යා කං සිවාය සුකාන මුහුං උත්තසසෙ පුරෙ,
යා කං වංගං අනුපතො කපං මඬී කර්සසසි.
- 6296. ධීනෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සන්තිසිනෙනසු¹ පකඛිසු,
සනතෙව බුහාරඤ්ඤං තස් කිං ගතකුමිථසි.
- 6297. තමබුච්චි රාජපුත්ති මඬී සබ්බධගසොභනා,
යාති එතානි අකධාසී වනෙ පටිභයානි මෙ;
සබ්බානි අභිසමෙහාසසං ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.
- 6298. කාසං කුසං පොටකිලං උසීරං මුඤ්ඤබ්බච්ඡං.
උරසා පනුදගෙසසාමී නාසස හෙසසාමී දුන්නයා.
- 6299. බහුභි වත වරියාහි කුමාරී වින්දනෙ පනිං,
උදරසුපරොධෙන ගොභනුබ්බච්ඡනෙන ව.
- 6300. අඤ්ඤා පරිවරියාය උදකුමමුච්ඡනෙන ව,
වෙධබ්බං² කටුකං ලොකෙ ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.
- 6301. අපිසසා හොති අපහොතා උච්ඡිට්ඨමපි භුඤ්ඤිතුං,
යො නං භජෙත්ථ ගහෙකාන අකාමං පරිකඩස්ති;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.
- 6302. කෙසගභභණුමුකෙඛපා භුමා ව පරිසුමහනා,
දකා ව නො පකමති බහුං දුකඛං අනපයකං;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.
- 6303. සුකකච්ඡවී වෙධවෙරා දකා සුභගමානිනො,
අකාමං පරිකඩස්තති උලුකඤ්ඤෙව වායසා;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.
- 6304. අපි කුඤ්ඤලෙ ධීනෙ කංසපජ්ජාතනෙ වසං,
නෙවාතිවාකාං³ න ලභෙ භාතුභි සබ්බාහි⁴ ව;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.
- 6305. නග්ගා නදී අනුදකා නග්ගා රට්ඨං අරාජිකං,
ඉසීපි විධවා නග්ගා යසසාපි දස භාතරො;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ ගච්ඡඤ්ඤෙව රථෙසභ.

- 1. සන්තිසිනෙනසු - මජ්ඣං.
- 2. වෙධබ්බං - මජ්ඣං.
- 3. වාභිවාකාං න ලභෙත් - මජ්ඣං.
- 4. සබ්බාහි ව - මජ්ඣං.

6295. යම් බදු තෙපි පෙර සිවල්දෙනකගේ හඬ අසා පුනපුනා තැනි ගනුව, ඒ තෙපි වඳගිරියට පැමිණියහු කුමක් කරන්නවු ද?

6296. මධ්‍යාහ්න වේලෙහි පක්ෂීන් නිහඬ වූ සිටි කල්හි මහවනය නාද කරන්නාක් වැන්න. එහි කුමට යනු කැමැත්තවු ද?

6297. සර්වාඛය ශෝභන වූ මදී රාජපුත්‍රී එ රජහට මෙසේ කීවු: වනයෙහි යම් ප්‍රතිභය කෙනකුන් මට කීයෙහි ද, එ හැම ඉවසන්නමු. උතුමාණෙනි, යන්නමු මැ යි.

6298. කාශතෘණ යැ කුශතෘණ යැ පොටකිල තෘණ යැ සැවැන්න යැ මෘදු තෘණ යැ බබුස් තෘණ යැ යන මේ (ඉදිරියෙහි සිට) උරයෙන් දෙපසට කොට බැහැර කරන්නමු. මොහු (වෙසතුරු රජු) විසින් දුකසේ ගනයන්නක් නො වන්නමු.

6299-6300. කුමාරි නොමෝ බොහෝ වූ චුතවයභායෙන් ස්වාමියකු ලබාගනී: (රූ සපුව වඩනු පිණිස) උපවාසයෙන් ද ගවහනුයෙන් උකුළුතලය තැළීමෙන් ද (උදරය) වෙළීමෙන් ද ගිනිපිදීමෙන් ද දියෙහි කිමිදීමෙන් ද යන මෙයිනි. ලොවැ වැන්දඹු බව අමිහිරි යැ, (එහෙයින් හිමියා සමග) යන්නමු මැ යි.

6301. යම් නිවජාතිකයෙක් ඒ වැන්දඹුව නො කැමැත්තෙන් අත ගෙන අදනේ වෙ ද, හේ (පළමු) ඇයගේ ඉඳුල් බුදිතට පවා නො ලබනුයේ වෙයි.

6302. (පරපුරුෂයා අසවාමික ස්ත්‍රිය) එසවීමෙන් බීමැ හෙළා පයින් කෙස් මැඩ අවමන් කරයි. අනල්ප වූ බොහෝ දුක් දී ද ඉවත් වූ නො යයි. මහරජුනි, ලොවැ වැන්දඹු බව කටුක යැ එහෙයින් එකත්තෙන් යන්නමු.

6303. (නහන සුණුයෙන් නැඟ) සුදුසිව් ඇති (එයින්) සුන්දර-යමහ'යි කළ මාන ඇති විධිවාර්ථිකයෝ (වැන්දඹුව පතන්නෝ) අල්පමාත්‍ර ධනයක් දී කවුඩුවෝ මහවුහුණකු අදනා මෙන් නො කැමැත්තෙන් ඇදගනිති. මහරජුනි, ලොවැ විධිවා භාවය කටුක යැ එහෙයින් යන්නමු මැ යැ.

6304. රන්කැලුමින් බබළන ආඨාය වූ නැකුලෙහි වසන්නී නමුදු සොහොයුරන් යෙහෙළියන් කෙරෙන් නින්දාබස් නො ලබන්නී නො වෙමි. මහරජුනි, ලොවැ විධිවාභාවය කටුක යැ, එහෙයින් යන්නමු මැ යැ.

6305. දිය නැති ගහ නග්න යැ; රජ නැති රට නග්න යැ; යම් ස්ත්‍රියකට දසබෑ කෙනෙක් ඇත්තාහු නමුදු වැන්දඹු ස්ත්‍රී ද නග්න යැ. මහරජුනි, ලොවැ පතිගුණාභාවය කටුක යැ, එහෙයින් යන්නමු මැ යැ.

- 6306. ධජො රථසස පඤ්ඤාණං ධුමො පඤ්ඤාණමගගිනො,
රාජා රථධසස පඤ්ඤාණං භතො පඤ්ඤාණමිත්ථියා;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ ගච්ඡන්තො රථෙසභ.
- 6307. යා දළිඤ්ඤී දළිඤ්ඤසස අධසා අධසස කිත්තිමා,¹
තං වෙ දෙවා පසංසනති දුක්ඛං හි කරොති සා.
- 6308. සාමිකං අනුබන්ධසසං සදු කාසායවාසිතී,
පථව්‍යාපි අභෙජ්ජනායා² නිවෙජ්ච වෙසසනාරං චිනා;
වෙධබ්බං කටුකං ලොකෙ³ ගච්ඡන්තො රථෙසභ.
- 6309. අපි සාගරපරියන්තං බහුචිත්තධරං මහිං,
නානාරතනපරිපූරං නිවෙජ්ච වෙසසනාරං චිනා.
- 6310. කථනනු තාසං හදයං සුඛරා වත ඉත්ථියො,
යා සාමිකෙ දුක්ඛිතමහි සුඛමිච්ඡනති අතනනො.
- 6311. නිකබ්බනො මහාරාජෙ සිචීනං රථධ්වච්ඡනො,
තමහං අනුබන්ධසසං සබ්බකාමදදෙ හි මෙ.
- 6312. තමබ්බච්චි මහාරාජා මද්දිං සබ්බඛගසොභනා,
ඉමෙ තෙ දහරා පුත්තා ජාලී කණ්ණාජිනා වුභො;
නිකඛිපප ලකඛණෙ ගච්ඡ මයං තෙ පොසියාමසෙ.
- 6313. තමබ්බච්චි රාජපුත්තී මද්දි සබ්බඛගසොභනා,
පියා මෙ පුත්තකා දෙව ජාලී කණ්ණාජිනා වුභො;
තාඤ්ඤං තඤ්ඤං රමෙසසනති අරඤ්ඤා ජීවසොකිනං.
- 6314. තමබ්බච්චි මහාරාජා සිචීනං රථධ්වච්ඡනො,
සාලීනං ඔදනං භුජා සුචිං මංසුපසෙවනං;
රුක්ඛඵලානි භුඤ්ඤනා කථං කාභනති දරකා.
- 6315. භුජා සතඵලෙ කංසෙ සොචණ්ණෙ සතරාජිකෙ,
රුක්ඛඵලෙකසු භුඤ්ඤනා කථං කාභනති දරකා.
- 6316. කාසියානි ව ධාරෙතා බොමකොදුබ්බරානි ව,⁴
කුසචීරානි ධාරෙතා කථං කාභනති දරකා.

- 1. කිත්තිමං - මජ්ඣ.
- 2. අභිජ්ජනා - මජ්ඣ.
- 3. වෙධබ්බං කටුකිත්ථියා - මජ්ඣං. සා.
- 4. කොටුබෙරානි ව - මජ්ඣං.

6306. ධාජය රචයට සලකුණ යැ, ධුමය ගින්නට සලකුණ යැ, රජ රටට සලකුණ යැ, ස්වාමියා ස්ත්‍රියට සලකුණ යි. මහරජුනි, වෙධව්‍යය ලොවැ කටුක යැ, එහෙයින් යන්නමු මැ යැ.

6307. යම් කීර්තිමත් ස්ත්‍රියක් දිළිඳු හිමිහට දිළිඳු වැ පොහොසත් හිමිහට පොහොසත් වැ කල් ගෙවා ද දෙවියෝ එකත්තෙන් ඇය පසසති. යම් හෙයෙකින් ඕ දුෂ්කරයක් කෙරේ ද එහෙයිනි.

6308. හැම කල්හි කසාවත් ධරමින් හිමියා පසුපස්හි යන්නමු. නො බෙදූ පොළොවෙහි ඉසුරු බව ද වෙසතුරු රජ හැර නො රිසියමු. මහරජුනි ලෝකයෙහි වෙධව්‍යය කටුක යැ. එහෙයින් යන්නමු මැ යැ.

6309. බොහෝ සම්පත් ධරන නොයෙක් රුවනින් පිරිපුන් මහසයුරු හිමි කොට ඇති මහපොළොව පවා වෙසතුරු රජ හැර නො කැමැත්තමු.

6310. යම් ස්ත්‍රී කෙනෙක් හිමියා දුක්පත් කල්හි තමාට සුව කැමැති වෙත් නම් ඔවුන්ගේ හදවත කෙබඳු යැ, එවන් ස්ත්‍රීහු අභිශයින් කුරු වෙත් මැ යි.

6311. සිව්න්ගේ රට වඩන මහරජ නික්ම යන කල්හි මම ඔහු පසුපස්හි යන්නමු. හේ මට සියලු කැමැති සැපත් දෙනුයෙ මැ යි.

6312. සඳමහරජ සර්වාඛගශෝභන වූ ඒ මද්දිදෙවියට මෙසේ කී: නොපගේ මේ ජාලි යැ කෘෂ්ණජිනා යැ යන දරු දෙදෙනා ළදරු යැ. ඔවුන් මෙහි බහාතබා යව. අපි ඔවුන් පුස්තමිහ.

6313. සර්වාඛගශෝභන වූ මද්දි රාජපුත්‍රී එ රජහට මෙසේ කිවු: දේවයිනි, මේ ජාලිය යැ කෘෂ්ණජිනා යැ යන දෙදරු සිහින්තෝ මට ප්‍රියයෝ යි. ඔහු ඒ අරනෙහි දී ජීවශෝකී (පහ නො වන ශෝක ඇති) අප සිත් අලවන්නාහ.

6314. සිවිරට වඩන සඳමහරජු ඇයට මෙසේ කී: රසමස- වුලෙන් යුතු පිරිසුදු ඇල්සහලේ බත් වළඳා පුරුදු දරුවෝ වන පලවැළ වළඳනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

6315. සියක් පලමින් කළ සියක් හිරි ඇඳි රත්තලියෙහි වළඳා පුරුදු දරුවෝ රුක්පත්හි වළඳනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

6316. කසිසඵ කොමුපිළි කෝදුම්බරපිළි ධරා පුරුදු දරුවෝ කුසවැහැරි ධරනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

- 6317. වය්‍යාහි පරියායිකා සිව්කාය රථෙන ව,
පත්තිකා පරිධාවනතා කථං කාභනති දරකා.
- 6318. කුචාගාරෙ සධිකාන නිවානෙ චුසසීතගලෙ,
සයනතා රුකඛමුලසමීං කථං කාභනති දරකා.
- 6319. පලලච්ඤාසු සධිකාන ගොනකෙ විතසස්තෙ,
සයනතා තිණසන්ධාරෙ කථං කාභනති දරකා.
- 6320. ගන්ධකෙන විලිමසිකා අගරු¹වඤ්ඤෙන ව,
රජොජලොති ධාරෙනතා කථං කාභනති දරකා.
- 6321. වමරිමොරහස්ථි විජිතඛයා සුචෙධිතා,
දධ්වා² ධංසෙහි මකසෙහි කථං කාභනති දරකා.
- 6322. තමබුච්චි රාජපුත්ති මද්දී සබ්බඛයසොභනා,
මා දෙව පරිදෙවෙසි මා ව කං විමනො අහු;
යථා මයං හවිසසාම තථා හෙසසනති දරකා.
- 6323. ඉදං වකාන පකකාමී මද්දී සබ්බඛයසොභනා,
සිව්මග්ගෙන අනෙවසි පුත්තෙ ආදය ලකඛණා.
- 6324. තනො වෙසසනාරො රාජා දනං දකාන බන්ධයො,
පිතු මාතු ව වඤ්ඤා කකා ව නං පදකඛිණං.
- 6325. වතුචාහිං රථං යුක්තං සීස³මාරුඤ්ඤ සඤ්ඤං,
ආදය පුත්තදරඤ්ඤ වඛං පායාසි පබ්බතං.
- 6326. තනො වෙසසනාරො රාජා යෙනාසි බහුකො ජනො,
ආමනතා බො තං ගච්ඡාම අරොගා හොනතු ඤාතයො.
- 6327. ඉංස මද්දී නිසාමෙහි රමමරුපංච⁴ දිසසති,
ආවාසො සිව්සෙධ්ධස්ස පෙත්තිකං භවනං මම.
- 6328. තං බ්‍රාහ්මණා අනවගමුං තෙ තං අසෙස අයාවිසුං,
යාවිනො පටිපාදෙසි වතුක්තං වතුරො භයෙ.
- 6329. ඉඛන් මද්දී නිසාමෙහි විතරුපංච දිසසති,
මීගා රොහිට්ඨවච්චෙණ්ණන දකඛිණස්සා වහනති මං.

- 1. අග්ගල - මජ්ඣ. සන.
- 2. චුධ්වා - මජ්ඣ. සන.
- 3. සීස - මජ්ඣ.
- 4. රමම - පුරංච - මජ්ඣ.

6317. හිදෙළයෙන් ද සිව්කායෙන් ද රියෙන් ද සියාරා ඇවිද පුරුදු දරුවෝ පාගමනින් ඔබමොබ දුවනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

6318. කුළුගෙහි පියුදෙරගුළු ඇති නිවෙස්නෙහි නිද පුරුදු දරුවෝ රුක්මුල්හි නිදනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

6319. යහන්හි දික් ලොම ඇති කළුකොළපලස්හි විසිතුරු ඇතිරියෙහි නිද පුරුදු දරුවෝ තණ ඇතිරියෙහි නිදනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

6320. අඟිල් සඳුන් සුවද සුඤ්ඤයෙන් චිලෙචුන් කොට පුරුදු දරුවෝ රජස්දලි ධරනු කෙසේ කරන්නාහු ද?

6321. සුවසේ වැඩුණු සෙමෙරවලින් මොනරපිලින් පවන් සලනලද අභපසභ ඇති දරුවෝ මැසිමදුරුවන් විසින් ඩයිනලද්දහු කුමක් කරන්නාහු ද? (කෙසේ ඉවසන්නාහු ද?)

6322. සර්වාඛකශෝභන වූ මද්දි රජදු ඒ සදමභ රජභට මෙසේ කීවු: මහරජ නභමක් හඬව. තෙපි නභමක් දෙදෙනස්ව, අපි යමසේ වමෝ ද දරුවෝ ද එසේ වෙති.

6323. සකලාඛකයෙන් හොඳතො. මද්දි දෙවී මෙතෙපුල් කියා පිටත් වූ ගියා. (යන්තී දු) සුන්දරලක්ෂණ ඇති මද්දි දෙදරුවන් ගෙන සිවිරජහු යායුතු මහින් ම ගියා (පහසින් බැස රියට නැංගා)

6324. ඉක්බිති කැත්කුල උපන් වෙසතුරු රජ (පෙර දින) දන් දී මවුපියන් වැඳූ පැදකුණු කොට,

6325. අසුන් සතර දෙනකුන් ඇති යොදනලද රියට යුහු වූ නැඟී අඹුදරුවන් ගෙන වඩකගිරිය බලා පිටත් වූ ගියේ යැ.

6326. ඉක්බිති වෙසතුරු මහරජ යම් තැනෙක බොහෝ ජනයා රැස් වී ද (එහි රිය මෙහෙයා) තොප දන්වා යමිහ. අපගේ නෑයෝ නිරොග වෙත්වයි කී.

6327. කොල, මද්දිදේවිය, බලව. සිවිරජහුගේ නිවාසය රමණීය වූ පෙනෙයි. ඒ මා පියපරපුරින් ආ හවන වෙයි.

6328. බමුණෝ සතර දෙනෙක් ඔහු ලුහුබැඳූ ගියෝ ඔහු අසුන් ඉල්වූහ. අයදනලද වෙසතුරු රජ සතර දෙනාට අසුන් සතර දෙනා සපයා දින.

6329. එමබා මද්දිය බලව. විසිතුරු රූපයක් මෙන් පෙනෙයි, (දෙවපුන්හු) තිත්මුවවෙසින් අවුත් පුහුණු අසුන් මෙන් මා උසුලති.

390 ජාතකපාළි - මහානිපානො

- 6330. අලේඛ පඤ්චමො ආග¹ යො තං රථමයාවථ,
තස්ස තං යාවිතොදසි නවස්සුපහතො මනො.
- 6331. තනො වෙස්සනනනරා රාජා ඔනරාපෙඤා² සකං ජනං,
අසසාසධි අසසරථං බ්‍රාහ්මණස්ස ධනෙසිනො.
- 6332. ඤං මඤ්ඤි කණ්ණාපිනං ගණ්ණ³ ලහුකා එසා කණ්ණධිකා,
අහං ජාලිං ගණ්ණිස්සාමි ගරුතො භාතිකො හි යො.
- 6333. රාජා කුමාරං ආදය රාජපුත්‍රනී ව දරිකං,
සමෙමාදමානං පකකාමුං⁴ අඤ්ඤමඤ්ඤපියංවද.

දනකණ්ඩං නිධීතං.

- 6334. යදි කෙවී මනුජා එනති අනුමග්ගෙ පටිපලේ,
මග්ගං තෙ පටිපුච්ඡාම කුභිං වංශනපබ්බතො.
- 6335. තෙ තඤ්ඤ අමෙහ පසස්ඤා කරුණං පරිදෙච්ඡුං,
දුකඛං තෙ පටිවෙදෙනන් දුරෙ වංශනපබ්බතො.
- 6336. යදි පසස්සනති පවනෙ දරකා එලිතෙ⁵ දුමෙ,
තෙසං එලානං හෙතුභි උපරොදනති දරකා.
- 6337. රොදනෙන දරකෙ දිසවා උබ්බිග්ගා⁶ විපුලා දුමා,
සයමෙවොනමීඤ්ඤාන උපගච්ඡනති දරකෙ.
- 6338. ඉදං අවෙජරකං දිසවා අබ්බුතං ලොමහංසනං,
සාධුකාරං පවනෙසි මඤ්ඤි සබ්බබ්ගමොසාහනා.
- 6339. අවෙජරං වන ලොකසමීං අබ්බුතං ලොමහංසනං,
වෙස්සනනරස්ස තෙජෙන සයමෙවොනතා දුමා.
- 6340. සඤ්ඤිපිංසු පථං යකඛා අනුකමපාය දරකෙ,
නිකඛනාදිවසෙනෙව වෙතරථං උපාගමුං.
- 6341. තෙ ගණ්ණා දීසමඤ්ඤානං වෙතරථංමුපාගමුං,
ඉඤ්ඤං චීතං ජනපදං බ්‍රහ්මමංසසුරොදනං.

- 1. ආගා - මජ්ඣ. සං.
- 2. ඔනාරෙඤා - මජ්ඣ. සං.
- 3. කණ්ණං - මජ්ඣ. සං.
- 4. පකකාමුං - මජ්ඣ. සං.
- 5. එලිතෙ - මජ්ඣ. සං.
- 6. උබ්බිදධා - මජ්ඣ. සං.

6330. නැවැත මෙ මහා පස්වැනි බමුණෙක් ආයෙ යැ. හෙ ඔහුගෙන් රථය ඉල්වී. අයදනා ලද්දේ ඔහට එය දින. ඔබගේ සිත නො පසුබට වී.

6331. ඉක්බිති වෙසතුරු මහරජ අඹුදරුවන් බස්වා ධනය සොයන බමුණාට රථය දී අස්වැසී.

6332. මද්දිවේනි, තෙපි කෘෂ්ණාජිනා ගනුව. මේ ළදරිය නො බර යැ, මම ජාලිය කුමරු ගනිමි. ඒ මහදරු බර ඇතියෙ සී.

6333. රජ තෙම කුමරු ද රජදු දරිය ද ගෙන ඔවුනොවුන් ප්‍රිය තෙපුල් බණනුවෝ සතුටු වෙමින් ගියහ.

දනකාණ්ඩය නිමි.

6334. අනුමභ ද පෙරමභ ද ඉදින් කිසි මිනිස් කෙනෙක් එන්නාහු නම් වඩකගිරිය කොහි දැ සී ඔවුන් අතින් මහ පිළිවිසුම්භ.

6335. ඒ මිනිස්සු එ මහ අප දකැ ශෝකරාවයෙන් හැඹුහ. ඔහු වඩකගිරිය දුරැ සී දුක් දන්වති.

6336. ඉදින් දරුවෝ මහවෙනෙහි පලගත් රුක් දකීන් ද දරුවෝ දෙදෙන ඒ පල පිණිය වලපිති.

6337. වලස්නා දරුවන් දකැ කම්පිත වූ මීයුරු පලයෙන් විපුල වූ රුක්හු තුමු මැ නැමී දරුවනට සමීප වෙති.

6338-6339. සර්වාඛගශෝභන වූ මද්දිවේ නොවූවීරු ලොමුදහ ගන්වන මේ අසිරිය දකැ වෙසතුරු රජුගේ තෙදින් රුක්හු තුමු මැ නතු වූහ. මේ වූ කලි ලොවහි අසුරව වූ ලොමුදහ ගන්වන අසිරියෙක් මැ සී කියා සාධුකාර පැවැත්වූ.

6340. දෙවියෝ දරුවන් කෙරෙහි කරුණාවෙන් මහ හැකුළුහ. (ඔවුන්) නික්මුණු දවස්හි මැ සැරටට පැමිණියහ.

6341. ඔහු දික්මභ ගොස් (ධානාදීන්) සමෘද්ධ වූ (වස්ත්‍රා-හරණාදීන්) විපුල වූ බොහෝ වූ මස් රහ දිය ඇති දනවියන් යුතු වෙතරටට පැමිණියහ.

6342. වෙතියා පරිකරිංසු දිසවා ලකඛණමාගතං,
සුඛුමාලී වනයං අය්‍යා පකතීකා පරිධාවතී.

6343. වය්‍යාහි පරියායිත්වා සිව්කාය ව ඛනියා,¹
සාජජ මද්දී අරඤ්ඤසමී පතතීකා පරිධාවතී.

6344. තං දිසවා වෙනපාමොකඛා රොදමානා උපාගමු,
කච්චිනනු දෙව කුසලං කච්චී දෙව අනාමයං;
කච්චී පිතා අරොගා තෙ සිව්නඤ්ච අනාමයං.

6345. කො තෙ බලං මහාරාජ කොනු තෙ රථමණ්ඩලං,
අනඤ්ඤකො අරථකො දීසමධානමාගතො;
කච්චී නාමිතෙහි² පකතො අනුපපතොසිමං දිසං.

6346. කුසලං වෙව මෙ සමමා අපො සමමා අනාමයං,
අපො පිතා අරොගො මෙ සිව්නඤ්ච අනාමයං.

6347. අහං හි කුඤ්ඤරං දපං ඊසාදනං උරුලුහවං,
ඛෙතඤ්ඤං සබ්බසුඤ්ඤානං සබ්බසෙතං ගජ්ඣමං.

6348. පමඤ්ඤකමඛලසඤ්ඤානං පභිනං සහකුමදදනං,
දහතී සවාලුච්චනී සෙතං කෙලාසසාදිසං.

6349. සසෙතවජ්ඣනං සඋපපේය්‍යං³ සාථබ්බනං සහස්සිපං,
අභ්‍යාසානං රාජවාහී බ්‍රාහ්මණානං අදසහං.⁴

6350. තසමී මෙ සිවමයා කුඤ්ඤා පිතා ව උපහතො මනො,
අවරුඬතී⁵ මං රාජා වඛනං ගච්ඡාමී පබ්බතං;
මිකාසං සමමා⁶ ජානාථ වනෙ යඤ්ච වසාමසෙ.

6351. සවාගතනොන මහාරාජ අපො තෙ අදුරාගතං,
ඉඤ්ඤරොසි අනුපපතො යං ඉධස්සී පවේදය,

6352. සාකං හිසං මධුං මංසං සුඤ්ඤං සාලීනමොදනං,
පරිභුඤ්ඤ මහාරාජ පාහුනො නොසි ආගතො.

1. රථෙතව - මජ්ඣ. සා.
2. කච්චා මිතෙහි - මජ්ඣ. සා. වී.
3. සඋපපේය්‍යං - මජ්ඣ.
4. අද ගජ - මජ්ඣ.
5. අවරුඬසී - මජ්ඣ. වී.
6. සමම - මජ්ඣ.

6342. සැරට ස්ත්‍රීහු ස්ත්‍රීලක්ෂණයෙන් පරිපූරණ මද්‍රිදේවිය ආවා දැකූ පිරිවරාගත්හ. මෙ බියෝ ඉතා සියුමැලි යැ. එතෙකුදු වුව පාගමනින් යෙයි.

6343. මෙ බියෝ පෙර දවස් නිදෙළුවෙන් ද රත්සිව්ගෙන් ද ඇවිදූ මී මද්‍රි අද අරනෙහි පාගමනින් මැ යෙයි.

6344. සැරපහු ඒ වෙසතුරු රජහු දැකූ වලපමින් එළැඹියහ. දේවයිනි, කිම රොග නැද්ද? දුක් නැද්ද? කිම තොපගේ පිය මහරජ නිරොග වූයෙ ද? සිව්රටවැසියනට දුක් නැද්ද?

6345. මහරජුනි, තොපගේ සෙනභ කො ද? තොපගේ රිය මඩුලු කො ද? කිම සතුරන් විසින් තොරනාලද ද? අසුන් නැතියෙ මැ රිය නැතියෙ මැ මෙ රටට පැමිණියෙහි ද? යි.

6346. සබඳිනි, මට රෝග නැත, තවද සබඳිනි මට දුක් නැත, මාගේ පියමහරජ නිරොග වෙයි. සිව්රට වැසියනට ද දුක් නැත.

6347. යම්භෙයෙකින් මම රියහිස් බඳු දළ ඇති, බර උසුලනු වූ සියලු යුද්ධයන්ට කෙත් හඳුනනු වූ සවිසුදු වූ හැම ඇතුනට උතුම් වූ ඇතු දත් දිනීම ද.

6348. රත්පලසින් වසනලද මදවැහෙන සතුරන් මධනා යහපත් දළ ඇති වල්විදුනා සහිත වූ කෙලාස පර්වතය මෙන් සුදු වූ.

6349. සේසත් සහිත වූ බුමුතුරුණු උඩුවියන් ජවනිකා සහිත වූ ඇත්වෙදුන් සහිත වූ ඇත්ගොවුවන් සහිත වූ රජහු උසුලනු වූ අග්‍රයාන වූ අපගේ හස්තියානය (කලිතුරටවැසි) බමුණන්ට මම දිනීම ද.

6350. එකරුණෙහි ලා සිව්රටවැසියෝ මට කිපියහ. මා පියරජ ද ප්‍රතිස සින් ඇත්තෙ මා නොරැපියයි. (එහෙයින්) වඩකගිරියට යෙමි. සබඳිනි, (ඇපි) වෙනෙහි යම් තැනෙකැ වසමෝ නම් එහි අපට නිසි පෙදෙසක් දැන කියව.

6351. මහරජුනි, තොප ආයේ මැනැවැ: තවද තොපගේ ඊම නිදෙසි, මෙයට පැමිණියහු අපට ඉසුරු වව. තොප රිසියෙන යමක් මෙහි ඇත් නම් කියව, (ප්‍රතිපාදන කොට දෙමිහ.)

6352. මහරජුනි, පැමිණි තෙපි අපට ආගන්තුක වව. පලා ද නොඑබල ද මී ද මස් ද පිරිසුදු හැල්බත් ද වළඳව.

6353. පටිග්ගහිතං යං දිනතං සබ්බස්ස අග්ගියං කතං,
අවරුද්ධති මං රාජා විබ්බං ගවජාමී පබ්බතං;
ඔකාසං සමමා ජානාථ විනො යත්ථ විසාමසෙ.
6354. ඉධෙව තාව අවජස්සු වෙනරථෙඨ රථෙසහ,
යාව වෙනා ගමීස්සිතාති රඤ්ඤ්ඤ සන්තික යාවීතුං
නිජ්ඣාපෙතුං මහාරාජං සිවීනං රථව්වඩ්ඪනං.
6355. තං තං වෙනා පුරකඛ්ඤා¹ පතීතා ලඤ්ඤපච්චයා,
පරිවාරෙඤාන² ගවජන්ති එවං ජානාමි බතනිය.
6356. මා වො රුච්චීත්ථ ගමනං රඤ්ඤ්ඤ සන්තික යාවීතුං
නිජ්ඣාපෙතුං මහාරාජං රාජා තත්ථ න ඉස්සරො.
6357. අච්චුග්ගතාමි සිවියො බලඤා නොගමා ව යෙ,
නෙ පධංසෙතුමීච්චන්ති රාජානං මම කාරණා.
6358. සවෙ එසා පවිඤ්ඤත්ථ රථව්වඩ්ඪිං රථව්වඩ්ඪන,
ඉධෙව රජ්ජං කාරෙහි වෙච්චෙහි පරිවාරිතො.
6359. ඉඤ්ඤං චීතඤ්ඤිදං රථව්වං ඉඤ්ඤා ජනපදෙ මහා,
මතිං කරොහි ත්ථ දෙව රජ්ජස්සමනුසාසිතුං.
6360. න මෙ ජඤ්ඤ මති අත්ථී රජ්ජස්සමනුසාසිතුං,
පබ්බාජිතස්ස රථව්වඤ්ඤා වෙනපුත්තා සුඤ්ඤාථ මෙ.
6361. අතුට්ඨා සිවියො අස්සු³ බලඤා⁴ නොගමා ව යෙ,
පබ්බාජිතස්ස රථව්වඤ්ඤා වෙනා රජ්ජහිසෙවයුං.
6362. අසමමාදියමපි වො අස්ස අවචනාං මම කාරණා,
සිවීනං හණ්ඛනඤ්ඤාපි විග්ගභො මෙ න රුච්චති.
6363. අථස්ස හණ්ඛනං සොරං සමපභාරො අනපපකො,
එකස්ස කාරණා මඤ්ඤං භිංසෙය්‍යුං බහුකෙ ජනො.⁵

1. පුරකඛ්ඤා - මජ්ඣ.
2. පරිවාරිතාන - මජ්ඣ.
3. අස්සු - මජ්ඣ.
4. බලඤා - මජ්ඣ. සා.
5. බහුකො ජනො - මජ්ඣ. වී.

6353. හැමදෙනා විසින් පඩුරු කරනලද යමක් ඇද්ද තෙල හැම තොප විසින් දෙනලද මැ මා විසිනුදු පිළිගන්නාලද මැ වේවා. පියමහරජ මා තෙරපියයි. එහෙයින් වඩකගිරියට යෙමි. සබඳිනි, (ඇපි) වෙනෙහි යම් තැනෙකැ වසමෝ ද එහි අපට නිසි පෙදෙසක් දනිවු.

6354. සැරපභු සිවිරට වඩන සදමහරජහට තොප නිදෙස් බව දන්වන්නට ඔබ අයදනට සදමහරජ සමීපයට යෙත් ද මහ රජුනි, උන් එන තෙක් මේ සැරට වාස කරව.

6355. සැරපභු ලද පිහිට ඇතියාහු එකරුණින් තුටු වැ තොප පෙරට කොට පිරිවරා (ජයතුරා නුවරට මැ) යෙති. ඤාත්‍රියයෙනි, මෙසේ දනුව.

6356. මහරජහට මා නිදෙස් බව දන්වන්නට ඔබ අයදනට රජ අඛියසට යෑම තෙපි නහමක් රුස්වඩු. එකරුණෙහි ලා රජ ද ඉසුරු නො වෙයි.

6357. සිව්හු ද බලකාය ද නියමිගම්වැසි කෙළෙඹියො ද යන ඔහු ඉතා කිපියාහු මැ යි. මා හේතුවින් රජ තෙරනට ද රිසි වෙති.

6358. රට වඩන මහරජුනි, ඉදින් එරට එපවත් වී නම් සැ රටවැසියන් විසින් පිරිවරනලදු වැ මෙහි මැ රජය කරව.

6359. දේවයිනි, මෙරට ද හැම සැපතීන් පිරුණෙ යැ; සමෘද්ධ යැ විශාල යැ. මේ රජයට අනුශාසනා කරන්නට තෙපි අදහස් කරව.

6360. රටින් තෙරනාලද මට රාජ්‍යානුශාසනා: රිස්සෙක් හෝ බුද්ධියක් හෝ නැති. චේතරටවැසියෙනි, මාගේ බස් අසව.

6361. රටින් තෙරනාලද වෙසතුරුහට වෙත රටවැසියෝ රාජ්‍යයෙහි අභිෂෙක දුන්න යි සිව්හු ද බලකාය ද නියමිගම් වැසියෝ ද යන යම් කෙනෙක් ඇද්ද. ඔහු (හැමදෙන) නො සතුටු වන්නාහ.

6362. මා නියා තොපගේ නො සමගි බව ද නිරතුරු කොට වන්නේ යැ. (එකල්හි) සිව්න්ගේ කලහ ද විග්‍රහ ද මට නො රිසියෙයි.

6363. තවද කර්කශ කලහ ද (ඔවුනොවුන්ගේ) පහර දීම්බු නො මද වන්නෙ යැ. එසේ කලා එකලා මා නියා බොහෝ දෙනා නැසෙන්නේ යැ.

6364. පටිගගහිතං යං දිනතං සබ්බසස අශ්ඨියං කතං,
අවරුද්ධකී මං රාජා වඩ්ඪාං ගච්ඡාමි පබ්බතං;
ඔකාසං සම්මා ජානාථ වනෙ යඤ්ච වසාමසෙ.

6365. තඤ්ඤ නෙ මයමකඛාම යථාපි කුසලා තථා,
රාජීසී යඤ්ච සම්මන්ති ආහුතග්ගී සමාහිතා.

6366. එස සෙලො මහාරාජ පබ්බතො ගජධිමාදනො,
යඤ්ච කං සහ පුඤ්ඤති සහ හරියාය වච්ඡසී.¹

6367. තං වෙතා අනුසාසිංසු අස්සුනෙතො රුද්දමුඛා,
ඉතො ගච්ඡ මහාරාජ උජ්ජං² යෙනුත්තරාමුඛො.

6368. අථ දකඛිසි හද්දනෙත වීජුලං³ නාම පබ්බතං,
නානාදීපගණාකිණණං සීතවජායං මනොරමං.⁴

6369. තමතිකතමම හද්දනෙත අථ දකඛිසි ආපකං,⁵
නදීං කෙතුමතිං නාම ගච්ඡිරං ගිරිගබ්භරං.

6370. පුටුලොමමච්ඡාකිණණං සුපතිඤ්ච මහොදීකං,⁶
තඤ්ච නභාඤ්චා පීචීඤ්ච ව අසසාසෙඤ්චා ව පුත්තකෙ.

6371. අථ දකඛිසි හද්දනෙත නිග්‍රොධං මධුචීඤ්චලං,⁷
රච්චකෙ සිබරෙ ජාතං සීතවජායං මනොරමං.

6372. අථ දකඛිසි හද්දනෙත නාලිකං නාම පබ්බතං,
නානාදීපගණාකිණණං සෙලං කිම්පුරිසායුතං.

6373. තස්ස උත්තරපුබ්බතා මුච්චිලො නාම සො සරො,
පුණ්ඩරිකෙහි සඤ්ජනො සෙනසොගනධියෙහි ව.

6374. සො වනං මෙසසඛායාසං ධුචං හරිතසද්දලං,
සීහොවාමීසපෙකඛිච වනසණ්ඩං වීගාභය;
පුඤ්චරුකෙකිහි සඤ්ජනං ඵලරුකෙකිහි මුහභං.

1. ගච්.සි - මජ්.සං.
2. උජ්ජං - අට්ඨකථා.
3. වේජුලං - මජ්.සං. සා.
4. රච්චං - මජ්.සං.
5. ආපභං - මජ්.සං. සා.
6. මහොදීකං - මජ්.සං. සා.
7. මධුචීලං - මජ්.සං.

6364. තොප විසින් පඩුරු කරනලද යමක් ඇද්ද, එහැම දෙනලද මෑ මා විසිනුදු පිළිගන්නාලද මෑ වේවා. පියමහරජ මා රටින් නෙරැපියයි, (එහෙයින්) වඛනගිරියට යෙමි. සබදිනි, වෙනෙහි යම් තැනෙකැ වසමෝ නම් එයට නිසි අවකාශයක් දනුව.

6365. පුදනලද ගිනි ඇති එකඟයින් ඇති රාජර්මීහු යම් තැනෙකැ සන්භිදෙන් ද (වෙසෙක් ද) එයට යන මග දක්ව වනවරකයෝ යම්සේ කියද්ද එසෙයින් එකාන්තයෙන් තොපට ඇපි කියමිහ.

6366. මහරජුනි, තෙපි දරුවන් සමග භාය්ථාව සමග යම් තැනෙකැ වාස කරන්නවු නම් එයට නිසි තෙල පර්වතය ගනු-මාදන නම් වෙයි.

6367. කඳුළු පිරුණු තෙත් ඇති වලප්පා මුහුණු ඇති සැරටවැසි රජහු (වෙසතුරුහට) අනුශාසනා කළහ; 'මහරජුනි, මෙ මහින් සාපු වෑ උතුරුදිග බලා යව' යි.

6368. තොපට යහපතක් මෑ වේවා. ඉක්බිති නොයෙක් තරුගණයෙන් ගැවැසිගත් මනහර සිහිල් සෙවණ ඇති 'විපුල' නම් පර්වතය දක්නහු,

6369-70. ඒ ගල ඉක්ම වැළිදු පොකුලොම් මසුන් ගැවැසිගත් මනා තොට ඇති බොහෝ දිය ඇති ගැඹුරු වූ ගල්කුසින් බට කෙකුමනී නම් මහ භොයක් දක්නහු එහි නහා පැන් බී නමා දරුවන් අස්වසා,

6371. තොපට යහපතක් වේවා. ඉක්බිති රමණීය වූ කඳු මුදුන්හි හටගත් මනරම් වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මධුරඵල ඇති නුගරුකක් දක්නහු,

6372. ඉක්බිති නොයෙක් ලිහිණිගණයා විසින් ගැවැසිගත් කිඳුරන් ගහන වූ 'නාලික' නම් ශෛලපර්වතය දක්නහු,

6373. ඒ නාලික පර්වතයට ඊශාන තන්හි හෙළපියුමින් ද හෙල්මැලි කල්භාරයෙන් ද ගැවැසිගත් විලෙක් ඇත. හෙ මුවලින්ද නම් වෙයි.

6374. ඒ තෙපි නිල්වලාකුළක් බඳු වූ නිරතුරු පලාවන් තණබිම් ඇති මල්රුකින් ද පලරුකින් ද යන දෙකින් ගැවැසිගත් වනලැහැබට ගොදුරු කැමැති සිංහයක්හු මෙන් පිවීසෙව.

6375. තස්ඵ ඛිඤ්ඤසසරා වග්ගො නානාවණණො ඛහු දීජා,
කුජනනච්චපකුජනනී උතු සමපුප්ඵතෙ දුමෙ.

6376. ගණඤා ගිරිවිදුග්ගානං නදීනං පහවානී ව,
යො දසකිසි පොකඛරණිං කරඤ්ජකකුධායුතං.¹

6377. පුචුලොමමචජාකීණණං සුපනීඤං මහොදීකං,
සමඤ්ච වතුරසසඤ්ච සාධුං අපපටිගනධියං.

6378. නසසා උතතරපුඤ්චන පණණසාලං අමාපය,²
පණණසාලං අමාපෙඤා උඤ්ජාවරියාය ඊහථ.

වනපුවෙසනඛණ්ඩං නිට්ඨිතං.

6379. අහු වාසී කලිඤ්ඤසු ජුජකො නාම බ්‍රාහ්මණො,
තසසාසි දහරා හරියා නාමෙනාමිතතතාපනා.

6380. තා නං තස්ඵ ගතාවොචුං නදීඋදකභාරිකා,⁴
ඊයො නං පරිභාසිංසු සමාගණඤා කුතුහලා.

6381. අමීතො නුන තෙ මාතා අමීතො නුන තෙ පිතා
යෙ තං ජිණ්ණසස පාදංසු එවං දහරියං සනිං.

6382. අභිතං⁵ වත තෙ ඤාතී මනතඤ්ඤ රහොගතා,
යෙ තං ජිණ්ණසස පාදංසු එවං දහරියං සනිං.

6383. දුකකරං⁶ වත තෙ ඤාතී මනතඤ්ඤ රහොගතා,
යෙ තං ජිණ්ණසස පාදංසු එවං දහරියං සනිං.

6384. පාපකං වත තෙ ඤාතී මනතඤ්ඤ රහොගතා,
යෙ තං ජිණ්ණසස පාදංසු එවං දහරියං සනිං.

6385. අමනාපං වත තෙ ඤාතී මනතඤ්ඤ රහොගතා,
යෙ තං ජිණ්ණසස පාදංසු එවං දහරියං සනිං.

1. කුජනන ච්චපකුජනනී - අට්ඨකථා.

2. බරඤ්ජ - මජ්ඣං.

3. මමාපය - මජ්ඣං.

4. භාරියා - මජ්ඣං. වී.

5. අභිතං - මජ්ඣං. සඤා. වී.

6. දුකකරං - මජ්ඣං. වී.

6375. එහි නොවිසිඳ පිටු වැ පවත්නා හඬ ඇති මියුරු රුව ඇති නන් පැහැ නන් කුල ඇති බොහෝ සියොක්හු සෘතුසමයෙහි පිරිවරාගෙන හිඳ කල්තවුන් අනුව කල්ති,

6376-6377. ඒ තෙපි එහි ගොස් ගිරිකඳුරු ද නදිනට ප්‍රභවස්ථාන වූ උළුවිටු (උල්දිය පෙදෙස්) ද කරද කුඹුකින් යුත් පොකුලොම මසුන් ගැවැසිගත් මනා තොට ඇති විලිකල් ගඳ නැති මිහිරි වූ බොහෝ දිය පිරුණු සම වැ සිටුවස් වූ පොකුණක් දක්නාහ.

6378. ඒ පොකුණට ඉසාන තන්හි පත්සලක් මවන්නාහ. පත්සලක් මවාගෙන වනමුල් වනපලයෙන් යැපෙමින් නො පමා වැ වාස කරව.

වනප්‍රවේශ කාණ්ඩය නිමි.

6379. කලිභුරට (දුන්තිට්ටම නම් ගම්) වැසි 'සුජක' නම් බමුණෙක් වී. ඔහට නමින් 'අමිත්තතාපනා' නම් තරුණ අඹුවක් වුව.

6380. එගමිහි ස්ත්‍රීහු දිය ගෙනෙකුව හොයට ගියාහු ඒ අමිත්තතාපනාට මෙසේ කීහු: ඒ ස්ත්‍රීහු කුහුල් ඇතියන් මෙන් පිරිවරාගෙන ඇයට පිරිහෙලා තෙපලුහ.

6381. මෙවන් තුරුණු බව ඇති කල්හි යම් කෙනෙක් කී මේ ජරපත් මහල්ලාට දුන්හු ද තිගේ ඒ මව යැතිරියකැ යි හඟුමහ. තිගේ ඒ පියා යතුරෙකැ යි හඟුමහ.

6382. මෙවන් ළදරු බව ඇති කල්හි යම් කෙනෙක් කී මේ දිරාගිය මහල්ලාට දුන්හු ද තිගේ ඒ නැයෝ රහසිගත ව තිට අභිතයක් මන්ත්‍රණ කළාහු වන.

6383. මෙවන් සොදුරු ළදරු බව ඇති කල්හි යම් කෙනෙක් කී මේ ජරාජීරණ මහල්ලාට දුන්හු ද තිගේ ඒ නැයෝ රහසැ හිඳ තිට දුෂ්කරයක් මන්ත්‍රණ කළාහු වන.

6384. මෙවන් ළදරු විය ඇති කල්හි යම් කෙනෙක් කී මේ ජරපත් මහල්ලාට දුන්හු ද තිගේ ඒ නැයෝ රහොගත වැ තිට පවිකමක් මන්ත්‍රණ කළාහු වන.

6385. මෙවන් තුරුණුව අති කල්හි යම් කෙනෙක් කී මේ දිරාගිය මහල්ලාට දුන්හු ද තිගේ ඒ නැයෝ එකලා වැ හිඳ තිට අමනාපයක් බැණගත්හු වන.

- 6386. අමනාපවාසං වසසි ජිණ්ණෙන පතිනා සහ,
යා සං වසසි ජිණ්ණස්ස මතනොන ජීවිතා වරං.
- 6387. න හි නුන තුඤ්ඤං කල්‍යාණි පිතා මාතා ච සොහනො,
අඤ්ඤං භතතාරං විඤ්ඤං යෙ තං ජිණ්ණස්ස පාදංසු;
එවං දහරියං සතිං.
- 6388. දුග්ගිට්ඨං තෙ නවමියං අකතං අභකිඤ්ඤකකං,
යෙ තං ජිණ්ණස්ස පාදංසු එවං දහරියං සතිං.
- 6389. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ නුන බ්‍රහ්මචරියපරායණෙ,
සා සං ලොකෙ අභිසපි සීලවනොත බ්‍රහ්මස්සුතෙ;
යා සං වසසි ජිණ්ණස්ස එවං දහරියං සතිං.
- 6390. න දුකඛං අභිනා දට්ඨං න දුකඛං සතතිසා හතං,
තඤ්ඤා දුකඛඤ්ඤා තිපපඤ්ඤා¹ යං පසෙස ජිණ්ණකං පතිං.
- 6391. නඤ්ඤා ඛිංඛා නඤ්ඤා රතී ජිණ්ණෙන පතිනා සහ,
නඤ්ඤා අලලාපසලලාපො ජග්ගිතඛි² න සොහති.
- 6392. යද ව දහරො දහරා මනාසනන් රහොගතා,
සබ්බසං සොකා නසසනන්³ යෙ කෙවි හදයනිසස්සිතා.
- 6393. දහරා සං රූපවතී පුරිසානං අභිපඤ්ඤා,
ගච්ඡ ඤ්ඤා කුලෙ අච්ඡ කිං ජිණ්ණො රමයිසසති.
- 6394. න තෙ බ්‍රාහ්මණ ගච්ඡාමි නදිං උදකභාරියා,
ඵයො මං පරිභාසකති තයා ජිණ්ණෙන බ්‍රාහ්මණ.
- 6395. මා මෙ සං අකරා කමමං මා මෙ උදකමාහරි,
අහං උදකමාහිසසං මා හොති කුපිතා අභු.
- 6396. නාහං තමහි කුලෙ ජාතා යං සං උදකමාහරෙ,
එවං බ්‍රාහ්මණ ජානාහි න තෙ වච්ඡාමහං සරෙ.
- 6397. සචෙ මෙ දසං දසිං වා නානයිසසසි බ්‍රාහ්මණ,
එවං බ්‍රාහ්මණ ජානාහි න තෙ වච්ඡාමි සනත්තෙ.

---

1. තිබ්බඤ්ඤා - මජ්ඣං.
 2. ජග්ගිතඛි.
 3. සබ්බ සොකා විනසානති - සායා, සබ්බ සොකා - මජ්ඣං.

6386. මෙවන් ළදරු බව ඇති කල්හි නොමනා විසීමක් වසහි, යම් බදු තෝ මහල්ලාගේ ගෙහි වාස කෙරෙහි ද ඒ තීගේ ජීවිතයට වඩා මරණය උතුමැ.

6387. කලණ වූ සොදුරිය, මෙවන් තරුණ බව ඇති කල්හි තී යම් කෙනෙක් මහල්ලාට දුන්හු ද ඒ තීගේ මවු ද පියා ද තිට අනෙක් සැමියකු නො ලත්හ යි හඟුමහ.

6388. මෙවන් දහර බව ඇති කල්හි තී යම් කෙනෙක් මහල්ලාට දුන්හු ද ඒ තී විසින් නවමී යාගය නපුරු කොට පුදනලද වන. (තී දුන් යාගපිණ්ඩය පළමු කොට මහලු කවුඩකු උසින් ගන්නාලද වන) තී විසින් ගිනිපුජා නො කරනලද වන.

6389. මෙවන් තාරුණ්‍ය ඇති කල්හි යම් බදු තෝ මහල්ලාගේ ගෙහි වාස කෙරෙහි ද ඒ තෝ ලොවිහි බබ්බරෙහි නියැලී සිල්වත් බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති මහණබමුණන්ට ආක්‍රොශ කෙළෙහි වන.

6390. නයකු විසින් ධහනලද්දේ දුක් නො වෙයි, සැකින් පහරන ලද්දේ දුක් නො වෙයි, යම් ස්ත්‍රියක් මහලු සැමියකු දකී ද හෙ මැ දුක් ද කියුණු දුක් ද වෙයි.

6391. මහලු සැමියා සමග ක්‍රීඩාවක් නැත (නො හොබී) කාමරකී නැත, අල්ලාපයල්ලාප නැත, (කඩඬන් වීචර කොට සෙත්නහුගේ) සිතා ද නො හොබී.

6392. යම් කලෙක තරුණයා ද තරුණී ද දෙදෙන රහසි වැ හිඳ රහස් කියද්ද එසඳ තුලුන්ගේ ළය ඇසුරු කළ යම් කිසි ශෝක කෙනෙක් ඇද්ද එ හැම ශෝකයෝ නසිති.

6393. තෝ ළදරියෙහි, රු ඇතියහු, පිරිමින් විසින් වෙසෙසින් පනනලදුවහු, නැඟියා, නැයන්ගේ ගෙහි වස, මහල්ලා (තී පස්කම් ගුණෙන්) කෙසේ රමණය කරන්නේ ද යි කීහු.

6394. බමුණ, තොප මහලු හෙයින් (මෙ ගමැ) ගැහැනු මට පිරිහෙළා කියති. එහෙයින් බමුණ, තොපට දිය ගෙනෙනුව හොයට නො යමී.

6395. තෙපි මට මෙහෙ නො කරව, නහමක් මට දිය ගෙනෙව, මම දිය ගෙනෙමී. හවතී නහමක් කිපෙව.

6396. යම් හෙයෙකින් තෙපි දිය ගෙනෙන්නවු නම් මම වනාහි එවන් (සැමියන්ගෙන් මෙහෙ ගන්නා) කුලෙහි නූපන්මු. බමුණ, මම තොපගේ ගෙහි නො වසන්නමු. මෙසේ දනුව.

6397. බමුණ, ඉදින් මට දසකු හෝ දස්සක හෝ නො ගෙනෙන්නවු නම් තොප කෙරෙහි නො වසන්නමු. බමුණ මෙසේ දනුව.

6398. නත්තී මෙ සිප්පට්ඨානං වා ධනං ධර්මස්ස ආභමණි,
කුතොභං දසං දසිං වා ආනාධිසසාමි හොති යා;
අභං හොතිං උපට්ඨිසසං මා හොති කුපිතා අහු.

6399. එහි තෙ අභමකඛිසසං යථා මෙ වචනං සුතං,¹
එස වෙසසනාතරො රාජා වචන වසති පබ්බතෙ.

6400. තං කං ගතොතා යාවස්සු දසං දසිං ච බ්‍රාහ්මණ,
සො තෙ දසසති යාවිතො දසං දසිස්ස ඛට්ඨිකො.

6401. ජිණ්ණසංඝමසමි අබලො දීසො වදාං ජුද්දගගමො,
මා හොති පරිදෙවෙසි² මා ච කං විමනා අහු;
අභං හොතිං උපට්ඨිසසං මා හොති කුපිතා අහු.

6402. යථා අගතො සඛාතං අසුදොච පරාජිතො,
එවමෙව කුචං බ්‍රහ්ම අගතොච පරාජිතො.

6403. සචෙ මෙ දසං දසිං වා නානාධිසසසි බ්‍රාහ්මණ,
එවං බ්‍රාහ්මණ ජානාහි න තෙ වචනාමං සරෙ,
අමනාපං තෙ කරිසසාමි තං තෙ දුක්ඛං භවිසසති.

6404. න කඛතෙ උතුපබ්බසු³ යද මං දකඛසි ලොකං,
අසෙසෙහි සද්ධිං රමමානං තං තෙ දුක්ඛං භවිසසති.

6405. අදසසනෙන මඤ්ඤං තෙ ජිණ්ණසස පරිදෙවතො,
භීයො වඛනා ච පලිතා බහු හෙසසනති බ්‍රාහ්මණ.

6406. තතො සො බ්‍රාහ්මණො භීතො බ්‍රාහ්මණියා වසානුගො,
අට්ඨිතො කාමරාගෙන බ්‍රාහ්මණිං එතදබ්බි.

6407. පාචෙයාං මෙ කරොහි කං සඛකුලාං සගුලානි ව,⁴
මධුපිණ්ඩිකා ච සුකතායො සනතුහතනස්ස බ්‍රාහ්මණි.

6408. ආනාධිසසං මෙථුනකෙ උභෙ දසකුමාරකෙ,
තෙ තං පරිවරිසසනස් රතතිද්වමතද්දිතා.

6409. ඉදං වජා බ්‍රහ්මබ්‍රහ්ම පටිච්චස්ස උපාහනා,
තතො සො මනාධිකාන හරියං කතො පදකඛිණං.

1. සුඤ්ඤං - මජ්ඣං.
2. පරිදෙවෙසි - මජ්ඣං.
3. උතුපබ්බසු - මජ්ඣං.
4. සංගුලා සකලානිව - මජ්ඣං.

6398. බැමිණිය, මා සතු ශිල්පයෙක් හෝ ධනයෙක් ධාන්‍යයෙක් හෝ නැත. මම කියෙයිත් හවතියට දසකු හෝ දසස්සක හෝ ගෙනෙමි ද? මම හවතියට මෙහෙ කරන්නෙමි. හවතී නහමක් කීපෙව.

6399. එව, යමිසේ මා විසින් තෙපුලෙක් අසනලද ද එසෙයිත් මම තොපට කියමි, තෙල වෙසකුරු මහරජ වැඩිගිරියෙහි වාස කෙරෙයි.

6400. බමුණ, තෙපි (එහි) ගොස් ඔබ අතින් දසකු දසස්සක ද යදුව. තොප විසින් යදනාලද එ රජ තොපට දසකු දසස්සක ද දෙන්නෙ යැ.

6401. මම මහල්ලෙමි, බල නැත්තෙමි, මහ ද දික් වෙයි, අතිශය දුර්ගම යැ. හවතී නො හඬව, තෙපි නහමක් දෙමිනස්ව, මම හවතියට මෙහෙ කරනෙමි, හවතී නො කීපෙව.

6402. බමුණ යමිසේ සටනට නො ගොස් යුද නැතියෙ මැ පැරැදියෙහි ද, එසෙයිත් මැ තෙපි නො ගොස් මැ පැරැදියෙහි.

6403. බමුණ ඉදින් මට දසයකු හෝ දසියක හෝ නො ගෙනෙන්නවු නම් මම තොපගේ ගෙහි නො වසමි. බමුණ, මෙසේ දනුව, තොපට නො රුස්නක් කරනෙමි, ඒ තොපට දුක් වන්නෙ යැ.

6404. යමි කලෙකැ (භට්ඨකුයෙහි) සෘතුසන්ධිනිති පවත්නා සැණකෙළියෙහි සර්වාභරණයෙන් සැදුණු මා අන් පිරිමින් හා සමග රමණය කරන්නිය දැක්නනු ද ඒ තොපට දුක් වන්නෙ යැ.

6405. මා නො දැක්මෙන් හඬන්නා වූ මහලු තොපගේ වක ද බොහෝ වන්නේ යැ. නර ද බොහෝ වන්නෙ යැ.

6406. ඉක්බිති එ බමුණු බියපත් වැ බැමිණියගේ වසයට ගියෙ කාමරාගයෙන් පෙළනලද්දෙ බැමිණියට තෙල කරුණ කී:

6407. බැමිණිය, තෙපි සංකුල පු ද සකුරු පු ද මොනවට කළ අත්වට ද අත්සුණු ද බත්පළාවක් (බත්මුලක්) ද මට මහ උපකරණ කොට දෙව.

6408. සමානකුල ඇති කුමරුවන් දෙදෙනකුන් තොපට දස් පිණිස ගෙනෙන්නෙමි. ඔහු දවඳය නො මැළී වැ තොපට මෙහෙ කරන්නාහ.

6409. බමුණු මෙසේ කියා වහන් ලී ය. ඉක්බිති හේ රහස් ඔවා දී අඹුව පැදකුණු කොට,

- 6410. පක්කාමී සො රුණ්ණමුඛො බ්‍රාහ්මණො සභිතඛඛතො,
සිවීනං නගරං ඵීනං දුපපරියෙසනං වරං.
- 6411. සො තස් ගන්ඛා අවච යෙ තස්සාසුං සමාගතා,
කුභිං වෙසසනතරො රාජා කස් පසෙසමු ඛනතියං.
- 6412. සො ජනනා තං අවචාසී¹ යෙ තස්සාසුං සමාගතා,
කුමෙහභි බ්‍රහෙම පකතො අතිදනෙන ඛනතියො;
පඛබාසීතො සකා රට්ඨා වඛෙක වසති පඛඛතෙ.
- 6413. කුමෙහභි බ්‍රහෙම පකතො අතිදනෙන ඛනතියො,
ආදය පුත්තදරඤ්ච වඛෙක වසති පඛඛතෙ.
- 6414. සො වොදීතො බ්‍රාහ්මණියා බ්‍රාහ්මණො කාමගිඤ්චිමා,
අසං තං පතියෙවීස;
වනෙ වාළුමීගාකීණ්ණෙ ඛග්ගදීපිනියෙවීතෙ.
- 6415. ආදය ඛෙලුවං දණ්ඛං අඤ්චුත්තං කමණ්ඩලං,
සො පාවිසි බ්‍රහාරඤ්ඤං යස් අපෙසාසි කාමදං.
- 6416. තං පච්චං බ්‍රහාරඤ්ඤං කොකා නං පරිවාරසුං,
විකතඤ්ඤි සො විපතනට්ඨා දුරෙ පචා අපක්කමී.
- 6417. තතො සො බ්‍රාහ්මණො ගන්ඛා හොගලුඤ්ඤ අසඤ්ඤතො,
වඛතපෙසාහරණෙ නට්ඨා,
*[සුනඛෙහි පරිවාරිතො රුක්ඛකමිඤ්ච නීසිනෙතාව];
ඉමා ගාථා අභාසථ.
- 6418. කො රාජපුත්තං නිසභං ජයනතමපරාජීතං,
භයෙ ඛෙමසස දතාරං කො මෙ වෙසසනතරං වීදු.
- 6419. සො යාවතං පතීට්ඨාසි භුතානං ධරණිරිච,
ධරණුපමං මහාරාජං කො මෙ වෙසසනතරං වීදු.
- 6420. සො යාවතං ගතී ආසි සවනානීනංව සාගරො,
උදුඬුපමං² මහාරාජං කො මෙ වෙසසනතරං වීදු.
- 6421. කලුයාණකිස්සං සුචිමං සීතුදකං මනොරමං,
පුණ්ඤරීකෙහි සංජනනං සුත්තං කිඤ්ඤකඛරෙණුනා;
රහදුපමං³ මහාරාජං කො මෙ වෙසසනතරං වීදු.

---

1. තෙ ජනා තං අවචිසු - මජ්ඣං.
 2. තදුපමං - මජ්ඣං.
 3. සරුපමං - මජ්ඣං.
 * ඉමං පාදවයං සඛඛස්ස පොසකෙසු න දියාති.

6410. එ බමුණු සමාදන් වූ වුත ඇතියේ වලප්පා මුහුණු ඇතියේ දසිදසුන් සොයා ඇවිදිනෙ සිවිත්ගේ සමපත්තීන් විපුල වූ ජයතුරා නුවරට පිටත් වූ ගියේ.

6411. හේ එහි ගොස් එහි යම් කෙනෙක් රැස් වූ සිටියාහු ද ඔවුන්ට මෙසේ කී: වෙසතුරු මහරජ කොහි ද? එ රජ කොහි දී දක්මෝ ද යි.

6412. එහි යම් කෙනෙක් රැස් වූ සිටියාහු ද එ ජනයා ඔහට මෙසේ කී: බමුණ, තොප විසින් අධික දනයෙන් පෙළන ලද රජ සිය රටින් තොරනලද්දේ වංශගිරියෙහි වාස කෙරෙයි.

6413. බමුණ, තොප විසින් අතිදනයෙන් පෙළනලද රජ තෙම අඹුදරුවන් ද ගෙන ගොස් වංශගිරියෙහි වාස කෙරෙයි.

6414. කාමයෙහි ගිජු වූ එ බමුණු බැමිණිය විසින් වොදනා කරනලද්දේ වල්වුවන් විසින් ගැවැසිගත් කඟවෙහෙණුන් හා දිවියන් විසින් පෙවුනා ලද වනයෙහි වින්දයුතු යම් දුකෙක් ඇද්ද එ දුක් අනුභව කෙළේ.

6415. එ බමුණු බෙලුව සැරයටිය ද ගිනි පුදාන තෙණෙස්ස ද කම්ඹලාව ද ඉගන යම් අරනෙකු කැමැති සැපත් දෙන වෙසතුරු රජ වෙසෙති ඇසී ද ඒ මහ අරනට පිවිසිය යැ.

6416. ඒ මහවල් වන් බමුණු (වන දෙර රක්තභුගේ) බල්ලෝ පිරිවරාගත්හ. හෙ මහ හඬින් හැඩී. මං මුළා වූයේ මහින් දුරු වූ ගියේ.

6417. ඉක්බිති හෝගයෙහි ගිජු වූ සංයමයක් නැති එ බමුණු ගොස් වංශගිරියට යන මහ මුළා වූයේ මේ ගාරා කී:

6418. රාජපුත්‍ර වූ උතුම් වූ මසුරුසින් ජය ගන්නා වූ අපරාජිත වූ බියෙහි අභය දෙන්නා වූ වෙසතුරු රජ වසන තැන් කවරෙක් මට දැන කියන්නෙ ද?

6419. යමෙක් යදියනට පිහිට වී ද, පොළොව මෙන් හැම සක්නට පිහිට වූ දෙරණට උපමා වූ ඒ වෙසතුරු මහරජහු (වසන තැන්) කවරෙක් මට දැන කියන්නෙ ද?

6420. ගඛාවනට සාගරය මෙන් යමෙක් යදියනට පිළිසරණ වී ද සයුරට උපමා වූ වෙසතුරු මහරජහු කවරෙක් මට දැන කියන්නෙ ද?

6421. හෙළපියුමින් සැදුණු කුසුම් රේණුයෙන් යුක් කලණ තොට ඇති පවිත්‍ර වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මනරම් ඵලක් බඳු වූ වෙසතුරු මහරජහු කවරෙක් මට දැන කියන්නෙ ද?

6422. අසසකථංව පථෙ ජාතං සීතවජායං මනොරමං,
සන්තානං විසසමේකාරං කිලන්තානං පටිග්ගහං;
තඬුපමං මහාරාජං කො මෙ වෙසසන්තරං වීදු.
6423. නිග්‍රොධංව පථෙ ජාතං සීතවජායං මනොරමං,
සන්තානං විසසමේකාරං කිලන්තානං පටිග්ගහං;
තඬුපමං මහාරාජං කො මෙ වෙසසන්තරං වීදු.
6424. අඹං ඉව පථෙ ජාතං සීතවජායං මනොරමං,
සන්තානං විසසමේකාරං කිලන්තානං පටිග්ගහං;
තඬුපමං මහාරාජං කො මෙ වෙසසන්තරං වීදු.
6425. සාලං ඉව පථෙ ජාතං සීතවජායං මනොරමං,
සන්තානං විසසමේකාරං කිලන්තානං පටිග්ගහං;
තඬුපමං මහාරාජං කො මෙ වෙසසන්තරං වීදු.
6426. දුමං ඉව පථෙ ජාතං සීතවජායං මනොරමං,
සන්තානං විසසමේකාරං කිලන්තානං පටිග්ගහං;
තඬුපමං මහාරාජං කො මෙ වෙසසන්තරං වීදු.
6427. එවඤ්ඤි මෙ විලපතො පවිට්ඨස්ස බ්‍රහ්මචනෙ,
අහං ජානනති යො චජජා නන්දිං සො ජනයෙ මම.¹
6428. එවඤ්ඤි මෙ විලපතො පවිට්ඨස්ස බ්‍රහ්මචනෙ,
අහං ජානනති යො චජජා (වෙසසන්තරනිවෙසනං);
කාය සො එතවාචාය පසවෙ පුඤ්ඤං අනපපකං.
6429. තස්ස වෙතො පටිසෙසාසි අරඤ්ඤි ලුද්දකො චරං,²
තුමෙහති බ්‍රහ්ම ජකතො අනිදනෙන ඛතතියො;
පබ්බාජතො සකා රට්ඨා වචෙන වසති පබ්බතෙ.
6430. තුමෙහති බ්‍රහ්ම ජකතො අනිදනෙන ඛතතියො,
ආදය පුත්තදරඤ්ඤි වචෙන වසති පබ්බතෙ.
6431. අකිච්චකාරී දුමෙමධො රට්ඨා විව්නමාගතො,
රාජපුත්තං ගවෙසනො ඛකො මචජමීවොදකෙ.

1. විසමෙ - මජ්ඣ. සයා.
2. මම - මජ්ඣ. සයා.
3. ලුද්දගොචරො - මජ්ඣ. සයා.
4. පචන - මජ්ඣ.

6422. විධාපත් ජනයන්ගේ වෙහෙස හරනා වූ මහ මිරිකුණ-
වුනට පිහිට වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මහමහ නැගී මනරම් ඇසතු
රුකක් යම්සේ නම් එබඳු උපමා ඇති වෙසතුරු මහරජහු කවරෙක්
මට දන කියන්නෙ ද?

6423. විධාපත් ජනයන්ගේ වෙහෙස හරනා වූ මාර්ගක්ලාන්ත-
යනට පිහිට වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මහමහ නැගී මනරම් නුග
රුකක් යම්සේ නම් එබඳු උපමා ඇති වෙසතුරු මහරජහු කවරෙක්
මට දන කියන්නෙ ද?

6424. විධාපත් ජනයන්ගේ වෙහෙස හරනා වූ මහ මිරිකුණ-
වුනට පිහිට වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මහමහ නැගී මනරම් අඹ
රුකක් යම්සේ නම් එබඳු උපමා ඇති වෙසතුරු මහරජහු කවරෙක්
මට දන කියන්නෙ ද?

6425. විධාපත් ජනයන්ගේ වෙහෙස හරනා වූ මහමහ
පෙළුණවුනට පිහිට වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මහමහ නැගී මනරම්
සල්ලුකක් යම්සේ නම් එබඳු උපමා ඇති වෙසතුරු මහරජහු
කවරෙක් මට දන කියන්නෙ ද?

6426. විධාපත් ජනයන්ගේ වෙහෙස හරනා වූ මහමහ
මිරිකුණනට පිහිට වූ සිහිල් සෙවණ ඇති මහමහ නැගී මනරම්
රුකක් යම්සේ නම් එබඳු උපමා ඇති වෙසතුරු මහරජහු කවරෙක්
මට දන කියන්නෙ ද?

6427. මහවල්හි මංගුලා වූ මෙසේ වලජනා මට යමෙක්
'මම දන්මි' කී නම් හෙ මට සොම්නස් දනවන්නෙ යැ.

6428. මහවෙතෙහි මංගුලා වූ මෙසේ වලජනා මට යමෙක්
මම දන්මි' කී නම් හෙ ඒ එක් වදනින් බොහෝ පින් රැස්
කරන්නෙ යි.

6429. ඔහට, වැදී වැ වෙනෙහි ඇවිදුනා චේත රටවැසියෙක්
මෙසේ පිළිවදන් ඇස්වී: බමුණ තොප විසින් අතීතයෙන් පෙළන
ලද රජ තෙම සියරචින් තොරනලද්දේ වංශගිරියෙහි වාස කෙරෙයි.

6430. බමුණ තොප විසින් අධිකදනයෙන් මධනාලද වෙසතුරු
රජ අඹුදරුවන් ද ගෙනගොස් වංශගිරියෙහි වෙසේ.

6431. නුවණ නැති නො කටයුතු කරනසුලු තෝ දියෙහි
මසකු සොයන කොකකු මෙන් වෙස්සන්තර රාජපුත්‍රයා සොයමින්
රචින් තික්ම මහවනයට ආයෙහි.

6432. තස්ස න්‍යාහං න දස්සාමී ජීවිතං ඉධ බ්‍රාහ්මණ,
අයං හි තෙ¹ මයා නුනොතා සරො පාසසති² ලොහිතං.
6433. සිරො තෙ වජ්ඣධිජාන³ හදයං ඡෙජා සබ්ඤ්ඤා,
පඤ්ඤාණං⁴ යජිස්සාමී තුඤ්ඤාං මංසෙන බ්‍රාහ්මණ.
6434. තුඤ්ඤාං මංසෙන මෙදෙන මඤ්ඤාන ව බ්‍රාහ්මණ.
ආහුතිං පඤ්ඤාණං ඡෙජාන හදයං තච.
6435. තං මෙ සුධිට්ඨං සුහුතං තුඤ්ඤාං මංසෙන බ්‍රාහ්මණ,
න ව තං රාජපුත්තස්ස හරියං පුත්තෙ ව නොස්සසි.
6436. අවඡේක්ඛා බ්‍රාහ්මණො දුතො වෙතපුත්ත සුඡොහි මෙ,
තස්මා හි දුතං න භනන්ති එස ධම්මො සනන්තානො.
6437. නිජ්ඣන්තා සිවියො සබ්බෙ පිතා නං දධුම්ච්ඡති,
මාතා ව සුබ්බලා තස්ස අචිරා වතඤ්ඤා ජියරෙ.
6438. තෙසාහං පභිතො දුතො වෙතපුත්ත සුඡොහි මෙ,
රාජපුත්තං නාධිසසාමී යදි ජානාසි සංස⁵ මෙ.
6439. පියස්ස මෙ පියො දුතො පුණ්ණපතං දදමී තෙ,
ඉමඤ්ඤා මධුනො තුඤ්ඤා මිගසජීඤ්ඤා⁶ බ්‍රාහ්මණ;
තඤ්ඤා තෙ දෙසමකඤ්ඤාං යඤ්ඤා සම්මති කාමදෙ.

පුජකපබ්බං නිට්ඨිතං.

6440. එස සෙලො මහාබ්‍රහ්මෙ පබ්බතො ගඤ්ඤාදනො,
යඤ්ඤා වෙස්සන්තො රාජා සහ පුත්තහි සම්මති.
6441. ධාරොනොතා බ්‍රාහ්මණං ව ඡේත්තං ආසද්දඤ්ඤා මසං ඡටං,
වම්මවාසී ඡමා සෙති ජාතවෙදං නමස්සති.
6442. එතෙ නීලා පදික්ඛන්ති නානාඵලධරා දුමා,
උග්ගතා අබ්බකුටං⁷ ව නීලා අඤ්ඤාපබ්බතා.

1. අයඤ්ඤා මෙ මයා - මජ්ඣ. 2.
2. සරො වීසසති - මජ්ඣ. 3.
3. බජ්ඣධිජාන - මජ්ඣ. 4.
4. බජ්ඣධිජානං - මජ්ඣ. 5.
5. සංසම - මජ්ඣ. 6.
6. මිගසජීඤ්ඤා - මජ්ඣ. 7.
7. අබ්බකුටාව - මජ්ඣ. ස.ප. ව.

6432. බමුණ, මම මෙහි දී ඒ නො කටයුතු කරන තට දිවි නො දෙමි. ම විසින් විදුනාලද මේ සරය තාගේ ලේ බොන්නෙ යැ.

6433. බමුණ, තා මරා තාගේ හිස සිඳූ අක්මා සහිත හදමස් කපාගෙනා තාගේ මසින් මාර්ගදේවතාවන්ට 'පණ්ඩකුණ' යාග කරනෙමි. (බිලියම් කරනෙමි)

6434. බමුණ, තාගේ හදමස් කපාගෙනා තාගේ මසිනුදු මස්-තෙලිනුදු හිස්මුලිනුදු හෝම කරනෙමි.

6435. බමුණ මා විසින් තාගේ මසින් කරනලද එ මොනවට යාග කරනලද මොනොවට පුදනලද කවර හෙයින් යත්: ඒ හෙතුවින් තෝ රාජපුත්‍රයාගේ අඹුව හෝ දරුවන් හෝ නො ගෙන යන්නෙහි.

6436. වෙතපුත්‍රය, මාගේ බස් අසව. බමුණා ද දුතයා ද නො මැරියැයුතු වෙයි. එ කරුණෙන් දුතයා නො මරනි, මෙ දහම සනාතන (පුරාණ) වෙයි.

6437. හැම සිව්භූ සන්තිදුවනලදහ. පියරජ ඔහු දක්නට රිසි වෙයි, ඔහුගේ මවු ද දුබල යැ. නොබෝ කල්හි මැ ඇස් පිරිහෙයි. (නිරතුරු භැඩීමෙන)

6438. මම ඔවුන් විසින් මෙහෙයනලද්දෙමි, වෙතපුත්‍රය මාගේ බස් අසව. වෙසතුරු රජපුතු ගෙනා යමි. ඉදින් දනී නම් මට කියව.

6439. බමුණ, මාගේ ප්‍රිය (වෙසතුරු) හට ප්‍රිය දුතයෙහි, තට තුටුපඩුරු කොට මේ මිපිරු ලබුව ද මුවකලවෙ ද දෙමි. කැමැති සැපත් දෙන වෙසතුරු යම් තැනෙකැ වෙසේ ද එ දෙස ද තට කියමි.

ජූජක පර්වය නිමි.

6440. බමුණ යම් තැනෙකැ වෙසතුරු රජ දරුවන් හා සමග වාස කෙරේ ද තෙල පැනෙන ගල ඒ ගදමහන් පවුව යි. (කඳු පාමුලින් උතුරුදිග බලා ගොස් සක්දෙව් මවාදුන් අසපුවෙහි දක්නෙහි)

6441. (එ රජ) උතුම් තවුස්වෙස් ද දෙහෙට්ල්ල ද ගිනිපුදන සැන්ද ද (හොමදබ්බි) දළමඩුලු ද ධරනුයෙ අඳුන්දිව්සම් ධරනුයෙ බිමැ කොළ ඇතිරියෙහි හොව්. ගිනිදෙයියා පුදයි.

6442. තෙල නිල්වන් වූ නොයෙක් එල ධරන වෘක්කයෝ නැහි සිටි වලාකුළු මෙන් නිල්වන් අඳුන් කුළු මෙන් පැනෙහි.

6443. ධවස්සක ණණා ඛදිරා සාලා එඤ්ඤාමාලුචා,
සමපච්චෙධනති වාතෙන සකිං පිතාව මාණවා.
6444. උපරි දුමපරියායෙසු සංගීතියොව සුයරෙ,
නඡජුභා කොකිලසඛකා සමපතනාති දුමා දුමං.
6445. අභිභයනොනව ගච්ඡන්තං සාධාප ණණා¹සමෙරිතා,
රමයනොනව ආගතකුං මොදයනාති නිවාසිනං;
යඤ්ච වෙස්සන්තාරො රාජා සහ පුතොති සමච්චිති.
6446. ධාරෙතොනා බ්‍රාහ්මණං ව ණණං ආසදඤ්ච මසංඡටං,
වච්චෙව්‍යාසී ඡමා සෙති ජාතච්චෙදං නමස්සති.
6447. අමො කපිඤ්ඤා² පනසා සාලා ඡමුචු විහිතකා,³
හරිතකී ආමලකා අසාඤ්ඤා ඛදරානි ව,⁴
6448. වාරු තිබ්බරුකඛා චෙඤ්ච නිග්‍රොධා ව කපිඤ්ඤා,
මධු මධුකා චෙච්චනාති නිච්චෙ පකාඤ්ඤා වුදුඛරා.
6449. පාරෙචනා භවෙය්‍යා ව මුද්දිකා ව මධුකා,⁵
මධුං අනෙලකං තඤ්ච සකමාදය භුඤ්ඤා⁶රෙ.
6450. අභෙඤ්ඤාඤ්ච පුජිතා අමො අඤ්ඤා තිට්ඨනාති දෙමිලා,
අඤ්ඤා ආමා ව පකක ව හෙකච්චණණා⁷ තදුභයං.
6451. අචෙඤ්ච හෙට්ඨා පුරිසො අඤ්ඤාකානි ගණනාති,
ආමානි චෙච්ච පකානාති ව ණණංගඤ්ඤාඤ්චෙ.⁸
6452. අනෙච⁹ මෙ අච්ඡරියං තිඤ්ඤාතො පටිභාති මං,
දෙව්‍යානමිච්ච ආවාසො සොහති නඤ්ඤාපමො.
6453. විහෙදිකා නාලිකෙරා ඛඡජුරිනං බ්‍රහ්මාවනෙ,
මාලාව ගන්ථිතා යනාති ධඡග්‍රොනෙච දිස්සරෙ;
නානාවචණණාති පුපෙච්චි නභං තාරාවිතාමිච්ච.
6454. කුට්ඨි කුට්ඨනගරා⁹ පාටලියො ව පුජිතා,
පුතනාගා ගිරිපුතනාගා කොච්චාරා ව පුජිතා.

1. සාධාපතන - මජ්ඣ. සා. වී.
2. කපිඤ්ඤා - මජ්ඣ.
3. විහෙදකා - මජ්ඣ. සා.
4. ඛදරානිච්ච - මජ්ඣ.
5. මධුකානිකා - මජ්ඣ.
6. භුඤ්ඤා - මජ්ඣ. සා.
7. රජුකමා - මජ්ඣ.
8. තච්චෙ - මජ්ඣ.
9. කුට්ඨා කුට්ඨනගරා - මජ්ඣ. කුට්ඨි කුට්ඨනගරා - සා.

6443 දූව යැ අසු යැ කිහිරි යැ සල් යැ කොළොම් යැ මාළුවා යැ යන වෘක්ෂයෝ එක්වරක් මැ පානය කළ රාසොදුන් මෙන් පවතින් වෙවුළුති.

6444. වෘක්ෂශාඛා මතුයෙහි (සියොතුන් හඬ) දෙවිහී මෙන් ඇසෙයි. විලිකුළුමුළු හා කෙවිලිමුළු ගසින් ගසට පනිති.

6445. යම් පර්වතයෙකැ වෙසතුරු රජ දරුවන් සමග වාස කෙරේ ද (එහි) පවතින් සැලෙන ශාඛාපත්‍රයෝ තමා පියා යනුවහු කැඳවනුවන් වැන්නහ. තමා කරා එන්නහු රමණය කරනුවන් වැන්නහ. නිතිවසන දනන් තුටු කෙරෙති.

6446. (එ රජ එහි) උතුම් තවුස්වෙස් ද දෙහෙට්ටු ද ගිනිපුදන සැන්ද ද දළමඩුලු ද ධරණුයෙ අඳුන් දිවිසම් ධරණුයෙ බිමැ (පත් ඇතිරියෙහි) හොච්, ගිනි දෙවියා නමදී.

6447. අඹ ද ගිවුළු ද පනා (කොස්) ද සල් ද දඹ ද බුළු ද අරළු ද ඇඹුලු (තෙල්ලි) ද ඇසතු ද ඩෙබර ද,

6448. එහි රන්කිහිරි රුක් ද නුග ද හෙළ කිදි ඇසතු ද ඇත. මියුරු රස ඇති මීරුක්හු හොබවති. මිටි රුක්හි විලිකුන් දිඹුල්පල ද ඇත.

6449. කිරිපලු ද එල්ගෙද ද මී වැහෙන මිදි ද ඇත. එ වෙනෙහි නිවැසි මී තුමු මැ ගෙන බුදිති.

6450. ඒ වෙනෙහි ඇතැම් අඹරුක් කෙනෙක් මල්පිපි සිටිති. ඇතැම් අඹරුක් කෙනෙක් මැලැගෙන (පලගනිමින්) සිටිති. ඇතැම් අඹරුක් කෙනෙක් අමු පල ද විලිකුන් පල ද ඇති වැ සිටිති. එ අමු විලිකුන් දෙපල මැ නිල්මැඩියන් වැන්නහ හ.

6451. තවද ඒ අසපුවෙහි අඹරුක් යට සිටි පුරුෂ තෙම (රුකට නො නැහී මැ) වර්ණ ගන්ධ රසයෙන් උතුම් වූ අමු අඹ ද විලිකුන් අඹ ද නෙලාගනී.

6452. මට ඉතා මැ අසිරි යැ, මට විස්මය වැ වැටහෙයි, දෙවියනට නිවාස වූ නඳුනුයන මෙන් හොබී.

6453. ඉදි රුකින් සැදි මහවෙනෙහි තල් රුක් ද තෙරළු රුක් ද ඇති. සුපිපි රුක් ගෙතු මල්දම් සෙයින් සිටි, ධවජාග්‍රයන් මෙන් පැහෙයි, නන් පැහැ මලින් තරුවැලින් සැදි අහස මෙනි.

6454. සුළුකෙළිද ද උවුල්කාළ ද තුවරලා ද පළොල් රුක් ද පිපි සිටිත්, දෙඹරුක් ද මහදෙඹරුක් ද කොබොළල රුක් ද පිපි සිටිත්.

- 6455. උඝුලකා යොමරුකඛා අගරු¹හලලියො බහු,
පුත්තජීවා² ච කකුධා³ අසනා වෙසු පුජ්ඣිතා.
- 6456. කුටජා සලලා නීපා කොසමලලුජා ධවා,
සාලා ච පුජ්ඣිතා තසු පලාලබලසනනිභා.⁴
- 6457. තසුසාවීදුරෙ පොකඛරණී භූචීභාගෙ මනොරමෙ,
පදුමුපලසඤ්ජනා දෙවානමීච නඤ්ජනෙ.
- 6458. අපේසු පුජ්ජරසමනා කොකිලා මඤ්ජුභාණිකා,
අභිනාදෙහති පචනං⁵ උතුසමුපුජ්ඣිතෙ දුමෙ.
- 6459. භසුසනති මකරදෙහි⁶ පොකඛරෙ පොකඛරෙ මධු,
අපේසු වාතා වායනානි දකඛිණා අඵ පච්ඡමා;
පදුමකිඤ්ඤකඛරෙණුභි ඔකිණෙණා හොති අසුසමො.
- 6460. චූලා සිඛකාටකා වෙසු සංසාදියා පසාදියා,⁷
මචජකචජපච්චාචීඛා බහු වෙසු මුපයානකා;
මධුං භිංසෙති සචති බීරං සප්පි මුලාලිති.⁸
- 6461. සුරභි තං චනං වාති නානාගඤ්ඤසමෙරිතං,⁹
සමිඤ්ඤතෙච ගජෙන පුජ්ජාසාධාති තං චනං;
භමරා පුජ්ජගඤ්ඤන සමනතාචීභිනාදිතා.
- 6462. අපේසු සකුණා සහති නානාවණ්ණා බහු දීජා,
මොදනානි සහ හරියානි අඤ්ඤමඤ්ඤං පකුජීජනා.
- 6463. නඤ්ඤිකා ජීවපුත්තා ච ජීව පුත්තා ච පියා ච නො,
පියා පුත්තා පියා නඤ්ඤ දීජා පොකඛරණීසරා.
- 6464. මාලාව ගන්ථිතා යනානි ධජගානෙච දීඝසෙර,
නානාවණ්ණෙහි පුජ්ජෙහි කුසලෙහි සුගතධිකා;
යසු වෙසුසනාරො රාජා සහ පුජ්ජෙහි සමිඤ්ඤි.
- 6465. ධාරෙතොතා බ්‍රාහ්මණං චණ්ණං ආසදං ච මසං ජටං,
චම්චවාසී ජමා සෙති ජාතවෙදං නමස්සති.

- 1. අගල - මජ්ඣ.
- 2. පුට්ඨවා - මජ්ඣ.
- 3. කුකකුටා - සත.
- 4. සනතාභා - මජ්ඣ.
- 5. තං චනං - මජ්ඣ. සා.
- 6. මකරනෙහි - මජ්ඣ.
- 7. සංසාරියපසාරියා - මජ්ඣ.
- 8. සබ්බිමුලාරිති - මජ්ඣ.
- 9. සමොදිකා - මජ්ඣ.

6455. එහි එරහන්ද ද සෝමරුක් ද අභිල්ලුක් ද බදුලුරුක් ද බොහෝ යැ, අවරි ද සුළුකුඹුක් ද පියාරුක් ද පිපි සිටියි.

6456. එහි මහකෙළිද ද සලල රුක් ද බක්මිරුක් ද කොසඹ රුක් ද දෙල් රුක් ද දුවරුක් ද සල්ලුක් ද පිපි සිටියි. (රුක් යට වගළ මල්දස) පියුරු කලවිටි වැන්න.

6457. එ අසපුවට නුදුරෙහි මනරම් බිම් පෙදෙසෙකැ දෙව්-යන්ගේ නඳුනුයනෙහි මෙන් පියුමුපුලෙන් සැදි (සිවුරැස්) පොකුණක් ඇත.

6458. තවද එහි පොකුරුමී රසින් මත් වූ මියුරු හඬ ඇති කුරවිකෙවිල්ලෝ සෘතු සමයෙහි පිපිරුක්හි හිඳ (සියහඬින්) මහ වනය වෙසෙසින් හඬවති.

6459. මලින් බස්නා මුවරදින් පොකුරුපතැ පොකුරුපතැ මී ඇත. තවද ඒ අසපුවෙහි දකුණුදෙසින් අවරදෙසින් දසනුදසින් පවත් හමයි. පියුම් කෙසරුයෙන් හා රොනින් එ අසපුව ගැවැසි ගත්තේ වෙයි.

6460. ඒ පොකුණෙහි මහවිල්කටු ද සවයංජාත හුරුහැල් ද එයින් පතිත වැ හැටි හැල් ද ඇත. රැහැබැඳ ඇවිදිනා මස්කැස්බෝ ද ඇත. එහි කකුළුවෝ ද බොහෝ වෙති. නෙළුලියෙන් මී වැහෙයි, නෙළුලියෙන් වැහෙන රස කිරිමුසු ගිතෙල් වැන්න.

6461. නන් ගදින් වැහුණ එ උනය සුවද හමයි. පුෂ්පශාඛා-යෙන් ප්‍රවෘත්ත ගන්ධයෙන් එ වනය පැමිණි දනන් මත් කෙරේ මැ යැ. බමරු මල්ගදින් භාත්පසැ නද දෙති.

6462. තවද එ වෙනෙහි ලිහිණියෝ ඇත. නන් පැහැති බොහෝ ලිහිණිහු ඔවුනොවුන්ට කුල්නාහු ලිහිණි දෙනුන් හා තුටු වෙති.

6463. (වෙසතුරු රජුනි, තෙපි) තුස්ව යි කියන නන්දික ලිහිණියෝ ද දරුවන් සමග සැරදෙව යි කියන ජීවපුණ්ණ ලිහිණි-යෝ ද තෙපි ද සැරදෙව කොප ප්‍රිය දරුවෝ ද සැරදෙත්ව යි කියන ලිහිණියෝ ද තෙපි ද තුටුව කොප දරුවෝ ද තුටුවෙන්වයි කියන ලිහිණියෝ ද පොකුණ මැ නිවෙස් කොට ඇතියහ.

6464. යම් තැනෙකැ වෙසතුරු රජ දරුවන් සමග සන්භිදේ ද එ වනහිස් නන් පැහැ මලින් නිපුණයන් වීසින් ගෙතු මල්දම් සෙයින් හොබෙන යැ.

6465. (එහි වෙසතුරු රජ) තවුස්වෙස් ද දෙහෙවිල්ල ද හොමදබබිය ද දළමඩුලු ද ධරනුයෙ අඳුන්දිවිසම් ධරනුයෙ බිමැ (පත් ඇතිරියෙහි) හොවී. ගිනිදෙවියා නමදී.

- 6466. ඉදඤ්ච මෙ සතතුභතතං මධුනා පටිසංයුතං,
මධුපිණ්ඩිකා ච සුකතායො සතතුභතතං දදමි තෙ.
- 6467. තුයෙහෙව සමෙලං හොතු නාභං ඉච්ඡාමී සමෙලං,
ඉතොපි බ්‍රහෙම ගණ්ඨාභී ගච්ඡ බ්‍රහෙම යථාසුඛං.
- 7468. අයං එකපදී එති උජුං ගච්ඡති අසසමං,
ඉසීපි අච්චුතො තස්ස පබ්බාදනො රජසස්සිරො;
ධාරෙනො ආභමණං වණ්ණං ආසදඤ්ච මසඤ්චං.
- 6469. වච්චොසී ජලා සෙති ජාතවෙදං නමසසති,
තං තං ගතවාන පුච්ඡස්සු යො තෙ මග්ගං පවකඛති.
- 6470. ඉදං සුඤ්චා බ්‍රහමබ්‍රහ්මි වෙනං කඤ්චා පදකඛිණං,
උදගභවීනො පසසාමී යෙනාසි අච්චුතො¹ ඉසී.

චූළචතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

- 6471. ගච්ඡනො යො භාරචාපො අද්දස අච්චුතං ඉසී,
දීඤ්චාන තං භාරචාපො සමෙතොදි ඉසීනා සහ.
- 6472. කච්චිනත්‍ර හොතො කුසලං කච්චි හොතො අනාමයං,
කච්චි උඤ්ඤන්ත යාපෙසී කච්චි මූලඵලා ඛහු.
- 6473. කච්චි ඩංසා ච මකසා ච අපපමෙව සිරිංසපා,²
වනෙ වාළමීගාකිණ්ණෙණ කච්චි භිංසා න විජ්ජති.
- 6474. කුසලඤ්චව මෙ බ්‍රහෙම අථො බ්‍රහෙම අනාමයං,
අථො උඤ්ඤන්ත යාපෙමී අථො මූලඵලා ඛහු.
- 6475. අථො ඩංසා ච මකසා ච අපපමෙව සිරිංසපා,
වනෙ වාළමීගාකිණ්ණෙණ භිංසා මග්ගං න විජ්ජති.
- 6476. ඛහුති වසස පුගානි අසසමෙ වසතො³ මම,
නාභීජානාමී උප්පතතං ආබාධං අමනොරමං.
- 6477. ස්වාගතං තෙ මහාබ්‍රහෙම අථො තෙ අදුරාගතං,
අනො පටිස භද්දනො පාදෙ පකඛාලයස්සු තෙ.
- 6478. නිඤ්ඤානි පියාලානි මධුකෙ කාසුමාරියො,
ඵලානි බුද්ධකප්පානි භුඤ්ජ බ්‍රහෙම වරං වරං.

---

1. මච්චුතො - මජ්ඣං.
2. සරිසපා - මජ්ඣං.
3. සමමතො - මජ්ඣං.

6466. (වෙනපුත්‍රය,) මේ මා සතු අත්සුණු බත මියෙන් හැනුයෙ යැ. මොනවට කළ අත්වට ද අත්සුණුබත ද තොපට දෙමි. (මෙය ගනුව.)

6467. මාර්ගොපකරණ තොපට මැ වේවා. මම තොපගේ මහ උවරණ නො කැමැත්තෙමි. බමුණ, ලෙඩිනුදු ගනුව, බමුණ සුවසේ යව.

6468. මේ එක්පිය මහ හමුයෙහි එයි, හෙ ද අසපුවට ඉඳුරා යෙයි. එ මහැ මැලිඳන් ඇති රජස්මුසු හිස් ඇති 'අව්‍යුත' නම් තවුසෙක් ද වෙසෙ යි.

6469. හෙ තවුස්වෙස් ද මල්පල නෙලන අකුසුදු ගිනි පුදන සැන්ද ද දළමඩුලුදු ධරණුයෙ දඳුන්දිවිසම් ධරණුයෙ බිමැ (පක් ඇතිරියෙහි) හෝනෙ යැ. ගිනිදෙවියා පුදයි. තෙපි ගොස් ඔහු අතින් පුළුවුව. හෙ තොපට මහ කියන්නෙ යැ.

6470. බමුණු මෙය අසා සැදුරු පැදකුණු කොට 'අව්‍යුත' තවුස් යම් තැනෙකැ වී ද එහි ඔදවැඩි සිතැති වැ පිටත් වැ ගියේ.

සුඵවන වැනුමි.

6471. එ පුජක බමුණු යන්නෙ අව්‍යුත' තවුසා දිටි. බමුණු ඔහු දකැ තවුසා සමග පිළිසඳර කෙළේ යැ.

6472. කිම හවත්හට රෝග නැද් ද? කිම හවත්හට දුක් නැද් ද? කිම වනමුල්පලයෙන් යැපෙහි ද? කිම මුල් හා පලවැළ බොහෝ ඇද්ද?

6473. කිම තොපට මැසිමදුරුවෝ ද දික්දැසප්හු ද අල්ප මැ වෙන් ද? සැඬමුවන් ගැවැසිගත් වෙනෙහි කිම හිංසා නැද්ද?

6474. බමුණ, මට රෝග නැත. තවද මට දුක් නැත. වන මුල්පලවැළින් යැපෙමි. මුල් හා පලවැළ බොහෝ යැ.

6475. තවද මැසිමදුරුවෝ ද දීර්ඝජාති සර්පයෝ ද අල්ප මැ වෙති. සැඬමුවන් ගැවැසිගත් වෙනෙහි මට හිංසා නැත.

6476. බොහෝ අවුරුදු ගණන් අසපුවෙහි වසන මට උපන් නො සිත්කලු රෝගයක් නො දන්මි.

6477. බමුණ තොපට ස්වාගත යැ (තොපගේ පැමිණීම මැනැවැ) තවද තොපගේ නො මනා ඊමෙක් නො වෙයි. තොපට යහපතක් වේවා. තොපගේ පා ධොවන කරව. ඇතුළු පන්සලට පිවිසෙව.

6478. බමුණ, නිඹිරිපල යැ පියල්පල යැ මිහිරි කවුළුරමිණිය යැ දඬුළුල්බැ මී යැ යන මේ ඇත. උතුම් උතුම් දෑය වළඳව.

- 6479. ඉද්දිපි පානීයං සීතං ආහතං ගිරිගඤ්ජරා,
තතො පිට මහාබ්‍රහ්මෙ සවෙ නං අභිකඛ්ඛසි.
- 6480. පටිගග්ගීතං යං දිනනං සබ්බස්ස අග්ගියං කතං,
සඤ්ජයස්ස සකං පුත්තං සිව්භි විප්පවාසිතං;
තමහං දස්සනමාගතො යදි ජානාසි සංස මෙ.
- 6481. න හවං එති පුඤ්ඤත්ථං සිව්චරාජස්ස දස්සනං,
මඤ්ඤෙ හවං පත්ඨයති රඤ්ඤෙ හරියං පතිබ්බතං.
- 6482. මඤ්ඤෙ කණ්ණාජිතං දසීං ජාලිං දසඤ්ඤ ඉච්ඡසි,
අඵවා තප්පයා මාතාපුත්තෙ අරඤ්ඤෙ නොකුමාගතො;
න තස්ස භොගා වීජ්ජන්ති ධනං ධඤ්ඤෙඤ්ඤ ඩ්‍රාහමණ.
- 6483. අකුඤ්ඤරූපාහං භොතො නාහං යාවිකුමාගතො,
සාධු දස්සනමරියානං සනතිවාසො සද සුඛො.
- 6484. අදිට්ඨපුඤ්ඤො සිව්චරාජා සිව්භි විප්පවාසිතො,
තමහං දස්සනමාගතො යදි ජානාසි සංස මෙ.
- 6485. එස සෙලො මහාබ්‍රහ්මෙ පබ්බතො ගන්ධමාදනො,
යත්ථ වෙස්සන්තරො රාජා සහපුත්තෙහි සමමති.
- 6486. ධාරෙතොතා බ්‍රාහ්මණං වණ්ණං ආසදඤ්ඤ මසං ජටං,
වච්චවාසී ඡමා සෙති ජාතවෙදං නමස්සති.
- 6487. එතෙ නීලා පදිස්සන්ති නානාඵලධරා දුමා,
උග්ගතා අඤ්ඤකුටාව නීලා අඤ්ඤතපබ්බතා.
- 6488. ධවස්සකණ්ණො බද්දිරා සාලාඵන්දනමාලුවා,
සමප්පෙධනති වාතෙන සකිං පීතාව මාණවා.
- 6489. උපරි දුමපරියායෙසු සංගීතියොව සුයරෙ,
නඤ්ඤා කොකිලසඛ්ඛා සමප්පනති දුමා දුමං.
- 6490. අව්භයනොතව ගච්ඡන්තං සාධාපක්ඛසමමරිතා,¹
රමයනොතව ආගන්තුං මොදයනති නිවාසිතං;
යත්ථ වෙස්සන්තරො රාජා සහ පුත්තෙහි සමමති.

1. සමරිතා - මජ්ඣ.

6479. මෙ පැනුණු සිහිලැ. ගල්කුසින් බට හොයින් ගෙනෙන ලද. බමුණ ඉදින් තෙපි රිසියවු නම් එයින් ගෙන පානය කරව.

6480. යමක් තොප විසින් දෙමි යි කී නම් ඒ දෙනලද මැ වේවා මා විසිනුදු පිළිගන්නාලද මැ වේවා. සියල්ල පඩුරු කරන ලද යැ. සදමහරජුගේ සියපින් (වෙසතුරු) සිවින් කෙරෙන් වෙන් වැ වසන බව නො දනු ද? මම ඔහු දක්නට අයිමි. ඉදින් දන්නවු නම් මට කියව.

6481. හවත් සිවිරජහු දක්නට පින් පිණිස නො එයි. හවත් රජහට පර්නි වූ අඹුව පතන වනැයි හඟිමි.

6482. කෘෂ්ණාභිතා දූස් කොට ජාලිය දස් කොට රුස්නා වනැයි හඟිමි. නොහොත් මව යැ දෙදරු යැ යන නිදෙනා වනයෙන් ගෙන යන්නට අයෙ වනැ යි හඟිමි. කොළ බමුණ, ඔහට හෝග නැත. ධනධාන්‍ය ද නැත.

6483. මම හවත්හු විසින් නො කිපියුතු සැහැවියෙමි. මම කිසිත් යදනට නො ආමි. ආයඛියන්ගේ දුක්ම යහපත. ඔවුන් හා සමග විසීම හැමද සුව යැ.

6484. සිව්මහරජ යම් දවසෙකැ සිවින් විසින් රටින් නෙරන ලද ද එ දවස් පටන් හෙ මා විසින් නුදුටුවීරු යැ. එයින් මම ඔහු දක්නට අයිමි. ඉදින් දනු නම් මට කියව.

6485. බමුණ, යම් තැනෙකැ වෙසතුරු රජ දරුවන් සමග යන්හිදේ ද තෙල පැනෙන ගල ඒ ගදමහත් පව්ව යි.

6486. හේ තවුස්වෙස් ද දෙහෙට්ල්ල ද ගිනිපුදන සැන්ද ද දළමඩුලු ද ධරනුයෙ අඳුන්දිවිසම් ධරනුයෙ බිමැ (පත් ඇතිරියෙහි) හොවී. ගිනිදෙවියා පුදයි.

6487. තෙල නිල්වන් වූ නොයෙක් පල ධරන වෘක්ෂයෝ නැහී සිටි වලාකුළු මෙන් නිල්වන් අඳුන්කුළු මෙන් පැනෙති.

6488. දුව යැ අසු යැ කිහිරි යැ සල් යැ කොළොම් යැ මාඵවා යැ යන වෘක්ෂයෝ එක්වරක් පානය කළ රාසොඳුන් මෙන් පවතින් වෙවුළති.

6489. රුක්අතු මතුයෙහි (සියොතුන් හඬ) දෙවිගී මෙන් ඇසෙයි. විලිකුළුගණා හා කෙවිලිගණා ගසින් ගසට පනිති.

6490. යම් තැනෙකැ වෙසතුරු රජ දරුවන් හා සමග වෙස් ද (එහි) පවතින් සැලෙන තුරුසාපක් තමා පියා යනුවහු කැඳවනුවන් වැන්නහ. තමා කරා එනුවහු රමණය කරනුවන් වැන්නහ. නිකි වසන දනන් තුටු කරනුවහ.

6491. ධාරෙතොතා බ්‍රාහ්මණං විණ්ණං ආසදඤ්ඤි මසං ජටං,
විච්චවාසී ජමා සෙති ජාතවෙදං නමසසති.

6492. කරෙරිමාලා විතතා භූමිභාගෙ මනොරමෙ,
සද්දලාහරිතා භූමී න තඤ්චුධංසතෙ රජො.

6493. මයුරගීවසධකාසා තුලඵසසසමුපමා,
තිණානි නාතිවහතනති සමනතා වතුරඬගුලා.

6494. අඬ්ඛා ජමබ්බ කපිජා ව නිවෙ පසතා උදුඬරා,
පරිභොගෙහි රුකෙඛි වනං තං රතිවධස්තං.

6495. වෙඵරියවණඤ්ඤපනිභං මවජගුඬනිසෙවිතං,
සුචිං සුගඤ්ඤං සලිලං ආපො තඤ්චි සඤ්ඤි.

6496. තසසාවීදුරෙ පොකඛරණි භූමිභාගෙ මනොරමෙ,
පදුමුපලසඤ්ඤතතා දෙවානමීව තඤ්ඤො.

6497. තිණි උපලජාතානි තසමිං සරසි බ්‍රාහ්මණ,
විචිත්‍ර නීලානෙකානි සෙතා ලොහිතකානි ව.

6498. ඛොමා ව තඤ්ච පදුමා සෙතසොගන්ධකෙහි ව,
කලඬකෙහි සඤ්ඤතො මුචලිඤ්ඤා නාම සො සරො.

6499. අඵඵඤ්ච පදුමා චුලලා අපරියනතාව² දිසසරෙ,
ගීමහා හෙමනතිකා චුලලා ජණඤ්ඤතගසාඋපඤ්ඤරා.

6500. සුරගී සමපවායනති විචිතතා පුපඵසඤ්ඤා,
හමරා පුපඵගඤ්ඤන සමනතාමභිතාදිතා.

6501. අඵඵඤ්ච උදකනතසමිං රුකඛා තිට්ඨනති බ්‍රාහ්මණ,
කදඬා පාටලි චුලලා කොවීලාරා ව පුපඤ්ඤා.

6502. අඵඵකොලා කචිකාරා ව පාරිජඤ්ඤා ව පුපඤ්ඤා,
වාරණසායනා රුකඛා මුචලිඤ්ඤමභිතො³ සරං,

6503. සිරිසා සෙතපාරිසා සාධු වායනති පදමකා,
නිගුණධි සිරිනිගුණධි අසනා වෙඤ්ච පුපඤ්ඤා.

1. කලඬකෙහි - මජ්ඣ. 2. පරියනතාව - මජ්ඣ. 3. මුහුණතො - මජ්ඣ. වී.

6491. (එරජ එහි) තවුස්වෙස් ද පලවැළ නෙළන අකුස්ස ද ගිනි පුදන සැන්ද ද දළමඩුලු ද ධරතූයෙ අඳුන්දිවිසම් හඳුනුයෙ බිමැ (පත් ඇතිරියෙහි) සයන කෙරෙයි, ගිනිදෙවියා නමදී.

6492. (එ වෙනෙහි) සිත්කලු බිම්පෙදෙස්හි පැතිර සිටී හෙළ-ගිරිකිල්ල මල් ඇති බිම හීතණයෙන් නිල්වන් වූයෙ යැ. එ බිමැ ධූලි නො නැහෙයි.

6493. මොනරකර බඳු වූ හිඹුල්පුළුන් පහස් සම උපමා ඇති තෘණයෝ භාත්පස්හි සකරතුල් ඉක්ම නො වැඩෙති.

6494. අඹ දඹ ගිවුලු ද මිටිරුක්හි විලිකුන් දිඹුල් ද ඇත. (නොයෙක් මල්පලයෙන් සැදී) පරිභොග වෘක්ෂයෙන් එ වන ඇලුම් වඩයි.

6495. මස්කැලන් විසිරුන් නිති සෙවුනාලද වෙරළමිණි වන් පැහැ ඇති පිරිසුදු සුවද සිල්ලේ ඇති (කඳුරැලියෙන් බස්නා) දියදහර එ වනළැවිහි ගලායෙයි.

6496. එයට නුදුරෙහි මනරම් බිම්පෙදෙසෙකැ දෙවියන්ගේ නඳුකුයනෙහි මෙන් පියුමුපුලින් සැදී පොකුණෙක් ඇත.

6497. බමුණ, එ සිවුරැස් පොකුණෙහි තුන් උපුල්ජාතියක් ඇත. එක් ජාතියක් නිල්පැහැ වෙයි, එක් ජාතියක් සුදුපැහැ වෙයි, එක් ජාතියක් ලේපැහැ වෙයි, එ පොකුණ විසිතුරු යැ.

6498. බමුණ, ඒ වනළැහැබහි විලෙකුදු ඇත.* ඒ විලැ හෙළපියුම්හු හෙළ පිළි අතුළ තැන් වැනියහ. හෙළපුලින් හා හෙල්මැල්ලෙන් ද දියකුරයෙන් ද ගැවැසුණෙ යැ. එ විල ඉවලින්ද නමැ.

6499. තවද ඒ මුදලිඳු විල්හි පිපි පියුම්හු කෙළවර නැත්තවුන් මෙන් පෙනෙන්නාහ. ගිමන් හිමන් සෘතුයෙහි වූ පිපි පියුම්හු දණ පමණ දියෙහි පැතිර සිටිති.

6500. විසිතුරු මල්පතර සුවද පතුරුවයි. බමරු මල්ගඳින් භාත්පසැ අභිනාද කෙරෙති.

6501. තවද බමුණ, ඒ විල්දිය කෙළවර වෘක්ෂයෝ පවතිත්, සුපිපි කොළොම් රුක් යැ පළොල් රුක් යැ පිපි කොබලිල රුක් යැ.

6502. අඟුණ රුක් යැ වැල්කිණිහිරි යැ කරගස් යැ එරබඳු යැ නාරුක් යැ යන මෙ රුක් මුදලිඳු විල් වට පිපි සිටී.

6503. මහරි යැ හෙළපළ යැ පියුම්ගස් යැ යන මෙ රුක් මනා සුවද හමයි, මහනික ද සුළුනික ද පියාරුක් ද එහි පිපි වන සිටී.

* මේ පාඨය මුද්‍රිත අවධාවෙහි නැත. වෙසතුරුද සන්නයෙහි ඇත. 'මාහමණ එස සරොපි අස්' යනු පාඨයි.

6504. පංගුරා වතුලා සාලා¹ යොහඤ්ජනා ව පුප්ඵතා,
කෙතකා කණ්කාරා ව කණුවෙරා ව පුප්ඵතා.
6505. අජජ්ජනා අජජ්ජකණණා ව මහානාමා ව පුප්ඵතා,
සමපුප්ඵතග්ගා² තිට්ඨනති පජ්ජලනෙනව කිංසුකා.
6506. යෙනපණණි³ සත්තපණණා කදලියො කුසුමහරා,
ධත්තකකාරී පුප්ඵතී සිංසපාවරණෙහි⁴ ව.
6507. අවජ්චා සබ්බො රුක්ඛා සලලකියො ව පුප්ඵතා,
සෙනගෙරු ව තගරා මංසිකුට්ඨා කුලාවරා.
6508. දහරා ව රුක්ඛා වුද්ධා ව අකුට්ඨො වෙස්ස පුප්ඵතා,
අසසමං උභතො ධනති අග්ගාගාරං සමනනතො.
6509. අපේස්ස උදකනනසමිං බහුජානො එජ්ජණිකො,
මුග්ගතියො කරතියො සෙවාලසිංසකං බහු.
6510. උඤ්ඤපවනනං⁵ උලලුළුචිතං මකඛිකා හිංගුජාලකා,
දසීමකවකො⁶ වෙස්ස බහු නීවෙකලමබ්බකා.
6511. එළමබරකසඤ්ජනා රුක්ඛා තිට්ඨනති බ්‍රාහ්මණං,
සත්තාහං ධාරියමානානං ගජෙධා තෙසං න ජිජ්ජති.
6512. උභතො සරං මුවලිඤ්ඤං පුප්ඵතා තිට්ඨනති යොහනා,⁷
ඉත්ථිවරෙහි සඤ්ජනනං වනං තං උපයොගිතං.⁸
අධස්මාසං ධාරියමානානං ගජෙධා තෙසං න ජිජ්ජති,
6513. නීලපුප්ඵ සෙනවාරී පුප්ඵතා ගිරිකණ්ණිකා;
කටෙරුකෙහි⁹ සඤ්ජනනං වනං තං තුලසීහි ව.
6514. සද්දමමතෙව ගජෙධන පුප්ඵසාධාහි තං වනං,
හමරා පුප්ඵගජෙධන සමනනාමභිනාදිතා.

---

1. පංකුලා බහුලා සෙලා - මජ්ඣිමං, පංකුරා - ස්‍යා.
2. සුපුප්ඵතග්ගා - මජ්ඣිමං.
3. යෙනපණණං - මජ්ඣිමං.
4. පාවරණෙහි - මජ්ඣිමං, සී, ස්‍යා.
5. උද්ධාපවනනං - ස්‍යා, චි.
6. දසීමකුඤ්ඤකො - මජ්ඣිමං.
7. නාගසො - මජ්ඣිමං, ස්‍යා.
8. යොහනී - මජ්ඣිමං.
9. කටෙරුකෙහි - මජ්ඣිමං, ස්‍යා.

6504. පහුරු යැ මුහුළු යැ සල් යැ මුරුංගා යැ යන මෙ රුක් පිපි සිටී. දුනුකේශස් ද කිණිහිරිගස් ද කණේරුගස් ද පිපි වන සිටී.

6505. මහකුඹුක් ද සුළුකුඹුක් ද මහඋක් ද පිපි වන සිටියි, මොනොවට පිපි අග ඇති කැලැරුක්හු දිලියෙන අහුරු මෙන් සිටිති.

6506. ඇත්දෙමට යැ සත්පත් (රුක්අත්තන) යැ කදල යැ වනුක් යැ දුනුවලලා හා නිටිභ යැ යන රුක්මලින් ද ඇට්ටර හා වරණ රුකින් ද එ වන හොබී.

6507. අසුගස් ද තෙලඹු රුක් ද හින්සල් රුක් ද පිපි වන සිටියි. හෙළවසුරුක් ද තුවරලා ද මැසිගස් ද උපුල්කොළ ද කුලුවරගස් ද ඇත.

6508. එ වෙනෙහි සාපු වූ ද පිපියා වූ ද තරුණ රුක් ද මහලු රුක් ද අසපුව දෙපසැ ද ගිනිහල්ගෙය සිසාරා ද සිටී.

6509. තවද එ විල්හි උදකාන්තයෙහි බහුල වූ හටගත් දමුණු (දඹල) ද ඇත. සිහින්මුහු ද මහමැ ද කටුකොහොවිලද බෙහෙවැ.

6510. (එ වීල) මියර ඇතියෙ යැ. වාතයෙන් අලළන ලද්දෙ යැ. මීමැස්සන් නද දෙන මල්පිපි හුඟුගස් හා රත්කරවගස් ඇතියෙ යැ. සුළු අංගෙන්ද මහඅංගෙන්ද හුරුකලන්ද රුක් මෙහි බෙහෙවැ.

6511. බමුණ, හෙළ කලවැලින් ගැවැසිගත් වෘක්ෂයෝ සිටිති. සන්දවසක් මුළුල්ලෙහි ධරනුලබන ඒ (දසී මකවකාදි) කුසුමයන්ගේ සුවද නො සිදෙයි.

6512. මුදලිඳු විල් දෙපසැ හොබනා කුසුම් පවති. එරහැදි රුකින් සැදි එ වන හොබනෙ යැ. අධිමසක් මුළුල්ලෙහි ධරනු ලබන ඒ එරහැදි ආදි කුසුමයන්ගේ සුවද නො සිදෙයි.

6513. (එහි) පිපියා වූ දියමෙරලිය සෙතවාරි නිල්කටරොළ ඇත. එ වනය කටෙරුකයෙන් හා තලාගසින් වැසුණෙ යැ.

6514. එ වනය මල් අත්තෙන් පවත්නා ගඳින් (පැමිණි දනන්) මද දනවා මැ යි. මල්ගඳින් හාත්පසැ නද දෙන බමරු වෙති.

6515. තිණිකසාරුජාතානි¹ තසමිං සරසි බ්‍රාහ්මණ,
කුලිභමනනානි වෙකානි මුරපමනනානි² තා උභො.
6516. අඵෙඤ්ඤ සාසපො බහුකෝ³ නාදියෝ⁴ හරිතායුතො,
අසී තාලාව තිට්ඨනති ඡෙජ්ජා ඉන්දීවරා බහු.
6517. අපෙඨාටා සුරියවලලී ව කාළියා⁵ මධුගන්ධියා,
අසොකා මුද්දයනති ව වලලිභො බුද්දපුපථියො.
6518. කොරණ්ඩකා අනොජා ව පුපථිතා නාගවලලිකා,
රුක්ඛමාරුඤ්ඤ තිට්ඨනති චුලලා කිංසුකවලලියො.
6519. කට්ටරුහා ව වාසනති යුථිකා⁶ මධුගන්ධියො,
නිලියා සුමනා හණ්ඨි සොහති පදුමුක්ඛරො.
6520. පාටලී සමුද්දකපසාසි කණිකාරා ව පුපථිතා,
භෙමජාලාව දිසසනති රුවිරා අගභිසිධුපමා.
6521. යානි කානි⁷ ව පුපඨානි ඵලජානුදකානි ව,
සබ්බානි තඤ්ඤ දිසසනති ඵවං රමෙමා මහොදධි.
6522. අඵසසා පොකඛරණියා පහුතා වාරිගොවරා,
රොහිතා නළපී⁸ සිඛගු කුමනීලා මකරා සුසු.
6523. මධු ව මධුලලිඨි ව තාලියා ව පියඛගුකා,
උත්තකා හද්දමුක්ඛා ව⁹ සතපුපඨා¹⁰ ව ලොලුපා.
6524. සුරභී ව රුක්ඛා තගරා¹¹ පහුතා කුඛගවණ්ඨකා,¹²
පඤ්ඤා නරද්ද කුට්ඨා කුමාමකා ව හරෙණුකා.
6525. හලිඤ්ඤා ගන්ධසිලා හිරිවෙරා ව ගුණුලා,
විභෙදිකා¹³ වොරකා කුට්ඨා කපුරා ව කලිඛු ව.¹⁴
6526. අඵෙඤ්ඤ සීනව්‍යග්ගා ව පුරියාලු ව හත්ථියො,¹⁵
ඵණෙය්‍යා පසද්ද වෙව රොහිව්වා සරහා මීගා.

1. කණ්ණරු - මජ්ඣ.	6. යොධිකා - මජ්ඣ.
2. මුඛමනනානි - මජ්ඣ. මුරමනනානි - ස්‍යා.	7. තානිව - මජ්ඣ.
3. බහුකෝ - මජ්ඣ. වී.	8. නළපෙ - මජ්ඣ.
4. නාදියෝ - මජ්ඣ.	9. කුට්ඨකාහද්දමුට්ඨා - මජ්ඣ. කුද්දජා - ස්‍යා.
5. කොළියා - මජ්ඣ.	10. සෙතපුපඨා - මජ්ඣ. සතත - මජ්ඣ. ස්‍යා.
11. සුරභිමරුක්ඛ තගරා - මජ්ඣ. සුරභිමරු තගරා - ස්‍යා.	
12. බහුකා කුඛගවලලිකා - මජ්ඣ. ස්‍යා.	
13. විභෙදකා - මජ්ඣ.	
14. කලිංභකා - මජ්ඣ.	
15. හත්ථියො - මජ්ඣ.	

6515. බමුණ, ඒ විල් අයුතුන් කැකිරි ජාතියෙකැ. එක් ජාතියක් කළ පමණ වෙයි. දෙ ජාතියක් මිහිභුබෙර පමණ වෙයි.

6516. තවද ඒ අසපු අබියෙස අබ ද හරිතායුත යැ නාදිය යැ යන ලුහුණු ද බෙහෙව. ඉදිරුක්භු තල්ලුක් මෙන් සිටිති. මිටින් සිදැලියැහැකි රන් එරහැදි බෙහෙව.

6517. ගැහැවි සමණවැල් ද හිරිවැල් ද කැලිය ද මිහිගෙදි ද හෝපලු ද නිතු ද ලබුකොමඩු ද හිහිනි රුක් ද.

6518. කටුකරඩු ද අනොජා ද පිපි සිටියහ. නාලිය ද හිරමසු වැල් ද ගස් නැග පිපිවන මැ සිටිති.

6519. රන්කටුකරඩු ද වැකොද ද විනිගස් ද ඉද්ද ද වැල්-සමන් ද යොහොඹු ද ගඳඇඹුලු ද යන මේ රුකින් එ වන හොබී.

6520. පළොල් ද සුරිදුගස් ද කිණිහිරිගස් ද පිපියාහු රුසිරු ගිනිසිඵ වැන්නහ. එළාලු රන්දල් මෙන් පැනෙති.

6521. දියැ ගොඩැ උපදනා යම් කිසි කුසුමයෙක් ඇද්ද එහැම කුසුම් ඒ විල්හි පැනෙති. මහදියකද දරන මුදලිඳු විල මෙසේ රමණී වෙයි.

6522. තවද ඒ මුදලිඳු විල්හි දිය ගොදුරු කොට ඇති, රෙහෙමස්භු ද ඉස්සෝ ද සුභුමස්භු ද කිඹුලෝ ද මෝරු ද සුංසුමාරයෝ ද බොහෝ වෙති.

6523. මී ද වැල්මී ද තලිස්පතුරු ද පුවඟ ද කළුතීර ද වම්මතු ද සියපුස් ද ලොලුප ද.

6524. තුවරලා යැ තුඛගවණක යැ පද්මක යැ නරද යැ කුටඹ යැ කුමක යැ හරෙණුක යැ යන සුවද රුක් බෙහෙව.

6525. දෙ කසා ද සිරියෙල් ද හිරිවේරිය ද ගුගුල් ද විහෙදිකා ද සොරමල ද තකල් ද කපුරු ද කිලිඟු ද බෙහෙව.

6526. තවද ඒ වෙනෙහි සිංහයෝ ද ව්‍යාසුයෝ ද වෙළෙඹ මුව පක්ෂීහු ද ඇත්භු ද එණි මුවන් හා පසද මුවෝ ද රෙහෙ මුවන් හා සරහ. මුවෝ ද.

6527. කොටුසුණා සුලොපී ව' තුලියා නළසන්හිභා,
වමරි වලනී ලඛි' කුසිතා මසාටා පිටු,
6528. කසකටා කතමායා ව' ඉසසා ගොණසිරා බහු,
බග්ගා වරාහා නකුලා කාළකෙසු' බහුතසො.
6529. මහියා සොණා සිගාලා ව පමපකා ව සමන්තො,
ආකුච්චා පවලාකා ව විත්තකා ව.පි දීපියො.
6530. පෙලකා ව විසාසාද සීභා කොකනිසාතකා,
අට්ඨපාද ව මොරා ව භසසරා ව කුකුළුකා',
6531. වචෙකාරා කුකුලා නාගා අඤ්ඤමඤ්ඤං පකුච්චො,
බකා බලාකා නප්ප්භා දිඤ්භා කුඤ්ඤවාදිකා.
6532. ව්‍යග්ගිනසා ලොහපිට්ඨා පමපකා' ජීවජීවකා,
කපිඤ්ජරා කිතතිරායො කුලාවා පටිකුභ්භකා,
6533. මඤ්ජලකා වෙලකෙදු භණ්ඩුකිතතිරනාමකා,
වෙලාබකා පිඩගුලායො ගොධකා' අබගහෙතුකා,
6534. කරවියා ව' වග්ගා ව උහුඬිකාරා ව කුකුභා,
නානාදිජගණාකිණ්ණං නානාසරනිකුච්චං.
6535. අපේසු සකුණා සනාහී නිලකා' මඤ්ජුභාණකා,
මොදනාහී සහ භරියාහී අඤ්ඤමඤ්ඤං පකුච්චො.
6536. අපේසු සකුණා සනාහී දිජා මඤ්ජුසසරා සිතා,
සෙනවජ්ඣටා' හදුකඛා අණ්ඨජා චිත්‍රපෙකඤ්ඤා.¹⁰
6537. අපේසු සකුණා සනාහී දිජාමඤ්ජුසසරා සිතා,
සිබණ්ඩිනිලීවාහී අඤ්ඤමඤ්ඤං පකුච්චො.
6538. කුකුළුකා¹¹ කුලීරකා කොට්ඨා පොකබරසාතකා,¹²
කාලාමෙය්‍යා බලියකඛා¹³ කදම්බා සුවසාළිකා.

1. සුලොපීව - මජ්. සා. වී.
2. යාසී - මජ්.
3. කටමායා.
4. කුකුළුකා - මජ්. සා.
5. වමපකා - මජ්. වී.
6. ගොටකා - මජ්.
7. කරවිකා ව - මජ්.

8. සාළිකා - මජ්.
9. සෙනවජ්ඣට - මජ්.
10. පකඛණ - මජ්.
11. කුකුළුකා - මජ්. සා.
12. පොකබරසාතකා - මජ්. සා.
13. බලියකඛා - මජ්.

6527. කැනහිල්ලු ද කොක්කනවෝ ද ගිජුනහවෝ ද පියා බළල්ලු ද රුක්කනවෝ ද සෙමරහු ද තිත්මුවෝ ද වාමුවෝ ද මහකඵවදුරෝ ද හැලිවදුරෝ ද ටිලාවදුරෝ ද,

6528. ගෝණහු ද හඟමොරලියෝ ද වලස්සු ද දඩගෝණහු ද බොහෝ වෙති. කගටෙහෙණහු ද හුරෝ ද මුගටියෝ ද කළ- වැද්දෝ ද ඒ විල්තෙර බොහෝ වෙති.

6529. මිහිවෝ ද රුක්කනවෝ ද සිවල්හු ද උණහපුළුවෝ ද භාත්පසෑ ඇවිදුනා ගොයි ද ගජකුඹුවෝ ද චිත්තයෝ ද දිවියෝ ද මෙහි බොහෝ වෙති.

6530. සාවෝ ද සිනිඹිල්ලෝ ද සිංහයෝ ද කොක්කනහුටුවෝ ද සරහමුවෝ ද රනමොනරු ද ශෙවතභංසයෝ ද මහසිනිඹිල්ලෝ ද,

6531. සුවර ලිහිණියෝ ද වනසැවුලෝ ද ඇත්තු ද ඔවු- නොවුන්ට රචපිළිඳව දෙන කණකොක්හු ද හෙළකොක්හු ද බස්සෝ ද කිරල්හු ද කොස්ලිහිණියෝ ද දියකාවෝ ද,

6532. උකුස්සෝ ද රත්කොරළුවෝ ද හුණපුපුළුවෝ ද 'ජීව, ජීව' යි හඬන ජීවංජීවක ලිහිණියෝ ද කපිඤ්ජර නම් ලිහිණියෝ ද තිත්වටුවෝ ද වඩුකුරුල්ලෝ ද බටු කුරුල්ලෝ ද,

6533. මඤ්ජකයෝ ද සලපිඤ්ජෝ ද මහසැලලිහිණියෝ ද තිත්වටුවෝ ද දනවුලිහිණියෝ ද පිභුහැලි ලිහිණියෝ ද ගෝලිහිණි- යෝ ද අභුහැලි ලිහිණියෝ ද,

6534. කරවී ලිහිණියෝ ද වැසිලිහිණියෝ ද මහමුහුණෝ ද ඇටිකුකුළෝ ද එ වෙනෙහි බොහෝ වෙති. එ වනය නොයෙක් සියොත්ගණ විසින් ගැවැසිගත්තෙ යැ. නොයෙක් සරින් කුල්නා ලද්දේ යැ.

6535. තවද එ වෙනෙහි මියුරු හඬ ඇති විත්තරාජිශතපත්‍ර ලිහිණියෝ ඇත. ඔහු ඔවුනොවුන්ට රචදෙමින් ලිහිණි දෙනුන් හා සමග තුටු වෙති.

6536. තවද එහි ලිහිණි කෙනෙක් ඇත. ඒ ලිහිණියෝ නිබද මියුරු හඬ ඇතියහ. සුදුපැහැ නෙත්කණ ඇතියහ. යොදුරු ඇස් ඇතියහ. බිජුවටින් ජනිතයහ. විසිකුරු පත් ඇතියහ.

6537. තවද එහි ලිහිණියෝ ඇත. ඔහු නිබද මියුරු සර ඇතියහ. සිළු ඇතියහ. නිල්ගල ඇතියහ. ඔවුනොවුන්ට රච දෙන්නාහ.

6538. කළු තලල් ලිහිණියෝ ද කුකුළෝ ද කොට්ඨ සකුණ- යෝ ද තල්රෙහෙරහු ද කලලොහොල්ලෝ ද කළුහොල ලිහිණි- යෝ ද දියකෙරළියෝ ද ගිරවු ද සැලලිහිණියෝ ද,

6539. හලිඝ්ඤ ලොහිතා සෙනා අපේඤ්ඤ නළකා බහු,
වාරණා හිඬුරාජා ච කදම්බා සුචිකොකිලා,
6540. උක්කසා කුරුරා¹ හංසා ආවා පරිවදන්තිකා,
පාකහංසා² අතිබලා නස්සුභා ජීවජීවකා,
6541. පාරෙවටා රවිහංසා වක්කවාකා³ නදීවරා,
වාරණාහිරුද්ද රමමා උභො කාලුපකුජිනො.
6542. අපේඤ්ඤ සකුණා සන්ති නානාවණණා බහු දීජා,
මොදන්ති සහ හරියාහි අඤ්ඤමඤ්ඤං පකුජිනො.
6543. අපේඤ්ඤ සකුණා සන්ති නානාවණණා බහු දීජා,
සබ්බො⁴ මඤ්ඤති කුජන්ති මුචලිඤ්ඤමහිනො⁵ සරං.
6544. අපේඤ්ඤ සකුණා සන්ති කරවියා නාම නෙ දීජා,
මොදන්ති සහ හරියාහි අඤ්ඤමඤ්ඤං පකුජිනො.
6545. අපේඤ්ඤ සකුණා සන්ති කරවියා නාම නෙ දීජා,
සබ්බො මඤ්ඤති කුජන්ති මුචලිඤ්ඤමහිනො සරං.
6546. එණෙය්‍යපසදකිණණා නාගසංසෙවිතං වනං,
නානාලතාහි සඤ්ජනතා කදලීමීගසෙවිතං.
6547. අපේඤ්ඤ සාසපො බහුකො⁶ නිවාරො වරකො බහු,
සාලි අකඨ්ඨපාකො ච උච්ඡු තඤ්ඤ අනප්පකො.
6548. අයං එකපදී එති උජුං ගච්ඡති අසසමං,
බුද්ධං පිපාසං අරතීං තඤ්ඤ පතො න වීඤ්ඤති:
යඤ්ඤ චෙසසන්තාරො රාජා සහ පුතොහි සමෙති.
6549. ධාරෙතොනා බ්‍රාහ්මණං වණණං ආසදඤ්ඤා මසං ජටං,
වලෙවාසී ජමා සෙති ජාතවෙදං නමසසති.
6550. ඉදං සුඤ්ඤා බ්‍රහ්මබ්‍රහ්මි ඉසිං කඤ්ඤා පදකඤ්ඤා,
උදග්ගචිතො පසාමි යඤ්ඤ චෙසසන්තාරො අහු.

මහාවනවණණා නිට්ඨිතා.

1. කුරුරා - මජ්ඣ. සා.
2. වාකහංසා - සා.
3. වක්කවාකා - මජ්ඣ. වාකවාකා - සා.
4. සච්ච - මජ්ඣ.
5. රුචලිඤ්ඤමහිනො - මජ්ඣ.
6. සාමා බහුකා - මජ්ඣ. සා.

6539. තවද එහි කහ කුරුල්ලෝ ද තඹතොලුවෝ ද සුදු ලිහිණියෝ ද නළක ලිහිණියෝ ද ඇත්ගිජුලිහිණියෝ ද හිංගුරාජයෝ ද මහදියකෙරැළියෝ ද සමග වැ සරන ගිරා කොවුල්හු ද,

6540. කළු උකුස්සෝ ද හෙළ උකුස්සෝ ද භංසයෝ ද සැදිමුව ලිහිණියෝ ද පරිවදන්තික ලිහිණියෝ ද පාකභංසයෝ ද අතිබල ලිහිණියෝ ද වලිකුකුළෝ ද ජීවජීවකයෝ ද,

6541. පරෙවියෝ ද හැල්බෝ ද නදියෙහි සරන සක්වාචෝ ද දෙවරුයෙහි මැ රැව් දෙන මනා භඩ ඇති ඇත්ගිජුලිහිණියෝ ද එ චිල්හි බොහෝ වෙති.

6542. මෙහි නොයෙක් පැහැ ඇති බොහෝ පක්ෂීහු බිරියන් සමග කුල්නාහු ප්‍රීතවෙති.

6543. මෙහි මුදලිඳු (මුවලින්ද) වීල අවට නොයෙක් පැහැ ඇති බොහෝ පක්ෂීහු මියුරු සරින් කුල්නාහ.

6544. මෙහි කුරව් කෙවිල්ලෝ නම් පක්ෂීහු බිරියන් සමග කුල්නාහු ප්‍රීත වෙති.

6545. මෙහි මුදලිඳු (මුවලින්ද) වීල අවට කුරව්කෙවිල්ලෝ නම් පක්ෂීහු මියුරු සරින් කුල්නාහු ප්‍රීත වෙති.

6546. එ වනය ඒණිමුවන් හා පසදමුවන් විසින් ගැවැසි ගත්තෙ යැ, ඇතුන් විසින් සෙවුනාලද්දෙ යැ, නන්ලියෙන් වැසුණෙ යැ, කෙහෙල් මුවන් විසින් සෙවුනාලද්දෙ යැ.

6547. තවද එ වෙනෙහි අබ බෙහෙව. හුරුහැල් ද වරා-සොර ද බෙහෙව. නො සාපු තන්හි පැසුණු (සයංජාත) හැලුදු වනමුල් වනඵල ද එ වෙනෙහි නො මද වෙති.

6548. මේ එක්පිය මහ අප සිටි තැන් ධලා එයි. අසපුවට ඉඳුරා යෙයි. යම් අසපුයෙකැ වෙසතුරු මහරජ අඹුදරුවන් සමග වාස කෙරේ ද එ අසපුවට පැමිණියෙ සා පවස් උකටලි නො ලැබෙයි.

6549. හෙ තවුස්වෙස් ද (මල්පල නෙලන) අකුස්ස ද ගිනි පුදන සැන්ද ද දළමඩුලු ද ධරනුයෙ අඳුන්දිවිසම් හඳනෙ බිමැ (පත් ඇතිරියෙහි) හොවී. ගිනිදෙවියා නමදී යි.

6550. එ බමුණු මෙ වදන් අසා තවුසා පැදකුණු කොට ඔද වැඩි සිතැතියෙ යම් තැනෙකැ වෙසතුරු මහරජ වී ද එ තැනට පිටත් වැ ගියේ.

මහ වන වැනුම් නිමි.

- 6551. උට්ඨෙහි ජාලි පතිතිට්ඨ පොරාණං විය දිස්සති,
බ්‍රාහ්මණං විය පස්සාමි නන්දියො මාහිකීරරෙ.
- 6552. අහංපි තාන පස්සාමි යො යො බ්‍රහ්මාව දිස්සති,¹
අසීකො² විය ආයාති අතිථි නො හවීස්සති.
- 6553. කච්චිනත්‍ර හොතො කුසලං කච්චි හොතො අනාමයං,
කච්චි උඤ්ජන යාපෙථ කච්චි මූලඵලා බහු.
- 6554. කච්චි ඩංසා ච මකසා ච අප්පමෙච සිරිංසපා,³
චනෙ වාළුමිගාකිණෙණ කච්චි හිංසා න විජ්ජති.
- 6555. කුසලඤ්ච නො බ්‍රහ්මෙ අපො බ්‍රහ්මෙ අනාමයං,
අපො උඤ්ජන යාපෙම අපො මූලඵලා බහු.
- 6556. අපො ඩංසා ච මකසා ච අප්පමෙච සිරිංසපා,
චනෙ වාළුමිගාකිණෙණ හිංසා අච්ඤං⁴ න විජ්ජති.
- 6557. සත්ත නො මාසෙ වසතං අරඤ්ඤ ජීවසොකිනං,
ඉදම්පි පට්ඨං පස්සාම බ්‍රාහ්මණං දෙවචණ්ණිනං;
ආදය ඛෙඵචි දණ්ඩං අහනිභුක්තං කමණ්ඩලං.
- 6558. ස්වාගතං තෙ මහාබ්‍රහ්මෙ අපො තෙ අදුරාගතං,
අනෙතා පච්චි හඤ්ජනා පාදෙ පකඛාලයස්සු තෙ
- 6559. තිඤ්ඤාති පියාලාති මධුකෙ කාසුමාරියො,
ඵලාති බ්‍රිද්දකපාති භුඤ්ජ බ්‍රහ්මෙ චරං චරං,
- 6560. ඉදම්පි පාතියං සීතං ආහතං ගිරිගඛනරා,
තනො පිච මහාබ්‍රහ්මෙ සචෙ ජං අභිකඛබ්බි.
- 6561. අථ ජං කෙන චණ්ණෙන කෙන වා පන හෙතුනා,
අනුප්පනො බ්‍රහාරඤ්ඤං තා මෙ අකඛාහි ප්‍රච්ඡිකො.
- 6562. යථා වාරිචහො පුරො සංඛකාලෙ න වීයති,
ඵචං තං යාචිතාගඤ්ජි⁵ පුකෙන මෙ දෙහි යාචිතො.

- 1. පදිසසති - මජ්ඣ.
- 2. අද්ධිකො - මජ්ඣං. සා. වී.
- 3. සරිසපා - මජ්ඣං.
- 4. මයහං - මජ්ඣං.
- 5. යාචිකා ගඤ්ජිං - මජ්ඣං.

6551. දැලිසිර නැහි සිටු, පෙරගමන් යා. පෙර (ජයතුරා නුවර යදියකු මෙන්) දසුනක් පැනෙයි. බමුණකු මෙන් දක්මි. සොම්නස්හු මා සින පැතිරෙති.

6552. පියාණෙනි, මම ද දක්මි. යමෙක් බමුණකු මෙන් පැනේ ද හෙ ඉලියනුවකු සෙයින් එයි. හේ අපට අමුත්තෙක් වන්නෙ යි.

6553. කිම හවත්භට රොග නැද්ද? කිම හවත්භට දුක් නැද්ද? කිම වනමුල් වනපෙලෙන් යැපෙයි ද? කිම අලපල බොහෝ ඇද්ද?

6554. කිම මැසිමදුරුවෝ ද දීර්ඝජාති සර්පයෝ ද අල්ප මැ වෙත් ද? සැඬමුවන් ගැවැසිගත් වෙනෙහි කිම (උන්ගෙන් වන) හිංසා නැද්ද?

6555. බමුණ, අපට රොග නැත් මැ යැ. තවද බමුණ දුකුදු නැත. වනමුල් වනපලයෙන් යැපෙමි. අලපල බොහෝ ඇත.

6556. තවද මැසිමදුරුවෝ ද උරගජාතීහු ද අල්ප මැ වෙති. වල්මුවන් විසින් ගැවැසිගත් වෙනෙහි අපට උන්ගෙන් හිංසා නො පැනෙයි.

6557. සත්මසක් කල් අරනෙහි උසන ජීවශෝකී අප වසන තැනට බෙලිපැහැ හුණදඹුව ද ගිනිපුදන කෙණෙස්ස ද කමඬලාව ද ගෙන ආ දෙවියන් විසින් වනන ලද මෙ බමුණහු පළමු කොට දක්මහ.

6558. බමුණ, නොපගේ මනා ඊමෙකැ, තවද නොපගේ නො මනා ඊමෙක් නො වෙයි. භවත, නොපගේ පාසභළ ධොවනය කරව. පන්සල ඇතුළට පිවිසෙව.

6559. තිඹිරි යැ පියල් යැ මිහි යැ කටුඵරමිණිය යැ යන ඵලයෝ ද දඹුවෙල්බැ මී ද ඇත. බමුණ උතුම් උතුම් දැස වළඳව.

6560. මෙ කළෙහි පැනුදු සිහිල, ගල්කුසින් බට හොයින් අළියෙ යැ, බමුණ, ඉදින් තෙපි බියැටියවු නම් එයින් ගෙන බොව.

6561. තවද තෙපි කවර කරුණෙකින් හෝ කවර හෙතෙසකින් හෝ මහවලට පැමිණියවු ද? මා විසින් පුළුවස්නාලදහු එය මට කියව.

6562. යමසේ (පස්මහනදියෙහි) පිරුණු දියකද හැම කල්හි නො ගෙවේ ද එවන් (නො ගෙවෙන සැදුහැනි) නොප අයදනට අයිමි. අයදනාලද තෙපි මට දෙදරුවන් දෙව.

6563. දදුම් න වීකමොමි ඉසසරො නය බ්‍රාහ්මණ,
පාතො ගතා රාජපුත්තී සායං උඤ්ජාතො එහීති.¹
6564. එකරත්තං වසිඤ්ඤාන පාතො ගව්ඡසි බ්‍රාහ්මණ,
තස්සා නභාතෙ උපසාතෙ අථ නෙ මාලධාරිනෙ.
6565. එකරත්තං වසිඤ්ඤාන පාතො ගව්ඡසි බ්‍රාහ්මණ,
නානාපුජෙත්ති සඤ්ජනෙන නානාගන්ධවිභූසිතෙ;
නානාමුලඵලාකිණ්ණණ ගව්ඡසසාදය² බ්‍රාහ්මණ.
6566. න වාසමභිරොවාමි ගමනං මඤ්ඤ රුච්චතී,
අන්තරායොපි මෙ අසස ගව්ඡඤ්ඤච රථෙසභ.
6567. න හෙතා යාවයොභී නං අන්තරායසස කාරියා,³
ඉත්ථියො⁴ මනනං ජානනතී සබ්බං ගණනනතී වාමතො.
6568. සද්ධාය දනං දදතො මාසං අද්දකඛි⁵ මාතරං,
අන්තරායමපි සා කඨිරා ගව්ඡඤ්ඤච රථෙසභ.
6569. ආමනතයසසු තෙ⁶ පුනෙන මා තෙ මාතරමද්දසු,
සද්ධාය දනං දදතො එවං පුඤ්ඤං පව්චඤ්ඤිති.
6570. ආමනතයසසු තෙ පුනෙන මා තෙ මාතරමද්දසු,
මාදීසසස ධනං දන්වා රාජ සග්ගං ගමීසසසි.
6571. සචෙ ත්වං නිව්ඡසෙ දඬුං මම හරියං පතීබ්බතං,
අය්‍යකසසපි⁷ දසෙසති ජාලිං කණ්ණාජිනඤ්චුහො.
6572. ඉමෙ කුමාරෙ දිස්වාන මඤ්ජුකෙ පියභාණිනෙ,
පතීතො සුමනො වීතො ඛ්‍රං දසසති තෙ ධනං.
6573. අගව්ඡදනසස භායාමි රාජපුත්ත සුඤ්ඤාතී මෙ,
රාජා දණ්ඩාය මං දජ්ජා වීතතිණ්ණෙය්‍ය හනෙය්‍ය වා;
ජීතො ධනඤ්ච දසෙ ව ගාරඤ්ඤසස බ්‍රහ්මබන්ධුයා.
6574. ඉමෙ කුමාරෙ දිස්වාන මඤ්ජුකෙ පියභාණිනෙ,
ධමමෙ ධීතො මහාරාජා සිවිතං රථඨව්චඤ්ඤානො;
ලද්ධා පීතීසොමනසසං ඛ්‍රං දසසති තෙ ධනං.

1. හොහිතී - මජ්ඣං.
2. ගව්ඡසවාදය - මජ්ඣං.
3. කාරිකා - මජ්ඣං.
4. ඉත්ථිකා - මජ්ඣං.
5. මාසං-අද්දකඛි - මජ්ඣං.
6. වො - මජ්ඣං.
7. අය්‍යකසසපි නොදෙහි - මජ්ඣං.

6563. බමුණ (දෙදරුවන්) දෙමි. කම්පා නො වෙමි. ස්වාමී වැ ගෙනයව. (කිවසුන්තෙක් ඇති.) රදු (පලවැලයට) උදය මැ ගියා. සවසැ අරනෙන් එයි.

6564. බමුණ, අද එක්දයක් මෙහි වැසැ අලුයමැ යව. ඒ මදිය විසින් නහවන ලද මුදුන සිප සනහන ලද තවද මල්දම් පැළැඳි,

6565. නොයෙක් සුවද කුසුමින් සදනලද, නොයෙක් සුවද විලෙවුනින් සරසන ලද (මහ අහරට දුන්) නොයෙක් අලපලයෙන් යුතු දෙදරුවන් ගෙන යව.

6566. රජතුමනි, (මෙහි එක්දයක්) විසීම නො රුස්නෙමි. ගමන් මැ මට රිසියෙයි. (මෙහි විසුව) මට ලාභාන්තරාය ද වෙයි. එහෙයින් යන්නෙමි මැ යැ.

6567. තෙල මාගම්හු අයදමට නිසි නො වෙති. පුණ්‍යාන්තරාය ද ලාභාන්තරාය ද කෙරෙති. මායා මන්ත්‍ර දනිති. හැම අවැඩ හෙයින් ගනිති.

6568. සැදහැයෙන් දන් දෙනුවහු මොවුන් මව නො දක්ව. හෝ (මොවුන් දුටු නම්) දනට අන්තරාය ද කරන්නී යැ. එහෙයින් රජතුමනි, යන්නෙමි මැ යැ.

6569. තොප දෙදරුවන් කැඳව. ඒ දරුවෝ මව නහමක් දකිත්වා. මෙසේ සැදහැයෙන් දන් දෙන්නාහට පින් වැඩෙයි.

6570. තොප දෙදරුවන් කැඳව, ඒ දරුවෝ මව නො දකිත්වා. මහරජතුමනි, මා වැන්නකුට පුත්‍රධනය දී දෙවිලෝ යන්නවු යැ.

6571. ඉදින් තෙපි මට පනිනි වූ බිරිය දක්නට නො රිස්සහු නම් දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් මුත්තා (සදමහරජ) හට හෝ දක්වවු.

6572. සිත්කලු වූ පිය තෙපුල් බණන පමි දෙදරුවන් දකැ ඔදවැඩි සොමනස් වූ තුටු වූ මුත්තා රජ තොපට බොහෝ ධනය දෙන්නෙ යැ.

6573. (මා අතින් දරුවන්) පැහැරැගැනුමට බියෙමි. රාජපුත්‍රය මබස් අසව. එරජ මා දඬුවමට ඇමැතියනට දෙන්නෙ හෝ යැ, රජ මා විකුණන්නෙ හෝ යැ, සාතන කරන්නෙ හෝ යැ. ධනය ද දසයන් ද පිරිහුණෙමි බැමිණිය විසින් ගැරහියැයුතු වෙමි.

6574. සිත්කලු වූ පිය තෙපුල් බණන මේ දෙදරුවන් දක සිවිරට වඩන දහමෙහි සිටි මහරජ ප්‍රීති සොමනස් ලැබැ තොපට බොහෝ ධනය දෙන්නෙ යැ.

6575. නාභං තමයි කරිසසාමි යං මං කං අනුසාසයි,
දුරකෙ ව අභං නෙසසං බ්‍රාහ්මණියා පරිවාරකෙ,
6576. තතො කුමාරා බ්‍යථිතා සුකා ලුද්දසස භාසිතං,
තෙන තෙන පධාචිංසු ජාලිකණ්ණාජිතා වුභො
6577. එහි තාත පියපුතන පුරෙඵ මම පාරමිං,
හදයං මෙහිසිකෙදිඵ කරොඵ වචනං මම.
6578. යානනාවා ව මෙ භොඵ අවලා භවසාගරෙ,
ජාතිපාරං තරිසසාමි¹ සනතාරෙසසං² සදෙවකෙ.
6579. එහි අචම පියධිති³ පුරෙඵ මම පාරමිං,⁴
හදයං මෙහිසිකෙදිඵ කරොඵ වචනං මම.
6580. යානනාවා ව මෙ භොඵ අවලා භවසාගරෙ,
ජාතිපාරං තරිසසාමි උඤ්චරිසසං සදෙවකෙ.
6581. තතො කුමාරෙ ආදය ජාලිං කණ්ණාජිතසුභො,
බ්‍රාහ්මණසස අද දනං සිචිතං රට්ඨවධස්සනො.
6582. තතො කුමාරෙ ආදය ජාලිං කණ්ණාජිතසුභො,
බ්‍රාහ්මණසස අද විතො පුතකෙ දනමුත්තමං.
6583. තදසි යං හිංසනකං තදසි ලොමභංසනං,
යං කුමාරෙ පදික්කමහි මෙදිති සමකමඨඵ.
6584. තදසි යං හිංසනකං තදසි ලොමභංසනං,
යං පසුඤ්චිකතො රාජා කුමාරෙ සුඛවච්ඡතෙ;
බ්‍රාහ්මණසස අද දනං සිචිතං රට්ඨවධස්සනො.
6585. තතො සො බ්‍රාහ්මණො ලුච්ඤ්ඤ ලනං දනොහි ජිජ්දිය,
ලතාය හතෙඤ්ඤ ඛන්ධිචා ලතාය අනුමජ්ජඵ,⁶
6586. තතො සො රජප්‍රමාදය දණ්ඩකචාදය බ්‍රාහ්මණො,
ආකොටයතො තෙ තෙති සිචිරාජසස පෙකධතො.
6587. තතො කුමාරා පකතාමුං බ්‍රාහ්මණසස පමුක්ඛිය,
අසුපුපුණ්ණහි නෙතෙහි පිතරං සො උදිකධති.

1. කරිසසාමි - මජ්ඣං.
2. සනතාරිසසං - මජ්ඣං.
3. ධිතා - මජ්ඣං. චී.
4. පියා මෙ දන පාරමි - මජ්ඣං. ස්‍යා. චී.
5. විතො - මජ්ඣං.
6. අනුමජ්ජක - මජ්ඣං.

6575. මහරජ තෙපි මට යමක් කියවු නම් එ ද නො කෙරෙමි. මම මේ දෙදරුවන් බැමිණියට දස මෙහෙයට ගෙන යෙමි.

6576. ඉක්බිති දැලිසිරු කන්සිරු දෙකුමරහු රුදුරු බමුණුහුගේ බස් අසා වෙඩුළන්නාහු ඒ ඒ තන්හි දිවුහ.

6577. දරුව ප්‍රියපුත්‍රය, එව. මාගේ පැරුම් පුරව. මාගේ ළය තෙමවු. මාගේ තෙපුල් කරවු.

6578. බවසයුරෙහි මට නිසල වූ ගමන් නැවක් වව. දෑ සයුරෙහි එතෙරට තරණය කරනෙමි. දෙවියන් සහිත ලෝවැසියනුදු තරණය කරවන්නෙමි.

6579. දරුව, ප්‍රිය දියැණියෙනි, මාගේ දනපාරමිතා පුරව. මාගේ ළය තෙමව. මාගේ වචනය කරව.

6580. සසර සයුරෙහි මට නිසල ගමන් නැව වව. දෑ සයුරෙහි පරතෙරට යන්නෙමි. දෙවියන් සහිත ලෝකයා සසර සයුරෙන් නිභාලන්නෙමි.

6581. ඉක්බිති සිවිරට වඩන වෙසතුරු මහරජ දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් අත් ගෙන බමුණුහට දන් දින.

6582. ඉක්බිති දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් ගෙන තුටු සිත් ඇත්තෙ දෙදරුවන් උතුම් දන් කොට බමුණුහට දින.

6583. යම් කලෙකු දෙදරුවන් දුන් කල්හි මහපොළොව ප්‍රකම්පිත වූ ද එකල්හි යම් බිහිසුණු බවෙක් වී ද එසඳ ලොමුදහ ගැන්මෙක් වී.

6584. යම් කලෙකු සිවිරට වඩන වෙසතුරු මහරජ කළ බදාදිලි ඇති වූ සුවසේ වුසු දෙදරුවන් බමුණුහට දන් දුන්නෙ ද එදවස් යම් බිහිසුණු බවෙක් වී ද එදවස් ලොමුදහගැන්මෙක් වී.

6585. ඉක්බිති එ රුදුරු බමුණු වැලක් දන්න සිදැගෙනැ වැලින් දැත් බැඳූ වැලින් පහර දින.

6586. ඉක්බිති එ බමුණු රහැන ගෙන දණ්ඩක් ද ගෙන වෙසතුරු රජු බලා සිටිය දී තළමින් (දරුවන්) ගෙන යයි.

6587. (පැකිළ හුණු බමුණු අතින් වැල ගැලවී ගිය) ඉක්බිති දෙදරුවෝ බමුණු අතින් මිදී (බෝසතුන් කරා) පලාගියහ. කඳුළු පිරි ඇසින් ඒ ජාලිය කුමර පියාණන් බලයි.

6588. වෙධං අසසඤ්චනංව පිතු පාදුනි වජුති,
පිතුපාදුනි වජුතො ඉදං වචනමබ්බවි.
6589. අමමා ව තාත නිකඛනතා කං ව නො තාත දසසසි,
යාව අමමමි පසෙසමු අඵ නො තාත දසසසි.
6590. අමමා ව තාත නිකඛනතා කං ව නො තාත දසසසි,
මා නො කං තාත අදද යාව අමමාපි එති¹ නො;
තදයං බ්‍රාහ්මණො කාමං විතතිනාතු භනාතු වා.
6591. බලලසපාදෙ² අඤ්චනො අඵො ඔවඤ්චිණ්ඩිකො,
දීඤ්චනොරොටෙධා වපලො කළාරො භගගතාසකො.
6592. කුමෙහාදරො භගගපිට්ඨි අඵො විසම වකඤ්චො,³
ලොභමසුඤ්ච හරිතකෙසො වලීනං කිලකාභතො.
6593. පිඤ්චො ව විනතො ව විකටො⁴ ව බ්‍රහා බරො,
අජිනානි ව සතතඤ්චො අමනුසෙසා භයානකො.
6594. මනුසෙසා උදහු යකෙඛා මංසලොහිතභොජනො,
ගාමා අරඤ්ඤං ආගමො ධනං තං තාත යාවති,
නියමානෙ පියාවෙන කිනතු තාත උදිකඛසි.
6595. අසමා නුත තෙ හදයං ආයසං දළභබ්ඤ්චනං.
යො නො බඤ්චො න ජානාසි බ්‍රාහ්මණෙන ධනෙසිනා,
අපිච්චිකෙන ලුඤ්ඤන යො නො ගාවොව සුමහති.
6596. ඉධෙව අච්චනං කණ්ඨා න සා ජානාසි කිසඤ්චි,
මිභිව ඛීරසම්මනා යුථා⁵ හීනා පකඤ්චි,
6597. න මෙ ඉදං තථා දුකඛං ලොහා හි පුමුනා ඉදං,
යඤ්ච අමමං න පසසාමි⁶ තං මෙ දුකඛතරං ඉතො.
6598. න මෙ ඉදං තථා දුකඛං ලොහා හි පුමුනා ඉදං,
යඤ්ච තාතං න පසසාමි තං මෙ දුකඛතරං ඉතො.

---

1. එතු - මජ්ඣං.
2. බලලසපාදෙ - මජ්ඣං.
3. වකඤ්චො - මජ්ඣං, සභා.
4. විකටො - මජ්ඣං, වි.
5. යුථා - මජ්ඣං.
6. න පසසාමි - මජ්ඣං, සභා.

6588. බෝපත් සෙයින් වෙවුළුමින් පියාණන් පා වදී. පියාණන් පා වැඳූ මෙවදන් කී.

6589. පියාණෙනි, අම්මා ද පන්සලින් බැහැර නික්මගියා යැ. පියාණෙනි තෙපි ද අප බමුණුහට දෙන්නවු යැ. යම්තාක් අම්මා ද දක්මෝ නම් එසඳ අප දෙව.

6590. පියාණෙනි, අම්මා ද නික්මගියා. තෙපි ද අප බමුණුහට දෙන්නවු යැ, පියාණෙනි, තෙපි අප නහමක් දෙව. යම් තාක් අපගේ මවු තොමෝ ඒ ද එසඳ මෙ බමුණු රිසි සේ අප විකුණාවා, හෝ මරා පියවයි.

6591. මෙ බමුණු බකලපා ඇත්තෙ යැ; කුණුනිය ඇත්තෙ යැ; තවද එලෙන පිඩිමස් ඇත්තෙ යැ; දිගු උඩුතොල ඇත්තෙ යැ; මහතොලු යැ; නිකුත්දළ ඇත්තෙ යැ; බුන් නාසා ඇත්තෙ යැ.

6592. සැළ බඳු උදර ඇතියෙ යැ; බුන් පිටඇට ඇතියෙ යැ; තවද වමඳසි යැ; තඹදළි ඇතියෙ යැ; පිහුවන් කෙහෙ ඇතියෙ යැ; සම්ඳලි ඇතියෙ යැ; කළුකලකැලලි ඇතියෙ යැ.

6593. පිහුඇස් ඇතියෙ යැ; කටිය පිට කඳට වකු විසුළුපා ඇතියෙ යැ; මහසිරුරු ඇතියෙ යැ; අඳුන්දිවිසම් ධැරුමෙ යැ; යකකු වැන්න. බිය එළවනුයෙ යැ.

6594. මිනිසෙක් දෝ හෝ නොහොත් මස්ලේ බුදිනා යකෙක් දෝහෝ යි සිතමි, ගමින් වලට අවුත් පුත්‍රධනය ඉල්වයි. පියාණෙනි, මේ පියාවයා විසින් ගෙනයනු ලබන අප කුමට උදසින වැ බලව.

6595. නොපගේ ළය ගල කෙළෙ යයි හඟිමි. යපතින් තර කොට බඳනාලද වනැ යි සිතමි, යම්බඳු තෙපි ධනය සොයන ඉතා රුදුරු බමුණා විසින් බඳනාලද අප හො දනුව. එ බමුණු අප ගෙරින් මෙන් තළාපියයි.

6596. කෘෂ්ණජිනා මෙහි මැ හිදිවා. මි කිසි දුකක් නො දනී. කිරෙන් මත් වූ මුවඳලින් ගිලිහුණු මුවපෙල්ලක මෙන් (මව නො දැකූ) හඬයි.

6597. මෙ (පහරනා) දුක් මට එවන් දුක් නො වෙයි. මෙ දුක් පිරිමියකු විසින් ලදයුතු මැ යැ. යම් හෙයෙකින් අම්මා නො දකිමි ද එ දුක මට මෙයට වඩා ඉතා දුක් වෙයි.

6598. මම (පහරනා) දුක් මට එවන් දුක් නො වෙයි. මෙ දුක් පිරිමිනියකු විසින් ලදයුතු මැ යැ. යම් හෙයෙකින් පියා නො දකිමි ද එදුක මට මෙයට වඩා දුක්තර වෙයි.

- 6599. සා නුන කපණො අමමා විරරතතාය රුච්ඡති,
කණ්ණාජිනං අපසසනානි කුමාරිං වාරුදසසනිං.
- 6600. සො නුන කපණො තාතො විරරතතාය රුච්ඡති,
කණ්ණාජිනං අපසසනොතා කුමාරිං වාරුදසසනිං.
- 6601. සා නුන කපණො අමමා විරං රුච්ඡති අසසමෙ,
කණ්ණාජිනං අපසසනානි කුමාරිං වාරුදසසනිං.
- 6602. සො නුන කපණො තාතො විරං රුච්ඡති අසසමෙ,
කණ්ණාජිනං අපසසනොතා කුමාරිං වාරුදසසනිං.
- 6603. සා නුන කපණො අමමා විරරතතාය රුච්ඡති,
අඛ්ඨරතෙඤ ච රතෙඤ චා නදීච අචසුච්ඡති.
- 6604. සො නුන කපණො තාතො විරරතතාය රුච්ඡති,
අඛ්ඨරතෙඤ ච රතෙඤ චා නදීච අචසුච්ඡති.¹
- 6605. ඉමෙ තෙ ජමබ්බිකා රුකඛා වෙදියා සිඤ්චුවාරිකා,²
විවිධානි රුකඛජාතානි තානි අජ්ජ ජහාමසෙ.
- 6606. අසසකා පනසා වෙමෙ නිග්‍රොධා ච කපිකා,
විවිධානි ඵලජාතානි තානි අජ්ජ ජහාමසෙ.
- 6607. ඉමෙ තිට්ඨනති ආරාමා අයං සිතොදිකා³ නදී,
යකුසු පුබ්බෙ කීළාම තානි අජ්ජ ජහාමසෙ,
- 6608. විවිධානි පුප්ඵජාතානි අසමිං උපරි පබ්බතෙ,
යානසු පුබ්බෙ ධාරෙම තානි අජ්ජ ජහාමසෙ.
- 6609. විවිධානි ඵලජාතානි අසමිං උපරි පබ්බතෙ,
යානසු පුබ්බෙ භුක්ඛාම තානි අජ්ජ ජහාමසෙ.
- 6610. ඉමෙ නො හතීකා අසසා බලිච්ඡෙ ච නො ඉමෙ,
යෙහිසු පුබ්බෙ කීළාම තානි අජ්ජ ජහාමසෙ.
- 6611. නියමානා කුමාරා තෙ පිතරං ඵතදබ්බුච්ඡං,
අමමං ආරොග්‍යං වජ්ජාසි කුං ච තාත සුඛී භව.

- 1. අචසුච්ඡාසි - මජ්ඣ.
- 2. සිඤ්චුවාරිකා - මජ්ඣ. වී.
- 3. සිතදකා - මජ්ඣ.

6599. මනෝඥදර්ශන ඇති කෘෂ්ණජිනා කුමරිය නො දක්නා ඒ අප බැගෑපත් මවු තොමෝ බොහෝ කලක් වලප්නී ය යි සිතමි.

6600. මනකල් දසුන් ඇති කන්සිරු කුමරිය නො දක්නා ඒ අප බැගෑපත් පිය තෙම බොහෝ කලක් වලප්නෙ ය යි සිතමි.

6601. සොළුරු දකුම් ඇති කන්සිරු කුමරිය නො දක්නා ඒ අප බැගෑපත් මව අසපුවෙහි හිඳ බොහෝ කල් වලපිනී සිතමි.

6602. සොළුරු දකුම් ඇති කන්සිරු නො දක්නා ඒ අප බැගෑපත් පියා අසපුවෙහි හිඳ බොහෝ කල් වලපිනී සිතමි.

6603. ඒ අප බැගෑපත් මව අඩරයා හෝ මුළුරයා හෝ (අප සිහි කොට) බොහෝ කල් වලපිනී සිතමි. වැලැපෑ නදියක් මෙන් වියලෙති සිතමි.

6604. ඒ අප බැගෑපත් පියා අඩරයා හෝ මුළුරයා හෝ (අප සිහි කොට) බොහෝ කල් වලපිනී සිතමි. වැලැපෑ නදියක් මෙන් වියලෙති සිතමි.

6605. මොහු ඒ (අපට කෙළි බිමැ සෙවණ දුන්) දඹ රුක්භ. එලෙන අතු ඇති සිඳුවර (නික) යැ, නන් වැදෑරුම් රුක්දෑ යැ, එ හැම අද හැරැපියා (සමුගෙන) යමිහ.

6606. මොහු ඇසතු රුක්භ; පනා රුක්භ; නුග රුක්භ; හෙළ කිඳි ඇසතු රුක්භ; නන් වැදෑරුම් පලරුක්දෑ යැ. එ හැම අද හැරැපියා යමිහ.

6607. පෙර යම් තැනෙකැ හිඳ කෙළුමෝ නම් මේ ඒ අරමිහු පවිතිත්. සිහිල් දිය ඇති මේ හොය ද පවිති. එ හැම අද හැරැපියා යමිහ.

6608. මේ ගල්මුදුනෙහි නන් වැදෑරුම් යම් මල් ජාති කෙනකුන් පෙර පලදීමෝ ද එ හැම අද හැරැපියා යමිහ.

6609. මේ ගල් මුදුනෙහි නන් වැදෑරුම් යම් එල ජාති කෙනකුන් පෙර වළඳීමෝ ද එ හැම අද හැරැපියා යමිහ.

6610. පෙර යමෙකින් කෙළියමෝ ද මොහු ඒ අපගේ ඇත් පෙනැලි රු යැ අස්පෙනැල්ලෝ යැ මොහු අපගේ ගොත්පෙනැල්ලෝ යැ එ හැම අද හැරැපියා යමිහ.

6611. බමුණහු විසින් ගෙන යනු ලබන එ කුමරහු පිය මහරජහට මේ තෙපුල් කීහු: අම්මාට අප අරොග බව කියව පියාණෙනි, තෙපිදු සුවපත්ව.

6612. ඉමෙ නො භජීකා අසසා බලිවඤ්ඤා ව නො ඉමෙ,
නානි අමමාය දජ්ජාසී සොකං තෙහි විනෙසසති.¹
6613. ඉමෙ නො භජීකා අසසා බලිවඤ්ඤා ව නො ඉමෙ,
නානි අමමා උදිකඛනතී සොකං පටිච්චන්තසසති.
6614. තතො වෙසසනතරො රාජා දනං දකාන ඛනභියො,
පණණ්ණසාලං පටිසිචා කරුණං පරිදෙවයි.
6615. ක නවජ්ජ ජාතා තසිතා උපරුච්චනති දරකා,
සායං සංවෙසනාකාලෙ කො නෙ දසසති භොජනං.
6616. ක නවජ්ජ ජාතා තසිතා උපරුච්චනති දරකා,
සායං සංවෙසනාකාලෙ අමම ජාතමිහ දෙථ නො.
6617. කථන්තූ පථං ගච්ඡන්ති පතතිකා අනුපාහනා,
සනායා සුඤ්ඤාහි පාදෙහි කො නෙ භජෙ ගභෙසසති.
6618. කථන්තූ සො න ලජ්ජයා සමමුඛා පහරං මම,
අද්දසකානං පුත්තානං අලජ්ජී වත බ්‍රාහ්මණො.
6619. යො හි මෙ දසි දසසස අඤ්ඤා වා පන පෙසසියො,²
තසසාපි සුචිතසස කො ලජ්ජී පහරිසසති.
6620. වාරිජසෙසව මෙ සතො බද්ධසස කුමිනාමුඛෙ,
අකෙකාසති පහරති පියෙ පුත්තෙ අපසසතො.
6621. ආද්දං³ වාපං ගභෙකාන බග්ගං බන්ධිචා වාමනො,
ආනායාමී සකෙ පුත්තෙ පුත්තානං හී වධො දුඛො.
6622. අට්ඨානමෙතං⁴ දුක්ඛරූපං යං කුමාරා විහඤ්ඤරෙ,
සතඤ්ඤා ධම්මමඤ්ඤාය කො දකා අථ තප්පති.
6623. සට්ඨං කිරෙවමාහංසු නරා එකච්චියා ඉධ,
යසස නජී සකා මාතා යථා නජී⁵ තථෙව සො.

1. විනසසති - මජ්ඣං.
2. පෙසසියො - මජ්ඣං.
3. ධනං - මජ්ඣං.
4. අට්ඨානමෙතං - PTS.
5. පිතා අජී - මජ්ඣං.

6612. මොහු අපගේ කෙළි ඇත් පෙනැල්ලෝ යැ අස් පෙනැල්ලෝ යැ මොහු ද අපගේ ගොන් පෙනැල්ලෝ යැ එ හැම අම්මාට දෙව එයිත් පුත්‍රශොක දුරුකරගන්නී යැ.

6613. මොහු අපගේ කෙළි ඇත්රු යැ අස්රු යැ ගොන්රු යැ එ හැම අම්මා පුතපුතා බලන්නී යැ එයිත් ශොක දුරුකර ගන්නී යැ.

6614. ඝෛත්‍රිය වූ ඒ වෙස්සන්තර රජ පුත්‍රදන දී ඉක්බිති (දරුවන් හඬන හඬ අසා) පන්සලට පිවිසූ බැගෑපක් වැ (මතු කියන සේ) පරිදෙවනා කෙළේ (හැඩී.)

6615. මාගේ දෙදරුවෝ සාපවස් ඇතියාහු අද කවරක්හු වෙත හඬා කියත් ද? සවස වළඳනා වේලෙහි කවරෙක් ඔවුනට බොජුනක් දේ ද?

6616. මාගේ දෙදරුවෝ සාපවස් ඇතියාහු අද කවරක්හු වෙත හඬා කියද්ද? සවස වළඳනා වේලෙහි මෑණියෙනි, සාගිනි ඇතියම්හ, අපට අහර දෙවයි කවරක අයදිද්ද?

6617. පාගමන් යෙදුණු වහන් නැති මාගේ දෙදරුවෝ ගමන්හි මිරිකුණාහු ඉදිමුණු පයින් සැටයොදුන් මහ කෙසේ නම් යෙද්දෝ කවරෙක් විධාහරනට ඔවුන් අත්හි ගනිත් දෝ හෝ.

6618. මාගේ නිදෙස් දරුවනට මා හමුයෙහි පහර දෙන එ බමුණු කෙසේ නම් ලජ්ජා නො වන්නේ ද? බමුණු ලජ්ජා නැතියෙක් මැ යි.

6619. යමෙක් වනාහි මාගේ දසියකගේ දසයෙක් වී ද නොහොත් අන් මෙහෙකරුවෙක් හෝ වී ද ඔහට ද වඩා හීන-තරයෙක් හෝ වී ද ඔහට පවා ලජ්ජා ඇති කවරෙක් නම් පහර දෙන්නේ ද? (නො දේ මැ යි.)

6620. කෙම්නෙහි බැඳුණු මසකු මෙන් වූ මා බලාසිටිය දී මැ මාගේ ප්‍රිය දරුවනට ආක්‍රොශ කෙරෙයි; පහර දෙයි. කියා හැඩී.

6621. වැළිත් වම්දසරුවෙහි කඩුව බැඳූ දුන්න ගෙන (ලුහු-බැඳූ ගොස්) සිය දරුවන් ගෙන එම් දෝහෝ, දරුවනට දෙන වධ දුකෙකි.

6622. යම් හෙයෙකින් දරුවෝ වෙහෙසෙත් ද තෙල වෙහෙස ඒකාන්තයෙන් මට දුක් දෙනසුලු යැ. වැළිත් පෙර බෝසතුන්ගේ ප්‍රවේණිධර්මය දැනූ කවරෙක් නම් දන් දී පසුතැවේ ද?

6623. මෙ ලොවහි ඇතැම් මිනිස් කෙනෙක් යමක්හු අඛියෙසැ සිය මව යම්සේ නැත් ද එසෙයින් ම හෙ ද නැතැයි සැබවක් මැ කීහු යැ.

6624. එහි කණෙහ මරිසසාම නක්ඛො ජීවිතෙන නො,
දින්නමාසි¹ ජනිජෙන බ්‍රාහ්මණසස ධනෙසිනො;
අවවාසිකසස ලුද්දසස යො නො ගාවොව සුමෙති.
6625. ඉමෙ තෙ ජමබ්බකා රුක්ඛා වෙදිසා සිත්ථුචාරිකා,
විවිධානි රුක්ඛජාතානි තානි කණෙහ ජහාමසෙ.
6626. අසසජා පනසා වෙමෙ නිග්‍රොධා ච කපිසුනා,
විවිධානි එලජාතානි තානි කණෙහ ජහාමසෙ.
6627. ඉමෙ තිට්ඨන්ති ආරාමා අයං සීතොදිකා නදී,
යස්සසු පුඛෙඛ කීළාම තානි කණෙහ ජහාමසෙ.
6628. විවිධානි පුජජාතානි අසමිං උපරි පබ්බතෙ,
යානස්ස පුඛෙඛ ධාරෙම තානි කණෙහ ජහාමසෙ.
6629. විවිධානි එලජාතානි අසමිං උපරි පබ්බතෙ,
යානස්ස පුඛෙඛ භුඤ්ජාම තානි කණෙහ ජහාමසෙ.
6630. ඉමෙ නො භජීකා අසසා ඛලිවද්ද ච නො ඉමෙ,
යෙහිසසු පුඛෙඛ කීළාම තානි කණෙහ ජහාමසෙ.
6631. නියමානා කුමාරා තෙ බ්‍රාහ්මණසස පවුඤ්චිය,
තෙන තෙන පධාචිංසු ජාලී කණ්ණාජිනා වුහො.
6632. තනො සො රජ්ජමාදය දණ්ඨඤ්චාදය බ්‍රාහ්මණො,
ආකොටයතො තෙ නෙති සිවිරාජසස පෙකඛතො.
6633. තං තං කණ්ණාජිනාවොව අයං මං තාත බ්‍රාහ්මණො,
ලට්ඨියා පතිකොටෙති සරෙ ජාතංව දුසියං.
6634. න වායං බ්‍රාහ්මණො තාත ධම්මිකා හොතති බ්‍රාහ්මණො,
යකෙඛා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන ඛාදිතුං තාත නෙති නො;
නියමානෙ පියාවෙන කිත්තා තාත උදිකඛසි.
6635. ඉමෙ නො පාදුකා දුක්ඛා දීසො වද්ධා සුදුගගමො,
නීවෙ වොලමඛතෙ සුරියො බ්‍රාහ්මණො ච තරෙති² නො.
6636. ඔකඤ්ජමසී³ භූතානි පබ්බතානි වනානි ච,
සරසස සිරසා වඤ්ජම සුපතිඤ්ච ච ආභකෙ.⁴

1. දින්නමාසි - මජ්ඣං.
2. ධාරෙති - මජ්ඣං.
3. ඔකකන්තා - මජ්ඣං. ඔකඤ්ජමසෙ - සා.
4. ආභකෙ - මජ්ඣං.

6624. කෘෂ්ණාච්ඡතාවෙනි, ධනය යොයන ඉතා රුදුරු බමුණුහට පියරජු විසින් අපි දෙනලදුම්හ. එව මියම්හ. යමෙක් ගෙරිනට මෙන් අපට පහර දේ ද ඔහු වෙත අපට දිවියෙන් කම් නැත.

6625. මොහු ඒ (අපට බීමැ සෙවණ දුන්) දඹ රුක්භ, එලෙන අතු ඇති සිඳුවර (නික) යැ. නන් වැදෑරුම් රුක්දෑ යැ, එ හැම අද හැරැපියා (සමුගෙන) යම්හ.

6626. මොහු ඇසතු රුක්භ, පනා රුක්භ, නුග රුක්භ, හෙළ කිදි ඇසතු රුක්භ, නන් වැදෑරුම් පලරුක්දෑ යැ. එ හැම අද හැරැපියා යම්හ.

6627. පෙරැ යම් තැනෙකැ හිද කෙළමෝ නම් මේ ඒ අරම්හු පවතින්. සිහිල් දිය ඇති මේ හොයද පවති. එ හැම අද හැරැපියා යම්හ.

6628. මේ ගල් මුදුනෙහි නන් වැදෑරුම් යම් මල් ජාති කෙනකුන් පෙර පැලැදුමෝ ද එ හැම අද හැරැපියා යම්හ.

6629. මේ ගල් මුදුනෙහි නන් වැදෑරුම් යම් එල ජාති කෙනකුන් පෙර වැළැදුමෝ ද එ හැම අද හැරැපියා යම්හ.

6630. පෙරැ යමෙකින් කෙළියමෝ ද මොහු ඒ අපගේ ඇත් පෙතැලිරු යැ, අස් පෙතැල්ලෝ යැ, මොහු අපගේ ගොන් පෙතැල්ලෝ යැ, එ හැම අද හැරැපියා යම්හ.

6631. බැදෑගෙනයනු ලබන ඒ ජාලිය කෘෂ්ණාච්ඡතා දෙකුමරහු බමුණා අතින් මිදී ඒ ඒ තන්හි දිවගියහ.

6632. ඉක්බිති එ බමුණු රැහැන ගෙන දණ්ඩක්ද ගෙන සිව් රජහු බලා සිටිය දී තළමින් ඔවුන් දෙදෙනා ගෙනයයි.

6633. කෘෂ්ණාච්ඡතා ඒ පියරජහට මේ තෙපුල් කිවු: පියාණෙනි, මේ බමුණු තමා ගෙහි උපන් දෑස්සකට මෙන් වැල්කොනින් පහර දෙයි.

6634. පියාණෙනි, මේ බමුණෙක් නො වෙයි, බමුණෝ දහමී වෙති. පියාණෙනි, යකෙක් බමුණු වෙසින් අප කන්තට ගෙන යයි. පියාණෙනි, යකකු විසින් ගෙනයනු ලබන කල්හි කුමට උපෙඤ්ඤාවෙන් බලන්නහු ද?

6635. අපගේ මේ පතුල්සුහු රිදෙයි. මහ ද දිගැ, ඉතා දුදුලැ හිරුදු පහත එල්බෙයි. (බැසැ යයි) මේ බමුණුදු අප වෙලෙවි කෙරෙයි.

6636. පර්වතයෙහි උපන් දෙවියන් ද වෙනෙහි උපන් දෙවියන් ද යටහත් වැ හඬගා යදුම්හ. මේ විල් අරක්ගත් දෙවියන් ද මුදුනින් වදුම්හ. මනා තොට ඇති නදියෙහි උපන් දෙවියන් ද වදුම්හ.

442 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6637. තිණලතා ච ඔසඥො පබ්බතානි වනානි ච,
අමමිං ආරොග්ගං චජ්ජාථ අයං නො නෙතී බ්‍රාහ්මණො

6638. චජ්ජනතු භොනොතා අමමිඤ්ච මඤ්චං අමකාකමාතරං,
සචෙ අනුපතිකුකාමාසි වීජසං අනුපතියාසි නො.

6639. අයං එකපදී එති උජුං ගච්ඡති අසසමං,
තමෙචනුපතෙය්‍යාසි අපි පසෙසසි නො ලභුං.

6640. අහො චත රෙ ජට්ඨිති වනමුලථලහාරිකෙ,
සුඤ්ඤං දිස්වාන අසසමං තං තෙ දුකඛං භවීසසති.

6641. අතිචෙලං නුත අමමාය උඤ්ජාලඥො අනප්පකො,
යා නො බඥො¹ න ජානාති බ්‍රාහ්මණෙන ධනෙසිනා;
අච්චාසිකෙන ලුඤ්ඤන යො නො ගාවොච සුමහති.

6642. අහජ්ජ² අමමිං පසෙසමු සායං උඤ්ජාතො ආගතං,
දජ්ජා අමමා බ්‍රාහ්මණසස එලං බුඤ්ඤන මිසසිතං.

6643. තදයං අසිනො ධාතො න බාලභං තරයෙය්‍ය නො,
සුඤා ච චත නො පාද බාලභං තාරෙති බ්‍රාහ්මණො;
ඉති තඤ්ච චීලපිංසු කුමාරා මාකුභිඤ්ඤො.

කුමාරපබ්බං.

6644. තෙසං ලාලජ්ජිතං සුඤා තයො වාලා වනෙ මීගා,
සීහො ව්‍යගෙසා ච දීපි ච ඉදං චචනමබ්‍රවුං.

6645. මාහෙච නො රාජපුත්තී සායං උඤ්ජාතො ආගමා,
මාහෙචමහාකං නිබ්බොගෙ හෙය්ඤ්ඤ³ වනෙ මීගා.

6646. සීහො චෙනං විහෙයෙය්‍ය ව්‍යගෙසා දීපි ච ලකඛණං,
නෙච ජාලිකුමාරසස කුතො කණ්ණාපිනා සියා;
උහයෙනෙච ජීයෙථ පතිං පුහෙත ච ලකඛණාති.

1. බනෙධ - මජ්ඣ. ඩී.
2. අපජ්ජ - මජ්ඣ. සා.
3. බංධසිඤ්ඤ - මජ්ඣ.

6637. තෘණ දෙවියනි, ලිය දෙවියනි, ඔසයි දෙවියනි, ගිරි දෙවියනි, වන දෙවියනි, අම්මාට අප අරොග බව කියව. මෙ බමුණු අප මරමින් ගෙන යයි.

6638. හවත්ති, ඉදින් අප ලුහුබැඳූ ඉයටි වූහු නම් “වහා අප අනුව යවයි” අප මැණියක් මද්දේවීන්ට කියත්වා.

6639. මේ එක්පියමහ අප කරා එයි. සෘජු වූ අසපුවට යෙයි. එ හසර මහ මෑ අනුව යව. ඔවුන් වහා දක්නෙහි නම් මැනැවැයි කියව.

6640. අහෝ පරිහානියෙකි. දළමඩලු ඇත්තිය, වනමුල්පල ගෙනෙන්නිය, අප නැති හිස් අසපුව දැකූ එ තොපට දුක් වන්නෙ යෑ.

6641. යමෙක් අප ගෙවින් සෙයින් මරා ද ඒ ඉතා රුදුරු වූ ධනය සොයන බමුණා විසින් බඳනාලද අප තතු යම් මවක් නො දැනී ද ඒ මව විසින් වේලා ඉක් මෑ නො මද අලපල ලබන ලද වන.

6642. අලමුල් පලවැළ නෙළාගෙන සවස වලින් ආ මව අද දක්මෝ නම් යෙහෙකි. අම්මා දඬුයෙල්බෑ මීයෙන් හැනූ පලවැළ මේ බමුණුහට දෙන්නී යෑ.

6643. එසඳ පලවැළ වැළඳු එහෙයින් මෑ සුභිත වූ මෙ බමුණු අප වෙලෙවී වෑ නො ගෙනයන්නෙ යෑ. අපගේ පාදයෝ ඉතා ඉදිමෑ ගියහ. මෙ බමුණු අප වෙලෙවී වෑ ගෙනයයි කියා මවට ලොල් වූ කුමරහු එ මහ වැලැපියෝ.

කුමාරපර්ව යි.

6644. ඒ දරුවන් දෙදෙනාගේ විලාප අසා (වනදෙවියෝ) දෙවිපුතූන් තිදෙනාකුන්ට මෙ වදන් කීහු: තෙපි සිහ, වග, දිවි යන වනවැසි සැඩමුව වෙස් ගනුව.

6645. අපගේ රදු සවසෑ වලින් නහමක් යේවා, අප නිති වළඳනා වෙනෙහි සැඩ මුවෝ ඇය නහමක් පෙළත්වා.

6646. සිංහයෙක් හෝ ව්‍යාඝ්‍රයෙක් හෝ දිවියෙක් හෝ ඒ සිරිමතිය (ඉදින්) වෙහෙසි නම් ජාලිය කුමර නො මෑ පවත්නෙ යෑ කෘෂ්ණාච්ඡිනා කොයින් පවත්නී ද? එ බියෝ සිරිමතී ස්වාමියා ය දෙදරුවනෑ යන දෙකොටසින් මෑ පිරිහෙන්නී යෑ. (එයින් තෙපි මනා කොට ඇය රකුවයි) කීහු.

- 6647. බණ්ඩනිකං මෙ පතනි¹ දකඛිණකඛි ව ඵඤ්ඤි,²
අඵලා ඵලිනො රුකඛා සඛඛා මුඤ්ඤනී මෙ දිසා.
- 6648. තස්සා සායනභකාලමි අසසමාගමනං පති,
අසුඛගතමි³ සුරියමහි වාලා පඤ්ඤ උපට්ඨං.
- 6649. නීවෙ වොලඛෙනෙ සුරියො දුරෙ ව වත අසසමො,
යඤ්ඤි නෙසං ඉතො භසිසං⁴ තං තෙ භුඤ්ඤය්ඤං භොජනං.
- 6650. යො නුත බතනියො ඵකො පණ්ණසාලාය අවුච්ඡති,
තොසෙනො දුරකෙ ජාතෙ මමං දිසවා අනායතීං.
- 6651. තෙ නුත පුත්තකා මඤ්ඤං කපණාය වරාකියා,
සායං සංවෙසනාකාලෙ ධීරපීතාව⁵ අවුච්ඡරෙ.
- 6652. තෙ නුත පුත්තකා මඤ්ඤං කපණාය වරාකියා,
සායං සංවෙසනාකාලෙ වාරිපීතාව අවුච්ඡරෙ.
- 6653. තෙ නුත පුත්තකා මඤ්ඤං කපණාය වරාකියා,
පච්චුගගතා මං තිට්ඨනති වච්ඡා බාලාව මාතරං.
- 6654. තෙ නුත පුත්තකා මඤ්ඤං කපණාය වරාකියා,
පච්චුගගතා මං තිට්ඨනති භංසාව උපරි පලලෙ.
- 6655. තෙ නුත පුත්තකා මඤ්ඤං කපණාය වරාකියා,
පච්චුගගතා මං තිට්ඨනති අසසමසසාවීදුරතො.
- 6656. ඵකායනො ඵකපථො සරා සොඤ්ඤා ව පසිසතො,
අඤ්ඤං මග්ගං න පසිසාමී යෙන ගච්ඡියා අසසමං.
- 6657. මීගා නමඤ්ඤී රාජානො කානනසමී මහබලා,
ධමමෙන භාතරො භොථ මග්ගං මෙ දෙථ යාවිතා.
- 6658. අවරුධසිසභං හරියා රාජපුත්තසසි සිරිමතො,
තඤ්ඤාභං නාතීමඤ්ඤමී රාමං සීතාවනුබ්බතා.
- 6659. තුමෙහ ව පුත්තෙ පසෙසථ සායං සංවෙසනං පති,
අභඤ්ඤි පුත්තෙ පසෙසියාං ජාලිං කණ්ණාජනඤ්ඤිභො.

- 1. පතීතං - මජ්ඣ. සාය.
- 2. පඤ්ඤි - මජ්ඣ.
- 3. අසුඛගතමි - මජ්ඣ.
- 4. භිසසං - මජ්ඣ. සාය.
- 5. වාරිපීතාව - මජ්ඣ.

6647. මා අතින් බණිත්තිය (අල කණන හුල) ගිලිහෙයි. දකුණැස ද සැලෙයි. පල ඇති රුක් පල නැතියන් වැන්න. මට හැම දිසාවෝ මුළා වූ පැනෙයි.

6648. ඒ මා සවස් වෙලෙහි හිරු අස්තයට ගිය කල්හි අසපුව බලා එන කල්හි සැඩ සිවුපාවෝ පෙරමහ නැහී සිටියහ.

6649. හිරු ද පහත එල්බෙයි. අසපුව ද ඉතා දුර වෙයි, ඔවුනට යමක් මෙයින් ගෙන යමි ද ඔවුහු එ බොජුන් වළඳනාහ. (අන් බොජුන් නැති.)

6650. එ රජ මා නො එන්නා දැක හඬන සාගිනි ඇති දරුවන් සනහමින් පන්සල්හි එකලා වූ හිදිනෙ යයි සිතමි.

6651. බැගෑ වූ පින් නැති මාගේ ඒ දරුවෝ සවසා බොජුන් වෙලෙහි කිරිබොන දරුවන් (කිරි නො ලැබ නිදන) මෙන් නිදති සිතමි.

6652. බැගෑ වූ පින් නැති මාගේ ඒ දරුවෝ සවසා බුදුනා වෙලෙහි පැනට හඬා නො ලැබ නිදනුවන් මෙන් නිදති සිතමි.

6653. බැගෑ වූ පින් නැති මාගේ ඒ දරුවන් මවුදෙන පෙර මහට අවුත් සිටුනා බාල වස්සන් මෙන් මා පෙරමහට අවුත් සිටිති සිතමි.

6654. බැගෑ වූ පින් නැති මාගේ ඒ දරුවෝ විල් පිට හංස පොතකයන් මෙන් මා පෙරමහට අවුත් සිටිති සිතමි.

6655. බැගෑ වූ පින් නැති මාගේ ඒ දරුවෝ අසපු අබ්බෙස්හි මා පෙරමහට අවුත් සිටිති සිතමි.

6656. එක්පියමහෙකැ, හෙ ද එක් මැ මහෙකැ, දෙපසැ විල් හා හෙල් යැ. යම් මහෙකින් අසපුවට යන්නෙමි නම් එබඳු අන් මහක් නො දකිමි.

6657. වෙනෙහි මහබල ඇති මුවරජහට නමස්කාර වේවා, දැහැමින් මට. සොහොයුරෝ වවු. මා විසින් අයදනාලද තෙපි මට මහ (අවකාශ) දෙවු.

6658. මම රටින් තෙරනාලද සිරිමක් වෙසතුරු මහරජහු අඹු වෙමි. මම ඔහු රාමරජහට අනුගත වූ සීතා දේවිය මෙන් ඉක්ම (අනිකකු) නො සිතමි.

6659. තෙපිදු (මට මහ පියා) සවසැ ගොදුරු ගන්නා වෙලෙහි තොප දරුවන් බලවු. මම ද දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් දක්නෙමි.

6660. බහුං විදං මූලඵලං භකෙඛා වායං අනපපකො,
තතො උපඩ්ඨං දසසාමී මග්ගං මෙ දෙඵ යාවිතා.
6661. රාජපුත්තී ව නො මාතා රාජපුත්තො ව නො පිතා,
ධම්මෙන භාතරො හොඵ මග්ගං මෙ දෙඵ යාවිතා.
6662. තසසා ලාලපමානාය බහුං කාරුඤ්ඤසංභිතං,
සුඤ්ඤා නෙලපතිං වාවං වාලා පඤ්ඤා අපසංමුං.
6663. ඉමම්ඤ්ඤි නං පදෙසම්ඤ්ඤි පුත්තකා පංසුකුඤ්ඤිතා,
පච්චුග්ගතා මං තිට්ඨන්ති වචජා බාලාව මාතරං.
6664. ඉමම්ඤ්ඤි නං පදෙසම්ඤ්ඤි පුත්තකා පංසුකුඤ්ඤිතා,
පච්චුග්ගතා මං තිට්ඨන්ති භංසාව උපරී පලලලෙ.
6665. ඉමම්ඤ්ඤි නං පදෙසම්ඤ්ඤි පුත්තකා පංසුකුඤ්ඤිතා,
පච්චුග්ගතා මං තිට්ඨන්ති අසසමසසාවිදුරතො.
6666. තෙ මීගා වීය උකකණ්ණො සමනනාමභිධාවිතො,
ආනන්දිතා පමුදිතා වග්ගමානාව කම්පරෙ.
තාජ්ජ පුත්තෙ න පසසාමී ජාලිං කණ්ණොජ්ජනඤ්ඤිහො.
6667. ජකලීව¹ මීගී ජාපං පකඤ්ඤි මුත්තාව පඤ්ඤරා,
ඔභාය පුත්තෙ නිකම්මිං සීභීවාමීසග්ගිඤ්ඤිතී;
තාජ්ජ පුත්තෙ න පසසාමී ජාලිං කණ්ණොජ්ජනඤ්ඤිහො.
6668. ඉදං තෙසං පරකකනතං නාගානම්ච පබ්බතෙ,
චිතකා පරිකිණ්ණොයො² අසසමසසාවිදුරතො;
තාජ්ජ පුත්තෙ න පසසාමී ජාලිං කණ්ණොජ්ජනඤ්ඤිහො.
6669. වාලුකායපි³ ඔකිණ්ණො පුත්තකා පංසුකුඤ්ඤිතා,
සමනනා මභිධාවන්ති තෙ න පසසාමී දුරකෙ.
6670. යෙ මං පුරෙ පච්චුදෙනන්⁴ අරඤ්ඤදුරමායතිං,
තාජ්ජ පුත්තෙ න පසසාමී ජාලිං කණ්ණොජ්ජනඤ්ඤිහො.
6671. ජකලීව මීගී ජාපා පච්චුග්ගනානාන අසසමං,
දුරෙ මං පට්ඨිලොකෙභනී තෙ න පසසාමී දුරකෙ.

1. ජකලීව-මජ්ඣං.
2. උපකිණ්ණොයො-මජ්ඣං.
3. වාලුකායපි-මජ්ඣං.
4. පච්චුදෙනන්-මජ්ඣං.

6660. මෙ අල හා පලවැළ බෙහෙව. මෙ කැයුතු දැ අනල්ප යැ. ඉන් අඩක් තොපට දෙමි. මා විසින් අයදනාලද තෙපි මට මහ අවසර දෙව.

6661. අප මවු රදු යැ අප පියෙ රජ යැ (තෙපි මට) දැහැමින් සොහොයුරු වව. මා විසින් අයදනාලද තෙපි මට මහ අවකාශ දෙව.

6662. වලප්පනා වූ ඇගේ බැගැ බැවින් මුසු බොහෝ වූ මියුරු තෙපුල් අසා සැබ මුව වෙස් ගත් දෙවපුත්හු මහින් පහ වැ ගියෝ.

6663. පස් වැකුණු සිරුරු ඇති මා දරැසිහින්තෝ මවුදෙන පෙරමහට ආ බාල වස්සන් මෙන් මා පෙරමහට ආවාහු (පෙර) මෙ තන්හි සිටිති.

6664. පස් වැකි ගත් ඇති දෙදරු බිළිලුහු විල්පිට හස්පොවු-වන් මෙන් මා පෙරමහට ආවාහු පෙර මෙ පෙදෙසැ සිටිති.

6665. පස් තවරගත් සිරුරු ඇති දෙදරුසුහහු, මා පෙරමහට ආවාහු අසපු අබියෙසැ මෙ තන්හි සිටිති.

6666. ඒ දෙදරුවෝ (මව පෙරමහට එන) කන් හුවාගත් මුවපොවුවන් මෙන් මා දැකැ තුටු වූවාහු ප්‍රමුදිත වූවාහු අවටින් දුවනුවෝ පනනුවන් මෙන් මාගේ ළය සලකි. ඒ ජාලිය කෘෂ්ණාච්ඡනා දෙදරුවන් අද නො දක්මි.

6667. පැටවුන් පියා ගොදුරට ගිය එළ දෙනක මෙන් මුව පෙල්ලක මෙන් කැදුල්ල පියා ගිය කිරිල්ලක මෙන් ගොදුරට ගිජු වූ සිහ දෙනක මෙන් දරුවන් පියා (අහර සොයා) නික්මුණමු. ඒ මම ජාලිය කෘෂ්ණාච්ඡනා දෙදරුවන් අද නො දක්මි.

6668. පර්වතයෙහි ඇතුන්ගේ පිය සටහන් සෙයින් මේ ඔවුන් කෙළැ ඇවිදි පියසටහන් පැනෙයි. අසපුව අබියෙසැ (ඔවුන් රැස් කළ) වැලිසැයෝ විසුළහ. ඒ දැලිසිරු කන්සිරු දෙදෙන අද නො දක්මි.

6669. පස් තවරගත් වැල්ලෙනුදු ගැවැසිගත් දරුවෝ මා සිසාරා දිවයෙති. ඒ දරුවන් නො දක්මි.

6670. පෙර දවස් යම් දරු කෙනෙක් වලින් එන මා දුරැදි මැ දැකැ පෙරමහට එක් ද අද ඒ දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් නො දක්මි.

6671. (ඔහු පෙර දවස්) අසපුවෙන් පෙරමහට අවුත් මවු එළ දෙන මුව දෙන බලා සිටුනා පැටවුන් මෙන් දුරැ සිටැ මා බලකි. ඒ දරුවන් නො දක්මි.

- 6672. ඉදං ච තෙසං කීළනතං පත්තං පඤ්ඤාදිලුචං,
තාජ්ජ පුතෙන න පසසාමී ජාලිං කණ්ණාපීනසුචො.
- 6673. එනා ච මයතිමෙ පුරා උරො ච සමපදලති,
තාජ්ජ පුතෙන න පසසාමී ජාලිං කණ්ණාපීනසුචො.
- 6674. උච්චබ්බෙ මෙ විචිනතති එනා එකාවලබ්බති,
තාජ්ජ පුතෙන න පසසාමී ජාලිං කණ්ණාපීනසුචො.
- 6675. යසස්ස සායනභසමයං පුත්තකා පංසුකුණ්ඩිතා,
උච්චබ්බෙ මෙ විචිතතති තෙ න පසසාමී දරකෙ.
- 6676. අයං යො අසසමො පුබ්බෙ සමජේඪා පටිභාති මං,
තාජ්ජ පුතෙන අපසසනතා භමතෙ විය අසසමො.
- 6677. කිම්දං අපසසෙද්දව අසසමො පටිභාති මං,
කාකොලාපි න වසසතති මතා මෙ නුන දරකා.
- 6678. කිම්දං අපසසෙද්දව අසසමො පටිභාති මං,
සකුණාපි න වසසතති මතා මෙ නුන දරකා.
- 6679. කිම්දං තුණ්ඪිභුතොසි අපි රතෙච මෙ මනො,
කාකොලාපි න වසසතති මතා මෙ නුන දරකා.
- 6680. කිම්දං තුණ්ඪිභුතොසි අපි රතෙච මෙ මනො,
සකුණාපි න වසසතති මතා මෙ නුන දරකා.
- 6681. කච්චිනු මෙ අයාපුතෙ මිභා බාදිංසු දරකෙ,
අරණ්ණෙ ඉරිතෝ¹ විචනෙ කෙන නීතා මෙ දරකා.
- 6682. ආදු තෙ පභිතා දුතා ආදු සුතො පියංචද,
ආදු බභි නො නිකඛනා ඛිඩ්ධාසු පසුතා නු තෙ.
- 6683. නෙවාසං කෙසා දිසසතති භස්පාද න ජාලිනො,
සකුණානං ච ඔපාතො කෙන නීතා මෙ දරකා.
- 6684. ඉදං තතො දුකඛතරං සලලවිද්ධො යථා වජේ,
තාජ්ජ පුතෙන න පසසාමී ජාලිං කණ්ණාපීනසුචො.

1. ඉරිතෙ චනෙ-මජ්ඣං, සා. සා. ඩී. ඊරතෙ.

6672. මෙ ද ඔවුන් කෙළිබඩු වූ ගිලිහී වැටුණු විලිකුන් බෙලිපල යැ. ඒ දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් අද නො දක්මි.

6673. මාගේ මෙ දෙනන කිරෙන් පිරුණහ. ළය පැළෙනු වැන්න. ඒ දැලිසිරු කන්සිරු දෙපුතුන් අද නො දක්මි.

6674. එකෙක් මා හිණ සොයයි. එකක් තනය එල්බගනයි. ඒ දැලිසිරු කන්සිරු දෙදරුවන් අද නො දක්මි.

6675. යම් දරු කෙනෙක් පස් වැකි සිරුරු ඇති වැ සවස් වේලෙහි මාගේ ඇකයෙහි පෙරළෙත් ද ඒ දරුවන් නො දක්මි.

6676. පෙර දවස් (යම් අසපුවක්) කෙළිමඩුල්ලක් මෙන් මට වැටහුණේ වේ ද මේ ඒ අසපුව යි. අද ඒ දරුවන් නො දක්නා මට අසපුව ප්‍රමණය වන්නාක් මෙනි.

6677. මෙ කීමෙකැ? අසපුව නිහඩ වැ මෙන් මට වැටහෙයි. වන කවුඩෝ ද නො හඬති. මාගේ දෙදරුවෝ මළාහු දෝ හෝ?

6678. මෙ කීමැ? අසපුව නිහඩ වැ මෙන් මට වැටහෙයි. සියොත්හු ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ මළාහු හෝ?

6679. මෙ කීම? නිහඩ වූයෙහි මාගේ සිත (සිහින දුටු) රාත්‍රියෙහි මෙනි. වනකවුඩෝ ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ මළහ හෝ?

6680. මෙ කීම? නිහඩ වූයෙහි මාගේ සිත සිහින දුටු රැයැ මෙනි. සියොත්හු ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ මළහ හෝ?

6681. කීම හෝ හිමිසදිනි, මාගේ දරුවෝ සැඩ සිවුපාවෝ කැහු ද? නිරොජ වූ ජනශුන්‍ය වූ අරනෙහි මාගේ දරුවෝ කවරකු විසින් ගෙන යන ලද්දහු ද?

6682. නොහොත් තොප විසින් දුතමෙහෙ කොට යවන ලද්දහු ද? නොහොත් ප්‍රිය තෙපුල් ඇති දරුවෝ නිදිගත්තාහු ද? නොහොත් ඔහු ක්‍රීඩායෙහි යෙදී බැහැර ගියාහු ද?

6683. ඔවුන්ගේ අඳුන්වන් කෙශයෝ නො පැනෙති. ජාලා-වනද්ධ අත්පා ද නො පැනෙත් මැ යැ. ලිහිණි කෙනකුන්ගේ බැස්මෙක් හෝ වී ද? මාගේ දරුවෝ කවරක්හු විසින් ගෙන යනලද වෙන් ද?

6684. අද ඒ ජාලිය කෘෂ්ණාජිනා දෙපුතුන් නො දකිමි ද, එදුකට වඩා (තොප නො බණන) මෙ දුක ඉතා දුකැ. හුලින් විදුනාලද වණයක් මෙනි.

450. ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6685. ඉදමපි දුතියං සලලං කමෙපති හදයං මම
යඤ්ච පුතෙන න පසසාමී තිඤ්ච මං නාභිභාසසි.

6686. අපේච මෙ ඉමං රතං රාජපුත්ත න සංසසි,
මඤ්ඤ උකකනාසතං මං පාතො දකඛසි නො මතං.

6687. නනු මදදී වරාරොහා රාජපුත්තී යසසුනී,
පාතො ගතාසි උඤ්ජාය කිමීදං සායමාගතා.

6688. නනු තං සද්ධමසොසාසි යෙ සරං පාකුමාගතා,
සිහසස විනදනසස ව්‍යගසසස ව නිකුජ්ඣතං.

6689. අහු පුබ්බතිමිතං මෙ විවරනන්‍යා බුභාවනො,
බණ්ණො මෙ හතා පතීතො උග්ගීවඤ්චාපි අංසතො.

6690. තදහං බ්‍යථිතා භීතා පුපුං කතාන අඤ්ජලිං,
සබ්බා දීසා නමසසිසසං අපි සොතී ඉතො සියා.

6691. මා හෙව නො රාජපුත්තො හතො සිහෙන දීපිතා,
දරකා වා පරාමධා අවජකොකතරව්ඡිභි.¹

6692. සිහො ව්‍යගෙසා ව දීපි ව තයො වාලා වනෙ මීගා,
තෙ මං පරියාවරුං මග්ගං තෙන සායමිඤ්ච ආගතා.

6693. අහං පතීඤ්ච පුතෙන ව ආවෙරමිව මාණවො,
අනුධිතා² දිවාරතති ජටීනී බුභමචාරිනී.

6694. අජිනානි පරිදහිතා වනමුලඵලභාරියා,
විවරාමී දිවාරතති තුමගං කාමා හි පුත්තකා,

6695. ඉමං³ සුවණ්ණභාලිදදීං ආහතං පණ්ඩුබෙඵවං,
රුකඛපකකානි වාහාසිං ඉමෙ තෙ පුත්තා කීළනා.

6696. ඉමං මුළාලවටකං⁴ සාලුකං පිඤ්ජරොදකං,⁵
භුඤ්ජ ඛුදොඤ්චි සංයුතං සහ පුතෙනභි බතතිය.

6697. පඤ්චං ජාලිතො දෙභි කුමුදං පන කුමාරියා,
මාලිනෙ පසස නවවනෙන සිවි පුත්තානි අවහය.

6698. තතො කණ්ණාජිනායාපි නියාමෙභි රථෙසහ,
මඤ්ජුසාරාය වගභුයා අසසමං උපයතතියා.⁶

1. තරවෙජභි-මජ්ඣං.
2. අනුධිතා-මජ්ඣං.
3. අහං-මජ්ඣං, වී.

4. වත්තකං-මජ්ඣං.
5. පිඤ්ජරොදකං-මජ්ඣං.
6. උපයතතියා-මජ්ඣං.

6685. අද මම ඒ දෙදරුවන් නො දක්මි. තෙපි දු මා හා නො බණනුවහ. මෙ දෙවැනි හුල ද මාගේ ලය කම්පා කරවයි.

6686. රාජපුත්‍රයෙනි, අද මේ රෑ මා හා නො බණනවු නම් පහ වැ ගිය දිවි ඇති මා උදය මළ එකක දක්නවු යැ.

6687. යශස්වී මදි රාජපුත්‍රිය, උතුම් වළහ ඇති තෙපි වන- මුල් පලවැළ පිණිස උදය මැ ගියහු නො? මෙ කීකරුණෙක. (වෙලා ඉක් මැ) සවසැ ආවහු නො?

6688. යම් සිවුපා කෙනෙක් දිය බොන්නට විලට ආහු ද ඔවුනතුරෙන් තෙපි වෙසෙසින් නාද කරන සිංහයාගේ ද ව්‍යාජ්‍යයා- ගේ ද (සෙසු සතුන්ගේ ද) එකනින්නාද හඬ නො ඇසුහු ද?

6689. මහවෙනෙහි සැරිසරන මට පෙර නිමිති පහළ වී, මා අතින් අල කණන හුල ගිලිහී වැටුණෙ යැ. දසරුයෙන් පලවැළ පැස ගිලිහී වැටුණෙ යැ.

6690. එසඳ මම කම්පිත වැ බියපත් වැ වෙන වෙන ඇදිලි බැඳූ මෙයින් සෙත් වන්නෙ යැ යි සිතා හැම දියා වැන්දමු.

6691. අප හිමි රජපින් සිංහයකු විසින් හෝ දිවියකු විසින් හෝ නහමක් නැසේවා. දරුවෝ ද වලස් වෘක තරසුන් විසින් නහමක් නැසෙත්වා' යි.

6692. සිහ යැ වග යැ දිවි යැ යන සැඬ වන සිවුපාවෝ නිදෙනෙකි. උහු මට මහ ඇවිරුහ. එහෙයින් කල් ඉක් මැ සවසැ ආමු.

6693. මම දළමඩුලු දරන්නී බඹසර කරන්නී අතැවැසි මාණවකයෙක් ඇදුරක්හු මෙන් හිමිහට ද දරුවනට ද දවරය නො පමාව මෙහෙ කළමු.

6694. දරුවනි, මම තොප කැමැත්තෙන් අඳුන්දිවියම් පෙරෙවැ වනමුල් පලවැළ ගෙනයන්නී දවරය ඇවිදිනමු.

6695. දරුවනි, (තොප නහන පිණිස) මෙ රන්වන් කසා කල්ක ගෙනෙනලද යැ. (තොප කෙළනට) රන්වන් බෙලිපල ගෙනෙන ලද යැ රුක්හි විලිකුන් මිහිරි පල ද ගෙන ආමු. මෙ තොපට කෙළිබඩු යැ.

6696. මේ නෙලුඹුදලි වළලු යැ ඕලු යැ පිඤ්ජරයුෂ යැ යන මේ ඇත. රජතුමනි, දඩුයෙල්බෑ මීයෙන් හනනලදු වැ දරුවන් හා එක් වැ වළඳ කරව.

6697. ජාලියහට පිසුම දෙව. කුමරියට ඇඹුලමල දෙව. මල් පැළෑඳෑ නටන දරුවන් බලව. සිවිරාජයෙනි, දරුවන් කැඳව.

6698. රජතුමනි, ඉක්බිති මියුරු හඬ ඇති ලීලා ඇති කෘෂ්ණාච්චිනාව ද අසසුව කරා යන්නිය බලව.

452. ජාතකපාළි - මහානිපාතෝ
6699. සමානසුඛදුකඛමහා රට්ඨා පබ්බජිතා උභො,
අපි සිව්වුනෙන පසෙසයි ජාලිං කණ්ණාඨනඤ්චිභො.
6700. සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ නුන බ්‍රහ්මචරියපරායනෙ,
අහං ලොකෙ අභිසපිං සීලවනෙන බහුස්සුනෙ;
තාජ්ජ පුනෙන න පසසාමී ජාලිං කණ්ණාඨනඤ්චිභො.
6701. ඉමෙ නෙ ජලේඛකා රුක්ඛා වෙදිසා සිඤ්චුවාරිකා,
වීච්ඨානී රුක්ඛජාතානී නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6702. අසසඤා පනසා වෙමෙ නිග්‍රොධා ච කපිඤ්ඤා,
වීච්ඨානී ඵලජාතානී නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6703. ඉමෙ නිට්ඨානී ආරාමා අයං සිතොදිකා නදී,
යඤ්ඤා පුබ්බෙ කීලිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6704. වීච්ඨානී පුප්ඵජාතානී අසමී උපරිපබ්බනෙ,
යානස්සු පුබ්බෙ ධාරිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6705. වීච්ඨානී ඵලජාතානී අසමී උපරිපබ්බනෙ,
යානස්සු පුබ්බෙ භුඤ්ඤිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6706. ඉමෙ නෙ හඤ්ඤා අසසා බලිවඤ්ඤා ච නෙ ඉමෙ,
යෙහිස්සු පුබ්බෙ කීලිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6707. ඉමෙ සාමා සයොලුකා¹ බහුකා කදලිමීගා,
යෙහිස්සු පුබ්බෙ කීලිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6708. ඉමෙ හංසා ච කොඤ්ඤා ච මයුරා චිත්‍රපෙච්චනා,
යෙහිස්සු පුබ්බෙ කීලිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6709. ඉමා තා චනගුමනායො පුප්ඵතා සබ්බකාලිකා,
යඤ්ඤා පුබ්බෙ කීලිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6710. ඉමා තා පොකඛරණියො රමමා චකකවාකුපකුඨිතා,
මඤ්ඤකෙහි සඤ්ඤනඤා පදුමුප්පලකෙහි ච;
යඤ්ඤා පුබ්බෙ කීලිංසු නෙ කුමාරා න දිසසරෙ.
6711. න නෙ කට්ඨානී හිනගානී න නෙ උදකමාහනං,
අග්ගිපි නෙ න භාපිතො කිනඤ්ඤා මඤ්ඤෙව ක්ඛායසී:

1. සසං-මජ්ඣං.

6699. රටින් තෙරනලද අපි දෙදෙනමෝ සමාන සුවදුක් ඇතියම්හ. සිව්මහරජුනි, ජාලිය කෘෂ්ණාභිතා දෙදරුවන් දුටුවහු ද?

6700. මම ලොවහි බබසර පිහිට කොට ඇති බොහෝ ඇසු පිරු තැන් ඇති සිල්වත් මහණුන් ද බමුණන් ද හැවූ වන්මි. එහෙයින් අද ඒ දැලිපිරු කන්පිරු දෙදරුවන් නො දක්මි.

6701. මේ ඒ (දරුවන් කෙළි බිම) දඹරුක් යැ. එලෙන අතු ඇති සිඳුවර යැ. නන් වැදැරුම් රුක්දැ යැ. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6702. මේ ඒ ඇසතු රුක් යැ, පනා රුක් යැ, නුග රුක් යැ, හෙළකිඳි ඇසතු රුක් යැ, නන් වැදැරුම් පලරුක් දැ යැ, ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6703. පෙර යම් තැනෙකැ හිඳ ක්‍රීඩා කෙරෙත් නම් මේ ඒ අරම් පවතී. මේ සිහිල් දිය ඇති හොය ද පවතී. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6704. පෙර යම් කුසුම ජාතීන් පැළැඳියාහු ද මේ ගල් මුදුනෙහි ඒ විවිධ පුෂ්පජාති ඇත. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6705. පෙර යම් එලජාතීන් වැළැඳුහු ද මේ ගල්මුදුනෙහි ඒ විවිධ එලජාති ඇත. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6706. පෙර යම් පෙතැලිරුවන් ක්‍රීඩා කළාහු ද මේ ඒ ඇත් පෙතැලිරු යැ, අස්පෙතැලිරු යැ, මේ ඒ ගොන්පෙතැලි රු ද ඇත. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6707. පෙර යම් කෙනකුන් හා සම ක්‍රීඩා කළාහු නම් මේ ඒ කුඩා සම්වන් මුවෝ යැ සාවෝ යැ මහමුහුණෝ යැ බොහෝ වූ කෙහෙල්මුවෝ යැ, ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6708. මේ ඒ හංසයෝ යැ කොස් ලිහිණියෝ යැ විසිතුරු පිල්කලබ ඇති මොනරු යැ. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6709. පෙර යම් තැනෙකැ ක්‍රීඩා කළාහු නම් මේ ඒ හැම කල්හි පිපි සිටි වනලැහැබ්බු යැ ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6710. පෙර යම් තැනෙක ක්‍රීඩා කළාහු නම් මේ ඒ සක්වා-ලිහිණියන් ළඟ හිඳ කුල්නා හෙල්මැල්ලෙනුද පියුම්නුද උපුලෙනුද ගැවැසිගත් රමණී පොකුණු ඇත. ඒ කුමරුවෝ නො පැනෙති.

6711. තොප විසින් දර නො බිඳිනලද, තොප විසින් දිය නො ගෙනෙනලද, තොප විසින් ගිනි ද නො දල්වනලද, කීම නො දන්නා බාලයකු මෙන් සිතිවිලිපර වවු ද?

- 6712. පියො පියෙන සබ්බමිම සමො මෙ ව්‍යපහස්සති;
තාප්ප පුතෙන න පස්සාමී ජාලිං කණ්ණාපිතස්සුභො.
- 6713. න ඛො නො දෙව පස්සාමී යෙන තෙ නිහතා මතා,
කාකොලාපි න වස්සනති හතා මෙ නුන දරකා.
- 6714. න ඛො නො දෙව පස්සාමී යෙන තෙ නිහතා මතා,
සකුණාපි න වස්සනති මතා මෙ නුන දරකා.
- 6715. සා තඤ්ඤ පරිදෙවිඤා පබ්බතානි වනානි ව,
පුතදෙවස්සමං ගතවා සාමිකස්සනතී¹ රොදති.
- 6716. න ඛො නො දෙව පස්සාමී යෙන තෙ නිහතා මතා,
කාකොලාපි න වස්සනති හතා මෙ නුන දරකා.
- 6717. න ඛො නො දෙව පස්සාමී යෙන තෙ නිහතා² මතා,
සකුණාපි න වස්සනති මතා මෙ නුන දරකා.
- 6718. න ඛො නො දෙව පස්සාමී යෙන තෙ නිහතා මතා,
වීචරනති රුකඛමුලෙසු පබ්බතෙසු ගුහාසු ව.
- 6719. ඉති මද්දී වරාරොහා රාජපුත්ති යසස්සිතී,
බාහා පග්ගඤ කන්දිඤා තඤ්ඤෙව පතිතා ඡමා.
- 6720. තමජ්ඣපතං රාජපුත්තිං උදකෙන අභිදිඤ්චං,
අස්සඤ්ඤං තං වීදිඤාන අචං නං එතදබ්බවි.
- 6721. ආදියෙනෙව තෙ මද්දී දුකඛං න කාතුමිච්ඡිසං,
දළිදෙඤ්ඤ යාවකො වුදෙධා බ්‍රාහ්මණො සරමාගතො;
තස්ස දික්ඛා මයා පුත්තා මද්දී මා භාධි අස්සස.³
- 6722. මං පස්ස මද්දී මා පුත්තො මා බාලහං පරිදෙවසී,
ලවජාම පුත්තෙ ජීවනතා අරොගා ව භවාමසෙ.
- 6723. පුත්තෙ පසුඤ්ඤ ධර්මඤ්ඤකඤ්ඤ යඤ්ඤ අඤ්ඤං සරෙ ධනං,
දජ්ජා සපුත්තරියො දනං දියවා යාවකමාගතො;
අනුමොදති මෙ මද්දී පුත්තකෙ දනමුත්තමං.

---

1. සාමිකස්සනතිකෙ-මජ්ඣං.
2. නිහතා සතා, නිහවා-මජ්ඣං.
3. අය්‍යාස-මජ්ඣං.

6712. තෙහි මට ප්‍රියව, ප්‍රිය වූ තොප හා සමග එක් වැසම වැ විද්‍යා දුක් මා විසින් නසනු ලැබේ. (අද එසේ නො වේ.) ඒ ජාලිය කෘෂ්ණජිනා දෙදරුවන් අද නො දැක්මි.

6713. දෙවයිනි, අපගේ දරුවන් නො දැක්මි. යම් කිසිවකු විසින් ඔහු ගෙනයනලදහු ද? නොහොත් මළාහු ද? (මළ දවස් හඬනා) වනකවුඩෝ ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ කිසිවක්හු විසින් ගෙනයනලද වන.

6714. දෙවයිනි, අපගේ දරුවන් නො දැක්මි. යම් කිසිවකු විසින් ඔහු ගෙනයනලදහු ද? නොහොත් මළාහු ද? සියොත්හු ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ මළාහු වන.

6715. එ බියෝ එ වඩකගිරියෙහි පර්වතයන් ද වනයන් ද බලමින් හඬා ඇවිද යළිද අසපුවට ගොස් ස්වාමියා වෙත හඬයි.

6716. දෙවයිනි, අපගේ දරුවන් නො දැක්මි. යම් කිසිවකු විසින් ඔහු ගෙනයනලදහු ද? නොහොත් මළාහු ද? වනකවුඩෝ ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ කිසිවක්හු විසින් ගෙනයනලද වන.

6717. දෙවයිනි, අපගේ දරුවන් නො දැක්මි. යම්කිසිවක්හු විසින් ඔහු ගෙනයන ලදහු ද? නොහොත් මළාහු ද? සියොත්හු ද නො හඬති. මාගේ දරුවෝ මළාහු වන.

6718. දෙවයිනි, පර්වතයෙහි රුක්මුල්හි ගල්ලෙන්හි ඇවිදීනි අපගේ දරුවන් නො දැක්මි. ඔහු යම් කිසිවකු විසින් ගෙනයන ලදහු ද? නොහොත් මළාහු ද?

6719. මෙසේ යශස්වී වූ උතුම් වළහ ඇති මදුරු දෙහොත් හිසැ බැඳූ හඬා එහි මැ බිමැ ඇදහුණු.

6720. (තමා හමියෙහි) නිසන් වූ ඒ රුව (මුහුණ) දියෙන් තෙමී. ඉක්බිති ඇය අස්වස් ලද බව දැනූ ඇයට තෙල තෙපුල් කී:

6721. මදී දේවිනි, ආදියෙහි මැ තොපට ඉක්දසක් කරන්නට නො කැමැති වීමි. දිළිඳු වූ මහලු වූ යාවක බමුණෙක් ගෙට ආයෙ යැ. ඔහට මා විසින් දරුවෝ දෙන ලදහ. මදිය නො බව, අස්වස්ව.

6722. මදී දේවිනි, මා බලව, දරුවන් නහමක් බලව, නහමක් දැඩි කොට හඬව, ජීවත් වන්නමෝ අරොග ද වමෝ නම් දරුවන් ලබමිහ.

6723. සත්පුරුෂ තෙම යදියා ආ කල්හි දැකූ දරුවනුදු සිවුපාවුනුදු ගෙහි අනෙක් යම් ධනයෙකුක් ඇද්ද එ හැම ද දන් දෙන්නෙ යැ. මදී දේවිනි, දරුවන් කෙරෙහි පිහිටි මාගේ උතුම් දන අනුමෝදන්ව.

456. ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6724. අනුමොදමී තෙ දෙව පුතනකෙ දනමුතතමං,
දඤා විතතං පසාදෙහි හියො දනදදෙ භව.

6725. යො තං මචෙජරභුතෙසු මනුසෙසසු ජනාධිප,
බ්‍රාහ්මණසස අද දනං සිවීනං රටඨවඛඪනො.

6726. නිකකාදිතා තෙ පඨවී සද්දෙ තෙ තිදිවං ගතො,
සමනතා විජ්ජතා ආගුං ගිරීනංව පටීසසුතා.

6727. කසස තෙ අනුමොදකහි උභො නාරදපබ්බතා
ඉදෙඤ ච බ්‍රහ්මා ච පජාපතී ච
යොමො යමො වෙසසවණො ච රාජා
සබ්බෙහි දෙවා අනුමොදනහි කාවතීංසා ස ඉන්දකා.

6728. ඉති මද්දී වරාරොහා රාජපුතහි යසසසීතී,
වෙසසනතරසස අනුමොදී පුතනකෙ දනමුතතමං.

මද්දිපබ්බං නිධීතං.

6729. තතො රත්තා වීචසනෙ සුරියසුගගමනමපති,
සකෙකා බ්‍රාහ්මණවණෙණන පාතො තෙසං අදිසසථ.¹

6730. කච්චිනනු භොතො කුසලං කච්චි භොතො අනාමයං.
කච්චි උඤ්ජන යාපෙථ කච්චි මූලඵලාබ්‍රු.

6731. කච්චි ඩංසා ච මකසා ච අප්පමෙව සිරිංසපා,²
වනෙ වාලමීගාකිණෙණ කච්චි හිංසා න විජ්ජති.

6732. කුසලඤ්චව නො බ්‍රහ්ම අථො බ්‍රහ්ම අනාමයං,
අථො උඤ්ජන යාපෙම අථො මූලඵලාබ්‍රු.

6733. අථො ඩංසා ච මකසා ච අප්පමෙව සිරිංසපා,
වනෙ වාලමීගාකිණෙණ හිංසා අමහං න විජ්ජති.

6734. සතන නො මාසෙ වසනං අරඤ්ඤ ජීවසොකිනං,
ඉදමපි දුතියං පසසාම බ්‍රාහ්මණං දෙවචණණිනං;
ආදය බෙඵචං දණ්ඩං ධාරෙනතං අජීනකතීපං.

6735. සවාගතනෙන මහාබ්‍රහ්ම අථොතෙ අදුරාගතං,
අනෙතා පටීස හද්දනෙන පාදෙ පකඛාලයසුනු තෙ.

1. අදසථ-මජයං.
2. සරිසපා-මජයං.

6724. දෙවයිනි, තොප දරුවන් කෙරෙහි පිහිටි උතුම් දන අනුමෝදන් වෙමි. දන් දී සිත පහදව. පුනපුනා දන් දෙනුයෙ වව.

6725. ජනාධිපතිය, සිවිරට වඩනා යම් බදු තෙපි මසුරු-මලින් මැඩුණු මිනිසුන් අතුරෙහි බමුණුහට පුත්‍රදනය දුන්නහු යැ (අසිරියෙකි.)

6726. තොප විසින් මහපොළොව හඬවනලද. තොප කිත්ගොස දෙවිලොවට ගියෙ යැ. අකල් විදුලිය අවට හැසිරිණි. පර්වත-යන්ගේ පිළිඳවීමෙන් නැඟිණ.

6727. තොපගේ ඒ පුත්‍රදනය නාරද යැ පර්වත යැ යන දෙතිකායයෙහි දෙවියෝ අනුමෝදන් වෙති. ඉන්ද්‍ර ද බ්‍රහ්ම ද ප්‍රජාපතී ද සොමදෙව ද යමදෙව ද වෙසවුණු රජ ද ඉන්ද්‍ර සහිත වූ හැම තවතිසා වැසි දෙවියෝ ද අනුමෝදන් වෙත්.

6728. යසපිරිවර ඇති උතුම් රූ ඇති මදුරදු මෙසේ වෙසතුරු මහරජහුගේ උතුම් වූ පුත්‍රදනය අනුමෝදන් වූව.

මදු පර්වය නිමි.

6729. ඉක්බිති රූ අවසන්හි හිරු උදවත් මැ සක්දෙවරජ (ජරපත්) බමුණු වෙසෙකින් යුතු වැ අලුයමිහි එ දෙදෙනාහට පැනිණි.

6730. කිම හවත්හට රෝග නැද්ද? කිම හවත්හට දුක් නැද්ද? කිම වනමුල්පලයෙන් යැපෙවු ද? කිම අල හා පලවැළ බොහෝ ඇද්ද?

6731. කිම මැසිමදුරුවෝ ද සර්පජාතීහු ද අල්ප වෙන් ද? වණ්ඩමාගයන්ගෙන් ගැවැසිගත් වෙනෙහි කිම හිංසා නැද්ද යි.

6732. බමුණාණෙති, අපට රෝග නැත් මැ යැ, තවද බමුණාණෙති, අපට දුක් නැත් මැ යැ, තවද වනමුල්පෙලෙන් යැපෙමිහ. තවද අල හා පලවැළ බොහෝ ඇත.

6733. මැසිමදුරුවෝ ද සර්පාපයෝ ද අල්ප මැ යැ, වල් මුවන් ගැවැසිගත් වෙනෙහි අපට හිංසා නො පැනෙයි.

6734. සත්මසක් මුළුල්ලෙහි වෙනෙහි වසන ජීවශෝකී වූ අප වෙතට බෙලි පැහැ හුණුදණ්ඩ (සැරයටිය) ගෙන ආ අඳුන් දිව්‍යමි ධරන දෙවියන් පසස්නා මේ දෙවැනි බමුණහු ද දක්මෝ.

6735. බමුණ, තොපගේ මනා ඊමෙකි. තවද තොපගේ නොමනා ඊමෙක් නො වෙයි. තොපට යහපතක් වේවා, තොපගේ දෙපා ධොවන කරව, පන්සල තුළට පිවිසෙව.

458 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6736 නිසුකානි පියාලානි මධුකෙ කාසුමාරියො,
එලානි බුද්දකපපානී භුඤ්ඤ ඉභෙමි වරං වරං.

6737. ඉදමපි පානීයං සීතං ආහනං ගිරිගඛභරා,
තනො පිච මහාඉභෙමි සවෙව්ච්චි දභිකඛබ්බි.

6738. අඵ ජං කෙන චණ්ණෙන කෙන වා පන හෙතුනා,
අඵපපතො බුහාරඤ්ඤං තං මෙ අකකාභි පුච්ඡිතො.

6739. යථා වාරිචභො පුරො සඛකාලං න ඛීයති,
එවං තං යාචිතාගඤ්ඤං හරියං මෙ දෙභි යාචිතො.

6740. දදමී න විකම්පාමි යං මං යාවසි බ්‍රාහ්මණ,
සනතං නපට්ඨගාමී¹ දනෙ මෙ රමතී මනො.

6741. මඤ්ඤං හතෙඤ්ඤං ගහෙකාන උදකස්ස ච කමණ්ඩුං,
බ්‍රහ්මණස්ස අද දනං සිචිතං රට්ඨවඛභිතො.

6742. තදසි යං භිංසනකං තදසි ලොමහංසනං,
මඤ්ඤං පරිචචජනනාස්ස මෙදිනී සමකම්පඵ.

6743. නෙචස්ස මඤ්ඤී භකුච්ඡි² න සන්ධියති න රොදති,
පෙකඛනෙචස්ස කුණ්ඨී සා එයො ජානාති යං වරං.

6744. ජාලිං කණ්ණාජිතං ධිතං මඤ්ඤෙචිං පතිඛඛනං,
චජමානො න විනොසිං ඛොධියා යෙච කාරණා.

6745. න මෙ දෙසස්ස උභො පුත්තා මඤ්ඤී දෙචී න දෙසස්සියා,
සඛකඤ්ඤනං පියං මඤ්ඤං තසමා පියෙ අද්දසහං.

6746. කොමාරී යසසහං³ හරියා සාමිකො මම ඉසස්සරො,
යසස්සිචෙජ තසස්ස මං දජ්ජා විකකිණෙය්‍ය හනෙය්‍ය වා.

1. නපට්ඨගාමී-මජ්ඣං.
2. භකුච්ඡි-මජ්ඣං.
3. කොමාරියාහං-ය්‍යා. කොමාරී යසසහං. මජ්ඣං.
* වරියාපිටක අකිත්තිවග්ග 9.

6736. නිබ්බිපල යැ පියල්පල යැ මී පල යැ කටුඵරමිණිය යැ යන මෙ පලවැළ දඬුවෙල්බෑ මී වැන්න, බමුණාණෙනි උතුම් උතුම් පල ගෙන වළඳව.

6737. ගල්කුසින් බට හොඳින් අළ මෙ (කළෙහි) පැන් ද සිඟිලෑ. බමුණාණෙනි, ඉදින් තෙපි බියැටියහු නම් එයින් ගෙන පානය කරව.

6738. තවද තෙපි කිනම් කරුණෙකින් කිනම් හෙතෙයෙකින් මහ අරනට පැමිණියවු ද? මා විසින් පුළුස්සනාලදහු එ කරුණ කියව.

6739. යම්සේ පිරුණු නදී හැම කල්හි නො සිදේ ද එ බඳු වූ නොප අයදනට අයිමි. මා විසින් අයදනාලද තෙපි මට නොපගේ අඹුව දෙව සි.

6740. බමුණාණෙනි, තෙපි යමක් මා අතින් ඉල්වවු නම් එය දෙමි. (දෙන්නට) නො සැලෙමි. ඇති දෑ නො සඟවමි. මා සිත දනයෙහි ඇලෙයි. (කියා)

6741. මද්දි බිසව අත්හි ගෙන දිය පිරි කමඩලාව ද ගෙන (අතැ පැන් එව) සිව්චට වඩනා වෙසතුරු රජ බමුණුහට දන් දින.

6742. එ දවස් යම් බිහිසුණු බවෙක් වී ද, එ දවස් ලොමුදහ ගැන්මෙක් වී. මද්දේවිය පරිත්‍යාග කරන් මැ මහපොළෝ කම්පා වුව.

6743. මද්දි දෙවී (රොෂයෙන්) මුව නො හැකිඵෑ යැ. දුර්මුඛ නො වූ යැ, නො හැඬූ යැ. මියෙන් නො බැණෑ තෙල වෙසතුරු රජ මට යම් වෘද්ධියක් ඇත් ද එය දනී යි ඔහු මුහුණ බලමින් මැ සිටියා.

6744. (මා පුතු) ජාලිය ද දුහිතා කෘෂ්ණාච්ඡනා ද පතිනි මද්දි දෙවිය ද බුදු බව මැ පිණිස ත්‍යාග කරනුයෙමි නො සිතීමි.

6745. දෙදරුවෝ මට දෙමණ්‍ය (අප්‍රිය) නො වෙති. මද්දි දෙවිය ද දෙමණ්‍ය නො වෙයි. (ඔවුනට වඩා) සර්වඥ බව මට ප්‍රිය වෙයි. එ හෙයින් මම ප්‍රිය වූ අඹුදරුවන් දින්නිමි.

6746. කුමරී වූ මම යමක්හට භාය්‍යා වූමු ද ස්වාමී වූ තෙපි මට ඉසුරු වව. යමක්හට දෙන කැමැත්තවූ නම් ඔහට මා දෙනු මැනැවැ. (ධන කැමැත) විකුණන් මැනැවැ (මස් කැමැත) මරන් මැනැවි.

460. ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6747. තෙසං සබ්බසමඤ්ඤාය දෙව්දෙනු ඵතදබ්බි,
සබ්බෙ ජිතා තෙ පච්චුභා යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසා.

6748. නිත්තාදිතා තෙ පඨවි සද්දෙ තෙ තිදිවං ගතො,
සමනතා විජජ්ජතා ආඥං ගිරිනංච පටිස්සුතා.

6749. තස්ස තෙ අනුමොදනති උභො නාරදපබ්බතා,
ඉදෙකු ච බ්‍රහ්මා ච පජාපතී ච,
සොමො යමො වෙසසවණො ච රාජා
සබ්බෙ දෙවා අනුමොදනති දුක්ඛරං හි කරොති සො.

6750. දුද්දං දදමානානං දුක්ඛරං කමම කුබ්බතං,
අසනෙතා නානුකුබ්බතති සතං ධම්මො දුරතකයො.

6751. තස්මා සතඤ්ච අසතඤ්ච නානා භොති ඉතොගති,
අසනෙතා නිරයං යනති සනෙතා සග්ගපරායණා.

6752. යමෙතං කුමාරෙ අදද හරියං අදද චනෙ වසං,
බ්‍රහ්මයානමනොක්කමම සග්ගෙ තෙ තං විපච්චතු.¹

6753. දදමි භොතො හරියං මද්දිං සබ්බධගසොහනං,
ක්වඤ්ඤච මද්දියා ජනෙතා මද්දී ච පතිනා සහ.

6754. යථා පයො ච සබ්බෙඛා ච උභො සමානවණ්ණිතො,
ඵචං කුචං ච මද්දී ච සමානමනචෙතසා.

6755. අචරුදෙධිකු අරඤ්ඤසමිං උභො සමමථ අස්සමෙ,
බන්තියා ගොඤ්ඤසමපනතා සුජාතා මාතුපෙතතිතො;
යථා පුඤ්ඤානි කඨිරාථ දදනතා අපරාපරං.

6756. සකෙකාහමසමි දෙව්දෙනු ආගතොසමි තචනාතිකෙ,
චරං චරස්සු රාජීසි චරෙ අට්ඨි දදමි තෙ.

6757. චරං වෙ මෙ අදෙ සක්ඛ සබ්බභුතානාමිස්සර,
පිතා මං අනුමොදෙයා ඉතො පතනං සකං සරං;
ආසනෙන නිමනෙතයා පඨමං තං චරං චරෙ.

1. විපච්චිතං-මජ්ඣ., ව.

6747. සක්දෙව රජ ඔවුන්ගේ අදහස් දැනූ තෙල වදන් කී: යම් දිව්‍ය වූත් යම් මානුෂිකවූත් (සැපත් වළඟන මාත්ස්‍යයී සඛ්‍යාත) පසම්තුරු කෙනෙක් වූ නම් එ හැමදෙන (අඹු දරුවන් දෙන) තොප විසින් දිනන ලදහ.

6748. තොප විසින් පෘථිවි නින්තාද කරවනලද, කිත්භොස දෙවලොවට ගියෙ යැ, අකල් විදුලිය හිමවත සිසාර ගියා යැ, පර්වතයන්ගේ මෙන් පිළිඳව නැඟිණ.

6749. තොපගේ ඒ දන නාරද යැ පර්වත යැ යන දෙනිකාය-යෙහි දෙවියෝ අනුමෝදන් වෙති, ඉන්ද්‍ර යැ බ්‍රහ්ම යැ ප්‍රජාපතී යැ සොම යැ යම යැ යන දෙව්වරු ද වෙසවුණු මහරජ ද අනුමෝදන් වෙති. එ වෙසතුරු රජ දුෂ්කරයක් කෙරෙයි කියා හැම දෙවියෝ අනුමෝදන් වෙත්.

6750. අසත්පුරුෂයෝ වනාහි නො දියහැකි දය දෙනුවන් නො කටහැකි කිස කරනුවන් අනුකරණ උනා කෙරෙති. සත්පුරුෂයන්ගේ ධර්මය (අදහස්) සිතා නො දතහැකි.

6751. එ හෙයින් සත්පුරුෂයන්ගේ ද අසත්පුරුෂයන්ගේ ද මෙලොච්ඡන් සැවැ පරලෝගමන් වෙත් වෙත් වෙයි. අසත්පුරුෂයෝ නිඌ යෙති. සත්පුරුෂයෝ සචරගපරායණ වෙත්.

6752. යම් හෙයෙකින් වෙනෙහි වෙසෙමින් දරුවන් දිනි ද අඹුව දිනි ද (එයින් නිපත්) තෙල බ්‍රහ්මයානාය අවා බිම් නො බැසූ සචරගයෙහි තොපට විපාක දේවා.

6753. සර්වඛයගොහන වූ මද්‍රී දෙවිය හවත්හට භාය්‍යී කොට දෙමි. මද්‍රී බිසවට තෙපි මැ නිසියහු, මද්‍රී ද හිමියා හා වසන්තට නිස්ස.

6754. යම්සේ කිරි ද ධාන්‍ය සංඛය ද දෙක සම පැහැ ඇත්තාහු ද එ සෙයින් මැ තෙපි ද මද්‍රී ද (ආචාරාදීන්) සම වූ සිතීන් යුක්ත වව.

6755. මවුපිය දෙපසින් සුජාත වූ ගොත්‍රයෙන් සමාද්ධ වූ ඝෂත්‍රිය වූ තෙපි දෙදෙන රටින් තෙරනලදහු මේ වෙනෙහි අසපු-වෙකැ වාස කරවු. යළි යළි දන්දෙමින් පොහොනා පමණින් පින් කරව.

6756. මම දෙවියනට අධිපති සක්දෙව රජ වෙමි. තොප සම්පයට අයිමි. රාජර්ෂිය, කැමැති වරයක් අයදුව, තොපට අටවරයක් දෙමි.

6757. හැම දෙවියනට අධිපති සක්දෙවරජුනි, ඉදින් මට වරයක් දෙන්නෙහි නම් මා පියෙ මේ වෙනෙන් සියගෙට පැමිණීම පිළිගනිවා. සිහසුනෙන් පවරාවා, මේ වරය පළමු කොට ඉල්ලමි.

462 ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6758. පුරිසසස වධං න රොවෙය්‍යං අපිකිඛිඛිසකාරිකං,
වජ්ඣං වධමනා මොවෙය්‍යං දුතියෙනං වරං වරෙ.

6759. යෙ වුද්ධා යෙ ව දහරා යෙ ව මජ්ඣිමපොරිසා,
මමෙව උපථිවෙය්‍යං තතියෙනං වරං වරෙ.

6760. පරදරං න ගවෙජය්‍යං සදරපසුතො සියං,
ථීනං වසං නගවෙජය්‍යං චතුසේතං වරං වරෙ,

6761. පුතො මෙ සකක ජායෙථ සො ව දීසායුතො සියා,
ධමමන ජිනෙ පධවී. පඤ්චමෙතං වරං වරෙ.

6762. තතො රත්තා විවසනෙ සුරියසසුග්ගමනමපති,
දිඛ්ඛා භකඛා පාතුභවෙය්‍යං ජට්ඨමෙතං වරං වරෙ.

6763. දදතො මෙ න ඛියෙථ දඤා නානුතපෙය්‍යහං,
දදං විතං පසාදෙය්‍යං සත්තමෙතං වරං වරෙ.

6764. ඉතො විමුච්චමානාහං සග්ගගාමී විසෙසගු,
අනිඛිකත් තතො අසසං අට්ඨමෙතං වරං වරෙ.

6765. තසස තං වචනං සුඤ්ඤා දෙවිජෙදු එතදබ්බවි,
අචිරං වත තෙ තාතො පිතා තං දට්ඨමෙසසති.

6766. ඉදං වඤ්ඤා මසවා දෙවරාජා සුජපෙති,
වෙසසනතරෙ වරං දඤා සග්ගකායං අපකකමී.

සක්කපබ්බං නිට්ඨිතං.

6767. කසෙසනං මුඛමාහාති හෙමිං වුත්තත්තමග්ගිනා,
නිකඛිච ජාතරූපසස උකකාමුඛපහංසිතං.

6768. උභො සදීසපච්චඛො උභො සදීසලකඛණා,
ජාලිසස සදීසො එකො එකා කණ්ණාචිනා යථා.

6758. පුරුෂයක්හට වධ රුවී නො කෙරෙමිවා. දරුණු කම් කළ වධයට පැමිණවියැ යුත්තා ද වධයෙන් මුදුනෙමිවා. මේ වරය දෙවනු කොට ඉල්වමි.

6759. යම් මහලු මිනිස් කෙනෙක් ඇද්ද, යම් ළදරු කෙනෙක් ඇද්ද, යම් මධ්‍යම පුරුෂ කෙනෙක් ඇද්ද, එ හැම දෙනා මා නියා මැ ජීවත් වෙත්වා. මේ වරය තුන්වනු කොට ඉල්වමි.

6760. පරමුවන් කරා නො යෙමිවා. සාදර සන්තොෂයෙහි නියැලෙමිවා. මාගමුන් වශයට නො යෙමිවා. මේ වරය සතරවනු කොට ඉල්වමි.

6761. සක්දෙවරජුනි, මට පුතෙක් උපදිවා, හේ ද දීර්ඝායු ඇති වේවා. පාර්විය දෑහැමින් දිනාවා (රජ කෙරේවා.) මේ වරය පස්වනු කොට ඉල්වමි.

6762. මා ජයතුරා නුවරට පැමිණි ඉක්බිති රෑ අවසන්හි හිරු උදවත් මැ දිව්බොජුන් පහළ වේවා. මේ වරය සවනු කොට ඉල්වමි.

6763. මා දන් දෙත් මැ ඝෞර්‍ය නො වේවා. මම දන් දී නො පසුතැවෙමිවා. දෙමින් සිත පහදවමිවා. මේ වරය සත්වනු කොට ඉල්වමි.

6764. මම මේ ජාතියෙන් මිදෙනුයෙමි (තුසිපුරවදනා) වෙයෙස් ගමන් ඇති වැ සුගති ගමන් ඇති වෙමිවා. ඉක්බිති භවයෙහි පුනර්භව නැතියෙක් (බුදු) වෙමිවා. මේ වරය අටවනු කොට ඉල්වමි.

6765. ඒ වෙසතුරුහුගේ එ තෙපුල් අසා සක්දෙවරජ තෙල තෙපුල් කී: තොපගේ පියමහරජ නොබෝ කල්හි තොප දක්නට එන්නො යැ යි.

6766. සුජා දෙවභනගේ හිමි වූ 'මස' නම් සක්දෙවරජ මේ වදන් කියා වෙසතුරු රජහට වර දී දෙව්ලොවට ගියේ යි.

ගනු පර්වය නිමි.

6767. ගින්නෙන් තවනලද රත්රන් සෙයින්, උදුනෙහි ලා පැහැ නැඟු රත්කොඩොලක් සෙයින් තෙල කවරක්හුගේ මුහුණ බබළා ද?

6768. දෙදෙනා මැ සමාන අභ පසභ ඇතියභ, දෙදෙනා මැ සමාන ලක්ෂණ ඇතියභ, එකෙක් ජාලිය සමාන යැ, එකක් කෘෂ්ණාච්ඡා වැන්න.

464. ජාතකපාළි - මහානිපාතො

6769. සීභා බිලාව නිකඛනා උභො සමපතිරූපකා,
ජාතරූපමයා යෙව ඉමෙ දිස්සන්ති දරකා.

6770. කුතො නු තිං¹ භාරචාජ ඉමෙ ආනෙසි දරකෙ,
අජජ රට්ඨමනුපපනො කුතො ආගච්ඡසි බ්‍රාහ්මණ.²

6771. මය්‍යනොන දරකා දෙව දින්නා විනොන සඤ්ජය,
අජජ පනතරසා රතති යතො දින්නාමෙ³ දරකා.

6772. කෙන වා වාවපෙයොන⁴ සම්මාඤ්ජයෙන සද්දහෙ,
කො තෙ නං දනමදද පුත්තකෙ දනමුත්තමං.

6773. යො යාවතං පතිට්ඨාසි භුතානං ධරණීරිව,
යො මෙ වෙස්සන්තරො රාජා පුත්තෙදසි වනෙ වසං.

6774. යො යාවතං ගතී ආසි සවතතිනංව සාගරො,
යො මෙ වෙස්සන්තරො රාජා පුත්තෙදසි වනෙ වසං.

6775. පුත්තකං වත භො රඤ්ඤ සදෙධන සරමෙසිනා,
කථං නු පුත්තකෙ දජජා අරඤ්ඤ අවරුද්ධකො.

6776. ඉමං භොනොනා නිසාමෙථ යාවනොනාසි සමාගතා,
කථං වෙස්සන්තරො රාජා පුත්තෙදසි වනෙ වසං.

6777. දසං දසිඤ්ච යො දජජා අස්සං වාසස්තරීරථං,⁵
හත්ථිඤ්ච කුඤ්ජරං දජජා කථං යො දජජා දරකෙ.

6778. යස්ස නත්ථි⁶ සරෙ දයො අසෙසා වාසස්තරීරථො,
හත්ථි ව කුඤ්ජරො නාගො කිං යො දජජා පිකාමහ.

6779. දනමස්ස පසංසාම න ව නිඤ්ඤම⁷ පුත්තකා,
කථනනු හදයං ආසි කුමෙහ දජා වණ්ඨබ්බකෙ.

1. හවං - මජ්ඣං.
2. කුචිං ගච්ඡසි බ්‍රාහ්මණ - මජ්ඣං.
3. ලො - සා.
4. වාවාස පෙයොන - සා. කෙන වාවාවපෙයොන - මජ්ඣං.
5. අස්සං වාසස්තරීරථං - මජ්ඣං.
6. නස්ස - මජ්ඣං. නාස්ස - සා.
7. නාවනිඤ්ඤම - මජ්ඣං. සා.

6769. දෙදෙනා මැ ඔවුනොවුන්ට සමාන රූ ඇතියාහු ඉහා-
යෙන් නික්මුණු සිහපොවුවන් වැනියහ. මේ දරුවෝ රනින් මවන
ලද්දවුන් සේ පැනෙති.

6770-71. හවක් බමුණ, අද මෙ රටට පැමිණි ඔබ කොහි
සිට එන්නෙහි ද? මේ දෙදරුවන් කොහි සිට ගෙනෙහි ද?
සදමහරජකුමනි, මේ දරුවෝ මට පහන් වූවකු විසින් දෙනලදහ,
මේ දරුවෝ යම් දවසෙකැ මට දෙන ලද්දහු ද එතන් පටන්
අද පසළොස්වන රාත්‍රිය යි.

6772. බමුණ, තා විසින් කවර නම් ප්‍රියවචනයෙන් ලබන
ලදහු ද? සත්‍ය කරුණෙන් (අප) හඳහව. කවරෙක් තට තමා
දරුවන් උතුම් දන් කොට ඒ දන් දිනි ද?

6773. යමෙක් සන්නට මහපොළොව සෙයින් යදියනට පිහිට
වී ද එ වෙසතුරු මහරජ වෙනෙහි වසනුයෙ තමා දරුවන් මට
දින.

6774. යමෙක් නදීනට සාගරය මෙන් යදියනට පිහිට වී ද,
එ වෙසතුරු මහරජ වෙනෙහි වසනුයෙ තමා දරුවන් මට දින.

6775. හවත්නි, සැදූහැනි ගිහිගෙයි විසියටි රජහු විසින්
එකත්තෙන් අයුක්තියක් කරනලද, රටින් තෙරනලදු වැ වෙනෙහි
වසනුයෙ කුමට දරුවන් දෙන්නෙ යැ?

6776. හවත්නි, මෙහි යම්තාක් දෙනා රැස්වුහු ද එහැමදෙනා
මේ අසවු, වෙසතුරු රජ වෙනෙහි වසනුයෙ කුමට දරුවන් දිනි ද?

6777. හෙ දසියක ද දසයකුද අශ්වයකුද අශ්වතරයන් යෙදු
රියක්ද දේවා, උතුම් ඇතකුද දේවා, හෙ කුමට දරුවන් දෙන්නෙ
යැ යි.

6778. මුත්තණුවනි, යමක්හට ගෙහි දසෙක් හෝ අසෙක්
හෝ උතුම් අසුන් යෙදු රියෙක් හෝ ගැඹුරු හඬ ඇති උතුම්
ඇතෙක් හෝ නැත් නම් හේ කුමක් දෙන්නෙ යැ?

6779. දරුවනි, ඔහුගේ දන් පසසම්භ, නොප යදියාට දී ඔහු
ළය කෙසේ වී දෝ හෝ?

- 6780. දුක්ඛස්ස හදයං ආසි අපො උණහම්පි පස්සසි,
රොහිණිභෙව තමඛකඛි පිතා අසසුති වතතඨි,
- 6781. යං තං කණ්ණාජිනාවොව අයං මං තාත බ්‍රාහ්මණො,
උට්ඨියා පතිකොටෙනි සරෙ ජාතංව දසියං.
- 6782. න වායං බ්‍රාහ්මණො තාත ධම්මිකා භොනති බ්‍රාහ්මණො,
යකෙඛා බ්‍රාහ්මණවණ්ණණන ඛාදිතුං තාත නෙති නො;
නීයමානෙ පියාවෙන කීන්තු තාත උදිකඛසි.
- 6783. රාජපුත්තී ව වො මාතා රාජපුත්තො ව වො පිතා,
පුඛෙඛ මෙ අඛුමාරුඤ්ඤ කීන්තු තිට්ඨං ආරකා.
- 6784. රාජපුත්තී ව නො මාතා රාජපුත්තො ව නො පිතා,
දසා මයං බ්‍රාහ්මණස්ස තස්මා තිට්ඨාම ආරකා.
- 6785. මා සච්චෙවං අවචුක්ඛ දඤ්ඤතෙ හදයං මම,
චිතකා වීය¹ මෙ කායො ආසනෙ න සුඛං ලභෙ.
- 6786. මා සච්චෙවං අවචුක්ඛ භීයො යොකං ජනෙට මං,
නිකකිණ්ණසාමී දණ්ණඛන න වො දසා හවිස්සට.
- 6787. කිමගසියං හි වො තාත බ්‍රාහ්මණස්ස පිතා අද,
යථාභූතං මෙ අකඛාට පටිපාදෙනාඤ බ්‍රාහ්මණං.
- 6788. සහස්සග්ගං හි මං තාත බ්‍රාහ්මණස්ස පිතා අද.
අච්ඡං කණ්ණාජිනං කඤ්ඤං හජ්ජිනා² ව සතෙන ව.
- 6789. උට්ඨෙති කතෙන තරමානො බ්‍රාහ්මණස්ස අවාකරි,³
දසීසතං දසසතං ගවං හන්ඤ්ඤසභා සතං;
ජාතරූපසහස්සඤ්ඤ පුත්තානං දෙති නිකකයං.
- 6790. තනො කතො තරමානො බ්‍රාහ්මණස්ස අවාකරි,
දාසීසතං දසසතං ගවං හන්ඤ්ඤසභා සතං;
ජාතරූපසහස්සඤ්ඤ පුත්තානං දසී නිකකයං.
- 6791. නිකකිණ්ණිනා නභාපෙතා භොජයිතාන දරකො,
සමලඛකරීතා හණ්ණඛන උච්ඡඛෙඛ උපවෙසස්සුං.

---

1. චිතකායංව - මජ්ඣං.
2. හජ්ජි ආදිකෙත ව - සා. හජ්ජිනාදිසතෙතව - මජ්ඣං.
3. අවාකරි - මජ්ඣං.

6780. ඔහුගේ ළය (කන්සිරා කී වදනින්) දුක් වී, එ මතු නො වෙයි. මියෙන් උණු උඩුහුරු නල වීහිට. රෙහෙණ නකත් සෙයින් තඹ පැහැ ඇස් ඇති මා පියෙ කඳුළු හෙළී.

6781. කන්සිරා මෙසේ යම් වදනක් කිවු ද, “පියාණෙනි, මෙ බමුණු ගෙහි උපන් දූස්සකට මෙන් මට පහර දෙයි.

6782. පියාණෙනි, මෙ බමුණෙක් නො වෙයි, බමුණො දහැමී වෙති. පියාණෙනි, යකෙක් බමුණු වෙසින් අප කන්තට ගෙන යයි. පියාණෙනි, යකකු වීසින් ගෙන යනු ලබන කල්හි කුමට උපේක්ෂායෙන් බලා සිටිවු ද?” යි.

6783. තොප මවු රාජපුත්‍රී යැ, තොප පියෙ රාජපුත්‍ර යැ පෙර මාගේ ඇකයෙහි නැඟී හිඳුව, කිම දන් දුරැ සිටිවු ද?

6784. අපගේ මවු රාජපුත්‍රී යැ, අපගේ පියෙ රාජපුත්‍ර යැ දන් අපි බමුණුහුගේ දසයෝ වමහ. එහෙයින් දුරැ සිටුමහ.

6785. සබද එසේ නහමක් කියව. මාගේ ළය දූවෙයි. මාගේ සිරුර අඟුරු රැසකට නැඟු කලක් වැන්න. හුනස්නෙහි සුව නො ලැබෙමි.

6786. සබද එසේ නහමක් කියව. බෙහෙවින් මට සෝ දනවවු. ධන දී විකිණිගන්මි. තෙපි දස් නො වවු.

6787. දරුවෙනි, තොප පියෙ තොප කොතෙක් අගය කොට මෙ බමුණුහට දින් ද? සබවස මැ කියව, බමුණුහට ධනය ප්‍රතිපාදන කෙරෙත්වා.

6788. මුත්තාවෙනි, මා පියෙ මා දහසක් අගය කොට බමුණුහට දින. කනිටු කෘෂ්ණාච්චා කන්‍යාව ඇතුන් සියයෙන් ද අශ්වාදී හැම සියයෙන් ද අගය කෙළේ.

6789. කාරිය කරවන ඇමැතිය, නැඟී සිටුව. යුහු වැ (මොහට) දියැයුතු තාක් දෙව. දූස්සන් සියයකුදු දසුන් සියයකුදු ඇතුන් සියයකුදු ගොනුන් සියයකුදු දෙනුන් සියයකුදු රත්නික දහසකුදු දරුවනට නිෂ්ක්‍රය (විකිණිගන් මිල) දෙව.

6790. ඉක්බිති කාරිය කරවන ඇමැති යුහු වැ දසුන් සියයකුදු දසුන් සියයකුදු ඇතුන් සියයකුදු ගොනුන් සියයකුදු දෙනුන් සියයකුදු රත්නික දහසකුදු දරුවනට නිෂ්ක්‍රය දින.

6791. දරුවන් නියේ කොට ගෙන නහවා වළඳවා අලඬුයාරයෙන් සද ඇකයෙහි හිඳුවුහ.

468. ජාතකපාළි - මහානිපාදතා

6793. සීසං නහාතෙ සුච්චිකෙ සබ්බාහරණභුසිතෙ,
රාජා අචෙඛ කරිත්වාන අයාකො පරිපුච්ච.

6794. කුණ්ඛලෙ සුසිතෙ මාලෙ සබ්බාලඛිංගාරභුසිතෙ,¹
රාජා අචෙඛ කරිත්වාන ඉදං චචනමබුච්චි:

6795. කච්චි උභො අරොගා තෙ ජාලි මානාපිතා තච,
කච්චි උඤ්ජන යාපෙනති කච්චි මුලඵලා බහු.

6796. කච්චි ඩංසා ච මකසා ච අප්පමෙච සිරිංසපා,
චනෙ වාලමිගාකිණ්ණෙහි හිංසා තෙසං න විජ්ජති.²

6797. අථො උභො අරොගා මෙ දෙච මානාපිතා මම,
අථො උඤ්ජන යාපෙනති අථො මුලඵලා බහු.

6798. අථො ඩංසා ච මකසා ච අප්පමෙච සිරිංසපා,
චනෙ වාලමිගාකිණ්ණෙහි හිංසා තෙසං න විජ්ජති.

6799. බණ්ණාලුකලමොනි බ්ලාලි තකකලානි ච,
කොලං හලලාචකං බෙලං සා නො ආහච්ච පොසති.

6800. යඤ්චෙච සා ආහරති චනමුලඵලභාරිකා,
තා නො සබ්බෙ සමාගන්ත්වා රතති භුඤ්ජාම නො දිවා.

6801. අමො ච නො කිසා පණ්ණි ආහරන්ති දුමපඵලං,³
වාතාතපෙන සුබුමාලි පදුමං හත්ථගතාමිච.

6802. අමමාය පතනු කෙසා විචරන්තාං බ්‍රහාවනෙ,
චනෙ වාලමිගාකිණ්ණෙහි බග්ගදීපිනිසෙවිතෙ.

6803. කෙසෙසු ජටං බන්ධිත්වා කචෙජ ජලලමධාරසී,
චචෙචාසී ජමා සෙති ජාතචෙදං නමසසති.

6804. පුත්තා පියා මනුසසානං ලොකසමිං උදපඤ්චං,
නහ නුනමකාකං අයාසසි පුත්තෙ සෙත්භො අජායථ.

6805. දුක්ඛතඤ්ච හි නො පුත්ත භුනහච්චිං කතං මයා,
යොහං සිචිතං චචනා පබ්බාපෙසිං අදුසකං.

1. සබ්බාහරණභුසිතෙ - මජ්ඣං.
2. කච්චිහිංසා න විජ්ජති - මජ්ඣං.
3. දුමපඵලං - මජ්ඣං.

6793. මුත්තා මහරජ හිසින් ස්නාන කළ, පිරිසුදු වස්ත්‍ර හැඳී, සවිබරණින් සැදී දරුවන් ඇකයෙහි හිඳුවාගෙන පිළිවිසි.

6794. රජ තෙම රැවදෙන කොඩොල් ඇති, පැළැඳී මල්දම් ඇති, සවිබරණින් සඳනලද දරුවන් ඇකයෙහි හිඳුවාගෙන මෙවදන් කී:

6795. කියග ජාලිය, තොපගේ මවුපිය දෙදෙන නිරෝගී ද? කීම වනමුල් පලයෙන් යැපෙත් ද? කීම අල හා පලවැළ බොහෝ ඇත් ද?

6796. කීම මැසිමදුරුවෝ සර්පයෝ අල්ප මැ වෙත් ද? කීම ව්‍යාලමාගයන්ගෙන් ගැවැසිගත් වනයෙහි ඔවුනට පීඩා නැත් ද?

6797. එසේ යැ දේවයිනි, මාගේ මවුපිය දෙදෙන නිරෝගී වෙති. එසේ මැ වනමුල් පලවැළයෙන් යැපෙති. එසේ මැ අල හා පලවැළ බොහෝ ඇත.

6798. එසේ මැ මැසිමදුරුවෝ ද සර්පජාතීහු ද අල්ප මැ වෙති. වල්චුවන්ගෙන් ගැවැසිගත් වෙනෙහි ඔවුනට පීඩා නැත.

6799. ඒ මවු කොමෝ අල ද හුරුඅල ද කටුඅල ද කොකටිය අල ද කණිමින් බෙබරපල ද බදුපල ද බෙලිපල ද ගෙනවුත් අප පොෂණ කරයි.

6800. වනමුල් පල ගෙන එන ඒ මවු යම් මැ දයක් ගෙන ඒ ද අපි හැම දෙනමෝ එක් වැ එය රාත්‍රියෙහි වළඳමහ. දහවල් නො වළඳමහ.

6801. අපගේ අම්මා ද සියුමැලි වුවා රුක්පල ගෙන එන්නී අවුසුළහින් වැහැඳ සුදු වැ ගියා. අතින් මැඩී පියුමක් වැන්න.

6802. ව්‍යාලමාගයන්ගෙන් ආකීර්ණ වූ කගචෙහෙණුන් දිවියන් විසින් නිති සෙවුනාලද මහවනයෙහි ඇවිදුනා අම්මාගේ කෙස් ඉතා තුනී වැ ගියේ යැ.

6803. කෙස්හි දළමඩුලු බැඳූ සිටී. දෙකිසිලි දැලි ධරයි. සම් හඳනී යැ. බිමැ හොවී. ගිනි පුදයි.

6804. ලොවිහි මිනිසුනට දරුවෝ ප්‍රිය වැ උපදිති. අපගේ මුත්තාවන්ට දරුසනා නූපන් වනැ යි සිතමහ යි.

6805. දරුව, අප විසින් නපුරක් කරනලද. මා විසින් අභි-වෘද්ධිය නසන ක්‍රියාවක් කරනලද. ඒ මම සිව්වටවැසියන්ගේ බසින් නිදෙස් පුතු රටින් නොදපිමි.

- 6806. යං මෙ කිංකරී ඉධ අතී ධනං ධනකරකා විජ්ජති,
එතු වෙසසන්තරො රාජා සිවිරට්ඨ පසාසතු.
- 6807. න දෙව මඤ්ඤං වචනා එභිති සිවිසුත්තමො,
සයමෙව දෙවො ගතඛාන් සිංඤ්ඤා භොගෙහි අත්‍රජං.
- 6808. තතො සෙනාපතිං රාජා සඤ්ජයො අජ්ජකිභාසථ,
භතී අසසා රථා පතති සෙනා සන්තාභයන්තා නං.
නෙගමා ච මං අජෙවන්තා බ්‍රාහ්මණා ච පුරොභිතා.
- 6809. තතො සට්ඨිසහස්සාති සුධිනො වාරුදස්සනා,
විපමායන්තා සන්තද්ධා නානාවජෙණ්ණභිලඛකතා.
- 6810. නීලවස්ඨරානෙකෙ පීතානෙකෙ නිවාසිතා,
අඤ්ඤා ලොභිනලභනීසා සුද්ධානෙකෙ නිවාසිතා;
විපමායන්තා සන්තද්ධා නානාවජෙණ්ණභිලඛකතා.¹
- 6811. භිමවා යථා ඤ්ඤධරො පබ්බතො ගජ්ජමාදනො,
නානාරුකෙභි සඤ්ජනෙතො මහාභුතගණාලයො.
- 6812. ඔසධෙහි ච දිඛෙහි දිසා භාති පවාතී ච,
විපමායන්තා සන්තද්ධා දිසා භන්තා පවන්තා ච.²
- 6813. තතො නාගසහස්සාති යොජයන්තා චතුද්දස,
සුචණ්ණකච්ඡා මාතඛා ගෙමකපනවාසසා.
- 6814. ආරුළුභා ගාමණීයෙහි තොමරඛකපාණිහි,
විපමායන්තා සන්තද්ධා භතීකඛජෙහි දසස්සිතා.
- 6815. තතො අසසහස්සාති යොජයන්තා චතුද්දස,
ආජාතීයාව ජාතීයා සිඤ්ඤවා සීසවාහනා.
- 6816. ආරුළුභා ගාමණීයෙහි ඉලලියා³ වාපධාරිහි,
විපමායන්තා සන්තද්ධා අසසපිට්ඨභිලඛකතා.
- 6817. තතො රථසහස්සාති යොජයන්තා චතුද්දස,⁴
අයො සුකතනෙමීයො සුචණ්ණචිතපකඛරො.

- 1. නානාවජෙණ්ණභි - මජ්ඣ.
- 2. දිසා භාති පවාතීච - මජ්ඣ.
- 3. ඉලලියා - මජ්ඣ.
- 4. චතුද්දස - මජ්ඣ.

6806. පුත, මෙහි මා සතු යම් කිසිවක් ඇද්ද, ධනධාන්‍යයක් ඇද්ද, එ හැම දෙමි. වෙසතුරු රජ ඒවා. සිව්ඊට අනුශාසනා කෙරේවා.

6807. දේවයිනි, සිව්ඊටවැසියන් කෙරෙහි උතුම් වූ වෙසතුරු රජ මාගේ බසින් නො එයි. දේවයෝ තුමු මැ ගොස් පුතණුවන් හෝගයෙන් අභිෂේක කරව.

6808. ඉක්බිති සදමහරජ සෙනෙවිහට මෙසේ කී: ඇත් අස් රිය පාබල සෙනාවෝ සන්නද්ධ වෙත්වා. නිගමවැසියෝ ද පෙරෙව් බඩුණෝ ද මා අනු වැ එත්වා.

6809. ඉක්බිති මනහර දසුන් ඇති සැටදහසක් යෝධයෝ සන්නද්ධ වැ නන් පැහැයෙන් සැරසුණාහු එහා එත්වා.

6810. ඇතැම් කෙනෙක් නීලවස්ත්‍රධර වැ ඇතැම් කෙනෙක් පිතවස්ත්‍රධර වැ අන්‍යයෝ රක්තවර්ණ උෂ්ණිෂ (නළල්පට) ධර වැ ඇතැම් කෙනෙක් ශ්වෙතවස්ත්‍රධර වැ මෙසේ නන් පිළියෙන් සැරසුණාහු සන්නද්ධ වැ නො ලස් වැ එත්වා.

6811. සුවද මල්පල ඇති එ හෙයින් මැ 'ගදමහන්' නම් ඇති නොයෙක් රුකින් වැසුණු යක්ෂ රාක්ෂසාදී මහාභූතගණයාට නිවාස වූ හිමවත් පර්වතය යම්සේ-

6812. දිවඔසුයෙන් දියා බබළා ද සුවද හමා ද එ සෙයින් සන්නද්ධ වූවාහු යුහු වැ එත්වා. පළන් අබරණින් දියා බබළත්වා තවරගත් විලවුන් සුවද හමක්වා.

6813-14. ඉක්බිති රන්පොරොදු ඇති මහත් ශරීර ඇති රන්-සැදින් සදනලද, අඩයටි හා අකුසු ගන්අත් ඇති ඇතරුවන් විසින් අරා හිඳුනාලද තුදුස්දහසක් ඇතුන් යොදත්වා. දක්වනලද විභූෂණ ඇති සන්නද්ධයෝ ඇත් කදවින් යුහු වැ එත්වා.

6815-16. ඉක්බිති දුනු හී ධරන අසරුවන් විසින් අරා හිඳුනා ලද ජාතියෙන් ආජානෙය වූ සින්ධුදෙශයෙහි උපන් ශීඝ්‍රවාහන වූ තුදුස්දහසක් අසුන් යොදත්වා. අලඛකෘත වැ සන්නද්ධ වූවාහු අස්පිටින් යුහු වැ එත්වා.

6817. ඉක්බිති අය ලොහොයෙන් මොනවට කරනලද නිම්-වළලු ඇති, රන්කම් කළ රථාවයව ඇති, තුදුස්දහසක් රිය යොදත්වා.

- 6818. ආරොපෙනතු ධෛව තත්ඵ වමොනි කවචානි ව,
විපථාලෙනතු ව වාපානි දළුඛධමමා පභාරිමො,
බිප්පමායනතු සත්තඤ්ඤා රථෙසු රථඪීවිනො.
- 6819: ලාජා ඔලොපියා¹ පුපථා මාලාගඤ්චිලෙපනා,
ඤ්ඤියානි ව තිට්ඨනතු යෙන මග්ගෙන ඵහිති.
- 6820. ගාමෙ ගාමෙ සතං කුමිභා මෙරයස්ස සුරාය ව,
මග්ගමඤ්ඤි පතිතිට්ඨනතු² යෙන මග්ගෙන ඵහිති.
- 6821. මංසා පුචා සඤ්ඤාලියො කුමචාසා මච්ඡසංයුතා,
මග්ගමඤ්ඤි පතිතිට්ඨනතු යෙන මග්ගෙන ඵහිති.
- 6822. සප්ඪි තෙලං දධං බිරං කඛු³ වීභි ඛහු සුරා,
මග්ගමඤ්ඤි පතිතිට්ඨනතු යෙන මග්ගෙන ඵහිති.
- 6823. ආලාරිකා ව සුදු ව නටනට්ඨක ගායකා,⁴
පාණිසසරා කුමභච්ඡනියො මණ්ඩකා⁵ සොකකුමාසිකා.
- 6824. ආභඤ්ඤනතු සබ්බවිණා හෙරියො දෙණ්ඩිමානි⁶ ව,
බරමුඛානි ධමමනතු වදනතු ඵකපොකඛරා.
- 6825. මුත්ඛිභා පණචා සඤ්ඤා ගොධා පරිවදෙකතිකා,
දිඤ්චිමානි ව භඤ්ඤනතු කුටුඛිදිඤ්චිමානි ව.
- 6826. සා සෙනා මහතී ආසි උය්‍යුතතා සිව්චාහිතී,
ජාලිනා මග්ගනායෙන වඩං පායාසි පබ්බතං.
- 6827. කුඤ්චං⁷ නදති මාතඛෙභා කුඤ්චරො සට්ඨිභායනො,
කච්ඡාය ඛඤ්චමානාය කුඤ්චං නදති වාරණො.
- 6828. ආජානියා භසිසස්සිංසු⁸ නෙමිසොසො අජායථ,
අඛං රජො අච්ඡාදෙසි උය්‍යුතතා සිව්චාහිතී.

- 1. ඔලොකීරා - මජ්ඣ. ඔලොකීයා - ස්‍යා.
- 2. පභීතා ධනතු - මජ්ඣ. ස්‍යා.
- 3. කඛුපිට්ඨා-ස්‍යා. කංසුබ්භා-මජ්ඣ.
- 4. ගාධිනො-ස්‍යා
- 5. මුද්දිකා ස්‍යා. මණ්ඩකා-මජ්ඣ. ඵදදක මි.
- 6. දිඤ්චිමාන-මජ්ඣ. ස්‍යා
- 7. කුඤ්චං-ස්‍යා, වී. මජ්ඣ.
- 8. භසිසනකි-මජ්ඣ. ස්‍යා

6818. ඒ රියෙහි ධජ නහත්වා, එලකායුධ හා සන්තාහයන් ආරොපණ කෙරෙත්වා, පහර දෙන දුනුවායෝ දුනු දිය නහත්වා. රියාදුරෝ සන්තද්ධ වූ රියෙහි හිඳ වහා එත්වා' යි (අණ කෙළේ).

6819. ඉස්නා ලදපස්මල් ද (මහ වියනූ එල්වන) මල්දම් හා සුවඳවිලෙවුන් ප්‍රතිපාදන කරව. (වෙසතුරා) යම් මහෙකින් ඒ ද එමහැ මල් ඇඟූ රුවන් ඇඟූ ද සිටිවා.

6820. යම් මහෙකින් ඒ ද එමහැ ගම්දෙරක් පාසා රහමෙර පිරූ සියක් කළ තිබේවා.

6821. යම් මහෙකින් ඒ ද එමහැ මස් ද පු ද සකුලු පු (ආස්මී) ද මසින් යුතු කොමු ද තිබේවා.

6822. යම් මහෙකින් ඒ ද එමහැ ගිනෙල් ද තලතෙල් ද දිඹි ද කිරි ද තණපිටියෙන් හා විපිටියෙන් කළ බොහෝ සුරා ද තිබේවා.

6823. බත් පිසන්නෝ ද මාළු පිසන්නෝ ද නටන්නෝ ද නටා ගිකියන්නෝ ද අත්තල එළනුවෝ ද කළබෙර වයනුවෝ ද මුණ්ඩකයෝ ද ගොක දවනුවෝ (නසනුවෝ) ද එත්වා.

6824. හැම විණා ද උඩස් බෙර ද ගැටබෙර ද වයනු ලැබේවා. දකුණුවත්සක් පිඹිත්වා. පුෂ්කරවාදෑ වයත්වා.

6825. මිහිභුබෙර ද පනාබෙර ද පයසක් ද රොදුබෙර ද පොකුරුබෙර ද මහබෙර ද ලොහො මුවවිටි ඇති තුනැස්බෙර ද වයත්වා.

6826. ගමන්ගත්, සිවිරජහු උසුළන එ සෙනහ මහත් වී මහ කියන ජාලිය හා සමග වඩකගිරියට නික්මීණ.

6827. මහත් සිරුරු ඇති ගැඹුරුහඬ ඇති සැට හවුරුද්දෙන් පිරිහෙන බල ඇති ඇත්රජ රන් පොරොදු බඳනා ලබන කල්හි කුඤ්ඤාද කරයි.

6828. ආජාතීය අශ්වයෝ කිල නෑභුහ. (හෙසාරව කළහ.) නිම්වළලු හඬ උපන. ධූලි අහස වැසී යෑ සිවියෙන් ගමන්හි යෙදුණු.

6829. සා සෙනා මහති ආසි උයුත්තා භාරභාරිණී,
ජාලිනා මග්ගනායෙන වඩනං පායාසි පබ්බතං.
6830. තෙ පාවීසුං බ්‍රහාරණ්ණං බ්‍රහ්මසාකං බ්‍රහ්මදකං,¹
පුප්ඵරුකෙඛති සඤ්ජනනං ඵලරුකෙඛති වූභයං.
6831. තස්ඵ ඛිඤ්ඤසරා වග්ග නානාවණ්ණො බ්‍රහ්ම දීජා,
කුජනනමුපකුජනති උකුසලීපුප්ඵතෙ දුමෙ.
6832. තෙ ගතඛා දීසමධානං අභොරත්තානමව්වයෙ,
පදෙසං තං උපාගඤ්ජුං යස්ඵ වෙසසනතරො අහු.

මහාරාජපබ්බං නිට්ඨිකං.

6833. තෙසං සුඤ්ඤාන නිග්ගෙසං භීතො වෙසසනතරො අහු,
පබ්බතං අභිරුහිඤ්ඤා භීතො සෙනං උදීකඛති.²
6834. ඉඛස් මඤ්ඤි නිසාමෙහි නිග්ගෙසායො යාදියො වනො,
ආජානීයා හසිසසනති ධජග්ගානි ව දීසසරො.
6835. ඉමෙ නුන අරණ්ණසමීං මීගසඛකානි ලුද්දකා,
වාගුරාහි³ පරිකඛිප්ප සොඛනං පාතෙඤ්ඤි තාවදෙ;
වීකෙකාසමානා තිපපාහි⁴ හනති නෙසං වරං වරං.
6836. යථා මයං අදුසකා අරණ්ණෙ අවරුඤ්ඤා,
අමිත්තහස්ඵගතා පසස්ස දුබ්බලසාතකං.
6837. අමිත්තා නාසංසහෙයුං අගභීව උදකණ්ණවෙ,
තදෙච තිං විවිනෙතති අපි සොඤ්ඤී ඉතො සියා.
6838. තනො වෙසසනතරො රාජා ඔරොහිඤ්ඤාන පබ්බතා,
නිසීදි පණ්ණසාලායං දළ්භං කඤ්ඤාන මානසං.
6839. නිවත්තයිඤ්ඤාන රථං වොඤ්ඤාපෙඤ්ඤා⁵ සෙතියො,
ඵකං අරණ්ණෙ විහරනතං පිතා පුත්තං උපාගමී.

1. බ්‍රහ්මසාකං - මහොදකං - මුද්දිත
2. උදීකඛති - මජ්ඣං
3. වාගුරාහි - මජ්ඣං
4. තිපපාහි - මජ්ඣං
5. වොඤ්ඤාපෙඤ්ඤා - මජ්ඣං.

6829. ගමන්හි යෙදුණු නිල්තණ්ඩම් හරනා ඒ සෙනාව මහත් වූ. එ සෙනහ මාර්ගනායක ජාලිය කුමරු හා සමග වඩකගිරියට පිටත් වූ ගියෙ යැ.

6830. ඔහු බොහෝ ශාක ඇති බොහෝ දිය ඇති මල් රුකින් ද පලරුකින් ද වැසුණු මහවනයට වත්හ.

6831. ඒ වෙනෙහි වට වූ (නො විසුළ) ස්වර ඇති මියුරු හඬ ඇති නන් වන් බොහෝ සියොත්හු සෘතු සමයෙහි පිපි රුකින් හිඳ කල්නවුන් අනු වූ කල්ති.

6832. ඔහු (සැට යොදුන්) දික් මහැ ගොස් දවරය ඇවෑමෙහි යම් පෙදෙසෙකැ වෙසතුරු රජ වාස කෙළේ වී නම් එ පෙදෙසට එළැඹියහ.

මහාරාජපර්ව යි.

6833. වෙසතුරු රජ ඔවුන්ගේ හඬ අසා බියපත් වී. බියපත් වූයෙ සානුපව්වකට නැඟ සෙනහ බලයි.

6834. කොලෙතී, මද්දි දෙවිනි, වනයෙහි යම්බදු මහහඬෙක් ඇද්ද එය (සියසෙන් ද පරසෙන් ද යි) පිරික්සව. ආජානෙය අශ්වයෝ හෙසාරව කෙරෙති. රියෙහි නැඟ දද අග පැනෙයි.

6835-36. මොහු වනාහි වැද්දෝ වනයෙහි මුවසමුහයා වරදලින් සිසාරා බැඳූ හෙබට හෙළා එ කෙණෙහි 'මරව, කළව' ආදීන් විවිධාකාරයෙන් නපුරු හඬ නහමින් ඔවුනතුරෙහි උතුම් උතුම් මුවන් කියුණු සැකින් යම්සේ නසත් ද එ සෙයින් අප නසති සිතමි. ඇපි නියෙස්මහ. රටින් තෙරන ලදුවැ වෙනෙහි සිර කරන ලදුමෝ සතුරන් අතට ගියමහ. දුඹුලන් මරන බව බලව යි.

6837. තණහුලැ ගිනි ගැඹුරු දියමුහුදු සෙයින් සතුරෝ නොප නො මැඩිය හෙතී. තෙපි (පියරජු එනිසි සක්දෙව් කී බස) එය මැ සිතව. මේ බලකායෙන් සෙතක් වන්නො මැනැවැ යි.

6838. ඉක්බිති වෙසතුරු රජ පර්වතයෙන් බැසැ සිත දැඩි කොටගෙනැ පන්සල් දෙදැ හුන්නො යැ.

6839. පියමහරජ රිය නවත්වා සෙනෙවියනට (කඳවුර රක්නට) නියෝග කොට එකලා වූ වෙනෙහි වාස කරන පුතු කරා එළැඹියේ යැ.

- 6840. හස්තිකඛන්ධිකො ඔරුඥාන ඵකංසො පඤ්ඤාලිකතො,
පරිකඛිතො අමච්චෙහි පුතතං සිඤ්චිතුමාගමී.
- 6841. තත්ථද්දස කුමාරං සො රච්චරූපං සමාහිතං,
නිසිඤ්ඤං පණ්ණසාලායං ක්කියන්තං අකුතොභයං.
- 6842. තඤ්ච දිස්වාන ආයන්තං පිතරං පුතතගිඤ්ඤිතං,
වෙසසන්තරො ච මදදී ච පච්චුග්ගන්තො අවන්දිසුං.
- 6843. මදදී ච සිරසා පාදෙ සසුරස්සාහිවාදයි,
මදදී අහං හි තෙ දෙව පාදෙ වන්දමි තෙ හුසා;¹
තෙසු තත් පලිඤ්ඤාප්ප පාණිනා පරිමජ්ජං.
- 6844. කච්චි වො කුසලං පුතත කච්චි පුතත අනාමයං,
කච්චි උඤ්ජන්ත යාපෙථ කච්චි මූලඵලාබ්භු.
- 6845. කච්චි ඩංසා ච මකසා ච අපපමෙව සිරිංසපා,
චනෙ වාලමීගාකිණේණ කච්චි හිංසා න විජ්ජති.
- 6846. අස්සී නො ජීවිකා දෙව යා ච යාදිසි කිදිසා,
කසිරා හි ජීවිකා හොම උඤ්ජාචරියාය ජීවිකං.²
- 6847. අනිඤ්ඤිතං මහාරාජ දමෙතස්සංච³ සාරථී,
තත්ථො අනිඤ්ඤිකා දන්තා අසමිඤ්ඤි දමෙති නො.
- 6848. අපි නො කිසානි මංසානි පිතු මාතු අදස්සනා,
අචරුද්ධානං මහාරාජ අරඤ්ඤා ජීවසොකිතං.⁴
- 6849. යෙ පි තෙ සිව්වසෙට්ඨස්ස දයාදපපත්තමානසා,
ජාලී කණ්ණාජිනාවුහො බ්‍රාහ්මණස්ස වසානුගා;
අචවායිකස්ස ලද්දස්ස යො නෙ ගාවොච සුමහති.
- 6850. තෙ රාජපුත්‍රතියා පුත්තෙ යදි ජානාථ සංසථං,
පරියාපුණාථ නො බිප්පං සප්පදට්ඨංච මාණවං.
- 6851. උහො කුමාරා නිකතිතා ජාලී කණ්ණාජිනා වුහො,
බ්‍රාහ්මණස්ස ධනං දවා පුතත මා භායි අස්සස.⁵

- 1. ඤ්ඤා - මජ්ඣ.
- 2. ජීවිකං - මජ්ඣ.
- 3. දමෙ අස්සංච - මජ්ඣ. දමෙතාස්සංච සා. පි.
- 4. ජීවි - මජ්ඣ. සා. පි.
- 5. අස්සාස - මජ්ඣ.

6840. ඇත්කදින් බැසැ එකස් කළ උතුරුසඵ ඇතියෙ ජනයා විසින් කරනලද ඇදිලි ඇතියෙ ඇමැතියන් විසින් පිරිවරන ලදුයෙ පුතු අභිෂේක කරන්නට ආයේ යැ.

6841. එ සදමහරජ ඒ අසපුයෙහි පන්සල් දෙරැ හුන් රමා සැහැවි ඇති එකඟසින් ඇති ධ්‍යාන කරන කිසිවකින් බිය නැති වෙසතුරු කුමරහු දිටි.

6842. වෙසතුරු රජ ද මදී දෙවී ද දරුවන් කෙරෙහි ගිපු වූ ඒ පියරජු එන්නා දැකූ පෙරමඟට ගොස් වැන්දහ.

6843. දේවයිනි, මම තොප ලෙහෙලි මදිමි. පාසඟළ වදිමි යි සුහුරණුවන්ගේ පායුවළ හිසින් වැන්ද. එහි දී වැළැඳැගෙන අත්ලෙන් පිට පිරිමට.

6844. පුතණුවෙනි, කිම තොප සුවසේ ද? පුතණුවෙනි, කිම දුක් නැද්ද? කිම වනමුල් පලයෙන් යැපෙවු ද? කිම අල හා පලවැළ බොහෝ ඇද්ද?

6845. කිම මැසිමදුරුවෝ ද සිරිසපයෝ ද අල්ප මැ වෙන් ද? වණබමාගයන්ගෙන් ආකීර්ණ වූ වනයෙහි පිඩා නැද්ද?

6846. දේවයිනි, අපගේ දිවිවැටුම ඇත. එ ද යම්කම් වනුයෙ යැ. වනමුල් පලවැළින් දිවිවැටීම වෙයි. දුකින් මැ දිවි පවත්වමහ.

6847. මහරජතුමනි, (දිළිඳු බව) දිළිඳු පුරුෂයා අස්දම්සැරි තෙම අසකුමෙන් දමනය කරයි. ඒ ඇපි දිළිඳු වුවමෝ දුමුණම්හ. දිළිඳු බව අප දමනය කරයි.

6848. මහරජුනි, රටින් තෙරනලදු වැ අරනෙහි වසන ජීවශෝකී වූ අපගේ මවුපියන් නො දැක්මෙන් මසුදු කෘග විය. (සැප නම් කොයින් ද?)

6849. යම් ඒ දැලිසිරු කන්සිරු දෙකුමරහු සිව්වරපහුගේ දයාද-යෙන් නො පිරිපුන් මනදෙළ ඇති වැ ඉක්මන් වූ රුදුරු බමුණක්හුගේ වසඟ බවට ගියහ. එ බමුණු ඔවුන් ගෙරි පහරිනාසේ පහරි.

6850. ඉදින් ඒ දරුවන් තතු දනිවූ නම් මෙ රජදුට කියව. සර්පයකු විසින් දෂ්ටකරනලද මාණවයක්ඟට විෂ හරන මතුරු මෙන් වහා අපට කියව යි.

6851. ජාලිය කෘෂ්ණජිනා දෙකුමරහු බමුණුඟට ධනය දී නිසේ කොට (අගය දී) ගන්නාලදහ. පුත නො බව අස්වැසෙව යි.

- 6852. කච්චිනනු තාත කුසලං කච්චි තාත අනාමයං,
කච්චිනනු තාත මෙ මාතු චක්ඛුං න පරිභායති.
- 6853. කුසලං වෙච මෙ පුතක අපො පුතක අනාමයං
අපොපි පුතක තෙ මාතු චක්ඛුං න පරිභායති.
- 6854. කච්චි අරොගං යොග්ගං තෙ කච්චි වහනී වාහනං,
කච්චි ඒතා ජනපද¹ කච්චි වුට්ඨි න ඡීජ්ජති.
- 6855. අපො අරොගං යොග්ගං මෙ අපො වහනී වාහනං,
අපො ඒතා ජනපද අපො වුට්ඨි න ඡීජ්ජති.
- 6856. ඉවෙචචං මනත්තනානං මාතා නෙසං අදීඝ්ඝප්ථං,
රාජපුත්තී ගිරිචොරෙ පතතිකා අනුපාහනා.
- 6857. තඤ්ඤි දිස්වාන ආයතනිං මාතරං පුත්තගිඤ්ඤිනිං,
වෙසසනාතරො ච මඤ්ඤි ච පචචුග්ගනත්වා අවඤ්ඤුං.
- 6858. මඤ්ඤි ච සිරසා පාදෙ සඤ්ඤුයා අභිවාදයි,
මඤ්ඤි අභමඤ්ඤි තෙ අයොෂ පාදෙ චජ්ජමි තෙ හුසා.²
- 6859. මඤ්ඤි පුත්තකා දිස්වා දුරතො යොජ්ඣමාගතා,
කඤ්ඤානා අභිධාචිංසු චච්ඡා බාලාව මාතරං.
- 6860. මඤ්ඤි ච පුත්තකෙ දිස්වා දුරතො යොජ්ඣමාගතෙ,
වාරුඤ්ඤි ච පචෙධෙතනී ඵනධාරාභිසිඤ්ඤප්ථං.
- 6861. සමානානං ඤාතීනං මහාසොසො අජායප්ථං,
පබ්බතා සමනාදිංසු³ මභී පකමපිතා අහු;
- 6862. වුට්ඨිධාරං පචෙච්ඡනොතො දෙවො පාවසඤ්ඤි තාවදෙ.
අථ වෙසසනාතරො රාජා ඤාතීභි සමගච්ඡප්ථං,
- 6863. නතතාරො සුඤ්ඤා පුත්තො රාජා දෙවී ච ඵකතො,
යද සමාගතා ආසුං තද්ධි ලොමභංසනං.
- 6864. පඤ්ඤාලිකා තසස යාවනනී රොදනානා හෙරවෙ චනෙ.
වෙසසනාතරඤ්ඤි මඤ්ඤි සබ්බෙ රට්ඨා සමාගතා.
ත්ථං නොසි ඉසුසරො රාජා රජ්ජං කාරෙථ නො උභො.

ජකඛකතියපබ්බං.

---

1. ඒතො ජනපො - මජ්. ධ. 1.
2. පුත්තො - මජ්. ධ. 1.
3. පබ්බතාසු වනා දීසු - මජ්. ධ. 1.

6852. කියග පියාණෙනි, සුවසේ ද? කිම පියාණෙනි, දුක් නැද්ද? කිම පියාණෙනි, මාගේ මවගේ ඇස් (කඳුළුන්) නො පිරිහේ දැ යි.

6853. පුතණුවනි, මට රෝග නැත. තවද පුතණුවනි, මට දුක් නැත. තවද පුතණුවනි, තොප මවගේ ඇස් නො පිරිහේ.

6854. කිම තොපගේ ධුර වහනුවන් සුවසේ ද? කිම (ඇත් අස්) වාහන උසුළා ද? කිම දනවු සමාද්ධ වේ ද? කිම වැසි නො සිදේ දැ යි.

6855. මාගේ ධුර වහනුවෝ ද නිරෝග යැ වාහන ද උසුළා. දනවු ද සමාද්ධ යැ. වැසි ද නො සිදේ.

6856. මෙසේ සල්ලාප කරත් මැ මවුරදු වහන් නැති වැ පාගමනින් එන්නී පර්වතදෙදැ ඔවුනට පැනුණු.

6857. පුතු කෙරෙහි ගිජු වූ ඒ මව ද එන්නිය දැකූ වෙසතුරුරජ ද මද්දිවේ ද පෙරගමන් කොට වැන්දහ.

6858. ආයතාවෙනි, මම තොප ලෙහෙලි මද්දිවූ. තොපගේ පායුවළ වදිම් යි මද්දිවේ ද නැන්දණියන් පාසහළ හිසින් වැන්ද

6859. දුරැ සිට සුවසේ ආ දරුවෝ මද්දිවේය දැකූ මවුදෙනා කරා වසුපැටියන් මෙන් හඬමින් පෙරට දිවූහ.

6860. මද්දි දෙවී ද දුරින් සුවසේ ආ දරුවන් දැකූ භූතාවෙග වුවක මෙන් වෙවුළුමින් (දිවගොස් ඔවුන්) කිරිදහරින් තෙමූ.

6861. රැස් වූ නැයන්ගේ මහභඬෙක් උපන. පර්වතයෝ පිළිඳවී දුන්හ. පොළොව කම්පිත වූ.

6862. එ කෙණෙහි පොදදහර ඔමින් පොකුරු වැසි වට. එ සඳ වෙසතුරු රජ නැයන් හා සමග සමග බවට ගියේ.

6863. මුනුබුරෝ ද ලෙහෙලි ද පුත් ද පියරජ ද මවුදෙවී ද යම් දවසෙකැ එකට රැස්වූහු ද එ දවස් ලොමුදහගැන්මෙක් වී.

6864. බිහිසුණු වනයෙහි එක්රැස් වූ සියලු රටවැසියෝ වෙසතුරු රජුට ද මද්දි දෙවියට ද බද්දිලි ඇති වැ හඬමින් ඔහු (පාමුල්හි පතිත වැ) මහරජුනි, තෙපි අපට ඉසුරු වව. දෙදෙන අපගේ රාජ්‍යය කරව යි අයදින්.

මටක්මක්‍රිය කාණ්ඩ යි.

- 6865. ධම්මෙවන රජස්¹ කාරෙන්නං රට්ඨා පබ්බාජයිත්ථ මං,
ත්ථිඤ්ඤා ජානපදා වෙච නෙගමා ච සමාගතා.
- 6866. දුක්ඛතඤ්ඤා භි නො පුත්ත භුත්තච්චං කතං මයා,
යොහං සිච්චිනං චචනා පබ්බාජෙසිං අදුසකං.
- 6867. යෙන කෙනචි වණ්ණණ්ණන පිතු දුක්ඛං උද්ධමහෙ,
මාතු භගීනියා වාපි අපි පාණෙහි අත්තනො.
- 6868. තතො වෙසසන්තරො රාජා රජොජලලං පවාහයි,
රජොජලලං පවාහෙත්වා සච්චවණ්ණං² අධාරයි.
- 6869. සීසං නභාතො සුච්චිත්ථො සබ්බාහරණභුසිතො,
පච්චයං නාගමාරුඤ්ඤා ඛග්ගං ඛන්ධි පරන්තපං.
- 6870. තතො සච්චිසහස්සානි යුධිනො³ වාරුදස්සනා,
සහජාතා පරිකරිංසු⁴ නන්දායන්තා රථෙසහං.
- 6871. තතො මඤ්චපි නභාපෙසුං සිච්චිකඤ්ඤා සමාගතා,
වෙසසන්තරො තං පාලෙතු ජාලිකණ්ණාච්චිනා වුහො;
අථොපි තං මහාරාජා සඤ්ඤායො අභිරකඛතු.
- 6872. ඉදඤ්ඤා පච්චයං ලද්ධා පුබ්බෙ කිලෙසමත්තනො,
ආනන්දියං ආචරිංසු රමණීයෙ ගිරිබ්බජෙ.
- 6873. ඉදඤ්ඤා පච්චයං ලද්ධා පුබ්බෙ කිලෙසමත්තනො,⁵
ආනන්දී විත්තා සුමනා පුත්තෙ සඛගමම ලකඛණා.
- 6874. ඉදඤ්ඤා පච්චයං ලද්ධා පුබ්බෙ කිලෙසමත්තනො,
ආනන්දී විත්තා පච්චිතා සහ පුත්තෙහි ලකඛණා.
- 6875. එකභත්තා⁶ පුරෙ ආසිං නිච්චං ඵණ්ඩිලසායිනී,
ඉති මෙතං චතං ආසි තුමිතං කාමාහි පුත්තකා.
- 6876. තං මෙ චතං සමිඤ්ඤා තුමෙහ සඛගමම පුත්තකා,
මාතුජමපි තං පාලෙතු පිතුජමපි ච පුත්තකා,
අථො පි තං මහාරාජා සඤ්ඤායො අභිරකඛතු.

- 1. බොමං - මජ්ඣ.
- 2. සච්චවණ්ණං - මජ්ඣ., 8.
- 3. යොධිතො - මජ්ඣ.
- 4. පකිරිංසු - මජ්ඣ.
- 5. සලෙඤ්ඤමත්තනො - මජ්ඣ.
- 6. එකභත්තී - මජ්ඣ., සතා,

6865. තෙපි ද දනවු වැස්සෝ ද නියමගම වැස්සෝ ද එක් වූ ගෙන දැහැමින් රජ කරන මා රටින් නොදසුහ සි.

6866. පුත, අප විසින් නො කටයුත්තෙක් කරනලද, මා විසින් අභිවෘද්ධි නැස්මෙක් කරනලද, යම් බඳු මම සිව්චවැසියන්ගේ බසින් නිදෙස් තොප රටින් නොදපිමි.

6867. යම් කිසි අයුරෙකින් තමා දිවියෙකුදු පියහට උපන් දුක් ද මවට බුහුනට උපන් දුක් ද (පුත්‍ර තෙම) හරනෙ යැ.

6868. ඉක්බිති වෙසතුරු රජ රජස්දලි සෝද හළි. රජස්දලි සෝදපියා පියව්වෙස් ධැරි.

6869. හිසින් ස්නාන කෙළේ පිවිතුරු වත් ඇතියෙ සව්-බරණින් සැදුණේ 'පව්වය' නම් ඇළිඇතු පිට නැඟී පසම්තුරන් තවන කඩුව බැඳගත,

6870. ඉක්බිති තමා සමග උපන් මනා දැකුම් ඇති සැට දහසක් යෝධයෝ රජු සතුටු කරවමින් පිරිවැරූහ.

6871. ඉක්බිති සිව්කන්‍යාවෝ රැස්වූ මදි දේවිය ද නැහැවුහ. වෙසතුරු මහරජ ද ජාලිය කෘෂ්ණභිතා දෙදෙනා ද තොප පාලනය කෙරෙත්වා! තවද සඳමහරජ තොප රකිව සි කිවු.

6872. මේ පිහිට ලදින් පෙර තමන් වෙනෙහි විඳි දුකුදු සිහි කොට රමා වූ වඩාගිරි කුස්භි සැණකෙළි කළහ.

6873. මදි දේවී මේ පිහිට ලැබූ පෙර තමා විඳි දුකුදු සිහි කොට දරුවන් ලැබූ සොම්නස් සිතැති වූ සතුටු වූ.

6874. මදි දේවී මේ පිහිට ලැබූ පෙර තමා විඳි දුකුදු සිහි කොට දරුවන් හා සමග සොම්නස් සිතැති වූ ආනන්දයට පැමිණියා.

6875. දරුවෙහි, තොප පතන්ති පෙර නිරතුරු එක්වෙලේ වළඳන්ති වූවු. බිමැ හෝති වූවු. මෙසේ මට තෙල වත් වී.

6876. දරුවෙහි, මාගේ ඒ වුත සමාදනය අද තොප හා එක් වූ සමාද්ධි විය. දරුවෙහි, මව කෙරෙන් ද පියා කෙරෙන් ද උපන් ඒ සොම්නස පාලනය කෙරේවා. වැළිදු සඳමහරජ එය රකිවා.

- 6877. යං කිංකරී කතං පුංඤ්ඤං මහං වෙව පිතුවිතෙ,
සබ්බන්තෙ නෙත කුසලෙන අපරො කං අමරො භව.
- 6878. කප්පාසියකඤ්ඤා¹ කොසෙය්‍යං ඛොමකොදුඛිරානී² ව,
සසසු සුඤ්ඤාය පාහෙසි යෙහි මඤ්ඤි අසොහථ.
- 6879. තතො ඛොමකඤ්ඤා³ කායුරං අඛගදං මණ්මෙඛලං,
සසසු සුඤ්ඤාය පාහෙසි යෙහි මඤ්ඤි අසොහථ.
- 6880. තතො ඛොමකඤ්ඤා කායුරං ගීවෙය්‍යං රතනාමයං,
සසසු සුඤ්ඤාය පාහෙසි යෙහි මඤ්ඤි අසොහථ.
- 6881. උඤ්ඤානං මුඛච්චලකඤ්ඤා නානාරතෙත ව මාණියෙ,
සසසු සුඤ්ඤාය පාහෙසි යෙහි මඤ්ඤි අසොහථ.
- 6882. උග්ගකුචං ගීඛගමකං මෙඛලං පටිපාදකං,⁴
සසසු සුඤ්ඤාය පාහෙසි යෙහි මඤ්ඤි අසොහථ.
- 6883. සුඤ්ඤානං සුඤ්ඤානං උපනිජ්ඣාය සෙය්‍යාසි,
අසොහථ රාජපුත්තී දෙවකඤ්ඤාච නන්දනෙ.
- 6884. සීසං නභාතා සුච්චකා සබ්බාහරණභුසිතා,
අසොහථ රාජපුත්තී තාවතීංසාව අච්චරා.
- 6885. කදලීව වාතච්ඡපිතා ජාතා විතතලතාවනෙ,
දන්තාවරණසමපතතා රාජපුත්තී අසොහථ.
- 6886. සකුණි මානුසිනීව ජාතා විතතපතතා පතී,
නිග්‍රොධපකකඛිමෙඛාචසී රාජපුත්තී අසොහථ.
- 6887. තසසා ව නාගමානෙසු නානිවදානඤ්ඤා කුඤ්ඤරං,
සතතිකඛමං සරකඛමං ඊසාදන්තං උරුලභවං.
- 6888. සා මඤ්ඤි නාගමාරුහි නානිවදානඤ්ඤා කුඤ්ඤරං,
සතතිකඛමං සරකඛමං ඊසාදන්තං උරුලභවං.

- 1. කප්පාසියකඤ්ඤා - මජ්ඣ.
- 2. ඛොම කොදුඛිරානී - මජ්ඣ.
- 3. භෙමකඤ්ඤා - මජ්ඣ.
- 4. පාණිකෙ - මජ්ඣ.
- 5. පටිපාදකං - මජ්ඣ.
- 6. නානිවදානං - සත.

6877. මා විසිනුදු නොප පියා විසිනුදු කරනලද යමකිසි පිනෙක් ඇද්ද එ හැම පිතින් තෙපි අපර අමර වව.

6878. යම වස්ත්‍රයෙකින් මද්‍රී දෙවී ශෝභමාන වූ ද, එයට නිසි කපුපිළි ද කිහිටිපිළි ද කොමුපිළි ද කොදුම්බර රට නිපන් පිළි ද නැදි චූසනිදෙවී ලෙහෙලියට යැවූ.

6879. ඉක්බිති යම අලංකාරයෙකින් මද්‍රීදේවී ශෝභමාන වූ ද එබඳු රන්මුවා ශ්‍රීවාහරණ ද අඟුපලදනා ද මිණිමෙවුල් ද නැන්දණි ලෙහෙලියට යැවූ.

6880. ඉක්බිති යම අබරණෙකින් මද්‍රීදේවී ශෝභමාන වූ ද එබඳු (වන ඉදි පල බඳු) සාර්ණමය ශ්‍රීවාහරණ ද මිණිමුවා ශ්‍රීවාහරණ ද නැන්දණි ලෙහෙලියට යැවූ.

6881. යම අබරණෙකින් මද්‍රීදේවී ශෝභන වූ ද එබඳු රන් බුබුළු ද නන් පැහැ මිණියෙන් කරනලද කිලකාහරණ ද නැන්දණි ලෙහෙලියට යැවූ.

6882. යම පළඳනායෙකින් මද්‍රීදේවී ශෝභන වූ ද එබඳු රන් කසුකම් කළ තනපට ද රන්වොරසු ද මෙවුල්දම් ද පාදහරණ ද නැන්දණි ලෙහෙලියට යැවූ.

6883. හුයැ ඇමුණු අබරණ ද හූ රහිත අබරණ ද පිරික්සා බලා සැරැසී සිටී උතුම්මැ ධාරු රාජපුත්‍රී නඳුන් වෙනෙහි දෙවභනක මෙන් ශෝභන වූ.

6884. හිසින් ස්නාන කළ උච්ඡුරු පිළිහන් සවිබරණින් සැදි රදු තවතිසා වැසි දෙවසරක මෙන් ශෝභන වූ.

6885. බිඹුපල වන් ලවණින් සමාද්ධ වූ රාජපුත්‍රී විත්‍රලතා වනයෙහි හටගත් මාරුතයෙන් කම්පිත වූ කෙසෙල්ගසක් මෙන් ශෝභන වූ.

6886. ඉදුණු නුභපල බිඹුපල වන් ලවන් ඇති එ රදු උපන් විසිතුරු පියාපත් ඇති අභස්භි පියාසලා යන කිඳුරු ලිඛිණියක මෙන් ශෝභන වූ.

6887. ඇයට ද තරුණ වූ ගැඹුරු වූ නාද ඇති තෙජ හී පහර ඉවසනු සමත් රියහිස් වැනි දළ ඇති බර උසුළන භස්තියකු එළැවුහ.

6888. ඒ මද්‍රී දේවී තරුණ වූ ගැඹුරු වූ නාද ඇති, තෙජ හී පහර ඉවසනු සමත් රියහිස් බඳු දළ ඇති බර උසුළන ඇතු පිට නැඟුණු.

- 6889. සබ්බමහි තං අරඤ්ඤමහි යාවනොතස් මිභා අහු,
වෙසසනතරසස තෙජෙන නාඤ්ඤමඤ්ඤමභෙදස්සං.
- 6890. සබ්බමහි තං අරඤ්ඤමහි යාවනොතස් දීජා අහු,
වෙසසනතරසස තෙජෙන නාඤ්ඤමඤ්ඤමභෙදස්සං.
- 6891. සබ්බමහි තං අරඤ්ඤමහි යාවනොතස් මිභා අහු,
එකජක්ඛං සනනිපතිංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6892. සබ්බමහි තං අරඤ්ඤමහි යාවනොතස් දීජා අහු,
එකජක්ඛං සනනිපතිංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6893. සබ්බමහි තං අරඤ්ඤමහි යාවනොතස් මිභා අහු,
නාසසු මඤ්ඤනී කුචීංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6894. සබ්බමහි තං අරඤ්ඤමහි යාවනොතස් දීජා අහු,
නාසසු මංජුනී කුචීංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6895. පට්ඨකොතො රාජමග්ගො විවිකොතො පුළුඵසස්සනො,
වසී වෙසසනතරො යස් යාවතා ච ජෙකුතතරා.
- 6896. තතො සට්ඨිසහස්සානී යුධිනො¹ වාරුදස්සනා,
සමනතා පරිකරිංසු².
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6897. ඔරොධා ච කුමාරා ච වෙසීයානා ච බ්‍රාහ්මණා,
සමනතා පරිකරිංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6898. භජාරුහා අනීකට්ඨා රජීකා පක්ඛිකාරකා,
සමනතා පරිකරිංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො.
- 6899. සමාගතා ජානපද නොගමා ච සමාගතා,
සමනතා පරිකරිංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමහි සිව්විනං රට්ඨවධස්සනො,

---

1. යොධිනො - මජ්ඣ.
2. පරිකරිංසු - මජ්ඣ.

6889. එ හැම වෙනෙහි යම් පමණ සැඩ සිටුවාවෝ වූහ ද ඔහු වෙසතුරු රජුගේ ගුණකෙදින් ඔවුනොවුන් නො පෙළු.

6890. එ හැම වෙනෙහි යම් පමණ ලිහිණියෝ වූහ ද ඔහු වෙසතුරු රජුගේ ගුණකෙදින් ඔවුනොවුන් නො පෙළු.

6891. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු හික් මැ ගිය කල්හි එ හැම වෙනෙහි යම් පමණ සිටුවාවෝ වූහ ද ඔහු එක් තැනෙකැ රැස්වූහ.

6892. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු නික්මගිය කල්හි එ හැම වෙනෙහි යම් පමණ සියොත්හු වූහ ද ඔහු එක් තැනෙකැ රැස්වූහ.

6893. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු නික්මගිය කල්හි එ හැම වෙනෙහි යම් පමණ සිටුවාවෝ වූහ ද ඔහු මියුරු හඬ නො නැඟූහ.

6894. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු නික්මගිය කල්හි එ හැම වෙනෙහි යම් පමණ සියොත්හු වූහ ද ඔහු මියුරු වැ කුපන නො කළහ.

6895. වෙසතුරු රජ යම් තැනෙකැ වීසි ද එ තැන් පටන් ජයතුරා නුවර තෙක් ලදපස්මලින් අතුරනලද රාජමාර්ගය පිළියෙළ කරනලද.

6896. ඉක්බිති සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු හික්මුණු කල්හි මනොඤ්ඤ දර්ශන ඇති සැටදහසක් යොධයෝ භාත්පසින් පිරිවරා ගත්හ.

6897. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු නික්මුණු කල්හි අන්තඃපුර ස්ත්‍රීහු ද කුමාරයෝ ද වෛශ්‍යයෝ ද බ්‍රාහ්මණයෝ ද භාත්පසින් පිරිවරාගත්හ.

6898. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු නික්මුණු කල්හි ඇතරුවෝ ද අසරුවෝ ද වියසරුවෝ ද සාබලසෙන් ද භාත්පසින් පිරිවරාගත්හ.

6899. සිව්ඵල වඩන වෙසතුරු රජු නික්මුණු කල්හි ආවු වැසියෝ ද නියම්ගම්වැසියෝ ද රැස්වූහ.

- 6900. කරොටියා වම්මධරා බන්තහස්වා¹ සුවමේනො,
පුරතො පටිපජ්ජංසු;
වෙසසනතරෙ පයාතමභි සිචිනං රට්ඨවඛස්සනෙ.
- 6901. තෙ පාවිසුං පුරං රමමිං බහුපාකාරතොරණං,²
උපෙතං අනගපානෙභි නවවගීතෙභි වුභයං.
- 6902. විත්තා ජානපද ආසුං නෙගමා ව සමාගතා,
අනුපපතෙක කුමාරමභි සිචිනං රට්ඨවඛස්සනෙ.
- 6903. වෙලුකෙඛපො අවතතිස්ස ආගතෙ ධනදයකෙ,
නජ්ජිපවෙසී නගරෙ බඤ්ඤමොකෙඛා අසොසථ.
- 6904. ජාතරුපමයං වසසං දෙවො පාවසසී තාවදෙ,
වෙසසනතරෙ පටිට්ඨමභි සිචිනං රට්ඨවඛස්සනෙ.
- 6905. තතො වෙසසනතරො රාජා දනං දකිනා බන්තියො,
කායසස භෙද සපපඤ්ඤා සග්ගං සො උපපජ්ජථාති.

මහාවෙසසනතරජාතකං.

මහානිපාතවණණනා නිධීතා.

ජාතිකපාලි සමත්තා.

---

1. ඉන්ද්‍රිහස්වා - මජ්ඣ. සා.
2. මහාපාකාර - මජ්ඣ.

6900. සිව්වරට වඩන වෙසතුරු රජු නික්මුණු කල්හි හිස්වැසුම් ලුවෝ පලභ ධාරුවෝ කඩුගත් අත් ඇත්තෝ සන්තාභ පෙරෙවියෝ රජුට පෙරටු වැ පිළිපන්හ.

6901. ආභාරපානායෙන් ද නාත්‍යගීතයෙන් ද යන දෙකින් යුක්ත වූ, බොහෝ පවුරු හා තොරණ ඇති රමා වූ ජයතුරා නුවරට ඔහු පිවිසියහ.

6902. සිව්වරට වඩන රජකුමරහු නුවරට පැමිණි කල්හි රැස්වූ ජනපදවැසියෝ ද නියමගම්වැසියෝ ද සතුටු වූහ.

6903. ධනදයක වෙසතුරු රජු (සියනුවරට) පැමිණි කල්හි පිළිහිස සිසැරීම් පැවැතිණ. (වෙසතුරු මහරජුගේ අණ යි) සතුටු බෙර ලැවී. හැම සතුන් බන්ධනයෙන් මුදන්තො යැ යි සෝභ කෙළේ.

6904. සිව්වරට වඩන වෙසතුරු රජු (නුවරට) පිවිසි කල්හි එ කෙණෙහි වලාකුළු රත්මුවා වැසි වට.

6905. ඉක්බිති ඒ ඤත්‍රිය වූ නුවණැති වෙසතුරු රජ (දිව් හිමියෝ) දන් දී කාබුන් මරණින් මතු (තුසිපුර) සවර්ගයට පැමිණියේ යි.

නගර කාණ්ඩ යි.

මහාවෙස්සන්තර ජාතක යි.

මහානිපාත වර්ණනා නිමි.

ජාතක පෙළ සමාපත යි.

අ	පිටුවකයා
අටඨංසා සුකතත්මහා	152
අටඨංසා සුකතා ඵමහා	112
අටධානමෙතං දුක්ඛරූපං	438
අඩ්ඨට්ඨපාදෙ වතුපපදසස	296
අඩ්ඨමාසං ධාරියමානානං	420
අත්තා ව මෙ සො සරණං ගතී ව	248
අතිකකනතවනථා ධීරා	28
අතීදනං දදිත්වාන	116
අතිභක්ඛාති අභුතෙන	308
අතියක්ඛා වසසවරා	378
අතිවෙලං නුන අමොය	442
අතීතං නානු සොවාමී	18
අතීරදසසී පුරීසො	328
අත්ඤ්ඤි ධම්මඤ්ඤිනුසාස මං ඉසෙ	220
අත්ඤ්ඤි වෙ භාසති භූරිපඤ්ඤා	302
අත්ඤ්ඤි අත්ඤ්ඤි වෙදෙහ	344
අත්ඤ්ඤි දෙවමනුසසානං	112
අත්ඤ්ඤි ජමොවතී නාම	320
අත්ඤ්ඤි නෙසං උසාමතං	58
අත්ඤ්ඤි නො ජීවකා දෙව	476
අත්ඤ්ඤි වෙ නාරද සද්දභාසී	214
අත්ඤ්ඤි වෙ දෙවා පිතරො ව අත්ඤ්ඤි	214
අත්ඤ්ඤි වෙහි ඵතෙ න කරොති පුඤ්ඤං	176
අත්ඤ්ඤි කෙන වණ්ණණෙන	344, 352, 428, 458
අත්ඤ්ඤි දකඛසී භද්දනෙන	396
අත්ඤ්ඤි නං අවචාසී ඉරන්දතී	280
අත්ඤ්ඤි පාපානං කම්මානං	208
අත්ඤ්ඤි භණ්ඩනං සොරං	394
අත්ඤ්ඤි පොකඛරණියා	422
අත්ඤ්ඤි වෙසසනතරො රාජා	476
අත්ඤ්ඤි ගමා බ්‍රහ්මලොකා	212
අත්ඤ්ඤි සනමහා ඔරුක්ඛ	212
අත්ඤ්ඤි උදකනතංසං	418, 426
අත්ඤ්ඤි පුපඵරසමතො	412
අත්ඤ්ඤි පද්මමාච්චලො	418
අත්ඤ්ඤි වතනතී සද්දො	380
අත්ඤ්ඤි සකුණා සනාතී	412, 424, 426
අත්ඤ්ඤි සාසපො බ්‍රහ්මකො	422, 426
අත්ඤ්ඤි සීහව්‍යඤ්ඤා ව	422
අත්ඤ්ඤි හෙට්ඨං පුරීසො	410
අත්ඤ්ඤි කෙසකසනං බකා	314
අත්ඤ්ඤි අනතා ව මෙ ජීනා	16
අත්ඤ්ඤි අරොගං යොගගං	16, 478
අත්ඤ්ඤි උභො අරොගා මෙ	468
අත්ඤ්ඤි ධංසාව මකසාව	414, 428, 456, 468
අත්ඤ්ඤි තං මහා රාජා	482

අ	පිටුවනං
අදසසනෙන මඤ්ඤං තෙ	402
අදිට්ඨ පුබ්බං දීඝවාන	278, 282
අදෙසෙ වත නො වුසුං	330
අද්ධා ඉමෙ අවනතිංසු	82
අද්ධා පජානාමී අභමපි එතං	276
අද්ධා සතං භාසසි නාභි ධමමි.	286
අද්ධා හි පඤ්ඤව සතං පසස්සා	304
අද්ධා හි සො සොචති රාජ සෙට්ඨා	286
අද්ධා හි සච්චං භණ්ඩි	248
අද්ධං වෙ පාතයිසසාමී	166
අධිච්ච ලද්ධං පරිණාමජං තෙ	278, 284
අධිපපාය එලං එකෙ	24
අධියනති මහා රාජ	342
අනංඤා ඤාතීනං භොති	24
අනාරියරූපො පුරිසො ජනිඤ	316
අනාගතපප ජපාය	18
අනාගතං පච්චුපපනාං	352
අනිත්තරා ඉත්තර සම්පයුක්තා	170
අනිද්ධිනං මහා රාජ	476
අනුජානාමී තං පුක්කං	382
අනුජානාහි මං අමම	380
අනුඤ්ඤතො අභං මත්තා	6
අනුද්ධතො අවපලො	256
අනුමොදමී තෙ දෙව	456
අනෙක රූචිරං රූපං	112
අනෙක රූපං රූචිරං	110
අක්ඛංතමං තස්ස න වඤ්ඤ සුරියා	216
අක්ඛා මාතා පිතා මඤ්ඤං	58
අනග භස්සා ව තෙ ව්‍යමෙභ	222
අනෙතන පානෙන උපෙන රූපං	276
අපරෙ පසස සනතපෙ	382
අපාර නෙය්‍යං අවචනතං	24
අපාර නෙය්‍යං යං කමමං	24
අපි අතරමානානං	6, 8, 10,
අපි ජීවං මහා රාජ (සමාන ගාථා 2යි)	76
අපි ඤාතීකුලෙ ඵීනෙ	384
අපි නො කිසානි මංසානි	476
අපිස්සා භොති අස්සතෙතො	384
අපි භායතු නාග කුලස්ස අඤ්ඤා	274
අපුරාණං වත මහා රාජා	26
අප්පසෙතොපි වෙ මනති	332
අප්පසෙතො මහා සෙනං	332
අපෙථාටා සුරියවලචී ව	422
අඛ්ඤාකුට සමා උච්චා	218, 220
අඛ්ඤා නො වත ලොකස්මි.	84
අභයඛ්ඤරමපි මෙ භස්මි.	118

අ	පිට්ඨකය
අභයං සමුච්ච නෙ දමම	12
අමජ්ජපො අභං පුත්ත	16
අමනාපං චත නෙ ඤාති	398
අමනාප වාසං වසසී	400
අමිත්තා නපපසහෙය්‍යං	474
අමිත්තා නුන නෙ මාතා	398
අමිත්තා නුන නන්දනති	10
අමො ඉච පථෙ ජාතං	
අමො කපිඤ්ඤා පනසා	410
අමො ච තාත නිකඛනාතා	434
අමො ජමබ්බ කපිඤ්ඤාච	418
අමො තිලකා ච ජමබ්බයො	234
අමම අසසාස මා සොචී	162
අමමොය පතනු කෙසා	468
අයං අචච්චුච්චි නාම	166
අයං එක පදී එති	426, 442
අයං එක පදී රාජ	62
අයං නෙ සාසුරො දෙව	332
අයං දෙවධා පථො භද්ද	52, 54,
අයං නාගො මහිඤ්ඤිකො	166
අයං පඤ්ඤාල වණ්ඨිතෙ	332
අයමපි දුතියො විජයො මමජ්ජ	250
අයමසස අසස රථො	134
අයමසස පොකඛරණී	132
අයමසස පාසාදෙ ඉදං	132
අයං මං මාණවො නොති	262
අයං සො පුණ්ණකො යකෙඛා	232
අයං සො සාරථී එති	10
අයං හී සො ආගතො යං කම්මච්ඡසී	276
අයො පොකඛරසඤ්ජනා	220
අරියාවතංසොසී අනරියරුපො	270
අලඛකතා සුචසනා	230
අලං මෙ තෙන රජේජන	6
අලඛ පුබ්බං ලඛාන	294
අලාතො දෙවදත්තොසී	224
අලීන විතා සඤ්ඤාරො	224
අචරුඤ්ඤාසහං හරියා	444
අචරුඤ්ඤාසී අරඤ්ඤාසමිං	460
අචසී කං මඤ්ඤ නිභං අගාරෙ	266
අචජේකො බ්‍රාහ්මණො දුතො	408
අච්ඡාපජේකො කථං අසස	250
අච්ඡාපජේකො සියා එචං	250
අච්ඡායනොනච ගච්ඡනා	416
අසතච්ඡතං නො පි ච දිට්ඨ පුබ්බං	272
අසමා නුන නෙ හදයං	434

අ

පිට්ඨකා

අසමනිනොව ගණනා හී	266
අසලොදියමපි වො අසස	394
අසසනං සසසනං නු තවයිදං	278, 284
අත්තී මෙ නාරද සද්දහාසි	214
අසසතරී රථඤ්ච එක මෙකං	298
අසසඤා පනසා වෙ මෙ	436, 440
අසසඤා ව පථෙ ජාතං	406
අසසරතනමපි තෙ සිං	118
අසසාසකාකී කරොතති	138
අසසාසධිඤා ජනතං	50
අසසාස හෙසසාමී තෙ පතී	230
අසෙස ව සාරථී යුතෙත	14
අහං පතීඤ්ච පුතෙත ව	450
අහං හී කුඤ්ඤරං දපං	392
අහං සෙට්ඨාසමී දනෙන	82
අහං හී දෙවකො ඉදනී එමී	212
අහං හී වනං ගවජාමී	364
අහජජ අච්චං පසෙසු	442
අහඤ්ච ඛො සාමීකො වාපි මඤ්ඤං	284
අහඤ්ච හරියා ව මනුසසලොකෙ	278
අහඤ්ච මීගමෙසානො	152
අහමපි තාත ජානාමී	162
අහමපි තාත පසසාමී	428
අහමපි පබ්බජිසසාමී	10
අහමපි වසුමා අධෙඤා	164
අහමපි සබ්බජයතෙන	148
අහිතං වත තෙ ඤාතී	398
අහී මහානුභාවොපි	148
අහු පුබ්බ නිමිත්තං මෙ	450
අහු වාසී කලිඛෙගසු	398
අහො වත රෙ ජට්ඨී	442
අහොසිං සිවිරාජසස	320

ආ

ආජානියා හපුසසිංසු	472
ආද්දය බෙලුවං දණ්ඩං	404
ආදිනෙත වාරිමජ්ඣං ව	220
ආදියෙනෙව තෙ මඤ්ඤී	454
ආදු තෙ පහිතා දුතා	448
ආදු පඤ්ඤා කිමත්ථියා	330
ආදු වාපං ගහෙඤාන	438
ආනන්දො තෙ මහා රාජ	344
ආනධිසසං මෙථුනකෙ	402
ආමනතයසසු තෙ පුතෙත	430

ආ	පිටුවකො
ආමනනයිත් රාජානං	364, 380
ආමනනයෙ භූරිදකං	152
ආමාය දසාපි භවතති හෙකෙ	248
ආයාගවත්ථිති පුටුපථව්‍යා	174
ආයුධබලවනානං	334
ආරකා පරිවජේය්‍ය	260
ආරඤ්ඤකසස ඉසිනො	156
ආරාම වන ගුණෙ ව	244
ආරුඤ්‍ය නාවං තරමානො	332
ආරුඤ්‍ය පවරං නාගං	334
අරුළහා ගාමණියෙහි	32, 34, 36, 40, 378, 470
ආරොපෙනතු ධජෙ තත්	472
ආරොහනෙ මහානිධි	26
ආලඛොනො හි නාගෙන	164
ආවත්ති ව පරිවත්ති ව	126
ආවෙලලිත සිඛිනිනො හි මෙණ්ඩා	296
ආසජ්ජ ඛො තං ජඤ්ඤායි	166
ආසිංසෙනෙව පුරිසො	26
ආභංඤ්ඤාං සධ්ධවීණා	346, 472
ආලඛිරා මුක්ඛිනා ව	102, 106
ආළාරිකා ව සුද ව	472
ආළාරියෙ ව සුදෙ ව	242

ඉ

ඉඛ්‍ය අනෙකපුරං මඤ්ඤං	340
ඉඛ්‍ය පසස මහාරාජ	340, 342
ඉඛ්‍ය මඤ්ඤි නිසාමෙහි	474
ඉඛ්‍යානුවිනොනසි සයමපි දෙව	212
ඉච්චෙවං ජතරං කඤ්ඤා	212
ඉච්චෙවං මනනායනානං	478
ඉක්කම්මානි අනෙවතති	210
ඉක්කම්මදී වරා රොහා	454, 456
ඉතො ගතා මහාරාජ	340
ඉතො ගතො දකඛසි තත් රාජ	216
ඉතො නිතා මහාරාජ	340
ඉතො විමුච්චමානාහං	462
ඉත්ථාගාරමපි තෙ දමම්	18
ඉත්ථාගාරමපි තෙ දමම්	20
ඉතථිගුණිකස්ස පවරා	348
ඉත්ථි සහස්සං හරියානං	264, 266, 268
ඉත්ථි සියා රුපවති	294
ඉදං අවෙජ්ජරකං දිස්වා	390
ඉදං ව තෙසං කීළනං	448
ඉදං ව පව්වයං ලඤ්ඤා	480
ඉදං ව මෙ මණිරතනං	240

	ඉ	පිටුවකයා
ඉදං ව මෙ සත්තුහනං		414
ඉදං ව සුඤ්චා වරුණස්ස වාකායං		232
ඉදං තනො දුක්ඛතරං		448
ඉදං තෙසං පරක්කන්තං		446
ඉදං වඤ්චාන පිතරං		158
ඉදං වඤ්චාන මසවා	356,	462
ඉදං වඤ්චාන වේදෙහො		200
ඉදං වඤ්චාන සො යාමො		62
ඉදං වඤ්චා නිමි රාජා		114
ඉදං වඤ්චා බුග්ගමබ්ඤ්ච		402
ඉදං වඤ්චා භූරිද්දනො		154
ඉදං සුඤ්චොප් පඤ්චාලං		352
ඉදං සුඤ්චාන නිගෙසාසං		162
ඉදං සුඤ්චාන බුග්ගමබ්ඤ්ච	414,	426
ඉදමස්ස අමුවනං		132
ඉදමස්ස අසොකවනං		132
ඉදමස්ස අසසරතනං		132
ඉදමස්ස උය්‍යානං සුපුප්ඵතං		132
ඉදමස්ස කණ්ණිකාරවනං		132
ඉදමස්ස කුටාගාරං		132
ඉදමස්ස පාටලීවනං		132
ඉදමස්ස හඤ්චිරතනං		132
ඉදමපි දුතියං සලලං	60,	450
ඉදමපි පණ්ණිකං මය්‍යං		16
ඉදමපි පානියං සීතං	66,	416, 428, 458
ඉදං ඵ්ඵිකඤ්චිදං රට්ඨං		394
ඉදෙව අව්ඡතං කණ්ණිකා		434
ඉදෙව තාව අව්ඡප්ප	10,	394
ඉදෙව තෙ නිසීනනස්ස		16
ඉදෙව යො හොති අධිච්ච සිලො		214
ඉද්දගොපකවණ්ණිකා		372
ඉද්දස්ස බාහාරසී දක්ඛණාති		182
ඉද්දෙහති එතෙ සමතා හවන්ති		186
ඉමං ගලෙ ගහෙඤ්චාන	318,	326
ඉමං භොජනො නිසාමෙට්ඨ	82,	464
ඉමං මංසංච පාතබ්බං		338
ඉමං මය්‍යං හදය සොකං	134,	136
ඉමං මුළාලවටකං		450
ඉමං සුවණ්ණ භාලිද්දිං		450
ඉමමිකි නං පදෙසමිති		446
ඉමසමිං මෙ සමණ භජෙ		52
ඉමස්ස භස්සපාදෙව		338
ඉමා තා පොකබරණියො රච්චො		452
ඉමා තා වන ගුම්බායො		452
ඉමෙ කුමාරෙ දිස්වාන		430

	පිටුවකයා
ඉ	
ඉමෙ කුමාරෙ පසසනෙතා	366
ඉමෙ තිට්ඨනති ආරාමං	436, 440
ඉමෙ තිට්ඨනති ආරාමං	452
ඉමෙ තෙ ජලබුකා රුකඛා	436, 440, 452
ඉමෙ තෙ පි මඤ්ඤං පුත්තා	140
ඉමෙ තෙ හතීකා අසසා	452
ඉමෙ නුන අරඤ්ඤසමිං	474
ඉමෙ නො පාදකා දුකඛා	440
ඉමෙ නො හතීකා අසසා	436, 438
ඉමෙ සාමා සසොලුකා	452
ඉමෙ හංසා ච කොඤ්චා ච	452
ඉසසසෙව චසමි කුසලො	56, 60, 64, 68

උ

උකකුසා කුරුභා හංසා	426
උගහස්තං ගිඛිතමකං	482
උග්ගපුත්ත රාජපුත්තියානං	296
උග්ගා ච රාජපුත්තා ච	358, 360, 362
උච්චාවචා මෙ විවිධා උපකකමා	98
උච්චබෙහ මං නිසීදෙඤා	8
උච්චබෙහ මෙ විචිනනති	448
උච්චාදයො ච නහාපනෙ	262
උච්චාතා කමමි ධෙයොසු	260
උච්චාන පරිවරියාය	60
උච්චෙහි කනෙත තරමානො	360, 466
උච්චෙහි ජාලි පතිට්ඨ	428
උච්චෙහිනං මුඛ චුලලඤ්ච	482
උච්චෙහා ච වානො නිරයමහි දුසසහො	218
උච්චෙරෙන නදී සීද	82
උදකඤ්ච නිසීඤ්චියසං	166
උද්දපචනතං උලලුලීතං	420
උද්දලකා සොම රුකඛා	412
උද්ධං තාරක ජාතාව	316
උනනඛලා මාසමීමං කරොතකු	292
උපචාර විපනනාස	154
උපචුත්තඤ්ච මෙ අසස	164
උපච්චානමි මෙ අයො	348
උපමං තෙ කර්මසාමි	204
උපයාවිතකෙන පුත්තං	138
උපරි දුම පරියායෙසු	410
උපසඩ්ධමිඤා වෙදෙහං	202, 416
උපාගතං රාජ උපෙහි ලකඛං	246
උපෙතං අත්තපානෙනි	104
උපොසථං උපවසි	108

	පිටුවක
උ	
උපොසරං උපවසුං	104
උපොසරං ච උපච්ඡි	102, 104, 106
උකුරියා පි මෙ අයො	350
උකුච්චෙන මෙ හදයං	324, 330
උභතො සරං මුවලීඤං	420
උභයෙනෙව මං නෙහි	84
උභො කුමාරා නීතනිතා	476
උභො පි තෙ අත්තමනෙ විදිඤා	288
උභො සදිස පරිචයා	462
උච්චෙග්ගා නිකච්චිඤාන	332
උච්චෙත්තකා හවිසසාමි	134
උරුචෙල කසසපො රාජා	224
උසහමි පුඵපනිං අනොජං	118
උසුභි සත්භි ච තොමරෙහි	92
උසුභි සත්භි සුනිසස්තාහි	216

උආ	
උආනුදරො යො සහතෙ ජිසව්ඨං	226
උආරුලාහු ච මෙ පසස	2

උභ	
උභග්ගවිතො උභමෙකා	296
උභඤ්ච චඤ්ච නිග්ගග්ගා	54
උභහත්තා පුරෙ ආසිං	480
උභ රතනිං වසිඤාන	430
උභ රත්තනං උභයො	350
උභායනො උභපථො	444
උභො මණි මානව කිං කරිසසති	240
උභො රාජ නිපජ්ජාමි	16
උභෙයො පසදකිණ්ණං	426
උභඤ්ච සඵචං වචනං හවෙයා	178
උභිඤ්ජනං නගරං පදිසසති	290
උභෙ වඤ්ඤා ච රාජානො	80, 222
උභෙ නරානං වතුරො ච දසා	250
උභෙ නිලා පදිසසතති	408, 416
උභෙ සිද්ධන්තරෙ නාගා	110
උථ මාණවා උථෙඨථ	332
උථයො රාජ වසනිං	254
උදිසෙහි පරිකඤ්ඤො	336
උචං අමුභං ච රඤ්ඤා ච	328
උචං ඛො යාතං අනුයායි භොති	274
උචං වෙ තෙ ලඤ්ඤා විමානං	280
උචං වෙ නො සො විචරෙඤ්ච පඤ්ඤං	250
උචං වෙ මෙ විලපනිසා	376

	එ	පිටුවනො
එවි. වෙන. ජනො ජඤ්ඤ		164
එවි. ජානං වො ඛණ්ඩභාලො		124
එවි. තං අනුගච්ඡාමී		366
එවි. තං චිතනිත්වාන		338
එවි. තං සිවියො ආහු		364
එවි. තුවං නාග අසමථදෙසං		280
එවි. තුවං නාගී අසමථදෙසං		286
එවි. න මූලෙහාසි සුභොභී කභෙන		270
එවි. නො සාධු පාසාමී		54
එවි. මහජ්ඣිකා පඤ්ඤා		352
එවඤ්ඤ මෙ වීලපතො		406
එවි. වග්ගකථො සනොතා		8
එවි. චූඤෙන වජ්ඣ		140
එවි. සබ්බඛග සමථනතං		246, 352
එවි. සමනුසාසිත්වා		262
එවි. හී යො වඤ්චිතො ට්‍රාහලිභෙහි		180
එවඤ්ඤ තෙ ලඤ්චිදං වීමානං		284
එවමෙනං මහාරාජ		334, 340, 346
එවමෙනං යථා මුඤ්චි		282
එවමෙව තුවං රාජ		318, 338,
එවමෙව නරො පාපං		204
එවමෙව නරො පුඤ්ඤං		206
එවමෙව නුනාමෙහපි		50
එවමපි දුග්ගතො සනොතා		198
එවමපි බාලසස පච්ඡිකානී		300
එවමෙව තුවං රාජ		324
එස හීයොහ පමුඤ්ඤාමී		76
එසයොහ රාජවසනී		262
එසසෙලො මහා ට්‍රාහෙමී		408, 416
එසසෙලො මහාරාජ		396
එසිකා පරිබායො ව		240
එසො වෙ සිවීනං ජජෙයු		360
එසො තෙ වාසුල පිතා		126
එසො හී වත මෙ ජජෙයු		152
එහි අමුච පියධිනී		432
එහි කභෙහ මරිය්ඤාම		440
එහි තෙ අභමකඛ්ඤසං		402
එහි තං අනුසිකඛාමී		64
එහි තං අනුසිසසාමී		50
එහි තං පච්චිනෙසාමී		6
එහි තාත පියපුත්ත		432
එහිදනී ගමිසසාම		252
එහිමං රථමාරුඤ්ඤ		84
එහි සමමනිවනතෙසු		10
එහි සමුච හරිපකාම		318
එලඛෙරක සඤ්ඤානො		420

ම

පිටියකයා

මකඤ්ච සි භූතානි	440
මකඤ්ච සි පහටියංච	186
මරබ්භිකා සුතරිකා ච මච්ඡිකා	92
මරොධා ච කුමාරා ච	6, 14, 266, 292, 346, 376, 484
මසධෙභි ච දිඛෙඛභි	470
මහරෙතං ධනුං වාපං	336

ක

කංචජජ ජාතා තසිතා	438
කසකටා කකමායා ච	424
කච්චායනො මාණවකොසථි රාජ	238
කච්චි අකඝිරා වුක්ඛි	192
කච්චි අනතා ච තෙ චීතා	16
කච්චි අරොගං යොග්ගං	16, 478
කච්චි උභො අරොගා තෙ	468
කච්චි ධංසා ච මකසා ච	414, 428, 456, 468 476
කච්චි තුඤ්ඤාචි වෙදෙහ	194
කච්චි තෙ සුඤ්ඤෙ ඛමනීයං	318
කච්චි නු මෙ අයා පුත්ත	448
කච්චිනනු තාත කුසලං	14, 478
කච්චිනනු තෙ ජාතපද	48
කච්චිනනු භොතො කුසලං	414, 428, 456
කච්චි බහුච්චි මාලාං	202
කච්චි රමසි පාසාදෙ	202
කච්චි වො කුසලං පුත්ත	476
කච්චි ඝ්ඤ මජ්ඣපො තාත	14
කච්චි චොචා ච වාසනා	422
කකමං තං වනං සාම	62
කක ධීතානං වෙදෙහ	210
කකා සරෙසු කිච්චානි	266
කථං කීර පුත්තකාමායො	124, 126
කථං වන්දන ලිඤ්ඤාධො	372
කථං වරෙයා වුද්දෙසු	194
කථං ධම්මං වරිච්චාන	194
කථං ධම්මං වරෙ මච්චො	194
කථං නාම සාමසමසුන්දරාභි	134
කථං නාම සාමසමසුන්දරෙභි	134
කථං නු අභිවාදෙයා	278
කථං නො අභිවාදෙයා	282
කථං නො කුඤ්ඤං දජ්ජා	358
කථං භජෙභි පාදෙභි	12
කථං භවෙ භාසනි නාගරාජා	226
කථං භි ලොකාපචිනො සමානො	176
කථනනු කෙච්චි මහොසධෙන	316

ක	පිටුවනිකා
කථනනු වීරං ධාරෙතඤ්ඤි	372
කථනනු තාසං හදයං	386
කථනනු පථං ගච්ඡතඤ්ඤි	438
කථනනු යාතං අනුයායි හොති	272
කථනනු සො න ලජ්ජයා	438
කදලී මහා බහු වීත්‍රා	242
කදලීච වාතච්ඡපිකා	482
කද සතථලං කංසං	36
කද සකත සතා හරියා	36
කද සකතාහං මෙසෙ	42
කදසසු මං අජරථා	40
කදසසු මං අමච්චගණො	42
කදසසු මං අරියගණො	42
කදසසු මං අසසගුමඛා	38
කදසසු මං අසසරථා	38
කදසසු මං ඔට්ඨරථා	38
කදසසු මං ගොණරථා	40
කදසසු මං ධනුග්ගාහා	40
කදසසු මං මීගරථා	40
කදසසු මං මෙණ්ඩරථා	40
කදසසු මං රථාරුහා	40
කදසසු මං රාජ පුත්තා	42
කදසසු මං සජ්ජරථා	38
කදසසු මං සකතසතා	42
කදසසු මං සොණණරථා	38
කදසසු මං හතීගුණා	38
කදහං අජරථෙ	34
කදහං අමච්චගණො	36
කදහං අරියගණො	36
කදහං අසසරථෙ	34
කදහං අසසාරුහෙ	36
කදහං ඔට්ඨරථෙ	34
කදහං කප්පාස කොසෙය්‍යං	32
කදහං වීණංච රුජකො	44
කදහං ගිරිද්‍රුග්ගසු	42
කදහං ධනුග්ගහෙ	36
කදහං පකතං ගහෙඤ්ඤාන	42
කදහං පොකඛරණියො රමමා	32
කදහං මණිපලලබ්බො	32
කදහං මීගරථෙ	34
කදහං මීලීලං චීතං	28, 30
කදහං මෙණ්ඩරථෙ	34
කදහං රථකාරොච	44
කදහං රථසෙණියො	32
කදහං රථාරුහෙ	36

ක	පිටපිඛණ
කදහං රාජපුත්ත	36
කදහං සජ්ඣුරපෙ	32
කදහං සබ්බහං ධානං	42
කදහං සුචරිතපලලබ්ධ	32
කදහං හසාරුහෙ	34
කදහං හස්සිගුලෙ	32
කපණං විලපනී සෙලා	126
කප්පාසිකඤ්ඤා කොසෙය්‍යං	482
කම්බලසසතරා උට්ඨන්ත	148
කම්මන්තං සංවිධෙය්‍යාන	266
කම්මාරානං යථා උකකා	162, 324, 330
කරවීයා ච චග්ගා ච	324
කරෙරිමාලා වින්තා	418
කරොති වෙ දරුතීණෙන පුඤ්ඤං	176
කරොමි තෙ තං චචනං	2, 10
කරොටීයා චම්බරා	486
කලිමෙච නුන ගණ්ඨාමි	198
කලීං හී ධීරානං කටං මගානං	174
කලාණං චත මං හචං	46
කලාණනීසං සුචිමං	404
කසිරඤ්ඤා පරිඤ්ඤා	8
කාසමා නාභිහරීයනතී	372
කසස අධිකං පරිගහස්ස	186
කසස එතානී අකඛිනී	186
කසස කඤ්ඤාන පට්ටන	186
කසස ජඤ්ඤානදං ජන්තං	186
කසස නු එයො පදසංඝේ	64
කසසපසස වචො සුඤ්ඤා	196, 198
කසසපෙච්චුණ්හසානී	186
කසස හෙරිමුනිඛා ච	186
කසස ලාඛාරස සමා	188
කසස වාතෙන ජුපිතා	186
කසෙසනං මුඛමාභානී	462
කසෙසනෙ ලපනථා සුඤ්ඤා	188

කා

කාකා උලුකා ච රහො ලභිනා	180
කාමං ජනපදෙ මාසී	360
කාමං මං සිවයො සබ්බං	354
කායෙන වාචා මනසා	212
කායො තෙ රථසඤ්ඤානො	222
කාලඤ්ඤා ඤ්ඤා අභිජීහනාය	306
කාලඤ්ඤානා වික්කසාමො	224
කාසං කුසං පොටකිලං	384
කාසික සුචිච්ඤා	128, 142
කාසියානී ච ධාරෙණා	372, 386

කී	පිටුවනංක
කීං තෙ වතං කීං පන ඉහලවරියං	278, 284
කීං ධනං යං ජියෙථ	22
කීං පන තං අනීදනං	116
කීං මාණවස්ස රතනානී අපී	238
කීවජා ලඥො පියො පුතො	66
කීනනු තාත ජිං පජ්ඣායසී	230
කීනනු තුඤ්ඤං බලං අපී	156
කීනනු ජිං වීමනො රාජසෙට්ඨ	310
කීනනුමා න රමයෙය්‍යං	134
කීනනු මුගො කීනනු පකෙඛා	12
කීනනු සන්තරමානොව	2, 336
කීමංගියමසී වො තාත	466
කීමීදං අපසසඤ්ච	448
කීමීදං තුණ්හීභුතොසී	448
කීමබ්බියං ගහපතී	104
කීමෙහසො මහතො සොසො	46
කීසමීං මෙ සිවයො කුඤ්ඤා	362

කී	
කීටා පටඛනා උරගා ව හෙකා	178
කීලෙ රාජා අමචෙච්චි	256

කු	
කුකුඤ්ඤා කුචිරකා	424
කුකුඤ්ඤා නදතී මාතඛෙයා	472
කුටජා සලලා නීපා	412
කුටචී කුටඨනගරා	410
කුණාලකා බහු විත්‍රා	240
කුණ්ඩලෙසු සුසිතෙ මාලෙ	468
කුතො ව යුපෙ මණිසඩ්ඛ චුත්තං	180
කුතො නු ආගච්ඡසී දෙවචණ්ණී	212
කුතො නු ජිං භාරචාජ	464
කුතො නු සමම ආගමම	58, 320
කුමාරිකෙ උපසෙනියෙ	52
කුමාරියොසී වදෙථ	116
කුමභාලෙ පඤ්ඤා කුරියා	262
කුමුඤ්ඤා මකරා වෙඤ්ඤා	242
කුමෙඛාදරො භග්ගපිට්ඨී	434
කුරරී භතජාපාව	160, 374
කුසලං පටිනාසුමී	154
කුසලකෙඤ්ච නො ඉගෙම	428, 456
කුසලකෙඤ්ච මෙ පුත්ත	14, 478
කුසලකෙඤ්ච මෙ ඉංගම	414
කුසලකෙඤ්ච මෙ සමම	318

	කු	පිට්ඨකයා
කුසලසේව මෙ සමච්චා		392
කුසලා නවවග්ගිතසස		18, 20
කුසලො සබ්බනිමිත්තානං		350
කුභිතනු රටෙට්ඨ තච ජාතභූමි		238

	කු	388
කුටාගාරෙ සයිකාන		

	කෙ	
කෙන දුකුල මනෙතසි		66
කෙන මිඛ්භාහනො ලොකො		20
කෙන මං පඨමං නෙමි		84
කෙන වා වාවපෙයොන		464
කෙන වා විකලං තුඤහං		202
කෙවලො වාපි නිගමො		358
කෙසඤහභණ්ඩුකෙඛපා		384
කෙසෙසු ජටං බන්ධනා		468
කො වෙ සමිච්චජනාදය		72
කොඤ්ඤං මගුරඤ්ඤ පියඤ්ඤ කෙකං		252
කොට්ඨකෙ උසුකාරසස		54
කොට්ඨාගාරඤ්ඤ කොසඤ්ඤ		22
කොච්චු සුඤ්ඤා සුලො ව		424
කො තෙ දිට්ඨා රාජකලී		144
කො තෙ බලං මහාරාජ		392
කො තං ඉභා බාහු වනසස මජ්ඣෙකං		150
කෙදනි නභාපයිසසති		72
කොදනි භොජයිසසති		72
කොනු තෙ හගවා සත්ථා		48
කොනු බ්‍රාහ්මණවණ්ණණන	156,	162
කොනු මං උසුනා විජ්ඣති		56
කොනු මෙ ජට්ඨපඤ්ඤ		46
කො නු වා තං කසස වා		56
කොමාරි සහසසහං හරියා		458
කොයං මජ්ඣෙක සමුද්දසමි		24
කොරණ්ඩකා අනොජා ව		422
කොරවා රාජසස ධනඤ්ඤසස		232
කො රාජසුතං නිසහං		404
කොලිනියායො ඉධි ජීවලොකෙ		96
කොසලිඨං සෙට්ඨිකුලෙ		208

	බ	
බජ්ජරෙත්ඨිලාමයා		234
බණ්ණනාලකලඛොති		468
බණ්ණන්කං මෙ පතති		444

බ	පිටුවකා
බන්ධුයමනිතා ව තයො ව වෙද	184
බන්ධා න වෙසා න බලිං හරනති	178
බදිරබ්බාර වණණභා	186
බනන්භවෙ භාසති නාගරාජා	226
බරා බාරොදිකා තඤ්ඤා	220
බරාජනො ජට්ඨි රුමි	164
බලුඤ්ඤපාදො අද්ධනවො	434
බලං සාලං පසුං ඛෙක්ඛං	260

බි	
බිඛ්ඛාරති සමාපනතං	348
බිඛ්ඛං රතිං විපජ්ජෙතඤ්ඤා සංඛං	226
බිප්පං ගීවං පසාරෙහි	168
බිප්පං මමං උඤ්ඤං කාකියාන	272

බී	
බීයතෙවසස නං පුද්දාදං	204
බීයතෙවසස නං පාපං	204
බොමා ව තස්ස පදුමා	418

භ	
භවිජ්ජං වදෙජ්ජං කුමාරෙ	116
භවිජ්ජං වො සරණියො	126
භවිජ්ජනො යො භාරදවාජො	414
භණ්ණාමසෙ මණිං තාත	156
භණ්ණාමසෙ මහානාගං	158
භන්ධො ගීරිවිදුඤ්ඤානං	398
භන්ධකෙන විලිච්චිතො	388
භබ්බා මෙ ධාරයනතියා	354
භමහීරෙ අප්පමෙයාසමි	24
භවං සහසසං උසහඤ්ඤා නාගං	228
භහපතයොපි වදෙජ්ජං	116

භා	
භාමවරං නිගමවරං	122
භාමෙ භාමෙ සතං කුමිභා	472
භාවො තස්ස පජායනති	6

භී	
භීවාය බද්ධා කිසස ඉමෙ පුනෙනෙ	92

ගු	පිටුවකයා
ගුණෝ කසසපගොතොයං	192
ගුණසස හි ගුණමෙව සාධු	310, 312
ගොමණ්ඛල පරිබ්බුලොහා	22

ඝ

සමමභිතතො මනුජා පිවනති	94
සරමාවසමානසසා	250

ච

චට්ඨකාරා කුකකුටා නාගා	424
චණ්ඩාල පුතොති අධිච්ච වෙදෙ	184
චතතාමයා ජානපද	50
චන්දං ඛො කං දෙහලායසි	230
චමරී මොරහකෝති	388
චමෙපයාකා නාගමාදියො	234
චමුං විහනතති එළකසස	296
චච්චොසි ජමාසෙති	414
චරිකාපි බහුං හදුං	196
චරියා තං අනුබන්ධො	350
චරියාය අයං අයො	350
චාතුද්දසිං පඤ්ඤසිං	100, 104, 106, 198
චාතුරතො මහාරට්ඨො	350
චාපො වූනුදරො අසස	258
චාපො දුනුදරො ධිරො	258
චාරුන්ඛිරුකඛා වෙස	410
චිත්තකුටොති යං ආහු	112
චිත්තා ජානපද ආසුං	486
චිත්තං මං වින්දති සුතදිසො	100, 102,
චිත්තහලෙරු සුසිතෙ	356
චිරං විවාදෙ මම කුඤ්ඤමසස	248
චීවරං පිණ්ඩපාතංච	104, 106, 108
චූලාසිති මහා කපප	196
චේතියො පරිකරිංසු දිසො	392
චෙලුකෙඛපො අවත්තංස	486
චොරා ධනසස පකෝහති	22

ජ

ජකලිව මිභි ජාපං	446
ජකලිව මිභිං ජාපා	446
ජන්දඤ්ඤ රාජිනො අසස	262
ජනනං හි එකංච මති සමෙති	316
ජමායං වෙ නිසිඤ්ඤියසං	166

ජ	පිට්ඨකයා
ජටං වලිතං පඩකගතං	72
ජානාසී ඛො රාජ මහානුභාවො	316
ජයො මහාරාජ පරාජයො ච	248
ජාතරූපමයං වසසං	486
ජාතරූපමයා කණ්ණො	234, 236
ජාතීමනනං අජට්ටං ච	82
ජානාමී මාණව තයාහමසමී	252
ජාලිං කණ්ණාජිනං ධීතං	458
ජිණ්ණොභමසමී අබලො	402
ජිනතං පොසං ගවාසසඤ්ච	222
ජීවිහංච පසස බලියෙ න විඤ්ච	94
ජීවිතං නුන තෙ වතං	140
ජෙට්ඨපුතං උපගුග්ග	264
ජෙට්ඨො අථ මජ්ඣමො කණ්ණට්ඨො	310

ධී

ධීතෙ මජ්ඣනනිකෙ කාලෙ	384
---------------------	-----

ත

තං ච දිසවාන ආයතනිං	478
තං චන්දන ගඤ්චරසානුලිඛනං	252
තං චෙතං අනුසාසිංසු	396
තං තඤ්ච ගතිමා ධීතිමා	250
තං තං කණ්ණාජිනාවොච	440
තං තං චෙතා පුරකකිකවා	394
තං තං පිතාපි අචච	120
තං තං බ්‍රුමී මහාරාජ	370
තං තං මාතා අචච	118
තං තං ගතකවාන යාවසසු	402
තං තං දඬුං මහාරාජ	164
තං තං පතීත මඤ්ඤං	168
තං තාදිසිං පාණඤ්ච	346
තං දිසවා චෙතපාමොකඛා	392
තං දිසවා රාජා පරමපතීතො	290
තං දෙවා පටිනන්දිංසු	112
තං නාගකඤ්ඤා චරිතං ගණෙන	276
තං පඤ්චරත පුච්චසසු	318
තං පච්චං බ්‍රහ්මාරඤ්ඤං	404
තං භාවීතතඤ්ඤතරං	156
තං මෙ තථා භොතු වසෙමු තීහං	252
තං මෙ චතං තං පන බ්‍රහ්මචරියං	280, 284
තං මෙ චතං සමිඤ්ඤජ	480

ක	පිට්ඨකයා
කං මෙ සුඨිට්ඨං සුදුතං	408
කං විමානං අභිජ්ඣාය	152
කං සුචා අනෙතාපුර	116
කං සුචා අමනුසෙසා	144
කං සුචා ඛණ්ඩහාලො	144
කං හඤ්ඤමානං නිරයෙ වජ්ජනං	216
කගරඤ්ඤ පලාසෙන	206
කග්ග නෙ මයමකඛාම	396
කඤ්ඤ දිස්වාන ආයතනං	14, 476
කඤ්ඤ දිස්වාන ආයතනී	160
කඤ්ඤ දිස්වාන වෙදෙහො	202
කඤ්ඤ සොවණ්ණයෙ පීඨෙ	200
කඤ්ඤෙව කුමාරං මසවා සමඛිතී	182
කතද්දසා මීගො සාම	58
කතො අක්ඛාතමාදය	70
කතො අස්ස සහස්සානී	470
කතො කණ්ණාපීනායාපි	450
කතො කත්තා කරමානො	466
කතො කුමාරා පසනාමු	432
කතො කුමාරා බ්‍යථිතා	432
කතො කුමාරෙ ආදය	432
කතො බොමඤ්ඤ කායුරං	482
කතො ව බො සො ගන්ඤ්වාන	318, 322
කතො ව පායාසී පුරෙ	322
කතො ව රාජා කරමානො	84
කතො ව රාජා පායාසී	14, 322
කතො ව රාජා වෙදෙහො	324
කතො ව සො අපකඤ්ඤ	318
කතො වුතා සා වුසතී	356
කතො වුතාහං වෙදෙහ	198, 208, 210
කතො වුතො ඉධ ජාතො	196
කතො දේසත්ත රත්තස්ස	200
කතො නාගසහස්සානී	470
කතො නිකඛිතං මත්තං කං	220
කතො පට්ඨාය පාසාදෙ	212
කතොපි පට්ඨරාජානං	348
කතො මඤ්ඤිපි නහාපෙසුං	480
කතො සො පණ්ඩිතො ධිරො	330
කතො රත්තා විවසනෙ	200, 360, 376, 456, 462
කතො රථසහස්සානී	470
කතො රාජා කරමානො	14
කතො වෙස්සනත්තරො රාජා	438, 440, 474, 480, 486
කතො සට්ඨිසහස්සානී	470, 480, 484

ක	පිටුවනො
තනො සුඡ්භං මහාරාජ	382
තනො සෙනාපතී රඤ්ඤ	190
තනො සෙනාපතී රාජා	470
තනො සො බ්‍රාහ්මණො ගනඤ්ඤ	404
තනො සො බ්‍රාහ්මණො භීතො	402
තනො සො බ්‍රාහ්මණො ලුලුඤ්ඤ	432
තනො සො මුද්දකාභිසියා	192
තනො සො රජපුමාදය	432
තනො සො වරුණො නාගො	232
තඤ්ඤ කා නන්දිකා බිඬබ්බා	22
තඤ්ඤ තෙ පුරිසව්‍යඤ්ඤ	170
තඤ්ඤ තෙ සො පාතුරුහු	168
තඤ්ඤස කුමාරං සො	362, 476
තඤ්ඤ නව්වනතී ගායතී	252
තඤ්ඤ පතො සානුවරො	150
තඤ්ඤ බිඤ්ඤසරා වගග	398, 474
තඤ්ඤ මිත්තං අසෙවිසසං	208
තඤ්ඤ සඤ්චිතත ගතං තං	220
තදයං අසිතො ධාතො	442
තත්‍රාසුං කුමුදු යුක්තා	192
තදසී යං භිංසනාකං	358, 380, 432, 458
තදහං බ්‍යථිතා භීතා	450
තමග්ගභී වෙළරියං මහගසං	238
තමඤ්ඤහ්‍රතං සරණං පවිසසං	180
තමජ්ඣපතං රාජපුත්තං	456
තමකීසකමම හද්දනො	396
තමනුපුළ්ඡී වෙදෙතො	188, 198
තමනනු යායුං බහවො	192
තමබ්බවී මහාරාජා	382, 386
තමබ්බවී රාජ පුත්තං	364, 382, 384, 386
තමානුපතං අසිපතත පාදපං	220
තමාරුහනතී නාරියො	218
තසමා අහං කුඤ්ඤ වධාය යුතො	272
තසමා පලපුටසෙසව	206
තසමා සතඤ්ඤ අසතඤ්ඤ	460
තසමීං මෙ සිවයො කුඨ්ඨා	392
තසස උත්තර පුබ්බන	396
තසස කොමාරිකා හරියා	234
තසස වෙනො පටිසෙසාසි	406
තසසජ්ජහං අත්තසුඛී වීඨෙයො	254
තසස තෙ අනුමොදනතී	456, 460
තසස තෙ සබ්බො ආනන්ද	48
තසස තං දදතො දනං	82
තසස තං වචනං සුඤ්ඤ	148, 154, 332, 462
තසස සොහං න දසසාමී	408

ක	පිටුවනො
තසසි පාදෙ ගහෙඤාන	10
තසසි පාදෙ පමජ්ජනා	68
තසසි පුට්ඨා වියාකාසි	86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112
තසසි වෙකා දුතියාසි	320
තසසි යානං අයොජෙසුං	192
තසසි රජ්ජසස සො භීතො	12
තසසි රජ්ජසසහං භීතො	8
තසසි රඤ්ඤෙ අහං පුට්ඨො	4
තසසි සධකපපමඤ්ඤෙ	78
තසාහං මනෙත පරජ්ඣො	156
තසඤ්ඤි කසස වා පුට්ඨොසි	56
තසඤ්ඤි දෙව සපපඤ්ඤෙ	204
තසනු සෙට්ඨො තමනුඤ්ඤොසි	228
තං නො ආචිකරොහි භූමිපාල	310
තං නො විනෙසසසි රථං ච නඤ්ඤං	290
තං මං නාගෙන ආලම්බ	164
තසසා උතතරපුට්ඨො	398
තසසා කාමාහි සමමනෙතො	320
තසසා ච නාගමානෙසුං	482
තසසානුජං ධිතරං කාමයාමි	270
තසසා ඛාලං අභිගමිංසු	200
තසසා ලාලජිතං සුඤ්ඤා	376
තසසා ලාලපමානාය	446
තසසාවිදුරෙ පොකබරණි	412, 418
තසසා සායනන කාලමභි	444
තසසා සුමජ්ඣාය පියාය හෙතු	290
තසසාහං ඵරුසං සුඤ්ඤා	8
තං කමමං නිභිතං අට්ඨා	208
තං ඛජ්ජමානං නිරයෙ වසනං	216
තං ගුණො පටිසම්මොදි	192
තා ච සතතසතා හරියා	44
තා නං තජ්ඣ ගතාවොචුං	398
තාය සෙනාය මිට්ඨො	316
තාවතීංසෙ ච යාමෙ ච	246
තීණමාසි පලාසමාසි මෙණෙඤ්ඤා	296
තීංස මෙ පුරිස නාවුතො	334
තීණ ලතා ච ඔසඤ්ඤො	442
තීණෙණ භීයො රාජා ගඛං	336
තීඤ්ඤාති පියාලාති	64, 76, 414, 428, 458

කී

කීණි උපාලජාතාති	418
කීණි තසකාරුජාතාති	422

කු	පිටුවනො
කුමේභ ව පුතෙක පසෙසප	444
කුමේභහි බුභේම පකතො	404, 406
කුඤ්ඤං මංසෙන මෙදෙන	408
කුඤ්ඤව සමඛලං හොතු	414
කුලා යථා පග්ගහිතා	206, 254, 256
කුච්ඡුසි ගච්ඡාමි අනොම පඤ්ඤා	298
තෙ ආගතෙ මුද්ධනි ධම්මපාලො	254
තෙ ගක්ඛබ්බෙ ව රක්ඛසෙ	230
තෙ ගන්තවා දීඝමඤ්ඤානං	390, 474
තෙ ඡෙත්වා මච්ඡුනො ජාලං	28
තෙ තස් අමේභ පඤ්ඤාතා	390
තෙ තස් ගහපතයො අවොචිංසු	118
තෙ තස් ජුතෙ උභයෙ සමාගතෙ	248
තෙ දීඝවාන ලබ්බෙනා	150
තෙතීධ රඤ්ඤං වරමාභීජෙති	238
තෙ නුන පුත්තකා මඤ්ඤා	444
තෙ පාචිසුං අකඛමදෙන මනා	246
තෙ පාචිසුං පුරං රමමං	486
තෙ පාචිසුං බුහාරඤ්ඤං	474
තෙ මනුඤ්ඤං මිභං වාපි	382
තෙ ජීගා වීය උක්ඛණ්ණො	446
තෙ රාජ පුත්තියා පුතෙක	476
තෙ වසසපුගානි බහුනි තස්	98
තෙසමපි තාදිසකං ඉච්ඡන්ති	122
තෙසං ලාලප්පිතං සුඤ්ඤා	370, 442
තෙසං ලාලප්පමානානං	74
තෙසං සධ්ධප්පමඤ්ඤාය	460
තෙසං සුඤ්ඤාන නිගෙසාසං	474
තෙසාහං පභිතො දුතො	408
තෙසු මනා කිලනතා ව	376, 380

උ

උනා ව මඤ්ඤිමෙ පුරා	448
උනා මෙ නපපතෙයදුං	354
උඤ්ඤා ගුණං නසංසෙයා	314
උඤ්ඤාපි තස් පකකන්දුං	378
උලා ජචෙන භායන්ති	14
උලා සිඛිතටකා වෙස	412

ඳ

ඳකඛිණං වාපහං බාහුං	362
ඳජෙජ්ඣු ඛො තෙ සුතානුං සුනෙතං	270
ඳුතො මෙ න වීයෙථ	462
ඳුමී න විකමපාමී	356, 430, 458

	ද	පිටුවකයා
දදම් භොතො හරියං		460
දදම් දනි තෙ හරියං		324
දදම් දනි මෙ හරියං		322, 324
දදදලලමානා ආභෙතති		100
දනාගෙගසු මහානිධි		26
දමම් නිකඛසභස්සං තෙ		344
දරිතො පඛතාතො වා		6
දසමාසෙ ධාරධිකාන		356
දසෙසු කාළියො ඡ ව		246
දජජචු ඛො පඤ්චසතානි භොතො		214
දසෙසු රාජියො සෙතා		246
දසෙසු පණ්ඩිතා අහු		314
දසෙසසි මාතලී රඤ්ඤ		84
දහරා ව රුක්ඛා වඤ්ඤා ව		420
දහරා කුං රුපවතී		400
දහරාපි හී මියතති		20
දහරා විය අලඛකාරා		348
දහරා සත්තසතා එතා		128
දහරො යුචා නාති බ්‍රහා		66
දනානි දෙනි කොණ්ඩකඤ්ඤ		118, 120
දනමස්ස පසංසාම		464
දසං දසිඤ්ච සො දජ්ජා		464
දසෙ කම්මකරෙ පෙසෙස		262
දසො ව පඤ්ඤස්ස යසසසි ඛාලො		304
දින්නපුඛං න භාපෙය්‍ය		260
දින්නං නිකඛසභස්සං මෙ		344
දිඛං අධියසෙ මායං		342
දිවා වා යදි වා රතති.		256
දිස්වාන තං විමලං භූරිපඤ්ඤං		282
දිස්වාන පතීතං සාමං		70, 72
දිස්වාන ලොකවණනිතං		48
දිස්වා මණිං පහස්සරං ජාතිමනනං		238
දිස්වා සම්පතීතෙ සොරෙ		382
දිව්‍යං උපයාවතති		136

දී

දීඝස්ස කෙසා අසිතා	66
-------------------	----

දු

දුක්ඛතඤ්ච හි නො පුත්ත	468, 480
දුක්ඛතං වත භො රඤ්ඤ	464
දුක්ඛරං වත තෙ ඤ්ඤතී	398
දුක්ඛං ඛො දෙව ජායෙත	124
දුක්ඛං ඛො මෙ ජනයථ	120
දුක්ඛස්ස භදයං ආසී	446

ඌ	පිටුවකයා
දුකඛුපනීතො පි නරො සපඤ්ඤා	26
දුඤ්ඤං දදමානානං	460
දුදීපො සාගරො සෙලො	80
දුභතො චනචිකාසෙ	368
දුමං ඉච පථෙ ජාතං	406
දුමං යථා සාදුඵලං අරෙඤ්ඤා	300
දුයයිධං තෙ නචමීයං	400

ඌ

දෙවතානුසි ගඤ්ඤා	2
දෙවපුකො මහිඤ්ඤා	84
දෙවරාජ නමො ත්‍යජ්ඣ	354
දෙවවාහවහං යානං	234, 736
ආරං නපුනියාචී	198
ද්විභි සමණ වකඛුභි	54

ඹ

ඛජො රථසස පඤ්ඤාණො	386
ඛනට්ඨා හි තෙ නාගා	188
ඛනුගභානං පචරං	384
ඛමමකාමො සුතාධාරො	250
ඛමමංචර මහාරාජ	76, 78
ඛමමං නෙසාදු හණථ	68
ඛමමාසසාපචිතිං කුමමි	370
ඛමමන රජජං කාරෙනතං	480
ඛමමො මනුජෙසු මානීනං	228
ඛවසසකණ්ණො ඛදීරා	410, 416
ඛාතා චිධාතා චරුණො කුචෙරො	170
ඛාරසිමං මණිං දීච්ඤා	152
ඛාරෙනතා බ්‍රාහ්මණං චණ්ණො	408, 410, 412, 416, 418, 426
ඛීරා ච බාලා ච හචෙ ජනීඤ්ඤා	298

න

න ඉට්ඨකා භොගානි සීලා විරෙනපි	182
න ඉමං අකුසලො දීච්ඤා	154
නකඛකො උතුපඤ්ඤා	402
න ඛො නො දෙව ප්‍රසාමී	454
න ගුණමකං විචරෙය්‍ය	314
නග්ගා නදී අනුදකා	384
නච මෙ තාදීසො චණ්ණො	80
නචමනි ව්‍යමහිතො නාග	278
නචමනි ව්‍යමහිතො නාපි	282
නචා පි මෙ සීවලී සො අභකො	52

න	පිටියැක
නවායං බ්‍රාහ්මණො නාත	440, 466
නවාහමෙතං ඉච්ඡාමි	144
න වාහං තසස දුබ්භයං	360
න වාහං පණණං භුඤ්ජාමි	16
න වෙච තෙ කතං පාපං	354
නච භීත තුරියෙහි නාදිතෙ	290
නජ්ජාදයො සුඤ්ඤානිඤ්ඤායො	242
න තාව භාරො පරිපුරො	204
න තෙ කට්ඨානි භික්ඛානි	452
න තෙ බ්‍රාහ්මණ ගච්ඡාමි	400
නඤ්ඤි කීඩා උඤ්ඤි රතී	400
නඤ්ඤි දෙච පිතරො වා	194
නඤ්ඤි ධම්මසස විණ්ණසස	194
නඤ්ඤි මෙ සිප්පට්ඨානං වා	402
නඤ්ඤි හනනා වා ජෙය්‍යා වා	106
නදනතු හෙරි සනතදධා	12
න දිසසතෙ අගගිමනුපච්චියා	174
න දුක්ඛං අභිනා දට්ඨං	400
න දෙච මඤ්ඤං වචනා	470
න ධනෙන න විතෙන	232
න නිද්දනතං බහුං මඤ්ඤාද	256
න නු ඤ්ඤි සද්ධමසෙසාසි	450
න නු මඤ්ඤි වරාරොහා	450
න නො විවාහො නාගෙහි	148
නඤ්ඤා නුන මරණෙන	342
නඤ්ඤා පිච පුත්තා ච	412
න පණ්ඩිතා අතත සුබසස හෙතු	306
න පුජිතො මඤ්ඤාමානො	258
න බධිරො න මුගොසමි	2
න බාලහං ඉඤ්ඤිං ගච්චෙජ්ජයා	258
න හචං එති පුඤ්ඤාදාසං	416
න මඤ්ඤං මතතිකං නාමං	356
න මීගාජින ජාතුච්ච	48
න මීගෙ න පි උය්‍යානෙ	26
න මෙ ඉදං නවා දුක්ඛං	434
න මෙ ඉදං යවා දුක්ඛං	60
න මෙ ජජෙද මනී අඤ්ඤි	394
න මෙ දෙසසා උභො පුත්තා	458
න මෙ මංසානි බජ්ජානි	56
න මො තෙ කාසිරාජපුත්‍රී	68
නමො තෙ කාසිරාජපුත්‍රී	62
නමහි දෙවො න ගන්ධබ්බො	2
නධිධ සතති සමණබ්‍රාහ්මණා වා	280, 286
න රඤ්ඤාද සද්ධං වඤ්ඤං	256

න	පිටුවක
න රඤ්ඤ සමකං භුඤ්ඤ	256
න රියො ඉමා සමපරිභින්නගන්නා	96
න වා මයායං මණිකෙයො	154
න වාස මභිරොවාමී	430
න වෙ තෙත්තංස ඛද්ධා මෙ	16
න වෙ රාජා සඛා හොති	258
න සාධාරණ දර්ශ්ණ	250
න සාධු ඛලවා බාලො	300
න සිප්පමෙතං විද්ධාති හොගං	298
න සිරි තරමානස්ස	320
න සො මූගො න සො පකෙඛා	12
නහනුනායං රට්ඨපාලො	140
නහනුනිමස්ස රඤ්ඤ	140
නභී කුටකාරිස්ස භවතභී තාණා	96
නභීනුන තුඤ්ඤං කලාණි	400
නභී රාජකුලං පතෙතා	254
නභෙතා යාව යොගී	430
නභෙතෙ දුලලභා දෙව	190
නභෙතෙ සුලභා කායා	80

නා

නාග නාසුරු කලාණි	342
නාගවර වචො සුඤ්ඤාභී මෙ	230
නාගාව කප්පිතා දනා	334
නාගො භමසමී ඉභ්බිමා	150
නාති දුරෙ භවෙ රඤ්ඤ	258
නාති මඤ්ඤමී රාජානං	148
නාති වෙලං පභාසෙයා	258
නාධිච්ච ලඤ්ඤං පට්ඨාමජං මෙ	278
නාධිච්ච ලඤ්ඤං න පට්ඨාමජං මෙ	284
නානාදුම ගණාකීණණං	244
නායං පුරෙ උක්කමති	294
නාරදෙ ඉති මෙ නාමං	48
නාලං අඤ්ඤා වනෙ දච්චිං	66
නාඤ්ඤ වොරා පසභනා	4
නාස්ස පීඨං න පලලඛකං	256
නාස්ස භරියාභී කීලෙයා	256
නාභං අකාමා දුසිච්චි	382
නාභං අසත්ථිකා පකෙඛා	8
නාභං එවං ගතං ජාතු	106
නාභං තච්චි කරිස්සාමී	432
නාභං තච්චි කුලෙ ජාතං	400
නාභං දච්චාධිපො හොමී	156

නී	පිටපය
නීතනිණිකා නාහාපෙකා	466
නීකබමනෙත මහාරාජෙ	386
නීකබ්භත සකා පච්චකා	190
නීග්‍රොධංච පථෙ ජාතං	406
නීච්චමබ්භා හතො ලොකො	20
නීජකිකතා සිවයො සබ්බෙ	408
නීඤ්ඤ තඤ්ඤී ච්ඡමභිකා	46
නීනභාදිකා තෙ පඨවී	456
නිමනනාසී ච නාමෙහි	114, 463
නීමී හවෙ මාතලීං අජකිභාසථ	86
නීය්‍යාම දෙව යුද්ධාය	190
නීරුසෙ තාව පසසාමී	84
නීරයං නුන ගච්ඡාමී	62
නීරිජ්ජියං සනතං අසඤ්ඤකායං	176
නීචතනසිකාන රථං	474
නීචාතචුක්ඛි චදෙධු	260
නීචෙසනමභි තෙ දෙව	332
නීචෙසනානී මා පෙකා	332
නීචෙනෙසු සොබ්බහසු	148
නීසජ්ජ රාජා සමෙමාදී	192
නීසමම ඛනිකො කසිරා	308
නීසමම චක්ඛං ලොකසස	24
නීසීද දනී රාජීසී	112

නී

නීචෙ වොලමබ්බතෙ සුරියො	444
නීයමානං කුමාරා තෙ	436, 440
නීලනෙතතා නීලභමු	354
නීලච්ඡධරාතෙකො	470
නීලුසලාභං වීමලං අනඤ්ඤං	112, 228

නෙ

නෙදීපයා තෙ අමිතනානං	320
නෙ ච තං අතිමඤ්ඤමී	164
නෙච මං කිං පනිමෙතං	52, 54
නෙච මඤ්ඤං අයං නාගො	162
නෙච මීගා නසසුනො පි ගාවො	180
නෙචසස මඤ්ඤී හකුට්ඨි	458
නෙචාසං කෙසා දිඤ්ඤනති	448
නෙචෙස ධම්මො න පුනෙතං කිම්මං	264
නෙසධම්මො මහාරාජ	68, 332, 364
නෙසාද පුනෙතා හඤ්ඤනො	56

නො

නො හකෙඨං ඡක්ඛමාදෙති	222
---------------------	-----

ප	පිටුවකයා
පකකාමී සො රුණණමුට්ඨො	404
පට්ටනොන වා පි කුපිතෙ	122
පට්ටති නිරයෙ සොරං	158
පඤ්ඤා ජුජං දිසසනිදං විමානං	100
පඤ්ඤා පණ්ඩිතා සමාගතා	308
පඤ්ඤා පණ්ඩිතා මයං හදනොන	302
පඤ්ඤාල පච්චුග්ගන සුරසෙන	246
පඤ්ඤාලො සබ්බ සෙනාය	314
පඤ්ඤවා බුද්ධියමපනොතා	260
පඤ්ඤාය ව අලාභෙන	8
පඤ්ඤායුපෙතං සිරියා විභීතං	298
පඤ්ඤාවෘක්කා මහොසධොති	312
පඤ්ඤා හවෙ හදයං පණ්ඩිතානං	288
පටීග්ගභීතං යං දිනනං	394, 396, 416
පටීවමමං ගතං සලලං	56
පටියනො රාජමග්ගො	484
පටීරාජුභී තෙ කඤ්ඤා	18, 22
පටීසමෙදොදිනො රාජා	194
පණ්ඩිතෙ සුතසමපනෙන	188
පණ්ඩිතො ව පියනො ව	268
පණ්ඩිතමච්චලසඤ්ඤානං	358; 392
පණ්ඩු කිසියාසි දුබ්බලා	228
පතාකා වමමීනො සුරා	336
පකාන යානං අතුලානුභාවං	276
පදුමං ජාලිනො දෙභී	450
පදුමං යථා හස්ගතං	158
පදොධා භුමිමනනප්‍රිකබ්බසමී	350
පබ්බතාහං ගතිමාදනෙ	74
පබ්බතෙ ගිරිදුග්ගසු	162
පහාසති ඉදං ව්‍යඉනං	102, 104, 106
පමනො මනනනාතීතො	324
පරදරං න ගවේජයාං	462
පරදිනනකෙන පරනිට්ඨිතෙන	52
පරසසවා අකතනොවාපි හෙතු	302
පරිග්ගහං ලොභ ධම්මඤ්ඤා සබ්බං	226
පරියාගතං තං කුසලං	210
පරියායමි මෙ අයො	350
පරුළුභකච්ඡනබලොමා	356
පරුළුභකච්ඡා තගරා	82
පරොසහස්සපාසාදෙ	244
පරොසහස්සමි සමනතවෙදෙ	182
පලලබ්බොසු සධිකාන	388
පලසතා ව ගවජා ව	242
පසනගමුඛවණණසි	336

ප

පිටිවකා

පසාරය සනාතකඤ්ච	48
පසස වන්දකඤ්ච සුරියකඤ්ච	244
පසස කුං පණණසාලායො	240
පසස තොරණමගෙගසු	240
පසස නගරංසු පාකාරං	240
පසස පබ්බතපාදෙසු	242
පසස හෙරි මුනිධනා ව	242
පසස මලෙල සමජ්ජසමී	242
පසසසනාං මුහුං උණං	218
පසසාමී වොහං දහරං	18
පසසාමී වොහං දහරී	18
පසෙසසකු දෙවකඤ්ඤායො	244
පසෙසසකු පොකබරණියො	244, 246
පහුතතොයා අනිබාතකුලා	90
පහුතහකෙබ්බා හවති	4
පාටලී සමුද්දකප්පාසි	422
පාධීනවණණා නෙතනිංසා	336
පාථෙයාං මෙ කරොති	402
පාදෙ දෙව පසාරෙහි	316
පානාගාරෙ ව සොණ්ණඛ ව	240
පාපකං වත තෙ ඤාතී	398
පාපානී කම්මානී කරොති බාලො	298
පාපං සභායං ආගමම	208
පාරිකෙ කාසිරාජායං	66
පාරෙවටා රචිහංසා	426
පාරෙවතා හවෙයාං ව	410
පාසාදගතො වීදෙහ්ණසට්ඨො	296
පිබ්බලො ව වීනතො ව	434
පිතු මාතු වහං වතො	6
පිපයා පියෙන සබ්බමම	454
පිතාලබ්බාරා පිතවසනා	334, 378
පුකඤ්ඤා සුරියසස තෙ ජනිඤ්ඤා	312
පුච්ඡසු මං රාජ තවෙස අපො	214
පුච්ඡාමී කඤ්ඤාරං අනොමපඤ්ඤා	226
පුච්ඡාමී තං නාරද එකමකුං	214
පුච්ඡාමී තං මහාබාහු	80
පුණණපානං පලබ්බෙහි	6
පුණණමපී වෙතං පඨවී ධනෙන	274
පුඤ්ඤා පියා මනුසසානං	468
පුඤ්ඤා ව මෙ උදීකෙබ්බි	264
පුඤ්ඤා පසුකඤ්ච ධඤ්ඤාකඤ්ච	454
පුඤ්ඤාසු මද්දියාසි	364
පුඤ්ඤාහි දෙව යථිතබ්බං	116

ප	පිටුවනිකා
පුතො මෙ සකක ජායෙථ	462
පුතං ලහෙථ වරදං	354
පුතං වා භාතරං සංවා	258, 262
පුපුලොම මච්ඡාකීණණං	398
පුත පි භනොත දොකඛමු	200
පුළුභිභාරසස වනසස මජ්ඣේ	150
පුබ්බෙ ව බොසි මෙ වුතො	122, 124, 126
පුබ්බවසස කතං පුඤ්ඤං	204
පුරතො විදෙහෙ පසං	244
පුරතො සෙතතො යාති	332
පුරිමං සරතී සො ජාතී	12
පුරිමං සරාමභං ජාතී	8
පුරිසසස වධං න රොවෙයාං	462
පුරෙ පුරස්වා කා කසස හරියා	184
පුරං උද්දාපසමපනනං	240
පුජකො ලහනෙ පුජං	4
පෙකතිකං වා ඉණං භොති	164
පෙලකා ව විසාසාද	424
පෙසෙථ කුඤ්ඤරෙ දන්තී	334
පොසෙතා නෙ ජනෙක්ඛ ව	346
පංගුරා වකුලා සාලං	420
ඵරුසකං වික්ඛලකං	144
ඵලං අමබං හතං දියවා	50
ඵලානමිව පකුඤ්ඤානං	22
ඵුපතී වරවණණාහෙ	354

බ

බහුකා තච දිනතං	142
බහු කීටා පටංගා ව	382
බහුජජනො පසනොධාසී	292, 346
බහු ජානපද වඤ්ඤා	6
බහු දුක්ඛ පොසියා වඤ්ඤං	138
බහුතී වසස පුගාතී	414
බහුපකාරො නො භවං	114
බහු වසසගණෙ තස්ථ	208
බහු හත්ථී ව අසෙස ව	48
බහුභි වතවරියාභි	384
බහුං වීදං මුලඵලං	446
බාරාණසියං ගභපතී	108
බාරාණසියං ඵීතාය	196
බාරාණසී පච්චාධිතා	150

බ

පිටුවකිකා

බාලෙහි දනං පඤ්ඤානං	194
බාලො කං ඵලමුගොසි රාජ	326
බාලො බොසි තුවං කුඥො	70
බාලො බොසි තුවං දිනො	70
බාලො බො කං පමනොසි	70
බාලො බොසි තුවං මනො	70
බාලො බො කංසි විමනොසි	70
බාලො බොසි තුවං සුනො	70
බේලසතමි මං කකා	142
බේජකසස වටො සුකා	198
බුජ්ඣසු බො රාජකලී	144
බුහවරියසස වෙ හමකා	154
බුහාවාලිගාකීණං	68

භ

භතතුපරියෙසනං වර	230
භයං හි මං වීඤ්ඤි සුත දිසවා	94-96
භයංහි මෙ වීඤ්ඤි සුත දිසවා	90
භරියාය මං කං අකරී සමඛිං	288
භවනති තසස වනොරො	62
භසනති මකරඤ්ඤි	412
භාසනා චුද්දකා වාචා	316
භීරු කීම්පුරියා රාජ	58
භුකා සකඵලෙ කංසෙ	386
භුමිකිරො වරුණො නාමනාගො	290
භෙරී උපලවණොසි	352
භොගවති නාම මජ්ඣෙර	234
භොගී තෙ සහති ඉධුපපනා	280
භොගී හි තෙ සනති ඉධුපපනා	286

ම

මසදෙවෙසු රාජීසි	114
මච්චනාබහාහනො ලොකො	20
මඤ්ඤකණ්ණාජිනං දුසිං	416
මඤ්ඤ සහසස නොතසස	152
මණයො සබ්බමුක්ඛා ව	44
මණිං අනණිං රුචිරං පහසසරං	228
මණිං පගගග මබ්බලාං	154
මඤ්ඤකා වෙලකෙදු	424
මඤ්ඤි ව පුක්ඛකා දිසවා	478
මඤ්ඤි හතෙ ගහෙනාන	458
මඤ්ඤි ව පුක්ඛකෙ දිසවා	478

ම

පිටස්ථාන

මදදී ව සිරසා පාදෙ	476-478
මධු ව මධුලඬු ව	422
මධුනීව පලාතානී	370
මනසා පි න පත්තබ්බො	152
මනුසෙසා උදහු යතෙබ්බො	434
මනො දන්තපථජෙවතී	224
මනො මනුසසසස යථාපි ගවේජ	288
මනොහරො නාම මණි මමායං	238
මමං ඕභාය ගවේජනං	46
මයමපි නානි මඤ්ඤම	164
මයමෙව බාලමෙසෙ එළමුගා	318
මයා පෙතං සුතං සමම	166
මයුරකොඤ්ඤාගණසමපසුට්ඨං	230
මයුරකොඤ්ඤාභිරුදං	150
මයුරකොඤ්ඤාභිරුදෙ	354
මයුරගීවස්ථානාසා	418
මයොචිතා ජානපද	348
මයං තෙ දරීකා දෙව	464
මයං පියා පුත්තා	140
මරණං වා තයා සද්ධං	364
මහතා වානුභාවෙන	50
මහාජනසමාගමමණි සොරෙ	296
මහානුභාවස්ස මහොරගස්ස	270
මහානුභාවො වස්සසහස්සථීථී	172
මහාපථං නිව්ව සමච්ඡයනතු	292
මහායඤ්ඤං යථිකාන	158
මහාසනං දෙව මනොමච්ඡණණං	170
මහීඤ්ඤො දෙවවරො යසස්සී	172
මහීසා සොණසිගාලා ව	424
මහොරගො අත්තමනො උදගෙතා	282
මහොසධ අතීතෙන	326
මං පදමං සාතෙහි	140
මං පය්ස මද්දීමා පුත්තෙ	454
මංසරසභොජිනො	128
මංසරසභොජිනො නභාපනක සුත්තාතා	142, 144
මංසා පූවා සධකුලියො	472

මා

මා කාසියානී ධාරෙභ්වා	382
මා ව කඤ්ච වණ්ඛබ්බකෙ	376
මාණවො වමමීනො සුරා	334
මාතරං පදමං දජ්ජං	346

ම	පිටුවකයා
මා තසස සද්දහෙසි	122
මාතා දීපද ජනිඤ්ඤ සෙට්ඨා	310
මාතා පෙතති හරං ජනතුං	370
මාතා පෙතතිහරො අසස	260
මාතාහි තච ඉරඤ්ඤි	230
මාතු හරියාය භාතුචච	352
මා කං චිඤ්ඤ රුච්චි	140
මා කං භාසි මහාරාජ	330
මා නං දණ්ණෙන සකෙට්ඨන	360
මානො දෙව අවධි	120, 122, 124, 136
මා පණ්ණිකියං විභාවිය	2
මා පුතත මා ච පතිං	136
මා පුතත සද්දහෙසි	118, 120
මා බාලාං පරිදෙවෙසි	60
මා බාලහං පරිදෙවෙථ	68
මා මෙ කං අකරා කඤ්ඤං	400
මා රොධිසි නාග අසභමසමි	288
මාලකඤ්ඤ ගතකඤ්ඤ විලෙපනකඤ්ඤ	280, 284
මාලාකාරෙ ච රජකෙ	242
මාලාගිරි හිමවා යො ච ගිජෙකො	172, 182
මාලා ච ගතීනා යනති	412
මා වො රුච්චිඤ්ඤ ගමනං	394
මා සතෙඤ්ඤං අවච්චුසු	466
මාසසුතිඤ්ඤාණං අමඤ්ඤාදිපො	46
මා හෙව කං යකෙඤ්ඤ අහොසි මුලෙහා	270
මා හෙව ධම්මෙසු මනං පණ්ණිකි	264
මා හෙව නො රාජපුතති	442, 458
මා හෙව නො රාජපුතො	450

මී

මීගං දිසවාන සායනතං	368
මීගානං විසසාසමනෙවසා	60, 68
මීගා නමඤ්ඤී රාජානො	444
මීගො උපට්ඨිතො ආසි	58
මීරීලායං ගහපති	108

මු

මුත්තාමණිකනක විභුතාති	140
මුත්තියා පණ්ණිකා සඤ්ඤා	472
මුත්තො විය සො දිබ්බො	210

මු

මුලෙහා හි මුලනමාගලො	204
---------------------	-----

මො	පිටුවකයා
මොසං තෙ ගජ්ඣං රාජ	336
ය	
යඤ්චජ්ඣ බීජකො දසො	206
යඤ්ච ච සා ආහරති	468
යතො පි ආගතො අයො	352
යතො සරාමී අත්තානං	58
යථපුකාරාති හි ඉට්ඨකාති	182
යථා අගනවා සබ්බාමං	402
යථා අයං නිමීරාජා	82
යථා අහු ධතරට්ඨං	220
යථා ආරඤ්ඤකං නාගං	366
යථා කදලීතො සාරං	328
යථා සාරදෙ ආකාසො	112
යථා පයො ච සබ්බො ච	460
යථා පලසනං චම්මං	340
යථාපි ආසභං චම්මං	338
යථාපි ඉඛ්ඤා ධනධඤ්ඤ හෙතු	186
යථාපි බීරං විපරිණාමධම්මං	174
යථාපි තනොත විතනෙ	20
යථාපි නියකො භාතා	332
යථාපි මච්ච්ඤා බලිසං	318, 324
යථාපෙතං සුසානසමී	344
යථා මයං අදුසකා	96, 474
යථා යාවිතකං යානං	114
යථා රුකෙබ්බා තථා රාජා	4
යථා වාරිවහො පුරො	20, 420, 458
යථා වෙසසනාතරො රාජා	378
යථා සිම්බලීතො සාරං	330
යථා භොනති ගාමනීගමා	134
යථෙව බලනී භුම්ඤා	264
යථෙ ච වරුණං නාගං	286
යද කනෙරුසම්බසස	368
යද ච දහරො දහරා	400
යද දකඛ්ඨි නච්චනො	366
යද දකඛ්ඨි මාතඛගං	366
යද දකඛ්ඨි හෙමනො	368
යද මොරිහි පරිකිණ්ණං	368
යද සමාගතා ආසුං	478
යදසස සීලං පඤ්ඤඤච	254
යද සීහසස වාග්ගසස	368
යද සොසසසි නිග්ගොසං	368
යදහං දරකො භොමී	356
යද හෙමනනිකෙ මාසෙ	368

ය	පිටියැසා
යදි කිර යජිතා පුකෙහි	124
යදි කෙවි මනුජා එනති	390
යෙපි තෙ සිව්සෙටියස	476
යෙ බ්‍රාහ්මනා යෙ ව සමණා	378
යෙ මං පුරෙ පවුදෙතති	446
යෙ මාතරං වා පිතරං වා ජීවලොකෙ	94
යෙ වුද්ධා යෙ ව දහරා	378, 462
යෙ වෙ අදුතියා න රමනති එකිකා	80
යෙසං පුබ්බෙ බ්‍රහ්මසු	142
යෙ සීලවං සමණං බ්‍රාහ්මණං වා	88
යෙ සුද්ධධර්මං පලාපෙන මිසසං	90
යෙ හි කෙවි මහාරාජ	380
යෙ හිසු පුබ්බෙ නියංසු	130
යො ඉවෙජ දිබ්බභොගඤ්ච	210
යො ඉවෙජ පුරිසො භොතුං	210
යො කිව්ජගතසස ආතුරසස	310
යො කොපනෙයො න කරොති කොපං	226
යො වජෙථ මහාරාජ	342, 344
යො වසස සුකතො මග්ගො	256
යො වෙ පිතුහදයසස පද්ධගු	310
යදි තඤ්ඤ සහසසානි	68
යදි තෙ සුතා බිරණ ජීවලොකෙ	100
යදි තෙ සුතො පුණ්ණකො නාම යසෙබ්බා	270
යදි පසසනති පවනෙ	390
යදි මෙ අජ්ජ පාතරාසකාලෙ	294
යදි සකුණි මංසමිව්ජති	130, 132
යදෙව ත්‍යාහං වචනං	10
යදෙව වරුණො නාගො	286
යදෙස ලොකාධිපතී යසසසී	168
යනනු කුචං අගමා මව්චලොකං	276
යනනුනාහං ජායෙය්‍යං	126
යමෙතමකබ්බා උදධිං මහනතං	300
යමෙතං කුමාරෙ අදද	460
යසමා ව එතං වචනං අභුතං	178
යසස තෙ හදයෙනෙචා	282
යසස නජී සරෙ දසො	464
යසස පුබ්බෙ අණිකානි	372
යසස පුබ්බෙ ධජග්ගානි	370
යසස රත්තා විවිසනෙ	20
යසස රුකබ්බසස ජායාය	4, 274, 308

ය

පිටුවනො

යසසානුභාවෙන සුභොග ගබගා	172
යසසා මුදුනලා පාද	372
යසසා මුදුනලා හසා	372
යසසා හී ධම්මෙ මනුජො විජඤ්ඤා	308
යසසු පුබ්බ අසසවරධුරගනෙ	130
යසසු පුබ්බ රථවරධුරගනෙ	130
යසසු පුබ්බ හඤ්චරධුරගනෙ	128
යසසු මං පතීමනොතසී	62
යසසු සායනහ සමයං	448
යසෙසකරණමපී සරෙ වසෙයා	274
යසෙසව සරෙ භුඤ්ජයා	322
යා ඉවෙජ පුරියො හොකුං	210
යා කාවී නජේන ගබගමභීසසවනභී	300
යා කාවී නාරියො ඉධ ජීවලොකෙ	102
යාවං දදන්තු හඤ්චනං	344
යානානුයායි ව භවාහී මාණව	272
යා නං සිවාය සුචාන	384
යා දළිද්දී දළිද්දසස	386
යා දීසං කුරුකෙ මිත්තං	206
යා දෙවතා ඉධාගතා	144
යා ධීතා ධනරට්ඨසස	166
යානන්තාවා ව මෙ හොථ	432
යානී කානී වී පුචානී	422
යා පි හී තා සකුණියො	122
යා මෙ සා සකමී ජාතී	208
යාව ආමනතයෙ ඤාතී	232
යාවනොතා පුරිසසසඤ්චං	314
යාසසු ඉඤ්චසහසසසස	374
යාසසු සිවාය සුචාන	374
යා සීලවතී අනඤ්ඤධෙයා	310
යුවා ව දහරො වාසී	18, 22
යුවා වරෙ බ්‍රහ්මවරියං	18
යුපසස තෙ පසුබනෙධ ව බාලා	180
යෙ කෙවී කුපා ඉධ ජීවලොකෙ	184
යෙ කෙවී පුගායනනසස හෙතු	88
යෙ කෙවී බද්ධා මම අඤ්ච රට්ඨ	292
යෙ කෙවී මව්වා ඉධ ජීවලොකෙ	102
යෙ කෙවීමෙ කාරණිකා විරොසකා	94
යෙ කෙවීමෙ මච්ඡරිනො කදරියා	86
යෙ කෙවීමෙ මනුජා ජීවලොකෙ	212
යෙ කෙවී විනා මම පච්චයෙන	292
යෙ කෙවී සචානගතා මනුසා	94
යෙ ජීවලොකසමී අසාධුකමමිනො	92, 98
යෙ ජීවලොකසමී සුපාපදිට්ඨිනො	98
යෙ ජීව ලොකසමී සුපාපධමමිනො	88, 90

පිටපත

යෙ තෙ දසවරා දිනනා	356
යෙ දුබ්බලෙ බලවනෙතා ජීවලොකෙ	86
යෙ ධර්මී අමනුස්සා	144
යෙන කෙනවී වණ්ණන	480
යෙන කං විමල පණ්ඩු	282
යෙන සවේන බණ්ණහලො	144
යෙන සවේනසං සාමො	72, 74
යෙන සතතු බ්ලබ්බා ව	304
යෙනොවිතා ජානපද	348
යෙ පණ්ඩිතා අක්කසා හවතති	226
යෙපි තත්ත දු ආසුං	192
යොජයනතු රථෙ අනෙස	12
යො කං දෙවමනුසෙසසු	148
යො කං මච්ඡර භුතෙසු	456
යො දෙති සයනං වත්තං	262
යොනු මොයං තිබ්බො සංඝො	320
යොපායං සිරිමාදය	196
යොපි වතුකෙට්ඨන කාලෙ න භුකෙට්ඨ	52
යො පුබ්බෙ හත්තියාති	372
යො බ්‍රාහ්මණෙ හොජ්ඣි දීඝරතං	170
යො මාතරං වා පිතරං වා	76
යො මීයසරො තත්ත අහොසි රාජා	282, 286
යො මෙ සංසෙ මහානාගං	156
යො යාවතං ගතී ආසි	404, 464
යො යාවතං පතිට්ඨාසි	404, 464
යො ලොහගුණෙ අනුයුතො	192
යො සාගරො සාගරනතං විජීචා	172
යො හී මෙ දුසිදසය්‍ය	438
යං කිඤ්චිත්තී කතං පුද්දකං	72, 74
යං කිඤ්චි රතනං අත්ථි	148
යං ගමනිරං සද්වට්ඨං	150
යං තං අපුච්ඡිමිහ අකිත්තධී නො	304
යං තං කණ්ණාජනාවොච	466
යං පණ්ඩිතො තොකෙ වදනති ලොකෙ	232
යං පුබ්බෙ පරිවාරිංසු	160
යං පුරං ධතරට්ඨසස	170
යංකෙච ජඤ්ඤා පුරිසං ජනිද්ද	326
යං මං පපාතසමිං පපාතමිච්ඡසි	270
යං මානවො භ්‍යභිවාදි ජනිද්ද	290
යං මෙ කිඤ්චි ඉධ අත්ථි	470
යං යං කාමී කාමයති	320
යං යං ජනපදං යාති	4
යං යංහි රාජ භජසි	206
යං වද තකකරා රඤ්ඤා	316
යං වෙ නරසස අභිතාය අසස	274
යං සාලට්ඨනසමිං සෙනකො	312

ර	පිටපිටිකා
රකබ්බි තං මහාරාජ	324
රකබ්බි කසිණං රතනිං	334
රජප්‍රයා බජ්ඣ චීයාම	328
රජෙඤ්ඤ චූභො ච පකෙඛා ච	2
රජෙඤ්ඤමඤ්ඤ අසුකාමො	126
රජෙඤ්ඤ භිතං දෙවභිතං	370
රතනං දෙව යාවාම	356
රථං නීය්‍යාදයිජාන	10
රථාවතී කිම්පුරිසී	320
රමො වනවෙන්‍යානී	152
රභදො අයං මුක්ඛකරීසපුරො	92

රා	
රාජපුත්ති ච නො මාතා	446, 466
රාජපුත්ති ච වො මාතා	466
රාජායතනා කපිජා	106
රාජා සඤ්චකාමො තෙ	316
රාජා සබ්බවීදෙභානං	78
රාජාසී ලුඤ්ඤකමො	116
රාජාභමසී කාසීනං	56, 64

රු	
රුකබ්බං නිසසාය විජ්ඣාපො	168
රුකෙඛා හී මය්‍යං පඤ්චාමෙ සුජාතො	290

රු	
රුපෙ සද්දො රසෙ ගජෙඛි	224

රො	
රොදනෙත දරකෙ දිසවා	390

ල	
ලභිකා මුට්ඨිකා වෙස	242
ලභ්චාරො කතොකාසො	350
ලභ්චාරො ලභෙ ඤාරං	258
ලංඛං සුඛං මජ්ඣනී අසප්පඤ්ඤ	300
ලඤ්ඤාන මානුසස්සතං වෙ	236
ලද්දොයාං උභතෙ මචෙචා	194

ලා	
ලාබ්‍යා රසරතභානුච්ඡවී	236
ලාජා ඔලොපියා පුජා	472
ලභා වත මෙ අනාසරුපා	298
ලභා වත වීදෙභානං	342

උ

උඤ්ඤානභී ඊවං අථ වෙදධිකා 90

ලෙ

ලෙනඤ්ඤා නාණං අරණං අනඩගණං 84

ලො

ලොකාං සජනනං උදකං 168
 ලොභා බණ්ඩි අත්තානං 188
 ලොවිජ්ජාලොඛකරාහා 314
 ලොභිකකථා සහසසාභී 154
 වච්ඡ දනතමුඛා සෙනා 334
 වජ්ජනතු භොගෙන අමලඤ්ඤා 442
 වසානී වසාකාමානං 376
 වජ්ජනෙ මෙ විමානසීං 220
 වජ්ජිත්වා රොදමානො සො 362
 වජ්ජිත්වා සිරසා පාදෙ 262
 වඤ්ඤාභී පරියාධිකා 372, 388, 392
 වරං වෙ මෙ අදෙ සකක 354, 460

වා

වාචා කතා ගිඤ්ඤිකතා ගභිතා 184
 වාණිජජානං යථා නාවා 204
 වායමෙථෙව පුරිසො 26
 වාරිජසෙසව මෙ සතො 438
 වාලවිජනිමුණ්ඩිසං 14
 වාපුකායපී ඔකිණ්ණං 446

වී

වීකාසිතා වාපසනානී පඤ්ඤා 170
 වීචිකතවසාහරණං 210
 විජයමපි මඤ්ඤං මහෙසීං 116
 විජයාය වචො සුකා 190
 විජයො ව සුනාමො ව 200
 විජිතානී තෙ මහාරාජ 110
 විකභි මං විජුති සුත දිසවා 104, 106, 110, 112
 විදිතානී තෙ මහාරාජ 98
 විදොසභී පුපුසලෙලන 56
 විධිමං දෙව තෙ රට්ඨං 358
 විධුර වසමානසස 250
 විනිකො සිප්පවාදනො 260
 විනෙතුං විඤ්ඤා වෙසා 240
 විමානං උපපනෙතාසි 152
 විවිධානී පුපුජාතානී 436, 440, 452

ඵ	පිටපටිකා
ඵඵධානී ඵලජාතානී	436, 440, 452
ඵභෙදකා නාලිකෙරා	410
ඵචාදපපභෙදා දුතියො	52, 54
ඵඵචච භාසෙයා දිවා රහසසං	314
ඵඵධෙහි උපායෙහි	306
ඵරුලභ මූලසනානා	6
ඵගභිනසා ලොභ පිටපටි	424

ඵ

ඵකිචතනාසු රකතිසු	338
ඵසතිකෙඤ්ච වයසානී	8
ඵසතිකෙඤ්ච වයසානී	12
ඵසතිං තසස සොචණණො	246

ඵ

ඵකතිං ච පරිභාරකඤ්ච	342
--------------------	-----

ච

චෙද න තාණාය භවතති රසස	174
චෙදෙහසස චචො සුචා	190, 194, 198, 202
චෙධං අසසඤ්චකං ච	434
චෙධාමී රුචො වීය ජිජජමානො	220
චෙලලාලිගො චිතමලා	336
චෙචරිය චණණපනිභං	418
චෙසමා අභෙසමා ජාලා	44
චෙසසනාරකඤ්ච මද්දකඤ්ච	478
චෙභාසයා චෙ ඛද්දකා	108

ස

ස කභ්භා තරමානොච	362
සකං නිචෙසනං පඤ්ඤං	156
සකුණි මානුසිනීච	482
සකුණි භතපුභ්භාව	160, 374
සකභවං තෙ උපට්ඨාසි	100
සකභවා සකභො භොති	4
සකභු න ගතතුං ඉති මඤ්ඤ භොති	264
සකෙකාභමසම් දෙවිචෙදා	460
සභ්භානමභමාවිකභ	116
සභ්භිපිංසු පථං යකභා	390
සභ්භවට්ඨනා සිඛොති	382
සචෙ එසා පචකෙඤ්ච	394
සචෙ කීර කිඤ්චි භූරිපකෙඤ්ච	306
සචෙ ගච්ඡති පඤ්ඤාලං	318, 324

	ස	පිටුවක
සවෙ ව කිසිවී කාලෙ		352
සවෙ ව යුපෙ මණිසඛබ්බුතං		180
සවෙ ව රාජා පඨවී. විජීතා		184
සවෙ කුං දඬුකාමාසී		12
සවෙ කුං න ඉව්ඡසී		152
සවෙ කුං න කරිසසසී	360,	430
සවෙ කුං නිව්ඡසෙ දඬුං		430
සවෙ පසසසී මොසබං මෙ		326
සවෙ මෙ දසං දසීං වා	400,	402
සවෙ මෙ හකෙච ව පාදෙ ව		338
සවෙ මං චීතනීතාන		340
සවෙ මංසං ව පානබ්බං	338,	340
සවෙ වො රාජා කුරුබෙත්තවාසී		254
සවෙ වො දුඤ්ඤමානානං		346
සවෙ සො සත්තරත්තෙන		268
සවෙ හී අග්ගි අනාරත්තො වසෙය්‍ය		174
සවෙ හී කත්තෙ අනුසාසිතා තෙ		266
සවෙ හී ධනකාමොසී	156,	158
සච්චං හී දෙවා විදහු කුරුනං		248
සවෙ හී පුත්තො උරගුසහසස		168
සවෙ හී සො ඉසසරො සබබ්ලොකෙ		178
සවෙ හී සො සුජ්ඣති යො හනාති		178
සවෙ හී සංසාරපථෙන සුජ්ඣති		204
සච්චං කීරෙවමාහංසු		438
සච්චස්ඤ්ඤා ධම්මො ව දමො ව වාගො		214
සච්චවාක්‍යසමත්තබ්බො		222
සජ්ජාතිභුතා ජලිතා පදිත්තා		88
සජ්ජාතිභුතා පඨවීං කමනහී		86
සයා ව ලුඤ්ඤ උපලඤ්ඤාලා		180
සතං හත්ථී සතං අසසා		232
සත්ත අසසසතෙ දතා		378
සත්ත ඉත්ථිසතෙ දතා		378
සත්ත ජච්චො මහාරාජා		210
සත්ත දසීසතෙ දතා		380
සත්ත ධම්මසතෙ දතා		380
සත්ත නො මාසෙ වසතං	428,	456
සත්තථී ව ගතී දෙව		210
සත්ත රථසතෙ දතා		378
සත්ත හත්ථිසතෙ දතා		378
සත්ත උසු නොමර හෙණඨිවාලා		218
සත්තමෙ සසසතා කායා		196
සත්තයො තෙලධොතායො		334
සඤ්ඤාමි මහාරාජ		294
සද්ධාය දනං දදතො		430
සද්ධාය සුනිවිට්ඨාය		110

සද්ධා ලොභ සුසඬ්ඛාරො	222
සනතං හී සාමො චජනී	64
සනතකෙ මරණං තුඥාං	354
සනතීමාණච පුත්තා මෙ	342
සනතී වෙභාසයා අසසා	326
සනතී වෙභාසයා නාගා	326
සනතී වෙභාසයා පකඛී	326
සනතී වෙභාසයා යකඛා	326
සන්දිට්ඨිකං කම්මඵලං	24
සන්ධාවම්භානං තං රජේසු යුක්තං	218
සත්තදෙධා මණිවච්චෙන	334
ස පුණණකො අනමනො උදග්ගො	288
ස පුණණකො කාමච්චගෙන ගීදෙධා	234
ස පුණණකො කුරුනං කත්තසෙට්ඨ	272
ස පුණණකො කුරුනං කත්තසෙට්ඨ	288, 290
ස පුණණකො භුතපතීං යසසඬ්ඛිං	236
ස පුණණකො චෙපුලලමාහිරුට්ඨි	236
සප්පී තෙලං දධිං බීරං	472
සබලො ච යාමො ච දුවෙ සුපාණා	216
සබ්බං උපට්ඨපෙඵ යඤ්ඤං	118
සබ්බං පටිපාදෙඵ යඤ්ඤං	118
සබ්බකෙඤ්ච මච්චා සධනා සභොගා	174
සබ්බමෙච හී නුනෙතං	198
සබ්බමහී තං අරඤ්ඤමහී	484
සබ්බ රතනස්ස යඤ්ඤං	128
සබ්බසංභාරකො නත්ථී	294
සබ්බසමීං උපකඬ්චසමීං	144
සබ්බානි ඵතානි සුභාසිතානි	228
සබ්බාහිභුතාහුධ ජීවීකඤ්චා	176
සබ්බා සීමනතීනියො	126
සබ්බෙ පතිංසු නිරයං	146
සබ්බෙපි මඥාං පුත්තා	118, 120
සබ්බෙ චජනතී නිරයං	124
සබ්බෙ චජනතී සුගතීං	122, 124, 128
සබ්බෙ චණ්ණො අධම්මට්ඨා	82
සබ්බෙ චනා ගන්ධමයා	74
සබ්බෙච සනාතා කරොඵ	190
සබ්බෙසු වීජපමුක්ඛෙසු	144, 146
සබ්බො ජනො පච්චාදිකො	50
සභාවං විනායනාසස	356
සමඬ්ඛී කඤ්චා පමදහී යකඬ්චං	252
සමජජා වෙඤ්ච චක්ඛතතී	242
සමණං බ්‍රාහ්මණං වාපි	190
සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ නුන	400, 452
සමණෙ බ්‍රාහ්මණෙ වාපි	260

පිටස්වකා

සමතුලයානී භූතානී	194
සමනෙහාදක සමපතනං	244
සමාකුලං පුරං ආසි	358
සමාගතා ජානපද	14, 266, 268, 292, 346, 484
සමාගතානං ඤාතීනං	478
සමානසුඛදුකඛමහා	452
සමාරුහනනං බුරසඤ්චිකං ගිරිං	218
සමාරුහනනං නිරයං	218
සමාරුහනනං පඛඛත සනතීකාසං	218
සමාසනා හොථ මයාව සඛඛ	254
සමා සමනා පරිනො	150
සමීගාජින මදුකඛිං	50
සමුදුජා හි මෙ මාතා	150
සමුදෙඤ මාසො හරතො ච	82
සමුඛටො මෙසි තුවං පපාතා	272
සමමතාලඤ්ච චුණණඤ්ච	242
සමමදුතෙච ගජෙධන	420
සමමුඤ්චාමී පමුඤ්චාමී	76
ස රාජා පරිදෙවීජා	64
ස රාජා පරිදෙවෙසි	62
ස ලොමහවෙධා ලිනුජිජෙඤ	80
ස ලොමහටධං ඤාජාන	80
සචෙ ඵතෙන යානෙන	224
ස සමුදුපරියායං මහිං	350
ස සෙනව්ජතං සචුපථෙයාං	358, 392
සහසග්ගං හි මං තාත	466
සහසසදුතං හසවාහිං	110, 112
සඛගහොතා ච මිත්තානං	250
සංසාර සුදධිති පුරෙ නිවිට්ඨා	204

සා

සාකං හිසං මධුං මංසං	392
සා ච සබ්බජ්ඣගතා	200
සා තඤ්ච පරිදෙවීජා	454
සාතපුත්තා මයා චූළහා	208
සා දෙවතා අත්තරහිතා	64, 74
සා දෙහළිනී සුවිමහිතා	236
සාධුති වජාන පඤ්ඤාකාමො	252
සා නුන කපණා අමිටා	60, 436
සා නුන වකඤ්චාකීච	160, 374
සා මද්දී නාගමාරුඤ්ච	482

	ස	පිටුවකයා
සාමා ව සොණ සබලා ව ගිරකා		86
සා මොහමසම් හදදං වො		74
සායමෙකෙ න දිසසනභී		22
සාරයනභී හී කමමානී		64
සාලං ඉව පථෙ ජාතං		406
සාලාව සමපමරීතා	162, 264,	376
සාමිකං අනුබන්ධසසං		386
සා සෙතා මහතී ආසී		472, 474

සි

සිඛිං හී දෙවෙසු වදනභී හෙකෙ		176
සිහාලා රත්භාගෙන		336
සිතෙරුං හිමවනාඤ්ච		244
සියා විසං සිඵකතඤ්ඤ		166
සිරිසා සෙතපාරිසා		418
සිරො තෙ වජකිසිකාන		408
සිවයො දෙව තෙ කුජකා		362

සි

සිලවා ව අලොලො ව		262
සිලවනොසු දජ්ජාසී	364:	388
සිලවා වග්ගසමපනෙතා		250
සීසං නභාතෙ සුච්චිකො		468
සීසං නභාතො උදකෙ සො		362
සීසං නභාතා සුච්චිකො		482
සීසං නභාතො සුච්චිකො		480
සීහසස වාසෙසස ව දීපිනො ව		184
සීහා බීලාව නිකඛනා		464
සීහො වෙනං විහෙයෙය්‍ය		442
සීහො වාසෙසා ව දීපි ව		450

සු

සුකභවච්චි වෙධවෙරා		384
සුඛකාමා රහොසීලා		28
සුඛං දුකෙඛන පරිපාවයනොතා		306
සුඛං වා යදී වා දුකඛං		200
සුඛාවහො දුකඛනුදෙ		340
සුඛී හී ඵකෙ න කරොනභී පාපං		306
සුජාතා භුජගලටඨීව		342
සුජාතා මිග්භාපීව		342
සුඤ්ඤං මාතා රථං දීසවා		10

සු	පිටුවනිකා
සුභකඛනො ලිච්චිපුනො	224
සුභාසි සිවලී ගාථා	52, 54
සුභොති එතං වචනං	328
සුභොති මෙ මහාරාජ	164
සුතමෙව මෙ සුරෙ ආසි	204
සුතං මෙනං අරහතං	166
සුගතඤ්ච සුගතච්ඡරඤ්ච	482
සුඤ්චාන වාකාං පතීනො අනුජජා	252
සුදසසනො කරවීකො	110
සුධම්ම ඉති යමාහු	112
සුධම්මං තාවනිංසඤ්ච	244
සුනාමසස වචො සුඤ්චා	190
සුරතපාදු කලාණි	340
සුරති තං වනං වානී	412
සුරතී ච රුකවා නගරා	422
සුරතී සමචවායනතී	418
සුරියුග්ගමනො නිධි අපො	26
සුවණණ්ණපරුසමචනෙයා	336
සුවණණ්ණපිළකාකිණණ්ණ	188
සුවණණ්ණමාලං සතපණ්ණචුලං	288
සුවසාලියසඬසුට්ඨං	168
සුවො අහොසි ආනන්දෙ	352
සුවො ච සුචීං කාමෙසං	320
සුසුට්ඨං වත්ථ ජීවාම	46
සුසුට්ඨං වත සංචාසො	332, 344
සුපච්චණ්ණො අයං සෙලො	154
සෙණි මොකෙඛා පලාහෙන	306
සෙනපණ්ණි සතපණ්ණො	420
සෙනං ඡන්තං සෙනරපො	192
සෙයො චිසං මෙ බාසිතං	370
සෙවමානො සෙවමානං	206

සො

සො අසසරාජා වීධුරං වහනො	266
සො අහං වායමිසාමී	24
සො ආගමා නගරං ඉන්දකො	238
සො ආගමා රාජගහං සුරම්මං	236
සො අබාහනාං සිරිං භිඤ්චා	50
සො ච පණ්ණරසීං රතතං	188
සො ච මීකෙන අමචෙව ච	254
සො චොදිතො බ්‍රාහ්මණියා	404

සො	පිටුවකය
සො ජනො තං අවවාසී	404
සොණදිනොනා ගහපතී	100
සො තසු ගෞතො රමමානං	404
සො තසු ගෞතො පබ්බතමනතරසීං	268
සො තසු ගෞතො අවච	362
සො තසු ගෞතොන විවිණයනොනා	268
සො තද පරිවිණේණා මෙ	156
යො තිං එවං ගතෙ ඔසෙ	24
සො තෙන පරිවිණේණා	168
සො නුන කපණො තානො	60, 436
සො නුන ඛක්ඛයො එකො	444
සො පුට්ඨො නරදෙවෙන	80
සො පුණ්ණකො කරුනං කක්ඛසෙට්ඨං	276
සො මුහුතං ච සඨිකා	192
සො ලම්බමානො නරකෙ පපාතෙ	268
සො චනං මෙසසඬකාසං	396
සො හවෙ එලමාහකා	66
සොහං එවං පජානාමී	22
සොහං කීසස නු භාගීසසං	266
සොහං ගතකා මනුසෙසසු	114
සොහං තෙන ගමීසකාමී	364
සොහං දදමී සාරනො	348
සොහං සකෙ අභිසසිං	380
සොළසිකී සහසසානී	350

සච

සචාගතං තෙ මහාබ්‍රහෙම	414, 428, 456
සචාගතං තෙ මහාරාජ	16, 64, 74, 392
සචාගතං තෙ වෙදෙහ	322

හ

හසුගතං පත්තගතං	158
හසානීකං රථානීකං	18, 20, 240
හසා පමුණො උරගො	162
හසාරුහා අනීකට්ඨා	6, 292, 362
හසාරුහෙ අනීකට්ඨ	240
හසාරුලහ අනීකට්ඨ	264, 286, 346, 484
හසාරුලහ අනීකට්ඨ	334
හසාරුහෙ අනීකට්ඨ	258

හ	පිටුවකයා
හස්ථාරොහා අනීකටයා	14
හස්ථී අසසා රථා පතනී	324
හස්ථී අසස රථෙ දඤා	380
හස්ථී අසස රථෙ පතනී	344
හස්ථීකඛ්ඤානො ඔරුඤ්ඤා	358, 476
හස්ථී ගතෙ අසස ගතෙ	122
හස්ථී ගවාසසා මණිකුණ්ඩලා ච	248, 302
හදයං දදෙයාං චකචුමපී	356
හද්ද ඛො මං අනුජානාමී	322
හද්ද ඛොහං ගමීසසාමී	320
හද්ද ච යානං අතුලානුභාවං	276
හද්ද ච පදුම පතනානං	138
හද්ද ච මං උපගුහ	138
හද්ද ච මුදුකානී වස්ථානී	138
හද්ද ච වීලෙපනනොත	138
හද්ද තුවං යකඛි මමපී නෙහි	274
හද්දනී අපායාමී	158
හද්දනී ගමීසසාමී	160
හද්දයා මං හනසසු	140
හද්දහං ගවජාමී සුරෙ ජනිනද	322
හතනී හතෙහි පාදෙහි	304, 308
හරං හතතඤ්ඤා පානඤ්ඤා	308
හලීදදකා ගතධසීලා	422
හලීදු ලොහිතා සෙතා	426
හසසං අනිජ්ඣානා ඛමං අතචජං	176
හංසො නිකඛිණ පතනානී	370
හීන්ධාසකඵලං කංසං	44
හීමච්චයෙ හෙමච්චනො	188
හීමවා යථා ගතධිරො	470
හීරඤ්ඤං වා සුවණ්ණං වා	364
හීනෙන බුහච්චරියෙන	80

සකස්කළ නාමානුකූල මණ්ඩල

	අ	පිටපතක	උ	පිටපතක
අකීර්ණ		82	උපපෙති	116
අඛණ		236, 238	උපලවණණ	352
අඛණානි	188,	190, 202	උඛණි	348
අඛණිරස		82	උරුවෙලකසසප	224
අඛණා		172	උසිනාර	220
අච්ච්ච්ච්		166	උසිනර	80
අච්ච්ච්	118.	414		
අච්ච්ච්		170	එ	
අච්ච්ච්	80,	220	එකච්ච්	132
අච්ච්ච්		238	එකරාජ	116, 128, 130, 142
අච්ච්ච්		118	එරාච්ච්	244
අඛණඛණ		113	එරාච්ච්	116
අච්ච්ච්ච්		398	එරාච්ච්	132
අච්ච්ච්	162,	174		
අච්ච්ච්		82	ඔ	
අච්ච්ච්	188, 190, 192,	196,	ඔපරකච්ච්	134
		224		
අච්ච්ච්ච්		220	ක	
අච්ච්ච්		80	කච්ච්ච්	248
අච්ච්ච්		110	කච්ච්ච්	238
	ආ		කච්ච්ච්	208
			කච්ච්ච්	320
ආච්ච්ච්		224	කච්ච්ච්	386, 390, 476, 480
ආච්ච්ච්		46	කච්ච්ච්	322
ආච්ච්ච්		364	කච්ච්ච්	148
ආච්ච්ච්		164	කච්ච්ච්	110
ආච්ච්ච්	156,	164	කච්ච්ච්	398
			කච්ච්ච්	48, 82
	ඉ		කච්ච්ච්	168
ඉච්ච්		80		
ඉච්ච්		374	කා	
ඉච්ච්		238 288,	කාකච්ච්	172, 182
ඉච්ච්		456, 460	කාච්ච්	312, 328
ඉච්ච්	230, 232, 234, 236,	270, 288	කාච්ච්	2, 56, 64, 68, 70, 344
ඉච්ච්		82	කාච්ච්	152
ඉච්ච්	රකච්ච්		කාච්ච්	62, 66
	ඊ		කාච්ච්	148
ඊච්ච්		110	කාච්ච්	266
			කාච්ච්	216

න	පිටුවක	බ	පිටුවක
නඤ්ඤ	244, 412	බීජක	196, 198, 224
නඤ්ඤෙන	128, 134, 334	බීරණී	100
නඤ්ඤ	116, 338, 340, 342	බ්‍රහ්මදත්ත	166, 314, 316, 322, 324, 328, 332
නරදෙවෙන	312	බ්‍රහ්මා	456, 460
නායකා	134		
නාරද	48, 212, 220	භ	
නාලාගිරි	118	භගීරස	80
නාලික	396	භග්‍රජී	224
නිමි	78, 80, 82, 86, 114	භග්‍රසෙන	116
නිමිත	246	භග්‍රීය	116
නිසභ	118, 172, 182	භරත	82
නෙමිඤ්ඤ	110	භාගීරජී	172
		භාම	70, 72, 74
භ		භාවසෙට්ඨි	198
භජාපති	456, 460	භූමිඤ්ඤවරුණා	270
භක්ඛාල	144, 246, 314, 316, 318, 324, 330, 334	භූරිදත්ත	150, 152, 154, 156, 160, 162
භක්ඛාලවණ්ඨි	332, 338, 340	භෙරී	352
භක්ඛාල වණ්ඨා	332, 338, 340	භොගවතී	234
භක්ඛාල රාජසස	318, 320, 322		
භක්ඛාලා	316, 322	ම	
භක්ඛාලියා	314, 316	මසව	78, 356
භයාගසමි	168	මච්ඡා	246
භරතීමිත	246	මඤ්ඤ	246
භාවියෙ	244	මඤ්ඤ	364, 372, 382, 384, 386, 388, 390, 392, 476, 478, 480
පිබහල	196	මනෝපව	82
පියකෙත	252	මනෝහර	238
පිළියකඛ	56, 64	මයුර	252
පුක්කස	312, 328	මසකසාර	236, 252
පුණ්දරික	396	මහාමායා	352
පුණ්ණක	118, 232, 234, 236, 246, 268, 270, 276, 288	මහොසධ	294, 298, 304, 312, 314, 316, 322, 326, 328, 330, 332, 334, 338, 340, 342
පුණ්ණ මුඛ	116	මාස	82
පුපුප්පන	80	මාඨර	318, 320, 322
පුප්ඵවතී	116, 130, 134	මාතලී	84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98
පුරිඤ්ඤ	2, 80, 354	මාලාගිරි	172, 182
පොකඛරකඛී	134	මිගාඨිත	48, 50
		මිථිලා	28, 46, 50, 84, 106, 316
ඵ		මිථිලග්ගභ	112, 114, 294
ඵාරුසක	244	මිසසක	244
ඵුසතී	354, 356		
බ			
බාරාණසී	108, 148, 150, 168		
බිලිබා	352		

	ම	පිටුව	පිටුව	පිටුව
මුද්‍රිත	80, 170, 396, 418		වාසුදේව	320
මුද්‍රිත		116	වාසුල	126
මොහොලාන		224	විජය	188, 190
	ඝ		විජයා	116
යම		170	විජයෝ	224
යමුනා	150, 168		විදේහ	78, 148, 244, 316, 340
යමෝ	456, 460		විධානා	170
යවමජකක		304	විධුර	228, 230, 232, 236, 248, 250
යාමතගේ		220	විනතක	110, 118
යාමහනු		82	විසුල	396
යාලිනා	148, 170		විමලා	234, 282
යාමේ		246	වෙජයනත	244
යුගචර		110	වෙතරණි	84, 86, 220
යුජපති		118	වේදෙහ	30, 50, 82, 84, 112, 114, 188, 294, 318, 320, 322, 324, 330, 332, 334, 338, 340, 342
	ච		වේදුල	236
රජාවතී		320	වේසසනතර	356, 388, 390, 470, 474, 476, 478, 484, 486
රාජගහ		236	වේසසවණ	234, 236, 456, 460
රාහු		330	වේසසාමිත	220
රුජා		224		
රොරුව		208		
	ඌ			
ලකවණා		480		
	ඵ			
වඩක	360, 380, 384, 388, 390, 472		සකත 2,	80, 112, 152, 302, 312
වච්ඡ		320	සඤ්ජය	356, 360, 464, 470, 480, 482
වජ්ඣ		210	සඤ්ජයෙන	356
වච්ඡ		116	සමුද්ද	82
වරුණ	148, 170	286	සමුද්දජා	148, 150, 188
වරුණාදකත		118	සහසසබාහු	170
වරුණෝ	232, 234		සාගර	80, 172
වසවතී		114	සාම	56, 60, 66, 68
වසවතර්		120	සාරිපුත	224, 352
වාමගොතන		116	සාවජී	108
වාසු		170	සිගාල	116
වාරුණි		374	සිනෙරු	244
වාසව	80, 114, 252, 354, 356		සිකිසස	320
වාසව		174, 236	සිලුවටය	244
වාසා		234	සිවයෝ	394
			සිවිරාජා	220, 320, 322, 354, 356,

	ස	පිට්ඨක		ස	පිට්ඨක
සිච්චං		470	සුරසෙන		246
සිච්චං	356,	358, 462	සෙනසොගන්ධි		396
සිද්ධ		82	සෙනක	298,	312, 328, 332
සිව්ච්ච		26, 52, 54	සෙල		80, 126
සුසරා		318	සොණ		86
සුජප්පති		82, 356, 462	සොණ දිනන		100
සුදසසන	110,	112, 150, 160,	සොතුඛර		382
		162, 172 182	සොච		170
සුදොදන		352	සොමදක		156, 158
සුධම්ම		112, 244	සොමනසස		30
සුනකඛන		224	සොමයාග		82
සුනඤ්ඤ		116	සොමො		456, 460
සුනාම	188,	190, 224		භ	
සුභග		162, 168	භිමවනන		172
සුරාමුඛ		118	භිමවා		182, 470
සුරිය	116,	120, 134, 136, 170	භීර සංඥාවතී		234
සුර		116			

විසෙසපද්‍රව්‍ය කකමණිකා

	අ	පිටස්ඛකා	අ	පිටස්ඛකා
අගරු		412	අතිදනං	116
අගලුවන්දනවිලිනකා		128, 144	අතිබලා	426
අගගපිණ්ඩිකා		122	අනියකඛා	378
අගගරයහං		170	අතිවාකායං	384
අගගලානි		240	අථබ්බණං	358
අඝ්භුතනං	180,	404	අදුභයස	168
අඝ්භුතනකං		400	අදෙනති	86
අග්ගියං	394,	416	අඤ්ඤානො	434
අග්ගියානි		472	අධිකාරකතො	222
අග්ගාගාරං		420	අනගාරා	80, 82
අසං		404	අනඤ්ඤාදෙය්‍යා	310
අසමමගා		382	අනාමයං	392
අබ්බකාලා		418	අනීකට්ඨා	358, 376
අඛගහෙතුකා		424	අනීකට්ඨ	240
අඛගාරකාසුං		88	අනුග්ගානි	222
අඛගාරිකා		176	අනුවචසභී	372, 374
අචෙලො		190	අනුසාසෙමු	252
අච්චිමනනං		246	අනෙලකං	410
අච්ච	242,	450	අනොජා	422
අච්චරෙ		28	අනතකෙන	22
අච්චසසු		10	අනතරපුරසමී	126
අච්චාදනං		100	අපච්චිං	70
අච්චිවා		420	අපච්චො	370
අච්චරං		390	අපාරතෙය්‍යං	24
අච්චරකං		390	අපාලමඛ	222
අජගරා		382	අපිලකනං	348
අජඤ්ඤාමාරී		52	අපුරාණං	26
අජියං		144	අපෙචාටා	422
අජජ්ඣකණ්ණි		420	අබ්භසනනනරෙ	108
අජජ්ඣනා		420	අභිජිහිංසනී	164
අජ්ඣායකො		168	අභිජිහනාය	306
අජ්ඣායකං		182	අභිදෙසගතො	312
අජෙඤ්ඤානං		170	අභිසසී	380
අජෙඤ්ඤානා		176	අභිසමෙහානොනා	256
අඤ්ඤාදපුට්ඨරා		308	අභිසමෙහාසසං	384
අච්චාල		28	අභුමෙම	364
අච්චාලකා		234	අභුං	364
අච්චාලකො		240	අමමං	226
අච්චපාද		424	අමබ්‍රා	284 410, 418
අච්චවංකං		312	අමබ්‍රාජො	204
අච්චංසා		112	අමමා	438

	අ	පිට්ඨකයා	ආ	පිට්ඨකයා
අභිරො		264	ආරභො	148
අයොකුටං		144	ආරොහනෙ	26
අරා		228	ආලු	468
අරිඤ්චො		78	ආවෙණියං	114
අරියගණ		36, 42	ආසජ්ජ	166
අරියසීලවනො		360	ආසදං	410, 412, 414, 416
අවජ්ඣා		116	ආසභසෙසභි	164
අවජෙඤ්ඤා		168	ආසීවිසෙන	156
අවරුඤ්ඤි		380	ආභිසං	400
අවරුඤ්ඤකො		464	ආභුතභග්ගි	168, 396
අවරුඤ්ඤි		392, 394	ආභුතිං	408
අවසුච්ඡති		436	ආලඤ්චරා	102, 106
අවසුඤ්ඤි		230	ආලාරපචුමා	378
අවංසිරා		88	ආලාරිකා	472
අව්‍යාපජ්ඣං		250	ආලාරියෙ	242
අවාකර		466		
අවාකරොති		246, 248	ඉ	
අසඤ්ඤාසකච්ඡති		262	ඉකතා	424
අසනා		412, 418	ඉකතරසමපයුතතා	170
අසනතුලෙයොතා		248	ඉත්ථිගුම්භසං	348
අසමමොදියා		394	ඉඤ්ඤොපකච්ඡාණණභො	158
අසංයුතං		148	ඉඤ්ඤොපකසඤ්ජනාමං	150, 368
අසකච්ඡකණානි		120, 124	ඉඤ්ඤරොහිතා	112
අසසකා		410	ඉඤ්ඤසගොකතසං	374
අසසාසකානි		138	ඉඤ්ඤවරා	422
අසිලොකො		360	ඉඤ්ඤවරෙහි	420
අසී		422	ඉඤ්ඤා	186
අසොකා		422	ඉරිනෙ	448
			ඉලලියා	32, 470
			ඉලලියාවාපධාරිහි	378
	ආ		ඉසෙ	220
ආකුච්චා		424	ඉසසපෙ	56, 60, 64
ආසාතනෙ		96	ඉසසරො	178
ආටා		426		
ආරඤ්චනං		392	ඊ	
ආර්ථ		2	ඊසාම	222
ආනඤ්ඤො		146	ඊසාදනාමං	356
ආපකෙ		440		
ආභෙහනි		100		
ආමහිඤ්ඤා		318, 324	උ	
ආමලකා		410	උකතා	162
ආමාය		100	උකකුසා	426
ආමුක්ඛමණිකුණ්ඩලා		210, 362	උග්ගකුසා	482
ආමුක්ඛභජාභරණො		362	උග්ගා	358, 360, 362
ආයාගච්ඡන්ති		174	උච්ඡ	426
ආයුභතං		248	උඤ්ඤාවරියාය	398

	ක	පිට්ඨකයා	කා	පිට්ඨකයා
කදම්බා	418, 424, 426		කාමවණණී	270
කදලිමිභා	242, 426, 452		කාමසා	156
කදලියො	420		කායුරධාරිනො	140
කනෙරුසඛකසා	368		කාරණසං	316
කපණලඥභී	138		කාරණිකා	94
කපරෙල	48		කාලං	68, 154
කපිඤ්ජරා	424		කාසං	384
කපිඤ්ජනා	410		කාසිකසුච්චසුධරා	128, 142
කපිඤ්ජා	106, 410, 418		කාසියානී	372, 386
කප්පාසපිටුරාසී	158		කාසුං	2
කප්පුරා	422		කාසුමාරියො	64, 76, 414, 428
කමණ්ඩුලං	66, 404		කාභනනී	386
කමුකායුරධරා	150		කාලකා	424
කමොචකානං	178		කාලා	234
කඉඉං	48		කාලායසං	44
කම්මධෙයොසු	260		කාලාමෙය්‍යා	424
කම්මනා	24		කාලියා	422
කම්මඛනු	82		කිංසුකා	420
කම්මාරානං	162		කිංසුකවලලියො	422
කසිනො	90		කිංකිසකාරිනා	158
කරතියො	420		කිංකිසං	62
කරවියා	424, 426		කිලුප්පිස	244
කරෙරිමාලා	418		කිලුප්පිසී	320
කරොවියා	486		කිලුප්පිසෙ	368
කලමබ	468		කිලුප්පිඤ්ජං	24
කලමබකා	420		කිලිලියා	44
කලමබකෙභී	418		කිසිඤ්ජ	364
කලාපසනගඥො	186		කිසියා	228
කලිං	174, 198, 246		කීටා	178, 382
කලිඤ්ඤා	422		කුකුඤ්ජකා	424
කලුනං	464		කුකුඤ්ජා	424
කච්චානී	472		කුකුඤ්ජා	240, 424
කච්චාපචානුපභා	184		කුඤ්ජරං	366
කසිණං	334		කුඤ්ජවාදිකා	424
කසිරං	8		කුට්ඨං	368
කලාරො	434		කුට්ඨා	412
කංසපච්ඡාතනො	384		කුට්ඨි	410
කංසුපධාරණා	380		කුටුඹො	472
		කා	කුට්ඨා	410, 420, 422
			කුඤ්ජව්ච්චි	202
කාකොලසඛකා	86		කුණාලකා	240
කාකොලසඛෙකභී	216		කුණාලො	186
කාකොලා	448, 454		කුණාලිනො	128, 142, 144
කාවච්චමයා	234, 236		කුට්ඨනිං	84
කාකියාන	268, 272		කුප්පිලසාදිසා	188
කාපුරිසෙන	326			

කු	පිට්ඨකයා	බ	පිට්ඨකයා
කුබ්බරො	222	බගග සස	368
කුමිනාමුබෙ	438	බගගා	424
කුමිහඳුණිකො	242	බජ්ජුරි	234, 410
කුමිභීලා	242, 422	බණ්ඩකිකං	444
කුමුහොදරො	434	බණ්ඩෙතො	450
කුමුඛොසො	472	බන්තසඛ්ඛ පරිබ්බුලහං	14
කුමුමි	370	බන්තසඛ්ඛ පරිබ්බුලෙහා	164
කුරරා	426	බන්තියම නතා	184
කුරරි	160, 374	බන්තාතිවන්තනති	96
කුරියා	262	බරමුබානි (දකඛිණාවන්තසඛ්ඛ)	472
කුරුයො	288, 290	බරාජිනං	372
කුරුනං	226	බරාජිනො	164
කුලාවකං	160	බාසිතං	370
කුලාවරා	420	බාරිකාජං	372
කුලාවා	424	බුජ්ජවෙලාපකාකිණෙණ	354
කුලීරකා	424	බුද්ධක පපාජි	414
කුසං	384	බුද්ධපුප්ඵියො	422
කුසලං	14	බුරපං	336
කුසුමිහරා	420	බොමකොදුබරානි	372, 386, 482
කුටං	94		
කුටාගාරෙ	388	ඉ	
කුටෙ (පාස)	324	ගණිකායො	240
කෙතක	234	ගන්ධිලා	422
කෙතකා	420	ගන්ධිකෙ	242
කෙබුකෙ	26	ගවජා	242
කෙයොසා	154, 156	ගවජඵලො	290
කොක	242, 450	ගවයසස	368
කොකනිසාතකා	424	ගාමණියෙභි	32, 34, 38, 40 378, 470
කොකිලා	412, 426	ගිබ්භමකං	482
කොඤ්චං	368	ගිරිකණ්ණික	420
කොටුබරානි	32	ගිරිගබ්භරවාජානා	368
කොට්ඨා	424	ගිරිගබ්භරා	66, 76
කොට්ඨු	424	ගිරිගබ්භරං	396
කොදුබරානි	372, 386	ගිරිපුනකාගා	410
කොධසා	66	ගිරිබුහා	110
කොනතිලිහනි	340	ගුගුලා	422
කොනතිමනතිසුනිට්ඨිතං	340	ගුණිකායුරධාරිනං	334
කොමාරිකා	234	ගොට්ඨියො	194
කොරණ්ඩකා	422	ගොණසිරා	424
කොලං	468	ගොධකා	424
කොලිනියායො	96	ගොධා	472
කොලියා	234	ගොණකෙ	388
කොච්චාරා	410, 418	ගොහනුබෙබ්බනෙන	384
කොසම්බා	412		
කොසුමාඵලකසුපෙසාණි	340		

	ස	පිටුසංඛ්‍යා		ප	පිටුසංඛ්‍යා
ඝනසිංහයා		150	ජඤ්ඤාමු		214
ඝරණියො		124, 126	ජටං	410, 412, 414, 416	
			ජට්ඨි		442
	ච		ජට්ඨි		164
චක්කවාකා		240, 426	ජනසංඝො		254
චක්කවංකි		160	ජනාධිප		456
චංචනාපා		424	ජමබ්බු	234, 410, 418	
චන්ද්‍රෙරසු		148	ජමොනද		234, 236
චතුර්වාහිං		388	ජමොල		242
චන්ද්‍රා		118	ජාතවෙදං	410, 412, 416	
චන්ද්‍රනෙමොසිනෙ		30	ජාතු	48, 102, 106, 224	
චන්ද්‍රනෙරකකභකෙහි		134	ජාලකා		420
චන්ද්‍රයෙන		140	ජිගිංසං		156
චමරි		424	ජිමකං		54
චමරිමොරහකෙහි		388	ජිවජිවකා	424, 426	
චමපකදලවි මිමි සසායො		138	ජිවඤ්ඤිවකා		240
චමෙපයාකා		234	ජිවසුන්තා		412
චමොනි		472	ජිවසොකිනං	386, 428, 456	
චලනි		424	ජෙසසනාං		366
චාතුමසස		188		ක	
චාතුරනොතා		350	කොපිතා		424
චාරුතිමධරුකං		410	කොමකා		422
චිත්තා		172		ච	
චිත්‍රකා		424	චංසා		414
චිත්‍රගතලෙ		356		ක	
චිත්‍රගතලෙරුසුසිනෙ		356	කකකාරි		420
චිත්‍රපෙකුච්චි		368	කගරා	410, 420, 422	
චිත්‍රා		240, 242	කකලානි		468
චිරරකතපසසිනො		156	කපනීය කපපනෙහි		130
චිරං		372	කමකබ්බි		466
චුජෙ		228	කරවජ		242
චුලලාසිතිමහාකපො		196	කාරාවිතා		410
චේතපාමොකො		392	කාලාවචරං		242
චේලකෙද		424	කාලිසා		422
චේලාපක		354	කිණසරානි		120
චේලකෙකිලපො		292	කිණිරා		424
චේලකෙකිපං		146	කිණිරායො		424
චෝරකා		422	කිදිවොකවරා		236
	ජ		කිඤ්ඤක		64, 76
ජකලො		208	කිඤ්ඤකානි		414, 428
ජාප		160, 348	කිජුරං		30

	කි	පිට්ඨවකා	දු	පිට්ඨවකා
නිබ්බරුක්ඛනී		342	දුජච්චා	96
නිලකා		234	දුනිධුරා	52
තුඛගචණ්ඩකා		422	දුඤ්ඤි	346
තුරියතාලිකසංඝුට්ඨං		242	දුභතො	368
තුලසිහි		420	දුභීං	48, 156
තුලා		254, 256	දුභී	168
			දුමපරියායෙසු	410, 416
	තු		දුයඛ්ඨං	400
තුලියා		424	දුරභිසමභවං	120, 124, 126
			දුසභිකෙ	242
	තෙ		දුහනී	4
තෙලධොතායො		334	දෙඩ්ඛුභසස	166
තෙවිජ්ජසඛසා		180, 186	දෙණ්ඩිමා	186
			දෙණ්ඩිමානී	346, 472
	තභ		දෙවකුඤ්ඤරො	78
තභ ඡජ		448	දෙවචණ්ණි	212
			දෙවො	166
			දෙසසියා	458
	ඵ		දෙමීලා	410
ඵණ්ඩිලසාධිනී		480	දෙසිනාමුඛං	192
ඵරුගභා		336	දෙහළො	228
	ද		ධ	
දකරකඛිනො		346, 348	ධනීයනී	230
දකඛිණසසා		388	ධනු	420
දකඛිසි		368, 396	ධඉං	48
දකෙකමු		200, 274	ධඉඉඉ	228
දඡ්ජං		6	ධරණිරුභං	354
දඡ්ජමු		214, 270	ධවා	412
දකෙතා		162, 164	ධිනී	432
දදෙමු		280, 286		
දඤ්ඤප්පමානං		238		
දඤ්ඤප්පමානා		100	න	
දසචරා		356	නකුලා	424
දසීමකචකො		420	නකඛතෙත	402
දිට්ඨා		22	නගා	82
දිඤ්ඤප්පා		96	නඛගලකොට්ඨදෙධා	318
දිඤ්ඤිභා		424	නඡ්ඡභා	410, 416, 424, 426
දිඤ්ඤිමානී		472	නචනට්ඨකභායකෙ	242
දිරස ඤ්ඤ		174, 184	නදීචරා	426
දිචං		78	නදී	146, 486
දිච්චං		136	නදීකා	412
දිච්චා		150	නඤ්ඤතො	222
දිසමභනී		26, 84, 308	නරතෙ	272
දිපියො		424	නරද	422
දිපෙ		378	නරියො	96, 150, 350

න	පිට්ඨකා	න	පිට්ඨකා
නවමියං	400	නීලපුපඵ	420
නභාපකසුතභාතා	142, 144	නීලියා	422
නභාපකසුතභාපිතා	128	නීවාරො	426
නළකා	426	නෙතතිංසබ්බො	16
නළභේවණණා	82	නෙතතිංසවරධාරිනො	160
නළපී	422	නෙතතිංසා	336
නළසනනිභා	424	නෙලලෙඛා	222
නාගකුඤ්ජර	228	නෙතතිංසො	142
නාගනාසුරු	342	නෙලපතී	446
නාගමාලිකා	234		
නාගවලලිකා	422	ප	
නාගා	424	පකතො	392, 404
නාදියො	422	පකිරවාරිං	82
නාභ්‍යා	228	පකිරහරි	168
නාරදපබ්බතා	456	පකිලෙද්ධිකා	90
නාලිකෙරා	410	පකඛරං	192
නිකතිණිචා	466	පකඛරෙ	470
නිකතිණිසසාමී	466	පකඛරො	222
නිකතිණණා	158	පකඛා	2
නිකතිතා	476	පගබ්බිනා	208
නිකඛං	154	පංකදන්තා	356
නිකකරජුභි	378	පංකදන්තො	414
නිකඛිණපභෙතො	370	පංගුරා	420
නිබණං	2	පවලාකා	424
නිගල	52	පඤ්චුපං	100
නිගලබ්බකා	120, 124, 136	පඤ්චොලිතං	368
නිගුණට්ඨි	418	පටංගා	178, 382
නිග්‍රොධා	410	පටිකුඤ්ඤකා	424
නිසඤ්ඤපි	2	පටිසං	126
නිබ්බසුකරා	242	පටිච්ඡදං	50
නිජ්ඣාපෙතුවං	394	පටිච්ඡදෙ	222
නිනනිතා	132	පටිපාදුකං	482
නියකොභාතා	332	පටිභාණානි	136
නියතී	196, 198	පටිභොගො	164
නියතියා	200	පටිමුසකා	52
නිරජජනී	378	පටිසජ්ඣං	16
නිලිව්ඪිකඵලො	208	පණවදෙණධිමා	242
නිවාපො	66	පණවා	186
නිසම්මකාරිනො	308	පණ්ඩරජනන	222
නිභතමානො	242	පණ්ඩිතියං	2
නිභතෙ	242	පණ්ඩිකම්බලා	372
		පණ්ණකං	16
නී		පතතංවරො	156
නීධුරො	52	පතොදෙ	224
නීපා	412	පතිරාපෙභි	370
නීලකා	424		

	ප	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
පන් කාරකා		358, 376	පව සසනො	374
පක්ඛිමනී		314	පවාසං	128
පක්ඛරෙන		318	පව්‍යධිතා	150
පථග්ගියො		240	පව්‍යධිතො	50
පදං (පථං)		154	පසද	422, 426
පදීපියා		280, 284	පසාදියා	412
පදුමුත්තරො		422	පසුරා	116
පඤ්ඤා		310	පයොසමු	404
පඤ්චරා		232	පලොචරී	196
පඤ්ඤා		350	පලීසං	240
පදමකං		368	පංසුතුලානං	42
පදමකා		418, 422	පාකභංසා	426
පඤ්ඤා		290	පාටලියො	410
පධංසෙත්තං		394	පාටලී	418, 422
පනසා		410	පාටිභාරියපකඛං	100, 104, 108
පනුභන		216, 248	පාධීනා	247
පපා		102, 104	පාණිසසරෙ	242
පපුත්ත		352	පාතුරහු	78, 84
පඤ්ඤානො		6	පාලෙය්‍යං	402
පඤ්ඤා		358	පාදංසු	398
පමපකා		424	පාපකං	8
පරසුඤ්ඤා		156	පාරිකා	66, 68
පරදුරගමන සස		208, 210	පාරිච්ඡන්තං	244
පරපෙසසිකාය		178	පාරිච්ඡෙද්දං	418
පරිකරිංසු		392	පාරෙවටා	426
පරිගහභං		226	පාරෙවතා (රුකඛ)	410
පරිබොධො		240	පාචුසා	242
පරියාපුණාථ		476	පාසසනී	408
පරිවදනනිකා		426	පාහුනො	16, 392
පරිවදෙනනිකා		472	පිඛල	246
පරිසුභනනී		304, 308	පිඛලො	434
පරිසුභනනා		384	පිඛිසං	168, 681
පරුළුකකච්ඡන්තඛලොමා		356	පිඛිගුලායො	424
පරුළුකකච්ඡා		82	පිචු	424
පලපුටසස		206	පිණරොදකං	450
පලමෙහසි		6	පිට්ඨිමනී	314
පලසකං චල්ලං		340	පියකා	234
පලසතා		242	පියඤ්ඤා	422
පලාපෙන		90	පියානන්ද	412
පලීසංඡය		476	පියාපුකා	412
පලීසංඡික		290	පියාල	64, 76
පලුභනං		18	පියාලානී	414, 428
පලලමෙකසු		388	පිතඤ්ඤිතො	142
පලල ලසථං		160, 370, 374	පුකකුසකුලෙ	126
පවනෙ		390	පුච්චිමන්දකානී	234
පවළහා		54	පුණ්ණපතං	408

ප	පිටපිඛයා	බ	පිටපිඛයා
පුතන ජීවි	412	බාලමනනා	2
පුපුය ආඥා	114	බිඤ්ඤාසරා	398, 474
පුපුලොම	244	බිඤ්ඤාපාලං	368
පුපුලොමමව්භා	396	බිලකනා	92
පුතනාගා	410	බිලඛයා	304
පුපුමලාචිකිණ්ණං	132	බිලසතං	140, 142
පුපුභිහාරසස	150	බිලාරා	242
පුබ්බපචානුගනෙන	230	බිලාලී	468
පුමුනා	60	බෙලුවදණ්ඩං	404
පුරිසකාරියං	24	බෙලලා	468
පුරිසවාගෙසා	170	බොහුකකසස	296
පුරිසාලු	422	බුහා	66, 68
පුගානි	414	බුහාබාහු	150
පෙතං	80	බුහාවන	60, 62, 68, 208, 364
පෙතනිකසමිභවං	356	බුභමබඤ්ඤ	116, 402
පෙතනිකං	364	බුභමියානං	460
පෙලකා	424	බුභමා	178
පෙසසකරා	298	බුභෙම	402, 404, 406
පෙසසියා	54	බාරිතා	432
පෙසසියො	438		
පෙසෙස	262	භකුටී	458
පෙළාබඳ්ඛං	330	භගිනිමාලා	234
පොකබරසානකා	424	භගනාසකො	434
පොටකිලං	384	භගපිටඨී	434
පොයේනොන	242	භණ්ඩී	422
පොරිසියං	184	භණ්ඩු	424
පවෙඛගමෙ	382	භඤ්ඤානනා	422
ඵණිජ්ජකො	420	භලලාටක	468
ඵලිකාසු	102, 104	භලලියො	412
ඵසසිතගහලෙ	388	භවෙයාගා	410
		භවො	250
		භසමරාසි	166
බකා	424	භසසරා	424
බඳරානි	410	භාතුපරිසරං	168
බඤ්ඤකපුපෙභි	246	භීසං	392
බරිභිතං	368	භුසං	8, 24
බලගානි	240	භුතපතී	178, 236, 302
බලඛකපාදෙ	434	භුතභව්වං	480
බලපා	394	භුතභව්වා	468
බලාකා	424	භුතභතා	134
බලිබඤ්ඤ	436, 438, 440	භුතභුනො	274
බලිසා	204	භුමිවඳ්ඛනො	10
බලියකඛා	424	භෙකා	178
බහුතසො	424	භෙරවා	86
බහුඳකබපොසියා	138	භෙරී	186
බහුමංසසුරොදනං	390	භෙසමං	150

විසෙසපදනුකක මණිකා

553

	හ	පිට්ඨකයා	ම	පිට්ඨකයා
භෙසමා		116	මාගධ	354
භොගලුච්ඡේ		404	මාණියෙ	482
භොවාදී		178	මාතඛණ	366
	ම		මානියා	82
මකරා	242,	422	මානුසිනී සකුණී	482
මකසා		414	මාලධාරිනො	366
මකකටා		424	මාලධාරී	366
මගගනායෙන	472,	474	මීගරථ	34, 40
මබගලාං		154	මීගසමුච්ඡන	58, 66
මච්චා	86,	92	මීගසනී	408
මච්චානං		22	මීතඤ්ඤො	274, 308
චච්චු		26	මීතඤ්ඤී	158
මච්චගුමඛ		242	මීතඤ්ඤො	4
මඤ්ඤාත්මඤ්ඤා		242	මීතඤ්ඤනො	94
මණිවච්චෙන		334	මීලකඛා	176
චංචුකජාපියා		164	මීසසං	46
චෂනිකං		356	මීභිතපුඛො	188
මඤ්ඤකා		424	මීභිතපුඛං	336
මඤ්ඤකෙභි		452	මීලහං	94
මධුක	64,	76	මුඛච්චුලලං	482
මධුකා		410	මුග්ගනියො	420
මධුකො	414,	428	මුච්චලිඤ්ඤ	234
මධුගනධියා		422	මුඤ්ඤ	242
මධුගනධියො		422	මුඤ්ඤබබ්චං	384
මධුපිණ්ඩිකා		402	මුඤ්ඤාවිසිකා	54
මධුලධී		422	මුට්ඨිකා	242
මධුච්ච්චලං		396	මුතිබ්ඛා	102, 106, 186, 242
චතුජා	90,	92	මුදයනතී	422
මනොජවො		214	මුද්දිකා	410
මනනපදනී		178	මුළාලිභි	412
මඤ්ඤකෙභි	32,	246	මුළාලවටකං	450
මසුරකොඤ්ඤාභිරුදං		150	මුගො	2, 26
මසුරකොඤ්ඤාභිරුදෙ		354	මෙණ්ඩසස	296
මලල		242	මෙච්චනකො	402
මසං	410, 412, 414,	416	මොරා	424
මසාරගලලිනො		234	මොරිභි	368
මහා		108	මොළිං	138
මහානාමා		420		ය
මහාමණ්ඩල		22	යකබ්භුතභව්‍යානී	144
මහාසෙතෙන		22	යකඛා	390
මභිසා	382,	424	යනෙඛා	100
මභොදිකං		396	යනෙඤ්ඤසු	180
මංසකාජං		168	යනනසුතෙන අග්ගලෙ	332
මංසි		420	යමසාධනං	380
මංසුපසෙවනං		386	යාවයොගෙන	80

	ය	පිටියිකා	ල	පිටියිකා
යාවයොගො		168	ලොමපදාකං	368
යුතීකා		422	ලොලූපා	422
යුපසස		180	ලොහකුමභිං	88
	ර		ලොහපිටියා	424
රජසසිරො		414	ලොහමය්‍යු	434
රත්‍යාවිවසනො	360, 362, 376		ලොහවිජජාලධාරාහා	314
රත්‍යා		20	ලොහිතකවිජුපධාරිතා	336
රථකාරකුලෙ		126	ලොහිතකො	108
රථමණ්ඩලං		392	ලොහිතකචසහසසානී	154
රථානීකං		240	ලොහිතකෙතා	150
රථිකා	358, 376		ලොහිතධාසස	234
රථියා		148	ලොහිතසීසසස	166
රථෙසහ	362, 384		ලොහිතා	426
රජං		16		
රචිභංසා		426	ච	
රසමියො		224	චකුලා	420
රහදෙ		94	චග්ගා	424
රාජකලී		144	චග්ග	398
රාජායතනා		106	චග්ගකරො	8
රුකකාතො		6	චධාසසතා	96
රුචිරවිග්ගහා		160	චධානපබ්බතො	390
රුච්ඡති		436	චච්ඡසී	396
රුණණ්ඩුමො		404	චච්ඡාමී	400
රුමඹි		164	චජ්ජා	406
රුරු		242	චජ්ජාසී	10
රුහිරං		216	චටංසකා	356
රුපියපකඛරං		192	චණණනීභාය	238
රොහිවච		388	චණණ	82
රොහිවචචණණා		388	චණ්ඩකෙ	376
රොහිවචා		422	චත්තචතං	150
රොහිතා		422	චනගුමොයො	452
	උ		චන චෙත්‍යානී	152
ලකං		246	චනථා	28
ලඛිකා		242	චනථිකාසෙ	366
ලඛි		424	චමේක මුද්ධනී	152
ලඛුජා		412	චමේතා	324
ලොධා		236	චය්‍යාභී	372, 388
ලාලසමානාය		446	චරං	462
ලාලජ්ජිකං		376	චරකො	426
ලාලයමානානං		74	චරණ	420
ලිඛං		54	චරාකා	80
ලුතො		18	චරාකියා	444
ලුත්තසිරා		90	චරාරොහා	456
ලොඬුකං		144	චරාහා	424
ලොකායනීකං		250	චරුණාදනනී	132
ලොකනී		168	චලජා	242
ලොණකරා		176	චලලිහො	422

ව	පිටුවකයා	වි	පිටුවකයා
වසවනනිනං	152	විවනං	406
වසාමසෙ	392, 394	විවනෙ	448
වසිනා	170	විවසනෙ	200
වසුමා	164	විසසානානං	156
වසෙමු	252	විසමවකඤ්ඤා	434
වසසපුගානි	98	විසසමෙතාරං	406
වසසමානසස	368	විසසාස කච්චානි	98
වසසවරා	378	විහතනතරංසො	150
වළභියො	230	විහරෙමු	188
වංසරාජා	360	විභීයසි	370
වංසො	146	විණා	346
වාගුරාභි	474	වුක්කං	6
වාචපෙයොන	464	වෙජ්ජා	156
වාතජවා	240	වෙජ්ජසු	126
වාමරොභිණි	314	වෙනාලියෙක	242
වාරණා	418, 426	වෙදිසා	436 440
වාරණාභිරුද්	426	වෙධබ්බං	384
වාරිවරං	94	වෙධවෙරා	384
වාරිවරො	300	වෙමානා	166
වාරිවහො	20	වෙයාගෙස	378
වාරුණිං	376	වෙලාඛකා	424
වාරුණි	374, 478	වෙලලාලිනො	336
වාසනාභි	422	වෙසියානා	6, 264, 266, 292, 358, 360, 362, 376
වාසයෙමු	252	වෙසී	240
විකතනනං	328	වෙසසානරං	172
විකනනා	96	වෙසසා	176, 178
විකාසිනා	170	වෙහාසයා	108
විග්ගහො	226	වෙචරිය ඵලකරොදයො	244
විසාසාද්	424	වෙචරියාසු	106, 112
විජ්ජං	48	ව්‍යඤ්ඤාසා	424
විජ්ජකඛ්‍යාසනා	236	ව්‍යමහං	102, 104, 106, 112
විතනිජාන	338, 340	ව්‍යමනිතමානාසා	212
විතනං	154	ව්‍යමනිතො	278, 282
විතනි	100, 102, 104, 106	ව්‍යමෙහ	222
විතො	156		
විදුගෙහ	86	ස	
විදහු	248	සඋපථෙයාං	392
විඤා	56	සකුණියො	120
විධමං	358	සබ්බො	250
විනලිකකං	50	සඤ්ඤා	402
විභීතකා	410	සඤ්ඤාලියො	472
විහෙදිකා	410, 422	සඤ්ඤා	186, 248, 346
විසග්ගරාජසස	254	සඤ්ඤානා	250
විසග්ගො	368	සධාරං	22
විසාකරෙභි	214	සජනනං	168
විසුලානානි	240	සජඤ්ඤා	32, 38

	ස	පිට්ඨකා	ස	පිට්ඨකා
සට්ඨිභායනං		334, 366	සසොලුකා	452
සට්ඨිං		158	සසසුයා	364
සත්ථපථා		422	සංජලෙතවෙ	304
සත්ථලෙ		386	සංවෙසනාකාලෙ	444
සත්ථලෙකංසෙ		386	සංසාදියා	412
සත්ථලං		36, 44	සංසාර සුඤ්චි	204
සතෙරතා		200	සංසුමභමානා	68
සත්තපණණ		234, 420	සාකං	392
සත්තා		304	සාතපුත්තා	208
සත්තාභවතං		402	සාතවෙ	206, 208
සත්තාමුච්ඡිං		164	සාරඛණං	358, 392
සද්වච්චං		150	සාධාරණදරො	250
සනාතෙව		384	සාමසමසුඤ්ජරෙභි	134
සන්තියුතං		168	සාමා	86, 452
සන්තානගතා		94	සායනා	418
සන්දනං		388	සාරිතකෙඛා	222
සන්ධිබ්බුභෙ		240	සාලා	106, 162, 410, 412
සන්තිසිනෙතසු		384	සාළිනිගෙසාසො	134
සබලා		420	සාලී අකට්ඨපාකො	426
සබ්බභූතෙමා		26	සාලුකං	450
සබ්බභූතභව්‍යානා		118	සාවං	158, 160
සබ්බසංභාරකො		294	සාසපො	422, 426
සබ්බසිඛිනො		118	සාසුරො	332
සම ඛණී		144	සාළිකා	318, 424
සම ඡ්‍යා		242	සික්කායසමයා	336
සමකුලානානිභූතානි		194	සිඛණ්ඨී	240
සමුද්දකප්පාසී		422	සිගාලා	424
සමුපාකරොනතු		118	සිඛගු	422
සමුසිතධරං		240	සිඛකාටකෙසු	240
සමුලං		414	සිනෙරුවනවටංසකා	356
සමුඛාධප කඛනතං		330	සිඤ්චාරකා	234, 436, 440
සමමනාලං		242	සිරිනිගුණඤ්චී	418
සමමති	14, 408, 410,	416	සිරිංසපා	414
සමම නතං		156	සිරිසා	418
සරකුතනිං		256	සිලාභූතො	166
සරණෙසිනී		144	සිලුවචයං	236
සරදෙසකං		210	සිලෙසිනො	222
සරභා		422	සිවාය	374 384
සරිරද්භා		176	සිව්කාය	372
සලලා		412	සිඵකතසස	166
සලොකා		140	සිංසාටකා	412
සලලකියො		420	සිංසපා	420
සචන්තීනං		404	සිද්ධතතරෙ	110
සචුපථෙයානං		358	සීමතනිනියො	126
සසකණණකා		242	සිහසංකාසෙ	126, 136, 144
සසුරමභි		364	සීහා	424

සි	පිටුවකයා	සෙ	පිටුවකයා
සුක්ඛවච්චි	384	සෙලං	154
සුඛිකිසං	230	සෙලො	154
සුච්චිතා	236	සෙව්වලසිංසක	420
සුච්චිතං	270	සොණා	424
සුණා	240	සොණදානං	376
සුණිසාය	370	සොණකිකතෙ	150
සුණං	296	සොඤානං	120
සුණහා	382, 482	සොබ්බසු	148
සුභතච්චජ්ජං	482	සොභසුඤානා	420
සුඤානං	482	සොභියා	242
සුද්ද	176	සොමරුකඛා	412
සුනිච්චධා	110	සොචණණ වීකතා	132
සුපණණං	156	ස්වාගතං	414
සුපාණා	216	ස්වාජේෂකොච	370, 372
සුභගමානිනො	384	හ	
සුභබ්බණං	236	හස්සලකෙහි	140
සුභොග	170	හස්සානිකං	240
සුමනා	422	හස්සාරුහා	358, 376
සුමනං	148	හස්සිකා	436, 438, 440
සුමනති	434, 440, 476	හස්සිච්චකන්තී	120, 124
සුරතො	250	හස්සිනාගෙ	358
සුරියවලී	422	හස්සිවරධුරගතෙ	128
සුලොපි	424	හදයසේනො	314
සුචණණකච්චා	470	හයවාහී	110
සුචණණකච්චෙජ්	378	හරිත සඤ්ඤං	168, 396
සුචණණහාලිඤ්ඤිං	450	හරතායුතො	422
සුචසාලිය සංසුචධං	168	හරිතුභ්බමා	150
සුචා	424	හරිතකී	410
සුසංඤ්ඤා	378, 382	හරෙණුකා	422
සුඤ්ඤ	422	හලීඤ්ඤ	422, 426
සුංසුමාරා	242	හසීසසනති	474
		හසුලා	378
සුච්චි	426	හංසගගරභා ඡිනී	340
සුණා	424	හංසා	426
සුතමාගධචණනිතෙ	354	හාරහාරිඡි	474
සුද්ද	176	හාහිනී	372
සුදෙ	242	හිඛ්ඛාරො	410
සුනග්ගච්චෙලිනා	66	හිඛ්ඛුරාජා	426
සුනෙසු	92	හිණ්ඛිසසනති	60
සෙබ්වා	168	හිතවාගී	153
සෙතගෙරු	420	හිරිවෙරා	422
සෙතපණ්ණි	420	හිංගු	420
සෙතපාරිසා	418	හුසා	476, 478
සෙතවාරී	420	හෙමකසන වාසසා	470
සෙත සොගනධිකෙහි	418	හෙමකසන වාසසෙ	378
සෙනා	426	හෙමජාල පච්චිත්තො	160

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා - නැවත මුද්‍රණය

1	පාරාජිකා පාලි	
2	පාචිත්තිය පාලි	I
3	පාචිත්තිය පාලි	II
4	මහාවග්ග පාලි	I
5	මහාවග්ග පාලි	II
6	චුල්ලවග්ග පාලි	I
7	චුල්ලවග්ග පාලි	II
8	පරිවාර පාලි	I
9	පරිවාර පාලි	II
10	දීඝනිකාය 1	
11	දීඝනිකාය 2	
12	දීඝනිකාය 3	
13	මජ්ඣිම නිකාය	I
14	මජ්ඣිම නිකාය	II
15	මජ්ඣිම නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	I
17	සංයුක්ත නිකාය	II
18	සංයුක්ත නිකාය	III
19	සංයුක්ත නිකාය	IV
20	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (1)	
21	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (2)	
22	අංගුත්තර නිකාය	I
23	අංගුත්තර නිකාය	II
24	අංගුත්තර නිකාය	III
25	අංගුත්තර නිකාය	IV
26	අංගුත්තර නිකාය	V
27	අංගුත්තර නිකාය	VI
28	මුද්දක නිකාය - මුඤ්ඤපාඨ - ධම්මපදපාලි - උදානපාලි - ඉතිවුත්තකපාලි	

- 29   මුද්දක නිකාය - සුත්ත නිපාත
- 30   මුද්දක නිකාය - විමානවත්ථු - ජේතවත්ථු
- 31   මුද්දක නිකාය - ථෙරගාථා පාලි - ථෙරීගාථා පාලි
- 32   මුද්දක නිකාය - ජාතක පාලි   I
- 33   මුද්දක නිකාය - ජාතක පාලි   II
- 34   මුද්දක නිකාය - ජාතක පාලි   III
- 35   මුද්දක නිකාය - මහා නිද්දේස පාලි
- 36   මුද්දක නිකාය - චුල්ල නිද්දේස පාලි
- 37   මුද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගගප්පකරණ I
- 38   මුද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගගප්පකරණ II
- 39   මුද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 1
- 40   මුද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 1
- 41   මුද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 2
- 42   මුද්දක නිකාය - මුද්ධවංසපාලි - චරියා පිටක පාලි
- 43   නෙත්තිප්පකරණය
- 44   පෙටකොපදේස
- 45   ධම්මසංගනිප්පකරණ
- 46   විභංගප්පකරණ   I
- 47   විභංගප්පකරණ   II
- 48   කථාවඤ්චප්පකරණ   I
- 49   කථාවඤ්චප්පකරණ   II
- 50   කථාවඤ්චප්පකරණ   III
- 51   ධාතුකථාප්පකරණ - පුගලපඤ්ඤානිප්පකරණ
- 52   යමකප්පකරණ   I
- 53   යමකප්පකරණ   2 - I
- 54   යමකප්පකරණ   2 - II
- 55   පට්ඨාප්පකරණය   I
- 56   පට්ඨානප්පකරණය   II
- 57   පට්ඨානප්පකරණය   III

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ සත්කාරයන් හා ආගමික සේවාවන්

1. රජය පිළිගත් පුණ්‍යායතනයක් වශයෙන් කටයුතු කිරීම.
2. ඛණ්ඩාරගම විද්‍යාගම දරුවන් සියයක් සඳහා ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාසය පිහිටුවා දැනට රඳවුන් 50 දෙනෙකුට සෙවණ ලබාදීම.
3. පූර්ණ පහසුකම් සහිත නේවාසික පහසුකම් හා විධිමත් අධ්‍යාපනික පහසුකම් ලබාදීම.
4. ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාස සංකීර්ණය තුළ විහාර මන්දිරය, වෛතසය, බෝධිය, භාවනා කුටි හා භාවනා මන්දිරය තනා තිබීම කිරීම.
5. ලියෙන් සිං ළදරු පාසල ආරම්භ කොට පූර්ව ළමාවිය සංවර්ධන අධ්‍යාපනය ආරම්භ කිරීම.
6. තණමල්විල ප්‍රදේශයේ ලියෙන් සිං ළදරු අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන කීපයක් ආරම්භ කිරීම.
7. දේශීය විදේශීය ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
8. පිරුවානා පොත් වහන්සේ මුද්‍රණය කොට සෑම නිවසකටම ලබාදීම සඳහා වසරින් වසර මුද්‍රණය කොට බෙදා දීම. දැනට පිටපත් ලක්ෂ දෙකක් බෙදා හැර ඇත.
9. වියතුන් විසින් රචිත සිංහල ධර්මග්‍රන්ථ ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පරිවර්තනය කොට මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
10. ජාතක පොත් වහන්සේ කාටුන් විභූ වශයෙන් කුඩා දරුවන් සඳහා සිංහල ඉංග්‍රීසි භාෂා වන භාෂාවන්ගෙන් මුද්‍රණය කිරීම.
11. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන්, පාසල් දරුවන්, ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ලබන විදේශික ශිෂ්‍ය නිකුත් වහන්සේලාට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීම.
12. දිළිඳු පවුල් සඳහා රෙදි පිළි හා අධ්‍යාපනික උපකරණ පරිත්‍යාග කිරීම.
13. 2003 ජල ගැල්මට ලක්වූ හම්බන්තොට, මාතර, ගාල්ල, කළුතර, රත්නපුර හා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කවල විහාරස්ථාන 63ක් සඳහා රුපියල් කෝටි 2 1/2ක මූල්‍යමය ආධාර සැපයීම.
14. 2004 සුනාමි විපතට භාජනය වූ පිරිස් සඳහා නිවාස දහසක් ඉදිකිරීම හා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යමය ආධාර සැපයීම.
15. වාර්ෂිකව විදේශීය හා දේශීය වෛද්‍යවරුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් වෛද්‍ය සායන පැවැත්වීම.
16. කැළණිය බොල්ලෑගල මානෙල්වතු විහාරයේ ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාලයක් ආරම්භ කිරීම.
17. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලයේ බෙදා හැරීම.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ නිර්මාතෘවරයාණෝ :

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක තායිපේ ශ්‍රී රතනජෝති ජේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයේ අධිපති, තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ අනුශාසක ලෝක බෞද්ධ සංඝ සම්මේලනයේ සංස්කෘතික අංශයේ සභාපති, තායිවානයේ සමාධි අධ්‍යාපන සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ අනුශාසක, මහා බෝධි වර්යා සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ සභාපති,

රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම වාසී

සුජය ආචාර්ය බෝදාගම වන්දිම නාගිමිපාණන් වහන්සේයි.

NAME OF SPONSOR

助印功德主名錄

**Book Title : SRI LANKA PALI BUDDHA JAYANTI TRIPITAKA SERIES,
Volume 29~Volume 44**

書名：斯里蘭卡巴利文大藏經，第二十九冊～第四十四冊

Book Serial No., 書號：SR229～SR244

N.T. Dollars :

321,100：美國淨宗學會, AMITABHA BUDDHIST SOCIETY OF USA
1,213,398：財團法人佛陀教育基金會

Amount : N.T. Dollars 1,534,498 ; Print 1,000 sets

以上合計，新台幣 1,534,498 元；恭印壹仟套。

回向：天下和順，日月清明，風雨以時，災厲不起，國豐民安，兵戈無用，
崇德興仁，務修禮讓，國無盜賊，無有怨枉，強不凌弱，各得其所。
祝願法界一切有情，所有六道四生，宿世冤親，現世業債，咸憑法力，
悉得解脫。
祝願現生者增福延壽，發菩提心，常隨佛學，勤修精進，利濟群生。
祝願已故者往生淨土，同出苦輪，共登覺岸，直證阿鞞跋致，圓滿無上
菩提。

附記：本會接受善信委託，代印經書、佛像，其必要之費用，皆經本會審
慎評估；若有結餘，均續作本會之印(購)經書及運費使用，為施主
廣積陰德；此印經案所需金額龐大，分四批出版，由本會發起印贈，
捐助款項若有不足，則由本會負擔其餘之經費。

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.
May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.

Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《斯里蘭卡巴利文大藏經 第三十四冊》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: <http://www.budaedu.org>

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

නොමිලයේ බෙදාදීම පිණිසයි.

Printed in Taiwan

1,000 copies; October 2013

SR234 - 11587